

หนังสือวิจารณ์

โดย

โอลิเวอร์ ปี กรีน

คำนำ

หลักการสำหรับการศึกษาหนังสือวิวรณ์แบบทีละข้อ ก็คือว่า เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้โดยหลักแล้วยังไม่เกิดขึ้นและการสำเร็จจริงของเนื้อหาส่วนใหญ่ของวิวรณ์ก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ตราบใดที่คริสตจักรยังอยู่บนแผ่นดินโลก เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาในการรับขึ้นไป และคริสตจักรถูกรับขึ้นไปพบกับพระองค์ในฟ้าอากาศ เมื่อนั้นเหตุการณ์ต่างๆในวิวรณ์ตั้งแต่บทที่สี่ไปจนถึงบทที่ยี่สิบสองก็จะเกิดขึ้น คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ – พระกายของพระคริสต์และเจ้าสาวของพระองค์ – บัดนี้ก็อยู่ในขั้นตอนของการถูกเรียกออกมาและจะเสร็จสมบูรณ์เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น นี่เป็นที่รู้จักในชื่อยุคคริสตจักร – หรือยุคแห่งพระองค์ ในระหว่างยุคนี้ ทั้งยิวและคนต่างชาติกำลังได้รับความรอดและพวกเขาทุกคนล้วนกลายเป็นอวัยวะของกายเดียวกัน (1 คร. 12:12-13) คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ไม่ใช่หัวข้อหนึ่งของคำพยากรณ์ แต่เป็นการสำแดงหนึ่งของภาคพันธสัญญาใหม่ (มธ. 16:16-17, อฟ. 3) ต่อสายตาเราในวันนี้ เหตุการณ์ต่างๆทางการเมืองและทางศาสนากำลังเกิดขึ้นซึ่งชี้ไปยังการสิ้นสุดของยุคแห่งพระองค์นี้ แต่หลังจากการรับขึ้นไป สัปดาห์ที่เจ็ดสิบแห่งคำพยากรณ์ของดาเนียล (ดนล. 9:27) จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่างๆอันน่าตกใจบนแผ่นดินโลกนี้ ระบบการเมืองทั้งหมดจะถูกจัดระเบียบใหม่ภายใต้ นายกรัฐมนตรีของซาตาน – สัตว์ร้ายนั้นแห่งวิวรณ์ สมาพันธมहिมาแห่งสิบมหาอำนาจจะปกครองจักรวรรดิโรมเก่าในอำนาจและสง่าราศีที่สิ้นของมันจะปรากฏภายใต้สภาพใหม่ๆ มันจะถูกนำพาและถูกควบคุมโดย “เขาเล็ก” นั้นแห่งดาเนียล 7 ซึ่งเป็นที่รู้จักในภาคพันธสัญญาใหม่ในฐานะสัตว์ร้ายนั้น คู่หูของเขาในฆาตกรรมและอาชญากรรมคือ ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ผู้ซึ่งจะเป็นเผด็จการทางศาสนาและประมุขของคริสตจักรโลกซึ่งขณะนี้กำลังก่อตัวขึ้น สัตว์ร้ายนั้นทำสิ่งใดในทางการเมือง ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ก็จะทำสิ่งนั้นในทางศาสนา ทั้งสองคนนี้จะควบคุมกิจกรรมทางการเมืองและทางศาสนาทั้งหมดบนแผ่นดินโลกนี้ จงระลึกว่า เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังจากการรับขึ้นไปของคริสตจักร (วว. 3:10; 1 ธส. 5:9)

ก่อนที่พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายทรงล้มล้างสัตว์ร้ายนั้นและคนแห่งการบาปนั้น ทุกสิ่งที่ชั่วร้ายในทางศาสนาจะเลวร้ายมากขึ้นภายใต้การนำของหญิงแพศยานั้น (บาบิโลนลึกลับนั้น) บาบิโลนลึกลับจะถูกล้มล้างโดยกษัตริย์สิบองค์นั้น (วว. 17:16) ผู้ซึ่งในตอนแรกอยู่กับนางและยกชุนางในความเลวทรามทั้งสิ้นของนาง แต่ซึ่งต่อมาหันมาทำลายนางเสีย ความพินาศล่มจมของ “หญิงแพศยาคนสำคัญนั้น” ถูกทำให้คร่ำครวญโดยกษัตริย์เหล่านั้น พ่อค้าเหล่านั้น และประชาชนเหล่านั้นที่อยู่นอกจักรวรรดิโรม (วว. 18:9-18) การทำลายล้างหญิงแพศยาคนสำคัญนั้นในที่สุดจะเกิดขึ้นโดยพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เอง (วว. 18:2, 21-24) นี่จะเกิดขึ้นไม่นานก่อนการทำลายล้างสัตว์ร้ายนั้น สัตว์ร้ายนั้นจะถูกทำลายโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเมื่อพระองค์เสด็จมาในฤทธานุภาพอันเกรียงไกร (อ่าน วว. 19) การทำลายล้างบาบิโลนที่ลึกลับและการทำลายล้างสัตว์ร้ายนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแบบแยกจากกัน การทำลายล้างบาบิโลนที่ลึกลับเกิดขึ้นก่อนการทำลายล้างสัตว์ร้ายนั้น

เหตุการณ์ต่างๆที่ถูกบันทึกไว้ในวิวรณ์บทที่สี่และบทอื่นๆที่ตามมาไม่อาจเกิดขึ้นได้ตราบใดที่คริสตจักรยังอยู่บนแผ่นดินโลก ความชั่วร้ายในขณะนี้กำลังทำงานอยู่อย่างแข็งขัน และความลึกลับแห่งความชั่วช้าก็กำลังทำงานอยู่แล้ว แต่ความลึกลับแห่งความชั่วช้านั้นก็ถูกหน่วงเหนี่ยว ถูกห้ามปราม โดยพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ (2 ธส. 2:6, 7) การมีอยู่ของคริสตจักรพันธสัญญาใหม่และการมีอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือยห้วง
เหนียวพัฒนาการของ “ความลึกซึ้งแห่งความชั่วช้า” นั้น

คริสตจักรของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ไม่สามารถถูกเผยตัวและ “ความเชื่อนั้น” ไม่อาจถูกทำลายล้างจน
สิ้นซากไปจากคริสตจักรที่ปรากฏแก่ตาได้จนกว่าคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย (วว. 3:7) ถูกรับขึ้นไปพบกับ
องค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ และจนกว่าชาวเมืองเลาดีเซียเหล่านั้นถูกคายออกมาและอยู่บนแผ่นดินโลกนี้
ต่อไป อย่างไรก็ตาม หลักการเหล่านั้นก็ทำงานอยู่ซึ่งบ่อนทำลายรากฐานทางศีลธรรมของคริสตจักรที่ยอมรับ
แต่ปากและของสังคมโดยทั่วไป เวที่ถูกจัดเตรียมไว้แล้วและพวกนักวิจารณ์ที่สูงกว่าก็กำลังทำทุกอย่างที่ทำได้
เพื่อบ่อนทำลายความเชื่อนั้น อย่างไรก็ตาม ประตุนรกจะไม่มีวันมีชัยต่อคริสตจักรเด็ดขาด – แต่ประตุนรกจะ
มีชัยต่อที่ประชุมท้องถิ่นที่ปรากฏแก่ตา ผู้เชื่อแท้เหล่านั้นในที่ประชุมนั้นจะถูกขับออกไป พวกคนปลอมที่เชื่อ
แต่ปากจะถูกทิ้งไว้ การรับขึ้นไปเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ และทันทีหลังจากการรับขึ้นไป พระเมสสิยาห์ตัวปลอมก็จะ
ปรากฏตัวเพื่อปฏิบัติกร เขาจะสัญญาเรื่องยูโทเปีย... สันติภาพบนแผ่นดินโลก และเป็นเวลานานสามปีครึ่ง
เขาจะทำตามคำสัญญาของตน และจากนั้น – นรกทั้งสี่ก็จะแตก และ “และถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้น
เข้า จะไม่มีเนื้อหนังใดรอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้ที่เลือกสรรไว้ จึงทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า” (มธ.
24:22)

หนังสือที่เราากำลังจะศึกษากันนี่คือ วิวรรณของพระเยซูคริสต์ ซึ่งได้ประทานให้แก่พระองค์โดยพระเจ้า
พระบิดา และถูกเปิดเผยโดยพระเยซูเจ้าแก่ยอห์นผู้เป็นที่รักบนเกาะปีทมอส “พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานใน
เหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า “แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว” (วว. 22:20) ขอให้ผมร่วมกล่าวพร้อมกับยอห์นผู้เป็นที่รักว่า “เอเมน! พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด!”

อ. บ. ก.

บทนำ

วิวรณ์ มีความหมายว่า “ม่านที่ถูกเปิดออก”

นิมิตเหล่านั้นที่ถูกบันทึกไว้ในหนังสือวิวรณ์ถูกเห็นโดยยอห์นสาวกผู้เป็นที่รักในเกาะปัทมอสและหนังสือเล่มนี้ได้ถูกเขียนขึ้นประมาณปี ค.ศ. 96 มันแบ่งออกได้เป็นสามส่วน

การแบ่งออกเป็นสามส่วนนี้ถูกพบในบทที่หนึ่ง ข้อ 19 ข้อนี้เป็นกุญแจที่ไขเปิดการตีความและการเข้าใจวิวรณ์ ข้อ 19 กล่าวถึงอดีต, ปัจจุบัน และอนาคต

มีหนังสือหกสิบหกเล่มในพระคัมภีร์และทุกเล่มมีข้อที่เป็นกุญแจ บางครั้งกุญแจดอกนั้นก็แขวนห้อยอยู่ตรงทางเข้าของหนังสือเล่มนั้นๆ และนี่ก็เป็นจริงสำหรับวิวรณ์

1. “จงเขียน... เหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น” สิ่งที่ยอห์นเพิ่งเห็นถูกบันทึกไว้ในข้อ 10 จนถึง 18 พระคริสต์ผู้ทรงอยู่ท่ามกลางคันประทีป (หรือเชิงเทียน) ทองคำทั้งเจ็ดนั้นทรงเป็นหัวใจหลักของข้อพระคำเหล่านี้ และนี่เป็นรูปอดีตกาล

2. จงเขียนเหตุการณ์... “ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้” สิ่งเหล่านี้ถูกบันทึกในบทที่สองและสาม ในสองบทนี้ คริสตจักรที่ยอมรับแต่ปากถูกย่นรอยความเป็นมาตลอดการมีอยู่ของมันบนแผ่นดินโลกนี้ตั้งแต่วันพื้นเทออสต์นั้นจนถึงการรับขึ้นไป นี่เป็นรูปปัจจุบันกาลและกำลังเกิดขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่วันพื้นเทออสต์นั้นเป็นต้นมา

3. จงเขียนเหตุการณ์... “ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้า” คำแปลตรงตัวอ่านว่า “หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้แล้ว” หรือ “สิ่งต่างๆซึ่งจะเกิดขึ้นหลังยุคคริสตจักร” การแบ่งตอนที่สามนี้เริ่มต้นที่บทที่สี่และดำเนินไปจนถึงบทที่ยี่สิบสอง ข้อห้า อันที่จริงแล้วมันเป็นคำพยากรณ์ของหนังสือวิวรณ์ ส่วนที่สามนี้เป็นอนาคตทั้งหมด トラประทับเหล่านั้น แตรเหล่านั้น ชั้นเหล่านั้น บาบีโลน การอภิเษกสมรสของพระเมษโปดก การครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ศึกแห่งอารมาเกดโดน การครอบครองของพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี (ยุคพันปี) การถูกคุมขังของซาตานในเหวนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่ง... ทั้งหมดนี้เป็นอนาคต ทุกอย่างตั้งแต่วิวรณ์ 4:1 ไปจนถึงส่วนที่เหลือทั้งหมดของหนังสือเล่มนี้ยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง

ในโมฆยามปัจจุบันนี้ เรากำลังมีชีวิตอยู่ระหว่างวิวรณ์ 3:7 และวิวรณ์ 3:20 มีสมาชิกหลายคนของคริสตจักรแห่งฟีลาเดลเฟีย (คริสตจักรแท้) อยู่บนแผ่นดินโลกทุกวันนี้ ที่อยู่ร่วมกับเราด้วยก็คือชาวเมืองเลาดีเซียเหล่านั้น – พวกอุ้งๆที่ยอมรับแต่ปากแต่ไม่มีความรักของพระเจ้าและประสบการณ์ที่แท้จริงกับพระเยซูคริสต์เจ้าเลย เรากำลังมีชีวิตอยู่ในชั่วโมงทำยๆของยุคแห่งพระคุณแล้ว เหตุการณ์ที่โดดเด่นลำดับถัดไปที่รอคอยคริสตจักรอยู่ก็คือ การรับขึ้นไป และนี่ก็เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ไม่มีผู้ใด “รู้วันนั้นหรือโมงยามนั้น” (มธ. 24:36) – แต่เราไม่ได้โหดเหี้ยมเกี่ยวกับ “วันและเวลาที่ทรงกำหนดไว้” (1 ธส. 5:1, 7) พวกเราทั้งหลายที่มีใจฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณและที่คั่นดูพระคัมภีร์ ก็เห็นได้ว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นมาใกล้มากๆแล้วอย่างแน่นอน

มีการแบ่งที่ชัดเจนออกเป็นสิบสองตอนในหนังสือวิวรณ์ การศึกษาตอนเหล่านี้จะช่วยให้เข้าใจหนังสือเล่มนี้ได้ดียิ่งขึ้นอย่างแน่นอน:

1. บทที่ 1:1-9: บทนำ
 2. บทที่ 1:10-18: เราเห็นพระคริสต์อยู่ท่ามกลางคันประทีป (หรือเชิงเทียน) ทองคำทั้งเจ็ดนั้น ซึ่งเป็นตัวแทนของคริสตจักรเหล่านั้นแห่งแคว้นเอเชีย
 3. บทที่ 2 และ 3: เราเห็นคริสตจักร – พยานของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก – เติบโตขึ้นในการออกไปจากความจริงและรักแรกของมัน โดยเคลื่อนที่ห่างไปจากพระเจ้าไกลขึ้นเรื่อยๆจนกระทั่งชาวเมืองเลาดีเซียเหล่านั้นถูกคายออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์และผู้เชื่อแท้เหล่านั้นที่เมืองฟีลาเดลเฟียถูกรับออกไปเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ
 4. บทที่ 4 และ 5: เราเห็นวิสุทธิชนเหล่านั้นที่นั่งบนบัลลังก์และได้รับสง่าราศี จงอ่าน 1 เธสะโลนิกา 4:15-18 เช่นกัน เพื่อเชื่อมโยงกับเนื้อหาส่วนนี้
 5. บทที่ 6:1 จนถึง 8:1: เราเรียนรู้เกี่ยวกับตราประทับทั้งเจ็ดนั้นที่ถูกแกะออกโดยพระเมษโปดก... พระองค์ผู้เดียวที่ทรงคู่ควรที่จะแกะตราเหล่านั้นออกจากหนังสือเล่มนี้ (บทที่เจ็ดเป็นส่วนที่แทรกเข้ามาและมีความสำคัญมากๆ เราจะศึกษามันอย่างตั้งใจเมื่อเราไปถึงจุดนั้นในบทเรียนชุดนี้)
 6. บทที่ 8 และ 9, บทที่ 11:15-19: เราเห็นแตรทั้งเจ็ดนั้นซึ่งถูกเป่าโดยทูตสวรรค์เจ็ดองค์
 7. บทที่ 12 จนถึง 14: เราเห็นนักแสดงสองคน (ในบทที่ 13) และผลลัพธ์ที่โดดเด่นเจ็ดประการของการกระทำต่างๆของพวกเขา
 8. บทที่ 15 และ 16: เราจะศึกษาชั้นทั้งเจ็ดนั้นแห่งพระพิโรธซึ่งถูกเทออกบนแผ่นดินโลก ชั้นเหล่านี้เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้าในการกระทำกิจต่างๆของพระองค์กับชนชาติอิสราเอลและแผ่นดินโลกนี้
 9. บทที่ 17 และ 18: เนื้อหาส่วนนี้เกี่ยวข้องกับบาบิโลน... บาบิโลนลึกลับนั้นในกิจการต่างๆทางการเมืองและทางศาสนจักรของนางในช่วงวันท้ายๆเหล่านั้น เราจะเห็นความพินาศย่อยยับของนาง – ทั้งทางการเมืองและทางศาสนจักร
 10. บทที่ 19:1 จนถึง 21:8: เนื้อหาส่วนนี้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่างๆตั้งแต่การล่มสลายของบาบิโลนไปจนกระทั่งสภาวะนิรันดรเริ่มต้น มันขึ้นต้นด้วยการชื่นชมยินดีในสวรรค์...ฮาเลลูยาที่ฟังดูคล้ายกับ “น้ำมากหลาย” และปิดท้ายด้วยภาพอันน่ากลัวของความระทมทุกข์ชั่วนิรันดร์ในบึงไฟนั้น
 11. บทที่ 21:9 จนถึง 22:5: เราจะศึกษาเกี่ยวกับเจ้าสาวของพระเมษโปดก (คริสตจักรพันธสัญญาใหม่) เราจะเห็นเจ้าสาวและเจ้าบ่าวในยุคพันปีในความเจิดจรัสทั้งสิ้นของมัน
 12. บทที่ 22:6-21: ในข้ออันซึ่งซึ่งเหล่านี้ เราพบคำเตือนต่างๆ คำชู้ต่างๆ คำหุนใจต่างๆ...และคำอธิษฐานสุดท้ายที่ถูกบันทึกไว้ในพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้า
- ในบทที่สองและสาม เราศึกษาประวัติศาสตร์ด้านศีลธรรมของคริสตจักรบนแผ่นดินโลกในช่วงเวลาต่างๆที่ต่อเนื่องกันของประวัติศาสตร์ของมันตั้งแต่สิ้นศตวรรษแรกแห่งความเชื่อแบบคริสเตียนไปจนถึงการปฏิเสธรชาวเมืองเลาดีเซียเหล่านั้นในที่สุด และการรับขึ้นไป
- บทที่สี่และห้าเคลื่อนย้ายจากแผ่นดินโลกเข้าไปในสวรรค์ และเราเห็นวิสุทธิชนเหล่านั้นซึ่งถูกเอาออกไปยังบ้านในสวรรค์ของพวกเขา การรับขึ้นไปเกิดขึ้นระหว่างข้อสุดท้ายในบทที่สามและข้อแรกในบทที่สี่ (แม้ว่า

วิวรณ์ไม่ได้กล่าวถึงการรับขึ้นไป มันก็สอนเรื่องนี้เป็นอย่างดี) องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงเห็นว่าเหมาะสมที่จะเปิดเผยเรื่องการรับขึ้นไปแก่อัครทูตเปาโล ยอห์นไม่ได้พูดถึงมันในภาษาเดียวกันกับที่ถูกใช้โดยเปาโลขณะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสั่งเขาให้เขียนความจริงอันยิ่งใหญ่ แต่แน่นอนว่าการรับขึ้นไปของวิสุทธิชนทั้งหลายนั้นเกิดขึ้นทันทีหลังจากวิวรณ์บทที่สามสิ้นสุดลง บทที่สี่และที่ตามมาเป็นอนาคตกาลหลังยุคคริสตจักร

ส่วนต่างๆต่อไปนี้เป็นวิวรณ์เป็นส่วนที่แทรกเข้ามา:

1. บทที่ 7, ระหว่างตราประทับดวงที่หกและที่เจ็ด
2. บทที่ 10 และบทที่ 11:1-13, ระหว่างแตรคันที่หกและที่เจ็ด
3. บทที่ 14:1-4, ระหว่างเสียงแตรคันที่เจ็ดและการเทขึ้นเหล่าน้ำแห่งพระพิโรธของพระเจ้า
4. บทที่ 16:13-16: ข้อเหล่านี้บันทึกสิ่งที่ยอห์นเห็นระหว่างชั้นใบที่หกและที่เจ็ด
5. บทที่ 19:1-10: นี่บันทึกสิ่งที่ยอห์นเห็นระหว่างการเทชั้นใบที่เจ็ดและการเสด็จกลับมาของพระเยซูเจ้าในฤทธานุภาพและสง่าราศี ทันทีหลังจากการทำลายล้างบาบิโลน
6. บทที่ 21:9 จนถึง 22:5: อาจมีบางคนที่ไม่เห็นด้วยว่านี่เป็นส่วนที่แทรกเข้ามา แต่ว่าหากคุณยอมตามผมมาอย่างใกล้ชิด ผมก็เชื่อว่า คุณจะเห็นด้วย ยอห์นถูกพาเข้าไปในภูเขาสูงใหญ่ลูกหนึ่งในพระวิญญาณ และที่นั่นเขาได้เห็นมเหสีของพระเมษโปดก – กรุงเยรูซาเล็มใหม่

ขณะที่เราศึกษาวิวรณ์ เราก็จะเห็นผู้แสดงเจ็ดตนอย่างชัดเจนในวิกฤติที่จะมาเหล่านี้, การพิพากษาที่จะมาเหล่านี้ และการครอบครองอันเปี่ยมสง่าราศีแห่งความชอบธรรมในแผ่นดินโลกนี้:

1. *พระเยซูคริสต์เจ้า* พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงถูกสังหารตั้งแต่แรกสร้างโลก ผู้ทรงสมควรที่จะครอบครองเพราะว่าพระองค์ได้ทรงซื้อคริสตจักร (เจ้าสาวของพระองค์) ด้วยราคาอันสูงยิ่งแห่งพระโลหิตของพระองค์เองแล้ว (กิจการ 20:28, วิวรณ์ 5:12)
2. *พญานาคใหญ่* นั้น, *งูโบราณ* นั้น, *ซาตาน*, *พญามาร* (วว. 12:7-9; 13:7; 20:10) ในภารกิจชั่วร้ายครั้งสุดท้ายของมัน... ความพยายามครั้งใหญ่สุดท้ายของมันบนแผ่นดินโลกนี้... ซาตานจะถูกสนับสนุนโดยผู้รับใช้ที่โดดเด่นสองคนของมัน – *สัตว์ร้าย* นั้นและผู้พยากรณ์เท็จ
3. *สัตว์ร้ายสองตัว* นั้น – ตัวหนึ่งในแง่ศาสนา อีกตัวในแง่การเมือง (วว. 11:7, บทที่ 12 และ 13, 14:9, 16:7, 19:19-20, 20:10)
4. *ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์* ผู้ซึ่งจะเป็นพระเมสสิยาห์ตัวปลอม (กรุณาอ่านยอห์น 5:43) เปาโลเรียกเขาว่าเป็น “คนแห่งการบาป... ลูกแห่งความพินาศ... คนนอกกฎหมาย... คนชั่ว” (อ่าน 2 เธสะโลนิกา บทที่สอง) ชายผู้นี้เป็นที่รู้จักในฐานะ “ผู้พยากรณ์เท็จ” (วว. 16:13, วว. 19:20, วว. 20:10) เขาถูกเรียกว่าเป็น “สัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่ง” (วว. 13:11-17) ดาเนียลเรียกเขาว่าเป็น “กษัตริย์องค์นั้น” (ดนล. 11:36-39) อีสยาห์กล่าวถึงเขาในอิสยาห์ 30:33
5. *กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ* (ดนล. 11, ดนล. 1:23-25 จงอ่านอิสยาห์บทที่ 10, 14, 25, 28 และ 31:1-8 เช่นกัน)

6. กษัตริย์แห่งถิ่นใต้ (ดนล. 11)

7. โกก – ผู้เผด็จการคนสุดท้ายแห่งรัสเซีย เป็นนักแสดงคนสุดท้ายในละครยิ่งใหญ่เรื่องนี้ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสิ้นสุดแห่งยุคสมัยทั้งหลายและการเริ่มต้นแห่งนิรันดร์กาลอันไม่รู้สิ้นสุด โกกจะเป็นประมุขของกองทัพฝ่ายเหนืออันยิ่งใหญ่ซึ่งจะยกทัพมาบุกอิสราเอลเมื่อเธออาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดินของเธอเอง จงตั้งใจศึกษาเอเสเคียลบทที่ 38 และ 39 และคุณจะได้เรียนรู้หลายสิ่งเกี่ยวกับโกก (ผู้ปกครอง) และมาโกก (แผ่นดินนั้น) และเหล่าพันธมิตรของโกกผู้ซึ่งจะโจมตีอิสราเอลและพ่ายแพ้บนภูเขาเหล่านั้นแห่งอิสราเอล

ตัวละครเหล่านี้ที่จะเป็นพันธมิตรกับซาตานในความพยายามครั้งสุดท้ายของมันที่จะต่อสู้อิสราเอล ล้วนมาจากหลายเชื้อชาติ โกกและกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะร่วมกระทำกิจการกตัญญูทางการเมืองต่อสู้อิสราเอล กษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ (รัสเซีย) มีความโดดเด่นและอำนาจเหนือกว่ากษัตริย์แห่งถิ่นใต้ (อียิปต์) มากกว่าเยอสะตอร์วายนั้นและผู้พยากรณ์เท็จเป็นผู้สมรู้ร่วมคิด พวกเขาจะทำงานร่วมกันอย่างเข้าขา ฝ่ายแรกจะเกี่ยวข้องกับอำนาจฝ่ายพลเรือน ขณะที่ฝ่ายหลังจะเกี่ยวข้องกับสิทธิอำนาจทางศาสนา... ผู้เผด็จการคนหนึ่งซึ่งถูกขับเคลื่อนโดยซาตาน

กษัตริย์แห่งถิ่นใต้ (อียิปต์) จะมีบทบาทน้อยมากในศึกสุดท้ายนี้ เมื่อเทียบกับพี่น้องที่มีอำนาจมากของตนจากถิ่นเหนือ (รัสเซีย) บุคคลทั้งห้าที่ถูกกล่าวถึงในพระคำตอนนี้เป็นบุคคลจริงๆ พวกเขาไม่ใช่ระบบต่างๆ ไม่ใช่ผีวิญญาน – แต่เป็นคนที่มีชีวิตอยู่จริงๆ เหมือนอย่างพวกเรา พวกเขาจะมีบทบาทที่แตกต่างกันไปตามที่ซาตานมอบหมายแก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับพลังขับเคลื่อนจากมันเพื่อกิจกรรมชั่วร้ายของพวกเขาในวาระสุดท้ายนั้น

แต่พระเยซู พระเมษโปดก จะทรงทำลายพวกเขาทั้งหมดในศึกสุดท้ายนั้น พวกเขาจะต่อสู้กับพวกยิว (อ่านเพลงสดุดี 83 และเศคาริยาห์ 14) พวกเขาจะต่อสู้กับพระเยซูคริสต์เจ้าด้วย (อ่าน วว. 19) พระเยซูเจ้าจะทรงมีชัยชนะในศึกสุดท้ายนี้ ความชอบธรรมจะพิชิตความไม่ชอบธรรม ความดีจะมีชัยเหนือความชั่ว ความสว่างจะขจัดความมืดทั้งสิ้นออกไป และในสวรรค์อันแสนสุข สิ่งทั้งปวงจะถูกสร้างใหม่ จะมีฟ้าสวรรค์ใหม่ แผ่นดินโลกใหม่ กรุงเยรูซาเล็มใหม่... ประชาชาติใหม่ๆ สรรพสิ่งทั้งปวงจะถูกสร้างใหม่ ผมขอร่วมกับยอห์นผู้เป็นที่รักและอธิษฐานว่า “เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด!”

หนทางเดียวที่จะเข้าใจวิวรรณ์ก็คืออ่านมัน ให้มันกล่าวสิ่งที่มันกล่าวอย่างชัดเจน และจงทูลขอพระวิญญาน (1 ยอห์น 2:27) เพื่อที่จะทรงเปิดเผยความจริงลึกซึ้งซึ่งเหล่านั้นที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราไม่รู้ ไม่มีผู้ใดจะเข้าใจวิวรรณ์ได้ทั้งหมด ขอพระเจ้าทรงอวยพรคุณอย่างบริบูรณ์ขณะที่คุณ “อ่านและฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้”

โอลิเวอร์ บี กรีน

สารบัญ

บทนำ

คำนำ

บทที่หนึ่ง

นิมิตบนเกาะปัทมอส

บทที่สอง

คริสต์จักรทั้งเจ็ด:

ข่าวสารถึงเอเฟซัส, สเมอร์นา, เปอร์กัมมัม, อียาทิรา

บทที่สาม

คริสต์จักรทั้งเจ็ด:

ข่าวสารถึงซาร์ดิส, ฟิลาเดลเฟีย, เลาดิเซีย

บทที่สี่

พระที่นั่งของพระเยซูในสวรรค์

เหล่าผู้อาวุโส; สิ่งมีชีวิตเหล่านั้น

บทที่ห้า

หนังสือม้วนที่มีตราประทับเจ็ดดวงนั้น

บทที่หก

ตราประทับเจ็ดดวงนั้น:

การแกะตราประทับหกดวงแรก

บทที่เจ็ด

ชนส่วนที่เหลือผู้ถูกประทับตราของอิสราเอล

คนต่างชาติที่ได้รับความรอดในช่วงความทุกข์ลำบาก

บทที่แปด

ตราประทับดวงที่เจ็ด:

แตรสี่คันแรกของแตรเจ็ดคันนั้น

บทที่เก้า

แตรคันที่ห้าและที่หก

บทที่สิบ

ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์มากและหนังสือเล่มเล็กนั้น

บทที่สิบเอ็ด

“ยุคสมัยของคนต่างชาติ”

พยานทั้งสอง; แตรคันที่เจ็ด

บทที่สิบสอง

ห้าคนแรกของบุคคลทั้งเจ็ดนั้น

บทที่สิบสาม

สัตว์ร้ายสองตัวนั้น

บทที่สิบสี่

พระเมษโปดกและ 144,000 คนนั้น

หายนะของบรรดาผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายนั้น; นิमितเรื่องอาร์มาเกตโดน

บทที่สิบห้า

ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดและภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ด

บทที่สิบหก

ชั้นทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้า

บทที่สิบเจ็ด

บาบิโลนที่ยิ่งใหญ่, มารดาแห่งหญิงแพศยาทั้งหลาย

รูปแบบสุดท้ายของมหาอำนาจโลกคนต่างชาติ

บทที่สิบแปด

การล่มสลายของบาบิโลน

บทที่สิบเก้า

สวรรค์ชั้นซมยินดีเพราะการล่มสลายของบาบิโลน

การอภิเษกสมรสของพระเมษโปดก

พระองค์ผู้พิชิตและพลโยธาของพระองค์ที่มีคำบรรยายไว้

ศึกแห่งอาร์มาเกตโดน

หายนะของสัตว์ร้ายนั้น, ผู้พยากรณ์เท็จ, เหล่ากษัตริย์และกองทัพของพวกเขา

บทที่ยี่สิบ

ซาตานถูกจองจำ; การครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์

ซาตานถูกปลดปล่อย; หายนะของโกก, มาโกก, ซาตาน

การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว

บทที่ยี่สิบเอ็ด

ฟ้าสวรรค์ใหม่, แผ่นดินโลกใหม่, ประชากรใหม่,

กรุงเยรูซาเล็มใหม่, พระวิหารใหม่, ความสว่างใหม่

บทที่ยี่สิบสอง

เมืองบรมสุขเกษมใหม่

ข้อความสุดท้ายของพระคัมภีร์

วิวรณ์ – บทที่หนึ่ง

คำนำ

วิวรณ์ 1:1-3

1 วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์ เพื่อชี้แจงให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์รู้ถึงสิ่งที่จะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า และพระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปสำแดงแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์

2 ยอห์นเป็นพยานฝ่ายพระวามะของพระเจ้า และเป็นพยานฝ่ายคำพยานของพระเยซูคริสต์ และเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งท่านได้เห็นนั้น

3 ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

หนังสือนี้ไม่ใช่หนังสือ “วิวรณ์ต่างๆ” (พหุพจน์) มันไม่ใช่ “วิวรณ์ของยอห์นวิสุทธิชนแห่งสวรรค์” คำว่า “วิวรณ์” เป็นเอกพจน์ – และเหมือนกับที่พระเจ้าข้อแรกประกาศอย่างชัดเจน หนังสือนี้เป็น “**วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์**ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์”

ในหนังสือที่น่าสนใจนี้และเป็นคำพยากรณ์เล่มเดียวของภาคพันธสัญญาใหม่ พระเยซูเจ้าทรงถูกสำแดง อนาคตถูกเปิดเผยในนิมิตเป็นชุด ซึ่งถูกเห็นโดยยอห์นผู้เป็นที่รักตอนที่เขาอยู่บนเกาะปัทมอส ยอห์นได้เห็นในพระวิญญูณสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นตามนั้นจริง

ในวิวรณ์เราจะเห็นความสว่างและความมืด... ความชอบธรรมและความไม่ชอบธรรม... ความดีและความชั่วที่คอยต่อสู้กัน เราจะเห็นพระเยซูฮอวาร์พระเจ้า, พระเมษโปดกพระเยซูคริสต์, และชาตานด้วย เราจะเห็นมนุษย์ทั้งหลาย – ที่รอดแล้วและไม่รอด เราจะศึกษาพวกทูตสวรรค์ – ที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เราจะเห็นการนองเลือดครั้งใหญ่ที่สุดและไฟที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่โลกหรือดาวเคราะห์ดวงใดเคยรู้จัก

เมื่อเราศึกษาหนังสือวิวรณ์ ฉากเหตุการณ์ต่างๆจะเปลี่ยนแปลงไป – จากเวลาไปสู่นิรันดร์กาล, จากสวรรค์ไปสู่แผ่นดินโลก, จากแผ่นดินโลกไปสู่บึงไฟ, จากสายธารโลหิต (ยาว 200 ไมล์, ลึก 6 ฟุต และกว้างสิบไมล์) ไปสู่การปรากฏตัวของม้าขาวหลายล้านตัวพร้อมกับคนขี่ของพวกมันในท้องฟ้า! (วว. 19:11-16) ใช่แล้วครับ ผ้าคลุมหน้าถูกเปิดไปด้านหลังแล้ว ผลลัพธ์นะหรือครับ? พระเจ้าทรงมีชัย ยุคพันปีและสง่าราศีนิรันดร์ของพระคริสต์ส่องแสงในวิวรณ์ในความงามและความเจิดจรัสอันไม่รู้สิ้นสุดซึ่งไม่ถูกพบแห่งหนใดอีกในพระคัมภีร์บริสุทธิ์

เมื่อสิ่งสารพัดสำเร็จครบถ้วน – เมื่อสรรพสิ่งทั้งปวงถูกสร้างใหม่ – เมื่อนั้นถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ผู้นั้นจะสำเร็จครบถ้วน คือ “ท่านจะเห็นความทุกข์ลำบากแห่งจิตวิญญูณของท่าน และจะพอใจ” (อิสยาห์ 53:11 วรรคแรก)

ขณะที่เรามุ่งหน้าสู่ตอนจบของหนังสือนี้ เราก็จะเห็นฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ (บทที่ 21 และ 22) และเราจะเห็นคนชอบธรรมและผู้บริสุทธิ์อาศัยอยู่ในที่อาศัยอันเป็นนิรันดร์ของพวกเขา เมื่อเราเข้า

ใกล้ตอนจบของหนังสือนี้ (บทที่ 20:10 และ 21:8) เราก็จะเห็นบึงไฟอันน่ากลัวนั้นและคนเหล่านั้นที่จะใช้เวลาชั่ววันรันดร์ในสถานที่อันน่ากลัวนี้แห่งความทรมาน

“*วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์*” ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์ เพื่อชี้แจงให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์รู้ถึงสิ่งที่จะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า และพระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปสำแดงแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์” (วิว. 1:1) ถ้อยคำแรกๆเลยในหนังสือวิวรณ์เปิดเผยแก่เราอย่างชัดเจนว่ายี่สิบสองบทนี้บรรจุ “*วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์*” นั่นคือ วิวรณ์นี้ถูกประทานให้โดยพระเจ้า และว่ามันถูกประทานให้เพื่อจุดประสงค์ในการแสดงให้เหล่าผู้รับใช้ (ทาส) ของพระเจ้าเห็นสิ่งต่างๆซึ่ง “จะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า” ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ปรากฏตัวและพูดคุยกับยอห์นผู้เป็นที่รัก โดยเปิดเผยวิวรณ์นี้แก่เขา

มันไม่ใช่แค่วิวรณ์หนึ่ง – หรือการเอาผ้าคลุมหน้าออก – แห่งตัวตนของพระคริสต์ แม้ว่าในหนังสือนี้เราเห็นสง่าราศีแบบมหาบุโรหิตและแบบกษัตริย์ของพระองค์ก็ตาม แต่เนื้อหาส่วนใหญ่ของมันก็ถูกให้ไว้เพื่อเป็นการเปิดเผยเหตุการณ์เหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้นก่อนและสมทบการเสด็จกลับมาของพระเยซูเจ้ายังแผ่นดินโลกนี้ ความจริงนี้ถูกเห็นอย่างชัดเจนจากข้อเท็จจริงที่ว่าวิวรณ์นี้ได้ถูกประทานให้แก่พระเยซูคริสต์โดยพระเจ้าพระบิดาเพื่อแสดงให้เหล่าผู้รับใช้ของพระองค์เห็น “สิ่งต่างๆซึ่งจะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า”

ก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เพียงไม่นาน พระเยซูทรงถูกถามโดยเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อไร?” (โดยหมายถึงสิ่งต่างๆที่พระเยซูได้ทรงประกาศว่าจะเกิดขึ้น – มาระโก 13:1-3) พระองค์ตรัสตอบว่า “แต่เวลานั้นโม่งนั้นไม่มีใครรู้ ถึงบรรดาทูตสวรรค์ในสวรรค์หรือพระบุตรก็ไม่รู้ (คำกรีกที่ถูกใช้ตรงนี้เพื่อแปลว่า *ก็ไม่รู้* มีความหมายตรงตัวว่า *ยังไม่รู้*) รู้แต่พระบิดาองค์เดียว” หลังจากการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู พระองค์ทรงได้รับจากพระบิดาในสวรรค์คือ ข้อมูลที่พวกสาวกได้ทูลขอ และก่อนสิ้นศตวรรษแรกของคริสตจักร ขณะที่อย่างน้อยหนึ่งในสาวกเหล่านั้น (ยอห์นผู้เป็นที่รัก) ยังมีชีวิตอยู่ พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเปิดเผยแก่ยอห์น (และผ่านทางเขาแก่คริสตจักรเหล่านั้นในเอเชีย) คือข้อมูลที่ถูกเปิดเผยในหนังสือหมวดผู้พยากรณ์อันยิ่งใหญ่เล่มนี้ นั่นคือ วิวรณ์ ด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นว่าพระคัมภีร์คงจะไม่สมบูรณ์ครบถ้วนหากปราศจากหนังสือเล่มนี้ – ปราศจากการเปิดเผยของพระเยซูเจ้าและเหตุการณ์เหล่านั้นที่จะเกิดขึ้นก่อนและในระหว่างการเสด็จกลับมาของพระองค์ยังแผ่นดินโลก

บางทีใครบางคนกำลังถามว่า “เหตุใดพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงตรัสว่า ‘สิ่งต่างๆซึ่งจะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า’ เนื่องจากมันผ่านมากกว่า 1900 ปีแล้วนับตั้งแต่ถ้อยคำเหล่านี้ได้ถูกกล่าว?”

2 เปโตร 3:8 ตอบคำถามนั้น: “...แต่พวกที่รัก อย่าลืมห่อหุ้มเสีย คือวันเดียวขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนกับวันเดียว”

เราต้องจำไว้ว่าเรากำลังพูดถึงพระเยซูคริสต์พระเจ้า และแม้ว่าเวลาอาจดูเหมือนยาวนานสำหรับเรา มันก็ผ่านไปแค่สองวันกว่าๆเท่านั้น (ตามนาฬิกาอันยิ่งใหญ่แห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า) นับตั้งแต่ถ้อยคำเหล่านี้ได้ถูกเอ่ยออกมา ด้วยเหตุนี้ สำหรับเราทั้งหลายที่มีใจฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณ ที่เปรียบเทียบสิ่งต่างๆฝ่ายวิญญาณกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ มันก็ไม่ใช้เวลาานเลย มันผ่านไปแค่สองวันเท่านั้น

มันเป็นความจริงที่ว่ายอห์นผู้เป็นที่รัก คือ *ผู้เขียน* หนังสือวิวรณ์ แต่เขาก็ไม่ใช่ผู้แต่ง ผู้แต่งหนังสือวิวรณ์คือ พระเยซูเจ้าเอง อัครทูตยอห์นเป็นอาลักษณ์... บุรุษผู้บริสุทธิ์ที่พระเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้แก่เขา ดูเหมือนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปรารถนาที่จะเปิดเผยเรื่องนี้อย่างชัดเจนและอย่างที่ไม่อาจเข้าใจผิดไปได้ วิวรณ์ 1:1 และวิวรณ์ 22:8 ประกาศอย่างชัดเจนว่าวิวรณ์นี้มาจากพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ – ไม่ใช่มาจากมนุษย์

วิวรณ์เป็นหนังสือเล่มเดียวในภาคพันธสัญญาใหม่ที่พระเยซูทรงลงท้ายด้วยลายเซ็นของพระองค์เอง: **“เราคือเยซูผู้ให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่านเพื่อคริสตจักรทั้งหลาย!”** (ว. 22:16) หนังสือวิวรณ์ไม่ใช่ประวัติศาสตร์ เหมือนอย่างที่ใครบางคนอยากให้คุณเชื่ออย่างนั้น หนังสือฉบับนี้บันทึกสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต สิ่งต่างๆที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสิ่งต่างๆที่ยังมาไม่ถึง

ทูตสวรรค์องค์นี้ไม่ถูกเอ่ยชื่อ เขาแค่ถูกเรียกว่าเป็น **“ทูตสวรรค์ของพระองค์”** ลำดับก่อนหลังของวิวรณ์คือ **จากพระเจ้า, ถึงพระคริสต์** – จากนั้น**โดย**ทูตสวรรค์ของพระคริสต์ถึงยอห์น และจากนั้นก็**มาถึงเรา** ... ถึงผู้เชื่อ ผู้รับใช้ ทาสทั้งปวง...*คนทั้งปวงที่บังเกิดใหม่แล้ว* ข้อแรกนี้ลงท้ายด้วยคำว่า **“...แก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์”**

ยอห์นผู้เป็นที่รักเขียนในฐานะบุคคลที่สามเสมอในหนังสือทั้งสี่เล่มที่มีชื่อของเขาเป็นผู้เขียน แต่ตรงนี้ในหนังสือวิวรณ์ เขาเขียนในฐานะบุคคลที่หนึ่ง เขาเรียกชื่อตัวเองสามครั้งในคำนำ: บทที่ 1 ข้อ 1, 4, และ 9 เขาเรียกชื่อตัวเองสองครั้งในบทท้ายๆของหนังสือนี้: บทที่ 21:2, บทที่ 22:8

ข้อ 2: “ยอห์นเป็นพยานฝ่ายพระวามะของพระเจ้า และเป็นพยานฝ่ายคำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์ และเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งท่านได้เห็นนั้น”

พระวามะของพระเจ้าและคำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์ถือว่าเป็นผลรวมของนิมิตและวิวรณ์ทั้งหมดที่ ยอห์นผู้เป็นที่รักเห็นในวิวรณ์ ยอห์นไม่เพียง*ได้ยิน*ถ้อยคำที่ถูกบันทึกไว้ในที่นี้เท่านั้น แต่เขาได้เห็นนิมิตเหล่านั้นด้วย ในพระวิญญาณ ยอห์นได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงบนแผ่นดินโลกนี้และในสวรรค์สถานเมื่อสิ่งสารพัดสำเร็จครบถ้วน

ข้อ 3: “ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว”

หนังสือวิวรณ์สัญญาพระพรอย่างหนึ่ง – และเตือนเรื่องคำสาปแช่งหนึ่ง พระพรนั้นมีไว้สำหรับคนทั้งหลายที่อ่านหนังสือนี้และถือรักษาสิ่งเหล่านั้นที่ถูกเขียนไว้ในนั้น คำสาปแช่งนั้นถูกพรรณนาไว้ในวิวรณ์ 22 และจะบังเกิดแก่คนเหล่านั้นที่เปลี่ยนแปลงข้อความแห่งคำพยากรณ์นี้ คำว่า **“ความสุข”** มีความหมายว่า *มีความสุข* ดังนั้นทั้งข้อเท็จจริงมีอยู่ว่านักเทศน์บางคนประกาศว่าหนังสือนี้เป็นหนังสือที่น่ายกย่อง เป็นหนังสือที่ควรเมินสีย พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงประกาศตั้งแต่ต้นว่ามันเป็นหนังสือที่ให้ความสุข และว่ามันนำความชื่นชมยินดีและความเพลิดเพลินเป็นนิมิตมาสู่จิตใจของผู้ที่อ่านมัน

ผู้อธิบายพระคัมภีร์ที่โดดเด่นท่านหนึ่งประกาศว่าคำแปลตรงตัวตรงนี้ควรอ่านว่า **“บรรดาผู้อ่านหนังสือนี้โดยออกเสียงดังให้ที่ประชุมทั้งหลายฟังก็เป็นสุข”** นั่นมีความหมายเพียงว่า ผู้ที่อ่านมันโดยออกเสียง

ดังในคริสตจักรก็เป็นสุข และคนเหล่านั้นที่ได้ยินเสียงอ่านนั้นและเชื่อฟังข้อความนั้นก็เป็นสุข ไม่ว่าจะเป็นอย่างไหน หนังสือนี้ก็มิมีพระพรแน่นอนสำหรับคนทั้งหลายที่อ่านมัน, คนทั้งหลายที่ได้ยินมันและถือรักษาข้อความเหล่านี้ที่ได้รับการจดจำด้านถ้อยคำซึ่งมาจากพระเจ้า ผ่านทางทูตสวรรค์องค์นั้นมาถึงยอห์น พระพรนั้นถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 1:3 และอีกครั้งในวิวรณ์ 22:7 คำสาปแช่งนั้นถูกกล่าวอย่างชัดเจนในวิวรณ์ 22:18-19 ขอพระเจ้าทรงโปรดเมตตาคนเหล่านั้นที่เปลี่ยนแปลงหนังสือวิวรณ์ในยุคสมัยนี้แห่งแนวคิดเสรีนิยมและผู้พยากรณ์มุสาทั้งหลาย!

เปาโลเตือนสติทิโมธีว่า “...จงใส่ใจในการอ่าน” (1 ทธ. 4:13) ตลอดระยะเวลาหลายปีในศตวรรษแรกๆแห่งความเชื่อแบบคริสเตียน พระคัมภีร์ถูกอ่านออกเสียงดังในที่ประชุมเหล่านั้น แต่คนสมัยนี้เลิกทำไปแล้ว ยกเว้นการอ่านพระคำตอนเล็กๆในช่วงต้นของการนมัสการรอบเช้าวันอาทิตย์ส่วนใหญ่ คริสตจักรบางแห่งวันนี้ไม่มีแม้แต่สิ่งๆที่เรียกว่าเป็น “การอ่านโต้ตอบ” ด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม คนเหล่านั้นที่อ่านวิวรณ์ – ไม่ว่าจะในที่ประชุมหรือในที่ส่วนตัว ไม่ว่าจะพวกเขาอ่านมันโดยออกเสียงดังหรืออ่านแบบเงียบๆ ก็เชื่อใจได้ว่าจะได้รับพระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะว่ามีคำสัญญาไว้ตรงนี้ และพระเจ้าไม่อาจผิดคำสัญญาของพระองค์ได้

ในที่ประชุมของพวกยิว พระราชบัญญัติได้ประกาศไว้ว่าไม่ว่ามีใครร่วมประชุมกันถึงสิบคนที่ใด พวกเขาสามารถอ่านพระวจนะของพระเจ้าในที่ประชุมได้อย่างเสรี คุณจะเห็นตัวอย่างนี้ชัดเจนในลูกา 4:16-20, กิจการ 13:14-27, กิจการ 15:21

ข้อ 3 ปิดท้ายด้วยถ้อยคำที่ว่า “...เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” อีกครั้งใครบางคนอาจกำลังกล่าวว่า “ผู้เขียนคือยอห์น อาจถูกเข้าใจผิดแล้ว หรือเขาอาจเข้าใจผิด เพราะเวลานี้มันก็ผ่านมา 2000 ปีแล้วนับตั้งแต่ถ้อยคำเหล่านี้ได้ถูกบอกแก่ยอห์นผู้เป็นที่รัก” แต่ก็นั่นอีก – ขอให้ผมเตือนความจำคุณว่านับตั้งแต่พระเยซูได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกนี้ ทรงถูกตรึงกางเขน ทรงถูกฝังไว้และทรงฟื้นขึ้นใหม่ เสด็จกลับไปสู่พระบิดาซึ่งเป็นที่ๆขณะนี้พระองค์ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดาเพื่ออ้อนวอนเผื่อเรา (1 ทธ. 2:5, ฮบ. 1:3) เราก็มีชีวิตอยู่ในวันสุดท้ายเหล่านี้มาโดยตลอด “ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่างๆมากมายแก่บรรพบุรุษทางพวกศาสดาพยากรณ์ แต่ในวันสุดท้ายเหล่านี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นผู้รับสรรเสริญสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก พระองค์ได้ทรงสร้างจักรวาลโดยพระบุตร” (ฮบ. 1:1, 2) ในที่นี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานอย่างชัดเจนว่าเหล่านี้เป็นวันสุดท้าย ผมขอย้ำคำกล่าวนี้: นับตั้งแต่คริสตจักรได้เริ่มต้น เราก็มีชีวิตอยู่ในวันสุดท้ายเหล่านี้มาตลอด

เพื่อสนับสนุนคำกล่าวนั้น จงฟังถ้อยคำเหล่านี้: “พระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองซ้ำอีก เหมือนอย่างมหาบุโรหิตที่เข้าไปในที่บริสุทธิ์ทุกๆ นำเอาเลือดซึ่งไม่ใช่โลหิตของตัวเองเข้าไปด้วย มิฉะนั้นพระองค์จะต้องทนทุกข์ทรมานบ่อยๆตั้งแต่สร้างโลกมา แต่ว่าเดี๋ยวนี้พระองค์ได้ทรงปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว เพื่อจะได้กำจัดความบาปได้โดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา” (ฮบ.9:25, 26) พระเยซูได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกนี้ใน “วาระสุดท้าย” จริงๆ หรือ – การสิ้นสุดของโลก นับตั้งแต่พระเยซูได้เสด็จมาและทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั่น เราก็มีชีวิตอยู่ในวันสุดท้ายเหล่านี้แห่งกาลเวลามาโดยตลอด

อีกครั้งเราอ่านว่า “แต่บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้จึงได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย ผู้ซึ่งกำลังอยู่ในกาลสุดท้ายของแผ่นดินโลก” แน่แน่นอนว่าพระคำสามข้อนี้จะตอบสนองความต้องการของใครก็ตามที่อยากรู้ความจริงเกี่ยวกับยุคสมัยนี้ บัดนี้เรากำลังมีชีวิตอยู่ในวันปิดท้ายเหล่านี้แห่งกาลเวลาและอยู่มาตั้งแต่พระเยซูได้เสด็จมาและสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้น ด้วยเหตุนี้ สิ่งเหล่านี้จึงจะ “อุบัติขึ้นในไม่ช้า” และจริงแท้แน่นอนว่า “เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว!”

คำคำนำ

ว. 1:4-6:

4 ยอห์นเรียนมายังคริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับพระคุณและสันติสุขจากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น และจากพระวิญญูณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์

5 และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ และทรงเป็นผู้แรกที่ได้ฟื้นจากความตาย และผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงในโลก แต่พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย และได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์

6 และทรงตั้งเราไว้ให้เป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเกียรติและไศสรวรย์จึงมีแก่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ เอเมน

คำคำนำนี้ถูกเขียนถึง “คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย” คำกล่าวนี้ไม่ได้หมายถึงทวีปเอเชีย และมันไม่ได้หมายถึงเอเชียย่อยทั้งหมดด้วย คริสตจักรทั้งเจ็ดนี้ตั้งอยู่ในปลายด้านทิศตะวันตกของเอเชียย่อย โดยมีพรมแดนติดกับทะเลเอเจียนและทะเลเมดิเตอร์เรเนียน พื้นที่ๆถูกอ้างอิงถึงตรงนี้มีขนาดประมาณรัฐเพนซิลวาเนีย การอ้างอิงถึง “คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย” ไม่ได้หมายความว่ามิคริสตจักรเพียงเจ็ดแห่งในเขตดังกล่าว พระวจนะของพระเจ้าสอนเราอย่างชัดเจนว่ามีคริสตจักรในพื้นที่นั้นอย่างน้อยอีกสามแห่ง: คริสตจักรที่เมืองโคโลสี (คส. 1:2), คริสตจักรที่เมืองฮิเอราปุรี (คส. 4:13), และคริสตจักรที่เมืองโตรอัส (กจ. 20:6, 7)

คริสตจักรทั้งเจ็ดที่ถูกเอ่ยชื่อในบทที่สองและที่สามของวิวรณ์เป็นตัวแทนของคริสตจักรต่างๆตลอดยุค คริสตจักร พวกมันเป็นคริสตจักรตัวแทน ซึ่งถูกเลือกโดยพระวิญญูณเพราะลักษณะเฉพาะตัวบางประการที่เป็นแบบฉบับของอุปนิสัยของคริสตจักรของพระคริสต์ – ไม่ใช่แค่ในสมัยที่ยอห์นเขียนเท่านั้น แต่เรื่อยมาตลอดหลายศตวรรษจนกระทั่งคริสตจักรถูกรับขึ้นไปเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ คริสตจักรทั้งเจ็ดนี้เป็นตัวแทนของช่วงเวลาต่างๆที่ถูกนิยามอย่างชัดเจนในทั้งประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์และฝ่ายโลก เราจะเห็นเรื่องนี้ชัดเจนนานๆเมื่อเราศึกษาคริสตจักรเหล่านี้โดยแยกเป็นรายตัว

เมืองหลวงของพื้นที่นี้คือ เมืองเอเฟซัส เราเรียนรู้จากหนังสือเอเฟซัสว่าเมืองเอเฟซัสเป็นเมืองหลวงแห่งการนับถือรูปเคารพในศตวรรษแรกแห่งความเชื่อแบบคริสเตียน

ใครบางคนอาจถามว่า “ทำไมพระวิญญูณบริสุทธิ์ถึงทรงเอ่ยชื่อคริสตจักรเจ็ดแห่ง? ทำไมไม่หก... หรือทำไมถึงไม่ทรงเอ่ยชื่อคริสตจักรเหล่านั้นทั้งหมดในพื้นที่นั้น?”

ในหนังสือวิวรณ์คุณจะสังเกตเห็นว่า “เจ็ด” ถูกใช้อยู่บ่อยครั้ง... คริสตจักรเจ็ดแห่ง, ตราประทับเจ็ดดวง, แตรเจ็ดคน, บุคคลเจ็ดคน, ชั้นเจ็ดใบ, หายนะเจ็ดอย่าง และสุดท้ายแต่ไม่ท้ายสุด สิ่งใหม่เจ็ดสิ่ง เราจะศึกษาแต่ละเรื่องเหล่านี้เมื่อเรามาถึงพวกมันในตอนต่างๆของวิวรณ์ มีอีกหลายแห่งในพระคัมภีร์ที่ตัวเลขนี้ถูกใช้ และเมื่ออ้างอิงถึงเทศกาลเลี้ยงทั้งเจ็ดของพระเยโฮวาห์ในเลวีนิติ 23 และคำอุปมาทั้งเจ็ดเกี่ยวกับบาณาจกรนั้นในมัทธิว 13 เจ็ดก็เป็นตัวเลขแห่งความสมบูรณ์แบบ... ตัวเลขของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงทำงานหนักทุกวัน และทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด มันเป็นตัวเลขแห่งความสมบูรณ์ครบถ้วน

ในคริสตจักรหกแห่งแรกในบทรียนของเรา คุณจะสังเกตเห็นกลุ่มผู้เชื่อแท้ที่มีชัยชนะ, เหล่าวิสุทธิชนที่บังเกิดใหม่อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ในคริสตจักรที่เจ็ด (คริสตจักรชาวเลาตีเซีย) ไม่มีกลุ่มคนที่ได้รับความรอดเลย ทุกคนถูกคายออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเยซูเจ้า ในสารถึงคริสตจักรเหล่านั้น เหล่าผู้เชื่อแท้ถูกให้คำมั่นซ้ำๆเกี่ยวกับความปลอดภัยและการอวยพรจากพระเจ้า ก่อนที่พายุเฮอริเคนและทอร์นาโดอันน่ากลัวแห่งการพิพากษาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเริ่มกวาดไปทั่วแผ่นดินโลกนี้ คริสตจักรจะถูกขับขึ้นออกไปจากแผ่นดินโลกและถูกพาออกไปเพื่อพบกับพระเยซูในหมู่เมฆในฟ้าอากาศ คริสตจักรจะได้ที่นั่งติดสนามในท้องฟ้าเมื่อการพิพากษาใหญ่โตสุดท้ายเหล่านั้นตกลงเหนือคนชั่วบนแผ่นดินโลกนี้ พระเจ้ามิได้พิพากษาโสโดมจนกว่าโลหปลอดภัยนอกกำแพงเมือง(ปฐม. 19) และพระเจ้ามิได้ทำลายเยรีโคอย่างสิ้นเชิงจนกระทั่งนางราห์ได้รับการช่วยให้รอดปลอดภัยแล้ว (โยชูวา 6) นี่ก็จะเป็นจริงเช่นกันในอนาคต พระเจ้าจะไม่พิพากษาแผ่นดินโลกนี้ หรือคนชั่วในการพิพากษาสุดท้าย จนกว่าคริสตจักรถูกพาออกไปจากแผ่นดินโลก พระสัญญาอันชัดเจน: “เพราะเหตุเจ้าได้รักษาคำของเราด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่งจะบังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก” (วิว. 3:10) พระคำข้อนี้อ้างอิงถึงช่วงเวลาที่เป็นความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งอย่างแน่นอน การรับขึ้นไปนั้นเกิดขึ้นในตอนต้นของบทรียนที่สี่ ประตูปานหนึ่งถูกเปิดในสวรรค์ และมีพระสุรเสียงหนึ่งร้องว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิด!” และคริสตจักรก็ถูกขับขึ้นออกไปจากแผ่นดินโลกเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อ่าน 1 เธสะโลนิกา 4:13-18

“ยอห์นเรียนมายังคริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับพระคุณและสันติสุขจากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น และจากพระวิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์” (ข้อ 4) สิ่งที่ถูกไถ่แล้วทุกคนต้องการเหมือนกันก็คือ **พระคุณและสันติสุข** ปราศจากพระคุณของพระเจ้า เราก็คงตกนรกหมกไหม้กันหมดทุกคน ปราศจากสันติสุขของพระเจ้าในใจของเรา เราก็คงทุกข์ระทมกันหมดทุกคน พระคุณคือแหล่งที่มาแห่งพระพรทุกประการ สันติสุขคือ ธรรมสิทธิ์โดยชอบและเป็นสุขของลูกของพระเจ้าทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วและถูกชำระด้วยพระโลหิตแล้ว (ยอห์น 14:27) พระคุณและสันติสุขมาโดยและผ่านทาง “พระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น” นี่นำเสนอการดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าอย่างชัดเจน พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณนิรันดร์ พระเจ้าได้ทรงเป็นอยู่เสมอมา พระเจ้าจะทรงเป็นอยู่เสมอไป

บางทีใครบางคนกำลังกล่าวว่า “คุณกรีน ช่วยอธิบายเรื่องนั้นหน่อย” ผมขอบคุณพระเจ้าที่ผมไม่สามารถอธิบายมันได้ หากผมอธิบายได้ ผมก็คงยิ่งใหญ่พอๆกับพระเจ้า และผมก็ดีใจเหลือเกินที่พระเจ้าของผม

ทรงยิ่งใหญ่ในสติปัญญาและในฤทธานุภาพมากกว่าผม ผมคงไม่ยอมปรนนิบัติพระเจ้าผู้ที่ผมสามารถอธิบายได้ ผมอยากได้พระเจ้าองค์หนึ่งที่ทรงยิ่งใหญ่กว่าคำอธิบายของมนุษย์ ผมอยากได้พระเจ้าองค์หนึ่งที่ทรงยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะถูกนิยามในภาษาของมนุษย์ได้ พระเจ้าทรงเป็นอยู่ขณะนี้, พระเจ้าทรงเป็นอยู่เสมอมา, และพระเจ้าจะทรงเป็นอยู่เสมอไป พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ในปัจจุบันกาลนิรันดร์ พระคุณของพระเจ้าได้นำความรอดมาสู่มนุษย์แล้ว (ฮบ. 2:9) และเป็นเพราะพระคุณของพระเจ้าเท่านั้นเราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้า (โรม 5:1)

ในพระคำข้อนี้ ยอห์นกล่าวถึง “พระวิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์” กรูณาอ่านอิสยาห์ 11:1-5 เพื่อเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ และเราจะอภิปรายมันอย่างครบถ้วนมากขึ้นภายหลังในบทเรียนนี้

ข้อ 5: “และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ และทรงเป็นผู้แรกที่ได้ฟื้นจากความตาย และผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงในโลก แต่พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย และได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์”

แน่นอนว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ได้เสด็จเข้ามาในโลก และพระองค์ทรงเป็น “พยานที่สัตย์ซื่อ”... พระองค์ทรงเป็นพระวาตะในเนื้อหนัง (ยอห์น 1:1, ยอห์น 1:14) พระองค์ทรงเป็นผู้แรกที่ฟื้นขึ้นจากตายด้วย (1 คร. 15:1-30) และพระองค์จะทรงเป็นเจ้านายของกษัตริย์ทั้งปวงในเมืองสวรรค์ (อิสยาห์ 9:6, ลูคา 1:28-35) พระโลหิตของพระเยซูคือสิ่งที่ “ชำระเราให้พ้นจากบาปทั้งปวง” (1 ยอห์น 1:7) “ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย” (ฮบ. 9:22) เราถูกไถ่โดยพระโลหิตที่มีค่าอันประเสริฐ (1 ปต. 1:18-23) แน่นอนว่าในสมัยนี้แห่งแนวคิดเสรีนิยมและสมัยใหม่นิยม เราควรร้องประกาศอย่างที่ไม่เคยทำมาก่อนว่าพระโลหิตของพระเมสโปดกคือสิ่งที่ล้างบาปทั้งหลายของเราออกไป

ข้อ 6: “และทรงตั้งเราไว้ให้เป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเกียรติและไศสยจะจะมีแต่พระองค์สืบๆไปเป็นนิรันดร์ เอเมน”

ผ่านทางผู้เขียนท่านนี้ นั่นคือยอห์น พระวิญญาณทรงถวายพระเกียรติพระเมสโปดกผู้ได้ทรงสละพระทรงของพระบิดา เสด็จเข้ามาในโลกและทรงหลังพระโลหิตของพระองค์บนกางเขนนั่นเพื่อที่เราจะได้รับการอภัยโทษบาป

เราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วเป็นกษัตริย์และปุโรหิต: “แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธ์ เป็นชนชาติของพระองค์โดยเฉพาะ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้สำแดงพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” (1 ปต. 2:9) พระคำข้อนี้กล่าวถึงผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติดังเห็นได้ชัด... เราทั้งหลายที่ในกาลก่อนอยู่โดยปราศจากพระเจ้าและไม่มีหวัง แต่เป็นผู้ที่โดยการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู ได้ถูกทำให้เป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว

เราทั้งหลายที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ ผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้ว ได้ถูกชำระล้างให้ขาวสะอาดแล้วในพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระเยซู ทันทิที่เราเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า เราก็กลายเป็นบุตรของพระเจ้าและเข้าถึงพระเจ้าได้โดยทางพระโลหิตนั้น เราเป็นกษัตริย์ เราเป็นปุโรหิต... และเราเข้าหาพระเจ้าโดยทางคนกลางของเรา คือพระเยซูเจ้า (1 ทธ. 2:5) ด้วยเหตุนี้ ในวันและสมัยนี้จึงไม่มีสิ่งๆที่เรียกว่า

ความเป็นสงฆ์ที่แยกขาดจากฆราวาส... เราทุกคนล้วนเป็นบุโรหิตเมื่อเราบังเกิดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าและถูกชำระล้างในพระโลหิตของพระเมษโปดก เราเข้าหาพระที่นั่งของพระเจ้าโดยทางใหม่ทางหนึ่งที่มีชีวิตเท่านั้น ซึ่งถูกซื้อแล้วโดยพระเยซูบนกางเขนนั้น (ฮบ. 10:19, 20)

คำประกาศที่เป็นคำพยากรณ์

ว. 1:7:

7 ‘ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะร้องไห้เพราะพระองค์’ จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน

การเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นส่วนสำคัญยิ่งแห่งหลักคำสอนคริสเตียน และไม่เคยมีความต้องการในการเทศนาความจริงนี้มากไปกว่าวันนี้แล้ว เราควรแยกแยะสองส่วนนั้นแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ แน่แน่นอนว่ามีช่วงเวลาหนึ่งระหว่างการรับขึ้นไป (เวลานั้นที่พระเยซูเสด็จมาเพื่อรับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์) และวิวรรณ์ (เมื่อพระองค์เสด็จมาพร้อมกับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์) การรับขึ้นไปถูกกล่าวถึงในยอห์น 14:3; พิลิปปี 3:20; 1 เธสะโลนิกา 4:15-18; และ 1 คร. 15:23 พระคำเหล่านี้ทุกข้ออ้างอิงถึงเหตุการณ์สำคัญลำดับถัดไปสำหรับคริสเตียนทั้งหลาย – การรับขึ้นไปของคริสตจักร – เวลานั้นเมื่อพระเยซูเสด็จมารับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ และลูกของพระเจ้าทุกคนที่มีชีวิตอยู่ บังเกิดใหม่แล้วและถูกชำระล้างด้วยพระโลหิตแล้วจะถูกรับขึ้นไปเพื่อพบกับพระองค์ ศพของวิสุทธิชนทุกคนที่ตายไปแล้วจะถูกชุบให้เป็นขึ้นปราศจากเปื่อยเน่า และเราทุกคนจะถูกรับขึ้นไปด้วยกันเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในหมู่เมฆในฟ้าอากาศ

แต่มีข้อพระคำอีกกลุ่มหนึ่งในทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ที่สอนการเสด็จมาอีกคราวหนึ่งอย่างชัดเจน และข้อ 7 ในบทที่เราศึกษากันอยู่นี้ก็อ้างอิงถึงเวลานี้เมื่อพระเยซูจะเสด็จมาพร้อมกับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ (เพื่อเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ อ่านยูดาสา 14; เศคาริยาห์ 14:5; โคโลสี 3:4 และวิวรรณ์ 19:11-14) คำกล่าวที่ว่า “ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ” สอดคล้องกับคำกล่าวของดาเนียลที่ว่า “ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตกลางคืน และดูเถิด มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆในท้องฟ้า” (ดนล. 7:13) นี้ก็สอดคล้องกับคำกล่าวที่เป็นคำพยากรณ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าบนภูเขาเมกะกอกเทศ: “แล้วเขาจะเห็น ‘บุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า’ พร้อมด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก” (มธ. 24:30 วรรคหลัง) พระคำเหล่านี้ทุกข้ออ้างอิงถึงวิวรรณ์ – เวลานั้นเมื่อพระเยซูจะเสด็จมาในฟ้าอากาศและนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์ เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น ไม่มีผู้ใดจะเห็นพระเยซูเจ้า พระองค์จะไม่เสด็จมายังแผ่นดินโลก พระองค์จะเสด็จลงมาในฟ้าอากาศ เสียงแตรจะดัง เสียงของอัครทูตจะเรียกวินัยน์ตาเหล่านั้นขึ้นไปพบกับพระเยซูในฟ้าอากาศ พระองค์จะไม่ทรงยืนอยู่บนแผ่นดินโลกเมื่อพระองค์เสด็จมาในการรับขึ้นไป แต่พระองค์จะยืนอยู่บนแผ่นดินโลกเมื่อพระองค์เสด็จมาในระยะที่สองของการเสด็จกลับมาของพระองค์ เศคาริยาห์ 14:4 บรรยายอย่างชัดเจนถึงพระเยซูเจ้ายืนอยู่บนภูเขาเมกะกอกเทศ

เหล่าศาสดาพยากรณ์ตลอดสมัยภาคพันธสัญญาเดิมมีใจความหลักด้านคำพยากรณ์อันยิ่งใหญ่อยู่สองเรื่อง: การพิพากษา – และสง่าราศี ศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมไม่ได้เห็นยุคคริสตจักร... มันเป็นข้อ

ลึกลับจนกระทั่งมันได้ถูกเปิดเผยแก่อัครทูตเปาโล ผู้เปิดเผยวิรณันั้นในหนังสือเอเฟซัส เมื่อการสิ้นสุดของยุคคริสตจักรเข้ามาใกล้ พวกยิวและคนต่างชาติจะเริ่มชั่วร้ายอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนบนพื้นแผ่นดินโลก (อิสยาห์ 60:2) ประชาชาติต่างๆจะรวมตัวกันในการกบฏอย่างเปิดเผยต่อพระเมษโปดกของพระเจ้า (วิว. 19:19) และพวกเขาจะต่อสู้กับเยรูซาเล็ม (ศคย. 14:2) ด้วยเหตุนี้ แผ่นดินโลกจึงต้องถูกเก็บกวาดให้หมดสิ้นคนชั่วร้ายและคนอธรรมก่อนที่พระเยซูเจ้าเสด็จกลับมาเพื่อครอบครองในสง่าราศีกับคริสตจักรของพระองค์

ก่อนไปจากเนื้อหาตอนนี้ ขอให้ผมชี้ให้เห็นว่าพระคริสต์ไม่เคยถูกกล่าวตรงไหนเลยว่าจะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆเพื่อรวบรวมคริสตจักรออกไปจากแผ่นดินโลก ตรงกันข้าม เหล่าวิสุทธิชนขึ้นไปในหมู่เมฆ (1 ธส. 4:17) พระเจ้าทรงจัดเตรียมราชรถเพื่อพาวิสุทธิชนทั้งหลายจากแผ่นดินโลกไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ หมู่เมฆในภาคพันธสัญญาเดิมเป็นสัญลักษณ์ที่เรารู้จักกันดีว่าหมายถึงการสถิตอยู่ด้วยของพระเยโฮวาห์กับประชากรของพระองค์ (อพย. 13:21-40; อพย. 40:34-38; ลก. 9:35)

พระคริสต์ไม่เพียงถูกกล่าวว่าจะเสด็จมา “ในหมู่เมฆ” เท่านั้น (มก. 13:26) แต่พระองค์จะเสด็จมากับหมู่เมฆ (วิว. 1:7) และในหมู่เมฆ (มธ. 24:30) หมู่เมฆที่มาพร้อมกับการเสด็จมาของพระองค์เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความสง่าผ่าเผยและสง่าราศีของพระองค์ อ่านเพลงสดุดี 18:9-12 องค์พระผู้เป็นเจ้าประทับบนหมู่เมฆ เช่นเดียวกับบนพระที่นั่งของพระองค์ เราผู้เชื่อทั้งหลายจะถูกรับขึ้นไปในหมู่เมฆ (1 ธส. 4:17) พระเยซูเจ้าได้เสด็จขึ้นไปในหมู่เมฆ (กจ. 1:9) และพระองค์จะเสด็จมาในเมฆ (ลก. 21:27) ข้อเท็จจริงเหล่านี้ น่าสนใจมากสำหรับผู้เชื่อทั้งหลายที่มีใจฝึกใฝ่ฝ่ายวิญญาณ

คำกล่าวที่ว่า “นัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์” จะต้องถูกตีความตามตัวอักษร นัยน์ตาทุกดวงจะไม่เห็นพระองค์ในเสียวินาทีเดียวกัน – แต่นัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระเยซู คนกลุ่มหนึ่งถูกคัดออกมาจากมวลชนมหาศาลและถูกกล่าวถึงว่าเป็น “คนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์” ทั้งทั้งแผ่นดินโลกจะต่อต้านองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าและผู้ถูกเจิมของพระองค์อย่างเปิดเผย (อ่าน เพลงสดุดี 2) แต่คนกลุ่มเดียวนี้ถูกชี้ให้เห็นอย่างเจาะจงยอห์นเป็นบุคคลผู้เดียวที่บันทึกเหตุการณ์ตอนที่หอกของคนต่างชาติแทงซี่ข้างของพระผู้ช่วยให้รอด (ยอห์น 19:33-37) ปีลาตยอมรับสามหนว่าไม่มีความผิดในพระเยซู (ยอห์น 18:38-19:6) แต่ทั้งๆที่ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่าโรมรู้ว่าพระเยซูเป็นผู้ที่ไม่มีผิด พวกเขาก็อนุญาตให้เขียนตีและตรึงพระองค์ที่กางเขน พวกยิวกรีดร้องเสียงดังให้ประหารชีวิตพระองค์เสีย พวกเขาเชิญโลหิตของพระองค์ให้ตกลงบนไม่เพียงพวกเขาเท่านั้น แต่บนลูกหลานของพวกเขาด้วย และลูกหลานของพวกเขาได้รับมรดกความผิดนั้นมาหลายชั่วอายุคนแล้ว พวกเขาจะเห็นพระองค์ “ผู้ที่พวกเขาได้แทง” (อ่าน ศคย. 12:10) คนเหล่านั้นที่ถูกกล่าวว่าเป็น “คนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์” คือชนชาติที่เราจะรู้จักวันนี้ว่าเป็นพวกยิว

“มนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้เพราะพระองค์” การเสด็จมาในหมู่เมฆในสง่าราศีและฤทธานุภาพยิ่งใหญ่นี้จะเกิดขึ้นเหนือจักรวาลทั้งสิ้นในเวลาเดียวกัน มนุษย์ทุกชนชาติทั่วโลกจะเห็นพระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาในหมู่เมฆแห่งสง่าราศี ในบทที่หกเราจะเรียนรู้ว่าการประชุมอธิษฐานทั่วโลกจะเกิดขึ้นในทันที... แต่คำอธิษฐานเหล่านั้นจะไม่ได้รับคำตอบ

ข้อ 7 ปิดท้ายด้วยถ้อยคำที่ว่า “...จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน” นั่นคือ “เอเมน” สองหน และแน่นอนว่ามีน้ำหนักมากในฝ่ายวิญญาณ *เอเมน* มีความหมายว่า “ขอให้เป็นอย่างนั้น” พระวิญญาณกำลังกล่าวตรงนี้ว่า “นี่เป็นความจริง มันจะเกิดขึ้นตามนั้นจริงๆ”

คำประกาศของพระเจ้า

ว. 1:8:

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน ผู้ทรงเป็นอยู่เดี่ยวนี้ ผู้ได้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน ผู้จะเสด็จมานั้น และผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”

คำประกาศเกี่ยวกับชื่อเรียกเหล่านี้ของพระเจ้า – “เราเป็นอัลฟา...โอเมกา... องค์พระผู้เป็นเจ้า...ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด!” – แน่แน่นอนว่าเป็นคำสรุปอันเหมาะสมสำหรับบทนำของ **วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์** พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ตรัสตรงนี้... “เราเป็น” ผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงประกาศชื่อเรียกต่างๆของพระองค์เอง คำว่า “อัลฟา” และ “โอเมกา” หมายถึงอักษรตัวแรกและตัวสุดท้ายของตัวอักษรกรีก พระเจ้าทรงเป็นแหล่งที่มาของสรรพสิ่งทั้งปวง... พระองค์ทรงเป็นที่เริ่มต้นของสรรพสิ่งทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นที่เริ่มต้นของความจริงทั้งปวง ชีวิตทั้งปวง สิ่งทรงสร้างทั้งปวง... พระองค์ทรงเป็น *อัลฟานั้น* แต่พระองค์ยังทรงเป็น *โอเมกานั้น* ด้วย – ที่สิ้นสุด สง่าราศีของพระเจ้าคือเป้าหมายสูงสุดแห่งแผนการของพระองค์ ทุกสิ่งพบคำตอบของมันในพระเยซูฮาวาห์พระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นนิรันดร์ พระองค์ทรงเป็นอยู่เสมอมา (ยอห์น 4:23, 24) พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าในเนื้อหนัง (2 คร. 2:19; ยอห์น 1:1, 14) พระเจ้าทรงเป็น *พระเจ้าองค์เดียว* โดยถูกสำแดงในสามพระภาค – พระบิดา, พระบุตร, และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตริเอกานุภาพทรงเป็นอยู่เสมอมา พระเยซูฮาวาห์พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณนิรันดร์ พระองค์ทรงเป็นในอดีต, พระองค์ทรงเป็นอยู่ในปัจจุบัน, พระองค์จะเสด็จมา... พระองค์ทรงฤทธานุภาพสูงสุด! ในพระองค์สรรพสิ่งทั้งปวงดำรงอยู่ ปราศจากพระองค์ไม่มีสิ่งใดจะดำรงอยู่ต่อไปได้ ไม่ว่าในชีวิตฝ่ายโลกหรือในชีวิตฝ่ายสวรรค์ ปราศจากพระองค์ระบบสุริยะคงหยุดทำงานและแผ่นดินโลกคงลอยหลุดจากวงโคจรของมันจนพุ่งไปในอวกาศ เข้าไปสู่ความมืดมิด พระเจ้าทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า... ผู้ทรงเป็นอยู่เดี่ยวนี้ ผู้ได้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน ผู้จะเสด็จมานั้น! พระองค์ทรงฤทธานุภาพสูงสุด!

“สิ่งต่างๆซึ่งเจ้าได้เห็น” – นิมิตบนเกาะปีทมอส

ว. 1:9-18:

9 ข้าพเจ้า ยอห์น พี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นเพื่อนร่วมการยากลำบาก และร่วมราชอาณาจักร และร่วมความอดทนของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เกาะปีทมอส เนื่องด้วยพระวอนของพระเจ้า และเนื่องด้วยคำพยานของพระเยซูคริสต์

10 พระวิญญาณได้ทรงคลอใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้าดุจเสียงแตร

11 ตรัสว่า “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และสิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือ และฝากไปให้คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย คือคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เมืองสมอร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธียาทிர่า เมืองซาร์ดีส เมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดีเซีย”

12 ข้าพเจ้าจึงเหลียวมาทางพระสุรเสียงที่ตรัสแก่ข้าพเจ้านั้น ครั้นเหลียวแล้วข้าพเจ้าก็เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน

13 และในท่ามกลางคันประทีปทั้งเจ็ดคันนั้น มีผู้หนึ่งเหมือนกับบุุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์กรมพระบาท และทรงคาดผ้ารัดประคดทองคำที่พระอุระ

14 พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวดุจขนแกะสีขาว และขาวดุจหิมะ และพระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง

15 พระบาทของพระองค์ดุจทองสัมฤทธิ์เงางาม รวากับว่าได้ถูกหลอมในเตาไฟ พระสุรเสียงของพระองค์ดุจเสียงน้ำมากหลาย

16 พระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และมีพระแสงสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และสี่พระพักตร์ของพระองค์ดุจดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยฤทธานุภาพของพระองค์

17 เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนกับคนที่ตายแล้ว แต่พระองค์ทรงแตะตัวข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์เบื้องขวา แล้วตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย

18 และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ ดูเถิด เรากียังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน และเราถือลูกกุญแจแห่งนรกและแห่งความตาย

ในข้อ 9 เราเรียนรู้ว่ายอห์นไม่ใช่ยอดมนุษย์ เขาเป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนคุณและผม ยอห์นเป็นพี่น้องของเราในองค์พระผู้เป็นเจ้า เขายังเป็นพี่น้องของเราในการข่มเหงและในความอดทนด้วย เขามีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาแห่งการข่มเหงอันเลวร้ายภายใต้เนโร และได้รับวิโรจน์นี้ในระหว่างที่เขาถูกเนรเทศไปที่เกาะปัทมอสเนื่องด้วยคำพยานของเขาและเนื่องด้วยพระวามะของพระเจ้า ยกเว้นยอห์นผู้เป็นที่รัก สาวกที่เหลือทุกคนล้วนพลีชีพเพราะความเชื่อ แต่ในการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า ยอห์นถูกเนรเทศไปยังเกาะร้างปัทมอสเพราะว่าพระเจ้าทรงมีงานให้เขาทำ

ผู้รับใช้ของพระเจ้าไม่มีวันถูกทำลายได้...เขาไม่สามารถถูกทำลายโดยพญามารและกองกำลังทั้งสิ้นแห่งนรกได้จนกว่าพระเจ้าทรงหมดธุระกับผู้รับใช้คนนั้นบนแผ่นดินโลก ยอห์นเป็นผู้รับใช้แบบนั้นแหละ เขาสัตย์ซื่อและซื่อตรงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด เกาะที่เขาถูกเนรเทศไปนั้นเกือบไม่เป็นที่รู้จักในสมัยนั้น มันแห้งแล้งและเปล่าเปลี่ยวสุดๆ มันตั้งอยู่ในทะเลเอเจียน นอกชายฝั่งของเอเชียน้อย มันมีเส้นรอบวงเพียงสิบห้าไมล์เท่านั้น และปัจจุบันมันก็เป็นนิคมเล็กๆของชาวกรีก

เมื่อจักรพรรดิเนรเทศยอห์นไปยังเกาะปัทมอส เขาก็คิดว่าตนได้ทำลายนักเทศน์เฒ่าบ้าศาสนาคนนี้ไปเรียบร้อยแล้ว แต่พระเจ้าทรงทำให้ความพิโรธอันขมขื่นของจักรพรรดิชั่ววงศ์นี้สรรเสริญพระองค์! พระเจ้าจะ

ทรงทำให้แผนงานของพระองค์สำเร็จ แม้หากว่าพระองค์ต้องใช้คนชั่วอย่างเฮโรด, ฟาโรห์, เนโร – หรือในสมัยของเรา คือ ครุซเซฟ เพื่อทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จก็ตาม พระเจ้าไม่ทรงอ้อมค้อมกับพญามารหรือกับความบาป และหลายครั้งพระเจ้าทรงทำให้แผนการของพญามารส่งผลสะท้อนกลับและในท้ายที่สุดก็นำเกียรติและคำสรรเสริญมาสู่พระเจ้า มันเป็นเช่นนั้นด้วยกับยอห์นและการที่เขาถูกเนรเทศมาที่เกาะปีทมอส บางครั้งพญามารก็ทำร้ายตัวมันเอง และสิ่งที่มันคิดว่าจะส่งผลเสียจริงๆแล้วกลับช่วยเหลือวิสุทธิชนของพระเจ้า พญามารพลาดเองในแผนการของมันเมื่อมันทำให้จักรพรรดิเนรเทศยอห์นไปยังเกาะที่โดดเดี่ยวและแห้งแล้ง คือ เกาะปีทมอส สำหรับยอห์นแล้ว ช่วงเวลาที่เขาอยู่ที่นั่นไม่มีอะไรน่าเบื่อเลย ทุกนาที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา

มีช่วงใหญ่ๆอยู่สามช่วงของความทุกข์ยากของประชากรของพระเจ้า:

1. ความทุกข์ยากภายใต้โรมที่นับถือรูปเคารพ
2. การข่มเหงภายใต้โรมที่มีสันตะปาปาเป็นผู้นำในช่วงยุคกลางและยุคมืด
3. การข่มเหงที่จะมานั้นภายใต้อำนาจของสัตว์ร้ายทั้งสองในวิวรณ์ 13 – สัตว์ร้ายฝ่ายศาสนจักรและสัตว์ร้ายฝ่ายการเมือง สัตว์ร้ายทั้งสองนี้จะได้รับพลังงานจากพญามารเอง มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งการข่มเหงที่ไม่เคยเป็นที่รู้จักมาก่อนเลยในอดีต หรือในช่วงเวลาใดระหว่างที่มนุษย์อยู่บนแผ่นดินโลกนี้ พวกยิวจะทนทุกข์มากที่สุดในการครอบครองของสัตว์ร้ายทั้งสองนี้

ยอห์นสาวกผู้เป็นที่รักไม่ได้รำเรียนในวิธีตัดแต่งพระวจนะของพระเจ้าให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เขามีชีวิตอยู่ พวกหัวสมัยใหม่และพวกเสรีนิยมในปัจจุบันได้รับการฝึกฝนในโรงงานผลิตนักเทศน์ของเรา – ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อโรงเรียนสอนศาสนศาสตร์ พวกเขาได้รับการฝึกฝนว่าจะต้องประกาศข่าวประเสริฐอย่างไรที่จะสอดคล้องกับยุคสมัยและผู้คนที่พวกเขาต้องประกาศ แต่ยอห์นได้ประกาศพระวจนะโดยปราศจากคำขอภัยและเพราะเหตุข่าวประเสริฐแท้ของเขา เขาจึงถูกเนรเทศเนื่องด้วยคำพยานของเขาและพระวจนะของพระเจ้าที่เขาประกาศ

พระวจนะของพระเจ้าประกาศว่า “แท้จริงทุกคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกกดขี่ข่มเหง” (2 ทธ. 3:12) เหตุผลเดียวที่พวกเราบางคนไม่ได้ถูกเนรเทศหรือถูกโยนเข้าคุกก็คือ แค่ว่าเราไม่ประกาศอย่างร้อนรนและอย่างจริงจังเหมือนอย่างเปาโล, ยอห์น, เปโตร และคนอื่นๆได้กระทำ ศาสนา “ซานตาคลอส” แบบสมัยใหม่นี้ที่กำลังแพร่สะพัดไปทั่วประเทศทุกวันนี้ไม่ใช่ศาสนาที่พระเยซูทรงสอนและยอห์นปฏิบัติ พระเยซูมีได้ตรัสว่า “จงตามเรามาและเราจะเอารถยนต์คันใหญ่ใส่ไว้ในโรงรถของเจ้า เงินใส่ไว้ในธนาคารของเจ้า และให้เจ้ามีเพื่อนฝูงเยอะแยะและมีชีวิตที่ราบรื่นสุขสบาย!” พระเยซูตรัสว่า “จงตามเรามา – และเราจะให้กางเขนเจ้าแบก! เราจะให้เจ้าเดินเคียงข้างเราในแอกของเรา เราจะยอมให้เจ้าตามเรามาและเห็นว่าเราอาศัยอยู่ที่ไหน... ไม่มีที่ๆจะวางศิระของเรามา และหากเจ้าเต็มใจที่จะแบกกางเขนนั้น เจ้าก็เป็นสาวกของเราได้ แต่หากเจ้าไม่เต็มใจแบกกางเขนนั้น เจ้าก็เป็นสาวกของเราไม่ได้ เจ้าก็ร่วมแบ่งปันมงกุฏของเราไม่ได้ หากเจ้าปฏิเสธที่จะทนทุกข์กับเรา เจ้าก็ครอบครองกับเราไม่ได้ หากเจ้าเอามือจับคันไถแล้วหันหลังกลับ เจ้าก็ไม่เหมาะที่จะเป็นสาวกของเรา หากเจ้าปฏิเสธเรา เราก็จะปฏิเสธเจ้า!”

นั่นฟังดูไม่เหมือนศาสนาสมัยใหม่ที่ทันสมัย ง่ายๆสบายๆ ไม่ยุ่งยากเลย แน่ใจว่ามันไม่เหมือน วิสุทธิชนทุกคนจะทนทุกข์เพราะเหตุคำพยานของตนหากเขาหรือห่อนเป็นผู้ที่ตามแบบพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามแบบพระเจ้า แต่ความทุกข์ยากต่างๆแห่งสมัยปัจจุบันไม่คู่ควรที่จะถูกเปรียบเทียบกับสง่าราศีที่จะถูกเผยเิยในเราทั้งหลายเลย (โรม 8:18) เรามีพระสัญญาอันเปี่ยมสุขที่ว่าหากเราทนทุกข์กับพระองค์ เราก็จะครอบครองกับพระองค์ ขอบพระคุณพระเจ้า ความทุกข์ยากต่างๆแห่งสมัยปัจจุบันนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไปเลยเมื่อเทียบกับสง่าราศีที่เราจะร่วมแบ่งปันกับพระเยซู!

ยอห์นซึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าได้ประทานวิโรจน์ให้บนเกาะปีทมอสเป็นคนเดียวกันกับยอห์นผู้เป็นที่รักที่พระเยซูทรงฝากฝังให้ดูแลมารดาของพระองค์ในวันที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน นี่ยังเป็นยอห์นคนเดียวกับที่พระเจ้าได้ประทานข่าวสารแห่งความรอดมหัศจรรย์ด้วย (ยอห์น 20: 30, 31) เขาเป็นยอห์นคนเดียวกับที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงบอกให้เขียนจดหมายฝากสามฉบับนั้นที่มีชื่อเขาเป็นผู้เขียน - 1, 2 และ 3 ยอห์น นี่คือนายยอห์น “ผู้ที่พระเยซูทรงรัก”... ยอห์นผู้ที่วางศิระของตนบนพระทรวงของพระเยซูที่พระกระยาหารมื้อสุดท้ายนั้นและทูลถามว่า “คือข้าพระองค์หรือ พระองค์เจ้าข้า?” เขาเป็นชายคนหนึ่งเหมือนคุณและผม - แต่เขาเป็นชายที่ยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างสิ้นสุดใจ เขาปรนนิบัติพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจและจิตของเขา ด้วยสิ้นสุดกำลังของเขา เขาพอใจที่จะทนทุกข์สิ่งใดก็ตามที่เขาถูกเรียกให้ทนทุกข์เพราะเห็นแก่พระวามะของพระเจ้า เขาไม่ได้เอ่ยถึงการถูกไต่สวน, การถูกปรับโทษ, การแยกจากเพื่อนฝูงของเขา (หากเขามีเพื่อนฝูงอยู่บ้าง... ผมอยากรู้ว่าเขามีเพื่อนสักคนไหนนอกจากพระเยซู) ไม่มีคำพูดที่แสดงถึงการติเตียนหรือคำบ่นหลุดออกมาจากริมฝีปากของยอห์นผู้เป็นที่รักเลย การถูกจับกุม การถูกไต่สวน และการถูกดำเนินคดีของเขา ก่อนการถูกเนรเทศอันทารุณของเขา ล้วนเกิดขึ้นโดยที่เขาไม่ปริปาก สิ่งเหล่านี้ไม่คู่ควรที่เขาจะเอ่ยถึงด้วยซ้ำ เขากล่าวเพียงว่า “ข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เกาะปีทมอส”

เมื่อการข่มเหงเพียงเล็กน้อยมาถึงพวกเราบางคน เราก็ร้องยาวนานเสียงดังเกี่ยวกับว่าเราถูกเรียกให้ทนทุกข์เพราะเห็นแก่พระเยซู เมื่อเพื่อนๆของเราบางคนปฏิบัติต่อเราอย่างเย็นชา เราก็เรียกการปฏิบัติเช่นนั้นว่าเป็นการข่มเหง พวกเราส่วนใหญ่ไม่รู้ความหมายของคำนั้นเลย เราไม่รู้ว่าการทนทุกข์เพราะเห็นแก่พระคริสต์นั้นหมายความว่าอะไร แต่หากพระเยซูทรงชะลอการเสด็จมาของพระองค์ไปนานกว่านี้โยะ ผมก็แน่ใจว่าพวกเราบางคนจะเรียนรู้ความหมายของการถูกข่มเหงอย่างแท้จริงเพราะเห็นแก่พระเยซู หากพระเยซูยังไม่รีบเสด็จมา ผมก็แน่ใจว่าจะมีเหล่าผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐอันบริสุทธิ์แห่งพระคุณที่จะประทับตราคำพยานของตนด้วยโลหิตแห่งชีวิตของพวกเขาเอง สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นแล้วในอเมริกาใต้และในที่อื่นๆนอกสหรัฐฯ แต่ผมไม่สงสัยเลยว่าพวกเราที่อยู่ในอเมริกาจะเห็นการข่มเหงดังกล่าวหากพระเยซูยังไม่รีบเสด็จมา นักเทศน์หนุ่มๆบางคนได้ถูกขับออกจากคริสตจักรของตนแล้วโดยพวกเจ้า นายประจำนิกายเพราะว่าพวกเขาเทศนาข่าวประเสริฐอันบริสุทธิ์แทนที่จะเป็นข่าวประเสริฐแห่งเครื่องจักร นักเทศน์บางคนได้ถูกขับไล่ไปจากนิกายของตนเพราะว่าพวกเขาไม่ยอมปฏิเสธความเชื่อมั่นของตน พวกเขาปฏิเสธที่จะคล้อยตามเหล่าผู้เผด็จการประจำนิกาย ผมแน่ใจว่ามันจะยิ่งเลวร้ายลงเรื่อยๆเมื่อวาระสุดท้ายใกล้เข้ามา... แต่จงกล่าวว่า! นักเทศน์และคริสเตียนทั้งหลาย

เอ๋ย --- หากพวกเขาโยนพวกคุณออกมา จงอย่าอ้อมข้อม จงยืนหยัดเพื่อพระเยซูและเพื่อพระวาระอันบริสุทธิ์ของพระองค์!

ในบทที่เก้าของข่าวประเสริฐของยอห์น เรามีเรื่องราวของเด็กชายตาบอดผู้ซึ่งพระเยซูทรงเปิดตาของเขา พวกเขาพาโรสซีบไปเด็กชายผู้นั้นออกไปจากธรรมศาลา แต่พระเยซูทรงกำลังยืนอยู่ใกล้ๆ เพื่อปลอบประโลมและให้กำลังใจเขา! หากคุณถูกโยนออกมาทางประตูบานหนึ่ง พระเจ้าจะทรงเปิดประตูบานที่ใหญ่กว่าให้คุณได้เข้าไป “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้?” หากเรารักองค์พระผู้เป็นเจ้า หากเราอยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์ สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นกับเราล้วนเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเราและเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

จงชื่นชมยินดีและดีใจเหลือล้นเมื่อคุณถูกข่มเหงเพราะเห็นแก่ความชอบธรรม พระเจ้าทรงมีสิ่งต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่กว่าจัดเตรียมไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่ทนการข่มเหงได้ ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับวิสุทธิชนทั้งหลายที่สู้ทนได้และไม่เคยย่อ!

พวกศัตรูของพระเยซูกล่าวว่า “เขามีผีสิง” พวกเขาเรียกพระองค์ว่าเป็นลูกนอกสมรส พวกเขาพูดเรื่องน่าเกลียดทุกอย่างเกี่ยวกับพระเมสโปดกที่บริสุทธิ์และไม่มีบาปของพระเจ้า พวกเขาตัดศีรษะยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา พวกเขาฆ่ายากอบ พวกเขาตรึงเปโตรที่กางเขน พวกเขาตัดศีรษะของเปาโล พวกเขาเนรเทศยอห์นไปที่เกาะปัทมอส หากคุณปรนนิบัติพระเยซูเจ้า คุณจะหวังว่ามีชีวิตที่สุขสบายได้อย่างไรหากคนเหล่านี้ทนทุกข์เพราะเห็นแก่ความชอบธรรม? เส้นทางที่มีการต่อต้านน้อยที่สุดคือเส้นทางของพญามาร จงทนทุกข์กับพระคริสต์และคุณจะถูกครอบครองกับพระองค์อย่างแน่นอน แต่หากคุณปฏิเสธพระองค์ พระองค์ก็จะทรงปฏิเสธคุณเป็นแน่

ข้อ 10: “พระวิญญาณได้ทรงคลอใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้าดุจเสียงแตร”

คำว่า “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” ถูกพบเพียงครั้งเดียวในพระคัมภีร์ ผู้รู้พระคัมภีร์ส่วนใหญ่เห็นพ้องตรงกันว่าวันแรกของสัปดาห์คือความหมายของคำกล่าวในที่นี้ในข้อ 10 เหตุผลนั้นถูกพบเมื่อเราเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์กับข้อพระคัมภีร์อย่างสัตย์ซื่อ มีความแตกต่างระหว่าง “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” และ “วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า” วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าหมายถึงวันที่เป็นคำพยากรณ์ จงตั้งใจอ่าน 1 คร. 5:5, 2 คร. 1:14, 1 ธส. 5:2 ดูเหมือนชัดเจนว่า “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” ตรงนี้หมายถึงวันแรกของสัปดาห์เพราะลักษณะเฉพาะตัวของนิมิตแรกนั้น ในข้อ 12 จนถึง 20 ในบทที่เราศึกษากันอยู่นี้เราเห็นพระคริสต์ผู้ทรงได้รับสง่าราศีในท่ามกลางคริสตจักรทั้งหลาย และแน่นอนว่านี่ไม่อาจหมายถึงช่วงเวลาแห่งการพิพากษาที่จะมานั้น ซึ่งถูกกล่าวถึงในทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ว่าเป็น “วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า” โดยส่วนตัวแล้วผมเชื่อว่ายอห์นอยู่ในพระวิญญาณในวันแรกของสัปดาห์ ผมเชื่อว่าคำกล่าวตรงนี้อ้างอิงถึงวันที่พระเยซูได้ทรงเป็นขึ้นจากตาย... วันที่เหล่าที่ประชุมของภาคพันธสัญญาใหม่มาเจอกันเพื่อนมัสการ, อธิษฐาน และนำเสนอของกำนัลต่างๆของตน ผมไม่เชื่อว่ามันอ้างอิงถึงวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งยังมาไม่ถึงอย่างแน่นอน

หากคุณอยากทราบมากขึ้นเกี่ยวกับ “วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า (วันแห่งพระเยโฮวาห์)” อ่านอิสยาห์ 2:12; โยเอล 1:15; โยเอล 2:1; โยเอล 3:14; เอเสเคียล 13:5; มาลาคีย์ 4:5; กิจการ 2:20; 2 โครินธ์ 1:14; 1 เธสะโลนิกา 5:2; 2 เปโตร 3:10 ในข้อพระคำเหล่านี้คุณจะอ่านเกี่ยวกับวันนั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกนี้ในการพิพากษาอันเปี่ยมอำนาจ

วันแรกของสัปดาห์ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อวันขององค์พระผู้เป็นเจ้ามีความสำคัญมากในพระคัมภีร์ พระเยซูเจ้าของเราทรงฟื้นคืนพระชนม์ในวันแรกของสัปดาห์ (ยอห์น 20) คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ได้ถือกำเนิดขึ้นในวันแรกของสัปดาห์ (ลนต. 23:16 และกิจการ 2) เหล่าวิสุทธิชนในคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ได้นำของกำนัลต่างๆของตนมาถวายพระเจ้าและนำเสนอพวกมันในวันแรกของสัปดาห์ (1 คร. 16:1, 2) วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่วันปกติธรรมดา และพิธีระลึกขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่ใช่พิธีระลึกธรรมดาๆด้วย ทั้งสองนั้นเกินปกติธรรมดา ในการที่ว่าทั้งวันและพิธีระลึกนั้นเป็นของพระองค์ พวกมันมีความศักดิ์สิทธิ์ในลักษณะเฉพาะตัวและควรถูกเคารพยำเกรงโดยคนทั้งปวงที่รักพระเยซูเจ้าในความจริงใจ

“ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้าดุจเสียงแตร” ถ้อยคำเหล่านี้สำคัญมาก...พวกมันเปิดเผยตำแหน่งของยอห์นแก่เรา: แผ่นหลังของเขาหันไปทางคริสตจักร โบหน้าของเขาหันไปทางอาณาจักรนั้น ยอห์นได้ยินเสียงนั้นมาจากข้างหลังเขา เสียงนั้นอยู่ท่ามกลางคันประทีป (หรือเชิงเทียน) ทองคำทั้งเจ็ดนั้น -- คริสตจักรเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้เราจึงทราบว่าแผ่นหลังของยอห์นหันไปทางคริสตจักรเหล่านั้นและโบหน้าของเขาหันไปทางอาณาจักรของพระเจ้า แม้กระทั่งในสมัยแรกขนาดนั้น ความพินาศและความเสื่อมสยของคริสตจักรซึ่งถูกบอกล่วงหน้าโดยอัครทูตเปาโล (กิจการ 20:28-32; โรม 11; 1 ทธ. 3) ได้ฝังตัวเข้ามาแล้ว ในสมัยของเปาโล คำสอนนอกรีตบางอย่างได้คืบคลานเข้ามาในคริสตจักรแล้ว ซึ่งคำสอนนอกรีตเหล่านั้นเปาโลได้ประณามในจดหมายของเขาที่ส่งถึงชาวเมืองโครินธ์และชาวเมืองโคโลสี คำสอนนอกรีตต่างๆถูกพัฒนาอย่างเต็มที่มากขึ้นในสมัยของยอห์น และในศตวรรษที่สองแห่งความเชื่อแบบคริสเตียน คนเหล่านั้นก็มีสำนึกเป็นของตัวเองแล้วและกล้าต่อสู้อย่างเปิดเผยกับตัวตนขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา, พระเยซูคริสต์, โดยปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระองค์, พระคุณของพระองค์ และพระโลหิตของพระองค์

ในสมัยของยอห์น คำสอนนอกรีตต่างๆไม่เพียงแพร่หลายเท่านั้น แต่ที่ถูกเพิ่มเข้ากับภัยต่างๆของคริสตจักรก็คืออำนาจในการข่มเหงอันน่ากลัวของเหล่าจักรพรรดิที่ชั่วร้ายและพวกสมุนของพวกเขา แน่นอนเราไม่สงสัยเลยว่านัยน์ตาของอัครทูตซาราและนักโทษผู้มิเกียรติแห่งชาวประเสริฐผู้นี้จับจ้องไปยังสง่าราศีและความแข็งแกร่งของอาณาจักรที่จะมานั้น... อาณาจักรที่เมื่อความชอบธรรมจะปกคลุมแผ่นดินโลกดูจมน้ำปกคลุมทะเลและความชั่วจะถูกกำจัดเสีย ฝ่ายถูกจะมีชัย, ฝ่ายผิดจะถูกลงโทษ, และพระเยซูจอมกษัตริย์จะประทับบนพระที่นั่งในกรุงเยรูซาเล็ม คริสตจักรมิได้ถูกใส่ไว้ในโลกเพื่อทำให้โลกกลับใจเชื่อ คริสตจักรได้ถูกใส่ไว้ที่นี่เพื่อเป็นคำพยาน สักวันหนึ่งจะมีสันติภาพบนแผ่นดินโลกและสันถวไมตรีแก่มนุษยทั้งหลาย แต่คริสตจักรจะไม่นำมาซึ่งสันติภาพนี้หรือสันถวไมตรี พระเยซูจอมกษัตริย์จะทรงนำสันติภาพมาสู่แผ่นดินโลกเมื่อพระองค์ประทับบนพระที่นั่งของดาวิดในเยรูซาเล็มและความรู้เรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้าปกคลุมแผ่นดินโลกดูจมน้ำปกคลุมทะเล

“พระสุรเสียงดังดุเสียงแตร” คงจะเสนอแนะว่าเรื่องที่มีความสำคัญต่อสาธารณชนกำลังจะถูกสื่อสารแก่ยอห์นผู้เป็นพี่รัก ซึ่งเป็นเรื่องที่ทั้งคริสตจักรควรสนใจอย่างแน่นอน นิมิตซึ่งยอห์นกำลังจะเห็นอยู่ข้างหลังตนเป็นคำนำสู่นิมิตเป็นชุดๆ ที่ถูกเปิดเผยทีละเรื่องในบทต่างๆ ที่เหลืออยู่ของวิวรณ์ นิมิตนี้ซึ่งยอห์นกำลังจะเห็นคือ นิมิตเรื่องแรกแห่งนิมิตเหล่านั้น (หรือวิวรณ์เหล่านั้น) ซึ่งได้ประทานให้แก่ยอห์นขณะที่เขาถูกเนรเทศให้มาอยู่ที่เกาะปัทมอส ช่างเหมาะสมจริงๆ ที่นิมิตแรกที่ยอห์นเห็นนั้นได้นำเสนอพระคริสต์ของพระเจ้าในความเป็นมนุษย์ – กระนั้นก็อยู่ในฤทธานุภาพและความสง่าผ่าเผยในท่ามกลางคริสตจักรเหล่านั้น!

ข้อ 11: “ตรัสว่า “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และสิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือ และฝากไปให้คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย คือคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เมืองสมอร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธียาทிர่า เมืองซาร์ดีส เมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดีเซีย”

พระสุรเสียงดุเสียงแตรของพระเยซูเจ้าบอกเป็นนัยว่าบางสิ่งที่สำคัญมากๆ กำลังจะถูกประกาศแล้ว เสียงแตรนั้นสั่งยอห์นให้เขียนสิ่งที่เขากำลังจะได้ยินและได้เห็นลงในหนังสือม้วนหนึ่ง หนังสือม้วนนั้นจะต้องถูกส่งไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดในแคว้นเอเชีย คริสตจักรทั้งเจ็ดถูกเอ่ยชื่อโดยพระสุรเสียงนั้น ดังที่ผมได้ชี้ให้เห็นไปแล้ว มีคริสตจักรอื่นๆ อีกในเอเชียย่อย แต่พระวิญญูณของพระเจ้าทรงเล็งเห็นถึงเป้าหมายด้านศีลธรรมเมื่อพระองค์ทรงเลือกคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งนี้ที่ชาวสวรรค์จะต้องถูกส่งไปให้

เจ็ดครั้งที่พระวิญญูณทรงเตือนสติว่า “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญูณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย” แต่จงสังเกต: ในคริสตจักรสามแห่งแรก – เอเฟซัส, สมอร์นา, และเปอร์กามัม – คำกล่าวนี้ถูกกล่าวก่อนพระสัญญาที่ให้ไว้แก่ผู้มีชัยชนะ (วว. 2:7; 2:11; และ 2:17)

ในคริสตจักรสี่แห่งสุดท้าย – ธียาทிர่า, ซาร์ดีส, ฟีลาเดลเฟียและเลาดีเซีย – คำบัญชาให้ฟัง “สิ่งที่พระวิญญูณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย” ถูกให้หลังพระสัญญาที่ให้ไว้แก่ผู้มีชัยชนะ (วว. 2:29, วว. 3:6, วว. 3:13, วว. 3:22) ดังนั้นคริสตจักรทั้งเจ็ดจึงถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มที่ชัดเจน กลุ่มแรก คริสตจักรสามแห่ง; กลุ่มที่สอง คริสตจักรสี่แห่ง ที่ประชุมทั้งเจ็ดที่ถูกเอ่ยชื่อนี้แสดงออกถึงลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่นบางประการซึ่งประทับตราอุปนิสัยของพวกมันบนคริสตจักรสากล ในระยะต่างๆ ที่ต่อเนื่องกันของประวัติศาสตร์ของคริสตจักรตั้งแต่พื้นเทคอสต์จนถึงการรับขึ้นไป กล่าวโดยรวมกันแล้ว ลักษณะเฉพาะตัวทั้งเจ็ดนี้แบ่งแยกคริสตจักรซึ่งอยู่ทั่วโลกในสมัยใดก็ได้ จากนั้น – วันนั้นที่ยอห์นได้รับวิวรณ์นี้ และในวันนี้และโม่งนี้ที่เรามีชีวิตอยู่ด้วย ที่ประชุมทั้งเจ็ดนี้ให้ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรโดยรวมทั้งหมดแก่เราตั้งแต่พื้นเทคอสต์จนถึงการรับขึ้นไป คริสตจักรสองแห่ง (สมอร์นาและฟีลาเดลเฟีย) ได้รับคำชมและไม่มีคำตำหนิพวกเขาเลยสักคำเดียว อย่างไรก็ตาม ไม่มีคำชมสักคำเดียวที่ตรัสแก่คริสตจักรที่เมืองเลาดีเซีย ข้อความเหล่านั้นที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดนี้ได้ถูกส่งไปยังที่ประชุมท้องถิ่นทั้งเจ็ดแห่งที่นั่นในเอเชียย่อยตอนที่ยอห์นได้รับวิวรณ์ แต่มันก็ชัดเจนพอๆ กันที่ว่าพวกมันเป็นตัวแทนของคริสตจักรทั้งหมด ไม่ใช่แค่ในช่วงระยะเวลาใดระหว่างที่คริสตจักรอยู่บนโลกเท่านั้น แต่ในระยะต่างๆ ทางศีลธรรมที่ต่อเนื่องกันของประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเรื่อยไปจนถึงช่วงเวลาที่คริสตจักรจะถูกรับขึ้นไปพบกับพระเยซูเจ้าในฟ้าอากาศ เมื่อเราศึกษาคริสตจักรเหล่านั้นทีละแห่งเราก็จะเห็นว่าประวัติศาสตร์โลกสนับสนุนข้อ

เท็จจริงที่ว่าสภาพต่างๆเคยมีอยู่จริงเหมือนอย่างที่เราได้เห็นในข้อความเหล่านั้นที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด

หลังจากบทที่สามของวิวรณ์ เราก็ไม่มีการเอ่ยถึงหรือการอ้างอิงถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดนี้ในแคว้นเอเชียเลย “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย” ถูกกล่าวซ้ำเจ็ดครั้งและบอกเป็นนัยว่าผู้เชื่อควรมีหูที่ไวเพื่อที่จะฟังพระสุรเสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ตราบไต่ที่คริสตจักรยังอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ トラบไต่ที่คริสตจักรยังอยู่บนแผ่นดินโลกต่อไป พระวิญญาณก็จะทรงอยู่บนแผ่นดินโลกต่อไป อย่างไรก็ตาม เมื่อคริสตจักรถูกรับขึ้นไปเพื่อพบกับพระเยซูในฟ้าอากาศ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะเสด็จออกไปพร้อมกับคริสตจักร (2 ธส. 2:7) ผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วถูกนำพาโดยพระวิญญาณในยุคพระคุณนี้ และคนที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนก็มีพระวิญญาณประทับอยู่ภายใน (โรม 8:9; โรม 8:14; โรม 8:16) ผมเชื่อในคริสตจักรท้องถิ่น... ผมเชื่อในที่ประชุมท้องถิ่นอันประกอบด้วยผู้เชื่อทั้งหลาย – แต่อิฐและปูนสร้างคริสตจักรขึ้นมาไม่ได้ คริสตจักรถูกสร้างขึ้นจากคนทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้ว โดยแต่ละคนได้รับความรอดโดยพระคุณ ได้รับความบัพติศมาเข้าไปในพระกายของพระคริสต์และถูกรักษาไว้โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า แต่ละคนต้องให้การต่อพระเจ้าสำหรับตัวเขาเอง ในสมัยนี้ พระเจ้าทรงกระทำกิจกับบุคคลเป็นรายตัว ลูกทุกคนของเจ้ามีพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อนำพาเขา (โรม 8:14) ลูกที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนของเจ้ามีพระวิญญาณเพื่อสั่งสอนเขา (1 ยอห์น 2:27) ด้วยเหตุนี้มันจึงเป็นฐานะของผู้เชื่อในยุคสมัยนี้ที่จะ “ฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัส”

ข้อ 12: “ข้าพเจ้าจึงเสียวมาทางพระสุรเสียงที่ตรัสแก่ข้าพเจ้านั้น ครั้นเสียวแล้วข้าพเจ้าก็เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน”

ยอห์น เมื่อหันมาเพื่อที่จะเห็นเสียงของผู้พูด ได้เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน – หรือตามที่ภาษากรีกตรงตัวอ่าน “โคมไฟทองคำเจ็ดดวง” สิ่งที่โคมไฟเหล่านี้สื่อถูกเปิดเผยในข้อ 20: “ส่วนความลึกลับของดาวทั้งเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ก็คือ ดาวทั้งเจ็ดดวงได้แก่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคันประทีปเจ็ดคันซึ่งเจ้าได้เห็นแล้วนั้นได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด” เราเห็นอย่างชัดเจนว่าคันประทีปทั้งเจ็ด (หรือโคมไฟทั้งเจ็ด) คือที่ประชุมเจ็ดแห่ง เลขเจ็ดในพระวาทะของพระเจ้าชี้ไปยังสิ่งที่สมบูรณ์ครบถ้วนในแง่ศีลธรรม... ทองคำ ซึ่งเป็นโลหะที่มีค่ามากที่สุดก็สื่อถึงความชอบธรรมของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ในสัญลักษณ์ของโคมไฟเจ็ดดวง เราจึงมีคริสตจักรในความครบถ้วนและความสมบูรณ์แบบของมัน บนแผ่นดินโลกนี้ คริสตจักรที่แท้จริงนั้นสมบูรณ์แบบ และปราศจากตำหนิหรือริ้วรอย... ไม่ใช่ที่ประชุมท้องถิ่น, คริสตจักรที่ปรากฏแก่ตา, แต่เป็นคริสตจักรที่ไม่ปรากฏแก่ตาเหมือนที่ถูกพรรณนาไว้ในเอเฟซัส 5 จงศึกษาบทนั้นทั้งบทอย่างตั้งใจและคุณจะเห็นอย่างชัดเจนว่าคริสตจักรที่พระเยซูทรงเป็นศิระนั้นจะถูกนำเสนอสู่พระเยซูเจ้า นั่นคือคริสตจักรที่ปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยใดๆ ดังนั้น “โคมไฟทองคำทั้งเจ็ด” นั้นจึงเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงคริสตจักรในสถานะอันสมบูรณ์แบบของมัน

โคมไฟเอเชียทั้งเจ็ดนั้นได้ถูกเอาออกไปนานแล้วตามคำขู่ของพระเจ้า (วว. 2:5) และการพิพากษาที่คล้ายๆกันกำลังจะตามทันคริสตจักรที่เชื่อแต่ปาก (โรม 11:22) คันประทีปทองคำเหล่านั้นไปอยู่ไหนแล้ววันนี้?

นี่เป็นคำถามที่จริงจังสำหรับคริสตจักรบนแผ่นดินโลกวันนี้ แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่ประตุนรกจะไม่มีวันมีชัยต่อคริสตจักรแท้ (มธ. 16:18)

ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ยอห์นได้เห็นบุคคลผู้หนึ่ง – เหมือนกับบุตรมนุษย์ พระเยซูทรงเป็นศิระของคริสตจักร (อฟ. 5:21-30) พระเยซูทรงเป็นรากฐานของคริสตจักร (1 คร. 3:11) เราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วก็เป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ (อฟ. 5:30) พระเยซูทรงเป็นศิระ, หัวใจ, จิตใจ ของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ พระองค์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคริสตจักร พระองค์ได้ทรงซื้อฉันด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง (กิจการ 20:28) สักวันหนึ่งที่เปี่ยมสง่าราศีคริสตจักรจะถูกจัดแสดงในสวรรค์สถาน... “และพระองค์ทรงให้เราเป็นขึ้นมากับพระองค์ และทรงโปรดให้เรานั่งในสวรรค์สถานกับพระองค์ในพระเยซูคริสต์ **เพื่อว่าในยุคต่อไป พระองค์จะได้ทรงสำแดงพระคุณของพระองค์อันอุดมเหลือล้น** ในการซึ่งพระองค์ได้ทรงเมตตาเราในพระเยซูคริสต์” (อฟ. 2:6, 7) สักวันหนึ่งพระเจ้าจะทรงจัดแสดงคริสตจักร, เจ้าสาวของพระคริสต์, มเหสีของพระเมษโปดก ในสวรรค์สถาน และสิ่งทรงสร้างใหม่ทั้งปวงของพระเจ้าจะเพ่งดูพระคุณอันอุดมเหลือล้นของพระเจ้า ซึ่งโดยพระคุณนั้นพระองค์ได้ทรงซื้อคริสตจักรและรักษามันไว้และทรงทำให้เป็นไปได้ที่จะนำเสนอฉันต่อพระองค์เองโดยปราศจากตำหนิหรือริ้วรอย

ข้อ 13 ถึง 18 ให้คำบรรยายแก่เราเกี่ยวกับบุตรมนุษย์ผู้ที่ยอห์นเห็นยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำเหล่านั้น ในข้อ 13 เราเรียนรู้ว่าพระองค์ทรงฉลองพระองค์กรมพระบาท สีของฉลองพระองค์ที่พระองค์ทรงสวมนั้นไม่ถูกกล่าวถึง รอบพระอุระของพระองค์พระองค์ทรงคาดผ้ารัดประคดทองคำ ทองคำสื่อถึงความชอบธรรมของพระองค์ ผ้ารัดประคดนั้นสื่อถึงความชอบธรรมและความสัตย์ซื่อ เหล่านี้เป็นคุณลักษณะซึ่งระบุตัวตนขององค์พระผู้เป็นเจ้าในทางทั้งสิ้นของพระองค์ (อิสยาห์ 11:5) ในข้อ 14 พระวิญญานทรงพรรณนาพระเศียรและพระเกศาของบุตรมนุษย์ พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวดุจขนแกะ ขาวพอกๆกับหิมะที่ถูกลมพัดเลย พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง บุคคลผู้นี้คือ “ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ” (ดนล. 7:9) สติปัญญาของพระเจ้าในความสมบูรณ์แบบและความบริสุทธิ์เด็ดขาดของมันทั้งหมด... บริสุทธิ์ดุจพระเจ้าเอง... ถูกนำเสนอและแสดงเป็นสัญลักษณ์ในพระเกศาที่ขาวดุจหิมะของบุตรมนุษย์ พระเนตรของพระองค์ซึ่งเปรียบเหมือนเปลวเพลิง... ลูกใหม่, ทะลุทะลวง, ตรวจค้น... เปิดโปงความบาปและความชั่วร้ายทุกประการ ไม่ว่าจะมันจะถูกปกปิดอย่างระมัดระวังมากสักเพียงใด ใครจะหวังว่าจะหนีพ้นการตรวจตราอันถี่ถ้วนแห่งพระเนตรที่ลุกเป็นเพลิงคู่นั้นที่ยอห์นเห็นได้?

ข้อ 15 พรรณนาพระบาทของพระองค์: พวกมัน “ดุจทองสัมฤทธิ์เงางาม **ราวกับว่าได้ถูกลอมในเตาไฟ**” พระบาทอันเงางามของพระองค์ดูเหมือนทองสัมฤทธิ์ที่ถูกลอมในเตาไฟ ทองสัมฤทธิ์ในพระวณะของพระเจ้าแสดงถึงการพิพากษา พระคำข้อนี้ยังพรรณนาพระสุรเสียงของพระองค์ด้วย: มันเป็นเหมือนเสียงของน้ำมากหลาย อานเอเสเคียล 43:2 ความอลังการแห่งพระสุรเสียงอันทรงอำนาจของพระองค์ก็ยิ่งใหญ่กว่าเสียงของน้ำตกในแองการ่าพร้อมกับเสียงกระหึ่มทั้งสิ้นของมัน “พระเยโฮวาห์บนที่สูงนั้นทรงมหิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าเสียงของน้ำมากหลาย ทรงมหิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าคลื่นทะเล” (เพลงสดุดี 93:4)

มันคือพระสุรเสียงของพระองค์ที่ตรัสซ้ำสิบครั้งที่นำความเป็นระเบียบออกมาจากความโกลาหลอันน่ากลัว, ความสว่างออกมาจากความมืดมิด, และชีวิตออกมาจากความตายในปฐมกาลบพที่หนึ่ง สิบครั้งในบพที่หนึ่งของพระคัมภีร์ *พระเจ้าได้ตรัสและการอัศจรรย์ต่างๆอันเปี่ยมอานุภาพได้เกิดขึ้น!* มันคือพระสุรเสียงของพระองค์ที่ทำให้ทะเลกำเริบสงบและทำให้ลมที่พัดกระหน่ำและคลื่นที่ถาโถมสงบเงียบดุจธารกนิทรา (มธ. 8:23-27) เมื่อลมหยุดพัดและทะเลสงบดุจแก้ว พวกสาวกก็ต้องร้องออกมาว่า “ท่านผู้นี้เป็นคนอย่างไรหนอ?” มันคือพระสุรเสียงเดียวกับที่ตรัสว่า “ลาซารัส จงออกมาเถิด!” และชายผู้หนึ่งที่ตายมาสี่วันแล้วก็ออกมาจากอุโมงค์ฝังศพโดยมีชีวิตร (ยอห์น 11:43, 44) พระสุรเสียงเดียวกันนั้นตรัสแก่คนมากมายตลอดการรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์ โดยบัญชาพวกเขาว่า “...จงยื่นมือของเจ้าออกมา... จงไปที่สระสิโลอัมและล้าง... จงไปสำแดงตัวเจ้าแก่ปุโรหิต... จงแบกที่นอนของเจ้าและเดินไปเถิด” เมื่อพระสุรเสียงนั้นเอ่ยคำบัญชาหนึ่งและคนๆนั้นที่ได้รับคำบัญชาเชื่อฟัง การอัศจรรย์ก็เกิดขึ้นตามมา... เสมอ ไม่มีข้อยกเว้น

ท่านผู้อ่านที่รัก คุณทราบไหมว่าสักวันหนึ่งคุณจะไปในพระพักตร์นั้น คุณจะไต่ยพระสุรเสียงนั้น ตรัสว่า “เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด” หรือคุณจะได้ยพระองค์ตรัสว่า “จงไปเสียให้พ้น เราไม่เคยรู้จักพวกเจ้าเลย!”

ข้อ 16 บอกเราว่า “พระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์” ข้อ 20 ให้ความกระจ่างเราเกี่ยวกับข้อลึกลับแห่งดวงดาวเหล่านี้ ดาวเจ็ดดวงนั้นคือเหล่าทูตสวรรค์... เหล่าทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรทั้งเจ็ด ดวงดาวในฐานะเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งเป็นตัวแทนของมวลชนนับไม่ถ้วน (ปฐมก. 15:5) มีมวลชนทูตสวรรค์นับไม่ถ้วน

ฮีบรู 1:14: พวกทูตสวรรค์เป็นวิญญาณผู้ปรนนิบัติบรรดาผู้ที่ได้รับความรอดเป็นมรดก

เพลงสดุดี 34:7: ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าตั้งค่ายล้อมรอบเราทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า

ดาเนียล 3:28: พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์เข้าไปในเตาไฟร้อนแรงนั้น

ดาเนียล 6:22: พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาปิดปากสิงโตตอนที่ดาเนียลลงจะถูกเขมือบไปแล้วหากพระเจ้าไม่ทรงใช้ทูตสวรรค์นั้นมาดูแลสถานการณ์นั้น

กิจการ 5:19: พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาช่วยเปโตรให้รอดพ้นตอนที่เขาติดคุกอยู่และคงจะถูกฆ่าตายไปแล้วในวันถัดไป แต่พระเจ้าได้ทรงช่วยเขาให้รอดพ้นผ่านทาง การปรนนิบัติของทูตสวรรค์ผู้มีกำลังมากองค์หนึ่ง

มัทธิว 18:10: เด็กเล็กๆทุกคนมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งเพื่อเป็นตัวแทนของเขาต่อพระพักตร์พระบิดาในสวรรค์

ลูกา 16:22: ขอทานคนนั้นตายและเหล่าทูตสวรรค์แบกเขาให้ไปอยู่ในอกของอับราฮัม – เมืองบรมสุขเกษม, สถานที่แห่งการหยุดพัก “อก” เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการหยุดพัก

หน้าที่ของดาวดวงหนึ่งคือ ส่องแสง ยิ่งกลางคืนมืดมิดเท่าไร ดาวดวงนั้นก็ยิ่งสว่าง ในช่วงคำคืนแห่งความบาป ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงไม่อยู่ในแผ่นดินโลก ที่ประชุมทั้งหลายคือ ผู้ถือแสงของพระเจ้า คริสตจักรท้องถิ่นควรเป็นแสงสว่างบนเนินเขา และยิ่งคำคืนเริ่มมืดมิดมากเท่าไร คริสตจักรก็ควรส่องสว่างมากกว่า

เดิมเพื่อพระเยซู เศร้าแต่จริงที่ว่า – ในโมงยามอันมืดมิดนี้ มีคริสตจักรจำนวนน้อยมาก ๆ ที่ส่องสว่าง และฉายแสงความสว่างแห่งข่าวประเสริฐแห่งความรอดอันเปี่ยมสง่าราศี

ข้อ 16 กล่าวต่อไปว่า “...และมีพระแสงสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และสีพระพักตร์ของพระองค์ดุจดั่งดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยฤทธานุภาพของพระองค์”

พระเจ้าจะทรงพิพากษาผ่านทางพลังแห่งพระวามะของพระองค์ พระเจ้าไม่เคยใช้พระหัตถ์ของพระองค์หรือฤทธิ์เดชแห่งอวัยวะต่างๆแห่งพระกายของพระองค์ในการต่อสู้พวกศัตรูของพระองค์เลย พระเจ้าแค่ตรัสเท่านั้น พระวามะของพระองค์นั้นมีชีวิตและเต็มไปด้วยฤทธิ์เดช และคมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ (ฮบ. 4:12) พระเยซูตรัสว่าคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธพระวามะของพระองค์จะถูกพิพากษาโดยพระวามะที่พวกเขาปฏิเสธ (ยอห์น 12:48) ที่พระเจ้าต้องทำก็แค่ตรัสพระวามะ – และเหล่าศัตรูของพระองค์ก็ละลายไปในความมรณา “**พระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียง แผ่นดินโลกก็ละลายไป**” (เพลงสดุดี 46:6) องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ไม่จำเป็นต้องใช้ซิปนาวุธนำวิถี, ระเบิดไฮโดรเจนหรือเครื่องบินไอพ่นทิ้งระเบิด พระองค์ไม่จำเป็นต้องใช้กำลังที่มนุษย์รู้จัก วันหนึ่งพระเจ้าจะตรัส – และการพิพากษาจะทำลายเหล่าศัตรูขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ – และแผ่นดินโลกนี้จะละลายไปจริงๆ ฤทธิ์เดชแห่งพระวามะของพระเจ้า! ท่านที่รัก สักวันหนึ่งคุณและผมจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์และได้ยินถ้อยคำของพระองค์ ถ้อยคำเหล่านั้นจะเป็นอย่างไร... สำหรับคุณและสำหรับผม? พระองค์จะตรัสใหม่ว่า “ดีแล้ว” หรือพระองค์จะตรัสว่า “จงไปเสียให้พ้น!” ขอพระเจ้าทรงช่วยผมให้ถามคำถามจริงจังที่เป็นนิรันดร์นั้นกับตัวเอง

สีพระพักตร์ของพระเยซูนั้น “ดุจดั่งดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยฤทธานุภาพของพระองค์” นี้หมายถึงพระพักตร์ของพระเยซู – พระพักตร์ที่ครั้งหนึ่งเคยถูกถ่มรดด้วยน้ำลายสกปรก ยอห์นได้เห็นพระพักตร์นั้นฉายแสงดุจดั่งดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน ไม่มีผู้ใดสามารถมองดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันได้โดยที่ตาไม่พร่า เหตุผลที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้ความสว่างจ้าของดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันเพื่อพรรณนาพระพักตร์ของพระเยซูก็คือ เพราะความสว่างจ้าของดวงอาทิตย์เป็นเพียงสิ่งเดียวที่มนุษย์รู้จักที่จะเปรียบเทียบในระดับที่น้อยที่สุดได้กับความสว่างจ้าแห่งพระพักตร์ของพระเยซูเจ้า

ยอห์น 8:12: พระเยซูทรงเป็นความสว่างของโลก

มลค. 4:2 พระเยซูทรงเป็นดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมแก่อิสราเอล

วว. 22:16: พระเยซูทรงเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใสแก่คริสตจักร

มีความตรงข้ามกันอย่างมหาศาลระหว่างสง่าราศีของดวงอาทิตย์และสง่าราศีของดวงดาวต่างๆ (1 คร. 15:41) พระเยซูทรงเป็นดวงอาทิตย์แก่คริสตจักร เหล่าผู้รับใช้ของพระองค์คือดวงดาวต่างๆ เราทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์เป็นตัวสะท้อนความสว่างของพระองค์ คริสตจักรซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้ว คือ ผู้ถือความสว่างในโลกอันมืดมิดและบาปหนา คริสตจักรอยู่ในโลกนี้เพื่อสะท้อนความสว่างของพระเยซูผู้ทรงเป็นความสว่างของโลก

ช่างเป็นนิมิตอันเปี่ยมสง่าราศีที่ยอห์นได้เห็นเกี่ยวกับพระคริสต์! นิมิตที่ยอห์นได้เห็นนั้นแตกต่างมากที่เดียวจากพระคริสต์ที่เราเห็นในข่าวประเสริฐเล่มนั้น ในมัทธิว, มาระโก, ลูคา และยอห์น เราอ่านเกี่ยวกับพระ

คริสต์ผู้ทรงอ่อนโยน, ถ่อมใจ, บริสุทธิ์, น่ารัก, ใจดี, มีความกรุณา, อดกลั่น ในนิมิตนี้ เราเห็นพระคริสต์ผู้ทรง
ฉลองพระองค์ในความสง่าผ่าเผย, ความเจิดจรัส และฤทธานุภาพ

ข้อ 17 และ 18: “เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนกับ
คนที่ตายแล้ว แต่พระองค์ทรงแตะตัวข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์เบื้องขวา แล้วตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่ากลัวเลย เรา
เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ ดูเถิด เรากียังดำรงชีวิตอยู่ตลอด
ไปเป็นนิรันดร์ เอเมน และเราถือลูกกุญแจแห่งนรกและแห่งความตาย”

ผลกระทบของนิมิตอันเปี่ยมสง่าราศีของพระเยซูคริสต์เจ้านั้นมากเกินกว่าที่ยอห์นจะรับไหวในฝ่าย
เนื้อหนัง นิมิตนี้ทำให้เขาล้มลงเหมือนคนตาย นี่คือนิมิตคนเดียวเกี่ยวกับที่เอาศิระของตองอิงแอบพระทรงของ
พระเยซูที่พระกระยาหารมื้อสุดท้ายนั้น (ยอห์น 13:23) นี่คือนิมิตคนเดียวเกี่ยวกับที่วิ่งแข่งเปโตรในเช้าวันฟื้นคืน
พระชนม์นั้นเพื่อไปยังอุโมงค์ฝังพระศพ (ยอห์น 20:4) นี่คือนิมิตคนเดียวเกี่ยวกับที่นมัสการพระเยซูหลังจากที่
พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตายแล้ว (มธ. 28:17) นี่คือนิมิตคนเดียวเกี่ยวกับที่ได้เห็นการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู
เจ้า (กิจการ 1:9, 10) บัดนี้เขานอนเหมือนคนตายที่พระบาทของพระเยซู! คุณจะจำได้ว่าบนภูเขาจำแลงพระ
กายนั้น พระคริสต์ผู้ได้จำแลงพระกายทรงเป็นที่หวาดกลัวยิ่งนักต่อสามคนโปรดนั้น – เปโตร, ยากอบ และ
ยอห์น (มธ. 17:6, 7) อิสยาห์หวาดกลัวตัวสั่นเมื่อได้อยู่ต่อหน้าสง่าราศีของพระคริสต์ ขณะที่เสราฟิมปกปิด
ใบหน้าและเท้า ขณะที่สง่าราศีนั้นสว่างจ้าเกินกว่าจะมองดูและสถานที่แห่งนั้นบริสุทธิ์เกินกว่าจะเหยียบย่ำ อีส
ยาห์ก็ร้องออกมาว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า!” อ่านอิสยาห์บทที่หกทั้งบท และอ่านยอห์น 12:41 ศาสดาพยากรณ์เอ
เสเคียลก็ซบหน้าลงต่อหน้าสง่าราศีแห่งพระคริสต์ของพระเจ้าเช่นกัน (อสค. 1:28) ดาเนียลก็ซบหน้าลง
มากกว่าหนึ่งหนต่อหน้าสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้า (ดนล. 8:17, 18; ดนล. 10:7-10) ตรงนี้ในวิวรณ์ เรา
เห็นบุตรมนุษย์ผู้ได้เสด็จมารับสภาพมนุษย์ในสง่าราศีทั้งสิ้นของพระองค์ และยอห์นก็ล้มลงแทบพระบาทของ
พระองค์ “เหมือนกับคนที่ตายแล้ว”

บางที่ยอห์นอาจเป็นคนที่น่ารักที่สุดและเป็นที่ยกย่องที่สุดในพวกอัครทูต แต่เขาไม่อาจยืนอยู่ต่อหน้า
สง่าราศีของพระเยซูคริสต์เจ้าได้ ในที่นี้ความอ่อนแอของมนุษย์ได้รับคำตอบจากคำปลอบประโลมของพระเจ้า:
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้ว ซึ่ง“ทรงรู้สึกถึงความอ่อนแอของเรา” และทรงสำแดงพระคุณและ
ความอ่อนโยนของพระองค์อยู่เสมอ ทรงวางพระหัตถ์ขวาของพระองค์บนตัวยอห์น

บนภูเขาจำแลงพระกาย สัมผัสแห่งพระหัตถ์และพระสุรเสียงของพระเยซูเจ้าได้ขจัดความกลัวไปจาก
ใจของสาวกเหล่านั้นจนหมดสิ้นในทันที (มธ. 17:6, 7) อีกครั้งสัมผัสแห่งพระหัตถ์ของพระองค์และพระสุรเสียง
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้รับสง่าราศีแล้วได้ขจัดความกลัวไปจากยอห์นผู้เป็นที่รัก และแม้ว่าเขาล้มลงเหมือน
คนตาย เขาก็ยืนขึ้นเพื่อรับวิวรณ์และข้อความที่พระเจ้ากำลังส่งมาถึงเขาผ่านทางพระเยซูเจ้า

แก่ยอห์นผู้เป็นที่รัก พระเยซูเจ้าตรัสถ้อยคำที่พระองค์ตรัสบ่อยๆขณะยังอยู่บนแผ่นดินโลก: “อย่ากลัว
เลย!” (มีหลายหนที่พระเยซูเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้แก่เหล่าสาวกของพระองค์)

พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย” นี่เป็นชื่อเรียกหนึ่งของพระเจ้า โดยถูกใช้สาม
ครั้งในอิสยาห์ (อสย. 41:4, 44:6, 48:12) พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงถูกหมายถึงในอิสยาห์ พระคริสต์ทรงใช้ชื่อ

เรียกเดียวกันนี้สามครั้งในวิวรณ์ (วว. 1:17, 2:8, 22:13) การใช้ชื่อเรียกนี้โดยพระเยโฮวาห์ในภาคพันธสัญญาเดิมเป็นข้อพิสูจน์ที่เด็ดขาด เหนือข้อสงสัยใดๆ ถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู และถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ทรงเท่าเทียมกับพระบิดาในทุกด้าน พระเยซูทรงเท่าเทียมกับพระบิดาในการมีตัวตนอยู่ด้วยพระองค์เองตลอดชั่วนิรันดร์ พระองค์ทรงอยู่ในเริ่มแรกนั้นกับพระบิดา พระองค์ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย พระองค์ทรงอยู่ก่อนสิ่งสารพัดและอยู่เหนือสิ่งสารพัด – และสรรพสิ่งที่บังเกิดขึ้นออกมาจากพระองค์ พระองค์ทรงเป็นเบื้องปลาย ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงอยู่หลังจากสิ่งสารพัด และสรรพสิ่งที่บังเกิดขึ้นมีศูนย์กลางอยู่ในพระองค์ พระองค์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดและผลรวมแห่งสรรพสิ่งที่บังเกิด เราอาจกล่าวได้ว่าพระเยซูทรงเป็นคู่มือของสรรพสิ่งที่บังเกิด ทุกสิ่งตั้งแต่ต้นรัตนกาลจนถึงรัตนกาลล้วนชี้มายังพระเยซูคริสต์ ไม่น่าแปลกใจเลยที่พระวาทะของพระเจ้าประกาศเสียงดังว่า “หน้าที่ทั้งสิ้นของมนุษย์คือ ยำเกรงพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์!”

ในข้อ 18 เราอ่านว่า “เราเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่” สำหรับผม พระวิญญาณกำลังตรัสในข้อนั้นว่า “เราเป็นผู้ที่ทรงพระชนม์อยู่” นี่ก็เป็นชื่อเรียกอย่างหนึ่งของพระเจ้าเหมือนกัน พระเยซูทรงเป็นผู้ให้กำเนิดของชีวิตทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นแหล่งที่มาของชีวิตทั้งหมด เรามีชีวิต และไหวกาย และเป็นอยู่ในพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ทรงพระชนม์อยู่ตั้งแต่ต้นรัตนกาลจนถึงรัตนกาล การรับสภาพมนุษย์ไม่ได้เริ่มต้นชีวิตของพระเยซู... พระองค์ทรงอยู่ในเริ่มแรกนั้นกับพระบิดา แต่การรับสภาพมนุษย์เป็นการสำแดงของพระคริสต์ผู้ได้ทรงดำรงอยู่มาตั้งแต่ต้นรัตนกาล อ่านยอห์น 1:1 และ 14

ชื่อเรียก “ผู้ทรงพระชนม์อยู่” ถูกใช้โดยคนฮีบรูเพื่อแบ่งแยกพระเยโฮวาห์พระเจ้าจากบรรดาพระเทียมเท็จ มีพระเจ้าที่แท้จริงแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น... พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นผู้ทรงพระชนม์อยู่ เรามีชีวิตนิรันดร์เพราะว่าพระเจ้าของเราทรงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ พระคริสต์ของเราทรงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ มรดกของเราไม่รู้เปื่อยเน่า ปราศจากมลทิน มัน “ไม่ร่วงโรย และถูกเก็บรักษาไว้ในสวรรค์เพื่อเราทั้งหลาย” จงตั้งใจอ่าน 1 เปโตร 1:4-6 สิ่งที่ถูกกล่าวเกี่ยวกับพระเจ้าในภาคพันธสัญญาเดิมก็เป็นความจริงเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าในภาคพันธสัญญาใหม่ อ่านเยเรมีย์ 10:10 และ 1 ทิโมธี 3:15

ผู้ทรงพระชนม์อยู่ – “ได้ตายแล้ว” พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า-มนุษย์ พระองค์ทรงรับกายเนื้อหนัง และในเนื้อหนังนั้นพระองค์ทรงทำสิ่งที่พระราชบัญญัติไม่สามารถทำได้ (โรม 8:1-3) แต่แม้กระทั่งในฐานะมนุษย์ในเนื้อหนัง ความตาย (ค่าจ้างของความบาป) ก็ไม่มีสิทธิ์อ้างความเป็นเจ้าของในพระบุตรของพระเจ้าผู้ปราศจากบาป แต่โดยพระคุณของพระเจ้า พระเยซูทรงเต็มพระทัยยอมตายเพื่อที่เราจะได้มีชีวิต พระเยซูมิใช่แค่ตายเฉยๆ – แต่ทรงตายแทนเราจริงๆ! พระเยซูทรงสละวางชีวิตของพระองค์จริงๆ มีทิวบอกเราว่าพระเยซู “ทรงปล่อยพระวิญญาณจิตออกไป” (มธ. 27:50) มาระโกบอกเราว่าพระเยซู “ทรงปล่อยพระวิญญาณจิตออกไป” (มาระโก 15:37) ลูกาบอกเราว่าพระเยซูทรงฝากจิตวิญญาณของพระองค์ไว้กับพระบิดาและ “ทรงปล่อยพระวิญญาณจิตออกไป” (ลูกา 23:46) ยอห์นบอกเราว่าพระเยซูทรงก้มพระเศียรและ “ทรงปล่อยพระวิญญาณจิตออกไป” (ยอห์น 19:30) พระเยซูผู้ทรงเป็น “เบื้องต้นและเบื้องปลาย” ในอย่างก้าวที่ใหญ่มหึมาได้เสด็จมาจากสง่าราศี พระองค์ได้ทรงดำรงอยู่มาตั้งแต่ต้นรัตนกาล – แต่พระองค์ได้ทรงกลายเป็นมนุษย์ ทรง

ดำเนินชีวิตบนโลกนี้เป็นเวลาสามสัปดาห์ และ “ผู้ทรงพระชนม์อยู่” พระองค์ผู้ที่เป็นผู้ให้กำเนิดชีวิต ได้ทรงก้าวเข้าไปในความมรณาอย่างเต็มพระทัย เพื่อที่โดยความตายของพระองค์จะได้ทำลายผู้คนที่เคยมีอำนาจแห่งความตาย – พญามาร และโดยทางการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ (ของพระเยซู) พระองค์ได้ทรงช่วยพวกเชลยของพญามารให้รอดพ้นแล้ว (อ่านฮีบรู 2:9, 14, และ 15) พระเยซูทรงพิชิตความตายแล้วอย่างสมบูรณ์ พิธีกรรมของการความมรณาได้ถูกหักออกแล้วโดยพระเยซูคริสต์เจ้าพระองค์ทรงหักลูกกรงแห่งความตายไปให้พ้นแล้ว พระองค์ทรงพิชิตความตาย, นรก และหลุมศพแล้ว พระองค์ได้ทรงกระทำในเนื้อหนังสิ่งที่ไม่มีมนุษย์คนใดเคยกระทำ สิ่งที่ไม่มีมนุษย์คนใดจะกระทำได้เลย พระองค์เสด็จไปที่กางเขนนั้นอย่างเต็มพระทัย พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์อย่างเต็มพระทัย พระองค์ทรงสละวางชีวิตของพระองค์อย่างแท้จริง... พระเจ้าทรงโอบอ้อมพระองค์ (อิสยาห์ 53:4)

เราควรหมายเหตุไว้ว่าไม่มีพวกทูตสวรรค์ที่กางเขนเลย ในสวนเกทเสมีนี่ พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเพื่อชูกำลังพระเยซูเจ้า (ลูกา 22:43) และหลังจากที่พระเยซูทรงพิชิตความตาย นรกและหลุมศพแล้ว พวกทูตสวรรค์ก็ปรากฏตัวทั้งข้างนอกและข้างในอุโมงค์ฝังศพของพระองค์ (มธ. 28:2-7, ยอห์น 20:11-13) เมื่อการรับขึ้นไปของคริสตจักรเกิดขึ้น มันจะถูกประกาศโดยเสียงตะโกนแห่งชัยชนะ... “โอ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ หลุมฝังศพ ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน!” (1 คร. 15:55) ใน 1 โครินธ์ 15:26 เปาโลบอกเราว่า “ศัตรูตัวสุดท้ายที่จะทรงทำลายนั้นก็คือความตาย” ความตายคือคู่อริที่พ่ายแพ้แล้ว กระทั่ง ณ ช่วงขณะนี้ แต่ในเมืองสวรรค์จะไม่มีความตายอีกต่อไป ในแผ่นดินที่ดงงามยิ่งกว่ากลางวันจะไม่มีผ้าแพรเย็นที่ลูกบิดประตู ไม่มีขบวนแห่ในงานศพในท้องฟ้า! ขอขอบคุณพระเจ้า! และขอให้พระองค์ทรงให้วันนั้นมาถึงไวๆ คือคำอธิษฐานของผม

“ดูเถิด เราก็กังคังชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์!” จำไว้ว่า ยอห์นได้เห็นพระเยซูยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ด ซึ่งเป็นตัวแทนของที่ประชุมทั้งเจ็ด และที่นั่นเองผู้ทรงมีชัยเหนือความตายทรงประกาศข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ พระองค์จะไม่ทรงสิ้นพระชนม์อีกเลย พระองค์ได้ทรงโผล่ขึ้นมาจากความมืดและเขตแดนแห่งความมรณาแล้ว พระองค์ทรงพิชิตความตายแล้ว พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากพวกคนตายแล้ว และพระองค์ทรงประกาศแก่วิสิตชนทั้งหลายในคริสตจักรว่าพระองค์จะไม่สิ้นพระชนม์อีกเลย ในพระองค์ เรามีชีวิตนิรันดร์ “เหตุฉะนั้นบัดนี้การปรับโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1) เพราะว่า**พระองค์ทรงมีชีวิต เราจึงมีชีวิต** ขอขอบคุณพระเจ้า ความรอดคือ “พระคริสต์ในท่านทั้งหลาย” (คส. 1:27) ในฐานะผู้เชื่อ เรา “ถูกซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า” (คส. 3:3)

ข้อ 18 ปิดท้ายด้วยคำประกาศอันเปี่ยมชัยชนะ “...และเราถือลูกกุญแจแห่งนรกและแห่งความตาย!” ลูกกุญแจเหล่านั้นสื่อถึงความเป็นนายโดยสมบูรณ์เหนือร่างกายและจิตวิญญาณของคนทั้งปวง พระคริสต์ทรงมีสิทธิ์ที่จะเปิดและที่จะปิด พระองค์ทรงมีสิทธิ์อำนาจเด็ดขาดเหนือความตายและนรก พระเยซูทรงเอาลูกกุญแจไขสู่ความตายและนรกไปจากซาตานแล้ว (ฮบ. 2:14) และซาตานไม่มีอำนาจแห่งความตายแล้วตอนนี้ พลังของลูกกุญแจดอกหนึ่งคือ สัญลักษณ์ของสิทธิ์อำนาจซึ่งไม่ถูกโต้แย้ง อ่านอิสยาห์ 22:22 และมัทธิว 16:19 บุคคลผู้ถือลูกกุญแจไขอาคารหลังหนึ่งหรือห้องๆหนึ่งคือผู้ที่มีสิทธิ์อำนาจที่จะเข้าอาคารนั้นและที่จะปิดกั้นคน

อื่นๆทุกคนออกไปโดยการลือคประตุนั้น ขอบคุณพระเจ้า พระเยซูทรงโจมตีซาตานด้วยพระองค์เองและทรงเอาลูกกุญแจที่ไขส่นรกและความตายไปจากมันแล้ว!

ผมยำเกรงพระเจ้า ผมไม่กลัวพระเจ้า... ผมยำเกรงพระเจ้าในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกๆของผมยำเกรง ผมผู้เป็นบิดาฝ่ายโลกของพวกเขา เราควร*ยำเกรง*พระเจ้า – แต่เราไม่ควร*กลัว*พระเจ้า หากคุณบังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริง คุณก็ไม่กลัวการได้พบกับพระเจ้า ความรักที่สมบูรณ์ย่อมขจัดความกลัวออกไปเสีย และหากคุณได้รับความรอดโดยพระคุณของพระเจ้าแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงขจัดความกลัวตายและการพบกับพระเจ้าออกไปเสีย เราไม่ได้รับวิญญาณแห่งการเป็นทาสความกลัว แต่เราได้รับวิญญาณแห่งการรับเป็นบุตร และเราร้องว่า “อับบา พระบิดา!” (โรม 8:15) พระวิญญาณทรงเป็นพยานกับจิตวิญญาณของเราว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า หากเรารู้ว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า เราก็มารู้ว่าพระเจ้าได้ทรงรักเรานานมาแล้วก่อนที่จะเราเคยรักพระองค์เสียอีก คนรักสองคนย่อมไม่กลัวการเจอหน้ากัน ด้วยเหตุนี้ เราจึงกล่าวได้ว่า เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงต่างๆของพระคัมภีร์ซึ่งถูกเขียนไว้ในพระวจนะของพระเจ้าแล้ว ลูกที่บังเกิดใหม่ของพระเจ้าจะไม่และย่อมไม่กลัวการพบกับพระเจ้า พระเยซูได้ทรงขจัดเหล็กไนไปจากความตายแล้ว ความตายไม่มีเหล็กไนสำหรับคริสเตียนแล้ว พระเยซูทรงสัญญาว่าจะเสด็จไปกับเราผ่านเข้าไปในหุบเขาแห่งเงามืด และด้วยเหตุนี้เราจะไม่กลัวภัยอันตรายใดๆเลย

เพื่อนที่รักของผมครับ หากความรอดของคุณไม่ได้ขจัดความกลัวตายไปจากใจของคุณ หากความรอดของคุณไม่ได้ขจัดความกลัวการพบกับพระเจ้าไปจากใจของคุณ ผมก็ขอแนะนำให้คุณเช็คอีกทีและดูว่าคุณได้รับความรอดแล้วอย่างแท้จริงหรือไม่ อาจเป็นไปได้ว่าพญามารแอบเอาของปลอมมาให้คุณ “ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ขจัดความกลัวเสีย” (1 ยอห์น 4:18)

ยอห์นถูกบัญชาให้เขียน

วว. 1:19-20:

19 จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น และเหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับทั้งเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย

20 ส่วนความลึกกลับของดาวทั้งเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ก็คือ ดาวทั้งเจ็ดดวงได้แก่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคันประทีปเจ็ดคันซึ่งเจ้าได้เห็นแล้วนั้นได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด”

ตอนนี้เรามีการแบ่งหนังสือวิวรณ์ออกเป็นสามส่วน ใน Amplified New Testament ข้อ 19 อ่านว่า “เหตุฉะนั้นจงเขียนสิ่งต่างๆซึ่งเจ้าเห็น สิ่งซึ่งพวกมันเป็น (และบอกเป็นนัย) และสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากนี้” จงสังเกตคำว่า “เหตุฉะนั้น” ตอนแรกยอห์นถูกบัญชาให้เขียน (ข้อ 11): “สิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือ” ระหว่างข้อ 11 และข้อ 19 ยอห์นได้เห็นนิมิตอันเปี่ยมสง่าราศีของพระเยซูเจ้าผู้ทรงยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำเหล่านั้นซึ่งเป็นตัวแทนของคริสตจักรทั้งหลาย และยอห์นถูกบอกให้เขียนสิ่งที่เขาเพิ่งได้เห็นไปนั้น ดังนั้น คำว่า “เหตุฉะนั้น” จึงเชื่อมโยงคำบัญชาให้เขียน กับพระองค์ผู้ตรัสที่ยอห์นเพิ่งได้เห็นในสง่าราศีทั้งสิ้นของพระองค์ ในนิมิตนี้ ยอห์นได้เห็น**ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า** เมื่อรวมเข้ากับ**ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า** เขาก็ได้

เห็นความอ่อนโยนแบบมนุษย์ในพระเยซูเจ้าเช่นกัน ยอห์นได้พบกับพระเยซูในแบบที่ไม่มีมนุษย์คนใดบนแผ่นดินโลกนี้เคยรู้จักพระองค์ “เหตุฉะนั้น” ยอห์นจึงพร้อมที่จะเขียนสิ่งที่ตนเพิ่งได้เห็น – นั่นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้ว สิ่งต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนั้น (“เหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้”) หมายถึงยุคคริสตจักรซึ่งกำลังดำเนินต่อไปอยู่ตอนที่ยอห์นถูกเนรเทศมาที่เกาะปีทมอส ยอห์นเขียนประมาณปี ค.ศ. 96 .ใกล้สิ้นศตวรรษแรกแห่งความเชื่อแบบคริสเตียน และ “เหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้” ถูกบันทึกไว้ในบทที่สองและสาม

บทที่สี่จนถึง 22:5 บันทึกเนื้อหาส่วนที่สาม นั่นคือ “เหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้า” และส่วนนี้เกี่ยวข้องกับโลกและพวกยิว และกับคริสตจักรที่พอนเพะและทั้งความจริงซึ่งจะถูกคายออกมาเมื่อคริสตจักรแท้ถูกรับออกไป

นี่จึงเป็นกุญแจไขสู่วิรณซึ่งจะไขเปิดหนังสือหมวดผู้พยากรณ์นี้สำหรับคุณ ดังที่เราได้กล่าวไปแล้ว เราเจอในหนังสือนี้สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต, สิ่งต่างๆที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน, และสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คุณไม่สามารถเอาเหตุการณ์ต่างๆออกไปจากอนาคต (ส่วนที่สามของวิรณ) และเอาพวกมันไปใส่ไว้ในส่วนที่สองได้ แต่ละส่วนของสามส่วนของหนังสือนี้มีกลุ่มเหตุการณ์ต่างๆของมันเอง และการเอาเหตุการณ์เหล่านี้ออกจากส่วนหนึ่งไปยังอีกส่วนหนึ่งก็เป็นการแยกแยะพระวาระแห่งความจริงอย่างผิดๆ เราถูกเตือนสติให้แยกแยะพระวาระอย่างถูกต้อง

สามส่วนนี้ของวิรณไม่คาบเกี่ยวกัน ส่วนแรกเป็นนิมิตที่สมบูรณ์ในตัวมันเอง และโดยตัวมันเอง ส่วนแรกไม่คาบเกี่ยวเข้าไปในส่วนที่สอง นิมิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้รับสง่าราศีแล้วยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดไม่ได้ล้นเข้าไปในบทที่สองและสาม ซึ่งรวมกันเป็นส่วนที่สองที่ชัดเจนของวิรณ ส่วนที่สองไม่คาบเกี่ยวกับส่วนที่สาม มันเป็นไปได้ที่จะใส่เหตุการณ์ต่างๆที่เป็นคำพยากรณ์ของส่วนที่สามเข้าไปในยุคคริสตจักรในปัจจุบันนี้อย่างพอดี เมื่อผู้รับใช้คนใดพยายามที่จะเอาเหตุการณ์ต่างๆจากบทที่ 4 จนถึง 22:5 มาใส่ไว้ในบทที่หนึ่ง, สอง หรือสาม ผู้รับใช้คนนั้นก็กำลังใช้พระวาระบริสุทธิ์ของพระเจ้าอย่างผิดๆ – และนั่นก็เป็นเรื่องอันตราย

ในข้อ 20 ความสลับแห่งดาวทั้งเจ็ดและคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดถูกเปิดเผย คำว่า “ความสลับ” ตามที่ถูกใช้ในภาคพันธสัญญาใหม่สื่อถึง “บางสิ่งที่เป็นความลับและถูกซ่อนไว้จนกว่าจะถูกเปิดเผยและถูกทำให้ประจักษ์” จากนั้นก็แน่นอนว่ามันหยุดการเป็นความสลับแล้ว เมื่อนั้นมันก็เป็นการเปิดเผย (“วิรณ”) แล้ว

ในภาคพันธสัญญาใหม่ความจริงที่ยิ่งใหญ่บางประการ แม้กระทั่งหลังจากที่พวกมันถูกเปิดเผยแล้ว ก็ยังถูกพูดถึงว่าเป็นความลับอยู่เหมือนเดิม เฉพาะผู้เชื่อทั้งหลายที่มีใจฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณและที่ถูกพระเจ้าสอนเท่านั้นสามารถเข้าใจความลับต่างๆของพระคัมภีร์ได้ ความลับต่างๆแห่งอาณาจักรสวรรค์ ซึ่งถูกกล่าวถึงในคำอุปมาต่างๆโดยพระเยซูเจ้าและถูกบันทึกไว้ในมัทธิว 13 ก็ชัดเจนดูแสงตะวันแก่พวกสาวก แต่ก็มืดดูเที่ยงคืนแก่พวกฟาริสีและคนไม่เชื่อทั้งหลาย อ่านมัทธิว 13:11-13 กระทั่งทุกวันนี้ฝูงชนมหาศาลที่ไปคริสตจักรก็กำลังฝันถึงยูโทเปีย พวกเขา กำลังพยายามปรับปรุงโลกนี้ให้น่าอยู่ขึ้น พวกเขา กำลังพยายามเก็บ

กวาดสิ่งที่พระเจ้าทรงปล่อยทิ้งไปแล้วในสวนเอเดน... นั่นคือ เนื้อหนัง ผู้รับใช้จำนวนมากบิดเบือนข่าวประเสริฐโดยใช้คำว่า “เชื้อขนม” อย่างผิดๆ เชื้อขนมสื่อถึงความชั่วร้าย – ไม่ใช่ความชอบธรรม (1 คร. 5:8, กท. 5:9, มธ. 16:6) กระทั่งในสมัยของเปาโล เขาก็ประกาศว่า “อำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว” (2 ธส. 2) เปาโลไม่ได้กล่าวว่า “อำนาจลึกลับแห่งความดีกำลังทำงานอยู่แล้ว” แต่กล่าวว่า “อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย” เปาโลกล่าวอีกครั้งว่า “คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะชั่วร้ายมากยิ่งขึ้น ทั้งล่อลวงคนอื่น และก็ถูกคนอื่นล่อลวงด้วย” (2 ทธ. 3:13) พระคัมภีร์ไม่มีสอนตรงไหนเลยว่าโลกจะดีขึ้นเรื่อยๆ ก่อนถึงวาระสุดท้าย แต่ตรงกันข้าม พระวจนะของพระเจ้ากลับสอนว่าคนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะชั่วร้ายมากยิ่งขึ้น และว่าในสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร ในสมัยของโลทเป็นอย่างไร มันก็จะเป็นเช่นนั้นด้วยในสมัยที่บุตรมนุษย์จะทรงถูกสำแดงจากสวรรค์

อุบายลับและบ่อนทำลายของผู้ชั่วร้ายนั้นจะประกอบกิจชั่วร้ายต่อไปจนกว่ามันจะสูงงอมเต็มทีและ “คนแห่งการบาป” นั้นปรากฏตัว ผู้เชื่อทั้งหลายที่ศึกษาพระคัมภีร์ของตนย่อมรู้ความจริงเกี่ยวกับสภาวะต่างๆ ที่จะเป็นอย่างก่อนวาระสุดท้ายแห่งยุคพระคุณ ก่อนที่คริสตจักรถูกรับขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ และจากนั้นปฏิบัติต่อพระคริสต์ก็ยึดครองแผ่นดินโลก

เหตุใดดาวเหล่านั้นในพระหัตถ์ขวาของพระองค์จึงถูกเรียกว่าทูตสวรรค์? ดาวเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเหล่าผู้นำฝ่ายวิญญาณในคริสตจักร --- บุคคลต่างๆ ที่รับผิดชอบต่อพระเจ้าในการกล่าวข้อความแห่งชีวิต และเป็นพยานเพื่อพระเจ้าในคำคืนอันมีคิมิตขณะนี้แห่งประวัติศาสตร์ของคริสตจักร คำว่า “ทูตสวรรค์” ไม่ได้สื่อถึงลักษณะเฉพาะตัว แต่สื่อถึงตำแหน่ง พวกทูตสวรรค์เป็นผู้ส่งสาร หรือ “วิญญาณผู้ปรนนิบัติแก่บรรดาผู้ที่ได้รับความรอดเป็นมรดก” (ฮบ. 1) วิธีที่ “ทูตสวรรค์” ถูกใช้ในพระคำข้อนี้โดยเฉพาะก็สื่อถึงพันธกิจและงานรับใช้ของผู้หนึ่งที่ถูกเรียกว่าเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง (อ่าน ลูกา 7:24; ลูกา 9:52; 2 คร. 12:7; ยากอบ 2:25) ในข้อพระคำเหล่านี้ *ทูตสวรรค์* หรือ *เหล่าทูตสวรรค์* ถูกใช้เพื่อหมายถึงคนเหล่านั้นที่ถูกส่งไปในฐานะผู้ส่งสารเพื่อนำส่งข้อความต่างๆ พลโยธาใหญ่โตแห่งวิญญาณเหล่านั้นผู้ถูกกล่าวถึงว่าเป็นทูตสวรรค์ก็เป็นผู้รับใช้ และพวกเขาก็ทำงานปรนนิบัติเพื่อพระเจ้าและรับใช้สิ่งทรงสร้างของพระเจ้า (อ่าน เพลงสดุดี 103:20, 21; อ่าน ฮบ. 1:13, 14)

พวกทูตสวรรค์เป็นตัวแทนของเด็กเล็กๆต่อพระพักตร์พระเจ้า – “จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่ง ด้วยเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า **บนสวรรค์ทูตสวรรค์ประจำของเขาเฝ้าอยู่เสมอต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์**” (มธ. 18:10)

“ดาวเหล่านั้นคือพวกทูตสวรรค์” เหมือนกับที่ดวงดาวต่างๆ ฉายแสงในท้องฟ้าที่อยู่เหนือเรา เหล่าผู้ส่งสารและผู้รับใช้ในคริสตจักรทั้งหลายก็ควรฉายแสงเพื่อพระเยซูเช่นกัน “จงให้ความสว่างของท่านส่องไปต่อหน้าคนทั้งปวงอย่างนั้น เพื่อว่าเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ และจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” พระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้ในคำเทศนาบนภูเขา

คันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นบอกเป็นนัยว่าคริสตจักรสมบูรณ์ครบถ้วนในฝ่ายวิญญาณต่อพระพักตร์พระเจ้า และสักวันหนึ่งมันจะถูกนำเสนอสู่พระเมษโปดกโดยปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยใดๆ (อพ. 5:26-30)

ก่อนที่พระเจ้าทรงวางรากฐานของจักรวาลนี้ – ก่อนพระเจ้าทรงสร้างอาดัม ก่อนที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างสิ่งใดๆ – คริสตจักรก็ถูกลิขิตล่วงหน้าไว้แล้วให้ไว้ดำเนิน คริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ที่มีพระเยซูเป็นศีรษะและรากฐานนั้นสมบูรณ์แบบ, ไร้บาป, ปราศจากต่างพร้อยหรือแผลเป็น, ปราศจากกริ้วรอย ปราศจากตำหนิใดๆ ที่ประชุมท้องถิ่นต่างๆล้วนเต็มไปด้วยดำเนิน แต่คริสตจักรแท้ พระกายที่ไม่ปรากฏแก่ตาอันประกอบด้วยผู้เชื่อทุกคนที่ถูกชำระล้างในพระโลหิตแล้ว ก็ไว้ดำเนิน คริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่นั้นสมบูรณ์แบบ พระเยซูทรงเป็นศีรษะและ “ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้ผู้ที่กำลังจะรอด เข้าสมทบกับคริสตจักรทวีขึ้นทุกวัน” (กิจการ 2:47)

ในข้อ 20 คัมภีร์ที่ทั้งเจ็ดนั้นคือ ที่ประชุมเจ็ดแห่ง ที่ประชุมทั้งเจ็ดนี้อยู่ในเอเชีย้อย แต่เราได้เห็นในบทเรียนของเราแล้วว่า ข้อความต่างๆที่ส่งไปยังที่ประชุมท้องถิ่นทั้งเจ็ดแห่งนี้เกี่ยวข้องกับคริสตจักรตั้งแต่พื้นเทคอสต์ไปจนถึงการรับขึ้นไป ในบทที่สองและสาม เราจะศึกษาคริสตจักรแต่ละแห่งเหล่านี้และเราจะเห็นว่าลักษณะเฉพาะตัวของคริสตจักรแต่ละแห่งเกี่ยวข้องกับช่วงเวลาหนึ่งตั้งแต่สมัยที่ยอห์นเขียนจนถึงชั่วโมงนี้ และใครก็ตามที่ยอมเปิดตาของตนและมองดู ใครก็ตามที่ยอมฟังด้วยหูของตน ก็สามารถบอกได้ว่าคริสตจักรในปัจจุบันนี้คืออันไหน เมื่อดูจากคริสตจักรเหล่านั้นที่ถูกเอ่ยชื่อและถูกพรรณนาในบทที่สองและสามของวิวรณ์

วิวรณ์ – บทที่สอง

“เหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้”

ข้อความของพระวิญญาณถึงเอเฟซัส

วว. 2:1-7:

1 “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสว่า ‘พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์ เบื้องขวาของพระองค์ และดำเนินอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นตรัสดังนี้ว่า

2 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อยยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทุรชนได้ เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าเขาเป็นอัครทูต และหาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมูสา

3 เรารู้ว่าพวกเจ้าได้ทนและมีความเพียร และเหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีได้อ่อนระอาไป

4 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า

5 เหตุฉะนั้น จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่ และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่

6 แต่ว่าพวกเจ้ายังมีความดีอยู่บ้าง คือว่าเจ้าเกลียดชังกิจการของพวกนิโคเลาส์นियมที่เราเองก็เกลียดชังเช่นกัน

7 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ที่อยู่ในท่ามกลางอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า’

เจ็ดข้อแรกของบทที่สองมีข้อความถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส – คริสตจักรในตอนสิ้นยุคอัครทูต คริสตจักรที่ได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของตนไปเสียแล้ว

กรุณาหมายเหตุว่า “ข้อความถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด” ถูกใส่ไว้ระหว่างสองนิมิต นิมิตแรกคือ นิมิตเกี่ยวกับพระคริสต์ที่ยืนอยู่ท่ามกลาง “คันประทีปทั้งเจ็ด” นิมิตนี้อยู่ในบทที่หนึ่ง นิมิตถัดไปในหนังสือนี้คือ นิมิตเกี่ยวกับ “ผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนั้น” ที่อยู่รอบพระที่นั่ง และถูกพบในบทที่สี่ ในบทที่สี่เราเห็นนิมิตเกี่ยวกับคริสตจักรที่ได้รับสง่าราศีแล้วกับพระเยซูเจ้าหลังจากที่คริสตจักรถูกรับออกไปเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ (1 ธส. 4:13-17) จากนั้นความทุกข์ลำบากนั้นก็เริ่มต้นในทันทีและดำเนินต่อไปในบทต่างๆที่ตามมา

สิ่งที่ผมอยากให้เราสังเกตตรงนี้ก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่า ข้อความถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดนั้นอยู่ระหว่างนิมิตเกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ทรงได้รับสง่าราศีและนิมิตเกี่ยวกับคริสตจักรที่ได้รับสง่าราศี คริสตจักรทั้งเจ็ดนั้นเป็นตัวแทนของยุคคริสตจักรตั้งแต่พื้นเทคอสต์ไปจนถึงการรับขึ้นไป และเมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น วิสุทธิชนทั้งหลายก็จะได้รับสง่าราศีและได้รับร่างกายที่เหมือนกับพระกายอันเปี่ยมสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้า (1 ยอห์น 3:1-3)

เอเฟซัส เมืองหลวงของเอเชียในสมัยที่ยอห์นเขียนวิวรณ์ เป็นที่รู้จักในฐานะ “แสงสว่างแห่งเอเชีย” เอเฟซัสเป็นเมืองหลวงของการนับถือรูปเคารพของคนต่างชาติ นครนั้นเป็นที่มั่นแห่งอำนาจชั่วร้ายของซาตาน และจากเมืองเอเฟซัส การนับถือรูปเคารพก็แพร่กระจายไปทั่วโลกในสมัยนั้น อานทิจการ 19 ศาลเจ้าทำด้วยเงินขนาดเล็กที่เป็นตัวแทนของเทพีไดอาน่าผู้ยิ่งใหญ่ได้ถูกซื้อโดยคนต่างด้าวและบรรดานักเดินทางและถูกตั้งไว้ในบ้านของตนให้เป็นเทพเจ้าที่จะถูกราบไหว้บูชา วิหารมหิมาของเทพีไดอาน่าถูกประดับตกแต่งและทำให้งดงามโดยความมั่งคั่งของเอเชียทั้งหมด และถูกนับว่าเป็นหนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลกสมัยนั้น เอเฟซัสได้กลายเป็นฉากหลังของการสู้รบอันดุเดือดระหว่างอำนาจแห่งความชอบธรรมและอำนาจแห่งความไม่ชอบธรรม... ระหว่างพระเจ้าแห่งความสว่างและพญามารแห่งความมืด มีผู้เชื่อที่ทุ่มเทสองคนอยู่ที่นั่น – อาควิลลา และพริสซิลลา – และพวกเขาทำงานตรากตรำอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเป็นเวลานานพอสมควรในเมืองแห่งการนับถือรูปเคารพนี้ ในช่วงก่อนหน้านั้น สาวกสิบสองคนของยอห์นได้ช่วยเหลือเพียงเล็กน้อยในการทำลายความมืดมิดแห่งการนับถือรูปเคารพ แต่ความพยายามของพวกเขาที่อ่อนแออย่างไม่ต้องสงสัย เพราะความรู้ที่จำกัดของพวกเขาในเรื่องพระคัมภีร์ในขณะนั้น จงศึกษากิจการ 19 อปอลโลผู้เก่งกาจและโหวทาร์ดีก็อยู่ที่นั่นด้วย แต่ประสบความสำเร็จน้อยมากๆเมื่อต้องต่อสู้กับอำนาจใหญ่โตแห่งความมืดในเอเฟซัสนครใหญ่นั้น เปาโลถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการทำลายอำนาจแห่งความมืดและนำผู้เชื่อใหม่ในการต่อสู้กับระบบอันชั่วร้ายของการนับถือรูปเคารพและความมั่งคั่งต่างๆ เหล่าผู้นำในการนับถือรูปเคารพไดอาน่าเกลียดเปาโลเหลือขนาด และคงจะทำลายเขาจนสิ้นซากไปแล้วหากพระเจ้าไม่ทรงปกป้องยักษ์ใหญ่ฝ่ายวิญญาณท่านนี้ เปาโลมีงานต้องทำเพื่อพระเยซูและพญามารไม่อาจหยุดยั้งเขาได้ พลังแห่งความมืดและการนับถือรูปเคารพหวาดกลัวตัวสั่นภายใต้การเทศนาของอัครทูตเปาโล คนถัดมาคือยอห์นผู้เป็นที่รัก หลังจากเดินทางออกจากบ้านของเขาในเยรูซาเล็ม ยอห์นก็อาศัยอยู่ในเอเฟซัสและเป็นเวลาประมาณสามสิบปีได้ทำให้เมืองนั้นเป็นกองบัญชาการสำหรับงานของเขาเพื่อพระเยซูเจ้า สงครามที่เอเฟซัสได้จากไปแล้วและเมืองของคนต่างชาติซึ่งเคยภาคภูมิใจ เป็นเมืองแห่งการนับถือรูปเคารพ บัดนี้ก็เป็นหมู่บ้านอนาธา ปัจจุบันเมืองนี้เป็นที่รู้จักในชื่อ “อายาซาลูค”

ตอนที่เปาโลย้ายเข้ามาในเมืองเอเฟซัสเพื่อประกาศสงครามกับพลังแห่งความมืด เขาก็ไม่ได้เทศนาคำเทศนาเป็นชุดๆเกี่ยวกับความชั่วร้ายของไดอาน่า และเขาก็ไม่ได้ใช้หัวข้อ “เจ้าอย่าก้มกราบลงที่ศาลเจ้าของไดอาน่าเด็ดขาด” ไม่เลยครับ ไม่ว่าเปาโลเทศนาที่ใด เขาก็มีหัวข้อเดียวเท่านั้น: “ขอพระเจ้าทรงโปรดห้ามข้าพเจ้ามิให้อวดเรื่องใด นอกจากในทางเขนนั้น” และเหมือนเช่นเคย เปาโลมุ่งมั่นที่จะไม่รู้จักเรื่องอื่นใดนอกจากพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน ข่าวสารแห่งการสิ้นพระชนม์ การถูกฝังไว้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เจ้าจะเขย่ากองทัพของพญามารแม้แต่ในเมืองที่มีมืดมิดที่สุด หากกล่าวในแง่ฝ่ายวิญญาณ

พระวิญญาณทรงขึ้นต้นข้อความของพระองค์ถึงคริสตจักรที่เอเฟซัสด้วยถ้อยคำเหล่านี้: “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสว่า” จงหมายเหตุว่าถ้อยคำเดียวกันนี้ถูกทวนซ้ำในคำนำสู่แต่ละแห่งของคริสตจักรทั้งเจ็ดนี้ ข้อความสำหรับแต่ละคริสตจักรถูกส่งไปยังเหล่าสมาชิกของที่ประชุมท้องถิ่นนั้นๆ ผม

แน่ใจว่ามันเป็นความจริงในสมัยนั้นพอๆกับในสมัยนี้ ที่ว่ามีสมาชิกที่บังเกิดใหม่แล้วจริงๆและบางคนซึ่งเป็นแค่สมาชิก... พวกเขาได้เข้าร่วมกับคริสตจักร แต่ไม่ได้บังเกิดจากพระวิญญาณ เปาโลเขียนถึง *วิสุทธิชน* เหล่านั้นในเมืองเอเฟซัส (อฟ. 1:1) ยอห์นกำลังเขียนถึง *ทูตสวรรค์* แห่งคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เหตุผลที่พระองค์ตรัสกับคริสตจักรแบบเห็นทางมากกว่าเช่นนี้เป็นเพราะว่าคริสตจักรได้ตกต่ำลงในแง่ศีลธรรม จนองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่อาจตรัสกับมันผ่านทางยอห์นเหมือนกับตรัสกับเหล่า *วิสุทธิชน* ได้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่า พวกเขาได้ตกต่ำลงไปสู่สถานะฝ่ายวิญญาณที่พวกเขาไม่อาจถูกเรียกว่าเป็น *วิสุทธิชน* ได้แล้วในความหมายที่แท้จริงของคำนี้ แต่ในฐานะทารกในพระคริสต์ ซึ่งกินนมแทนเนื้อสัตว์ ในสมัยของเปาโล คริสตจักรที่เอเฟซัส ส่วนใหญ่แล้วประกอบด้วย *วิสุทธิชน* ที่รักพระเจ้า แต่ในสมัยของยอห์น *วิสุทธิชน* เหล่านั้นได้ออกไปจากความรักดั้งเดิมของตนเสียแล้ว

“พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และดำเนินอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นตรัสดังนี้ว่า” ในบทที่ 1:20 ดาวเหล่านั้นถูกเห็นในพระหัตถ์ของพระองค์ ในบทที่ 3:1 พระองค์ทรงมีดาวเหล่านั้น แต่ในที่นี้การกระทำที่จริงจึงมากกว่าถูกบอกเป็นนัย: **พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์** พระองค์ทรงจับดาวเหล่านั้นไว้แน่น... เหล่าผู้ถือความสว่าง ดาวเหล่านั้นได้ความสว่างของพวกมันมาจากพระองค์ผู้ทรงเป็น “ความสว่างของโลก” พวกเขาอยู่ใต้อำนาจของพระองค์ (“ปราศจากพระองค์ท่านทั้งหลายจะทำได้ไม่มีเลย”) ดาวเหล่านั้นถูกคำจูนโดยพระองค์ (“เรามีชีวิต ไหวกาย และเป็นอยู่ในพระองค์”) พระองค์ทรงนำทางดาวเหล่านั้น (“เพราะว่าผู้ใดก็ตามที่ถูกนำพาโดยพระวิญญาณ พวกเขาก็เป็นบุตรของพระเจ้า”) พระองค์ทรงจับพวกเขาไว้แน่น (“เราจะไม่ละทิ้งเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้าเลย เพื่อที่เราจะมีใจกล้ากล่าวว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยเหลือของข้าพเจ้า”) ช่างเป็นพลังกำลังที่ยิ่งใหญ่! ช่างเป็นฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่! ช่างเป็นความมั่นคงปลอดภัย!

ในวิวรณ์ 1:13 พระคริสต์ผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้วทรงอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ด แต่ตรงนี้ (บทที่ 2:1) เราเห็นพระองค์ดำเนินอยู่ท่ามกลางคันประทีปเหล่านั้น พระองค์กำลังเคลื่อนไหวไปมา โดยสังเกตทุกความต้องการของทุกคน ไม่มองข้ามความยุ่งยากต่างๆที่อาจเกิดขึ้น การทดสอบและการลองใจต่างๆที่อาจมาได้ เปาโลบอกเราว่า “ไม่มีการทดลองใดๆเกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” (1 คร. 10:13) พระเยซูทรงดำเนินอยู่ท่ามกลาง (หรืออยู่ต่อหน้า) ผู้เชื่อทั้งหลายจริงๆ พระองค์ไม่เคยทอดทิ้งหรือละทิ้งเราเลย พระองค์ไม่ทรงว่างหรือหลับด้วย พระองค์ทรงเป็นความช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการเสมอ และความช่วยเหลือของพระองค์ก็มีได้ในทันที พระองค์ทรงพร้อมช่วยเหลือตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงทั้งกลางวันและกลางคืน พระองค์ทรงดำเนินเข้าออกท่ามกลางคริสตจักรทั้งหลาย พระองค์ทรงเฝ้าสังเกตทางทั้งหลายของผู้เชื่อทุกคน และพระองค์ทรงมีพระคุณที่เพียงพอสำหรับทุกความต้องการของผู้เชื่อทุกคน พระองค์จะทรงตัดแต่งตะเกียงของเราและคอยรักษาพวกมันให้ลุกไหม้อยู่เสมอหากเราจะเพียงยอมให้พระองค์กระทำเช่นนั้น ประตูนรกจะ

ไม่มีวันมีชัยต่อคริสตจักรแท้ (มธ. 16:18) และประตุนรกจะไม่มีวันมีชัยต่อสมาชิกคนใดของพระกายของพระคริสต์ที่แท้จริงและไม่ปรากฏแก่ตา (โรม 8:38, 39)

ข้อ 2: “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อยยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทुरुชนได้ เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าเขาเป็นอัครทูต และหาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมุสา”

ผมกล่าวในคำเทศนาต่างๆของผมอยู่บ่อยๆว่า “คุณเชื่อใจได้เลยว่า คุณจะได้รับการช่วยเหลือจากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือสิ่งนั้นที่จะมาถึงคุณ” พระเจ้าทรงยุติธรรม พระองค์ทรงยุติธรรมไม่ได้... พระองค์ทรงให้บำเหน็จอย่างครบถ้วน หากคำต่าห็นเป็นสิ่งที่ต้องการ พระเจ้าก็ทรงต่าห็น หากคนใดสมควรได้รับคำสรรเสริญ คำชมเชยก็จะถูกมอบให้อย่างแน่นอน พระเจ้าทรงชมเชยคริสตจักรที่เอเฟซัส... พระเยซูเจ้าทรงรักที่จะชมเชยวิสุทธิชนทั้งหลายของพระองค์เมื่อพวกเขายอมให้พระองค์กระทำเช่นนั้น พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อที่เราจะได้มีชีวิตและมีมันอย่างครบบริบูรณ์มากขึ้น แต่เรื่องน่าเศร้าก็คือว่า พวกเราส่วนใหญ่จะไม่ยอมให้พระเจ้าเทพคุณอันอุดมของพระองค์ลงเหนือเราดูจสายฝน เราเอาสิ่งดีที่สุดในอันดับสองของพระเจ้า ในเมื่อมันเป็นความชอบพระทัยอันดีของพระองค์ที่เราจะมีความสุขกับสิ่งที่ดีที่สุดของพระองค์ พระเจ้าไม่สามารถอวยพรเราได้เกินจากสิ่งที่เราอนุญาตโดยวิธีที่เราดำเนินชีวิต ความรอดเป็นของฟรี... ความรอดเป็นมาโดยพระคุณ แต่บำเหน็จต่างๆ ความสุข และความชื่นชมยินดีล้วนเป็นผลมาจากการตรากตรำทำงานอันสัตย์ซื่อแห่งความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในข้อที่เราศึกษากันอยู่นี้ พระเจ้าตรัสว่า “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า!” ไม่ต้องสงสัยเลยว่าการงานที่ดีของผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซมีหลากหลายและมากมาย ที่ประชุมท้องถิ่นแห่งนั้นเป็นคริสตจักรที่ทำงาน แต่การงานทั้งหมดก็ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นที่ชอบในสายพระเนตรของพระเจ้า ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เมืองเอเฟซทำงานหนัก – และองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงทราบเกี่ยวกับการทำงานหนักของพวกเขา พวกเขา มีความอดทน และองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงทราบเกี่ยวกับความอดทนของพวกเขา พวกเขาอดทนต่อพวกคริสเตียนที่อ่อนแอกว่า แต่นี่ก็ไม่ได้ทำให้พวกเขาปิดตาต่อความชั่วร้าย ในข้อเดียวกันนี้ ผู้ส่งสารนั้นประกาศว่าผู้เชื่อเหล่านั้นที่เอเฟซได้ทดสอบคนเหล่านั้น “ที่กล่าวว่าเขาเป็นอัครทูต และหาได้เป็นไม่” และพบว่าพวกเขาเป็นคนมุสา (อ่านโรม 5:3, 2 คร. 6:4) กระทั่งในท่ามกลางการทดสอบและการขัดขวาง คริสตจักรก็ไม่ได้อดทนหรือเมินเฉยต่อความชั่วร้าย

คำว่า “ลองใจ” บอกเป็นนัยว่าชาวเมืองเอเฟซได้ทดสอบอัครทูตเหล่านี้ และได้ค้นพบว่าพวกเขาไม่ใช่อัครทูตที่แท้จริง แต่เป็นคนมุสา เปาโลเรียกคนพวกนี้ว่า “อัครทูตเทียม” (2 คร. 11:13) อ่าน 1 โครินธ์ 9:2 และกิจการ 20:29, 30 เช่นกัน คริสตจักรมากมายต้องอ่านซ้ำและศึกษาข้อความของพระเจ้าถึงคริสตจักรในส่วนนี้เป็นพิเศษ แน่แน่นอนว่ามีผู้พยากรณ์เท็จ คนมุสา และสุนัขป่าฝ่ายวิญญาณอยู่ในธรรมาสน์ทั่วโลกวันนี้ และเรื่องน่าเศร้าก็คือว่า ผู้เชื่อส่วนน้อยมากๆเท่านั้นดูเหมือนจะสน!

ข้อ 3: “เรารู้ว่าพวกเจ้าได้ทนและมีความเพียร และเหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีได้อ่อนระอาไป”

ในพระคำข้อนี้ คำชมเชยขององค์พระผู้เป็นเจ้าถึงผู้เชื่อเหล่านั้นที่เอเฟซส์มีต่อไป ยอห์น “เสนาขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เขียนว่า “...ได้ทน... เพราะเห็นแก่นามของเรา” คริสตจักรที่เอเฟซส์ได้ทนทุกข์มากมาย ได้ถูกทดสอบหลายต่อหลายครั้ง – แต่พวกเขาที่ร่าเริง พวกเขาไม่ได้บ่นอุบ พวกเขากำลังทนทุกข์เพราะเห็นแก่พระคริสต์... เพราะเห็นแก่พระองค์ผู้ได้ทรงทนทุกข์มากมายเหลือเกินเพื่อที่พวกเขาจะได้รับการยกโทษบาป (1 ยอห์น 2:12) พวกเขาไม่ได้อ่อนระอาไป ไม่มีความคิดที่จะล้มเลิกหรือยอมจำนนในการต่อสู้กับความชั่วร้ายเลย ในที่นี้เรามีภาพอรรถาธิบายของการยอมจำนนโดยสมบูรณ์และการทุ่มเทแบบสุดหัวใจต่อพระเยซูคริสต์เจ้า

ข้อ 4: “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า”

ใช่แล้วครับ ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เอเฟซส์เป็นคนที่ทำงานหนัก พวกเขาทำงานหนักด้วยความอดทน พวกเขาเกลียดชังความชั่วร้าย แต่ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงมีบางสิ่งที่จะต่อว่าพวกเขา ที่ถูกเปิดเผยตรงนี้คือ รากเหง้าแห่งความล้มเหลวของคริสตจักรและคริสเตียน: **การออกไปจากพระคริสต์!** ผลประการแรกของพระวิญญาณคือ ความรัก (กท. 5:22) ในสมัยของเปาโลคริสตจักรที่เอเฟซส์ขึ้นชื่อในเรื่อง “ความรักที่มีแก่วิสุทธิชนทั้งปวง” ของมัน แต่ดูเหมือนว่าความรักนั้นเริ่มเย็นชาไปเสียแล้ว เราเรียนรู้จากบันทึกในภาคพันธสัญญาใหม่ว่าเฉพาะสิ่งที่เราทำเพราะเรารักพระเยซูด้วยสิ้นสุดใจ จิตและกำลังของเราเท่านั้นจะได้รับบำเหน็จเมื่อสิ้นสุดการเดินทางของชีวิต ไม่ว่าเรากินหรือดื่ม หรือเราทำสิ่งใดก็ตาม เราควรทำสิ่งนั้นเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า ไม่ใช่เพื่อให้เกียรติมนุษย์คนใด คริสตจักรใด หรือนิกายใด ความรักคือหัวใจของความเชื่อแบบคริสเตียน อ่าน 1 โครินธ์ 13 สิ่งเดียวที่พระเยซูเจ้าทรงต่อว่าคริสตจักรที่เอเฟซส์คือ “เจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า” เมื่อคริสตจักรใดออกไปจากความรักดั้งเดิมของมัน (หรือเมื่อคริสเตียนคนใดทำเช่นนั้น) มันก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้าและอันตราย จงสังเกตตรงนี้ในข้อ 4 “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง” แต่ในบทเดียวกัน ข้อ 14 เราอ่านว่า “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย (สองสามเรื่อง)” ประการแรก *เรื่องเดียว* – คริสตจักรได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของมัน ต่อมา *สองสามเรื่อง* เมื่อคริสตจักรใดหรือคริสเตียนคนใดออกไปจากความรักแบบสาวพรหมจารีแห่งประสบการณ์การบังเกิดใหม่ คนๆนั้นหรือคริสตจักรนั้นจะพบว่าตัวเองถอยห่างออกไปเรื่อยๆเมื่อผ่านไปหลายวันและหลายสัปดาห์

ข้อ 5: “เหตุฉะนั้น จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่ และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่”

ในข้อนี้ มีคำพูดที่จะพิพากษา พระเยซูเจ้าทรงมีเหตุอันควรที่จะต่อว่าทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เอเฟซส์ คริสตจักรได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของมัน และนี่เป็นเรื่องร้ายแรง องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยลืมความชื่นชมยินดีของพระองค์ในความรักดั้งเดิมแห่งประชากรของพระองค์: “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เรายังจำเจ้าได้ คือความเมตตาในวัยสาวของเจ้า ความรักขณะที่เจ้าเข้าพิธีสมรส เมื่อเจ้าตามเรามาในถิ่นทุรกันดาร ในดินแดนที่ไม่ได้หว่านพืชอะไร” (ยรม. 2:2) องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าไม่เคยลืมความรักดั้งเดิมของยูดาห์ และพระเยซูเจ้าไม่ทรงลืมความรักดั้งเดิมของคริสตจักรของพระองค์ด้วย พระบัญญัติข้อแรกก็คือ จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า ด้วยสิ้นสุดจิตของเจ้า ด้วยสิ้นสุดกำลังของเจ้า ความรักเป็นศูนย์กลาง, จิตใจ, แก่นแท้แห่งประสบการณ์บังเกิดใหม่ที่แท้จริง

คำเตือนสติถึงผู้เชื่อเหล่านั้นที่เอเฟซัสมีสองประการ:

1. จงจดจำ
2. จงกลับใจเสียใหม่!

องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังตรัสแก่ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เอเฟซัสว่า “จงจดจำศีลธรรมอันสูงยิ่งที่เจ้าเคยมี จงจดจำความรักอันสูงส่งที่เจ้าเคยแสดงออก และจากนั้นจงหันกลับมามองดูตัวเจ้าเองและดูว่าเจ้าตกต่ำลงมากขนาดไหน – จากนั้นจงกลับใจเสียใหม่ จงตัดสินใจสภาพจิตใจของตัวเจ้าเอง เกรงว่าเราจำเป็นต้องพิพากษาเจ้า เรา จะพิพากษาเจ้าโดยเร็วหากเจ้าไม่กลับใจเสียใหม่และกลับมาสู่การงานดั้งเดิมของเจ้าและความรักดั้งเดิมของเจ้า เราจะยกคันประทีปของเจ้าออกไปจากที่ของมัน – และหนทางเดียวที่เจ้าจะป้องกันมิให้เรายกคันประทีปออกไปก็คือ การกลับใจเสียใหม่”

การยกคันประทีปในฐานะเป็นผู้ถือแสงสว่างออกไปไม่เกี่ยวข้องกับมารอดของใครๆ มันเกี่ยวข้องกับคริสตจักรโดยรวมทั้งหมด แน่แน่นอนว่าโคมไฟเหล่านั้นที่เคยฉายแสงจ้าในส่วนนี้ของแผ่นดินโลก – โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองเอเฟซัส – ได้ถูกเอาออกไปจากที่ของมันเสียแล้ว และความมืดที่ปกคลุมพื้นที่ส่วนนั้นของโลกในวันนี้ อิสลามคือศาสนาในเมืองทั้งเจ็ดนั้นที่คริสตจักรเหล่านี้เคยตั้งอยู่ ดังนั้นเราจึงเห็นว่าคันประทีปนั้นได้ถูกยกออกไปแล้ว ความสว่างแห่งข่าวประเสริฐอันบริสุทธิ์ไม่ส่องแสงเหมือนที่มันเคยส่องตอนที่เปาโลประกาศในเอเฟซัส – หรือเหมือนกับที่มันเคยส่องตอนที่อยู่นั้น ผมขอเตือนคุณ ท่านผู้อ่านที่รักว่าหากโลกตะวันตกไม่จดจำและกลับใจใหม่ คันประทีปก็จะถูกยกออกไปจากประเทศอันยิ่งใหญ่ของเรา – และจากประเทศอื่นๆที่ได้รับพรมากเหลือล้นเพราะเหตุความเชื่อของพวกเขาในพระเจ้าและความรักของพวกเขาต่อพระคริสต์ ความไม่สัตย์ซื่อ – ไม่ว่าในส่วนของคริสเตียนคนใดหรือคริสตจักรแห่งใด – ต้องถูกพิพากษา (และจะถูกพิพากษา) โดยพระเจ้าผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่ง หากอาณาจักรคริสเตียนเป็นอย่างที่เป็นในวันนี้ต่อไป ความมืดที่ปกคลุมดินแดนเหล่านี้หากพระเยซูทรงรื้ออยู่ อ่านอิสยาห์ 60:2

ข้อ 6: “แต่ว่าพวกเจ้ายังมีความดีอยู่บ้าง คือว่าเจ้าเกลียดชังกิจการของพวกนิโคเลาส์นิยมที่เราเองก็เกลียดชังเช่นกัน”

ผู้เชื่อเหล่านั้นในคริสตจักรที่เอเฟซัสเกลียดชังกิจการต่างๆของพวกนิโคเลาส์นิยม ผู้รู้พระคัมภีร์ที่โดดเด่นบางท่านสอนว่าคณะของพวกนิโคเลาส์นิยมได้เริ่มต้นด้วยนิโคลัสแห่งเมืองอันทิโอก ผู้รู้ท่านอื่นๆปฏิเสธข้อเสนอนั้นๆ อย่างไรก็ตาม คำนี้มาจาก *นิคาวอ* ซึ่งมีความหมายว่า “พิชิต” และ *ลาวอส* ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้คน” (ฆราวาส) ไม่ต้องสงสัยเลยว่ากิจการต่างๆของพวกนิโคเลาส์นิยมซึ่งถูกเกลียดชังโดยคริสตจักรที่เอเฟซัสก็คือ การแต่งตั้งคนบางคนให้ปกครองเหนือผู้เชื่อทั่วไปในคริสตจักร และนี่อาจบ่งบอกถึงจุดเริ่มต้นของลำดับชั้นของบาทหลวงในคริสตจักร ซึ่งดำรงสืบต่อไปมาจนทุกวันนี้ในศาสนจักรโรมันคาทอลิกและอื่นๆ

“เชื่อเพียงนิดเดียวทำให้แบ่งดิบพูนขึ้นทั้งก้อน” พระเยซูเจ้าตรัสดังนี้ พระเจ้าไม่เคยประสงคิให้คริสตจักรถูกแบ่งแยกออกเป็นบาทหลวงและฆราวาส ไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะ “ข่มขู่ผู้สืบทอดของพระเจ้า” (1 เปโตร 5:3) “ด้วยเหตุว่า มีพระเจ้าองค์เดียวและมีคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์” (1 ทธ. 2:5) – *พระเยซูคริสต์* – ไม่ใช่คนเดินสองเท้าคนใดที่เรียกตัวเองว่าบาทหลวง หรือผู้

แทนของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก – ไม่ใช่พระแม่หรือสันตะปาปา หรือศิษยาภิบาล – แต่**พระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์!** ผู้เชื่อทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วเป็นปุโรหิต... ไม่ใช่แค่ปุโรหิตธรรมดา แต่เป็น**ปุโรหิตหลวง** (1 เปโตร 2:9) ผู้เชื่อทุกคนได้รับเชิญให้เข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดด้วยใจกล้า (ฮบ. 10:19-25) ไม่มีบุคคลพิเศษคนใดในคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ไม่มีเจ้านายหรือปุโรหิตประจำคริสตจักร การกระทำเช่นนี้ได้เริ่มต้นในเอเฟซัส – แต่มันไม่เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า พระเจ้าทรงแต่งตั้งผู้เลี้ยงรวองไว้เพื่อดูแลฝูงแกะ เพื่อเลี้ยงดูแกะและป้องกันมิให้พวกสุนัขป่าเข้ามาได้ แต่พระเจ้าไม่ทรงแต่งตั้งพวกเจ้านายประจำคริสตจักร หรือคนพิเศษทั้งหลายให้อธิษฐานเผื่อเราหรือฟังคำสารภาพบาปของเรา เราจะต้องสารภาพความบาปของเราต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผ่านทางคนกลางของเราคือพระเยซูคริสต์เจ้า

“ถ้าพระบุตรจะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท ท่านก็จะเป็นไทจริงๆ!” (ยอห์น 8:36) “ด้วยว่าพระวิญญานของพระเจ้า (ไม่ใช่ นักเทศน์ , บาทหลวง หรือสันตะปาปาคนใด) ได้ทรงนำพาคนหนึ่งคนใด คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า” (โรม 8:14) ผมอยากจริงๆ ว่าพระเยซูเจ้าทรงคิดอย่างไรกับสิ่งที่คนสมัยใหม่สร้างขึ้น ผู้คนถูกบัญชาให้ลงนามคำปฏิญาณ, ลงนามเอกสาร, ลงนามคำปณิธาน พวกเขาถูกบัญชาให้สัญญาเรื่องนี้หรือสัญญาเรื่องนั้นก่อนที่พวกเขาจะกลายเป็นผู้ช่วยฯ หรือครูสอนรวีวารศึกษา ผมอยากจริงๆ ว่าพระเยซูคริสต์เจ้าทรงคิดอย่างไรเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรลงมายังเหล่านักเผด็จการน้อยๆ ทางศาสนาที่เรามีในปัจจุบัน คริสตจักรมากมายจะไม่เลือกตั้งคนๆ หนึ่งให้รับตำแหน่งผู้ช่วยฯ หรือครูสอนรวีหากว่าคนๆ นั้นไม่ลงนามสัญญาว่าจะนำสิบชักหนึ่งทั้งหมดของตนเข้ามาไว้ใน “คลัง” -- ซึ่งหมายถึงคริสตจักรท้องถิ่นแห่งนั้นที่เขาเป็นผู้ช่วยฯ คนหนึ่ง คนพวกนี้ที่กำลังใช้อำนาจกดขี่บุตรชายและบุตรสาวของพระเจ้าก็จัดอยู่ในคณะเดียวกันกับที่ผู้เชื่อเหล่านั้นที่มีใจฝึกฝฝายวิญญานที่เมืองเอเฟซัสเกลียดชัง พวกเขาไม่ได้เกลียดคนพวกนั้น... พวกเขาเกลียดกิจการต่างๆ ของคนพวกนั้น พระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคนไม่ว่าพวกเขาบาปหนาขนาดไหน และแน่นอนว่าผู้เชื่อแท้ทั้งหลายควรรักคนทั้งปวง ไม่ว่าพวกเขาจะชั่วสักปานใด เราไม่รักความบาปของพวกเขา แต่เรารักพวกเขาเพราะว่าพระเยซูได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขา

ความเสื่อมทรามแพร่กระจายไป และแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว เอเฟซัสเกลียดชังสิ่งไม่บริสุทธิ์เหล่านี้ – เปอร์กามัมปกป้องพวกมัน! เอเฟซัสเกลียดชังกิจการเลวร้ายต่างๆ ของพวกนิโคเลาส์นิยม เปอร์กามัมยอมรับพวกมัน เอเฟซัสถูกรบกวนด้วยกิจการต่างๆ เท่านั้น – แต่ก่อนที่กิจการเหล่านั้นไปถึงเปอร์กามัม พวกมันก็กลายเป็นหลักคำสอนแล้ว (วิว. 2:15) เอเฟซัสไม่ยอมรับพวกนิโคเลาส์นิยม แต่เปอร์กามัมต้อนรับผู้ทำให้เสื่อมทรามเหล่านั้นและยอมให้พวกเขาวางยาพิษและทำให้แหล่งที่มาแห่งความบริสุทธิ์และศีลธรรมในที่ประชุมท้องถิ่นแห่งนั้นเสื่อมทรามไป เรายังมีพวกเร่ขายยาพิษเหล่านี้อยู่กับเราทุกวันนี้... และเรื่องน่าเศร้าก็คือว่า พวกเขาเร่ขายยาพิษของตนที่ทำให้ผู้คนพินาศในนามของศาสนา!

ข้อ 7: “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญานตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ที่อยู่ท่ามกลางอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า”

ในพระคำข้อนี้เรามี**การทรงเรียกของพระวิญญานให้ฟัง** ที่เอเฟซัสคริสตจักรถูกตรัสด้วยแบบรวมๆ... ไม่ใช่แบบแยกเป็นคนๆ แต่ในฐานะที่ประชุมหนึ่ง เราควรหมายเหตุไว้ว่า ยอห์นใช้คำว่า “กลับใจใหม่” เจ็ดครั้ง

ในวิวรณ์ แต่ในงานเขียนอื่นๆของยอห์น คำๆนี้ไม่เคยถูกใช้เลยแม้เพียงครั้งเดียว หลังจากเอเฟซัส *คนที่เหลืออยู่* ถูกเตือนสติให้กลับใจใหม่ การทรงเรียกนี้ไม่ได้มาถึงคนกลุ่มนั้นอีกต่อไป แต่มาถึงคนเป็นรายตัว หรือถึงคนที่เหลืออยู่จำนวนเล็กน้อย ความรับผิดชอบบรายบุคคลและโดยตรงต่อพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือความจริงที่สำคัญและหลักคำสอนที่สำคัญของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ อย่างไรก็ตาม ในศาสนจักรโรมันคาทอลิก ดวงวิญญาณทั้งหลายถูกบัญชาให้ติดตามศาสนจักร จิตสำนึกผิดชอบของแต่ละบุคคลที่มีต่อพระเจ้าถูกเพิกเฉยอย่างสิ้นเชิง มันคือศาสนจักร, สันตะปาปา, บาทหลวง, เจ้าอธิการที่ติดต่อกับพระเจ้าเพื่อสมาชิกทั้งหลายของศาสนจักรแห่งโรม แต่ในคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ *แต่ละคน*ถูกบัญชาให้กลับใจใหม่และเชื่อว่าประเสริฐ แต่ละคนได้รับเชิญให้เข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดด้วยใจกล้า หลักคำสอนของภาคพันธสัญญาใหม่คือ “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัส” ไม่ใช่แค่ในศาสนจักรแห่งโรมเท่านั้น แต่ในคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายด้วย มีพวกผู้เผด็จการฝ่ายวิญญาณที่บัญชาผู้คนให้ติดตามพวกเขา และพวกเขาเปลี่ยนแปลงพระวาระของพระเจ้าให้เข้ากันกับความคิดต่างๆของพวกเขาเอง แต่ตามที่พระวาระบริสุทธิ์ของพระเจ้าว่าไว้ มีพระเจ้าองค์เดียว และคนกลางผู้เดียวระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ นั่นคือ พระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพมนุษย์ – ไม่ใช่บาทหลวงคนใด, ไม่ใช่เจ้าอธิการคนใด, ไม่ใช่นักเทศน์คนใด, ไม่ใช่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนใด... แต่เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่สามารถเป็นคนกลางระหว่างเรากับพระเจ้าได้

“ผู้ใด (คนๆนั้นที่) มีชัยชนะ” จะได้รับสิทธิพิเศษอันเปี่ยมสง่าราศีในการกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิตในอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า คำว่า “อุทยานสวรรค์” มีความหมายว่า “สวนแห่งความรื่นรมย์” และนั่นแหละคือสิ่งที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยให้เอเดนเป็น มันคงจะเป็นสวนแห่งความรื่นรมย์อันยิ่งใหญ่สำหรับอาดัมและเอวาไปแล้วหากพวกเขาเชื่อฟังพระเจ้าและไม่ฟังเสียงของพญามาร อุทยานสวรรค์ของพระเจ้าจะถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมในตอนต้นของยุคนิรันดร์ (วว. 16:7, วว. 22:1-7) พระเยซูทรงสัญญาว่า “เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต” ในอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า (ซึ่งยังมาไม่ถึง) จะไม่มีผู้ล่อลวง ไม่มีพญามาร ไม่มีความบาป มันจะเป็นสวนแห่งความรื่นรมย์ พญามารจะอยู่ในบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน (วว. 20:10)

อุทยานสวรรค์ (เมืองบรมสุขเกษม) ถูกกล่าวถึงสามครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่ ในลูกา 23:43 พระเยซูตรัสแก่โจรคนนั้นบนทางเขาวว่า “วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม” ใน 2 โครินธ์ 12:4 เปาโลได้กล่าวว่าเขาตรัสกับชายคนหนึ่งซึ่งถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม “ขึ้นไปยังเมืองบรมสุขเกษม” เปาโลประกาศว่าชายผู้นี้ซึ่งถูกรับขึ้นไปยังเมืองบรมสุขเกษมได้ยินถ้อยคำต่างๆและได้เห็นสิ่งต่างๆที่เอ่ยออกมาเป็นคำไม่ได้ การกล่าวถึงเมืองบรมสุขเกษม (อุทยานสวรรค์) เป็นครั้งที่สามอยู่ในข้อพระคำที่เราศึกษากันอยู่นี้ – วิวรณ์ 2:7 พระสัญญาที่ถูกให้ไว้ตรงนี้มีให้แก่แต่ละคนที่เป็นผู้มีชัยชนะ คนๆนั้นจะได้รับสิทธิพิเศษอันเปี่ยมสง่าราศีในการกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ในอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า เมื่ออุทยานสวรรค์นั้นถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม ขอให้คุณพระเจ้าที่จะไม่มีการเกิดขึ้นซ้ำของประสบการณ์แบบอาดัมและเอวา เมื่อพระเจ้าทรงทำให้อุทยานสวรรค์และต้นไม้แห่งชีวิตกลับคืนสู่สภาพเดิม การกลับคืนสู่สภาพเดิมนั้นก็จะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ มันจะไม่ถูกรุกรานโดยบาป ความเศร้าโศกและความผิดหวังเด็ดขาด (วว. 21:27)

คนจำนวนมากเชื่อว่าสิ่งเดียวที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อแบบคริสเตียนก็คือ การได้บังเกิดใหม่ และจากนั้นก็ “ใช้ชีวิตแบบสบายๆ” จนกว่าพระเยซูเสด็จมารับเรา แต่แน่นอนว่าความคิดเช่นนั้นเกี่ยวกับความเชื่อแบบคริสเตียนไม่ได้ตรงตามพระคัมภีร์เลย เราได้รับความรอดโดยพระคุณ เป็นของประทานของพระเจ้า ความรอดไม่สามารถได้มาด้วยความพยายามหรือการกระทำ แต่การเป็นคริสเตียนที่มีชัยชนะคือหน้าที่รับผิดชอบของเรา หากเราวางใจและเชื่อฟัง เราก็จะมีชัยชนะ หากเราสะเพร่าและไม่ใส่ใจ เราก็จะดำเนินชีวิตคริสเตียนที่พ่ายแพ้ หากเราเป็นผู้มีชัยชนะ เราก็จะร่วมแบ่งปันบำเหน็จอันเต็มเปี่ยม แต่หากเราสะเพร่าและไม่ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญาณ เราก็จะ “ขาดค่าตอบแทน” ความรอดเป็นของฟรี... *บำเหน็จ* เป็นสิ่งที่ต้องลงแรง หากเรามีชัยชนะ เราก็จะได้รับสิทธิพิเศษบางอย่างในอุทยานสวรรค์ที่คนเหล่านั้นที่ไม่มีชัยชนะจะไม่ได้รับแน่นอนว่ามีบำเหน็จอยู่หลายระดับในสวรรค์ (1 คร. 3:11-15)

มันเป็นเรื่องน่าสนใจสำหรับผมที่จะหมายความว่าพระเยซูเจ้าเองจะเป็นผู้มอบบำเหน็จเหล่านั้น (“ผู้ใดมีชัยชนะ *เราจะให้* ผู้ที่นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต”) พระเยซูเองจะประทานสิทธิพิเศษนั้น นี่สอนผมว่าผู้เชื่อทั้งหลายมีความใกล้ชิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากขนาดไหน – ไม่ใช่แค่บนโลกนี้เท่านั้น แต่ในนิรันดรกาลด้วยสวรรค์จะเป็นสถานที่ขนาดใหญ่ จะมีคนมากมายอยู่ที่นั่น แต่มันจะไม่ใหญ่เหลือเกิน และจะไม่มีคนจำนวนมากเหลือเกินจนพระเยซูจะไม่ทรงมีเวลาสำหรับแต่ละคนเหล่านั้น ผมตีใจที่ผมกำลังจะไปที่นั่น หากคุณไม่ได้กำลังอยู่ระหว่างทางที่จะไปสวรรค์ – จงกลับใจใหม่, เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า “และท่านจะได้รับความรอด” (กิจการ 16:31, ยอห์น 5:24)

ข้อความของพระวิญญาณถึงสเมอร์นา

วว. 2:8-11:

8 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองสเมอร์นาว่า ‘พระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นขึ้นอีก ได้ตรัสดังนี้ว่า

9 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า และเรารู้ว่าพวกเจ้ามีความทุกข์ลำบากและยากจน (แต่เจ้าก็มั่งมี) และรู้เรื่องการหมิ่นประมาทของคนเหล่านั้นที่กล่าวว่า เขาเป็นพวกยิวและหาได้เป็นไม่ แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของซาตาน

10 อย่ากลัวความทุกข์ทรมานต่างๆซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น ดูเถิด พญามารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุก เพื่อจะลอบใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน แต่เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า

11 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย’

คริสตจักรแห่งที่สองที่ถูกเอ่ยชื่อในข้อพระคัมภีร์นี้ของเราคือ คริสตจักรที่สเมอร์นา ข้อความถึงคริสตจักรนี้เป็นตัวแทนของช่วงเวลาที่เป็นการข่มเหงครั้งใหญ่ประมาณปี ค.ศ. 316 สเมอร์นาอยู่ห่างไปทางเหนือของเมืองเอเฟซัสประมาณสี่สิบลีล์ ปัจจุบันมันเป็นหนึ่งในเมืองสำคัญที่สุดของจักรวรรดิตุรกี และมันถูกประมาณการว่าผู้คนประมาณ 200,000 คนอาศัยอยู่ที่นั่นตอนนี้

ในหลายๆด้าน สเมอร์นาเป็นคู่แข่งของเอเฟซัส ท่าเลที่ตั้งทางธรรมชาติและทางการพาณิชย์ของมันนำมาซึ่งการค้าขาย และความมั่งคั่งและความรุ่งโรจน์มากมายก็มาทางการค้าขาย อาคารต่างๆของมันกระทั่งในสมัยนั้นทำให้เมืองนี้ได้ชื่อว่าเป็น *ผู้งดงาม* สเมอร์นาไม่ล้าหลังเอเฟซัสมากนักในเรื่องการนับถือรูปเคารพ เมืองนี้ไม่ถูกเอ่ยชื่อในหนังสือกิจการ และเปาโลไม่เอ่ยชื่อคริสตจักรที่เมืองสเมอร์นาในจดหมายฝากฉบับใดของตนเลย ด้วยเหตุนี้ เราจึงไม่มีทางทราบแน่ชัดว่าชาวประเสริฐถูกประกาศแก่ผู้คนที่นั่นเมื่อไรหรืออย่างไร หรือว่าคริสตจักรที่นั่นถูกก่อตั้งเมื่อไร

กฎหมายต่างๆของจักรวรรดิที่ต่อต้านความเชื่อแบบคริสเตียนได้ถูกบังคับใช้อย่างรุนแรงในเมืองสเมอร์นา พวกยิวและคนต่างชาติร่วมกันทำให้เกิดการข่มเหงมากมายผ่านทางเหล่าผู้มีอำนาจประจำท้องถิ่น...พวกเขากดดันเหล่าผู้มีอำนาจประจำท้องถิ่นและบังคับคนเหล่านั้นให้ใช้กฎหมายต่างๆขัดขวางพวกคริสเตียน โพลีคาร์ป สหายรักของยอห์นผู้เป็นที่รัก ถูกฆ่าตายในสเมอร์นาตอนเขาอายุเก้าสิบปี ผู้รู้พระคัมภีร์ส่วนใหญ่เชื่อกันว่านั่นคือปี ค.ศ. 168 โพลีคาร์ปน่าจะเป็นคนสุดท้ายที่ได้สนทนากับยอห์นผู้เป็นที่รัก ตามประวัติศาสตร์พระคัมภีร์และหนังสือต่างๆเกี่ยวกับสมัยโบราณของพระคัมภีร์ การข่มเหงอันดุร้ายและนองเลือดซึ่งลุกลามในเอเชียน้อยมีศูนย์กลางของมันอยู่ในเมืองสเมอร์นา การข่มเหงอันเลวร้ายนั้นกินเวลาประมาณสองร้อยห้าสิบปี มันดุเดือดมากในบางครั้ง และบางครั้งความรุนแรงลง ในระหว่างช่วงเวลานี้ของการข่มเหงของจักรวรรดิและคนนับถือรูปเคารพ คริสตจักรได้เผชิญกับการนองเลือดอันน่ากลัว แต่ก็ยังทราบเกี่ยวกับพระองค์ผู้ทรงยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำเหล่านั้น

ข้อ 8 และ 9: “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองสเมอร์นาว่า ‘พระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นขึ้นอีก ได้ตรัสตั้งนี้ว่า เรารู้จักแนวทางการกระทำของเจ้า และเรารู้ว่าพวกเจ้ามีความทุกข์ลำบากและยากจน (แต่เจ้าก็มั่งมี) และรู้เรื่องการหมิ่นประมาทของคนเหล่านั้นที่กล่าวว่า เขาเป็นพวกยิวและหาได้เป็นไม่ แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของชาตานั้น’”

ข้อความที่สั้นที่สุดของพระวิญญูณคือข้อความถึงสเมอร์นา ข้อความที่ยาวที่สุดคือ ถึงคริสตจักรที่ียาทิรา ที่ประชุมที่สเมอร์นาได้รับคำชม – ไม่มีคำติเตียนสักคำเดียวถูกกล่าวแก่ที่ประชุมที่นั่น ตรงกันข้ามข้อความถึงที่ประชุมที่เลาดีเซียคือ ข้อความที่เป็นคำตำหนิ ไม่มีคำชมหรือคำสรรเสริญสักคำเดียวอยู่ในข้อความถึงชาวเลาดีเซียเหล่านั้น

อีกครั้งเมื่อใช้วิธีเปรียบเทียบความตรงข้ามกัน ความยากจนและความทุกข์ลำบากของสเมอร์นาโดดเด่นออกมา ขณะที่สภาวะอันร่ำรวยและพอใจในตัวเองของเลาดีเซียเป็นเรื่องที่ไม่อาจเข้าใจผิดไปได้เลย มีคริสตจักรอีกเพียงแห่งเดียวที่ไม่ถูกติเตียนหรือถูกปรับโทษ (หรือถูกเตือน) และนั่นคือคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟีย อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรคิดว่าไม่มีอะไรที่ผิดเลยในสเมอร์นาหรือฟีลาเดลเฟีย เพราะว่าที่ประชุมท้องถิ่นจะมีข้อบกพร่องต่างๆอยู่เสมอ คริสตจักรเดียวที่สมบูรณ์แบบคือ พระกายที่ไม่ปรากฏแก่ตานั้นซึ่งพระเยซูทรงเป็นศิระษะของมัน ที่ใดที่มีเหล่าสมาชิกที่เป็นคนของที่ประชุมท้องถิ่นแห่งหนึ่ง ความอ่อนแอก็จะถูกพบ และคริสตจักรใดก็ตามย่อมถูกติเตียนโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า

คริสตจักรในยุคสมัยของเอเฟซัสได้สูญเสียความรักดั้งเดิมของมันไปแล้ว ด้วยเหตุนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงอนุญาตให้การติสอนเกิดขึ้นแก่คริสตจักรเพื่อทำให้มันกลับมาหาพระองค์ สเมอร์นา มีความหมายว่า “ความขมขื่น” และ “เมอร์” (มดยอบ) – น้ำมันที่ถูกเชื่อมโยงกับความตาย ในความหมายของคำๆ นี้ คำพยากรณ์เรื่องการข่มเหงและความตายถูกมองเห็น และแน่นอนว่าจะบังเกิดแก่เหล่าสมาชิกของคริสตจักรที่สเมอร์นา ชื่อเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญและพวกมันไม่ได้ถูกเลือกมาแบบสุ่มๆ ชื่อเอเฟซัส, สเมอร์นา, และชื่ออื่นๆ ที่เหลือทุกชื่อมีความหมายที่ลึกซึ้งและพิเศษมากๆ ในพระคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม เหล่าสมาชิกของที่ประชุมที่สเมอร์นาก็ถูกบอกไม่ให้กลัวแม้ว่าพวกเขาจะต้องทนทุกข์และหลายคนจะถูกฆ่าตาย บำเหน็จสำหรับการประทับตราคำพยากรณ์ของคณาจารย์หนึ่งด้วยโลหิตของคณาจารย์นั้นก็คือ การได้รับ “มงกุฎแห่งชีวิต” ซึ่งเป็นมงกุฎของผู้พลีชีพ เพราะความเชื่อ

ข้อความถึงสเมอร์นาเริ่มต้นด้วยถ้อยคำที่ว่า “พระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นขึ้นอีก ได้ตรัสดังนี้ว่า” ชื่อเรียกที่ถูกใช้ตรงนี้คือ พระศิลาแห่งยิบรอลตาร์ในฝ่ายวิญญาณ ซึ่งไม่มีอำนาจใดสามารถต่อกรได้ ในฐานะเป็น *เบื้องต้น* พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสิ่งทั้งปวงในกาลเวลา และอยู่เหนือสิ่งทั้งปวงในฤทธานุภาพ ในฐานะ *เบื้องปลาย* พระองค์ทรงดำรงอยู่หลังสิ่งทั้งปวง – พระองค์ทรงปิดท้ายสิ่งสรรพ, พระองค์ทรงเป็นการสำเร็จครบถ้วนของสิ่งสรรพ พระองค์ผู้ตรัสแก่เหล่าวิสุทธิชนที่สเมอร์นาทรงเป็นองค์นิรันดร์นั้น แต่แม้ว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล พระองค์ก็เสด็จเข้ามาในโลกนี้เพื่อสิ้นพระชนม์ ความตายไม่มีสิทธิ์อ้างความเป็นเจ้าของในพระองค์ เพราะว่าพระองค์มิได้ทรงทำบาป ถึงกระนั้น พระองค์ก็ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อที่เราจะได้มีชีวิต พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในใจกลางแห่งความมรณา พระองค์ได้พิชิตความมรณา – และทรงเป็นขึ้นอีกเพื่อที่จะไม่ตายอีกเลย

ข้อ 9 เริ่มต้นด้วยถ้อยคำที่ปลอบประโลม “**เรารู้จัก**” พระเยซูเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ทรงทราบทุกความปวดร้าวของหัวใจ พระองค์ทรงทราบทุกความเจ็บปวด น้ำตาทุกหยด ภาระทุกอย่าง **เราเติบโตดีที่สุด และมั่งมีที่สุดเมื่อเราทนทุกข์** เมื่อคริสตจักรถูกข่มเหง มันก็แพร่กระจายดุจไฟป่า เมื่อคริสตจักรอยู่อย่างสุขสบายในศิโยน งานของพระเจ้าก็ได้รับผลกระทบอย่างเจ็บปวด! *ยาโคบ* เป็นชายที่ดีกว่าเดิมหลังจากปล้ำสู้ตลอดทั้งคืนกับทูตสวรรค์องค์นั้น (ปฐมก. 32:24-32) *เปาโล* ได้รับหนามในเนื้อ เขาอธิษฐานขอพระเจ้าให้อาหนามนั้นออกไป แต่พระเจ้าก็มิได้อาหนามออกไป พระเจ้าทรงสัญญาและประทานพระคุณอันเพียงพอเพื่อที่จะทนมันไหว – และเปาโลก็มั่งมีมากยิ่งขึ้นเพราะมัน (2 คร. 12:7)

พวกคริสเตียนที่เป็นคนฮีบรูขึ้นชมยินดีในการถูกปล้นชิงทรัพย์สิ่งของๆตนไป (ฮบ. 10:34) เด็กหนุ่มชาวฮีบรูสามคนนั้นรู้จักพระเยโฮวาห์จากมุมมองทางประวัติศาสตร์ แต่เมื่อพวกเขาได้พบกับพระองค์ในท่ามกลางเตาไฟอันร้อนแรงนั้นพวกเขาก็รู้จักพระองค์ในแบบที่พวกเขาไม่อาจรู้จักพระองค์ได้เลยหากพวกเขาไม่ยืนอยู่เมื่อกษัตริย์บัญชาพวกเขาให้ก้มกราบ (ดนล. 3:1-25) จงอ่านพระคำตอนนี้และตีมันด่ำกับมัน

ดาเนียลรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า – แต่ผมแน่ใจว่าเขารู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าดียิ่งขึ้นหลังจากค้างคืนในถ้ำสิงโตโดยอยู่กับพวกสิงโตและทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า บางครั้งเราก็มั่งมีที่สุดยามที่เรายากจนที่สุด เราอาจไม่รู้ตัวเลยก็ได้ แต่เรายากจนที่สุดยามที่เราคิดว่าเรามั่งมีที่สุด บางครั้งเราก็มีความสุขที่สุดยามที่เราคิดว่า

ใจของเราแตกสลายด้วยความเศร้าโศก แคร่ระลึกไว้ว่า – ทางทั้งหลายของพระเจ้าไม่ใช่ทางทั้งหลายของเรา – และอย่าลืมเด็ดขาดว่า พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับเราตลอดเวลา

หากเราบังเกิดใหม่แล้ว ทรัพย์สินสมบัติของเราก็อยู่ในสวรรค์ มรดกของเราอยู่ที่นั่นด้วย ซึ่งจากที่นั่นเรา รอคอยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การตรวจนับว่าความมั่งคั่งและทรัพย์สินของคริสเตียนมีอะไรบ้างได้ถูกบอกไว้ในจดหมายฝากของเปาโลถึงคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ (1 คร. 3:21-23) หากเราบังเกิดใหม่แล้ว เราก็อยู่ในพระเจ้า (คส. 3:3) พระคริสต์ทรงสถิตในเรา (คส. 1:27) ในทางตำแหน่งแล้ว เราเป็นบุตรของพระเจ้า (โรม 8:14) เราถูกลิขิตให้เป็นตามพระฉายแห่งพระบุตรของพระเจ้า (โรม 8:29) ความมั่งคั่งของเราในฐานะบุตรของพระเจ้าถูกจำกัดโดยพระคริสต์และความมั่งคั่งของพระองค์เท่านั้น (อฟ. 1:10, 11) ใช่แล้วครับ คริสตจักรมั่งมีแม้ว่า กล่าวในแง่ทรัพย์สินสิ่งของแล้ว เธออาจดูเหมือนยากจน คริสตจักรบางแห่งที่ดูเหมือนยากจนหากกล่าวในแง่ของที่ประชุมท้องถิ่น ก็มั่งมีเสียยิ่งกว่าคริสตจักรบางแห่งที่มีอาคารหลายหลังมูลค่าหลายล้านดอลลาร์ คริสตจักรเหล่านั้นมี บริบูรณ์ไปด้วยความรักและความมั่งคั่งที่ไม่อาจหยั่งถึงของพระคริสต์

คริสตจักรที่สมออร์นากำลังทนทุกข์จากโลกคนนับถือรูปเคารพซึ่งอยู่ภายนอก และจากศัตรูรายหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะตัวทางศาสนาซึ่งอยู่ภายใน ดูเหมือนว่ามีคนกลุ่มหนึ่งในคริสตจักรที่อ้างตัวว่าเป็นพวกยิว แต่ก็ไม่ใช่ยิวอย่างแท้จริง พวกเขาอยู่ในคริสตจักรเพื่อสิ่งๆ ที่พวกเขาสามารถดักดวงได้จากคริสตจักร – ไม่ใช่เพื่อสิ่งๆ ที่พวกเขาสามารถถวายแด่พระคริสต์ผู้ทรงอยู่ท่ามกลางคนประทีปทองคำเหล่านั้น ในเอเฟซัสเราเห็นสงฆ์กลุ่มหนึ่งที่ยกชูตัวเอง – พวกเขาเป็นคนเยอหยิ่งและอวดตัว (พวกเขาถูกเปิดโปงว่าเป็นพวกเสแสร้งและคนมุสาด้วย) กระแสเช่นนั้นถูกบดขยี้ชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง แต่พญามารไม่ยอมรับความพ่ายแพ้ฝ่ายๆ แม้ว่าความเคลื่อนไหวนั้นถูกบดขยี้ไปแล้ว ความเคลื่อนไหวแบบที่คล้ายๆ กันในมาตราส่วนที่เล็กกว่าก็เริ่มปรากฏขึ้นในสมออร์นา ปัจจุบันเรามีองค์ประกอบแบบเดียวกันในที่ประชุมท้องถิ่นของเราหลายแห่ง... ชายและหญิงทั้งหลายที่เข้าร่วมกับคริสตจักรเพื่อธุรกิจหรือเหตุผลทางสังคม และเพื่อผลประโยชน์ มันคงน่าสนใจที่ได้รู้ว่าเหตุใดคนบางคนจึงเข้าร่วมกับที่ประชุมท้องถิ่นแห่งนั้นๆ และบางครั้งก็ผลักดันตัวเองจนกระทั่งพวกเขาได้รับเลือกเป็นผู้ช่วยฯ, ผู้ดูแลทรัพย์สิน, หรือครูสอนรวี เรามีคนเหล่านั้น พวกเขาอยู่ในคริสตจักรมาตั้งแต่เอเฟซัส และพวกเขาจะอยู่ที่นั่นจนกว่าคริสตจักรถูกรับขึ้นไป ขอบพระคุณพระเจ้าที่พวกเขาจะถูกทิ้งไว้ข้างหลังเมื่อคริสตจักรแท้ถูกพาออกไป!

พระวิญญาณไม่ทรงใช้ถ้อยคำเบาๆ หรือคำพูดเพราะๆ เพื่อเปิดโปงพวกคนโกงทางศาสนาเหล่านี้ พระวิญญาณตรัสอย่างชัดเจนว่าพวกเขาไม่ใช่ยิว “แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของซาตาน!” นั่นฟังดูไม่เหมือนคำพูดหวานหูที่เราได้ยินจากธรรมาสน์หลายแห่งในวันนี้เลยใช่ไหมครับ? ปัจจุบันเราได้ยินว่า “ทุกศาสนาควรจับมือกัน ทุกนิกายและลัทธิควรร่วมใจกัน – และควรสอนเรื่องความเป็นบิดาของพระเจ้าและความเป็นพี่น้องกันของมนุษย์” ไม่เลยครับ มีคริสตจักรแท้ๆ อยู่หนึ่งเดียว ซึ่งประกอบด้วยเหล่าผู้เชื่อแท้ ที่เหลือทั้งหมดเป็นของปลอม และเป็นของธรรมศาลาของพญามาร นั่นอาจฟังดูแรงไปหน่อย – แต่เราต้องกล่าวถ้อยคำที่เข้าใจง่ายเวลาเปิดเผยความจริงและคำสอนผิดแก่เหล่าผู้ฟังของเรา ในสมออร์นา พวกเสแสร้งทางศาสนากลุ่มนี้กล่าวร้ายต่อคริสต

จักรในความทุกข์ยากของมัน คนพวกนี้กล่าวถ้อยคำเหยียดหยามและใส่ร้ายคริสตจักรอย่างผิดๆ และพระ
วิญญาณทรงประกาศว่าคนเหล่านี้เป็นพวกธรรมศาลาของซาตาน

ในวิวรณ์ ชื่อสองชื่อถูกใช้เวลากล่าวถึงศัตรูตัวฉกาจของมนุษย์:

(1) *ซาตาน* – ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้ขัดขวาง” และ

(2) *พญามาร* – ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้ใส่ร้าย”

แน่นอนว่า สำหรับคริสตจักรและสำหรับลูกของพระเจ้าแล้ว มันเป็นที่ซาตาน (ผู้ขัดขวาง) และพญามาร (ผู้ใส่
ร้าย) มันเป็นผู้ยุยงให้เกิดการข่มเหงและการใส่ความต่อผู้คริสตจักรและประชากรของพระเจ้าทั้งหมด

ข้อ 10: “อย่ากลัวความทุกข์ทรมานต่างๆซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น ดูเถิด พญามารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ใน
คุกเพื่อจะล่อใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน แต่เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย และ
เราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า”

ข้อความนี้เริ่มต้นว่า “เรารู้” -- และเนื่องจากว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงทราบ
ทุกสิ่งเกี่ยวกับลูกๆของพระองค์และทรงยืนอยู่ท่ามกลางคริสตจักร เราจึงได้รับบัญชาว่า “**อย่ากลัวความทุกข์
ทรมานต่างๆซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น!**” พญามารเป็นผู้ที่มีฤทธิ์อำนาจมาก แต่อำนาจของมันก็ถูกจำกัดและถูก
ควบคุมโดยพระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น: “ฤทธานุภาพเป็นของพระเจ้า” (เพลงสดุดี 62:11) เนื่องจากฤทธิ์
ของพญามารถูกจำกัดและถูกควบคุมไว้ มันจึงไม่สามารถพิพากษาแม้แต่วิสุทธิชนที่อ่อนแอที่สุดได้โดยไม่ได้รับ
อนุญาตจากพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น และเป็นเจ้านายเหนือสิ่งสารพัด ซึ่งรวมถึงพญา
มารด้วย จงอ่านโยบ บทที่หนึ่งและสอง จงศึกษาสองบทนั้น มันจะเป็นประโยชน์แก่ตัวคุณ

ในความหมายที่แท้จริงของคำๆนี้ “ไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า” (โรม 13:1) อำนาจที่ปวง
ได้รับอนุญาตจากพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และพญามารไม่สามารถทำร้ายลูกของพระเจ้าได้โดยที่พระเจ้า
ไม่ทรงอนุญาต อ่าน 1 โครินธ์ 10:13 และฮีบรู 13:5 จุดประสงค์ของพระเจ้าในการอนุญาตให้การข่มเหงมาสู่ที่
ประชุมที่สเมอร์นาก็คือ เพื่อทำให้วิสุทธิชนเหล่านั้นกลับใจใหม่และหันกลับมาหาพระองค์ ดังนั้นเหล่าวิสุทธิชน
ของพระเจ้าจึงถูกชำระให้บริสุทธิ์ ความรัก, ความเชื่อและความกล้าหาญของพวกเขาถูกทำให้แข็งแกร่งขึ้น

คริสตจักรที่สเมอร์นามีช่วงเวลาแห่งการข่มเหงที่ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน: “สิบวัน” ผู้รู้พระคัมภีร์
บางท่านชี้ให้เห็นว่าอาจมีการอ้างอิงตรงนี้ถึงการข่มเหงสิบครั้งซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี และว่าอาจมีการอ้างอิงถึงการ
ข่มเหงครั้งที่สิบภายใต้จักรพรรดิไดโคลีเซียนด้วย การข่มเหงครั้งนี้กินเวลาสิบปีพอดี ตามประวัติศาสตร์ของ
พระคัมภีร์ แน่แน่นอนว่าสำนวนสิบวันสื่อถึงช่วงเวลาหนึ่งที่จำกัด

ในพระคำข้อนี้ คำบัญชาที่ว่า “เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่
เจ้า!” แต่ประวัติศาสตร์และความเก่าแก่ของพระคัมภีร์ก็บอกเราว่าคริสเตียนยุคต้นไม่กี่คนหวาดกลัวกับความ
น่ากลัวของการทรมานอันเหน็ดเหนื่อยและความตายแสนสยดสยองตรงหน้าพวกเขา และด้วยเหตุนี้คนพวกนี้จึง
ปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้า ความสัตย์ซื่อ – ทุกอย่างก้าว, ทุกนิ้วของเส้นทาง, จนกระทั่งถึงความตาย – เป็นสิ่งที่
พระวิญญาณทรงย้ำเตือนตลอดในภาคพันธสัญญาใหม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อพระคำที่เราศึกษากันอยู่นี้

ในช่วงเวลาของการข่มเหงอันรุนแรง ความหนักแน่นมั่นคงจนถึงที่สุดต้องถูกรักษาไว้โดยผู้พลีชีพ หากมงกุฏของผู้พลีชีพจะต้องถูกชิง

พระวาทะของพระเจ้ากล่าวถึงมงกุฏหลายแบบที่ผู้เชื่อแต่ละคนจะชิงได้ มีมงกุฏห้าแบบที่ถูกกล่าวถึงในส่วนต่างๆของภาคพันธสัญญาใหม่ และมีมงกุฏทองคำบนศีรษะของผู้ที่ถูกไถ่แล้วทุกคนในสวรรค์! “และล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีที่นั่งอีกยี่สิบสี่ที่นั่ง และข้าพเจ้าได้เห็นผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนที่นั่งเหล่านั้น ทุกคนนุ่งห่มเสื้อสีขาว และสวมมงกุฏทองคำบนศีรษะ” (วิว. 4:4) ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนี้เป็นตัวแทนของคริสตจักรหลังจาการรับขึ้นไป ผมได้อ่านวิวัฒนาการมาหลายปีแล้วตลอดการใช้ของผม ผมได้สอนหนังสือนี้เป็นชุดแบบที่ละเอียดรอบแล้ว – และผมขอสารภาพว่าจนถึงการศึกษาครั้งนี้ผมไม่เคยเห็นความจริงอันหนักแน่นนี้มาก่อนเลยที่ว่าวิสุทธิชนทุกคนจะสวมมงกุฏทองคำอันหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่การเลี้ยงสมรสนั้น หลังจากนั้น ผมก็ไม่รู้แต่ตรงนี้ในพระคำข้อนี้ วิสุทธิชนทั้งหลายถูกนำเสนอภาพโดยสวมมงกุฏทองคำ

มงกุฏแห่งความชอบธรรมจะถูกมอบให้แก่ผู้เชื่อทั้งหลายที่ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์และชอบธรรมในการดำเนินชีวิตแต่ละวันของพวกเขาบนโลก (2 ทธ. 4:8) มงกุฏแห่งสง่าราศีจะถูกมอบให้แก่คนทั้งปวงที่เลี้ยงดูผู้แกะอันเป็นที่รักของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ นี่คือนมงกุฏของศิษยาภิบาล (1 เปโตร 5:4) มีมงกุฏของผู้พลีชีพ – มงกุฏแห่งชีวิต (วิว. 2:10) ยังมีมงกุฏอื่นๆอีกสำหรับเป็นบำเหน็จด้วย – และสิ่งที่ทำให้ผมมีความสุขเหลือเกินก็คือข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูจะทรงประทานมงกุฏเหล่านั้นด้วยพระองค์เอง

ข้อ 11: “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย”

ดังที่ผมชี้ให้เห็นแล้ว พระวิญญาณทรงเตือนสติคนแต่ละคนให้ฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย มันเป็นความรับผิดชอบของคนๆนั้นที่จะฟังข้อความของพระวิญญาณ เราจะแก้ตัวต่อพระเจ้าที่บัลลังก์พิพากษาไม่ได้หากเราฟังพาคคนอื่นๆให้ฟังแทนเรา อธิษฐานแทนเรา สารภาพบาปแทนเรา มันเป็นเรื่องของใครของมัน เราแต่ละคนต้องฟังและเชื่อฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่เราเอง

ข้อความถึงสมเออร์นาปิดท้ายด้วยพระสัญญาหนึ่ง: *บรรดาผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับบาดเจ็บหรือถูกทำร้ายโดยความตายครั้งที่สองเลย* ธรรมศาลาของซาตานเดือดดาลอยู่ด้านหนึ่ง มวลชนผู้นับถือรูปเคารพก็เดือดดาลอยู่อีกด้านหนึ่ง พลังที่ทรงอำนาจสองฝ่ายนี้ร่วมเป็นพันธมิตรกันเพื่อบดขยี้ความเชื่อแบบคริสเตียนและทำลายคริสตจักร... และที่ยืนอยู่ระหว่างคนสองพวกนี้คือผู้เชื่อ – ผู้ที่ได้กล่าวยอมรับพระเยซูเจ้า การป้องกันเดียวของเขาคือความอดทนและความอ่อนสุภาพ มุมมองแบบมนุษย์ของเขาเป็นอย่างไร? เขาอาจสูญเสียทุกสิ่ง... มิตรสหาย, ทรัพย์สินของ, คนรัก... ไซ้แล้วครับ แม้แต่ชีวิตเอง! การเป็นผู้มีชัยชนะภายใต้สภาวะดังกล่าวต้องอาศัยความเชื่ออันเข้มแข็ง, วิสัยทัศน์และความเข้าใจฝ่ายวิญญาณที่ชัดเจน โดยมองไปที่พระองค์ผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา แม้ว่าพระองค์ไม่ทรงปรากฏแก่ตา พระองค์ก็ทรงอยู่ใกล้มากกว่าลมหายใจเอง โดยทรงสัญญาว่าจะไม่ละทิ้งวิสุทธิชนทั้งหลายเลย แต่จะเสด็จไปกับพวกเขาอย่างสัตย์ซื่อจนกระทั่งถึงตอนจบ และผ่านเข้าไปในหุบเขาแห่งเงามัจจุราช!

ผู้มีชัยชนะอาจตายภายใต้การทรมานและในความทุกข์ยากแสนสาหัส... เพชฌฆาตของเขาอาจปีติยินดีในการทำให้เขาหลังโลहित แต่ผู้มีชัยชนะก็ได้รับคำมั่นว่าไม่ว่าความตายฝ่ายร่างกายนั้นจะน่ากลัวสักเพียงใด ความตายครั้งที่สองก็จะมีวันทำร้ายผู้ที่สละชีวิตของตนเพื่อข่าวประเสริฐได้เป็นอันขาด!

ความตายครั้งที่สองที่ถูกเอ่ยถึงตรงนี้ แน่แน่นอนว่าหมายถึงบึงไฟนั่น คือที่อยู่ตลอดกาลของคนชั่วและพญามารเอง (ว. 20:10-14; ว. 21:8) ขอพระเจ้าประทานพระคุณให้แก่เรา แม้ว่าเราอาจไม่ได้กำลังเผชิญการข่มเหงอันน่ากลัวแบบที่ผู้เชื่อเหล่านั้นที่สเมอร์นาเผชิญ เพื่อที่จะสัตย์ชื่อในโมงยามนี้เมื่อแนวคิดเสรีนิยมและสมัยใหม่นิยมกำลังแพร่สะพัดไปทั่วประเทศ การเป็นคริสเตียนหัวโบราณที่เน้นคำสอนเดิม ย้ำเกรงพระเจ้า และเชื่อพระคัมภีร์อาจทำให้คุณต้องเสียเพื่อนฝูง มันอาจทำให้คุณต้องเสียความเป็นที่นิยมชมชอบในวงสังคม หรือมันอาจทำให้คุณต้องสูญเสียงานของคุณไป แต่หากผู้เชื่ออันเป็นที่รักเหล่านั้นที่สเมอร์นาได้รับบัญชาให้สัตย์ชื่อจนถึงความตาย ก็ขอให้พระเจ้าทรงโปรดเวทนาคุณและผมหากพวกเราไม่เต็มใจที่จะสู้ทนการข่มเหงที่อาจเกิดแก่เราในโมงยามนี้

ข้อความของพระวิญญาณถึงเปอร์กามัม

ว. 2:12-17:

12 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กามัมว่า ‘พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบ ตรัสดังนี้ว่า

13 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เรารู้จักที่อยู่ของเจ้าคือเป็นที่นั่งของซาตาน เจ้ายึดนามของเราไว้ มัน และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาที่ยกโทษผู้เป็นพยานที่สัตย์ชื่อของเรา ต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้าในที่ซึ่งซาตานอยู่

14 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอนบาปาคให้ก่อเหตุเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลสะดุด คือให้เขากินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้วและให้เขาล่วงประเวณี

15 และมีพวกเจ้าบางคนถือคำสอนของพวกนิโคเลาส์นิยมด้วยเหมือนกัน ที่เราเองก็เกลียดชัง

16 จงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะสู้กับเขาเหล่านั้นด้วยดาบแห่งปากของเรา

17 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่ และจะให้กินขาวแก่ผู้นั้นด้วย ที่หินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น’

ข้อความถึงคริสตจักรที่เปอร์กามัม คือข้อความถึงคริสตจักรที่อยู่ภายใต้การดูแลของจักรพรรดิ... คริสตจักรที่หลงหลักปักฐานในโลก ช่วงเวลานี้คือประมาณปี ค.ศ. 316 และแน่นอนว่าจะดำเนินต่อไปจนถึงการรับขึ้นไป

สเมอร์นาอยู่ห่างไปทางเหนือของเอเฟซัสประมาณสี่สิบลี และเปอร์กามัมก็ขึ้นไปทางเหนืออีก เมืองเปอร์กามัมแทบไม่มีการค้าขายเลย แต่ขึ้นชื่อในเรื่องสถาบันการเรียนรู้ต่างๆของมัน มันเป็นนครแห่งความประณีต, วิทยาศาสตร์ – โดยเฉพาะยารักษาโรค กษัตริย์หลายองค์เคยอาศัยอยู่ในเมืองเปอร์กามัมตลอดระยะเวลาหลายปี ประวัติศาสตร์พระคัมภีร์บอกเราว่าห้องสมุดที่เปอร์กามัมมีหนังสือกว่า 200,000 เล่ม! ในเมือง

เปอร์กามมีนี่เองที่ศิลปะของการทำหนังสือไว้ใช้เขียนถูกทำให้สมบูรณ์แบบ (คำว่า “parchment” หรือ “แผ่นหนังไว้ใช้เขียนหนังสือ” มาจากกระบวนการของการทำหนังสือไว้ใช้สำหรับเขียนหนังสือได้)

เทพีไดโอน่าเป็นรูปเคารพที่ยิ่งใหญ่ในเอเฟซัส และเทพเจ้าในสมเมอร์นาคือ ดิโอนีซอส เอเฟซัสและสมเมอร์นาเป็นเมืองที่ชั่วร้ายในเรื่องการนับถือรูปเคารพ แต่เปอร์กามมีก็แย่งชิงกว่า มันได้ชื่อว่าเป็น “บัลลังก์ของซาตาน” และยังเป็นสถานที่ “ที่ซาตานอยู่” ด้วย ในวิหารอันโดดเด่นและเลื่องชื่อของเอสกุลาปีอัส คือ รูปงูเลื้อยและข้างหลังงูนั้นคือซาตาน (“งูโบราณนั้น”) ซ่างเป็นรูปเคารพอันน่ากลัวที่จะมีไว้ในวิหารหลังนี้! รูปเคารพนี้ถูกใช้ในพิธีการต่างๆ สำหรับการรักษาโรค ในความเป็นจริงแล้ว เทพเจ้าที่ถูกเลือกสรรนี้ของซาตานถูกนำมาแทนที่พระเยซูคริสต์เจ้าในเมืองนั้น เปอร์กามมีเป็นเมืองหลวงแห่งมิเซีย และเมืองนี้ปัจจุบันก็ยังมียูอยู่ภายใต้ชื่อ *เปอร์กาโม* แต่มันไม่ใช่เมืองแห่งสง่าราศีอย่างที่มันเคยเป็นในสมัยที่ยอห์นเขียนถึงที่ประชุมที่นั่นแล้ว

ข้อ 12: “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กามมีว่า ‘พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบตรัสดังนี้ว่า’ ข้อความถึงคริสตจักรที่เมืองเปอร์กามมีเริ่มต้นเช่นนี้ ถ้อยคำเหล่านี้ถูกใช้ในคำพรอนาอันเปี่ยมสง่าราศีเกี่ยวกับพระคริสต์ในนิมิตแรกนั้นในวิวรณ์ (บทที่ 1:12-16) และถูกประยุกต์ใช้หลายครั้งในการตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย ในบทที่หนึ่ง พระแสงนั้นออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ขณะที่ทรงนี้พระองค์ถูกตรัสว่าทรงถือดาบสองคมที่คมกริบ ดาบเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการพิพากษา และแน่นอนว่าพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์คือ พระวจนะของพระเจ้า เปาโลบอกเราว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีชีวิตและทรงพยานภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ (ฮบ. 4:12)

ข้อ 13: “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เรารู้จักที่อยู่ของเจ้าคือเป็นที่นั่งของซาตาน เจ้ายึดนามของเราไว้มัน และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาอันที่พาผู้เป็นพยานที่สัตย์ชื่อของเรา ต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้าในที่ซึ่งซาตานอยู่”

ตรงนี้มีถ้อยคำที่เคร่งขมึนเหล่านั้นเหมือนเดิม – “เรารู้” เหล่านักประวัติศาสตร์บอกเราว่าการข่มเหงที่อาจรุนแรงที่สุดได้เกิดขึ้นภายใต้เดซิอัส ระหว่างปี ค.ศ. 249 และจักรพรรดิไดโคลีเซียน ค.ศ. 284 ซาตานได้พยายามที่จะทำลายความเชื่อแบบคริสเตียนจาก *ภายนอก* – แต่กลับล้มเหลว การเคลื่อนไหวถัดไปของมันคือ ทำลายคริสตจักรในตัวตนและคำพยานที่แท้จริงของมันจาก *ภายใน* มันใช้พวกคนและอาจารย์ทั้งหลายที่ “เคร่งศาสนา” เพื่อทำให้งานแฝงตัวที่ทำอันตรายถึงตายได้นี้บรรลุผลสำเร็จ เปาโลพยากรณ์ถึงเรื่องนี้ในกิจการ 20:29-30 และพวกคนวางอุบายชั่วร้ายที่ทารุณเหล่านั้นที่เขาเขียนถึงก็กำลังปฏิบัติการในสมัยเปอร์กามมีอย่างแน่นอน ในสมัยที่ยอห์นเขียน เปอร์กามมีเป็นเมืองหลวงของรัฐบาลโรมในแคว้นเอเซีย แนวคิดการบูชาพระต่างดาวและการนับถือรูปเคารพแพร่หลายอย่างสุดขีด จากเมืองเปอร์กามมีซึ่งเป็นศูนย์กลางของการนับถือรูปเคารพและการข่มเหง ความทุกข์ยากท่ามกลางผู้เชื่อทั้งหลายได้แพร่กระจายไปทั่วเอเชียตะวันตก เพราะเหตุนี้เอง เปอร์กามมีจึงได้ชื่อว่าเป็น “ที่นั่งของซาตาน” (หรือบัลลังก์ของซาตาน) และ “เมืองที่ซาตานอาศัยอยู่” ซาตานมีกองบัญชาการของมันอยู่ในเมืองเปอร์กามมี และจากเมืองนั้นมันก็หาทางที่จะรัดคอและบดขยี้ความเชื่อแบบคริสเตียนในส่วนนั้นของแผ่นดินโลก

ผมชี้ให้เห็นในตอนต้นของการศึกษานี้แล้วว่าข้อความเหล่านั้นถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดนี้ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับที่ประชุมท้องถิ่นทั้งเจ็ดแห่งเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรในยุคสมัยที่แตกต่างกันตั้งแต่เพ็นเทคอสต์จนถึงการรับขึ้นไปด้วย เราต้องจดจำเรื่องนี้ไว้ในใจหากเราอยากเข้าใจความหมายฝ่ายวิญญาณอันลึกซึ้งของข้อความเหล่านี้ถึงคริสตจักรแต่ละแห่งเหล่านี้ ดังนั้นข้อความถึงเปอร์гамัมจึงนำเรามาสู่สมัยของคอนสแตนติน... เริ่มต้นของศตวรรษที่สี่หลังจากพระคริสต์ การโจมตีซ้ำๆของซาตานในฐานะ “สิงโตคำราม” (1 เปโตร 5:8) การข่มเหงอันเปิดเผยของมันที่มีต่อคริสตจักรเป็นเวลาสองร้อยห้าสิบปีอันนองเลือดได้ทำให้คริสตจักรมั่งมีฝ่ายวิญญาณมากขึ้น หากดูเหมือนยากจนลงในสายตาของโลก

ดิโอคลีเซียนเป็นจักรพรรดิที่ข่มเหงองค์สุดท้ายและการข่มเหงของเขาได้ล้มเหลวในการทำลายคริสตจักร บัดนี้คอนสแตนติน จักรพรรดิคริสเตียนองค์แรก ได้สืบทอดตำแหน่งต่อจากจักรพรรดิกระหายเลือดองค์ก่อนหน้า เมื่อคอนสแตนตินขึ้นครองราชย์ ราชโองการต่างๆของจักรพรรดิองค์ก่อนถูกเพิกถอนและได้ประทานเสรีภาพให้แก่พวกคริสเตียนที่จะนมัสการได้ตามจิตสำนึกผิดชอบของพวกเขา เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 313 อย่างไรก็ตาม ศาสนาแบบคริสเตียนก็ถูกถือว่าเป็นเพียงหนึ่งในหลายๆศาสนาแห่งจักรวรรดิ ศาสนาทุกศาสนาได้รับอนุญาตให้ผู้คนนับถือได้ เมื่อเวลาผ่านไปคอนสแตนตินก็เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับความเชื่อแบบคริสเตียนและเริ่มคุ้นเคยกับพวกคริสเตียนยิ่งขึ้น เขาสังเกตเห็นว่าเหล่าข้าราชการที่เป็นคริสเตียนของเขานั้นพึงพาได้และไว้วางใจได้ ในขณะที่พวกข้าราชการของเขาที่นับถือรูปเคารพนั้นก่อความยุ่งยากอยู่ตลอดและทำให้เขาลำบากใจยิ่งนักทั่วจักรวรรดิ เมื่อนี้เป็นความจริง เขาจึงตระหนักว่าความเชื่อแบบคริสเตียนนั้นมีบางสิ่งบางอย่างที่ศาสนาต่างๆของพวกนับถือรูปเคารพไม่มีอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้เอง ในปี ค.ศ. 324 คอนสแตนตินจึงออกพระราชโองการให้ปราบปรามการนับถือพระต่างด้าวและใช้อำนาจทั้งหมดที่เขาจะมีเพื่อบังคับใช้ความเชื่อแบบคริสเตียนกับจักรวรรดิของเขาในฐานะเป็นศาสนาหนึ่งเดียวเท่านั้น เขาขับไล่พวกนับถือพระต่างด้าวออกไปจากราชสำนักของเขาและจากรัฐบาลของเขา และพวกคริสเตียนได้รับพระราชทานตำแหน่งต่างๆอันมีเกียรติ คริสเตียนเหล่านี้ไม่เหมือนกับดาเนียล เพราะว่าจักรพรรดิยื่นเสนอทองคำและตำแหน่งอันมีเกียรติให้ พวกเขาหลายคนจึงกลืนเหยื่อล่ออย่างขมิขมัน ยอมแลกความเชื่อมันต่างๆและความสวามิภักดิ์ของตนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า – และคริสตจักรก็ลงหลักปักฐานในโลก ก่อนสมัยนั้นคริสตจักรได้ดำเนินโดยแยกออกจากโลก (ยอห์น 17; 2 คร. 6:14-16) เมื่อคอนสแตนตินแสดงท่าทีอันกรุณาเหล่านี้ต่อคริสตจักรและผู้เชื่อทั้งหลาย พวกเขาก็คล้อยแขนร่วมกับเขาและกับรัฐ และคริสตจักรจึงได้สร้างสหภาพที่อันตรายถึงตายได้

การร่วมเป็นพันธมิตรอันไร้สุขและไม่เป็นประโยชน์ฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรและรัฐสามารถสืบย้อนได้ว่าเริ่มต้น ณ เวลานั้น ก่อนหน้านั้น ผู้เชื่อทั้งหลายได้ประชุมกันในบ้านต่างๆและสถานที่ประชุมนมัสการแบบปกติธรรมดา แต่บัดนี้วิหารอันสวยงามของแนวคิดนับถือพระต่างด้าวและเสื่อคลุมหุรรหาของพวกนักบวชได้ถูกแยกตั้งไว้ให้บริสุทธิ์โดยจักรพรรดิสำหรับการนมัสการแบบคริสเตียน หลายครั้งผู้คนถูกบังคับด้วยคมดาบให้รับบัพติศมา ขณะที่คริสตจักรก่อนหน้านั้นอยู่ในสภาพที่ยากจน (กระนั้นก็มีในฝ่ายวิญญาณ) บัดนี้มันกำลังเดินอยู่ในสิ่งที่ดูเหมือนเป็นรองท่าแต่ทองคำและความเจิดจรัส เพื่อที่จะถนอมน้ำใจของประชาชนทั้งหลาย คริสตจักรต้องจำยอมอมอมให้กับความเชื่อมมายต่างๆแบบคนนับถือพระต่างด้าวของพวกนักบวชที่ถูกบังคับ

ให้กลายเป็นคริสเตียนด้วยคมดาบ คำเตือนสติถึงผู้เชื่อคือ “เจ้าทั้งหลายจงออกมาจากท่ามกลางเขาเหล่านั้น... อย่ามีสัมพันธภาพกับกิจการแห่งความมืดอันไร้ผล... สองคนจะเดินไปด้วยกันได้อย่างไรเว้นเสียแต่ว่าพวกเขาจะตกลงกันก่อน?” ผลกระทบต่างๆของการร่วมเป็นพันธมิตรอันโสโครกที่ได้เริ่มต้นพร้อมกับคอนสแตนตินยังมีอยู่จนถึงยามนี้

ข้อ 13 ให้ความกระจ่างที่เราต้องการอย่างแน่นอนในปัจจุบัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับพญามารและกิจกรรมต่างๆของมันเป็นบนแผ่นดินโลกนี้ เราเรียนรู้แล้วว่าพญามารมีบัลลังก์อยู่จริง และว่ามันมีที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกนี้จริง มันเป็นพระของโลกลนี้ มันเป็นเจ้าของย่านอำนาจในฟ้าอากาศ

คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ประกอบด้วยชาวสวรรค์ สัญชาติของเราอยู่ในสวรรค์ ศิระชะและรากฐานของคริสตจักรทรงอยู่ในสวรรค์ การสนทนาของเราอยู่ในสวรรค์ เรานั่งด้วยกันในสวรรค์สถานในพระเยซูคริสต์ เราตายไปแล้ว และชีวิตของเราถูกซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า มันเป็นเรื่องเลวร้ายเมื่อคริสตจักรนั่งลงในที่ๆซาตานนั่งอยู่และในที่ๆซาตานอาศัยอยู่

คริสตจักรปลอมถูกพรรณนาอย่างละเอียดในวิวรณ์ 18 มี 28 รายการถูกกล่าวถึงในคริสตจักรปลอมนี้ รายการแรกคือ **ทองคำ** และรายการสุดท้ายคือ **จิตวิญญาณ** เราจะศึกษามันอย่างตั้งใจเมื่อเราไปถึงบทที่ 18

ทั้งๆที่มีการชมเชงคริสตจักรอย่างรุนแรงที่เปอร์กามัม และทั้งๆที่ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่าคริสตจักรอยู่ในเมืองที่ซาตานมีกองบัญชาการของมันตั้งอยู่ ข้อความนั้นก็ประกาศว่า “เจ้ายึดนามของเราไว้มัน และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา” วิสุทธิชนเหล่านั้นได้ถูกทดสอบ และแม้ว่าทรัพย์สินต่างๆพวกเขาถูกยึดเอาไป พวกเขาถูกทรมาณ ถูกปล้นและถูกฆ่าเพราะความเชื่อ พวกเขาก็มิได้ปฏิเสธพระนามของพระเยซูเจ้า และพวกเขาไม่ได้ปฏิเสธความเชื่อนั้น ซาตานเป็นผู้ที่มีฤทธิ์มาก – แต่หายนะของมันถูกกำหนดไว้แล้ว และวาระแห่งการถูกจองจำชั่วนิจนรันตร์ของมันก็ตายตัว (วว. 12:7-13, วว. 20:10)

พระวิญญาณทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่สมควรได้รับเกียรติ ผู้เชื่อเหล่านั้นที่เปอร์กามัม ทั้งๆที่เจอสิ่งเลวร้ายมากขนาดนั้น ก็มีได้ยอมจำนนความจริงที่เป็นคำสอนเดิมแม้สักข้อเดียว ไม่ได้หันเหไปจากความเชื่อนั้น “แม้ในเวลาอันที่พาผู้เป็นพยานที่สัตย์ซื่อของเรา ต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้า” ชื่ออันที่พา พยานผู้สัตย์ซื่อ ไม่ยอมจำนนและไม่เกรงกลัวผู้ประทับตราคำพยานของตนเพื่อพระคริสต์ด้วยโลหิตแห่งชีวิตของตน ได้ถูกส่งต่อมาถึงเราบนหน้ากระดาษแห่งพระคัมภีร์บริสุทธิ เราไม่ทราบอะไรเลยเกี่ยวกับเขานอกจากชื่อของเขาและข้อเท็จจริงที่ว่าเขาสละชีวิตของตนเพื่อความเชื่อของเขา แต่มีหลายสิ่งถูกห่อไว้ในประโยคเดียวนั้น “**พยานที่สัตย์ซื่อของเรา!**” พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นอย่างไรต่อพระบิดา (วว. 1:5) อันที่พาก็เป็นอย่างนั้นต่อพระเยซูคริสต์เจ้า! ไม่อาจมีถ้อยคำใดที่ยิ่งใหญ่กว่านี้แล้วที่จะกล่าวเกี่ยวกับวิสุทธิชนคนใดของพระเจ้า

ข้อ 14 และ 15: “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอนบาลาคให้ก่อเหตุเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลสะดุด คือให้เขากินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้วและให้เขาล่วงประเวณี และมีพวกเจ้าบางคนถือคำสอนของพวกนิโคเลาส์นิยมด้วยเหมือนกัน ที่เราเองก็เกลียดชัง”

ข้อ 14 ขึ้นต้นด้วยถ้อยคำที่ว่า “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย” ถ้อยคำเหล่านี้ถูกกล่าวแก่ทูตสวรรค์ที่เอเฟซัส (บทที่ 2:4) และแก่ทูตสวรรค์ที่เธียติรา (บทที่ 2:20) ที่เอเฟซัส มันคือการออกไปจากความรักดั้งเดิม ในเธียติรามันคือ การทำให้หลักคำสอนเสื่อมทรามไป และที่นี้ในเปอร์กามัม มันคือ “(หลาย)ข้อ” ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามีความชั่วร้ายมากกว่าแค่หนึ่งอย่าง จงจำไว้เสมอว่าเมื่อผู้รับใช้คนใดเริ่มออมชอมในเรื่องเล็กน้อยที่สุด การออมชอมนั้นก็จะแพร่กระจายและเติบโตขึ้น หากเรายอมให้หนึ่งนิ้วแก่พญามาร มันก็จะเอาหนึ่งไมล์ ผู้เชื่อไม่อาจทำธุรกิจกับพญามารในรูปแบบใดๆได้เลย ไม่ว่ามันอาจดูเหมือนไม่สลักสำคัญหรือเล็กน้อยสักปานใดก็ตาม มันดูเหมือนไม่ใช่บาปที่ร้ายแรงอะไรกับการเคารพพระเยซูเจ้าน้อยลงนิดหน่อย แต่เมื่อความรักของเราเริ่มเยือกเย็นลง มันก็เปิดประตูให้สิ่งอื่นๆเกิดขึ้นได้เสมอ

ในคริสตจักรที่เปอร์กามัม มีคนเหล่านั้นในที่ประชุมที่ยึดถือคำสอนของบาลาอัม และหลายคนที่ไม่ถือคำสอนของพวกนิโคเลาส์นิยม ทั้งสองกลุ่มถูกขอยอมทนในที่ประชุมท้องถิ่นนั้น สิ่งที่เอเฟซัสเกลียดชัง เปอร์กามัมยอมรับ (วิว. 2:6 และ 2:15) หากคุณจะศึกษาชีวิตของบาลาอัม คุณก็จะเห็นในทันทีว่าใจของเขาไม่ได้อยู่ในคำพยากรณ์เหล่านั้นที่เขาถูกพระวิญญาณผืนใจให้เอ่ยเลย (กตว. 23 และ 24) กษัตริย์แห่งโมอับได้เสนอเกียรติยศและของกำนัลต่างๆให้แก่เขา และจิตใจของเขาก็โหยหาสิ่งเหล่านี้ หากได้เงินพอ เขาก็ยอมแข่งประชากรของพระเจ้า **“ผู้ที่ชอบบำเหน็จแห่งการอธรรม”** (2 เปโตร 2:15) บาลาอัมจนปัญญาอย่างเหลือล้นในความพยายามอันชั่วร้ายของตนที่จะแข่งคนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงอวยพรอย่างมากมาย ผู้พยากรณ์ชั่วชาวเมโสโปเตเมียได้สอนกษัตริย์โมอับผู้ชั่วร้ายและเสียสติให้วางหินสะดุดไว้ในวิถีของอิสราเอลประชากรผู้ถูกเลือกสรรของพระเจ้า ภาคพันธสัญญาเดิมไม่ได้ให้บันทึกเกี่ยวกับธุรกรรมระหว่างสองคนนี้ ผู้พยากรณ์คนนี้และกษัตริย์องค์นี้ต่างไปตามทางของตน (กตว. 24:25) แต่อุบายนั้นประสบความสำเร็จ ภายใต้การนำของผู้นำที่ชั่วร้ายของพวกนาง พวกผู้หญิงชาวโมอับได้ทำให้ชนชาติอิสราเอลทำบาป (กตว. 25-31) เหตุฉะนั้น บาลาอัมซึ่งมีความผิดมากกว่ากษัตริย์องค์นั้น ก็เป็นผู้ยั้งตัวจริง (ผ่านทางซาตาน) เพื่อทำให้อิสราเอลประสบหายนะซึ่งนำไปสู่การพิพากษาโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าอันตกแก่ประชาชน 24,000 คน (กตว. 25:9)

เปาโลกล่าวถึงการพิพากษาอันน่ากลัวนี้ใน 1 โครินธ์ 10:8: “อย่าให้เรากระทำล่วงประเวณี เหมือนอย่างที่บ้านคนในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ล้มลงตายในวันเดียวสองหมื่นสามพันคน” เปโตร ยูดาส และยอห์นผู้เขียนสามคนในภาคพันธสัญญาใหม่ กล่าวถึงบาลาอัมอย่างเฉพาเจาะจง พวกเขาได้กระทำบาปสองประการซึ่งนำการพิพากษานี้มาสู่พวกเขา บาปทั้งสองนั้นคือ การนับถือรูปเคารพและการล่วงประเวณี เปาโลติเตียนบาปทั้งสองนี้ใน 1 โครินธ์ 10:19-28 และ 1 โครินธ์ 6:15-18

ในเปอร์กามัม พวกครูสอนวิธีปฏิบัติอันชั่วร้ายและเป็นมลทินเหล่านี้ได้รับการปกป้องอยู่ภายในคริสตจักรเอง! บาปเหล่านี้เป็นผลมาจากคำสอนของบาลาอัม สำหรับลูกที่บังเกิดใหม่แล้วของพระเจ้า สิ่งของใดบุคคลใด สถานที่ใดหรือสิ่งใดที่เข้ามาจับจองพื้นที่ๆพระเจ้าควรจับจองในหัวใจและชีวิตของคนๆนั้นก็ถือว่าเป็นรูปเคารพอันหนึ่ง และโดยเหตุนี้จึงกลายเป็นการนับถือรูปเคารพ (1 ยอห์น 5:21)

การร่วมสังวาสแบบไม่ถูกต้องคล่องธรรมกับโลกคือ การล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ (2 คร. 6:14-16) ในภาคพันธสัญญาเดิม ชนชาติอิสราเอลถูกกล่าวหาว่าเล่นซู้ในการมีสัมพันธธรรมกับคนต่างชาติ (ยรม. 3:8)

อิสราเอลได้แต่งงานกับพระเยโฮวาห์แล้ว ดังนั้นการเป็นเพื่อนกับพวกศัตรูของพระเยโฮวาห์จึงเป็นการเล่นซู้ ในภาคพันธสัญญาใหม่ คริสตจักรถูกกล่าวหาว่าลวงประเวณีในการยอมเป็นมิตรกับโลก (ว. 2:21) (คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ยังไม่ได้แต่งงานกับพระองค์ผู้เป็นเจ้าของบ้าน การสมรสนั้นจะเกิดขึ้นทันทีหลังจากการรับขึ้นไป) ดังนั้น การที่คริสตจักรจะแสดงความเป็นมิตรกับโลกจึงเป็นการลวงประเวณีฝ่ายวิญญาณ เราถูกบัญชาว่า “อย่ารักโลก... เจ้าทั้งหลายจงออกมาจากท่ามกลางเขาเหล่านั้น... อย่าแตะต้องสิ่งมลทิน... อย่ามีสามัคคีธรรมกับกิจการแห่งความมืดอันไร้ผล... จงละเว้นเสียจากสิ่งใดๆ เหมือนชั่วร้าย” เมื่อผู้เชื่อคนใดมีส่วนร่วมในสิ่งต่างๆ ของโลก การมีส่วนร่วมนั้นก็ถือว่าการลวงประเวณีฝ่ายวิญญาณ

มีความแตกต่างระหว่างคำสอนของพวกนิโคเลาส์นิยมและคำสอนของบาลาอัม แต่ผลลัพธ์ของทั้งสองคำสอนนั้นก็เหมือนกัน – หายนะฝ่ายศีลธรรมแก่คนทั้งปวงที่มีส่วนร่วมในคำสอนและวิถีปฏิบัติอันเลวทรามดังกล่าว ความบาปที่โดดเด่นในคริสตจักรที่เปอร์กามัมก็คือ ความบาปของการยอมให้พวกคนชั่วและคำสอนของพวกเขาอยู่ในคริสตจักร บาลาอัม ผู้พยากรณ์เท็จคนนั้น ยังมีเหล่าผู้แทนของเขาอยู่ในที่ประชุมท้องถิ่นต่างๆ ทุกวันนี้ คนทั้งหลายที่เป็นฝาแฝดของบาลาอัมดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในคริสตจักรท้องถิ่นหลายแห่ง ความบาปของเปอร์กามัมยังอยู่กับเราเหมือนเดิม

ข้อ 16: “จงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะสู้กับเขาเหล่านั้นด้วยดาบแห่งปากของเรา”

ในคำเตือนถึงที่ประชุมที่เอเฟซัส พระวิญญาณตรัสว่า “เหตุฉะนั้น จงระลึก และกลับใจเสียใหม่” ไม่มีที่ประชุมใดบนแผ่นดินโลกในสมัยนั้นที่มีหลายสิ่งมากเกินไปจนทำให้ขอบพระคุณมากเท่ากับคริสตจักรที่เอเฟซัส เปาโลได้ทำงานหนักที่เอเฟซัสเป็นเวลาสามปี เขาได้รับใช้ด้วยน้ำตาและด้วยความทุกข์ยากมากมาย ผลลัพธ์คือการเกิดผลอย่างบริบูรณ์ เขาได้สอนคนเหล่านั้น ทนทุกข์กับพวกเขา – และพวกเขาได้เติบโตในพระคุณ แต่ทั้งหมดที่เป็นอย่างนี้ พวกเขาก็ได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของตนไปเสียแล้ว พระวิญญาณทรงเตือนสติชาวเอเฟซัสเหล่านั้นให้ระลึกถึงวันคืนๆ วันคืนฝ่ายวิญญาณเหล่านั้น ให้ระลึกว่าพวกเขาได้หล่นมาจากสิ่งใด และให้กลับใจใหม่และกลับมาสู่สถานะฝ่ายวิญญาณก่อนหน้านี้ของตน ซึ่งพวกเขาได้ชื่นชมยินดีภายใต้การรับใช้ของอัครทูตเปาโล

แต่ในเปอร์กามัม ไม่เคยมีอัครทูตเปาโลที่นั่น คริสตจักรนั้นไม่ได้รับสิทธิพิเศษและคำสอนที่เอเฟซัสได้รับ ดังนั้น พระวิญญาณจึงทรงละ “จงระลึก” และตรัสเพียงว่า “**จงกลับใจเสียใหม่!**” ในเอเฟซัสข้อความนั้นคือ “จงระลึก – และจงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้า และยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่” ตรงนี้คำเตือนถึงเปอร์กามัมคือ “**จงกลับใจเสียใหม่** มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะสู้กับเขาเหล่านั้นด้วยดาบแห่งปากของเรา” กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ “เราจะไม่แค่มุ่งในการพิพากษาเท่านั้น – แต่เราจะประกาศสงคราม! เรา จะสู้ด้วยดาบ!” ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงทรงแยกแยะระหว่างความชั่วที่ถูกก่อโดยที่ประชุมสองแห่งนั้น มีความบาปหลายระดับ – และเทียบตามสัดส่วนแล้วจึงมี การลงโทษหลายระดับ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงแยกแยะระหว่างพวกผู้นำและคนเหล่านั้นที่ถูกนำเช่นกัน

ในรูปแบบต่างๆของการลงวินัยที่ถูกเสนอแนะในภาคพันธสัญญาใหม่ เพื่อที่จะคงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์และความบริสุทธิ์ในพระนิเวศของพระเจ้าและท่ามกลางผู้คนของพระเจ้า การแยกแยะนี้ควรถูกระลึกถึงและถูกปฏิบัติอย่างระมัดระวังในการลงวินัยคริสตจักรทั้งสิ้น **“และจงแสดงความเมตตาต่อบางคน โดยรู้ความต่างกัน** และจงช่วยคนอื่นๆให้รอดโดยความกลัวด้วยการถอดเขาออกมาจากไฟ จงเกลียดชังแม้แต่เสื้อผ้าที่เปราะเปื้อนด้วยเนื้อหนังเถิด” (ยูดาส 22 และ 23) “ดาบแห่งปากของเรา” หมายถึงอำนาจพิพากษาแห่งพระวามะของพระเจ้า “ผู้ใดที่ปฏิเสธเราและไม่รับคำของเรา ผู้นั้นจะมีสิ่งหนึ่งพิพากษาเขา คือคำที่เราได้กล่าวแล้วนั้นแหละจะพิพากษาเขาในวันสุดท้าย” (ยอห์น 12:48)

ข้อ 17: “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่ และจะให้กินขาวแก่ผู้นั้นด้วย ที่กินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่ได้รับเท่านั้น”

แต่ละแห่งของคริสตจักรทั้งเจ็ดนั้นได้รับคำเตือนสติอันจริงจัง “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย” จากนั้นเรามีพระสัญญาหนึ่งแก่ผู้ที่มีชัยชนะ โดยเกี่ยวข้องกับบำเหน็จส่วนตัวที่พิเศษที่เป็นมานาที่ซ่อนอยู่ และกินขาวก้อนหนึ่ง – และในกินก้อนนั้นมีชื่อใหม่ถูกเขียนไว้ “ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่ได้รับเท่านั้น”

การมีชัยชนะต่อโลก, เนื้อหนัง, และพญามารเป็นเรื่องของใครของมัน เราต้องเป็นผู้มีชัยชนะ การมีชัยชนะสื่อถึงคนแต่ละคน ไม่ใช่กลุ่มคน

มีความอ่อนหวานแบบพิเศษที่มีต่อพระสัญญาที่ให้ไว้ดังนี้: “เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่” ในข้อนี้ พระเยซูเจ้าทรงประกาศสองครั้งว่า “เราจะให้” มานา – และกินขาวก้อนหนึ่งพร้อมกับชื่อใหม่ชื่อหนึ่ง ในภาคพันธสัญญาเดิม มานาถูกประกาศว่าเป็น “อาหารของพวกทูตสวรรค์” (เพลงสดุดี 78:25) ยอห์น 6:33 กล่าวถึงมานาว่าเป็น “ขนมปังของพระเจ้า” ทุกเช้าตลอด 12,500 วัน พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงให้มานาตกลงมาจุฬนจากฟ้าสวรรค์เพื่ออิสราเอลประชากรของพระองค์บนแผ่นดินโลก พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเป็นพระเจ้า และพระองค์ทรงเป็นเช่นนั้นต่อเราในยุคพระคุณนี้มากเสียยิ่งกว่าที่พระองค์ทรงเป็นต่อพวกเขา นี่เป็นยุคที่เปี่ยมสง่าราศีมากที่สุดเท่าที่มนุษย์เคยรู้จัก

ในสมัยที่พระเจ้าทรงเลี้ยงดูอิสราเอลด้วยมานา เพื่อเป็นที่ระลึกถึงพระคุณของพระเจ้าที่มีต่อประชากรที่ถูกเลือกสรรของพระองค์ มานาโถหนึ่งถูกวางไว้ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า (อพย. 16:33) เปาโลบอกเราว่ามันถูกเก็บไว้ในโถทองคำ (ฮบ. 9:4) เป็นเวลาประมาณห้าร้อยปี มานาที่ถูกซ่อนไว้นี้กล่าวถึงพระคริสต์ในการถูกเหยียดหยามของพระองค์ แต่ข้อความนี้ส่งถึงพระเจ้าแต่ผู้เดียว – มันไม่ได้ถูกเปิดเผยแก่มนุษย์ ขณะที่ถูกซ่อนอยู่ในหีบนั้น (ภาชนะที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด) มานานี้ก็ถูกเก็บไว้ไม่ให้ประชากรเหล่านั้นได้เห็น บัดนี้แก่บรรดาผู้มีชัยชนะที่เปอร์กามัม พระคริสต์ตรัสว่า “เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่” แน่แน่นอนว่า บำเหน็จนั้นจะถูกประทานให้ในอนาคตเมื่อการต่อสู้ครั้งสุดท้ายสิ้นสุดลง มานาในสมัยโบราณถูกหยาดลงมาจุฬนจากฟ้าสวรรค์ เพื่อเป็นพรและเพื่อบรรเทาความหิวของประชากรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก มานาที่ซ่อนอยู่ที่ว่านี้จะถูกประทานให้แก่บรรดาผู้มีชัยชนะในสวรรค์

พระคริสต์จะไม่เพียงประทานมานาที่ซ่อนอยู่ที่แก่ผู้มีชัยชนะเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงสัญญาด้วยว่า “เราจะให้หินขาวแก่ผู้นั้นด้วย ที่หินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น” เราจะเข้าใจสิ่งใดจากหินขาวและชื่อลับที่ว่านี้? ในสมัยที่ยอห์นเขียน หินขาวก้อนหนึ่งถูกใช้ในชีวิตทางสังคมและธรรมเนียมปฏิบัติด้านศาล วันที่มีเทศกาลเลี้ยงใหญ่ถูกกำกับโดยหินสีขาว วันที่มีทุกข์ภัยใหญ่ถูกกำกับโดยหินสีดำ หากเจ้าภาพคนใดมีแขกพิเศษที่เขาชื่นชมอย่างมาก แขกคนนั้นก็ได้รับหินสีขาวซึ่งมีชื่อหนึ่งหรือข้อความหนึ่งถูกเขียนไว้บนมัน โดยถูกส่งถึงแขกคนนั้นแต่เพียงผู้เดียว – ซึ่งจะไม่ถูกแบ่งปันแก่ผู้ใด ในศาลพิจารณาคดี หินสีขาวหมายถึงการถูกประกาศให้พ้นผิด หากนักโทษที่อยู่ต่อหน้าศาลได้รับหินสีดำ นั่นก็หมายถึงการถูกปรับโทษ ในพระคำข้อนี้ของเรา พระคริสต์ทรงสัญญาว่าผู้มีชัยชนะจะได้รับหินสีขาว ซึ่งหมายถึงชัยชนะและการพ้นผิด ในที่สุด เราจะเข้าไปในสง่าราศีของพระเจ้าโดยปราศจากตำหนิหรือวีรรอย ปราศจากสิ่งใดก็ตามที่ขัดขวางเรา เป็นอิสระโดยสมบูรณ์จากบาปใดๆทั้งสิ้น ผู้มีชัยชนะจะมีชื่อใหม่เขียนบนหินขาวก้อนนั้น ไม่มีใครจะรู้จักชื่อนั้นนอกจากผู้เป็นสุขที่ได้รับหินก้อนนั้น

ในสำนวนคำพูดนี้พระเยซูเจ้ากำลังชี้ให้เห็นถึงความสนพระทัยของพระองค์ในผู้มีชัยชนะแต่ละคน มีหลายคนทีกล่าวว่าหากพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่จริงๆอย่างที่เรากล่าว พระองค์ก็คงไม่มีเวลาสำหรับสิ่งมีชีวิตที่น่าสงสารและมีชีวิตจำกัดอย่างเราๆ แต่คนเหล่านั้นคิดผิดถนัด องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห่วงใยลูกๆของพระองค์ทุกคน พระองค์ทรงมีเวลาสำหรับพวกเราแต่ละคน และพระองค์จะประทานหินขาวก้อนหนึ่งให้แก่ผู้มีชัยชนะแต่ละคน พร้อมกับข้อความหนึ่งบนหินก้อนนั้นที่ไม่มีผู้ใดสามารถชื่นชมได้นอกจากผู้ที่ได้รับมัน

ข้อความของพระวิญญาณถึงธียาทิรา

ว. 2:18-29:

18 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทิรา ว่า ‘พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองสัมฤทธิ์เงางาม ได้ตรัสดังนี้ว่า

19 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า ความรัก การปรนนิบัติ ความเชื่อ และความเพียรของเจ้า และแนวการกระทำของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบี่ยงต้น

20 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้ายอมให้ผู้หญิงชื่อเยเซเบล ที่ยกตัวขึ้นเป็นผู้พยากรณ์หญิง หญิงนั้นสอนและล่อลวงพวกผู้รับใช้ของเรา ให้ล่วงประเวณีและให้กินของที่บูชาแก่รูปเคารพแล้ว

21 เราได้ให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็ไม่ได้กลับใจเลย

22 คุณเถิด เราจะทิ้งหญิงนั้นไว้บนเตียง และคนที่ทั้งหลายที่ล่วงประเวณีกับนาง เราก็จะทิ้งไว้ให้ผจญกับความระทมทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะกลับใจจากการกระทำของตน

23 เราจะประหารลูกทั้งหลายของหญิงนั้นเสียให้ตาย และคริสตจักรทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นผู้พิพากษาพิจารณาจิตใจ และเราจะให้สิ่งตอบแทนแก่เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า

24 สำหรับพวกเจ้า และคนอื่นๆที่เหลืออยู่ที่เมืองธียาทิรา ผู้ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่า ความล้าลึกของซาตานนั้น เราขอบอกว่า เราจะไม่มีมอบภาระอื่นให้เจ้า

25 แต่สิ่งที่เจ้ามีอยู่แล้วนั้น จงยึดไว้ให้มันจนกว่าเราจะมา

26 ผู้ใดมีชัยชนะและถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด ‘เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ

27 และผู้นั้นจะบังคับบัญชาคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก เหมือนกับเมื่อหม้อดินของช่างหม้อที่แตกออกเป็นเสี่ยงๆ’ ตามที่เราได้รับจากพระบิดาของเรา

28 และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้แก่ผู้นั้น

29 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด’”

เมืองธียาทราตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเปอร์กามัม แต่ไม่โดดเด่นเท่าเอเฟซัส, สเมอร์นา และเปอร์กามัม อย่างไรก็ตาม กล่าวกันว่าถนนจากธียาทราไปจนถึงเปอร์กามัมเป็นถนนที่สวยงามที่สุดสายหนึ่งในโลก และเมืองนี้ถูกระบุว่าอยู่ในเส้นทางการประกาศของเปาโลและการทำงานหนักของเขาในยุโรป

ผู้เชื่อคนแรกๆของเปาโลคือ หญิงชาวเมืองธียาทรากคนหนึ่ง – ลิเดีย ผู้ซึ่งเป็นแม่ค้าขายผ้าสีม่วงและผ้าปานเนื้อละเอียด (กิจการ 16:14) ในสมัยนั้นเมืองนี้ขึ้นชื่อในเรื่อง “สมาคมคนย้อมผ้า” และสินค้าที่ถูกใช้ในหลายเมืองก็ถูกย้อมในธียาทราและถูกส่งไปจากที่นั่น อุตสาหกรรมย้อมผ้าเป็นอุตสาหกรรมอันดับหนึ่งของเมืองนั้น และจวบจนทุกวันนี้ผ้าสีม่วงสดใสที่ถูกย้อมในธียาทราก็ถูกใช้อย่างแพร่หลายทั่วเอเชียและหลายส่วนของยุโรป ปัจจุบัน ธียาทราเป็นเมืองเล็กๆที่กำลังเติบโตโดยมีประชากรประมาณ 20,000 คน

คริสตจักรที่ธียาทราเป็นตัวแทนของปีระหว่าง ค.ศ. 500 และ 1500

“จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทรา ว่า ‘พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองสัมฤทธิ์เงางาม ได้ตรัสดังนี้ว่า’ ในบทที่หนึ่งของการศึกษาของเราในนิมิตเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าในสง่าราศีทั้งสิ้นของพระองค์ พระเนตรของพระองค์ถูกพรรณนาว่าเป็นเหมือนเปลวเพลิง และพระบาทของพระองค์ “ราวกับว่าได้ถูกหลอมในเตาไฟ” พระวิญญาณทรงรับประกันที่ประชุมที่ธียาทรานี้คือพระบุตรของพระเจ้า, ศิระษะของคริสตจักร, พระองค์ผู้ทรงยืนอยู่ท่ามกลางที่ประชุมเหล่านั้น ผู้กำลังตรัสและส่งข้อความนี้มาถึงพวกเขา นี่คือคริสตจักรเดียวในทั้งเจ็ดแห่งนั้นที่หญิงคนหนึ่งถูกเอ่ยชื่อ – *เยเซเบล* มเหสีผู้ชั่วร้ายของกษัตริย์อาหับผู้ละทิ้งความจริง ผู้ซึ่งเป็นแค่เครื่องมือชิ้นหนึ่งในมือของนางเท่านั้น กษัตริย์องค์นั้นเป็นแค่กษัตริย์ในนาม หญิงผู้นับถือรูปเคารพและเป็นฆาตกรชั่วนางนี้คืออาณาจักรนั้น นางเป็นหญิงที่ฉลาดและมุ่งมั่นมากๆ นางเป็นบุคคลสำคัญที่ถูกเอ่ยชื่อในข้อความถึงธียาทรา มันไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกล่าวถึงหญิงคนหนึ่งในการเชื่อมโยงกับธียาทรา ในกิจการ 16 เราเรียนรู้เกี่ยวกับลิเดีย ผู้ซึ่งเรากล่าวถึงไปแล้วว่าเป็นผู้เชื่อคนแรกที่เปาโลประกาศ อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงระหว่างลิเดียและเปาโล และหญิงเยเซเบลนั้นและเอลียาห์ อ่านบันทึกในกิจการ 16 และจากนั้นจงอ่านเรื่องเปรียบเทียบกันใน 1 พงศกษัตริย์ บทที่ 18 และ 19 แน่แน่นอนว่าหลังจากที่เปาโลประกาศข่าวประเสริฐแก่ลิเดียแล้ว นางก็กลับใจเชื่อและเชิญเปาโลเข้ามาในบ้านของนางและกลายเป็นเพื่อนและผู้สนับสนุนที่สัตย์ซื่อคนหนึ่งแห่งข่าวประเสริฐ ในทางตรงกันข้าม เยเซเบลหาช่องที่จะทำลายเอลียาห์ ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า

ข้อความถึงคริสตจักรที่ธียาทิราเป็นข้อความที่ยาวที่สุดในข้อความทั้งเจ็ดถึงที่ประชุมเหล่านั้น ข้อความที่สั้นนี้เป็นการเริ่มต้นของกลุ่มที่สอง ข้อความทั้งเจ็ดนั้นถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คริสตจักรสามแห่ง แกรรวมเป็นกลุ่มหนึ่ง และสี่แห่งหลังพรรณนาคริสตจักรอย่างละเอียดตั้งแต่สมัยปัจจุบันนี้เรื่อยไปจนกระทั่ง การรับขึ้นไปเกิดขึ้น ข้อความถึงที่ประชุมที่ธียาทิรานำเสนอสภาพที่สิ้นหวัง ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และ เสื่อมทรามของที่ประชุมท้องถิ่น คือสภาพหนึ่งที่คริสตจักรท้องถิ่นไม่สามารถและจะไม่ฟื้นตัวออกมาจากมันได้ เลย เป็นสภาพหนึ่งที่ไม่สามารถถูกปรับปรุงให้ดีขึ้นได้เด็ดขาด ข้อความตรงนี้จะต้องถูกแยกแยะจากข้อความ สามอันแรกนั้นในการที่ว่าตรงนี้พวกครูสอนที่เสื่อมทรามได้รับอนุญาตให้สอนสิ่งเสื่อมทราม และลูกๆก็ถูกให้ กำเนิด... “ลูกทั้งหลายของนาง”... ลูกๆของเยเซเบลผู้ชั่วร้าย เล่นชู้ และเป็นฆาตกร ช่างเป็นความเห็นที่น่า กลัวเกี่ยวกับที่ประชุมท้องถิ่น!

อีกเรื่องที่จะต้องถูกหมายเหตุไว้ตรงนี้ก็คือนั่นคือว่า คนที่เหลือนอยู่กลุ่มหนึ่งได้รับการยอมรับและถูกกล่าวด้วย แบบแยกต่างหาก: “สำหรับพวกเจ้า และคนอื่นที่เหลือนอยู่ที่เมืองธียาทิรา ผู้ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักสิ่งที่เขา เรียกว่า ความล้าลึกของชาตานั้น เราขอบอกว่า เราจะไม่มอบภาระอื่นให้เจ้า” (ข้อ 24)

ในที่นี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงชี้ให้เห็นคนกลุ่มหนึ่งอย่างชัดเจน “ผู้ไม่ถือคำสอนนี้” ซึ่งหมายถึงคำสอน ที่เยเซเบลสอน นางเรียกตัวเองว่าเป็นผู้พยากรณ์หญิง แต่นางเป็นหญิงเล่นชู้ หญิงล่วงประเวณีและหญิง ฆาตกร ในการชี้ให้เห็นคนที่เหลือนอยู่นี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแยกแยะระหว่างฝูงชนในที่ประชุมท้องถิ่นนั้น และกลุ่มผู้เชื่อแท้ที่สัตย์ซื่อ ผมอยากให้คุณสังเกตเห็นว่าในข้อความเหล่านั้นถึงเอเฟซัส, สเมอร์นา และเปอร์กามัม การทรงเรียกให้ “ฟังข้อความที่พระวิญญาณตรัส” มาก่อนพระสัญญาที่มีให้แก่ “ผู้ที่มีชัยชนะ” แต่ใน ข้อความถึงธียาทิรา การทรงเรียกให้ฟังนั้นถูกพบหลังจากพระสัญญาเหล่านั้น ในข้อความเหล่านั้นถึงคริสต จักกรสามแห่งแรก มันคือคริสตจักรที่ถูกเรียกให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณตรัส แต่ในคริสตจักรสี่แห่งหลัง ซึ่ง เริ่มต้นด้วยธียาทิรา ข้อความนั้นเชื่อมโยงกับบุคคลต่างๆที่ได้ยินถ้อยคำเหล่านั้นและที่มีชัยชนะ

ลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นอย่างหนึ่งของข้อความถึงคริสตจักรที่ธียาทิราก็คือ การแนะนำให้รู้จัก พระองค์ผู้ตรัสโดยนาม – พระบุตรของพระเจ้า ชื่อเรียกนี้ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ส่วนตัวของพระเจ้าถูกใช้ตรง นี้เป็นครั้งแรกและครั้งสุดท้ายในหนังสือวิวรณ์ “พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้าตรัสดังนี้”

ผู้เชื่อจำนวนมากไม่แยกแยะระหว่างพระนามต่างๆของพระเยซู พระองค์ทรงถูกเรียกว่าพระเยซู พระองค์ทรงถูกเรียกว่าพระคริสต์ พระองค์ทรงถูกเรียกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า, พระเยซูคริสต์เจ้า และพระบุตร ของพระเจ้า – และพระนามเหล่านี้ทั้งหมดมีความหมาย ก่อนพระคริสต์ประสูติ อิชยาห์ได้พยากรณ์ไว้ว่า “ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่ป่าของท่าน และจะเรียกนามของท่านว่า “ผู้ที่มีหัตถ์จรรย ที่ปรีชา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ องค์สันติ ราช”” (อิสยาห์ 9:6)

เราไม่มีเวลาและพื้นที่ที่จะอธิบายพระนามเหล่านี้ทั้งหมด แต่พวกมันแต่ละอันมีความหมายฝ่าย วิญญาณที่เจาะจงมากๆ ความเป็นมนุษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า, ความสัมพันธ์ของพระองค์ต่อมนุษยชาติ, ถูก สื่อในชื่อเรียก “บุตรมนุษย์” ความเป็นพระเจ้าและความสัมพันธ์ของพระองค์ต่อพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ถูก

สื่อในชื่อเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” สง่าราศีของพระองค์และความสัมพันธ์ของพระองค์ต่อคริสตจักรทั้งหลาย ดังที่ยอห์นเห็น เป็นในแบบ “บุตรมนุษย์” (ว. 1:13) แล้วทำไมชื่อเรียกแบบพระเจ้า “พระบุตรของพระเจ้า” ถึงถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรงนี้ในข้อ 18 และไม่ใช่ในชื่ออื่นอีกเลยในวิวรณ์? คำตอบสามารถถูกพบได้ในพระวาทะของพระเจ้าเท่านั้น

กล่าวในแง่ประวัติศาสตร์แล้ว ธิยาทราครอบคลุมช่วงเวลาซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อยุคมืด และในข้อความถึงคริสตจักรนั้นเราเห็นภาพของระบบการนมัสการและศาสนาของโรมแบบย่อๆ... ระบบที่เลวร้ายที่สุดเท่าที่เคยมีขึ้นมาบนแผ่นดินโลกที่พระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างสำหรับประชากรของพระองค์ ในสมัยยุคมืด โรมันคาทอลิกนั้นมีอำนาจ ในโรมันคาทอลิก ทุกความคิดที่แท้จริงแห่งคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ล้วนถูกปฏิเสธและสูญหาย แน่แน่นอนว่าโรมอ้อวดเสียงดังเกี่ยวกับ “เอกภาพ” – แต่มันคือเอกภาพแบบของนางเอง ซึ่งถูกบังคับใช้โดยดาบ, ไฟ, และคูกมีด ซึ่งแตกต่างเหลือเกินจาก**เอกภาพแบบของพระเจ้า**ซึ่งเป็นผลมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 คร. 12:13) ในคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ที่พระเยซูทรงเป็นศิรัษะ **มีเอกภาพจริง**ๆ โรมันคาทอลิกปิดกั้นพระคริสต์ออกไปอย่างสิ้นเชิงในฐานะประมุขแห่งคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่

เนื่องจากคริสตจักรที่ธิยาทราเป็นตัวแทนของยุคสมัยที่โรมกุมบังเหียนศาสนาบนแผ่นดินโลก เราจึงมีคำตรัสที่ว่า “พระบุตรของพระเจ้าตรัสดังนี้” ... ไม่เลยครับ ไม่ใช่เปโตร แต่เป็น**พระบุตรของพระเจ้า** รากฐานแห่งคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ (มธ. 16:16-18) ในข้อที่เราศึกษาอยู่นี้ พระวิญญาณทรงระบุตัวผู้ตรัสเพิ่มเติมอีกโดยกล่าวว่า “ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองคำสัมฤทธิ์เงางาม” นี่คือบางส่วนของคำพรรณนาที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับบุตรมนุษย์ผู้ทรงได้รับสง่าราศีในบทที่ 1:14, 15 เราควรระลึกไว้เสมอว่าพระองค์ผู้พิพากษาทุกอย่างถูกฝากไว้, พระองค์ผู้ที่จะสำแดงการพิพากษาของพระองค์เอง ไม่ทรงเป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น (ยอห์น 5:22-27) แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอีกด้วย พระองค์ผู้จะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตายทรงเป็นพระเจ้าและทรงเป็นมนุษย์ด้วย พระเนตรของพระองค์ซึ่งมีลักษณะ “ดุจเปลวไฟ” เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเกลียดชังในฝ่ายศีลธรรมและการไม่ยอมทนต่อความชั่วร้าย พระองค์จะทรงตรวจค้นความบาปและค้นพบความชั่วช้าที่ถูกซ่อนไว้ทุกอย่าง ใครเล่าแม้แต่คิดจะหนีพระเนตรดุจเปลวไฟผู้นั้น? สิ่งที่พระเนตรของพระองค์ค้นพบ “พระบาทดุจทองคำสัมฤทธิ์เงางาม” ของพระองค์จะเหยียบย่ำในการพิพากษาของสัมฤทธิ์เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการพิพากษา ทุกระบบของความชั่วร้ายที่แอบอ้างใช้ชื่อคริสเตียน (ข้อ 22) ต้องถูกทำลายจนสิ้นซากและราบคาบ เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาด้วยพระองค์เองเพื่ออ้างสิทธิอำนาจเด็ดขาดในการครอบครองทั่วทั้งโลก พระบาทของพระองค์ก็เปรียบเหมือนกับ “เสาไฟ” (ว. 10:1, 2) ไฟเป็นสัญลักษณ์ของการพิพากษา (มาระโก 9:43, ลูกา 16:44, 2 ธส. 1:8)

ข้อ 19: “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ความรัก การปรนนิบัติ ความเชื่อ และความเพียรของเจ้า และแนวการกระทำของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบี่ยงต้น”

แต่บรรดาผู้สัสต์ชื่อก็ได้รับคำชมเชยสำหรับความรักของพวกเขา การปรนนิบัติของพวกเขา ความเชื่อของพวกเขา และความอดทนของพวกเขาเช่นกัน คำว่า **แนวการกระทำ** ปรากฏสองครั้งในคำขมนี่ที่มายังคริสตจักรที่ธิยาทรา ทูตสวรรค์ที่เอเฟซัสได้**ลดลงในความรัก** ขณะที่ทูตสวรรค์ที่ธิยาทราได้**เพิ่มขึ้นในการงาน**

ต่างๆ ยิ่งค่าคืนมีดีมิดมากเท่าไร บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าก็ยิ่งทุ่มเทและรื้อรรมมากขึ้นเท่านั้น “การเบี่ยงปลาย” ของพวกเขา “มีมากกว่าการเบี่ยงต้น” – จำนวนเพิ่มมากขึ้น และบริสุทธิ์มากยิ่งขึ้น ความรักถูกกล่าวถึงเป็นอันดับแรก (กท. 5:22) เพราะว่าความรักเป็นพระคุณแบบคริสเตียนที่มาเป็นอันดับแรกและยิ่งใหญ่ที่สุด (1 คร. 13:13)

ข้อ 20: “แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้ายอมให้ผู้หญิงชื่อเยเซเบล ที่ยกตัวขึ้นเป็นผู้พยากรณ์หญิง หญิงนั้นสอนและล่อลวงพวกผู้รับใช้ของเรา ให้ล่วงประเวณีและให้กินของที่บูชาแก่รูปเคารพแล้ว”

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีคำต่อว่าที่รุนแรงและจริงจังสำหรับที่ประชุมที่ธียาทิรา คริสตจักรกำลังยอมให้ความชั่วร้ายอย่างหนึ่งเข้ามาอยู่ท่ามกลางคริสตจักรซึ่งเป็นความชั่วร้ายที่ร้ายแรงยิ่งกว่าความชั่วร้ายใดๆที่เคยเกิดขึ้นในที่ประชุมท้องถิ่นทั้งหลาย สันตะปาปาปราคฎุหาราบนข้อความถึงคริสตจักรที่ธียาทิราอย่างแนบเนียนอำนาจสูงสุดของสันตะปาปาแห่งโรมคือพัฒนาการอย่างเต็มเปี่ยมของข้อพิพาทท่ามกลางพวกสาวกเกี่ยวกับว่า “ใครจะเป็นใหญ่ที่สุด” (มาระโก 9:33, 34) แนบเนียนว่าเรื่องของสันตะปาปานั้นมีจุดเริ่มต้น – และมันไม่ได้เริ่มต้นกับเปโตรอย่างแนบเนียน เพราะว่าเปโตรไม่ใช่สันตะปาปา เขาเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเหมือนกับพวกสาวกที่เหลือทุกคน

สภาพและลักษณะโดยทั่วไปของคริสตจักรในยุคกลางถูกเป็นตัวแทนโดยธียาทิราและการยอมทนต่อความชั่วร้ายที่มีอยู่ในที่ประชุมนั่นเอง เหตุใดคุณถึงคิดว่าพระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเลือกให้เยเซเบลเป็นภาพประกอบเกี่ยวกับคำสอนที่กำลังถูกจัดตั้งและถูกสอนในคริสตจักรที่ธียาทิราเล่า? หนทางเดียวที่จะทราบคำตอบที่ถูกต้องก็คือ เปรียบเทียบเรื่องฝ่ายวิญญานกับเรื่องฝ่ายวิญญาน เยเซเบลเป็นผู้หญิง เยเซเบลเป็นราชินี เยเซเบลเป็นหญิงที่นับถือรูปเคารพ นางเป็นผู้ข่มเหง และนางเป็นผู้ปกครองและผู้กำกับดูแลการบริหารบ้านเมืองของอิสราเอล สามีของนาง กษัตริย์อาหับ เป็นเพียงหุ่นเชิดตัวหนึ่งในมือของนาง อ่าน 1 พงศ์กษัตริย์ บทที่ 18 จนถึง 21 **ทั้งหมดนี้และมากยิ่งขึ้นอีกถูกนำเสนอในเยเซเบลแห่งวิวรรณ์** ที่นี้ในธียาทิรา คำสอนของนาง หลักคำสอนของนาง เป็นการเริ่มต้นของระบบสันตะปาปาอย่างแนบเนียน (จงตั้งใจอ่าน วว. 17 และ 18) นาง (เยเซเบล) ยกตัวขึ้นเป็น “**ผู้พยากรณ์หญิง**” นางอ้างตัวสอนด้วยสิทธิอำนาจในที่ประชุมที่ธียาทิรา และขณะที่นางสอน นางก็ล่อลวงความคิดของผู้คนและฝึกพวกเขาให้ทำตามอย่างนาง แทนที่จะประพฤติตามอย่างพระองค์ผู้ทรงยืนอยู่ท่ามกลางคัมภีร์ที่ปองคำทั้งเจ็ดนั้น

ทุกวันนี้โรมร้องว่า “จงฟังพระศาสนจักรแม่!” อีกครั้งโรมประกาศว่า “พระศาสนจักรไม่สามารถทำผิดพลาดได้ในเรื่องความเชื่อและในเรื่องศีลธรรม!” เมื่อโรมกล่าวว่า “พระศาสนจักร” นางก็หมายถึงสันตะปาปาและระบบโรม มันไม่เคยเป็นความลับเลยที่ว่าสันตะปาปาอ้างตัวว่าเป็นผู้แทนของพระคริสต์ และประกาศด้วยใจกล้าว่าพระศาสนจักรแห่งโรมคือ คริสตจักร**เดียวเท่านั้น** และคริสตจักรและนิกายอื่นๆที่เหลือทั้งหมดไม่ถูกต้อง แต่สอนผิดอย่างชัดเจน โรมอ้างตัวว่าเป็นคริสตจักร**เดียวเท่านั้น**, สิทธิอำนาจ**เดียวเท่านั้น** – และยิ่งไปกว่านั้น โรมยังอ้างตัวว่าไม่มีทางผิดพลาดได้ นางไม่สามารถสอนผิด นางไม่สามารถทำผิดได้เลย โรมขยาดความสว่าง โรมกลัวพระคัมภีร์ “**พระศาสนจักรสอน** พระศาสนจักรตีความ” โรมกล่าวเช่นนั้น แต่พระเยซูเจ้า

ตรัสว่า “จงมองไปที่ทุ่งนาเถิด พวกมันก็ขาวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยวแล้ว คนงานมีน้อยอยู่ จงออกไปสร้างสาวก จงประกาศข่าวประเสริฐ... จงทำงานขณะที่ยังกลางวันอยู่ – เพราะวากลางคืนก็มาเมื่อไม่มีผู้ใดทำงานได้” โปเรตสแตนต์อ้างตัวว่าเป็นเพียงพยานคนหนึ่งในโลกที่มีมืดมิด พระศาสนจักรแห่งโรมอ้างตัวว่าเป็น คริสตจักร **เดียวเท่านั้น**, สิทธิอำนาจ**เดียวเท่านั้น** ซึ่งไม่มีทางทำผิดพลาดได้และปราศจากตำหนิ เมื่อใดก็ตามที่พระศาสนจักรแห่งโรมเลือกที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงต่างๆในพระวาระของพระเจ้าเพื่อทำให้สอดคล้องกับศาสนาของนาง นางก็ทำเช่นนั้นด้วยสิ่งที่นางอ้างว่าเป็นสิทธิอำนาจ

แต่ในบทสุดท้ายของวิวรณ์ คำเตือนอันจริงจังก็ถูกกล่าวอย่างชัดเจนเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่เพิ่มเข้ากับหรือเอาออกจากถ้อยคำเหล่านั้นแห่งคำพยากรณ์ ตามกฎต่างๆที่ถูกวางไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งการสอนและการเทศนาจะต้องถูกกระทำโดยบุคคลทั้งหลายที่ได้รับของประทานดังกล่าวจากองค์พระผู้เป็นเจ้า (อฟ.4:8-12)

ในวิวรณ์ 2:20 พระวิญญาณตรัสต่อไปว่า “(เยเซเบล) นำพวกผู้รับใช้ของเราให้หลงไป นางสอนพวกเขาและล่อลวงพวกเขา ให้ล่วงประเวณีและให้กินของที่บูชาก่อรูปเคารพแล้ว” ปัจจุบันเราทราบว่ามีโรมได้นำมวลชนมหาศาลให้ติดตามพระแม่มารีย์แทนที่จะติดตามพระคริสต์ ให้อิทธิฐานต่อพระแม่มารีย์แทนที่จะอิทธิฐานต่อคนกลางและผู้วิงวอนต่อองค์เดียว (1 ทธ. 2:5, โรม 8:34) โรมได้นำหลายล้านคนให้มาหาพระสันตะปาปาแทนที่จะมาหาพระคริสต์ เราทั้งหลายที่อ่าน เชื่อ และยอมรับพระคัมภีร์ว่าเป็นคำตรัสสุดท้ายของพระเจ้าถึงมนุษย์ ก็ถามว่า “ผู้คนตาบอดถึงขนาดนี้ได้อย่างไร?” มีพระเจ้าแต่องค์เดียว มีคริสตจักรแต่หนึ่งเดียว มีประตูไปสวรรค์แต่หนึ่งเดียว พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” เปาโลสอนอย่างชัดเจนว่าพระเยซูทรงเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ และยอห์นบอกเราอย่างชัดเจนว่าหากเราสารภาพบาปทั้งหลายของเรา (ต่อพระเยซู) พระองค์ก็ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะยกโทษบาปทั้งหลายของเราและชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น และกระนั้นคนหลายล้านคนก็ยังสารภาพบาปของตนต่อมนุษย์ ขอพระเจ้าทรงโปรดเวทนาเหล่าผู้นำทางศาสนาที่น่าสังเวชบางคน เมื่อพวกเขายืนอยู่ต่อพระพักตร์องค์ตุลาการผู้ชอบธรรม เพื่อที่จะได้รับคำตอบแทนของตนอย่างสาสม!

การล่วงประเวณีและการนับถือรูปเคารพ คือการกระทำผิดที่ใหญ่โตสองเรื่องในที่ประชุมที่เปอร์กามัม ความชั่วร้ายแบบชาตนาสองเรื่องนี้ได้ถูกสอน ถูกปฏิบัติ และถูกยอมรับในที่ประชุมที่ริยาทริกา การล่วงประเวณีอย่างที่ถูกใช้ตรงนี้เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงคริสเตียนแต่ปากที่ดำเนินชีวิตในโลก ยอมรับโลก ร่วมสามัคคีธรรมกับโลก บาปอันร้ายแรงนี้ได้เริ่มต้นพร้อมกับการครองราชย์ของคอนสแตนติน และเติบโตจนกลายเป็นระบบสันตะปาปา คอนสแตนตินเป็นผู้แรกที่นำคริสตจักรและรัฐมาอยู่ร่วมกัน เขาพระราชทานวิหารแพงๆ มงกุฎทองคำและความมั่งคั่งมากมายให้แก่คริสตจักรที่ยอมรับแต่ปากในสมัยของเขา และการร่วมสนิทอันโหดร้ายของคริสตจักรและรัฐได้ถูกทำให้สมบูรณ์แบบในระบบสันตะปาปา การร่วมสนิทเช่นนั้นคือการล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณและนำการพิพากษามาอย่างแน่นอน ทำยที่สุดแล้ว มันจะนำการพิพากษาอันน่ากลัวและสุดท้ายมาสู่ระบบเหล่านั้นของการล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ ระบบโรมคือระบบของลัทธิถือผีที่ได้รับบัพติศมาแล้ว หลักคำสอนส่วนใหญ่ของมัน – วันศักดิ์สิทธิ์ต่างๆของมัน, พิธีกรรมต่างๆของมัน, ข้อเชื่อต่างๆของมัน,

พิธีการต่างๆของมัน, เสื้อคลุมต่างๆของมัน, ชื่อตำแหน่งต่างๆของมัน – มีที่มาจากลัทธิถือผีอย่างแน่นนอน หากคุณจะศึกษาประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ คุณก็จะพบว่าคำกล่าวนั้นเป็นความจริงร้อยเปอร์เซ็นต์

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิระและรากฐานของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ ไม่มีผู้ใดสามารถวางรากฐานอื่นนอกจากที่ได้ถูกวางไว้แล้ว – พระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า การนมัสการทุกอย่าง การอธิษฐานทุกอย่าง การปรนนิบัติทุกอย่างและของกำนัลทุกอย่างจะต้องอยู่ในพระนามของพระองค์ เพื่อถวายเกียรติและสง่าราศีแด่พระองค์ และพวกมันจะต้องถูกถวายและถูกกระทำออกมาจากหัวใจที่เปี่ยมด้วยรัก – ไม่ใช่จากความกลัวหรือความจำเป็น ทุกศาสนาบนแผ่นดินโลกสามารถถูกจัดแยกประเภทได้ภายใต้สองหัวข้อ: (1) **ความกลัว** และ (2) **ความรัก** ภายใต้ *ความกลัว* คุณสามารถบอกได้ว่าเป็นทุกศาสนาบนโลกยกเว้นอันเดียว – ความเชื่อแบบคริสเตียน มันสามารถอยู่ใต้ *ความรัก* เท่านั้น บางครั้งมันถูกเรียกว่าเป็น “ศาสนาแบบคริสเตียน” แต่ความเชื่อแบบคริสเตียนก็เป็นมากยิ่งขึ้นกว่าศาสนาๆหนึ่ง พระคริสต์ไม่ทรงเป็นรองนางมารีย์ พระคริสต์ไม่ทรงเป็นรองเจ้าอธิการ, นักเทศน์, ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ, สันตะปาปา หรือใครหน้าไหนทั้งนั้น พระองค์ทรงเป็นประมุขของคริสตจักร พระองค์จะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตาย พระองค์ทรงเป็นที่พอพระทัยพระบิดาในสวรรค์ – และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่เราจะต้องให้การด้วย ผ่านทางพระโลหิตที่หลั่งออกของพระองค์และพระกายที่แตกออกของพระองค์เราจึงเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดด้วยใจกล้า โดยทางการสิ้นพระชนม์ การถูกฝังไว้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เราจึงได้รับความรอด โดยทางฤทธิ์เดชของพระองค์เราจึงถูกพิทักษ์รักษาไว้ เราได้รับบัญชาให้กระทำทุกสิ่งที่เรากระทำเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า*ในพระนามของพระเยซู*

ข้อ 21: “เราได้ให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็ไม่ได้กลับใจเลย”

ตั้งแต่เริ่มแรกของมัน ระบบสันตะปาปาได้ครองราชย์ดุจราชินีเป็นเวลานานกว่าหนึ่งพันปี โรมไม่เคยกลับใจใหม่เลย การปฏิรูปได้ผ่านเข้ามา และเป็นเวลาสามร้อยปีแล้วในหลายประเทศ โรมได้กลายเป็นชนส่วนน้อย โดยที่ลัทธิโปรเตสแตนต์เป็นชนส่วนใหญ่ แต่ระบบสันตะปาปาก็ไม่เคยเปลี่ยนแปลง มันเป็นอย่างที่มันเคยเป็นในเริ่มแรกนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า “ได้ให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจ” ไม่มีการกลับใจใหม่เกิดขึ้นเลย

เยเซเบล (ระบบสันตะปาปา) แห่งหนึ่งพันสามร้อยปีหลังมานี้คือ บาบีโลนแห่งวิวรรณ์ จงตั้งใจอ่านวิวรรณ์ 17 และ 18 และคุณก็จะเห็นภาพที่ชัดเจนของความก้าวหน้า การเติบโต อำนาจ – และความพินาศในที่สุด – ของเยเซเบลผู้ซึ่งได้แสดงอำนาจของนางเป็นครั้งแรกในธียาทிர่า โดยประกาศตัวว่าเป็นผู้พยากรณ์หญิง *พระเจ้าไม่ได้ทรงประกาศเช่นนั้น, เหล่าผู้นำคริสตจักรไม่ได้ประกาศเช่นนั้น* เยเซเบลยกตัวขึ้นเป็นผู้พยากรณ์หญิง *โรมยกตัวขึ้นเป็นผู้แทนของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก* – แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้มันเป็นเช่นนั้น พระเจ้าทรงตีอย่างแน่นนอนในการประทอนวันแห่งพระเมตตาหลายวันเหลือเกิน พระเจ้าทรงอดกลั้นพระทัยต่อโรม – แต่คำชี้ขาดของพระเจ้าก็ถูกบันทึกไว้ในพระวจนะบริสุทธิ์แล้ว: “นางไม่ยอมกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง” มันไม่ใช่ที่นาง*ไม่สามารถกลับใจได้* แต่ความจริงก็คือ นาง*ไม่ยอมกลับใจ* ระบบสันตะปาปาในโรมเป็นเหมือนเดิมมาโดยตลอด นางไม่เคยเปลี่ยนแปลงเลย อุปนิสัยของนางตายตัวแล้ว และตามที่วิวรรณ์ 17 และ 18 กล่าวไว้ หายนะของนางนั้นแน่นอน

ข้อ 22 และ 23: “ดูเถิด เราจะทิ้งหญิงนั้นไว้บนเตียง และคนทั้งหลายที่ล่วงประเวณีกับนาง เราก็จะทิ้งไว้ให้ผจญกับความระทมทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะกลับใจจากการกระทำของตน เราจะประหารลูกทั้งหลายของหญิงนั้นเสียให้ตาย และคริสตจักรทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นผู้พิจารณาจิตใจ และเราจะให้สิ่งตอบแทนแก่เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า”

ในสองข้อนี้ คนสามพวกถูกเอ่ยชื่อซึ่งจะถูกพิพากษา พวกแรก: เยเซเบล พวกที่สอง: คนเหล่านั้นที่ล่วงประเวณีกับนาง พวกที่สาม: ลูกๆของนาง... เชื้อสายซึ่งเป็นผลมาจากการล่วงประเวณี เยเซเบลไม่ยอมกลับใจใหม่ การพิพากษาของนางนั้นแน่นอน และคนเหล่านั้นที่เป็นพันธมิตรกับนางจะถูกพิพากษาหากพวกเขาไม่ยอมกลับใจใหม่จากความชั่วของตนที่กระทำร่วมกับเยเซเบล ลูกๆของนางจะถูกฆ่าด้วยความตาย... และพูดตามตรงแล้ว ผมเชื่อว่านั่นเป็นมากกว่าความตายฝ่ายร่างกาย ผมเชื่อมั่นหมายความว่าพวกเขาจะถูกทรมานเป็นนิตย์และเป็นนิตย์ในบึงไฟนั้น และจะตายชั่วนิรันดร์

ในข้อ 23 เราพบคำกล่าวที่สำคัญมากๆ: “เราจะประหารลูกทั้งหลายของหญิงนั้นเสียให้ตาย และคริสตจักรทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นผู้พิจารณาจิตใจ และเราจะให้สิ่งตอบแทนแก่เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า”

สักวันหนึ่งทุกหัวเข่าจะคุกกราบลง และลิ้นทุกลิ้นจะรับสารภาพต่อพระเจ้า (โรม 14:11) ในวันนั้นมวลชนมหาศาลจะเรียนรู้ว่าผู้ใดทรงเป็นผู้แทนของพระเจ้า ผู้ใดเป็นประมุขของคริสตจักร พวกเขาจะเรียนรู้ว่าผู้ใดทรงพิพากษาและผู้ใดทรงยกโทษ มันไม่ใช่ความลับแต่อย่างใดที่โรมอ้างตัวว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์บนแผ่นดินโลกทุกวันนี้ แต่ท่านที่รัก พระเจ้าทรงมีผู้แทนแต่ผู้เดียวบนแผ่นดินโลกทุกวันนี้ – พระวิญญาณบริสุทธิ์ – และพระองค์ (พระวิญญาณบริสุทธิ์) ก็ทรงอยู่ในโลก โดยเรียกชนกลุ่มหนึ่งออกมาซึ่งจะรวมกันเป็นเจ้าสาวนั้น คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ เราถูกพ้องใจโดยทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ (ยอห์น 16:7-9) เราบังเกิดโดยพระวิญญาณ (ยอห์น 3:5-7) เราได้รับบัพติศมาเข้าไปในพระกายของพระคริสต์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 คร. 12:12,13) เราถูกนำพาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 8:14) เราได้รับความมั่นใจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 8:16) พระองค์สถิตอยู่ในผู้เชื่อทุกคน (โรม 8:9) และพระองค์ทรงประทับตราผู้เชื่อทุกคนจนกว่าจะถึงวันแห่งการทรงไถ่ (อฟ. 4:30) ผู้แทนของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกวันนี้คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ – ไม่ใช่สันตะปาปา ไม่มีชายหรือหญิงคนใดเป็นตัวแทนของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกในยุคอันเปี่ยมสง่าราศีนี้ของคริสตจักร

เราได้รับความรอดโดยพระคุณของพระเจ้า ผ่านทางความเชื่อ ความรอดเป็นของขวัญของพระเจ้า – แต่ผู้เชื่อทุกคนจะได้รับบำเหน็จตามการงานต่างๆของตน (1 คร. 3:11-15) นี่ก็เป็นจริงเช่นกันเกี่ยวกับคนชั่วที่ตายในบาปของตนและล้มตาดันในนรก พวกเขาจะถูกพิพากษาตามการงานต่างๆของตน (วิว. 20:1-20) ความรอดขึ้นอยู่กับว่าเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดหรือไม่ หากเราต้อนรับพระองค์ เราก็ได้รับความรอด หากเราปฏิเสธพระองค์ เราก็จินาศ แต่บำเหน็จชั่วนิรันดร์ของเรา ไม่ว่าในสวรรค์หรือนรก จะถูกตัดสินโดยการตรากตรำทำงานของเรา จะมีบำเหน็จหลายระดับในสวรรค์ จะมีความทรมานหลายระดับในนรก ทุกคนจะถูกพิพากษาอย่างชอบธรรม – พระเจ้าไม่อาจพิพากษาโดยวิธีอื่นได้เลย

ข้อ 24: “สำหรับพวกเจ้า และคนอื่นที่เหลืออยู่ที่เมืองธียาทรา ผู้ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่า ความล้าลึกของชาตานั้น เราขอบอกว่า เราจะไม่มีมอบภาระอื่นให้เจ้า”

คริสตจักรยุคกลางแห่งยุคสมัยอันมืดมิดไม่ได้เสื่อมทรามไปเสียทั้งหมด พวกอัลบิเจนส์และพวกวอลเด็นส์ที่มีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่สิบสามไม่เข้าร่วมกับเยเซเบล มารดาแห่งหญิงแพศยาทั้งหลาย บุคคลที่รักเหล่านี้ รวมถึงพวกอื่นๆด้วย เป็นประจักษ์พยานต่อต้านความเสื่อมทรามของโรมและระบบสันตะปาปา พวกเขาถูกต้องและจริงแท้ในความเชื่อของตน พวกเขามีคำพยานในแง่ดี – และพวกเขาก็ให้คำพยานนั้น พวกเขากล่าวต่อต้านโรม, ความผิดต่างๆของระบบสันตะปาปา, คำสอนนอกรีตต่างๆของพระศาสนจักรและของระบบสันตะปาปาด้วยใจกล้าหาญ พวกเขาส่วนใหญ่เป็นชาวไร่ชาวนาและคนภูเขารู้้น้อย ยากจน และไม่มีการศึกษา พวกเขาไม่รู้หลายสิ่ง – แต่พวกเขาก็อยู่ฝ่ายวิญญาณ พวกเขาไม่ได้ยอมสยบให้แก่ “ความล้าลึกของชาตนั้น” พวกเขาอยู่ฝ่ายวิญญาณในวิถีคิดของตนและในวิถีปฏิบัติต่างๆของตน

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่มีมอบภาระอื่นให้แก่พวกเขา คุณเชื่อใจได้เลยว่าพระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้สิ่งใดเกิดขึ้นกับเรามากเกินกว่าที่เราจะแบกรับไหวโดยพระคุณของพระองค์ พระองค์ประทานพระคุณอันเพียงพอสำหรับทุกการทดสอบเสมอ

ข้อ 25: “แต่สิ่งที่เจ้ามีอยู่แล้วนั้น จงยึดไว้ให้มั่นจนกว่าเราจะมา” สิ่งที่คุณเหล่านี้มี พวกเขาจะต้องไม่ยอมเสียมันไป พวกเขาจะต้องยึดไว้ให้มั่น ไม่ว่าคนอื่นทุกคนจะทำชั่วผิดศีลธรรมสักปานใด พวกเขาจะต้องยืนหยัดมั่นคง พวกเขาจะต้องปฏิเสธที่จะอ้อมขอม โดยวางใจว่าสักวันหนึ่งพระเยซูจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากการทดสอบและความทุกข์ยากที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่นี้ คำเตือนสติถึงผู้เชื่อทุกคนก็คือ จงยึดไว้ให้มั่น **“จนกว่าเราจะมา!”** คริสเตียนเอ๋ย จงระลึกไว้อยู่เสมอว่า *เราเป็นผู้ลี้ภัยและคนต่างด้าวในดินแดนแปลกถิ่น* โลกนี้ไม่ใช่บ้านของเรา และเราจะรู้สึกเหมือนอยู่บ้านในโลกนี้ไม่ได้เลย เราไม่ใช่ของโลก เหมือนกับที่พระเยซูทรงไม่ใช่ของโลก หากพวกเขาเกลียดชังพระองค์ พวกเขา ก็จะเกลียดชังเรา หากพวกเขาข่มเหงพระองค์ พวกเขาก็จะข่มเหงเรา หากพวกเขาตรึงพระองค์ที่กางเขน ก็อย่าประหลาดใจหากพวกเขาตรึงเราที่กางเขนอันหนึ่ง แต่เรามีพระสัญญาที่ว่าสักวันหนึ่งช่วงขณะแห่งการช่วยให้พ้นจะมา – **พระองค์จะเสด็จมา** “ในช่วงขณะเดียว ในช่วงพริบตาเดียว” เราจะต้องยืนหยัดมั่นคง สาละวน และสัตย์ซื่อจนกว่าพระองค์เสด็จมา เมื่อนั้นเราก็จะได้รับบำเหน็จครบถ้วนสำหรับการทำงานหนักอันสัตย์ซื่อของเราแห่งความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ผมรับประกันคุณได้เลย เพื่อนคริสเตียนของผมเอ๋ย หากคุณเริ่มมองไปที่คริสตจักรต่างๆ สมาชิกคริสตจักรต่างๆ เหล่านักเทศน์และพวกผู้นำคริสตจักร คุณก็จะพบว่าตัวเองพร้อมที่จะล้มเลิกและยอมแพ้เสียแล้ว แต่หากคุณหันสายตาของคุณไปทางพระเยซูและมองพระพักตร์มหัศจรรย์ของพระองค์ให้เต็มตา ทุกสิ่งที่เหลือก็จะเริ่มหม่นหมองลงอย่างน่าประหลาด “ในความสว่างแห่งสง่าราศีและพระคุณของพระองค์!” จำไว้ว่า – เรากำลังปรนนิบัติพระเยซูเจ้า – ไม่ใช่มนุษย์คนหนึ่งหรือหลายคน ไม่ใช่ศาสนาต่างๆหรือคริสตจักรต่างๆ แต่เรา กำลังปรนนิบัติพระองค์ผู้ทรงเป็นประมุขของคริสตจักร – พระเยซูเจ้า

มันอาจเป็นความจริงที่ว่าเคยผิดหวังในพวกนักเทศน์ คริสตจักร และสมาชิกคริสตจักร แต่คุณจะไม่มีความผิดหวังในพระเยซู ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเหลือเราทั้งหลายที่อ้างตัวว่าเป็นสาวกของความเชื่อแบบ

คริสเตียนที่เน้นคำสอนเดิมที่จะสตัยชื่อ, ยึดไว้ให้มั่น, และชื่อตรงต่อไปจนกว่าพระเยซูเสด็จมา โดยส่วนตัวแล้ว ผมเชื่อว่าการเสด็จมาของพระองค์คือใกล้เข้ามาแล้ว!

ข้อ 26 และ 27: “ผู้ใดมีชัยชนะและถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด ‘เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ และผู้นั้นจะบังคับบัญชาคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก เหมือนกับเมื่อหม้อดินของช่างหม้อที่แตกออกเป็นเสี่ยงๆ’ ตามที่เราได้รับจากพระบิดาของเรา”

มีสอนอย่างชัดเจนในข้อ 26 ว่า การปฏิเสธเยเซเบลและไม่ยอมเข้าร่วมกับนางและกิจการต่างๆ หลักคำสอนต่างๆและข้อเชื่อต่างๆของนางนั้นยังไม่พอ --- แต่ที่เราควรไปไกลกว่านั้น: “**ถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด**” คนนั้นแหละจะได้รับมงกุฎ คนนั้นแหละจะมีอำนาจเหนือประชาชาติทั้งหลาย และจะครอบครองและครอบครองกับพระเยซู... บางคนได้ครองห้าเมือง บางคนได้ครองสิบเมือง แน่แน่นอนว่าหลักคำสอนที่แท้จริงเกี่ยวกับความแตกต่างในเรื่องบำเหน็จถูกสอนตรงนี้ ทุกคนจะได้รับบำเหน็จ – แต่ว่าแต่ละคนจะได้รับบำเหน็จ *สำหรับการลงแรงของตนเอง*

คำกล่าวที่ว่า “กิจการของเรา” ตรงนี้ตรงข้ามกับการงานของเยเซเบล (ข้อ 23) การงานต่างๆของเยเซเบลนั้นไม่บริสุทธิ์, ชั่วช้า – ขณะที่กิจการของพระเยซูนั้นบริสุทธิ์และเป็นตามอย่างพระเจ้า มีอยู่ครั้งหนึ่งพระเยซูตรัสคำกล่าวหนึ่งแก่ชนชาติของพระองค์เอง พวกเขา กล่าวว่า “พวกเราอยากทำงานของพระเจ้า พวกเราจะทำประการใด จึงจะทำงานของพระเจ้าได้?” พระเยซูตรัสตอบด้วยถ้อยคำเหล่านี้: “งานของพระเจ้านั้นคือการที่ท่านเชื่อในท่านที่พระองค์ทรงใช้นั้น” (ยอห์น 6:29)

อีกครั้งที่เราเห็นว่านี่คือพระเยซู – ไม่ใช่พระแม่มารีย์, ไม่ใช่สันตะปาปา, ไม่ใช่บาทหลวง, ไม่ใช่ศิษยาภิบาล, ไม่ใช่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผมมีความเคารพนับถือต่อระบบสันตะปาปาแห่งโรมมากพอๆกับที่มีต่อระบบสันตะปาปาแบบที่ปฏิบัติกันในนิกายโปรเตสแตนต์ทั้งหลายของแผ่นดินนี้ คุณไม่จำเป็นต้องเดินทางไปกรุงโรมเพื่อที่จะพบสันตะปาปา เรามีสันตะปาปาหลายคนในคริสตจักรโปรเตสแตนต์บางแห่งในสหรัฐอเมริกาแล้ว นักเทศน์บางคนไม่เทศนาเรื่องใดที่ไม่ได้รับอนุญาตจากพวกเจ้านายประจำคริสตจักรในหลายนิกายใหญ่ๆของแผ่นดินของเรา เมื่อผมกล่าวถึง “ระบบสันตะปาปา” ผมก็ไม่ได้กำลังพูดถึงโรมเท่านั้น – ผมกำลังพูดถึงพวกเผด็จการทางศาสนาในศาสนาใดก็ตาม ไม่ว่าจะกลุ่มนั้นจะถูกประทับตราด้วยชื่อใดก็ตาม

พระสัญญาในข้อที่เราศึกษาอยู่นี้ก็ยิ่งใหญ่เกินกว่าพระสัญญาใดๆที่ประทานให้แก่คริสตจักรทั้งหลาย – นั่นคือ “*สิทธิอำนาจ (อำนาจ) เหนือบรรดาประชาชาติ*” นี่คือเป้าหมายของระบบสันตะปาปา เรากำลังได้ยินสิ่งใดทุกวันนี้? *โลกเดียว, คริสตจักรเดียว* – และคุณก็รู้ดีพอๆกับที่ผมรู้ว่าในสมัยของเราระบบที่ใหญ่มหึมา ระบบหนึ่งกำลังถูกก่อร่างขึ้นเพื่อนำคริสตจักรทั้งปวงให้มาอยู่ใต้ประมุขเดียว สภาคริสตจักรอันยิ่งใหญ่ทั้งหลาย, การออมขอมท่ามกลางกลุ่มคนที่ทำงานคริสตจักร, ฉบับแก้ไขและฉบับแปลใหม่ๆของพระคัมภีร์กำลังทำลายความจริงที่เป็นหลักสำคัญเหล่านั้นแห่งความเชื่อของคริสเตียนแบบเน้นคำสอนเดิม มีการรณรงค์ครั้งใหญ่ซึ่งถูกหนุนหลังโดยชาตนาเองเพื่อที่จะนำทุกศาสนาให้มาอยู่ภายใต้ประมุขเดียว – และประมุขเดียวนั้นคือโรม บุคคลใดที่อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆและฟังวิทยุ ย่อมรู้ว่าความเคลื่อนไหวครั้งใหญ่นี้กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ อวสานกำลังจะใกล้มาถึงเราแล้วอย่างแน่นอน!

มันเป็นความไฝ่ฝันของโรมมาโดยตลอดที่จะครองโลก – ในทางการเมืองและในทางศาสนา ความไฝ่ฝันนั้นจะถูกทำให้เป็นจริงชั่วระยะเวลาสั้นๆ แต่การครอบครองของนางจะสั้นมากๆ เครื่องมือที่พระราชย์ของโรมใช้จะกลายเป็นตัวที่ทำให้นางพินาศเอง จงตั้งใจศึกษา วิวรรณ์ 17:16, 17

สิทธิอำนาจของเหล่าวิสุทธิชนเหนือบรรดาประชาชาติบนแผ่นดินโลกนี้จะเกิดขึ้นในช่วงยุคพันปี พระเยซูจะประทับบนพระที่นั่งของดาวิด และเราจะครอบครองกับพระองค์เป็นเวลาหนึ่งพันปีอันเปี่ยมสง่าราศี ผู้มีชัยชนะจะปกครองและครอบครองเหนือบรรดาประชาชาติที่โกรธแค้นและมักกบฏด้วยคาเทสสิก ใจที่ต่อต้านของพวกเขาจะถูกกำราบ ความเย่อหยิ่งของพวกเขาจะถูกถ่อมลง สง่าราศีของพวกเขาจะถูกนำลงมาสู่ฝูงคลีติน ประชาชาติทั้งปวงและชนชาติทั้งหมดจะรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า และว่าพระเจ้าทรงตั้งผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้รับอำนาจและสิทธิอำนาจ สักวันหนึ่งทุกคนจะทราบความจริงอันเป็นนิรันดร์ที่ว่าพระเจ้าทรงอำนาจสิทธิ์ขาด ผมกำลังตั้งตาคอยให้วันอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นมาถึงไวๆ เมื่อความชั่วร้ายจะถูกปราบลงเป็นนิตย์ และความชอบธรรมจะครอบครองตลอดไป

จงสังเกตถ้อยคำสุดท้ายในข้อ 27: “...ตามที่เราได้รับจากพระบิดาของเรา” เราควรสังเกตว่าสิทธิอำนาจและอำนาจครอบครองเหนือประชาชาติทั้งหลายได้ถูกมอบไว้แก่พระคริสต์แล้ว เพื่อที่พระองค์จะประทานให้แก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ประสงค์ จงศึกษาเพลงสดุดีบทที่สองทั้งบท แต่สิทธิอำนาจที่จะครอบครองกับพระองค์นี้จะถูกมอบให้แก่ผู้มีชัยชนะเท่านั้น อ่านข้อ 27 และจากนั้นจงเปรียบเทียบมันกับเพลงสดุดี 2:9 พระคำสองข้อนี้มีอะไรที่เหมือนกันมาก

ข้อ 28: “และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้แก่ผู้มันั้น” พระบุตรของพระเจ้าจะไม่เพียงประทานสิทธิอำนาจที่จะปกครองและครอบครองเหนือบรรดาประชาชาติให้แก่ผู้มีชัยชนะเท่านั้น แต่พระองค์ทรงให้คำสัญญาที่ยิ่งใหญ่กว่าและบริบูรณ์ยิ่งกว่าแก่ผู้มีชัยชนะด้วย... “และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้แก่ผู้มันั้น” ซึ่งเป็นความสนใจส่วนตัวในพระคริสต์เอง

นี่คือถ้อยคำอันมีค่าประเสริฐ: “ด้วยว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงนำพาคนหนึ่งคนใด คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า เหตุว่าท่านไม่ได้รับนิสัยอย่างทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่ท่านได้รับพระวิญญาณผู้ทรงให้เป็นบุตรซึ่งให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา” คือพระบิดา พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็น**บุตรของพระเจ้า** และถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เราก็เป็นทายาทคือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทพร้อมกับพระคริสต์ ถ้าเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์นั้น ก็เพื่อเราทั้งหลายจะได้สง่าราศีด้วยกันกับพระองค์ด้วย” (โรม 8:14-17)

ตรงนี้เปาโลเปิดเผยแก่เราโดยทางพระวิญญาณว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้าพระบิดา เราเป็นลูกๆของพระเจ้า เราเป็นทายาทของพระเจ้าและทายาทพร้อมกับพระคริสต์...นั่นคือ “ถ้าเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์นั้น ก็เพื่อเราทั้งหลายจะได้สง่าราศีด้วยกันกับพระองค์ด้วย” ถ้าเราทนทุกข์กับพระเยซู – ถ้าเรามีชัยชนะ ถ้าเราแบกกางเขน เราก็จะร่วมแบ่งปันมงกุฏ แต่ถ้าเราปฏิเสธกางเขน เราก็จะอับอายเมื่อพระองค์เสด็จมา อ่านวิวรรณ์ 2:28, 22:16 และมาลาคี 4:2 และจงเปรียบเทียบข้อพระคำเหล่านี้ มันจะทำให้ใจของคุณเป็นสุข

ข้อ 29: “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด”

คำเตือนสติอันจริงจังนี้ถูกส่งมายังคริสตจักรทั้งปวง การทรงเรียกให้ฟังในบทที่แล้ว ถูกให้ก่อนพระสัญญาแก่ผู้มีชัยชนะ แต่ในจดหมายฝากฉบับนี้ถึงคริสตจักรที่รียาติรา และในจดหมายอีกสามฉบับที่เหลือ คำเตือนสติให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณตรัสถูกให้หลังพระสัญญาแก่ผู้มีชัยชนะ

วิวรณ์ – บทที่สาม

ข้อความของพระวิญญาณถึงซาร์ดิส

วว. 3:1-6:

1 “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิสว่า ‘พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาราดวงนั้น ได้ตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว

2 เจ้าจงระแวงระวังให้ดี และกระตุ้นส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้วนั้นให้แข็งแรงขึ้น เพราะว่าเราไม่พบการประพฤติของเจ้าดีพร้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า

3 เหตุฉะนั้น เจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงยึดไว้ให้มั่นและกลับใจเสียใหม่ ฉะนั้นถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าจะมาหาเจ้าเมื่อไร

4 แต่ก็มีพวกเจ้าสองสามชื่อที่เมืองซาร์ดิสที่ไม่ได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนมีมลทิน และเขาเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควรแล้ว

5 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต แต่เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์

6 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด’

ในข้อความถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรในซาร์ดิส เรามีสภาพโดยทั่วไปของคริสตจักรหลังการปฏิรูป ในข้อความถึงธียาทிர่า เรามีสภาพของคริสตจักรก่อนการปฏิรูป ผมรู้ว่าข้อความเหล่านี้จริงๆ แล้วถูกส่งถึงคริสตจักรทั้งหลายที่มีอยู่จริงในสมัยของยอห์น – แต่ดังที่ผมได้กล่าวไปแล้ว คริสตจักรแต่ละแห่งเป็นตัวแทนของช่วงเวลาหนึ่งตั้งแต่พื้นเทคอสตจนถึงการรับขึ้นไป

ในเมืองซาร์ดิส นิกายโปรเตสแตนต์กำลังเรื่องอำนาจ ขณะที่ในที่ประชุมที่ธียาทிர่า ระบบสันตะปาปา (โรม) ได้ควบคุมอยู่ อันหนึ่งคาบเกี่ยวอีกอันหนึ่ง แต่แม้ว่าไม่มีการตัดขาดแบบฉับพลันระหว่างทั้งสอง พวกมันก็สื่อถึงช่วงเวลาหนึ่ง การปฏิรูป (the Reformation) เป็นจุดหักเหสำคัญในประวัติศาสตร์ของความเชื่อแบบคริสเตียนในฝั่งตะวันตก พระเจ้าทรงใช้มาร์ติน ลูเธอร์และคนอื่นๆ เพื่อเปิดตาของมวลชนมหาศาล และเป็นครั้งแรกที่พระวจนะของพระเจ้าถูกแปลเป็นภาษาที่สามัญชนเข้าใจได้ ตลอดหลายยุคหลายสมัย โรมได้พยายามอย่างเต็มที่เพื่อที่จะกีดกันพระวจนะของพระเจ้าไปจากคนทั่วไป แต่มันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ผู้เชื่อทุกคนจะเข้าถึงพระวจนะของพระองค์ได้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นครูของเรา (1 ยอห์น 2:27)

เมืองซาร์ดิสตั้งอยู่ไปทางทิศใต้ของธียาทிர่าประมาณยี่สิบเจ็ดหรือยี่สิบแปดไมล์ เมืองนี้มั่งคั่งมากๆ และเต็มไปด้วยความภาคภูมิใจ มันเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรแห่งลิเดีย ซาร์ดิสถูกพิชิตโดยไซรัส และเมื่อมันล่มสลายราชวงศ์ลิเดียก็มาถึงจุดจบ เมืองซาร์ดิสที่เคยภาคภูมิใจได้เสื่อมถอยลงทั้งหมด ประวัติศาสตร์บอกเราว่าในปี 1850 ไม่พบมนุษย์สักคนเดียวอาศัยอยู่ในเมืองซาร์ดิส ชื่อปัจจุบันของเมืองนี้คือ ซาร์ท

ข้อ 1: “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดีส์ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาราดวงนั้น ได้ตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่เจ้าได้ตายเสียแล้ว’”

ข้อนี้ระบุตัวผู้พูด... “พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า” พระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าเป็นคำกล่าวที่ชวนสับสนจนงงแก่ผู้อ่านพระคัมภีร์หลายคน เปาโลกล่าวถึง “พระวิญญาณองค์เดียว” ในจดหมายฝากฉบับต่างๆของตน และแน่นอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์**ทรงเป็น**พระวิญญาณองค์เดียว เราทุกคนล้วนได้รับบัพติศมาเข้าในกายเดียวโดยพระวิญญาณองค์เดียว และทุกคนถูกทำให้ดื่มเข้าในพระวิญญาณองค์เดียว แต่ในวิวรณ์ วลีที่ว่า “พระวิญญาณทั้งเจ็ด” ถูกใช้เพื่อทำให้เรามั่นใจเกี่ยวกับความสมบูรณ์ครบถ้วน ความบริบูรณ์ และการกระทำต่างๆและงานรับใช้ที่แตกต่างกันไปของพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวนั้น อีสยาห์ 11:2 ให้ความกระจ่างเรา: “และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะอยู่บนท่านนั้น คือวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ วิญญาณแห่งการวินิจฉัยและอนุภาพ วิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงพระเยโฮวาห์”

1. พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์
2. พระวิญญาณแห่งปัญญา
3. พระวิญญาณแห่งความเข้าใจ
4. พระวิญญาณแห่งการวินิจฉัย
5. พระวิญญาณแห่งอนุภาพ
6. พระวิญญาณแห่งความรู้
7. พระวิญญาณแห่งความยำเกรงพระเยโฮวาห์

ความครบบริบูรณ์ของพระวิญญาณมีอยู่ในพระคริสต์ และเราสามารถวางใจได้ว่าไม่ว่าคริสตจักรจะอยู่ในสภาพใด... มันอาจสละทิ้งความรักดั้งเดิมของมันไปแล้ว มันอาจเสื่อมทรามลง มันอาจตายไปแล้ว... แต่ในพระองค์ผู้ทรงยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำเหล่านั้น มีอำนาจฝ่ายวิญญาณมากเพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการทุกอย่างได้ ไม่ว่าความต้องการนั้นจะเป็นสิ่งใดก็ตาม

ผู้ตรัสไม่เพียงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าเท่านั้น แต่มี “ดาราดวงนั้น” ด้วย ดาวเหล่านั้นคือเหล่าผู้ฉายแสงแห่งที่ประชุมท้องถิ่นเหล่านั้น ความรับผิดชอบของพวกเขาก็คือ ฉายแสงเพื่อพระคริสต์, สะท้อนความสว่างของพระคริสต์และของสวรรค์ไปยังผู้คนในที่ประชุมและชุมชนที่มีชีวิตอยู่ในความมืด... ความมืดแห่งโลกนี้ พระคริสต์ทรงมีทั้ง “พระวิญญาณทั้งเจ็ด” และ “ดาราดวงนั้น” นั้น ความสว่างทั้งสิ้นและการรับใช้ทั้งหมดล้วนออกมาจากพระคริสต์ พระเยซูประทานงานรับใช้นั้นแก่เราซึ่งเราสามารถรับไหว และมันจะเป็นวันแสนสุขในชีวิตของบรรดาผู้รับใช้และคนงานคริสเตียนทั้งหลายเมื่อเราพร้อมที่จะตระหนักว่าพระเจ้าทรงทราบว่าพระองค์กำลังทำอะไรอยู่เมื่อพระองค์ทรงใส่เราไว้ในงานรับใช้อันใดอันหนึ่ง หากเรายอมปฏิบัติหน้าที่ต่างๆของเราอย่างสัตย์ซื่อและรับใช้อย่างสัตย์ซื่อในความสามารถที่พระองค์ประทานแก่เรา เราก็จะมีตารางเวลาที่แน่นอนเสียจนเราไม่มีเวลาเหลือไปโลกหรือวิพากษ์วิจารณ์งานรับใช้ของอีกคนหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็งาน

รับใช้ได้ในคริสตจักร หากมันประสบผลสำเร็จอย่างที่มีมันควรจะเป็น มันก็ออกมาจากพระเยซูคริสต์เจ้าซึ่งความครบบริบูรณ์ทั้งสิ้นมีอยู่ในพระองค์ “และท่านได้ความครบบริบูรณ์ในพระองค์” (คส. 2:8-10)

ข้อหนึ่งปิดท้ายด้วยคำประกาศเกี่ยวกับที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทุกแห่ง: “เรารู้จักแนวทางการกระทำของเจ้า” แต่คำกล่าวในที่นี่ไปไกลกว่าเดิม บรรดาสมาชิกของคริสตจักรที่ชาร์ดิสมีเชื่อว่าพวกเขายังมีชีวิตอยู่ – แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัพพัญญู พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง – และแม้ว่าชาร์ดิสประกาศตัวว่ามีชีวิต พระเจ้าก็ทรงทราบว่าคริสตจักรที่นั่นได้ตายเสียแล้ว มนุษย์มองดูสิ่งที่ปรากฏภายนอก พระเจ้าทรงทอดพระเนตรดูที่จิตใจ หลายครั้งที่เราเดินผ่านอาคารที่ใหญ่โตสวยงาม เราก็กล่าวว่า “โอ้โห! นั่นเป็นคริสตจักรที่ใหญ่โตจริงๆ! ช่างเป็นตึกที่สวยงามอะไรเช่นนี้!” ขณะที่ตึกแถวเล็กๆที่อยู่สุดถนน ที่มีคำว่า *มิชชั่น* เขียนอยู่ตรงประตู อาจเป็นคริสตจักรที่ยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าอาคารหรูหรานั้นบนถนนเมนสตรีทก็ได้

นิกายโปรเตสแตนต์ก็เคยเป็นเช่นนั้น – และยังเป็นอยู่ในปัจจุบัน – ในสถานที่หลายแห่งทุกวันนี้ ผู้รู้พระคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่หลายท่านถือว่าการปฏิรูปเป็นพระพรใหญ่ยิ่งที่สุดแก่ความเชื่อแบบคริสเตียน และประกาศว่าคำแข่งسابที่ใหญ่โตที่สุดคือ การเริ่มต้นของโรม (ระบบสันตะปาปา) เราต้องแยกแยะระหว่างการปฏิรูปและนิกายโปรเตสแตนต์ การปฏิรูปเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นิกายโปรเตสแตนต์เป็นระบบหนึ่งของมนุษย์ และหลายครั้งมันก็ตายไปแล้วอย่างสิ้นเชิง พวกนักปฏิรูป – มาร์ติน ลูเธอร์และคนอื่น ๆ – ได้ประสบความสำเร็จในการหักโค่นและเครื่องจองจำแห่งโรม และความเชื่อแบบคริสเตียนได้แบ่งบานชั่วระยะเวลาหนึ่ง บางคนอาจสงสัยว่า “ความร้อนรนนี้จะคงอยู่ต่อไปไหม? ชัยชนะจะต่อเนื่องไหม? ชัยชนะหนึ่งจะนำไปสู่อีกชัยชนะหนึ่งไหม?”

พญามารมีประสบการณ์เยอะมาก มันไม่ได้หลับอยู่ มันทำงานตลอด โดยเที่ยวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ ดังนั้น ผ่านไปเพียงไม่นาน การปฏิรูปก็เริ่มเย็นลงและกลายเป็นศาสนาแบบออร์ทอดอกซ์ที่เป็นทางการ ไม่มีชีวิตและเย็นชา นักปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นได้ตายไป – และคนเหล่านั้นที่มาแทนที่พวกเขาก็นำคริสตจักรเข้าสู่ “ระบบต่างๆ” แทนที่จะค้นดูข้อพระคัมภีร์ต่างๆ พวกเขากลับคิดค้นข้อเชื่อต่างๆขึ้นมาและปฏิบัติตามประเพณี ฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณได้จากไปเสียแล้ว และคนที่ร้อนรนก็หมดความร้อนรนของตน ในไม่ช้าคริสตจักรก็ขึ้นชื่อว่ามีชีวิตอยู่ – แต่มันก็ตายเสียแล้ว

นิกายโปรเตสแตนต์ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสื่อมทรามอันน่าเกลียดและการล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณอันเลวร้ายซึ่งถูกก่อให้เกิดขึ้นในสมัยยุคกลาง นิกายโปรเตสแตนต์ได้ก่อให้เกิดการหลับใหลฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรตายแล้ว – หลับอยู่ มันมีชีวิตอยู่ในนามเท่านั้น

ข้อ 2: “เจ้าจงระแวงระวังให้ดี และกระตุ้นส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้วนั้นให้แข็งแรงขึ้น เพราะว่าเราไม่พบการประพัตติของเจ้าดีพร้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า”

เราจะต้องสาละวนอยู่จนกว่าพระองค์เสด็จมา เราจะต้องไม่หลับเหมือนอย่างคนอื่นๆ... เราจะต้องตื่นตัวอยู่ การเฝ้าระวังและการอธิษฐานไปด้วยกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า (มาระโก 13:33) การเฝ้าระวังและการอธิษฐานคือแฝดสยามเมื่อพูดถึงการมีชัยชนะในการต่อสู้แบบคริสเตียน และการเป็นผู้มีชัยชนะ (อฟ. 6:18) ผมอยากรู้จริงๆว่าเรามีคริสเตียนกี่คนทุกวันนี้ที่ตื่นตัวอยู่ – เฝ้าระวังและ

อธิษฐาน – โดยตั้งตาคอยการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง? ไม่มีความจริงข้อใดในภาคพันธสัญญาใหม่ที่จะกระตุ้นคริสตจักรให้ตื่นตัวอยู่และทำให้มันสะอาดอยู่ต่อไปมากเท่ากับความจริงเรื่องการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า “ในช่วงขณะเดียว ในช่วงพริบตาเดียว” คนทั้งหลายที่เชื่อในการเสด็จกลับมาได้ทุกเมื่อขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ดำเนินชีวิตที่ร้อนรนและบริสุทธิ์ “และทุกคนที่มีความหวังเช่นนี้ในพระองค์ ก็ย่อมชำระตนให้บริสุทธิ์เหมือนอย่างพระองค์ทรงบริสุทธิ์” (1 ยอห์น 3:1-3)

สภาพของการอยู่ฝ่ายวิญญาณที่หลงเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยในชาร์ดิสกำลังมอดลงอย่างรวดเร็ว และที่ประชุมนั้นก็จึงถูกเตือนสติให้ “กระตุ้นส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งจะตายอยู่แล้วนั้นให้แข็งแรงขึ้น” ผลของพระวิญญาณ (กท. 5:22, 23) ยังมีอยู่ที่นั่นในตอนนั้น แม้ว่าผลนั้นอ่อนแอมาก ๆ อย่างไม่ต้องสงสัยก็ตาม และมันต้องได้รับการชูกำลังขึ้นในที่ มิฉะนั้น ความเชื่อแบบคริสเตียนแท้ทั้งหมดอาจสูญสิ้นไปจากชาร์ดิส

ข้อ 3: “เหตุฉะนั้น เจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงยึดไว้ให้มั่นและกลับใจเสียใหม่ ฉะนั้นถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร”

พระวิญญาณได้ตรัสแก่เอเฟซัสว่า “จงระลึก” (วิว. 2:5) อีกครั้งในข้อที่เราศึกษาอยู่นี้คริสตจักรถูกเตือนสติให้ระลึก เอเฟซัสถูกเตือนสติให้ระลึกความรักดั้งเดิมของพวกเขา – ประสบการณ์อันเปี่ยมสง่าราศีที่พวกเขาเคยมีกับพระคริสต์, พระองค์ผู้ทรงกำลังยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำเหล่านั้น ในข้อ 3 ชาร์ดิสถูกเตือนสติให้ระลึกถึงยุคทองคำแห่งการปฏิรูปนั้น (คริสตจักรนี้อยู่หลังการปฏิรูปนั้น – ช่วงเวลาที่ฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณและความชื่นชมยินดีเหลือล้นไหลท่วมทันหัวใจของผู้เชื่อทั้งหลาย) ด้วยเหตุนี้ พระวิญญาณจึงทรงเตือนสติคนเหล่านี้ให้ระลึกถึงยุคสมัยอันเปี่ยมสง่าราศีนั้น... ระลึกถึงผู้คนอย่างลูเธอร์, เวสลีย์, และคนอื่นๆ ในพระคำข้อนี้มีคำชูจากพระองค์ผู้ทรงยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำเหล่านั้นด้วย คริสตจักรจะต้องระลึก – ยึดไว้ให้มั่นและกลับใจเสียใหม่...และเฝ้าระวัง และหากพวกเขาไม่ระลึก, กลับใจเสียใหม่, และเฝ้าระวัง พระเยซูก็จะเสด็จมาดุจขโมยและพิพากษาพวกเขา (อ่าน 1 เธสะโลนิกา บทที่ 5) หากพวกเขาไม่กลับใจเสียใหม่ พระองค์ก็จะเสด็จมาหาพวกเขาในฐานะผู้พิพากษาคนหนึ่ง – โดยที่พวกเขาไม่รู้ ไม่ได้รอคอย และไม่คาดคิด ผมเกรงว่านิกายโปรเตสแตนต์และโลกได้จับมือคืนดีกันแล้ว และสมาชิกคริสตจักรส่วนใหญ่ในปัจจุบันพบความรื่นรมย์ในโลกมากกว่าที่พวกเขาพบในที่ประชุมอธิษฐาน พวกเขาพบความเพลิดเพลินในสิ่งต่างๆของโลกมากกว่าในสิ่งต่างๆของพระวิญญาณ ด้วยเหตุนี้ หากคริสตจักรและโลกตกลงกันและเดินไปด้วยกัน พวกเขาที่จะเจอการพิพากษาแบบเดียวกัน หายนะแบบเดียวกัน พระเยซูเจ้าจะเสด็จมายังคริสตจักรดุจดาวประจำรุ่งสำหรับอิสราเอล พระองค์ทรงเป็นดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม สำหรับโลกและอาณาจักรชาวคริสต์ที่เชื่อแต่ปาก พระองค์จะเสด็จมาอย่างน่าประหลาดใจจับพลัดจับผลู “ขโมยในเวลากลางคืน” ระบบสันตะปาปา (อียาธิรา) และนิกายโปรเตสแตนต์ (ชาร์ดิส) กำลังวิ่งต่อไปด้วยกัน แต่ในลู่วิ่งที่ตรงข้ามกัน แต่กำลังมีความพยายามอย่างหนักที่จะสมานรอยร้าวระหว่างนิกายโปรเตสแตนต์และนิกายโรมัน ความแตกต่างหลายอย่างระหว่างทั้งสองนิกายกำลังเริ่มน้อยลงเรื่อยๆ และโมงนั้นกำลังเข้ามาใกล้อย่างรวดเร็วเมื่อความแตกต่างทั้งปวงจะถูกทำให้สิ้นสุดลงระหว่างพวกมัน ขณะที่ผมบอกให้คนเขียนข้อความเหล่านี้อยู่ ก็กำลังมีประชุมสภาครั้งใหญ่เพื่อเตรียมการสำหรับการก่อตั้งคริสตจักรโลกอันยิ่งใหญ่ซึ่งจะถูกเป็นประมุขโดยพญามารเองในร่างของ

ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ จุดจบของคริสตจักรนั้นจะเป็นการพิพากษาที่ทำลายล้างจากพระองค์ผู้ทรงเป็นประมุขของคริสตจักรแท้ – พระเยซูคริสต์เจ้า, พระเมษโปดกของพระเจ้า

ข้อ 4 และ 5: “แต่ก็มีพวกเจ้าสองสามชื่อที่เมืองซาร์ดิสที่ไม่ได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนมีมลทิน และเขาเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควรแล้ว”

ดังที่ผมได้กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ มีคนจำนวนน้อยมากในซาร์ดิสที่เกิดผลต่างๆของพระวิญญาณ... อ่อนแอมาก แต่พวกเขาอยู่ที่นั่นในตอนนั้น พระเจ้าทรงมีคนที่เหลืออยู่ที่แท้จริงของพระองค์บนแผ่นดินโลก เสมอมา และจะทรงมีเสมอไปจนกว่าจะถึงการรับขึ้นไปของคริสตจักร เช่นเดียวกับที่เคยเป็นในสมัยของโนอาห์ เช่นเดียวกับที่เคยเป็นในสมัยของโลท มันก็จะเป็นเช่นนั้นด้วยในสมัยเมื่อบุตรมนุษย์จะทรงปรากฏในสมัยของโนอาห์ แปะคนได้รับการช่วยให้รอด ในสมัยของโลท จำนวนลดลงจากแปดเหลือสาม ดังที่*เคยเป็น*ในอดีต ในอนาคตก็จะเป็นเช่นนั้น พระวณะของพระเจ้าถามว่า “เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกนี้ พระองค์จะทรงพบความเชื่อหรือ?”

ผู้พยากรณ์เท็จปรากฏขึ้นในช่วงสิบปีหลังมานี้มากกว่าที่เคยปรากฏในสมัยก่อนหน้านั้น นิตยสารต่างๆ ได้บริจาคเงินหลายล้านดอลลาร์ซึ่งเป็นค่าโฆษณาให้กับเหล่าผู้ใช้ที่ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์, พระโลหิตที่หลั่งออกของพระองค์ และความจริงต่างๆที่เป็นหลักสำคัญแห่งความเชื่อแบบคริสเตียน ในสมัยนี้ผู้คนกำลังพยายามถอดความเป็นพระเจ้าออกไปจากพระเยซูเจ้าและลดระดับพระองค์ให้ลงมาเท่ากับมนุษย์ทุกคน ขอบพระคุณพระเจ้า ที่มีไม่สามารถและจะไม่มีวันเกิดขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้เป็นสัญญาณบอกเหตุว่าพระเยซูทรงอยู่ที่ประตูแล้ว แน่แน่นอนว่าพระองค์จะเสด็จมาโดยไว แน่แน่นอนว่าพระองค์จะทรงรื้อรอนานกว่านี้ไม่ได้แล้ว

พวกผู้เชื่อแท้ที่เหลืออยู่ในธียาทிரากูเรียกว่าเป็น “คนอื่นที่เหลืออยู่ที่เมืองธียาทிர่า” เราไม่ทราบว่าเป็น “คนอื่นที่เหลืออยู่” นั้นมีกี่คน แต่จงสังเกตตรงนี้ว่าในซาร์ดิส พระคัมภีร์กล่าวว่า “สองสามชื่อ” มีอยู่สองสามคน – น้อยมากๆ – ในซาร์ดิสที่ไม่ได้ทำตัวให้เป็นมลทิน ที่ไม่ได้ปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าเสียอย่างสิ้นเชิง พวกเขาบังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริง และมีได้ทำให้เสื้อผ้าของตนเป็นมลทินด้วยโลก, เนื้อหนัง และพญามาร คนส่วนใหญ่ในซาร์ดิสได้เชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่มีไม่กี่คนเท่านั้นที่มีชีวิตอยู่จริงๆ สองสามคนนั้นที่ได้ปฏิเสธพระนามของพระองค์และที่บังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริงก็มีพระสัญญาว่า “เขาเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา” พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของตนและทำให้พวกมันขาวสะอาดแล้วในพระโลหิตของพระเมษโปดก พวกเขาจึงจะเดินไปกับพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้วในเสื้อสีขาว คำกล่าวที่ว่า “เขาเป็นคนที่สมควรแล้ว” กล่าวได้กับเฉพาะคนทั้งหลายที่ถูกชำระล้างในพระโลหิตแล้ว, รอดโดยพระคุณของพระเจ้าแล้วเท่านั้น แม้ว่าคนจำนวนเล็กน้อยเหล่านี้อาจเป็นเหมือน “ดุ้นฟืนที่ฉวยออกมาจากไฟ” พวกเขาก็จะเดินในชุดสีขาวเพราะว่าไม่มีระดับของการไถ่ มีหลายระดับของ*บาเหน็จ* – แต่เมื่อผู้คนได้รับความรอดแล้ว ความบาปของพวกเขาก็ถูกชำระล้างออกไปและพวกเขาก็ขาวดุจหิมะ แม้ว่าสองสามคนเหล่านี้เย็นชาและไม่รู้สึกรู้สา ซึ่งดูเหมือนว่าเกือบตายฝ่ายวิญญาณไปแล้ว พวกเขาก็จะเดินไปกับพระผู้ไถ่ โดยสวมเสื้อขาวในเช้าอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นแห่งการเป็นขึ้นจากตาย

เหล่าผู้มีชัยชนะจะสวมชุดขาว ชื่อของพวกเขาจะไม่ถูกลบออกจากหนังสือแห่งชีวิต ชีวิตที่แท้จริงในพระเยซูคริสต์ถูกพิสูจน์โดยการดำเนินชีวิตแบบเปี่ยมชัยชนะโดยคนเหล่านั้นที่ครอบครองชีวิตของพระองค์ (คส. 1:27) เหล่าวิสุทธิชนที่บังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริงของพระเจ้าย่อมมีชัยชนะ จงตั้งใจอ่าน 1 โครินธ์ 10:13, 1 ยอห์น 4:4, โรม 8:31-39, เอเฟซัส 4:30

เราดำเนินชีวิตที่เปี่ยมชัยชนะเพราะว่า “พระองค์ผู้ทรงอยู่ในท่านทั้งหลายทรงเป็นใหญ่กว่าผู้คนที่อยู่ในโลก” ในยอห์น 17 พระเยซูทรงอธิษฐานต่อพระบิดาว่า “...ผู้ซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้ปกป้องเขาไว้และไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเสียไปนอกจากลูกของความพินาศ เพื่อพระคัมภีร์จะสำเร็จ” (ยอห์น 17:12) (ลูกของความพินาศตรงนี้หมายถึงยูดาส อิสคาริโอท ผู้ซึ่งยังมีงานต้องทำบนแผ่นดินโลกนี้อยู่ในระหว่างช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากนั้น)

ยูดาสแขวนคอตายและ “ไปยังที่ของตน” เขาจะกลับมายังแผ่นดินโลกนี้อีกในระหว่างช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากนั้น ยูดาส อิสคาริโอทคือ พญามารตัวเป็นๆ ในยอห์น 6:70 พระเยซูตรัสว่า “เราเลือกพวกท่านสิบสองคนมิใช่หรือ และคนหนึ่งในพวกท่านเป็นมารร้าย” มันเป็นความจริงที่ว่าเขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มอัครทูต แต่เขาหล่นไปจากตำแหน่งอัครทูตแล้ว ยูดาสเรียกพระเยซูว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า” (นายเจ้าข้า) เสมอ ไม่เคยเรียกพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า หรือ พระผู้ช่วยให้รอดเลย พระเยซูทรงเป็นนายจริงๆ แม้แต่ของพญามาร ยูดาส “ได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่” แต่เขาก็ตายเสียแล้ว ชื่อของเขาอยู่ในทะเบียนรายชื่อพวกสาวก แต่ไม่อยู่ใน “หนังสือแห่งชีวิตของพระเมสโปดก” (วิว. 21:27)*

มีความแตกต่างระหว่าง “หนังสือแห่งชีวิต” ที่ถูกกล่าวถึงในข้อพระคำของเราตรงนี้ และ “หนังสือแห่งชีวิตของพระเมสโปดก” ที่ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 21:27 ซาร์ดิส “ได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่” แต่ในความเป็นจริงแล้วที่ประชุมนั้นก็ตายเสียแล้ว อย่างไรก็ตาม มีผู้เชื่ออยู่สองสามคนที่นี่ ซึ่งได้บังเกิดใหม่แล้วอย่างแท้จริง พวกเขาอยู่ในกลุ่มคนส่วนน้อย พวกเขาไม่ได้รื้อร่นและตื่นตัว แต่พวกเขาก็มีชีวิตอยู่

ขอให้ผมเตือนความจำคุณว่ามีความแตกต่างระหว่างการไล่และบ่าเห็บ มันเป็นไปได้อย่างยิ่งที่ผู้เชื่อแท้สักคนหนึ่งจะสูญเสียบ่าเห็บของตน อ่าน 2 ยอห์น จงตั้งใจศึกษามัน ยอห์นคนเดียวกับที่เขียนวิวรณ์ใช้จดหมายฝากของยอห์นฉบับที่สองทั้งฉบับเพื่อเตือนคริสเตียนทั้งหลายเกี่ยวกับความจริงที่ว่า “เพื่อที่เราจะได้รับการบ่าเห็บเต็มที” มันเป็นไปได้ที่ผู้เชื่อแท้สักคนหนึ่งจะถูกฉวยออกมาจากกองไฟจุดดับพื้นอันหนึ่ง... เพื่อที่จะได้รับความรอด “แต่เหมือนดังรอดจากไฟ”

พระคำตอนนี้ในวิวรณ์ไม่ได้ขัดแย้งกับสิ่งที่พระเยซูตรัสในมัทธิว 10:32, 33: “เหตุฉะนั้นผู้ใดจะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย แต่ผู้ใดจะปฏิเสธเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะปฏิเสธผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย” ในวิวรณ์ 3:5 เราอ่านว่า “แต่เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์” สองสามคนเหล่านี้ไม่ได้ปฏิเสธพระนามของพระเยซู พวกเขาได้กล่าวยอมรับพระองค์และได้วางใจในพระองค์อย่างจริงจัง พวกเขาได้รับความรอดอย่างแท้จริง – ขณะที่มวลชนมหาศาลเป็นพวกยอมรับแต่ปาก แต่ไม่ใช่พวกเชื่อที่ใจ พวกยอมรับแต่ปากได้เข้าร่วมกับที่ประชุมท้องถิ่นนั้น แต่พวกเขาไม่ได้บังเกิดในครอบครัวของพระเจ้า ใน

กิจการ 2:47 เราเรียนรู้ว่าเรากลายเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่อย่างไร เมื่อเราได้รับความรอด องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงเพิ่มเราเข้ากับคริสตจักร ช่วงขณะที่เราได้รับความรอด เราก็ถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักรโดยทางบัพติศมาของพระวิญญาณ (1 คร. 12:12, 13)

ข้อ 6: “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด”

ข้อความที่ส่งถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรในซาร์ดิสปิดท้ายด้วยคำเตือนสติให้ “ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด” ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราให้ระลึกอีกครั้งว่าเราแต่ละคนต้องรับผิดชอบต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เราจะต้องฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัส – ไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์กล่าวหรือสอน

ขอให้ผมชี้ให้เห็นว่าในซาร์ดิส คำเตือนสติให้ “ฟัง” มาหลังจากพระสัญญาเรื่องบำเหน็จแก่ผู้มิชชันนารีแต่ละคน ที่ประชุมนั้นทั้งหมดที่ซาร์ดิสไม่ใช่คริสตจักรที่มีมิชชันนารี พวกเขาที่มีมิชชันนารีที่นั่นเป็นเพียงสองสามคนนั้น ที่มีได้ก้มหัวให้แก่โลก, เนื้อหนัง และพญามาร

ข้อความของพระวิญญาณถึงฟีลาเดลเฟีย

าว. 3:7-13:

7 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย ว่า ‘พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิต ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด ได้ตรัสดังนี้ว่า

8 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้ เพราะเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้รับการรักษาของเราและไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา

9 ดูเถิด เราจะทำให้พวกธรรมศาลาของชาตานที่พูดมั่วว่าเราเป็นพวกยิวและไม่ได้เป็นนั้น ดูเถิด เราจะทำให้เขามากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่า เราได้รักพวกเจ้า

10 เพราะเหตุเจ้าได้รับการรักษาของเราด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่งจะบังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก

11 ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฏของเจ้าไปได้

12 ผู้ใดมิชชันนารี เราจะกระทำให้ผู้นั้นเป็นเสนาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และผู้นั้นจะไม่ออกไปภายนอกอีกเลย และเราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเราไว้ที่ผู้นั้น และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย

13 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด’

ข้อความถึงคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียเป็นข้อความถึงคริสตจักรแท้ในคริสตจักรที่ยอมรับแต่ปาก... เหล่าผู้เชื่อแท้ที่อยู่ท่ามกลางสมาชิกจำนวนมากเหล่านั้น

เมืองฟีลาเดลเฟียอยู่ห่างไปทางใต้ของซาร์ดิสสี่สิบห้าไมล์ มันถูกตั้งชื่อตามผู้ก่อตั้งของมัน คือ อัททาลัส ฟีลาเดลฟัส ผู้เป็นกษัตริย์แห่งเปอร์แกมอส ปัจจุบันเมืองนี้ถูกตั้งชื่อว่า อัลลาห์ ซีฮร์ ซึ่งมีความหมายว่า “นครของพระเจ้า” และมีพวกกรีกอาศัยอยู่เป็นส่วนใหญ่ (มีประมาณหนึ่งหมื่นห้าพันคนที่นั่น) ร่องรอยที่เหลืออยู่ของอิทธิพลแบบคริสเตียนปรากฏชัดเจนในเมืองนี้ในปัจจุบันมากกว่าในเมืองไหนๆในเอเชียซึ่งเป็นที่ๆคริสต

จักรทั้งเจ็ดนั้นตั้งอยู่ ซากปรักหักพังของคริสตจักรยี่สิบห้าแห่งถูกพบได้ที่นั่น และเสาหินอ่อนต่างๆ – ซากที่เหลืออยู่ของคริสตจักรใหญ่โตต่างๆ— ก็ถูกพบเห็นได้อย่างชัดเจน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเสาหินอ่อนเหล่านี้เป็นซากของเสาทั้งหลายที่อยู่ที่นั่นกระทั่งในสมัยของยอห์นหรือหลังจากนั้นไม่นาน

เมืองฟีลาเลเพียงดำรงอยู่ยาวนานกว่าเมืองอื่นๆที่เหลือที่ยอห์นกล่าวถึง และเป็นเมืองคริสเตียนแห่งสุดท้ายที่ยอมจำนนต่อพวกเติร์ก ชื่อ “ฟีลาเดลเฟีย” มีความหมายว่า *ความรักฉันท์พี่น้อง* ความรักฉันท์พี่น้องเป็นลักษณะเด่นของครอบครัวของพระเจ้า (อฟ. 2:19) พระเยซูตรัสว่า “ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:35)

ข้อ 7: “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย ว่า ‘พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด ได้ตรัสดังนี้ว่า’”

ผู้ส่งข่าวไปยังคริสตจักรในฟีลาเดลเฟียระบุตัวพระองค์เองโดยตรัสว่า “*พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ตรัสดังนี้ว่า*” นี่เป็นคุณลักษณะของพระเจ้า อ่านโฮเซยา 11:9, เยเรมีย์ 10:10, วิวรณ์ 4:8, 1 เรสะโลนิกา 1:9, อีสยาห์ 6:3, 1 ยอห์น 5:20 *ความเป็นพระเจ้า* กำลังนำส่งข้อความถึงคริสตจักรแห่งความรักฉันท์พี่น้อง

พระผู้ส่งสารองค์นี้ทรงถูกระบุตัวเพิ่มเติมโดยถ้อยคำที่ว่า “ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด” พระเยซูทรงเป็นผู้ถือลูกกุญแจของดาวิด (อีสยาห์ 22:22) พระเยซูทรงเป็นผู้ถือลูกกุญแจแห่งนรกและแห่งความตายด้วย (ว. 1:18) พระเยซูได้ประทานลูกกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์ให้แก่เปโตร และเปโตรก็ใช้ลูกกุญแจเหล่านั้นเพื่อไขเปิดอาณาจักรสวรรค์ให้แก่พวกยิวในวันเพ็นเทคอสต์นั้น (กิจการ 2) เขาใช้ลูกกุญแจเหล่านั้นอีกครั้งเพื่อไขเปิดประตูแห่งความรอดโดยพระคุณให้แก่พวกคนต่างชาติ ในบ้านของโครเนลิอัส (กิจการ 10) เปโตรเปิดประตูเหล่านี้ทิ้งไว้แล้ว – ด้วยเหตุนี้ลูกกุญแจเหล่านั้นแห่งอาณาจักรนั้นจึงไม่ถูกพุดถึงอีกต่อไป เนื่องจากประตูแห่งอาณาจักรนั้นไม่ได้ถูกปิด มันจึงไม่ต้องถูกเปิดในสมัยปัจจุบันเหล่านี้โดยสันตะปาปา, บาทหลวง, เจ้าอธิการ, นักเทศน์ หรือผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนใด ประตูนั้นเปิดต้อนรับแก่ “ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์”

ข้อ 8: “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้ เพราะว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้รับราคาของเราและไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา”

พระองค์ผู้นำส่งข้อความถึงคริสตจักรในฟีลาเดลเฟียทรงเป็นพระองค์ผู้ทรงเปิด – และไม่มีผู้ใดปิด ทรงปิด— และไม่มีผู้ใดเปิด นี่คือประตูแห่งการรับใช้ ไม่ใช่ประตูแห่งความรอด “ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า” อ่านกิจการ 14:27, 1 โครินธ์ 16:9, 2 โครินธ์ 2:12 พระเยซูทรงถือลูกกุญแจที่ไขเปิดประตูแห่งการรับใช้ ใครจะกล้าตั้งคำถามสิทธิอำนาจของพระองค์ที่จะเปิดประตูนั้น – หรือที่จะปิดมันเสีย? สิทธิอำนาจของพระองค์นั้นเป็นอันสิ้นสุดและไม่อาจขัดขึ้นได้

ประตูแห่งการรับใช้เปิดให้แก่คริสตจักรในฟีลาเดลเฟียเพราะว่าที่ประชุมที่นั่นได้ (1) รักษาพระวจนะของพระองค์ และ (2) ไม่ได้ปฏิเสธพระนามของพระองค์ คริสตจักรใน*ซาร์ดิส* เดินจูงมือไปกับโลก และด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากว่าซาร์ดิสต้องทนทุกข์การพิพากษาของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่ง พระเจ้าทรงเห็นดีเห็นงามกับความบาปไม่ได้ สิ่งใดก็ตามที่ถูกหวานโดยคนๆหนึ่ง ครอบครัวหนึ่ง คริสตจักรหนึ่ง หรือประชาชาติหนึ่ง พวกเขา ก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้นด้วย “โลกกับสิ่งยั่วยวนของโลกกำลังผ่านพ้นไป แต่ผู้ที่

ประพุดิตตามพระทัยของพระเจ้าก็ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 ยอห์น 2:15-17) อนาคตของวิสุทธิชนเหล่านั้นที่ฟีลาเดลเฟียสดิเสเพราะว่าพวกเขาได้รับการพระวอนของพระองค์และยอมรับพระนามของพระองค์ พวกเขามีได้ปฏิเสธรองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต่อหน้าชั่วอายุคนที่ชั่วร้ายและวิปริต

ไม่มีผู้ใดสามารถปิดประตูซึ่งเปิดออกให้แก่คนเหล่านั้นที่ให้เกิดพระวอนของพระเจ้าและพระนามอันประเสริฐของพระเยซูได้ หลายครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่ พระวิญญาณทรงเปิดและปิดประตูต่างๆแก่พวกอัครทูต กรณีหนึ่งที่เป็นเช่นนั้นถูกพบในกิจการ 16:6-7 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปิดประตูสู่บางเมืองอย่างแน่นอน โดยทรงห้ามพวกอัครทูตมิให้ประกาศที่นั่น เมื่อชายตาบอดคนนั้นถูกพาตัวมาหาพระเยซูในเมืองเบธไซดา พระองค์ก็ทรงพาเขาออกไปนอกเมือง ทรงเปิดดวงตาที่บอดของเขา และจากนั้นก็สั่งเขาให้กลับบ้าน พระองค์ทรงบัญชาเขาให้กลับไปในเมืองนั้น หรือบอกคนใดในเมืองนั้นว่าใครได้เปิดตาของเขาแล้ว “พระองค์จึงตรัสสั่งคนนั้นให้กลับตรงไปยังบ้านของตน แล้วกำชับว่า “อย่าเข้าไปในเมือง หรือเล่าให้ใครในเมืองนั้นฟังเลย” (มาระโก 8:26) อ่านข้อ 22 ถึง 26 เพื่อที่จะได้เรื่องราวครบถ้วน พระเจ้าทรงบัญชาคนบางคนที่ไปยังสถานที่บางแห่งและทำงานรับใช้บางอย่าง แต่พระองค์ก็ทรงบัญชาผู้รับใช้บางคนเช่นกันว่าอย่าไปยังเมืองบางเมืองและไปหาคนบางคน พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่เปิดและปิดประตูแห่งการรับใช้

ใน 1 โครินธ์ 16:9 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดประตูอันยิ่งใหญ่ให้แก่กเทศน์ผู้ทรงอำนาจท่านหนึ่ง – อัครทูตเปาโล เราทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้จะดีกว่าเดิมเยอะหากเรายอมมอบทางทั้งหลายของเราไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและทูลขอพระองค์ให้เปิดประตูต่างๆแก่เรา แทนที่จะพยายามเปิดพวกมันโดยใช้อุบายทางการเมืองและเส้นสายทางศาสนา ผู้รับใช้บางคนไปยังโรงเรียนประจำนิกายบางแห่งเพื่อที่พวกเขาจะได้แน่ใจว่าจะถูกเรียกตัวให้รับตำแหน่งศิษยาภิบาลเมื่อพวกเขาได้ปริญญาของตนแล้ว คุณเชื่อใจได้เลยว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ไม่ทรงเรียกพวกนักเทศน์ซึ่งเป็นจำนวนที่เกินมา ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียก พระเจ้าก็ทรงแต่งตั้ง และผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกและแต่งตั้ง พระเจ้าก็ทรงจัดหาธรรมาสนให้เขาด้วย “ด้วยว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงนำพาคนหนึ่งคนใด คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า” (โรม 8:14) หากเราถูกนำพาโดยพระวิญญาณ เราก็จะถูกนำพาไปในวิธีที่ถูกต้อง ไปยังเมืองที่ถูกต้อง ไปยังธรรมาสนที่ถูกต้อง – และ เหมือนกับในกรณีของฟิลิป ไปยังคนที่ถูกต้อง ฟิลิปทั้งการฟื้นฟูครั้งใหญ่ และดำเนินตามพระวิญญาณไปยังธรรมาสนของชายผู้หนึ่งที่ต้องการองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า – และเขาได้ชัยชนะอันยิ่งใหญ่!

ฟีลาเดลเฟียเป็นคริสตจักรที่สองในคริสตจักรทั้งเจ็ดนั้นที่ไม่มีคำดักเตือนหรือคำตำหนิเลย สเมอร์นาคือคริสตจักรอีกแห่งที่เหลือที่ไม่ถูกตำหนิหรือถูกดักเตือนโดยพระวิญญาณ สเมอร์นาเป็นคริสตจักรที่ทนความทุกข์ยาก, คริสตจักรที่ถูกข่มเหง, คริสตจักรที่เผชิญกับการนองเลือด ฟีลาเดลเฟีย ซึ่งเป็นคริสตจักรที่อ่อนแอแต่สัตย์ซื่อ ไม่ถูกตำหนิ แต่ตรงกันข้ามกลับได้รับคำชมเพราะเธอได้รับการพระวอนและไม่ได้ปฏิเสธพระนามนั้นที่เหนือทุกนาม

ช่วงเวลาที่ถูกเป็นตัวแทนโดยคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟีย ครอบคลุมประมาณตั้งแต่ปี 1750 จนถึงช่วงเวลาที่อยู่หลังสงครามโลกครั้งที่สอง อย่างไรก็ตาม คริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียและคริสตจักรชาวเลาดีเซียก็จะคงอยู่ร่วมกันต่อไปจนกว่าคริสตจักรที่ถูกขับออกไปและคริสตจักรที่อุ้งนั้นถูกคายออก เมื่อผมกล่าวว่าคริสต

จักรทั้งสองนี้จะคงอยู่ร่วมกัน ผมก็ไม่ได้หมายความว่าในแง่ฝ่ายวิญญาณ ผมหมายถึงการที่ทั้งคู่ยังอยู่บนแผ่นดินโลกต่อไป การฟื้นฟูที่ได้นำคริสตจักรแห่งความรักฉันพี่น้องออกมาจากสองสามชื่อนั้นที่เหลืออยู่ในชาร์ดิส ได้เริ่มต้นพร้อมกับเหล่านักเทศน์ผู้ยิ่งใหญ่อย่าง วิทฟิลด์, เวสลีย์, ฟินเนีย, และมูดี พวกเขาเป็นยักษ์ใหญ่แห่งการประกาศข่าวประเสริฐจริง ๆ! พระเจ้าน่าจะให้เรามีคนอย่างมูดีหรือฟินเนียบนโลกนี้ในปัจจุบัน! มันเป็นเรื่องจริงที่ว่าเรามีเหล่าบุคคลที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าทำงานอยู่วันนี้ แต่ก็ไม่เหมือนกับคนเหล่านั้น ไฟแห่งการฟื้นฟูเคยลุกไหม้ผ่านเข้าไปในประตูต่างๆที่เปิดอยู่ทั่วโลก แต่ว่าวันนี้ประตูจริงๆ ที่ประตูส่วนใหญ่เหล่านั้นถูกปิดไปแล้ววันนี้ และประตูอื่นๆก็กำลังจะถูกปิด ลัทธิคอมมิวนิสต์ได้ปิดประตูไปมากมายที่เคยเปิดในสมัยของมูดี

ขณะที่ผมกล่าวถ้อยคำเหล่านี้อยู่ ผมก็คิดถึงเกาะคิวบาอันสวยงาม ผมเดินทางไปยังเกาะนั้นเพื่อทำงานมิชชั่นสามารถแล้ว ผมได้ประกาศข่าวประเสริฐในสถานที่หลายแห่งที่นั่น ผมได้เป็นประจักษ์พยานถึงการอัศจรรย์สมัยใหม่ในงานของคุณและคุณนายโรมัส วิลลี ที่ปีนาร์ เดล ริโอ ในเดอะ ไบเบิลสกูล ผมได้มีโอกาสได้ปราศรัยหลายครั้งในไบเบิล สกูลแห่งนั้น แต่คิวบาอยู่ที่ไหนแล้วตอนนี้? ประตูนั้นเคยเปิดอยู่เมื่อสองสามปีก่อน เดียวนี้มันถูกปิดไปแล้ว และเมื่ออวสานใกล้เข้ามา เราก็มองเห็นประตูถูกปิดลงมากขึ้นเรื่อยๆ พระเจ้าจะทรงเปิดพวกมันทิ้งไว้ก็ได้ – แต่พระองค์ทรงอนุญาตให้พวกมันถูกปิดเพราะความไม่สัตย์ซื่อของผู้เชื่อทั้งหลาย คริสตจักรในอเมริกาใช้เงินหลายล้านดอลลาร์ไปกับภาพยนตร์ เครื่องสำอาง บุหรี่ เครื่องดื่ม โทรทัศน์ และรถยนต์ – และส่งเศษเงินเหลือๆไปให้งานมิชชั่น! ขอพระเจ้าทรงโปรดเวทนามอเมริกาเมื่อประเทศนี้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าเถิด! “ผู้ใดได้รับฝากไว้มาก ก็จะทรงเรียกเอาจากผู้นั้นมาก” โอ พระเจ้า! ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์ทั้งหลายที่ได้รับฝากไว้มากเหลือเกินด้วยเถิด!

มี “กำลังเพียงเล็กน้อย” เหลืออยู่ มีเหลืออยู่เพียง “สองสามชื่อ” และแม้จะมีกำลังเพียงเล็กน้อยและมีเพียงสองสามชื่อ การสู้รบอันยิ่งใหญ่แห่งความชอบธรรมก็ถูกมีชัยชนะโดยเหล่าคนผู้เป็นที่รักของพระเจ้า – เหล่ายักษ์ใหญ่ฝ่ายวิญญาณที่ได้ตัวตบสองคมอันคมกริบแห่งพระวาระโดยปราศจากความกลัวหรือการเห็นแก่หน้าผู้ใด พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้เกียรติความสัตย์ซื่อของพวกเขา โดยทรงใช้คนเหล่านี้และคนอื่นๆอีกสองสามคนที่เป็นเหมือนพวกเขาในการนำหลายล้านคนมาหาพระเยซูเจ้า ซึ่งให้กำเนิดคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟีย – คริสตจักรแห่งความรักฉันพี่น้อง, คริสตจักรที่รักษาพระวาระและกล่าวยอมรับพระนามนั้นซึ่งความรอดถูกพบอยู่ในพระนามนั้น – พระนามเดียวที่คนบาปทั้งหลายจะรอดได้ (กิจการ 4:12)

ข้อ 9: “ดูเถิด เราจะทำให้พวกธรรมศาลาของชาตานที่พุดมูสาวว่าเขาเป็นพวกยิวและไม่ได้เป็นนั้น ดูเถิด เราจะทำให้เขามากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่า เราได้รักพวกเจ้า”

เราเจอกับคนกลุ่มเดิมตรงนี้แบบที่ถูกกล่าวแก่สเมอร์นา ลักษณะเฉพาะตัวของการขัดขวางอาจไม่เหมือนกันในช่วงเวลาของคริสตจักรทั้งสอง เพราะว่าชาตานใช้ชีวิตโง่โง่แตกต่างกันไป แต่ในทั้งสองช่วงเวลาการขัดขวางนั้นถูกเรียกว่าเป็น “ธรรมศาลาของชาตาน” คนเหล่านั้นที่ถูกพูดถึงไม่จำเป็นต้องมีเชื้อชาติยิว แต่เหมือนกับที่พวกยิวอ้างตัวว่าเป็นประชากรที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกนี้ และชนชาติอื่นๆที่เหลือบนแผ่นดินโลกไม่ถูกรวมเข้าไว้ด้วย ดังนั้นเราจึงมีระบบศาสนจักรที่กล่าวอ้างแบบเดียวกัน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาแสดงออกถึงจิตวิญญาณแห่งแนวคิดไฮเปอร์-คาลวิน แต่จงจำไว้ว่าไม่มีสิ่งใดเล็ดลอดไปจากพระเนตรที่

เห็นทุกสิ่งของพระเยซู... พระเนตรที่เป็นเหมือน “เปลวไฟ” พระบุตรของพระเจ้าทรงรับปากผู้เชื่อแท้ทั้งหลายว่าพระองค์จะทรงจัดการเรื่องนี้ให้เรียบร้อยเอง ดังนั้นพระองค์จึงทรงเปิดโปงธาตุแท้ของคนเหล่านี้และทรงประกาศว่าพวกเขาเป็น “ธรรมศาลาของซาตาน”

เมื่อพระเยซูทรงอยู่บนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงทอดพระเนตรชนชาติของพระองค์ตรงๆที่ใบหน้าและตรัสว่า “ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือพญามาร!” (ยอห์น 8:44) คุณหมายเหตุได้เลยว่าตั้งแต่เวลานั้นที่พระองค์ทรงดำเนินบนแผ่นดินโลกไปจนกระทั่งพระองค์ทรงยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นโดยตรัสข้อความที่ยอห์นเขียนลงไป พระองค์ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงข้อความของพระองค์เลย ผมได้ประกาศข่าวประเสริฐมานานหลายปีแล้ว และผมก็กำลังประกาศข้อความข่าวประเสริฐเดิมวันนี้ที่ผมเคยประกาศตอนที่ผมเริ่มประกาศใหม่ๆ ผู้รับใช้ของพระเจ้าย่อมไม่เปลี่ยนแปลงข่าวประเสริฐของตน เขาไม่เปลี่ยนแปลงข้อความของตน เหตุผลนั้นชัดเจน: ข่าวประเสริฐไม่เคยเปลี่ยนแปลง “พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลานานนี้ และเวลาวันนี้ และต่อไปเป็นนิกาล” (ฮบ. 13:8) – และแน่นอนว่า พระเยซูทรงเป็นข่าวประเสริฐ

พระเยซูทรงรับปากผู้เชื่อแท้เหล่านั้นในฟีลาเดลเฟียว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาเสแสร้ง, พวกสมาชิกคริสตจักรของปลอม, คนเหล่านั้นที่ยอมรับแต่ปากแต่ไม่ได้เชื่อด้วยใจ มากกราบลงแทบเท้าของคริสตจักรแท้พระเจ้าทรงหวงแหนคริสตจักร คริสตจักรเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ พระองค์ได้ทรงซื้อมันแล้วด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง (กิจการ 20:28) และคนเหล่านั้นที่ปลอมแปลงคริสตจักรแท้จะต้องชดใช้สำหรับความชั่วร้ายที่ทำอันตรายถึงตายได้ของพวกเขา

ข้อ 10: “เพราะเหตุเจ้าได้รักษาคำของเราด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่งจะบังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก” ช่างเป็นพระสัญญาอันประเสริฐ!

สองสิ่งถูกชี้ให้เห็นตรงนี้ อย่างแรกคือ “เพราะเหตุเจ้าได้รักษาคำของเราด้วยความเพียร...” โดยเช่นนี้พระวิญญาณทรงหมายความว่า “เพราะว่าเจ้าได้เชื่อตรงต่อพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้า” จนกว่าเราได้ไปถึงสวรรค์ เราจะไม่มีวันทราบถึงความสำคัญของพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้าเลย สหายที่รักเอ๋ย คุณทราบมาก่อนไหมว่าหากพญามารสามารถทำลายความน่าเชื่อถือของพระวจนะของพระเจ้าได้ รากฐานแห่งความเชื่อแบบคริสเตียนก็คงจะพังทลายและนรกก็คงจะทำลายคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่? แต่สิ่งนั้นจะไม่มีการเกิดขึ้นเด็ดขาด พระวจนะของพระเจ้าเป็นศิลาแห่งยิบรอลตาร์อันแข็งแกร่ง หากกล่าวในแง่ฝ่ายวิญญาณ “ในเริ่มแรกนั้นพระวาเททรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาเททรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาเททรงเป็นพระเจ้า” หากพญามารสามารถทำลายพระวจนะของพระเจ้าได้ พญามารก็คงทำลายพระเจ้าได้ เพราะว่าพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หากพญามารสามารถทำลายความน่าเชื่อถือของพระวจนะของพระเจ้าได้ พญามารก็คงมองพระพักตร์ของพระเจ้าตรงๆและตราหน้าพระองค์ว่าเป็นผู้มูสา แต่ฮาเลลูยา! “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระวจนะของพระองค์ปักแน่นอยู่ในสวรรค์เป็นนิรันดร์!” ผมขอบคุณพระเจ้าที่พวกบิชอป, พวกนักแปลและพวกนักแก้ไขไม่สามารถเอามือคดโกงและคลุ้มคลั่งของพวกเขามาแตะต้องพระวจนะอันมีชีวิต ได้รับการปกป้อง สมบูรณ์ บริสุทธิ์ และศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าได้ จงสรรเสริญพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์เถิด!

อย่างที่สอง – พวกเขาไม่เพียงรักษาพระวจนะไว้เท่านั้น แต่พวกเขายังได้รักษาพระนามของพระองค์ไว้ด้วย พวกเขามีได้ปฏิเสธ แต่ได้ยกชูพระนามนั้นที่ถูกยกชูในพระวจนะนั้น – พระนามที่เมื่อผู้ใดได้ยินเสียงพระนามนั้นทุกหัวเขาจะคุกกราบลงในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก และสิ่งต่างๆที่อยู่ใต้แผ่นดินโลก (ฟป. 2:10)

“เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย”

มีความคิด หลักคำสอนและข้อเชื่ออยู่มากมายเกี่ยวกับคริสตจักรและช่วงเวลาทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้นที่จะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกในระหว่างการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ บางคนสอนว่าคริสตจักรจะผ่านเข้าไปในครั้งแรกของความทุกข์ลำบากนั้น บ้างก็สอนว่าคริสตจักรจะต้องเผชิญความทุกข์ลำบากนั้น*ทั้งหมด* มีพวกที่สอนว่าคริสตจักรจะถูกรับขึ้นไปในตอนกลางของความทุกข์ลำบากนั้น และจากนั้น – มีหลายคนทีเทศนาความจริง: ว่าคริสตจักรจะถูกรับขึ้นไปก่อนการปรากฏตัวของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ *ก่อนการเริ่มต้น*ของความทุกข์ลำบากนั้น, “เวลาแห่งการทดลองใจนั้นซึ่งจะบังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก”

คุณเชื่อใจได้เลยว่าหลายๆที่บังเกิดใหม่แล้วของพระเจ้าจะไม่เข้าหรือผ่านเข้าไปในส่วนใดของช่วงเวลาทุกข์ลำบากนั้นที่จะบังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกนี้ ผู้เชื่อแท้ทั้งหลายยอมรักษาพระวจนะ ผู้เชื่อแท้ทั้งหลายยอมกล่าวยอมรับพระนามของพระเยซู และพระสัญญาที่มีแก่ผู้เชื่อเหล่านั้นในฟีลาเดลเฟียก็คือ “เพราะเหตุเจ้าได้รักษาคำของเราด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่งจะบังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก” บรรดาอาจารย์และนักเทศน์ที่โดดเด่น เน้นคำสอนเดิม ประกาศข่าวประเสริฐ และเชื่อพระคัมภีร์ทุกคนเชื่อและสอนว่า “เวลาแห่งการทดลองนั้น” ที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้คือ ความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้นซึ่งเป็นที่รู้จักในภาคพันธสัญญาเดิมว่า “เวลาทุกข์ใจของยาโคบ”

ผู้เชื่อแท้ทั้งหลายจะไม่ผ่านเข้าไปในส่วนใดส่วนหนึ่งของความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้นเลย ข้อพิสูจน์ก็คือ: **“เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกำหนดเราไว้สำหรับพระอาชญา แต่สำหรับให้ได้รับความรอดโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”** (1 ธส. 5:9) ผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วไม่ได้รับความรอดเพื่อที่จะเผชิญกับพระอาชญา เราได้รับความรอดและได้รับการช่วยให้พ้นแล้วจากพระพิโรธของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ในฐานะเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์ เราจึงไม่ถูกกำหนดไว้สำหรับพระอาชญา แต่สำหรับให้ได้รับความรอดอันสมบูรณ์และครบถ้วน พระเยซูได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่ชีวิตวิญญาณ พระองค์ทรงพระชนม์อยู่เพื่อช่วยเราให้พ้นในแต่ละวันจากอำนาจของบาป โลก เนื้อหนัง และพญามาร พระองค์จะเสด็จมาในการรับขึ้นไปเพื่อช่วยเราให้พ้นจากความเปื่อยเน่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างกายที่ตายได้นี้ ที่ตายได้นี้จะต้องสวมความเป็นอมตะ และการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จมาในการรับขึ้นไป อ่านบทที่สิบห้าทั้งบทของ 1 โครินธ์ อ่าน 1 ยอห์น 3:1-3 แต่จงฟังนี้! **“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะช่วยคนที่ตามทางของพระเจ้าให้รอดพ้นจากการทดลองต่างๆ (ซึ่งตรงนี้หมายถึงความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้นที่จะบังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก) และทรงทราบวิธีที่จะรักษาคนอธรรมไว้จนถึงวันพิพากษาเพื่อจะได้ลงโทษเขา”** (2 เปโตร 2:9)

เมื่อน้ำท่วมโลกมา ไม่มีน้ำสักหยดตกลงมาจากกระถางโนอาห์และครอบครัวของเขาปลอดภัยอยู่ภายในนาวาแล้ว “และพระเยโฮวาห์ทรงปิดประตูให้ท่าน” (ปฐมก. 7:1 และ 16) เมื่อโสโดมถูกทำลาย ไม่มีไฟและ

กำมะถันสักประกายเดี่ยวหล่นลงมาบนเมืองนั้นจนกระทั่งโลหพลอดภัยอยู่นอกเมืองนั้น พันจากอันตรายของไฟนั้นแล้ว อ่าน ปฐมกาล 19:12-22 และคุณจะได้พบว่าพระเจ้าได้ตรัสว่า “โลห จงออกไปเสีย! เราทำลายเมืองนี้ไม่ได้จนกว่าเจ้าอยู่นอกเมืองนี้แล้ว!” 2 เปโตร 2:8 บอกเราว่าโลหเป็นคนชอบธรรม แม้ว่าเขา “เป็นทุกข์เป็นร้อนทุกวันๆ เพราะการประพาดขี้” ของโสโดมก็ตาม อย่าโกรธผมนะครับ – ผมไม่ได้เขียนข้อความนั้น ผมแค่กำลังอ่านมันจากพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้าและให้มันแก่คุณในข้อความนี้เท่านั้น เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่าภาคพันธสัญญาใหม่ประกาศว่าโลหเป็นคนชอบธรรม เขาสูญเสียครอบครัวของตนไป – ยกเว้นบุตรสาวสองคนที่ต่อมาทำให้เขาอับยศอดสู เขาสูญเสียทรัพย์สินสิ่งของทั้งหมดของตน ... ทุกสิ่งที่เขามี – แต่เขาก็เป็นคนชอบธรรมคนหนึ่ง และพระเจ้าทรงทำให้แน่ใจว่าเขาพลอดภัยอยู่นอกเมืองนั้นแล้วก่อนที่ไฟนั้นตกลงมา

แน่นอนว่าพระเจ้าทรงรักคริสตจักร – เจ้าสาวของพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมาของพระองค์ – มากพอๆกับที่พระองค์ทรงรักโนอาห์และโลห ดังนั้นอย่าให้ใครมาบอกคุณว่าคริสตจักรจะผ่านเข้าไปในสวนใดส่วนหนึ่งของการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ คุณเชื่อใจได้เลยว่าเจ้ามิได้ทรงช่วยเราให้รอดเพื่อที่จะถูกทุบตีและถูกข่มเหงโดยปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ คริสตจักรกำลังตั้งตาคอย*พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า* – ไม่ใช่ตั้งตาคอยปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์

ใน 2 เปโตร 2:9 การพิพากษานั้นเกี่ยวข้องกับวาระสุดท้ายนั้น คนชั่วจะถูกพิพากษาผ่านทางภัยพิบัติใหญ่โตต่างๆและสิ่งน่ากลัวต่างๆที่จะเกิดขึ้นตามที่ถูกบันทึกไว้ในหนังสือวิวรณ์ *หลังจากการรับขึ้นไปของคริสตจักรแล้ว* ภัยพิบัติและการพิพากษาที่น่ากลัวเหล่านี้จะบังเกิดแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลกในระหว่างความทุกข์ลำบากนั้น หลังจากที่คริสตจักรได้ถูกพาออกไปจากแผ่นดินโลกแล้วเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ คนชอบธรรมจะได้รับการช่วยให้พ้นจากภัยพิบัติอันเลวร้ายเหล่านี้ และจากไฟและเลือดที่ตกลงมาอย่างท่าฝน และผีปศาจสุดสยองที่จะรุกรานแผ่นดินโลกนี้หลังจากการรับขึ้นไปนั้น เหมือนกับที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งโสโดมไม่ได้จนกว่าโลหออกไปจากเมืองนั้นแล้ว (ปฐมก. 19:22) พระเจ้าก็จะไม่ทรงแต่งตั้งแผ่นดินโลกนี้ในการพิพากษาและความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งจนกว่าเจ้าสาวของพระคริสต์ (คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่) ได้นั่งกับพระเยซูเจ้าในฟ้าอากาศ ที่การเสด็จสมรสของพระเมษโปดก (1 ธส. 4:13-18 และ วว. 19:7-10)

จงชื่นใจยินดี ลูกของพระเจ้าเอ๋ย – จงมีใจกล้าหาญเถิด! เมื่อนรกแตกบนแผ่นดินโลกนี้และโลหิตไหลนองดุจสายธารเป็นระยะทางสองร้อยไมล์ ลึกสิบฟุต เมื่อคนบาปทั้งหลายอ่อนน้อมพระเจ้าให้ปล่อยให้ก่อนหินและภูเขาร่วงทับพวกเขาและซ่อนพวกเขาเสียจากพระพักตร์ของพระเยซู เมื่อคนทั้งหลายเคี้ยวลิ้นของตนและอ่อนน้อมพระเจ้าให้ปล่อยให้พวกเขาตายเสียดีกว่า (แต่พวกเขา ก็ตายไม่ได้) – เราผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วก็จะได้ที่นั่งติดสนามในท้องฟ้า! คุณทราบมาก่อนไหม ผู้เชื่อที่รักเอ๋ย ว่าการรับขึ้นไปนั้นอาจเกิดขึ้นในวันนี้? มันอาจเกิดขึ้นชั่วขณะนี้เลยก็ได้! ไม่มีใครรู้นั้นหรือชั่วโมงนั้น ไม่มีใครทราบชั่วขณะนั้น – แต่การเสด็จมาของพระเยซูนั้นเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ หากคุณบังเกิดใหม่แล้ว จงชื่นใจยินดี! จงให้สายตาของคุณจับจ้องที่พระเยซู จงรอคอยพระองค์ จงอธิษฐานขอให้พระองค์เสด็จมาไวๆ

ข้อ 11: “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฎของเจ้าไปได้”

ข้อสิบเอ็ดมีคำประกาศหนึ่งและคำแนะนำหนึ่งที่ควรปฏิบัติตาม “*ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว*” เมื่อพระเยซูเสด็จมารับคริสตจักร ทุกอย่างจะสิ้นสุดภายในชั่วพริบตาเดียว ผู้เชื่อทั้งหลายถูกเตือนสติว่า “*จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฏของเจ้าไปได้*” นี้ไม่ได้กล่าวว่า “*จงยึดความรอดของเจ้าไว้ให้มั่น อย่าให้ใครขโมยความรอดของเจ้าไปได้*” โอ้ ไม่! มันกล่าวว่า “*มงกุฏ มงกุฏทั้งหลายคือบำเหน็จต่างๆ* ผมจะบอกชื่อพวกมันให้คุณในอีกไม่กี่อึดใจ

ข้อ 12 และ 13: “*ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะกระทำให้ผู้นั้นเป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และผู้นั้นจะไม่ออกไปภายนอกอีกเลย และเราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเราไว้ที่ผู้นั้น และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด*”

ไม่มีข้อสงสัยเลยว่า คริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียคือคริสตจักรที่จะถูกรับขึ้นไปจากแผ่นดินโลกนี้ในเวลาเดียวกับที่ชาวเลาดีเซียเหล่านั้นจะถูก*คาย*ออก มันเป็นความจริงที่ว่าในสมัยของยอห์นมีเมืองหนึ่งชื่อว่าฟีลาเดลเฟีย และมีคริสตจักรหนึ่งอยู่ที่นั่น แต่ข้อความนี้กินความหมายมากกว่าที่ประชุมท้องถิ่นนั้นในฟีลาเดลเฟีย แต่ละแห่งของคริสตจักรทั้งเจ็ดนั้นคล้ายกันกับช่วงเวลาหนึ่งของประวัติศาสตร์คริสตจักรที่ผ่านพ้นเราไปแล้ว เรื่อยมาจนถึงคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟีย ขณะนี้เรากำลังมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาตรงกันกับคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟีย และคริสตจักรของชาวเลาดีเซียเหล่านั้น

คริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียเป็นภาพหนึ่งของคริสตจักรแท้ ก่อนการรับขึ้นไปเพียงไม่นาน ขณะนี้เรากำลังมีชีวิตอยู่ในโมงยามแห่งการเสด็จมาของพระบุตรของพระเจ้าเพื่อมารับคริสตจักร รายละเอียดปลีกย่อยทุกอย่างของคำพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้ว หรือ*กำลังถูกทำให้สำเร็จจริง*อยู่วันนี้ต่อหน้าต่อตาเรา! หลายสิ่งเหลือเกินได้เกิดขึ้นในช่วงสิบปีหลังมานี้ เราเกือบจะเวียนหัวเมื่อเปรียบเทียบเหตุการณ์ปัจจุบันต่างๆกับคำพยากรณ์ สิ่งต่างๆที่ถูกพยากรณ์ไว้เมื่อหลายร้อยปีก่อนได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วในสมัยของเรา สักวันหนึ่งในวันอันเปี่ยมสง่าราศีเหล่านี้ การรับขึ้นไปจะเกิดขึ้น – และทุกอย่างจะสิ้นสุดลง “*ในชั่วพริบตาเดียว*” (1 คร. 15:51, 52)

ท่านผู้อ่านที่รัก คุณ “*ยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี*” หรือไม่? เรานักเทศน์ทั้งหลายต้องเทศนาเรื่องความสัตย์เชื่อต่อพระเจ้าในโมงยามนี้มากกว่าแต่ก่อน หากมียุคสมัยใดที่ประชาชนของพระเจ้าต้องสัตย์เชื่อและยืนหยัดอยู่ฝ่ายพระเยซู มันก็คือสมัยนี้ มีผู้ที่รอดแล้วจำนวนมากที่จะอับอายเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา *ความรอด*เป็นของขวัญของพระเจ้า *บำเหน็จต่างๆ*เป็นสิ่งที่เราได้รับสำหรับการทำหน้าที่ผู้อารักขาอันสัตย์เชื่อ (1 คร. 3:11-15) ใช่แล้วครับ ผู้เชื่อสามารถเสียบำเหน็จของตนไปได้ แต่*พระเยซูทรงเป็นความรอดของเรา* เมื่อเราวางมือของเราลงในพระหัตถ์ที่มีรอยแผลตะปูของพระองค์โดยความเชื่อ พระองค์ก็ทรงสามารถรักษาเราไว้โดยทางฤทธานุภาพอันมหัศจรรย์ของพระองค์ เราได้รับคำเตือนให้ยึดมั่นในสิ่งที่เรามี เพื่อที่เราจะได้ไม่สูญเสียมงกุฏของเรา – แต่แน่นอนว่ามงกุฏอันหนึ่งไม่ใช่ความรอดของเรา

มีมงกุฏอยู่ห้าแบบที่ถูกเอ่ยถึงในภาคพันธสัญญาใหม่ซึ่งผู้เชื่อแต่ละคนสามารถได้รับผ่านทางการทำงานที่ผู้อารักขาอันสัตย์เชื่อ:

1. มงกุฎที่ไม่มีวันร่วงโรยเลย (1 คร. 9:25)
2. มงกุฎแห่งความชื่นชมยินดี (1 ธส. 2:19)
3. มงกุฎแห่งความชอบธรรม (2 ทธ. 4:8)
4. มงกุฎแห่งชีวิต (ยากอบ 1:12)
5. มงกุฎแห่งสง่าราศี (1 เปโตร 5:4)

หากคุณจะศึกษาพระคำแต่ละข้อเหล่านี้ คุณก็จะพบข้อกำหนดต่างๆที่ถูกระบุไว้อย่างชัดเจนสำหรับการได้มาซึ่งมงกุฎแต่ละอัน (หรือทั้งห้าอัน)

ผู้เชื่อบางคนจะได้รับบำเหน็จเต็มที่ คนอื่นๆจะเสียบำเหน็จของตนไป และการทำงานต่างๆของพวกเขาจะถูกเผาไฟ ภัยอันตรายที่โดดเด่นท่ามกลางผู้เชื่อทั้งหลายวันนี้คือ ความไม่สัตย์ซื่อต่อข่าวประเสริฐอันบริสุทธิ์ที่กรุณาอ่านและตั้งใจศึกษาจดหมายฝากฉบับที่สองของยอห์น และฟังสิ่งที่พระวิญญาณจะตรัสแก่คุณในพระคำตอนนั้น ไม่มีคนใดที่บังเกิดใหม่แล้วควรเข้าร่วมกับคริสตจักรหนึ่งที่ไม่เชื่อตรงต่อข่าวประเสริฐอันบริสุทธิ์หรือสนับสนุนนักเทศน์ที่ปฏิเสธความเชื่อนั้น เมื่อผมกล่าวว่า “ความเชื่อนั้น” ผมก็กำลังหมายถึง**ความเชื่อนั้น**ซึ่งครั้งหนึ่งถูกมอบไว้แก่เหล่าวิสุทธิชนแล้ว ตามที่ถูกอ้างอิงถึงในพระคำสามข้อแรกของหนังสือยูดา

“ท่านไม่รู้หรือว่าคนเหล่านั้นที่วิ่งแข่งกัน ก็วิ่งด้วยกันทุกคน แต่คนที่ได้รับรางวัลมีคนเดียว เหตุฉะนั้นจงวิ่งเพื่อชิงรางวัลให้ได้” (1 คร. 9:24) โดยส่วนตัวแล้ว ผมอยากมีถ้วยรางวัลบ้างเพื่อที่จะวางที่พระบาทของพระองค์เมื่อเราสวมมงกุฎพระองค์ให้เป็นเจ้าแห่งสิ่งสารพัด ผมอยากมีถ้วยรางวัลวางไว้ที่พระบาทของพระองค์เมื่อเราสวมมงกุฎพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย โดยพระคุณของพระเจ้า ผมจะเชื่อตรงและสัตย์ซื่อต่อพระวามะของพระองค์ คุณจะร่วมวงกับผมใหม่ในวันท้ายๆแห่งยุคพระคุณนี้? ให้เราเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อเถิด!

บรรดาผู้ที่มีชัยชนะจะกลายเป็นเสาในพระวิหารของพระเจ้า จะไม่มีวิหารจริงๆในนครชาวจุจุมุดานั้น (วิว. 21:22) จะไม่มีวิหารจริงๆที่ขึ้นบนแผ่นดินโลกในระหว่างการพิพากษาเหล่านั้นและในระหว่างยุคพันปีนั้น (วิว. 11:1, 2 และกิจการ 15:12-18) องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และพระเมฆโปดกจะทรงเป็นพระวิหารในนครชาวจุจุมุดานั้น บรรดาผู้ที่มีชัยชนะจะเป็นเสาต่างๆ (สมาชิกต่างๆ) ของพระวิหารที่ยิ่งใหญ่นั้นของพระเจ้า ผู้เชื่อแท้ทั้งหลายถูกผลักไสไปมาโดยโลกธาตุในที่ประชุมท้องถิ่นเหล่านั้น เหล่าผู้เชื่อแท้และนักเทศน์พระคัมภีร์แท้ถูกขับออกจากคริสตจักรท้องถิ่นหลายต่อหลายครั้ง แต่ขอพระคุณพระเจ้า ที่เหล่าผู้เชื่อแท้และนักเทศน์แท้จะไม่ถูกขับออกจากพระวิหารบริสุทธิ์นั้นในกรุงเยรูซาเล็มใหม่เลย **“ผู้นั้นจะไม่ออกไปภายนอกอีกเลย!”**

เมื่อเหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าไปถึงสวรรค์ พวกเขาจะไม่ถูกผลักไสไปมาอีกต่อไป พวกเขาจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นคนคลั่งและคนบ้าศาสนา คริสเตียนผู้เป็นที่รักหลายพันคนในปัจจุบันได้ถูกขับออกจากคริสตจักรต่างๆที่พวกเขาได้ช่วยสร้างขึ้นมา ผู้เชื่อจำนวนมากได้เสียสละเพื่อที่จะสร้างคริสตจักรต่างๆในหลายปีก่อน แต่เมื่อวิสุทธิชนชราของพระเจ้า ผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐ ได้เสียชีวิตไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า นักเทศน์คนหนึ่งที่ถูกจากพระคริสตธรรมประจำนิกายก็เข้ามายึดครองและเปลี่ยนแปลงแนวความคิดแบบเก่าๆทั้งหมดเขานำ “พรมแดนใหม่” ในศาสนาเข้ามา ม้านั่งของผู้ไศเวศร้างหรือที่ ห้องอธิษฐานถูกปิดตาย และข่าว

ประเสริฐเพื่อสังคมก็ถูกนำเข้ามาแทนที่ข่าวประเสริฐบริสุทธิ์แห่งพระคุณมหัศจรรย์ของพระเจ้า การจับมือ
ทักทายกันและการลงชื่อในบัตรเข้ามาแทนที่ “ประสบการณ์โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อในพระโลหิตที่หลั่ง
ออก” ที่ล้ำสมัยและเป็นของจริง ผู้รับใช้ที่รักจำนวนมากถูกขับไล่ออกจากคริสตจักรหลายแห่งที่พวกเขาได้ก่อ
ตั้งขึ้นและเป็นศิษยาภิบาลมานานหลายเดือนโดยไม่ได้รับเงินเดือนเลย แต่พวกเขาต้องหลีกทางไปและยอมให้
นักเทศน์สำเร็จรูปเข้ามายึดครอง ขอขอบคุณพระเจ้าที่มันจะไม่เป็นเช่นนั้นในเมืองสวรรค์

ไม่มีทางที่จะชี้ตัวผู้มิชชันนารีที่สัตย์ซื่อและแท้จริงเหล่านี้แบบผิดตัวไปได้ พระเยซูทรงบอกเราว่า
พระองค์จะทรงระบุตัวตนพวกเขาโดยการเขียนชื่อเมืองของพระเจ้า และ “นามใหม่ของเรา” ไว้บนตัวพวกเขา

เราได้ยินพระวิญญาณตรัสอีกครั้งว่า “ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัส” ใน “ยุคสุดท้าย”
นี่เราจำเป็นต้องฟังพระวิญญาณมากกว่าแต่ก่อนเมื่อพระองค์ตรัสแก่เรา หากเราดำเนินในพระวิญญาณ
สามัคคีธรรมกับพระวิญญาณและฟังพระวิญญาณ เราก็คงจะไม่เริ่มท้อแท้ในโมงยามที่ทดลองใจเหล่านี้ เราจะไม่
ได้ยินเสียงอีกทีของการพิพากษาอันน่ากลัวต่างๆที่จะหล่นใส่แผ่นดินโลกนี้อยู่รอบร่อแล้ว ขณะที่ผมกล่าว
ข้อความเหล่านี้อยู่ ไม่มีคำพยากรณ์สักเรื่องเดียวที่ยังไม่สำเร็จจริงก่อนการรับขึ้นไปของคริสตจักร การรับขึ้นไป
อาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ผมอธิษฐานว่า “ขอให้เป็นอย่างนั้น พระเยซูเจ้าข้า ขอเชิญเสด็จมาเถิด” (วิว. 22:20)

คุณพร้อมสำหรับการรับขึ้นไปไหม เพื่อนที่รัก? หากคุณกำลังอ่านข้อความเหล่านี้อยู่และคุณยังไม่ได้
บังเกิดใหม่ อย่าเลื่อนมันออกไปอีกแม้เพียงวินาทีเดียวเลย จงก้มศีรษะของคุณและสารภาพบาปต่างๆของคุณ
ทูลขอพระเยซูเจ้าให้เสด็จเข้ามาในใจของคุณ – และพระองค์จะทรงช่วยคุณให้รอดในชั่ววินาทีนี้เลย

ข้อความของพระวิญญาณถึงเลาตีเซีย

วิว. 3:14-19:

14 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเลาตีเซีย ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอเมน ทรงเป็น
พยานที่สัตย์ซื่อและสัตย์จริง และทรงเป็นปฐมเหตุแห่งสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง ได้ตรัสดังนี้ว่า

15 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้าว่า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใครให้เจ้าเย็นหรือร้อน

16 ดังนั้น เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อุ่นๆไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา

17 เพราะเจ้าพูดว่า “เราเป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย” เจ้าไม่รู้
ว่าเจ้าเป็นคนแร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนน่าสังเวช เป็นคนขาดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่

18 เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้วจากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี และ
เสื้อผ้าขาวเพื่อจะนุ่งห่มได้ และเพื่อความสะอาดแห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ได้ปรากฏ และเอายาทาตา
ของเจ้าเพื่อเจ้าจะแลเห็นได้

19 เรา รักผู้ใด เราก็ตักเตือนและตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจึงมีความกระตือรือร้น และกลับใจเสียใหม่

ข้อความถึงคริสตจักรที่เลาตีเซียคือ ข้อความถึงคริสตจักรในสภาวะสุดท้ายของมันของการละทิ้งความ
จริง เลาตีเซียตั้งอยู่ไปทางทิศตะวันออกของเอเฟซัสประมาณสี่สิบลีล์ ชื่อของมันได้มาจากเลาตีซ, มเหสีของ
อันติโอคัสที่สอง, คนซีเรียที่ครอบครองในสมัยแรกๆของเมืองนี้ เลาตีเซียเป็นเมืองที่มั่งคั่ง คือมั่งคั่งมากเสียจน

ทั้งที่แผ่นดินไหวได้ทำลายมันในระหว่างรัชสมัยของเนโร ปี ค.ศ. 92 มันก็ฟื้นตัวอย่างรวดเร็วจากภัยธรรมชาติอันเลวร้ายนั้น และจากทรัพยากรต่างๆของมันเองในไม่ช้า มันก็ได้ความรุ่งโรจน์และความมั่งคั่งที่ได้สูญเสียไปในระหว่างแผ่นดินไหวครั้งใหญ่นั้นกลับคืนมา ในขณะที่ยอห์นเขียนข้อความนี้ถึงที่ประชุมท้องถิ่นที่นั่น เลาดิเซียก็เป็นเมืองที่ยิ่งใหญ่และมั่งคั่งอีกครั้งแล้ว

จากบันทึกในวิวรณ์ ความมั่งคั่งของเมืองนี้ส่งผลต่อคริสตจักรอย่างมหาศาล คนส่วนใหญ่มองว่าแปลกที่ว่าความมั่งมีและความโศกเศร้าไปด้วยกัน มันคือ*การรักเงิน*ที่เป็นรากเหง้าของความชั่วร้ายทุกอย่าง ส่วนใหญ่แล้ว ความมั่งมียอมก่อให้เกิดการดำเนินชีวิตที่เน่าเฟะ มีคนรวยไม่กี่คนที่ปรนนิบัติพระเจ้า และมีคริสตจักรรวยๆไม่กี่แห่งที่อยู่ฝ่ายวิญญาณ แต่กฎทั่วไปก็คือว่า ความมั่งมีนำมาซึ่งความเศร้าโศก พระเยซูตรัสว่า “คนมั่งมีจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าก็ยากจริงหนา!” นั่นไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่สามารถหรือจะไม่ยอมช่วยคนรวยให้รอด – พระองค์*ทรงช่วยได้* และพระองค์*จะทรงช่วย* แต่ข้อเท็จจริงอันน่าเศร้าก็คือว่า ความมั่งมีและการอยู่ฝ่ายวิญญาณดูเหมือนไม่เดินไปด้วยกัน

ที่ประชุมที่เลาดิเซีย “เป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น” ความหุหุระ, ความกระหยิ่มยิ้มย่อง, ความเยอหยิ่งและความอिमหน้าสำราญคือ หายนะของที่ประชุมที่นั่น ทุกวันนี้ความเยอหยิ่งของเลาดิเซียนั้นได้ถูกนำลงสู่พื้นดินแล้ว ความมั่งคั่งของมันถูกกระจัดกระจายไปแล้ว ความเจตจำนงของมันนอนกองอยู่ในผงคลีดินแห่งแผ่นดินโลก สถานที่ๆเมืองใหญ่นั้นเคยรุ่งเรืองบัดนี้เป็นฉากหลังของซากปรักหักพังและความรกร้างว่างเปล่า

ข้อ 14: “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเลาดิเซีย ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอเมน ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อและสัตย์จริง และทรงเป็นปฐมเหตุแห่งสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง ได้ตรัสดังนี้ว่า’”

เคยมีที่ประชุมท้องถิ่นแห่งหนึ่งที่เลาดิเซีย และกระทั่งในสมัยของเปาโล สามสิบปีก่อนที่ยอห์นถูกเนรเทศไปที่เกาะปีทามอส สภาพของที่ประชุมแห่งนั้นก็ทำให้เปาโลทบทวนใจยิ่งนัก (คส. 2:1) ดูเหมือนว่าหายนะของคริสตจักรนั้นคือ ความเยอหยิ่ง, ความมั่งคั่งด้านวัตถุ และความอिमอกอิมใจท่ามกลางผู้คนเหล่านั้น พวกเขาไม่ต้องการพระเจ้า – พวกเขาทุกอย่างแล้ว พวกเขา*อ้าวอดในสิ่งของต่างๆ* – ไม่ใช่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า เนื่องจากคริสตจักรแต่ละแห่งในวิวรณ์เป็นตัวแทนของช่วงเวลาหนึ่งในประวัติศาสตร์ระหว่างเพนเทคอสต์และการรับขึ้นไป เราจึงตระหนักว่าขณะนี้เรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคคริสตจักรหนึ่งที่ถูกแสดงเป็นสัญลักษณ์โดยวิญญาณของชาวเลาดิเซียเหล่านั้นในสมัยของยอห์น – ความเยอหยิ่ง, ความมั่งคั่ง, และความอिमอกอิมใจ

จงหมายเหตุชื่อเรียกต่างๆของพระองค์ผู้ตรัส: “พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอเมน” ชื่อเรียกนี้เป็นคำฮีบรูที่สื่อถึงทั้งพระลักษณะที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงและแท้จริงของผู้ตรัส และ*ข้อความที่ไม่เปลี่ยนแปลง*แห่งพระวาทะของพระเจ้า เหล่าผู้รู้ภาษาเดิมต่างๆของพระคัมภีร์บอกเราว่า คำฮีบรู “เอเมน” มีความหมายตรงตัวว่า “ความจริง” หรือ “เชื่อ” ... มันสามารถแปลได้ทั้งสองแบบ ในภาคพันธสัญญาใหม่ คำกรีกที่แปลเป็น “เอเมน” สามารถแปลได้ว่า “ตามจริง” ซึ่งเป็นอีกวิธีหนึ่งของการกล่าวหาว่า “ความจริง” ดังนั้น – พระผู้ตรัสที่กำลังตรัสแก่ชาวเลาดิเซียเหล่านั้นคือ “ความจริง” และแน่นอนว่านั่นคือพระเยซู (ยอห์น 14:6, ยอห์น 17:17)

จงสังเกตชื่อเรียกที่สองที่ถูกให้แก่พระองค์ผู้กำลังตรัสแก่ชาวเลาตีเซียเหล่านั้น: “ทรงเป็นพยานที่สัตย์
ชื่อและสัตย์จริง” ตั้งแต่อาดัมจนถึงสมัยปัจจุบัน พยานทุกคนยกเว้นพระองค์นี้ได้ล้มเหลวในทางใดก็ทางหนึ่ง
พระองค์นี่คือผู้ใด? พระเยซูคริสต์เจ้า! พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่เชื่อฟังคำบัญชา พระประสงค์และความ
ปรารถนาต่างๆของพระบิดาในสวรรค์ในทุกรายละเอียดอย่างสัตย์ชื่อ

คริสตจักรเป็นพยานที่สัตย์ชื่อใหม่? (ผมกำลังหมายถึงคริสตจักรท้องถิ่นบนแผ่นดินโลก) คริสตจักรเป็น
พยานที่สัตย์จริงต่อทรัพย์สมบัติเหล่านั้นแห่งพระคุณของพระองค์ใหม่? คริสตจักรเป็นพยานที่สัตย์จริงต่อ
อุปนิสัยของพระเจ้าใหม่? การแสดงออกที่มีชีวิตของพระเจ้าในพระคริสต์ปรากฏให้เห็นในชีวิตของสมาชิกเหล่า
นั้นของที่ประชุมท้องถิ่นแห่งนั้นใหม่? คริสตจักรเป็นผู้ถือความสว่างอย่างที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้มันเป็นในวัน
นี้ใหม่? คริสตจักรจำนวนมากไม่ยอมให้พระองค์เข้ามาเลย และพระองค์กำลังยืนอยู่ที่ประตูเคาะอยู่ ที่ประชุม
ท้องถิ่นหลายแห่งในปัจจุบันกำลังกล่าว (ในผลที่เกิด หากไม่ใช่ในคำพูด) ว่า “พวกเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย...
พวกเราไม่ต้องการพระวาระของพระเจ้าที่ล้ำสมัย พวกเราไม่ต้องการพระเยซูด้วยซ้ำ! พวกเราไม่ต้องการคำ
เทศนาเกี่ยวกับกางเขนที่เปื้อนเลือด” (พระโลหิตอันมีค่าประเสริฐ!) พระเยซูทรงถูกเหยียดหยามและถูกผลักไส
ออกมา – แต่ทั้งๆที่เป็นแบบนั้น พระองค์ก็ยังยืนอยู่ที่ประตู พระองค์กำลังเคาะอยู่ และพระองค์ทรงร้องเรียก
ว่า “ดูเถิด เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใด *แม้สักคนเดียว* ได้ยินเสียงของเรา และเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น
และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา!”

คริสตจักรของพระเยซูคริสต์เจ้าได้รับมอบโอกาสอันยิ่งใหญ่และเปี่ยมสง่าราศีที่สุดเท่าที่คนกลุ่มใดบน
แผ่นดินโลกนี้เคยได้รับ แต่ดูเหมือนว่าคริสตจักรท้องถิ่นที่ปรากฏแก่ตาได้ล้มเหลวในแบบที่ไม่มีคนกลุ่มอื่นใด
เคยล้มเหลวขนาดนี้ โรงเรียนต่างๆในอเมริกาที่ได้ถูกก่อตั้งโดยเหล่าวิสุทธิชนที่ยำเกรงพระเจ้าเมื่อไม่กี่ปีก่อน
บัดนี้ก็ปฏิเสธพระเจ้าผู้ได้ประทานพระเยซูเพื่อหลังพระโลหิตของพระองค์สำหรับการยกโทษบาป! ในสถาบัน
เหล่านี้ – ซึ่งถูกสร้างด้วยเงินดอลลาร์แห่งการเสียสละของเหล่าวิสุทธิชนที่ทำงานหนักในอดีต – มีการสอนคำ
สอนเท็จทุกเรื่องที่น่ารักเคยคิดฝัน – และคำสอนเท็จบางอย่างที่แม้แต่พญามารก็คงละอายด้วยซ้ำ! ขอพระเจ้า
โปรดเวทนามนุษย์เดินดินคนใดที่จะปฏิเสธพระเจ้าผู้ประทานอากาศให้เขาหายใจ และที่จะกล่าวหาพระคริสต์
ของพระเจ้าว่าเป็นบุตรที่เกิดนอกสมรส, เป็นเชื้อสายที่เกิดจากตัณหา – หรือเป็นตัวละครหนึ่งในตำนาน
เทพเจ้า เมื่อในความจริงตามพระคัมภีร์แล้ว พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ผู้ทรงถูก
ปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์... *พระเจ้าในกายเนื้อ!*

ในโรงเรียนและพระคริสตธรรมหลายแห่งที่มีชื่อคริสเตียนติดอยู่เหนือหอแห่งการเรียนรู้ของพวกเขา
พระคริสต์ทรงถูกปฏิเสธและถูกใส่ร้ายโดยเหล่าอาจารย์ที่กำลังสอนหนุ่มสาวทั้งหลายที่จะกลายเป็นนักเทศน์
และมิชชันนารีในอนาคตหากพระเยซูยังรื้ออยู่ ผมไม่เชื่อว่าพระองค์จะทรงรื้อ ผมเชื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า
กำลังจะคายกลุ่มที่เป็นชาวเลาตีเซียออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์แล้ว เหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ลำดับถัดไปสำหรับ
คริสตจักรคือ *การรับออกไป* ของเหล่าวิสุทธิชนแท้ และ*การคายออกมา* ของชาวเลาตีเซียเหล่านั้น

จงสังเกตชื่อเรียกที่สามที่ใช้เรียกพระองค์ผู้ตรัส: “ทรงเป็นปฐมเหตุแห่งสิ่งสรรพซึ่งพระเจ้าทรง
สร้าง” สิ่งทรงสร้างที่ได้เริ่มต้นพร้อมกับอาดัม, สิ่งทรงสร้างที่มีเขาเป็นประมุข – ไม่ว่าในด้านคริสตจักร, สังคม,

การเมือง หรือด้านใดก็ตาม – ค่อยๆเสื่อมลง – จากแย่ไปแย่กว่าเดิม หากผมเชื่อในวิวัฒนาการ ผมก็คงเชื่อในวิวัฒนาการแบบ*ถอยกลับ* เพราะว่าเราห่างไกลจากสิ่งที่อาดัมเป็นอย่างแน่นอน และเขาเป็นบิดาของสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ดังนั้นหากมนุษย์กำลังวิวัฒนาการจริง เขาก็กำลังถอยหลัง ไม่ใช่ดีขึ้น!

และขณะนี้ที่ประชุมทั้งหลายที่ปรากฏแก่ตาแห่งอาณาจักรชาวคริสต์ก็กำลังเข้ามาใกล้กันมากยิ่งขึ้นทีละนิดๆ ค่อยๆลบเส้นแบ่งออกไป และเราได้ยินคำว่า “ปรองดองกัน... เป็นพี่น้องกัน... เราทุกฝ่ายกำลังพยายามบรรลุเป้าหมายเดียวกัน” และคำอื่นๆที่ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ ระบบต่างๆของโลกนี้พร้อมแล้วที่จะถูกยึดครองโดยเหล่าผู้ปกครองโลกกลุ่มสุดท้าย การเน้นพิธีกรรมในคริสตจักรต่างๆของเรากำลังนำโรมและนิกายโปรเตสแตนต์เข้ามาใกล้กันมากยิ่งขึ้น และสันตะปาปากำลังเรียกร้องความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เขาได้ประกาศว่าพวกโปรเตสแตนต์ไม่ใช่พวกสอนผิดอีกต่อไป แต่เป็นพี่น้องที่ได้หลงไปจากความเชื่อนั้น... ซึ่งความเชื่อนั้น (สำหรับเขาแล้ว) คือพระศาสนจักรแห่งโรม แนวคิดการใช้เหตุผลในคริสตจักรโปรเตสแตนต์ต่างๆของเรากำลังนำไปสู่ความไม่เชื่อและเรามีคนไม่เชื่อหลายร้อยคนที่เทศนาอยู่ในธรรมาส์ของโปรเตสแตนต์ทั่วโลก

ระบบเก่า (ระบบสันตะปาปา) จะผงาดขึ้นมา – ไม่ใช่ภายใต้สันตะปาปา แต่ภายใต้คนแห่งการบาปนั้น, ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ขณะที่แนวคิดการใช้เหตุผลและความไม่เชื่อจะขึ้นสู่จุดสูงสุดภายใต้สัตว์ร้ายนั้น ผู้ซึ่งจะเป็นคนโหด, คนพูดหมิ่นประมาท, ฆาตกร, ผู้ข่มเหงที่ร้ายกาจที่สุดที่ข่มเหงความชอบธรรมและคนชอบธรรมที่เคยมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ เขาจะได้รับแรงบันดาลใจ ได้รับพลัง และได้รับอำนาจจากซาตานเอง เท่าที่เราทราบ ชายสองคนนี้อาจมีชีวิตอยู่ในวันนี้แล้วก็ได้ พวกเขาอาจกำลังเดินถนนของโลกอยู่วันนี้ พวกศัตรูคล่องแคล่วกันและตรึงพระเยซูที่กางเขน – พวกยิวและคนต่างชาติร่วมเป็นพันธมิตรกันและตรึงพระองค์ที่กางเขนอันหนึ่ง ปีลาตและเฮโรดเป็นศัตรูกัน แต่พวกเขาจับมือกันและปรับโทษพระเยซู! ดูเหมือนเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผลและเป็นไปได้อย่างยิ่งที่พลังแห่งแนวคิดการเน้นพิธีกรรมและพลังแห่งแนวคิดการใช้เหตุผลจะจับมือกันเพื่อทำลายความเชื่อที่แท้จริงและคริสตจักรแท้บนแผ่นดินโลก – หากการทำลายนั้นเป็นไปได้

ข้อ 15 และ 16: “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้าว่า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใครให้เจ้าเย็นหรือร้อนดังนั้น เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อุ่นๆไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา”

อีกครั้งที่คำตรัสจริงจึง “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า!” คำกล่าวนี้ถูกกล่าวเจ็ดครั้งในข้อความต่างๆถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดนั้น ความทรงสัพพัญญูเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งของพระเจ้า และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า – เทียบเท่ากับพระเจ้าพระบิดา พระเยซูตรัสแก่คริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียว่า “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า” จากนั้นพระองค์ตรัสต่อไปว่า “เพราะว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย” พระองค์ทรงรู้จักความอ่อนแอของคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟีย พระองค์ทรงรู้จักวิญญาณที่อ่อนๆของชาวเลาดีเซียเหล่านั้น – และพระองค์ทรงรู้จักวิญญาณที่มีอยู่ในคริสตจักร*ของคุณ* ไม่ว่าวิญญาณนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม ระยะเวลาสุดท้ายนี้ของคริสตจักรเป็นอะไรที่แย่มากที่สุด

จงสังเกตการใช้คำว่า “เย็น” และ “ร้อน” – ไม่ใช่ “ตาย” และ “มีชีวิตอยู่” ชาวเลาดีเซียเหล่านั้นอยู่ในสถานะที่อันตรายที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ พวกเขาไม่ได้ถูกเรียกว่า*ตายแล้วฝ่ายวิญญาณ* หรือ*มีชีวิตอยู่ฝ่ายวิญญาณ*... พวกเขา*ไม่แยแส* แน่แน่นอนว่าพวกเขาไม่รอด เพราะว่าหากพวกเขาได้บังเกิดใหม่แล้ว พวกเขาก็คงไม่

ถูกคายออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ผู้ทรงเป็นศิระของคริสตจักร ความไม่แยแสต่อพระคริสต์อย่างสิ้นเชิง – ไม่ใช่ความเกลียดชัง – คือสภาพของชาวเลาตีเซียเหล่านั้น

ความเย็นชาและความตายของชาร์ดิส ซึ่งถูกปนด้วยความอ่อนแอนั้น – แต่ก็มี**ความอบอุ่นเล็กน้อย** – ของฟีลาเดลเฟีย ได้ก่อให้เกิดสภาพที่อ่อนแอ, อุ่นๆ ในที่ประชุมของชาวเลาตีเซีย หากคริสตจักรนั้นเย็นไปเลย ก็คงเป็นไปได้ที่จะฟื้นฟูความเย็นนั้น และคริสตจักรก็อาจเริ่มอุ่นได้อีก หากมันร้อน องค์พระผู้เป็นเจ้าก็คงอวยพรได้ไปแล้ว แต่มันไม่เย็นหรือร้อน คริสตจักรที่เลาตีเซียคือ สมาชิกกลุ่มหนึ่งที่ลึกลับ และเป็นกลางที่ไม่ยอมมีจุดยืนด้านใดด้านหนึ่งต่อพระคริสต์หรือความจริง และนี่เป็นวิญญานที่น่ารังเกียจและน่าขยะแขยงที่สุดที่จะแสดงต่อพระคริสต์ของพระเจ้า, พระวามะของพระเจ้า และคริสตจักรของพระเจ้า สภาพดังกล่าวต้องถูกจัดการทันที และถูกกำจัดออกไปโดยเร็ว สภาพสุดท้ายของคริสตจักรนี้เป็นอะไรที่แย่มากที่สุดเท่าที่เห็น ความไม่แยแสอย่างสิ้นเชิงกำลังทำให้คนตกนรกในปัจจุบันมากกว่าการคำสาตรา, การค้ายาเสพติด, และความบาปสายพันธุอื่น ๆ ทุกชนิดรวมกัน “เราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้หากเราเพิกเฉยความรอดอันยิ่งใหญ่ขนาดนั้น?” “ผู้ที่ไม่เชื่อก็ถูกปรับโทษอยู่แล้ว เพราะว่าเขาไม่ได้เชื่อในพระนามของพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระเจ้า” มันไม่ใช่ความบาปอันร้ายแรงต่างๆอย่างการดื่มเหล้า, การเสพยา, ฆาตกรรมและการเล่นซู้ที่ทำให้จิตวิญญานพินาส... มันคือ**ความไม่แยแส** การผิดวันประกันพรุ่ง – การเลื่อนการต้อนรับพระเยซูออกไป – เป็นความบาปที่ทำให้จิตวิญญานพินาส

ผู้เชื่อเหล่านั้นในคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียได้รับการหนุนใจอย่างมากจากพระสัญญาที่ว่า “เราจะมาโดยเร็ว” *เลาตีเซีย* ถูกขู่ด้วยการพิพากษาที่มาได้ทุกเมื่อ (ภาษกรีกตรงตัวอ่านว่า “เรากำลังจะคายเจ้าออกจากปากของเราอยู่แล้ว”) วิญญานนั้นที่มีอยู่และสภาพฝ่ายวิญญานนั้นที่ถูกเห็นในข้อความเหล่านี้ถึงคริสตจักรสี่แห่งสุดท้ายดำเนินไปพร้อมกันจนสิ้นสุดยุคคริสตจักร – เวลาที่การรับขึ้นไปจะเกิดขึ้น สมาชิกส่วนใหญ่ของที่ประชุมเหล่านั้นในธียาทราและชาร์ดิสต้องรับผิดชอบสำหรับหายนะที่บังเกิดแก่เลาตีเซียในที่สุด และบรรดาผู้เชื่อแท้ในคริสตจักรเหล่านี้คือ คนเหล่านั้นที่แบ่งปันพระพรนั้นที่ทรงสัญญาไว้กับฟีลาเดลเฟีย – “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว!” เมื่อพระองค์เสด็จมา ผู้เชื่อแท้ทั้งหลายจะถูกเรียกขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ

การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ถูกเอ่ยถึงในข้อความถึงชาวเลาตีเซีย มีแต่การพิพากษาถูกเอ่ยถึง – พวกเขาจะถูกคายออกมา *พวกเขาทุกคนเลย* ไม่มีแม้แต่คนที่เหลืออยู่จะได้รับการละเว้น คริสตจักรนี้อุ่นทั้งหมด ผู้เชื่อเหล่านั้นในฟีลาเดลเฟียจะถูก**รับออกไป** และคริสตจักรอื่นๆที่เลาตีเซียจะถูก**คายออก**ในเวลาเดียวกัน เหตุการณ์ทั้งสองนี้เกิดขึ้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาในฟ้าอากาศ เมื่อเสียงแตรดังขึ้น เหล่าคนตายในพระคริสต์จะเป็นขึ้น ผู้เชื่อทั้งหลายที่มีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลง – และพวกอื่นๆที่เชื่อแต่ปากจะถูกคายออก ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นใน “ชั่วพริบตา” เดียวกัน

อาณาจักรชาวคริสต์ได้เริ่มต้นประวัติศาสตร์ของมันภายใต้พระสัญญาที่สดใสที่สุดและเปี่ยมสง่าราศีที่สุดเท่าที่โลกนี้เคยรู้จัก อาณาจักรชาวคริสต์จะพบจุดจบภายใต้เมฆที่ดำมืดที่สุดเท่าที่มนุษย์ชาติเคยเจอ ยูโทเปียที่พวกนักการเมืองพูดถึงจะไม่มีวันเกิดขึ้นจริงตราบดีที่พญามารลายนวลอยู่ แต่เมื่อพระเยซูทรงขังมันไว้ในเหวนั้นด้วยพระองค์เองและประทับตราผนึกมันไว้ เราก็จะมียูโทเปีย (การครอบครองของพระคริสต์เป็น

เวลา 1,000 ปีบนแผ่นดินโลกนี้ซึ่งเราเรียกว่ายุคพันปี) จนกว่าจะถึงชั่วโมงอันเปี่ยมสง่าราศีนั้น คนชั่วและคน ล่อลวงจะเลวร้ายมากขึ้นเรื่อยๆ ยุคสมัยของโนอาห์และโลทจะเกิดขึ้นซ้ำอีก และสิ่งต่างๆจะมีดลใจเรื่อยๆ จนกว่าดาวประจำรุ่งอันสุกใสทรงปรากฏในท้องฟ้า

ข้อ 17: “เพราะเจ้าพูดว่า “เราเป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย” เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนแร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนน่าสังเวช เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่”

คุณจะได้สังเกตเห็นว่าพวกเขาเชื่อในฟีลาเดลเฟียไม่มีสักคำเดียวที่จะกล่าวชมตัวเอง พวกเขาไม่โอ้อวดหรือ คยอไม้ ชาวเลาดีเซียเหล่านั้นให้การเกี่ยวกับตัวพวกเขาเอง: “เจ้าพูดว่า...” ในเลาดีเซีย ไม่เพียงมีสภาพที่อ้อมอก อิ่มใจในที่ประชุมเท่านั้นเท่านั้น – แต่มีความเยอหยิ่งด้วย คริสตจักรนั้นโอ้อวดอย่างเปิดเผยว่า “ข้ารวาย!” มันเป็น ความจริงที่ว่าเมืองเลาดีเซียร่ำรวยในด้านวัตถุ แต่คริสตจักรนั้นไม่มีสิทธิ์ที่จะโอ้อวดในเรื่องทรัพย์สมบัติ หรือที่ จะยอมจำนนต่อทรัพย์สิ่งของๆเมืองฝ่ายโลก พระเยซูตรัสว่า “ทรัพย์สมบัติของท่านทั้งหลายอยู่ที่ไหน ใจของ ท่านทั้งหลายก็อยู่ที่นั่นด้วย” ผมแน่ใจว่าคริสตจักรที่เลาดีเซียคงจะเทียบได้กับคริสตจักรใหญ่ๆบางแห่งใน ปัจจุบันของเรา – ในเรื่องสมาชิก, อิทธิพลทางสังคม, ของกำนัลต่างๆ, อาคารที่สวยงาม, คณะนักร้องประสาน เสียงที่ใสเสื่อคลุม, เหล่าผู้นำที่เฉลียวฉลาด – และอาจมีห้องจัดเลี้ยงที่ไม่เป็นสองรองใครกระทั่งในสมัยนี้ แต่ค ริสตจักรใดก็ตาม – ไม่ว่าในเลาดีเซียหรือในเมืองเกิดของคุณ – ก็กำลังมุ่งหน้าไปสู่หายนะเมื่อมันให้ “สิ่งของ ต่างๆ” มีความสำคัญมากกว่าพระเยซู “ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรม ของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน” (มธ. 6:33) ความมั่งคั่ง (ทรัพย์ สิ่งของต่างๆ) ที่ต้องแลกด้วยการอยู่ฝ่ายวิญญาณ คือ โศกนาฏกรรมและคำแข่งساب

จงฟังชาวเลาดีเซียเหล่านั้นให้การเพิ่มเติม: “และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย” คนเหล่านี้ไม่มีที่ว่างเลย สำหรับพระเยซูคริสต์เจ้าในแผนการของพวกเขา พวกเขาไม่ต้องการสิ่งใดที่พระองค์ทรงมี พวกเขาพอใจเต็มที แล้ว ภาระทั้งเจ็กรพิพากษาอยู่รอบร่อ (ข้อ 16) พวกเขาก็ยังโอ้อวดต่อไป พวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้าแห่ง การพิพากษา พวกเขาเชื่อสิ่งที่พวกเสรีนิยมและพวกหัวสมัยใหม่กำลังเทศนากันวันนี้ – “พระเจ้าทรงดี พระเจ้าทรงเป็นพ่อของพวกเราทุกคน เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน” พวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงเป็น เพลิงที่เผาผลาญ พระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงไถ่ถอนชั่วทุกวัน พระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงพิพากษาในความชอบธรรม สภาพของคริสตจักรชาวเลาดีเซียที่ถูกพรรณนาตรงนี้อาจเป็นข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ศาสนาฉบับใดก็ได้ ในยามนี้ ทุกคนที่ยอมเผชิญหน้าข้อเท็จจริงต่างๆและเห็นดีด้วยกับความจริงก็ต้องกล่าวยอมรับเช่นเดียวกัน

ส่วนสุดท้ายของข้อ 17 เติมไปด้วยความจริงด้านคำพยากรณ์: “...เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนแร้นแค้น เข็ญใจ เป็นคนน่าสังเวช เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่!” คนพวกนี้ไม่รู้จักสภาพฝ่าย วิญญาณของตน พวกเขาไม่แยแสเลยต่อความจริง ต่อพระวาระของพระเจ้า ต่อข่าวประเสริฐ และต่อพระ คริสต์เอง จนพวกเขาต้านหา (“จิตสำนึกผิดชอบของพวกเขาถูก نابด้วยเหล็กร้อน”) พวกเขาไม่รู้สึกรู้สาอะไร แล้ว และลึกๆในใจบาปของพวกเขาเอง พวกเขาก็คิดว่าตนกำลังนั่งอยู่บนจุดสูงสุดของโลกในแง่ศาสนา ใน ความเป็นจริงแล้ว พวกเขาก็อยู่บนจุดสูงสุดของโลกในแง่ศาสนา – แต่ในฝ่ายวิญญาณพวกเขาเป็นคนแร้นแค้น

เช็ญใจ พวกเขาเป็นคนที่น่าสังเวช – และกระนั้นใจที่มีบอดของพวกเขาก็ไม่อาจมองเห็นหรือรู้สึกถึงความน่าเวทนาของตนเลย พวกเขาขัดสน พวกเขาตาบอด พวกเขาเปลือยกายอยู่

เหตุใดผมจึงกล่าวว่าส่วนนี้ของพระคำข้อนี้เต็มไปด้วยความจริงด้านคำพยากรณ์? ในมัทธิว 24:37-39 เรามีคำตอบ: “ด้วยสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย เพราะว่าเมื่อก่อนวันน้ำท่วมนั้น คนทั้งหลายได้กินและดื่มกัน ทำการสมรสและยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันที่โนอาห์เข้าในนาวา และน้ำท่วมได้มากวาดเอาพวกเขาไปสิ้น **โดยไม่ทันรู้ตัวฉับใด** เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นฉนั้นด้วย”

ในสมัยของโนอาห์ผู้คนที่กำลังกิน (คนเราต้องรวยถึงจะกินและกลายเป็นคนกินเติบโต) พวกเขา กำลังดื่ม (การดื่มเหล้าต้องใช้เงิน) พวกเขา กำลังแต่งงานกันและยกให้เป็นสามีภรรยา กัน (มันต้องใช้เงินในการแต่งงานและหย่าร้าง) สิ่งนี้เกิดขึ้นต่อไปจนกระทั่งน้ำท่วมได้มา **และกวาดเอาพวกเขาไปสิ้น** เพราะเหตุใดนะหรือ? เพราะว่าพวกเขา **ไม่รู้** พวกเขาไม่ทราบถึงการพิพากษาฝ่ายวิญญาณที่ใกล้จะตกใส่หัวของพวกเขาอยู่แล้ว แม้ว่าพวกเขาฉลาดในสิ่งต่างๆของแผ่นดินโลกนี้ก็ตาม

อ่านปฐมกาล 4:16-26 และคุณจะเห็นว่าผู้คนที่อยู่ในสมัยของโนอาห์ไม่ใช่คนโง่เขลาเบาปัญญา พวกเขา เป็นคนที่มีการศึกษา พวกเขาสร้างเมืองต่างๆ พวกเขาเป็นนักธุรกิจ พวกเขาเป็นผู้สอนช่างฝีมือทำเหล็กและทองสัมฤทธิ์ พวกเขาเป็นนักดนตรี – **และพวกเขาฆ่าล้างบางจนชิน!** พวกเขาทำสิ่งเหล่านี้ต่อไปจนกระทั่งพระเจ้าทรงพาโนอาห์และครอบครัวของเขาออกไปจากท่ามกลางคนเหล่านี้ ทรงให้พวกเขาอยู่ปลอดภัยในนาวาและซังพวกเขาไว้ข้างใน จากนั้นน้ำท่วมก็มา และ **ทุกคน** ถูกทำลาย – ยกเว้นโนอาห์และครอบครัวของเขา ผู้ซึ่งอยู่ปลอดภัยในนาวานั้น

*พระเยซูทรงเป็นนาวาของเรา และเมื่อการพิพากษาบุกโจมตีแผ่นดินโลกนี้ เราก็จะปลอดภัยอยู่กับพระองค์ในท้องฟ้า ชาวเลาตีเซียเหล่านั้นทุกคนจะถูกคายออก – ไม่มีสักคนเดียวจะถูเก็บไว้ แน่แน่นอนว่าเรากำลังมีชีวิตอยู่ในชั่วโมงนั้นของชาวเลาตีเซีย เราอาจสรุปย่อสภาพของคริสตจักรนั้นได้ในประโยคเดียว: สภาพฝ่ายวิญญาณที่แท้จริงของมันต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ผู้ทรงเป็นศิระษะของคริสตจักร ไม่เป็นที่ทราบเลยต่อที่ประชุมนั้น **พวกเขาไม่รู้เลย***

ข้อ 18: “เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้วจากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี และเสื้อผ้าขาวเพื่อจะนุ่งห่มได้ และเพื่อความสะอาดแห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ได้ปรากฏ และเอายาทาตาของเจ้าเพื่อเจ้าจะแลเห็นได้”

ลักษณะเฉพาะต่างๆของชาวเลาตีเซียเหล่านั้นถูกสรุปย่อโดยพระวิญญาณในสามคำ: ความยากจน – ความเปลือยเปล่า – ความมืดบอด! องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงบัญชาชาวเลาตีเซียเหล่านั้นให้กลับใจใหม่ – พระองค์ทรงให้คำแนะนำพวกเขาและทรงเสนอที่จะดูแลความยากจนของพวกเขา, ความเปลือยเปล่าของพวกเขา และความมืดบอดของพวกเขา เราพบพระองค์ยืนอยู่ที่ประตู เคาะอยู่ – อ้อนวอนขอให้สักคนหนึ่งที่จะเปิดประตูและให้พระองค์เข้าไป – แต่ก็ไร้ผล จงสังเกตคำปรึกษาที่พระองค์ประทานให้: “จงซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้วจากเรา” ความมั่งมีของพระคริสตนั้นไม่เป็นที่ทราบได้และไม่มีวันหมด พระองค์ทรงมีทองคำ

ที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้ว และการซื้อจากพระองค์นั้นไม่ใช่ปัญหาเลย อิสยาห์สั่งไว้ว่า “จงซื้อโดยไม่ต้องใช้เงิน” คุณไม่ต้องใช้ทองคำอย่างที่คนรู้จักทองคำ เพื่อที่จะซื้อที่ซูเปอร์มาร์เก็ตอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า “โอ เชิญทุกคนที่กระหายจงมาถึงน้ำ และผู้ที่ไม่มีเงินมาซื้อกินเถิด มาซื้อน้ำองุ่นและน้ำนมเถิด โดยไม่ต้องเสียเงินเสียค่า” (อิสยาห์ 55:1)

ทองคำซึ่งถูกหลอมให้บริสุทธิ์แล้วในไฟ ชี้ให้เห็นถึงความชอบธรรมของพระเจ้า – และพระคริสต์ทรงถูกทำให้เป็นสติปัญญา, ความชอบธรรม, การชำระให้บริสุทธิ์และการไถ่แก่เราแล้ว (1 คร. 1:30) ปราศจากความมั่งมีแห่งพระคุณของพระองค์ เราก็น่าสังเวชมากยิ่งขึ้นกว่ามนุษย์ทั้งปวง เราเป็นผู้ที่ยากจนที่สุด – แต่ในพระคริสต์เราเป็นผู้ที่มั่งมีที่สุด สวรรค์พร้อมให้เราใช้งานแล้วในพระคริสต์

เสื้อผ้าขาวคือความชอบธรรมของเหล่าวิสุทธิชน (วว. 19:8) การนุ่งห่มกายในความชอบธรรมคือ การเป็นอิสระจากความอับอายแห่งความเปลือยเปล่า

ยาทาตามีไว้สำหรับการแยกแยะฝ่ายวิญญาณ หากดวงตาของเราไม่ถูกเปิดออกโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า เราก็ไม่สามารถแยกแยะสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญาณได้ “มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาณ” (1 คร. 2:14) หากองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเปิดดวงตาแห่งความเข้าใจของเรา เราก็จะไม่มีวันได้รู้จักความจริงที่ทำให้เราเป็นอิสระเลย

ข้อ 19: “เรารักผู้ใด เราก็ตักเตือนและตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจึงมีความกระตือรือร้น และกลับใจเสียใหม่”

พระคำข้อนี้ไม่ได้ประยุกต์ใช้กับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นพิเศษ แต่ใช้กับลูกๆของพระเจ้าทุกคนตลอดทุกยุคสมัย

พระคำข้อนี้ให้ความกระจ่างมากๆและต้องถูกเทศนาในคริสตจักรต่างๆสมัยนี้ ตั้งแต่เริ่มแรกแห่งการเนรมิตสร้าง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านั้นทรงตักเตือนและตีสอนคนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงรัก – ลูกๆของพระองค์เอง (สภษ. 3:11, 12; ฮบ. 12:5, 6) ในโรม 11:22 เปาโลประกาศก้องว่า “เหตุฉะนั้นจึงพิจารณาดูทั้งพระกรุณาและความเข้มงวดของพระเจ้า”

พระวจนะของพระเจ้าพูดแทนตัวมันเอง ข้อพระคำต่างๆมีความสว่างของพวกมันเอง ข้อพระคำต่างๆไขเปิดตัวพวกมันเองเมื่อเรายอมให้พระวิญญาณเปรียบเทียบกับสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญาณกับเรื่องจิตวิญญาณด้วยเหตุนี้ จงฟังถ้อยคำเหล่านี้:

“เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตีสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรงรับผู้ใดเป็นบุตรพระองค์ก็ทรงเขียนตีผู้นั้น” ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการตีสอน พระเจ้าย่อมทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตร ด้วยว่ามีบุตรคนใดเล่าที่บิดาไม่ได้ตีสอนเขาบ้าง แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูกตีสอนเช่นเดียวกับคนทั้งปวง ท่านก็ไม่ได้เป็นบุตร แต่เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ” (ฮบ. 12:6-8) บุคคลใดสามารถดำเนินชีวิตในบาป เจริญในบาป มีความสุขในบาปและดำรงอยู่ในบาปต่อไปได้โดยที่ตนเองไม่โดนพระหัตถ์ตีสอนของพระเจ้า เขาก็ไม่เคยเป็นลูกคนหนึ่งเลย เขาอาจเคยออกปากยอมรับ แต่ก็ไม่ได้บังเกิดใหม่อย่างแท้จริง ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก

พระองค์ก็ทรงเตือน! เราเตือนลูกๆของเราเมื่อพวกเขาเริ่มแตกแถว เมื่อพวกเขาไม่เชื่อฟัง เราก็เตือนพวกเขา และพระเจ้าทรงรักเรามากยิ่งกว่าที่เรารักลูกๆของเราเป็นล้านเท่า และพระองค์ทรงสนพระทัยในความสำเร็จฝ่ายวิญญาณของเรามากกว่าที่เราสนใจเป็นล้านเท่า “พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์” (เพลงสดุดี 23) พระเจ้าไม่ทรงนำผมไปในวิถีต่างๆแห่งความชอบธรรมเพื่อที่ผมจะได้ไ้อวดหรือคุยโม้ พระองค์ทรงนำผมไปในวิถีต่างๆแห่งการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเพราะว่าผมเป็นลูกของพระองค์และหากผมทำเรื่องน่าอัปยศอดสู คำเหยียดหยามก็ตกใส่พระเยซู ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก

พระองค์ก็ทรงเตือน และหากคุณทำความบาปและเจริญรุ่งเรืองและสนุกกับมันโดยปราศจากการเตือนขององค์พระผู้เป็นเจ้า คุณก็เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ หากกล่าวในแง่ศาสนาแล้ว คุณไม่เคยได้บังเกิดใหม่อย่างแท้จริงเลย

นี่ก็เป็นจริงเช่นกันในกรณีของชาวเลาตีเซียเหล่านั้น แทนที่จะตำหนิพวกเขา พระเจ้ากลับคายพวกเขาออกมา – แต่ไม่ใช่ก่อนที่จะทรงเตือนว่า “เหตุฉะนั้นจึงมีความกระตือรือร้น และกลับใจเสียใหม่!” เมื่อผู้คนไม่รู้สิกรู้สาอะไรอีกแล้ว เมื่อพวกเขา รู้จักพระเจ้าแต่ปฏิเสธที่จะถวายเกียรติพระองค์ให้สมกับเป็นพระเจ้า เมื่อพวกเขาเปลี่ยนความจริงของพระเจ้าให้เป็นเรื่องโกหกและนมัสการและปรนนิบัติสิ่งทรงสร้างมากกว่า พระองค์ผู้ทรงสร้าง เมื่อพวกเขาไม่เห็นชอบที่จะรู้จักพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงปล่อยพวกเขาไปเสีย กรุณาศึกษาบทแรกของหนังสือโรมอย่างตั้งใจและคุณจะได้เห็นภาพของคนหมู่มากที่รู้จักพระเจ้าแต่ปฏิเสธที่จะปรนนิบัติพระองค์

ชาวเลาตีเซียเหล่านั้นไม่ได้อยู่ฝ่ายพระเจ้าหรือต่อต้านพระเจ้า พวกเขาเป็นพวกทางสายกลาง, อบอุ่น พวกเขาไม่ร้อนหรือเย็น พวกเขาไม่อาจกลับใจใหม่ พวกเขาไม่อาจร้อนรนได้แล้ว เพราะว่าพวกเขาหมดความรู้สึกลงไปแล้ว พวกเขามีใจอุ่นๆ

ตำแหน่งของพระเยซู

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรเมื่อถึงการสิ้นสุดของยุคคริสตจักร

ว. 3:20-22:

20 คุณเกิด เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเรา และเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา

21 ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์

22 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด”

ข้อ 20: ภาพสุดท้ายของคริสตจักรนั้นน่าเศร้า ในตอนต้น (ที่เอเฟซัส) เราพบพระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ด... ยืนอยู่ท่ามกลางที่ประชุมนั้น... ขณะที่ในเลาตีเซียพระองค์กำลังยืนอยู่ที่ประตู อยู่ข้างนอก เคาะอยู่ พระสุรเสียงเรียกอันอ่อนโยนและแตะต้องใจนี้ของพระผู้เป็นนายเป็นเสียงเรียกของเหล่าผู้รับใช้มาตลอดหลายศตวรรษ โดยอ้อนวอนคนทั้งหลายให้เปิดประตูและยอมให้พระเยซูเจ้าเสด็จเข้าไป ในพระคำข้อนี้ พระเยซูกำลังอ้อนวอนขอ**ใครก็ได้** (แม้สักคนหนึ่ง) แต่พระองค์กำลังเคาะอยู่ที่ประตูของ

คริสตจักรชาวเลาตีเซีย – ไม่ใช่ประตูใจของคนๆหนึ่ง อย่างไรก็ตาม หากคนๆหนึ่งยอมเปิดประตู พระสัญญาของพระองค์ก็คือ “เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา”

“คูเถิด เรายืนอยู่ที่ประตู” ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงถูกผลักออกไป พระองค์ไม่ทรงอยู่ภายในที่ประชุมที่เลาตีเซียแล้ว พระองค์ทรงอยู่ข้างนอก เคาะอยู่และตรัส ตรงนี้เรามีภาพที่แท้จริงของพระคุณของพระเจ้า แม้ในยามที่คริสตจักรได้ตกต่ำลงไปถึงขีดสุดและได้ผลักไสพระเยซูเจ้าออกไปแล้วก็ตาม

กรุณาหมายเหตุว่า พระเยซูเจ้าไม่ทรงบัญชาชาวเลาตีเซียเหล่านั้นให้ซื้อ (ข้อ 18) และพระองค์ไม่ทรงใช้กำลังเพื่อที่จะเข้าไป (ข้อ 20) “เรายืน... เราเคาะ” คุณเชื่อใจได้เลยว่าพระเยซูเจ้าจะไม่มีความยับยั้งชั่งใจ พระองค์เองเข้าไปในบ้านใด คริสตจักรใด หรือประชาชาติใด พระองค์ทรงรักทุกคน พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อเสาะหาและเพื่อช่วยผู้ที่หลงหายไปให้รอด พระองค์กำลังเสาะหาคนที่ยังไม่ได้ได้รับความรอด – แต่พระองค์จะไม่มีความยับยั้งชั่งใจพระองค์เองให้ใครทั้งนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่มีความเกรงกลัวเข้าไปในที่ๆพระองค์ไม่ทรงเป็นที่ต้องการเด็ดขาด

เมื่อพระเยซูทรงดำเนินกับพวกสาวกอยู่บนถนนไปยังเอมมาอูส “พระองค์ทรงกระทำเหมือนจะทรงดำเนินเลยไป” (ลูกา 24:28) ผมแน่ใจว่า หากพวกเขาไม่เชื่อพระองค์ให้มาหยุดพักกับพวกเขา พระองค์ก็จะเดินทางต่อไปแล้ว พระเยซูไม่ทรงยับยั้งชั่งใจการอยู่เป็นเพื่อนของพระองค์แก่ผู้ใด “เขาจึงพูดทวนเหนียว พระองค์ว่า “เชิญหยุดพักกับเรา เพราะว่าจวนเย็นแล้ว และวันก็ล่วงไปมาก” พระองค์จึงเสด็จเข้าไปเพื่อพักอยู่กับเขา” (ลูกา 24:29)

“ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเรา และเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา” เราได้รับความรอดโดยพระคุณ ผ่านทางความเชื่อ “ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระวจนะของพระเจ้า” (โรม 10:17) หากเราได้ยินพระสุรเสียงของพระเยซู เชื่อในพระองค์และเชิญพระองค์ให้เสด็จเข้ามาประทับในใจของเรา พระองค์ก็ทรงช่วยเราให้รอด แต่เราต้องเชิญพระองค์ เราต้องเชื่อ เราต้องรับ ตั้งแต่การฟื้นคืนพระชนม์แล้ว พระเยซูทรงเคาะ – พระองค์ทรงเรียก แต่พระองค์ไม่ทรงยับยั้งชั่งใจพระองค์เองแก่ผู้ใดเลย ในสมัยแห่งพระคุณนี้ “ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์” ก็ดื่มจากน้ำแห่งชีวิตได้โดยไม่เสียค่า – แต่พวกเขาต้องปรารถนาน้ำนั้น พวกเขาต้องกระหาย พวกเขาต้องมีใจประสงค์ที่จะดื่ม

พระเยซูกำลังตรัสแก่ผู้ที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดว่า “เราเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าไปทางเรา ผู้นั้นจะรอด” (ยอห์น 10:9) ประตูแห่งความรอดเปิดรับคนบาปทั้งหลายอยู่เสมอ – พวกเขาไม่จำเป็นต้องเคาะเลย แต่ประตูคริสตจักรของที่ประชุมชาวเลาตีเซียนั้นถูกปิดใส่พระพักตร์พระเยซู และพระองค์ทรงยืนอยู่ข้างนอก เคาะอยู่ คำเชิญชวนของพระองค์ในวันท้ายๆแห่งยุคสมัยนี้ก็คือ “ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเรา และเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา”

จำไว้ว่า – ในสมัยของโนอาห์เป็นเช่นไร ในสมัยของโลทเป็นเช่นไร มันก็จะเป็นเช่นนั้นด้วยในวันที่บุตรมนุษย์เสด็จมา แปตชีวิตได้รับการช่วยให้รอดในสมัยของโนอาห์ สามชีวิตได้รับการช่วยให้รอดในสมัยของโลท

และพระเยซูของตรัสถามว่า “เมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะทรงพบความเชื่อบนแผ่นดินโลกหรือ?” แน่แน่นอนว่าเรากำลังมีชีวิตอยู่ในชั่วโมงแห่งคริสตจักรเชื่อแต่ปากที่อู่นๆ ผมแน่ใจว่าหากการรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นระหว่างเวลา 11:00 น. และ 12:00 น. ในเช้าวันอาทิตย์ คริสตจักรบางแห่งที่กำลังนมัสการอยู่ก็คงไม่ทุกซักร้อนอะไร และตั้งแต่นักเทศน์เรื่อยลงมา คงไม่มีใครสักคนที่จะถูกรับขึ้นไปจากที่ประชุมแห่งนั้น ที่ประชุมนั้นคงไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเกิดอะไรขึ้นจนกระทั่งเลิกประชุมและผู้คนกลับไปยังบ้านหรือละแวกบ้านของตน เพื่อที่จะพบว่าเพื่อนบางคนของตนและคนที่พวกเขารักได้หายตัวไปแล้ว ไซ้แล้วครับ มีคริสตจักรหลายแห่งบนแผ่นดินโลกวันนี้ – ที่ประชุมท้องถิ่นหลายแห่ง – ที่ไม่มีลูกของพระเจ้าสักคนเดียวที่บังเกิดใหม่แล้วในคนกลุ่มนั้น

ข้อ 21 และ 22: “ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์” พระคำข้อนี้เต็มล้นไปด้วยความจริงและการทรงสำแดงอันเปี่ยมสง่าราศี พระเยซูทรงมีสิทธิอำนาจที่จะนั่งกับพระบิดาในพระที่นั่งของพระบิดาได้อย่างไร? มันเป็นเรื่องจริงที่ว่าจากมุมมองของความเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงมีสิทธิอันสมบูรณ์แบบที่เจ้านั่งที่นั่น – แต่จงระลึกว่าพระองค์ได้ทรงถ่อมพระองค์ลง ทรงรับสภาพมนุษย์ และทรงเชื่อฟังจนถึงความมรณา ในฮีบรู 1:1-3 เราถูกบอกไว้ว่าบัดนี้พระองค์ทรงประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดาแล้ว และเมื่อสเทเฟนมองเข้าไปในสวรรค์ เขาก็เห็นพระเยซูยืนอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดา

ผมเชื่อว่าฮีบรู 12:1-2 จะทำให้คำถามนี้กระจ่าง: “เหตุฉะนั้น ครั้นเรามีพยานหมู่ใหญ่อย่างนั้นอยู่รอบข้าง ให้เราทิ้งของหนักทุกสิ่งที่ยึดข้ออยู่ และการผิดที่เรามักง่ายกระทำนั้น และการวิ่งแข่งกันที่กำหนดไว้สำหรับเรานั้น ให้เราวิ่งด้วยความเพียรพยายาม หมายเอาพระเยซูเป็นผู้ริเริ่มความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ เพราะเห็นแก่ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระองค์ได้ทรงทนเอากางเขน ทรงถือว่าความละอายไม่เป็นสิ่งสำคัญอะไร และได้เสด็จประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว”

“ฝ่ายพระเยซู ขณะเมื่อพระองค์ดำรงอยู่ในเนื้อหนังนั้น พระองค์ได้ถวายคำอธิษฐาน และทูลวิงวอนด้วยทรงกันแสงมากมายและน้ำพระเนตรไหล ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าได้ทรงสดับเพราะพระองค์นั้นได้ยำเกรง ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมยอมเชื่อฟัง โดยความทุกข์ลำบากที่พระองค์ได้ทรงทนเอา” (ฮบ. 5:7, 8)

โดยชีวิตของพระองค์ที่แสดงถึงความอดทนและการเสียสละ และโดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ – การสิ้นพระชนม์อันแสนทารุณที่พระองค์ทรงยอมตายเพื่อสง่าราศีของพระบิดาของพระองค์ – พระเยซูจึงประทับในตำแหน่งอันสูงส่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดา พระองค์ตรัสว่า “ด้วยเหตุนี้พระบิดาของเราจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเรา เพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตด้วยใจสมัครของเราเอง เรามีสิทธิที่จะสละชีวิตนั้น และมีสิทธิที่จะรับคืนอีก พระบัญชาที่เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา” (ยอห์น 10:17, 18)

พระเยซูทรงให้การว่า “พระบิดาของเราทรงรักเราเพราะว่าเราสละวางชีวิตของเรา” ไม่มีผู้ใดฆ่าพระเยซู พระองค์ทรงเต็มพระทัยและสมัครพระทัยสละวางชีวิตของพระองค์เพราะคำบัญชาของพระบิดาในสวรรค์ พระองค์ทรงสละวางชีวิตของพระองค์ในความเชื่อฟังต่อพระประสงค์ของพระบิดา (ในสวนเกทเสมนี พระเยซู

ทรงอธิษฐานว่า “ขออย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ขอให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด”)

เส้นทางแห่งชัยชนะและบำเหน็จของผู้พิชิตเปิดกว้างสำหรับผู้เชื่อทุกคน จงระลึกไว้เสมอว่าพระเยซูไม่เคยขอร้องลูกคนใดของพระองค์ให้เดินไปในเส้นทางที่พระองค์ไม่เคยเสด็จนำหน้าเราไปมาก่อน รอยพระบาทของพระเยซูเป็นสิ่งที่นำทางเราไป หากเราเดินตามรอยพระบาทของพระเยซู หากเราทนทุกข์กับพระองค์ เราก็จะครอบครองกับพระองค์ บำเหน็จของผู้มีชัยชนะจะเปี่ยมด้วยสง่าราศี แต่มันไม่ได้มาง่าย ๆ ความรอดเป็นสิ่งที่ให้เปล่า – แต่การเป็นสาวกและชัยชนะต้องแลกด้วยราคาแพง และหลายครั้งก็ต้องแลกด้วยความทุกข์ยากที่เหนือคำบรรยายของมนุษย์

พระที่นั่งของพระเยซูจะอยู่ในเยรูซาเล็ม (ลูกา 1:32, 33; มธ. 19:28; กจ. 2:30-35; กจ. 15:14-16) อย่างไรก็ตาม อาณาจักรนั้นจะเป็นสากล – นั่นคือ ทั่วทั้งแผ่นดินโลก อ่านเพลงสดุดี 72:8, เศคาริยาห์ 14:9 และเพลงสดุดี 8 อาณาจักรนั้นจะเต็มไปด้วยความชอบธรรม อ่านเพลงสดุดี 72:1-7, เพลงสดุดี 45:7, และอิสยาห์ 32:1 เช่นเดียวกับที่ซีซาร์มีพระที่นั่ง พระเยซูก็ทรงมีพระที่นั่งเช่นกัน พระองค์จะประทับบนพระที่นั่งของดาวิด และเราทั้งหลาย เจ้าสาวของพระคริสต์, คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ จะครอบครองกับพระเยซูเป็นเวลาหนึ่งพันปีอันเปี่ยมสง่าราศีบนแผ่นดินโลกนี้ (วิว. 20:1-5)

มีคริสเตียนบางคนที่กล่าวว่า “ถ้าฉันไปถึงสวรรค์ นั่นก็ดีพอสำหรับฉันแล้ว” ขอให้ผมรีบกล่าวว่า *นั่นไม่ดีพอสำหรับผม* มันเป็นเรื่องจริงที่ว่าผมอยากอยู่ในคนกลุ่มนั้นเมื่อเหล่าวิสุทธิชนเดินเข้าไป แต่ผมก็อยากได้ถ้วยรางวัลบ้างเพื่อที่จะวางที่พระบาทของพระองค์เมื่อเราสวมมงกุฎพระองค์ให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสิ่งสารพัด และเมื่อพระองค์ทรงครอบครอง ผมก็อยากครอบครองกับพระองค์ ผมอยากนั่งกับพระองค์ในพระที่นั่งของพระองค์ ผมไม่อยากเป็นคนอยู่ท้ายสุด ผมไม่อยากนั่งอยู่แถวหลัง ผมอยากอยู่ใกล้พระเยซู เหมือนกับยอห์นตอนที่พวกเขาได้รับประทานอาหารค่ำมื้อสุดท้ายและยอห์นแนบศีรษะของตนที่พระทรงของพระเยซู ผมรู้ว่าผมจะไม่คู่ควร แต่ผมก็อยากเป็นคนที่ยศยศจื่อ ผมอยากเป็นผู้มีชัยชนะและเป็นผู้อารักขาที่ดีเพื่อเกียรติและสง่าราศีของพระองค์

วิวรณ์ – บทที่สี่

“สิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นหลังจากนี้”

ส่วนแรกของวิวรณ์คือ นิमितเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้ว (บทที่หนึ่ง) ส่วนที่สองประกอบด้วยจดหมายถึงคริสตจักรเหล่านั้น (บทที่สองและสาม) ส่วนที่สามเริ่มต้นที่บทที่สี่และปิดท้ายด้วยบทที่ยี่สิบสอง ข้อห้า นี้รวมกันเป็นส่วนที่เป็นคำพยากรณ์ของวิวรณ์ แม้ว่าการกระทำที่เป็นคำพยากรณ์ไม่เริ่มต้นจนกระทั่งบทที่หกก็ตาม

ฉากเหตุการณ์ต่างๆในสวรรค์ ซึ่งถูกบันทึกไว้ในบทที่สี่และห้า เกริ่นนำการพิพากษาชุดแรก ซึ่งเราอ่านเกี่ยวกับมันในบทที่หก ตลอดจนยุคคริสตจักรมีการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่ว ระหว่างความชอบธรรมและความไม่ชอบธรรม ความสว่างและความมืดมาโดยตลอด การสู้รบระหว่างพระเจ้าและซาตาน พระวิญญาณบริสุทธิ์และเหล่าวิญญาณชั่ว ได้ดำเนินอย่างดุเดือดมาตั้งแต่คริสตจักรได้ถือกำเนิดขึ้นและจะดำเนินต่อไปจนกว่าคริสตจักรนั้นจะอยู่อย่างปลอดภัยในสวรรค์กับพระเยซูเจ้า

หลังจากคริสตจักรถูกรับขึ้นไปแล้ว และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่อยู่ที่นี้เพื่อหวังเหนี่ยวอานาจแห่งความชั่วร้ายแล้ว แผ่นดินโลกนี้จะกลายเป็นนรกของจริง อย่างไรก็ตาม คริสตจักรจะถูกรับขึ้นไปจากแผ่นดินโลกก่อนที่การพิพากษาที่น่ากลัวเหล่านี้เริ่มตกลงมา หลังจากการรับขึ้นไประบบต่างๆของแผ่นดินโลกนี้จะถูกมอบไว้แก่พญามารทั้งหมดและมันจะปกครองในตัวตนของสัตว์ร้ายนั้น (ในทางการเมือง) และในตัวตนของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ (ในทางศาสนา) การรับขึ้นไปเกิดขึ้นระหว่างบทที่สามและสี่ – เหล่าผู้มีชัยชนะจะถูกรับขึ้นไป และมวลชนมหาศาลจะถูกคายออก

มันเป็นความจริงที่ว่าย่อหั้นไม่ได้บันทึกข้อเท็จจริงต่างๆเกี่ยวกับการรับขึ้นไป แต่เปาโลผู้ซึ่งข้อถกเถียงเกี่ยวกับคริสตจักรได้ถูกเปิดเผยแก่เขาอย่างครบถ้วน เปิดเผยให้เราทราบเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆในระหว่างและที่เกิดขึ้นทันทีหลังจากการรับขึ้นไป เราจะถูกรับออกไปและถูกรับขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ และเราจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์ (1 ธส. 4:15-18)

ผมตระหนักว่าพวกคุณบางคนได้อ่านข้อความเหล่านี้และเคยถูกสอนว่าคริสตจักรจะผ่านเข้าไปในครั้งแรกของความทุกข์ลำบากนั้น แต่ผมขอประกาศ ตามที่พระคัมภีร์เขียนไว้ ว่าคริสตจักรจะไม่ผ่านเข้าไปในส่วนหนึ่งของความทุกข์ลำบากนั้นเลย ผมกล่าวเช่นนี้เพราะว่า:

1. ในสามบทแรกของวิวรณ์ คำว่า *คริสตจักร* หรือ *คริสตจักรทั้งหลาย* เกิดขึ้นประมาณยี่สิบครั้ง อย่างไรก็ตาม พอเริ่มต้นบทที่สี่เรื่อยไปจนถึงข้อสิบเจ็ดของบทที่ยี่สิบสอง คริสตจักรไม่ถูกกล่าวถึงเลยสักครั้งเดียว คริสตจักรไม่มีส่วนอันใดในนิมิตต่างๆที่เป็นคำพยากรณ์ซึ่งทรงประทานให้แก่ย่อหั้นหลังจากบทที่สามเลยด้วยเหตุนี้ หากเราเปรียบเทียบสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญาณกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ และหากเรา “มายกเหตุผลกันเดี๋ยวนี้” เราก็ต้องสรุปว่าคริสตจักรไม่อยู่บนแผ่นดินโลกตั้งแต่บทที่สี่ไปจนถึงบทที่ยี่สิบสองข้อห้า คริสตจักรอยู่ในฟ้าอากาศกับพระเยซู โดยมองลงมายังการพิพากษาที่น่ากลัวเหล่านั้นที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกนี้

2. เหตุผลประการที่สองที่ผมกล่าวอย่างเน้นย้ำว่าคริสตจักรจะไม่อยู่ที่นี้ในระหว่างส่วนหนึ่งส่วนใดของยุคแห่งความทุกข์ลำบากนั้นก็คือ คำกล่าวในวิวรณ์ 1:19 – ลูกกษัตริย์ใจเปิดหนังสือเล่มนี้ ยอห์นถูกบัญชาให้เขียน: ประการแรก คือ “เหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น” ประการที่สอง คือ “เหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้” และประการที่สาม คือ “เหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้า” เนื้อหาสามส่วนนี้ไม่ได้ดำเนินไปพร้อมๆกัน พวกมันไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ยอห์นได้เห็นนิมิตเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้รับสง่าราศีแล้ว และนั่นก็จบเนื้อหาส่วนนั้น จากนั้นเขาก็เห็นคริสตจักรเหล่านั้นในเอเชีย้อย เขาเขียนข้อความต่างๆที่ถูกส่งถึงคริสตจักรเหล่านั้น และนั่นก็ทำให้จบเนื้อหาส่วนนั้น คริสตจักรแท้ถูกรับออกไป คริสตจักรที่อ่อนๆถูกคายออก – และจากนั้นยอห์นก็บันทึกสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นหลังจากที่ชาวเลาติเซียเหล่านั้นถูกคายออกแล้ว: “**ต่อจากนั้น ดูเถิด ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่**” (วิว. 4:1) ด้วยเหตุนี้เราจึงสรุป ตามที่พระวจนะของพระเจ้ากล่าวไว้ – โดยเปรียบเทียบสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญานกับเรื่องฝ่ายวิญญาน, ข้อพระคัมภีร์กับข้อพระคัมภีร์ – ว่าบทที่สี่และบทต่างๆที่ตามมาบันทึกเหตุการณ์เหล่านั้น**หลังจาก**คริสตจักรถูกรับขึ้นไปแล้ว

3. ภาพรวมทั้งหมดเปลี่ยนแปลงไปหลังจากบทที่สาม เราไม่เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ท่ามกลางคันประทีปเหล่านั้นอีกต่อไปแล้ว เราไม่เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่บนแผ่นดินโลกอีกต่อไป แต่เราเห็นพระที่นั่งหนึ่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และพระเยซูเจ้ากำลังประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้น มีสายรุ้งอันหนึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่งนั้น และเราเห็นเหล่าวิสุทธิชน (ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั้น) ในสวรรค์ ซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาอยู่จนถึงบทที่สิบเก้า ซึ่งพอถึงตอนนั้นพวกเขาก็มาพร้อมกับองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยออกมาจากสวรรค์ ซึ่มาขามาเพื่อพิพากษาแผ่นดินโลกนี้ เมื่อคุณล้มความคิดทางศาสนาต่างๆของคุณ – สิ่งที่คุณเคยได้ยิน สิ่งที่คุณเคยถูกสอนโดยพวกนักเทศน์, ศาสนา และนิกายต่างๆ – และยอมให้พระวจนะของพระเจ้าพูด เมื่อคุณฟังแทนที่จะตีความ คุณก็จะไม่ประสบความสำเร็จในการเข้าใจวิวรณ์ หนทางเดียวที่จะเข้าใจวิวรณ์คือ ยอมให้มันพูด ขณะที่คุณนั่งเงียบและยอมให้พระวิญญาณสอนคุณ เพราะว่าหนังสือเล่มนี้บรรจุสิ่งลึกลับต่างๆของพระเจ้าและมีพระสัญญาพิเศษให้แก่คนทั้งหลายที่อ่านมันและฟังมัน – ไม่ใช่แก่คนเหล่านั้นที่อ่านและตีความมัน และไม่ใช่แก่คนเหล่านั้นที่อ่านมันและกล่าวว่าพวกเขาคิดอย่างไรเกี่ยวกับมัน หากคุณอ่านหนังสือเล่มนี้ ฟังสิ่งที่หนังสือเล่มนี้จะกล่าว และรักษาสิ่งต่างๆที่มีเขียนอยู่ในหนังสือเล่มนี้ คุณก็ได้รับพระพร แต่ผู้ใดก็ตามที่เพิ่มเติมหรือตัดออกจากหนังสือเล่มนี้ก็มีคำแช่งสาปของพระเจ้าตกอยู่บนตัวเขา

4. ตามที่วิวรณ์ 3:10 กล่าว คริสตจักรจะไม่เข้าหรือผ่านเข้าไปในส่วนใดของช่วงเวลาที่เป็นความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้นเลย: “เพราะเหตุเจ้าได้รักษาคำของเราด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่งจะบังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก” พระคำข้อนี้อาจเป็นข้อความถึงเอเฟซัสก็ได้ มันอาจเป็นข้อความถึงเปอร์กาโมนก็ได้ มันอาจอยู่ในข้อความถึงซาร์ดิสก็ได้...แต่มันก็ไม่ใช่ มันอยู่ในข้อความถึงคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟีย – คริสตจักรแห่งความรักฉันทพี่น้อง... คริสตจักรแท้ เจ้าสาวของพระคริสต์จะต้องไม่ถูกทดลองบนแผ่นดินโลก เจ้าสาวของพระคริสต์จะไม่ถูกทดลอง! เราจะได้รับบำเหน็จสำหรับหน้าที่ผู้อารักขาของเรา และเราจะได้หรือไม่ก็เสีย เท่าที่เกี่ยวข้องกับบำเหน็จต่างๆ แต่คริสตจักร, เจ้าสาว, จะไม่ถูกลองดูใจบนแผ่นดินโลกหรือในที่อื่นใดเลย “เวลาแห่งการทดลอง” อันยิ่งใหญ่ที่นี้จะ

เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกเพื่อลองดูใจคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกคือ ความทุกข์ลำบากใหญ่ย้งนั้น, “เวลาทุกข์ใจของยาโคบ” นั้นเป็นเวลาปฏิบัติกับต่อพระคริสต์จะครอบครองและแผ่นดินโลกจะเป็นนรกบนดิน คริสตจักรจะไม่อยู่ที่นี้

5. ตามคำพยานของอัครทูตเปาโล (ผู้ซึ่งเขียนโดยได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้า) เราจะไม่เข้าหรือผ่านเข้าไปในส่วนใดของความทุกข์ลำบากใหญ่ย้งนั้น: “เพราะว่าพระเจ้านั้นได้ทรงกำหนดเราไว้สำหรับพระอาชญา แต่สำหรับให้ได้รับความรอดโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (1 ธส. 5:9) ตามที่พระคำข้อนี้กล่าว คริสตจักรไม่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพระอาชญา คริสตจักรไม่ถูกกำหนดไว้สำหรับการพิพากษา คริสตจักรจะไม่เผชิญหน้ากับพระพิโรธของพระเจ้าหรือการพิพากษาของพระเจ้า แต่จะถูกรับขึ้นไปพบกับพระเยซูในหมู่เมฆในฟ้าอากาศ จากนั้นการพิพากษาของพระเจ้าผู้ทรงมหิตลธิฤทธิ์จะตกลงมายังแผ่นดินโลกนี้ตามที่มิบรยายไว้ในวิวรณ์บทที่หกและที่ตามมา เวทีถูกจัดเตรียมในวิวรณ์ 4 และ 5 และการพิพากษาเหล่านั้นก็ทยอยออกในตอนต้นของบทที่หก

พระที่นั่งของพระเยซูในสวรรค์

ว. 4:1-3:

1 ต่อจากนั้น ดูเถิด ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่ และพระสุรเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้นได้ตรัสกับข้าพเจ้าดุจเสียงแตรว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในภายหน้า”

2 ในทันใดนั้น พระวิญญานก็ทรงคล้อยใจข้าพเจ้า และดูเถิด มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น

3 และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประดุจพลอยหยกและพลอยทับทิม และมีรุ้งล้อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งพลอยมรกต

สถานการณ์ทั้งหมดเปลี่ยนแปลงตรงนี้ เรื่อยมาจนถึงจุดนี้ ยอห์นถูกเห็นบนแผ่นดินโลกนี้ และเหตุการณ์ต่างๆที่ถูกบันทึกไว้ในบทที่สองและสามก็เกิดขึ้นไปแล้วบนแผ่นดินโลกนี้ แต่คำบัญชาของพระสุรเสียงนั้นตอนนี้คือ “จงขึ้นมาบนนี้เถิด” ด้วยเหตุนี้ ยอห์นจึงออกจากแผ่นดินโลกและถูกรับขึ้นไปในสวรรค์ เพื่อเป็นประจักษ์พยานและบันทึกนิมิตต่างๆที่เหลืออยู่ในหนังสือวิวรณ์ บทที่สี่และห้าพรรณนาฉากหลังและเหตุการณ์ต่างๆที่เกินจินตนาการของมนุษย์

ในข้อพระคำที่เราศึกษากันอยู่นี้ ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรบนแผ่นดินโลกได้ถูกจารึกแล้ว เหล่าผู้มิชชันนารีได้ถูกรับขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศแล้ว มวลชนมหาศาลที่มีความผิดแห่งแผ่นดินโลกได้ถูกคายออกแล้ว การเอาคริสตจักรแท้ออกไปเตรียมเวทีให้พญามารเข้ามายึดครอง มันจะทำเช่นนี้แน่ ดังที่เราจะเห็นในบทที่หก

ข้อ 1: “ต่อจากนั้น (หลังจากคริสตจักรหมดวาระของมันแล้วและสิ่งสารพัดที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้ว) ดูเถิด ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่” ยอห์น 10:9 บอกเราว่าพระเยซูทรงเป็นประตูนั้น หลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ก็เสด็จขึ้นไปสู่สวรรค์ และทรงเรียกยอห์น (ในจิต

วิญญาณ) ให้ขึ้นมาอยู่ที่พระองค์ทรงอยู่ พระองค์ทรงเปิดประตูนั้น – และยอห์นก้าวเข้าไปในสวรรค์เพื่อเป็น
ประจักษ์พยานถึงเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นตามมา นี่เป็นภาพที่แท้จริงของการรับขึ้นไป ยอห์นประสบในจิต
วิญญาณกับสิ่งที่เราจะประสบจริงๆเมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น (1 ธส. 4:14-18)

เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น เสียงแตรจะดัง และเสียงของอัครทูตจะเรียกเหล่าวิสุทธิชนขึ้นไป พระเยซู
จะไม่เสด็จมายังแผ่นดินโลกนี้เมื่อพระองค์เสด็จมาในการรับขึ้นไป... เหล่าวิสุทธิชนจะถูกรับขึ้นไปพบกับ
พระองค์ในฟ้าอากาศ แต่เมื่อพระองค์เสด็จมาในการพิพากษา พระองค์จะเสด็จมายังแผ่นดินโลก และจะทรง
ยืนบนภูเขามะกอกเทศ (ศคย. 14:4)

“และพระสุรเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้นได้ตรัสกับข้าพเจ้าดุจเสียงแตร” คำกล่าวนี้ไม่ได้หมายความว่า
ว่ายอห์นได้ยินพระสุรเสียงนี้เป็นครั้งแรกหลังจากที่เขาถูกรับขึ้นไปในสวรรค์... มันหมายถึงพระสุรเสียงแรก
ที่เขาได้ยิน (ว. 1:10) เขาได้ยินพระสุรเสียงนั้นบนแผ่นดินโลก และบัดนี้พระสุรเสียงเดิมนั้นกำลังตรัสใน
สวรรค์ มันทำให้พระสุรเสียงของผู้ใดอื่นไม่นอกจากพระเยซูเจ้าเอง เมื่อแตรนั้นเรียกด้วยยอห์นให้ขึ้นมาจากแผ่น
ดินโลกยังสวรรค์

ข้อ 2 และ 3: “ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรงคลใจข้าพเจ้า และคูเกิด มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์
และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประดุจพลอยหยก
และพลอยทับทิม และมีรั้วล้อมรอบพระที่นั่งนั้น คูประหนึ่งพลอยมรกต”

พระสุรเสียงของพระเยซูตรัสว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิด” ... และ “ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรงคลใจ
ข้าพเจ้า” ไม่มีค่าล้ำค่าเลย – ไม่แม้สักเสี้ยววินาทีเดียว ยอห์นไม่ได้ถูกรับขึ้นไปในสวรรค์ทั้งร่างกาย เพราะ
ว่าทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของนิมิตของยอห์น วลีที่ว่า “พระวิญญาณก็ทรงคลใจ (“อยู่ในวิญญาณ”)” บ่งบอกว่า
วิญญาณของยอห์นออกไปจากร่างของเขาชั่วขณะนั้น และวิญญาณของเขาอย่างเดียวกันนั้นถูกรับเข้าไปใน
สวรรค์เพื่อที่จะเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้ว ร่างกายของยอห์นยังไม่ได้รับสง่าราศีใน
ขณะนั้น และไม่มีผู้ใดสามารถมองดูความงามและความสง่างามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาผู้ทรงได้รับสง่าราศี
แล้วของเราได้ในร่างกายที่ตายได้และยังไม่ถูกไถ่

คำกล่าวถัดมา “มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์” บ่งบอกถึงที่ตั้งแห่งการปกครองและสิทธิอำนาจเด็ดขาด
ช่างตรงข้ามเหลือเกินกับบรรดาพระที่นั่งของแผ่นดินโลก – พระที่นั่งต่างๆที่ได้ผงาดขึ้นและล่มสลายไปแล้ว –
ตลอดหลายศตวรรษ แต่ในพระคำข้อนี้เรามีพระที่นั่งหนึ่งที่คงอยู่ชั่วนิรันดร์

พระที่นั่งนั้นจริงๆแล้วเป็นนิมิตแรกหลังจากที่ยอห์นถูกพาไปในวิญญาณจากแผ่นดินโลกไปยังสวรรค์
พระที่นั่งนั้นเป็นศูนย์กลางแห่งฉากเหตุการณ์ในสวรรค์ และเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของการปกครองแบบเป็น
สากลของพระเยซูฮาว์ พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นไม่ถูกเอ่ยพระนาม แต่ถูกพรรณนาอย่างมีนัยสำคัญ
ในอัญมณีเหล่านั้นที่ถูกใช้เพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงรูปลักษณ์ของพระองค์:

“และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประดุจพลอยหยกและพลอยทับทิม” อัญมณีทั้งสองที่
ถูกเอ่ยถึงตรงนี้เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสง่าราศีและความโอ้อวดระการการของพระเจ้า สง่าราศีของพระองค์ไม่อาจ

ถูกสื่อสารเป็นคำพูดได้ แม้แกสิ่งทรงสร้างที่สูงส่งที่สุดก็ตาม พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นความสว่างที่ไม่มีผู้ใดเข้าถึงได้ เปาโลพรรณนาไว้ดังนี้:

“ซึ่งพระองค์จะทรงสำแดงให้ปรากฏในเวลาของพระองค์ คือพระองค์ผู้ไถ่ชีวิตและทรงฤทธิ์สูงสุดแต่พระองค์เดียว พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือเจ้านายทั้งปวงพระองค์ผู้เดียว ทรงอมตะ และทรงสถิตในความสว่างที่ซึ่งไม่มีคนใดจะเข้าไปถึง ผู้ซึ่งมนุษย์ไม่เคยเห็น และจะเห็นไม่ได้ พระเกียรติและฤทธานุภาพจะมีแต่พระองค์นั้นสืบๆไปเป็นนิรันดร์ เอเมน” (1 ทธ. 6:15, 16)

พลอยหยกและพลอยทับทิมถูกกล่าวถึงในรายการอัญมณีที่ถูกฝังในทับทรวงของมหาปุโรหิต (อพย. 28:17-20) กรุณาอ่านข้อพระคำเหล่านี้ เพราะว่าเวลาและพื้นที่ไม่ยอมให้ผมยกข้อความมาทั้งหมดให้แก่คุณในการศึกษานี้ อัญมณีแบบเดียวกันเหล่านี้ก็ถูกกล่าวถึงท่ามกลางอัญมณีเหล่านั้นที่พรรณนาสง่าราศีของกษัตริย์เมืองไทระด้วย (อสค. 28:13) เราพบว่าพวกมันถูกเอ่ยถึงอีกครั้งในคำพรรณนาเกี่ยวกับนครบริสุทธ์นั้น คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ (วว. 21:19, 20)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้พลอยสองชนิดนี้เพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสง่าราศีอันเจิดจ้าและความเจิดจรัสอันหาใดเทียบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเท่าที่สง่าราศีของพระองค์จะสามารถถูกแสดงให้เห็นและแสดงเป็นสัญลักษณ์ได้แก่มนุษย์เดินดิน ความเจิดจ้าของพลอยหยกเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์อันบริสุทธิ์ของพระเจ้า และสีแดงเข้มของพลอยทับทิมก็เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการลบลมทินด้วยพระโลหิตซึ่งถูกเรียกร้องโดยพระเจ้าสำหรับการยกโทษบาป

ยอห์นบอกเราว่า “ใสสว่างดุจพลอยมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับพลอยหยกอัน**สุกใสเหมือนแก้วผลึก**” (วว. 21:11) จงหมายเหตุ: *สุกใสเหมือนแก้วผลึก* ความบริสุทธิ์ของพระเจ้านั้นไม่แปรเปลี่ยน ไม่มัวหมอง ผุดผ่อง – ความบริสุทธิ์ที่**สมบูรณ์แบบ!** ไม่ต้องสงสัยเลยว่า พระเยซูทรงเป็นพระองค์ผู้ที่ยอห์นเห็นประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้น

ในบทที่สี่ของวิวรณ์ พระเยซูทรงถูกพรรณนาว่าเป็นเหมือนกับพลอยหยกและพลอยทับทิม พลอยหยกนั้น**สุกใส** – สุกใสดุจ**แก้วผลึก** พลอยทับทิมมีสีแดงดุจ**โลหิต**... พลอยสี**โลหิต**

ในอพยพ 28 เราอ่านเกี่ยวกับพลอยเหล่านั้นที่อยู่บนทับทรวงของมหาปุโรหิต พลอยทับทิม (สีแดงดุจโลหิต) ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูเบนถูกกล่าวถึงเป็นอันดับแรก และพลอยหยกถูกกล่าวถึงท้ายสุด วิวรณ์ 4 กล่าวถึงพลอยหยกเป็นอันดับแรก – พลอยสี**ขาว**สุกใสแห่งเบนยามิน นี่ไม่ใช่เรื่องเล่นๆ มีเหตุผลที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการย้อนกลับของพลอยเหล่านี้ โดยให้อันแรกไปอยู่ท้ายสุด และให้อันท้ายสุดมาอยู่อันแรก

พลอยทับทิมมีสีแดงดุจโลหิต ซึ่งกล่าวถึงการถวายบูชาด้วยโลหิต โดยชี้ไปยังกางเขนนั่นและการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซูเพื่อหลังพระโลหิตของพระองค์สำหรับการยกโทษบาป ชื่อนี้ (รูเบน) มาจากคำฮีบรูสองคำที่มีความหมายว่า “**จงดูพระบุตร**” มันชี้ไปยังพระองค์ผู้ที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวว่า “**จงดูพระเมษโปดก**ของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” (ยอห์น 1:29) มันยังบอกเราด้วยว่าพระองค์ (พระเยซูเจ้า) ทรงเป็นบุตรหัวปีแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งปวง และเป็นผู้แรกที่บังเกิดมา – พระบุตรที่บังเกิดมา**องค์เดียว**ของพระเจ้า (ยอห์น 3:16)

พลอยหยก ซึ่งเป็นพลอยอันสุดท้ายในทับทรวงของภาคพันธสัญญาเดิม เป็นตัวแทนของเบนยามิน นี่เป็นพลอยที่สุกใส ซึ่งกล่าวถึงชัยชนะเด็ดขาด บนพลอยหยกมีชื่อของเบนยามิน ซึ่งเป็นการรวมกันของคำฮีบรูสองคำ (*เบน* และ *ยามิน*) ดังนั้นเหล่าผู้รู้จึงบอกเราว่าความหมายก็คือ “บุตรชายแห่งมือขวาของข้าพเจ้า” ... หรืออย่างที่ผู้รู้ท่านหนึ่งแปลว่า “บุตรชายแห่งฤทธิ์เดชของข้าพเจ้า” พลอยอันแรกและอันสุดท้ายชี้ข้างหน้าไปยังการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ นั่น – หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์เจ้า

อย่างไรก็ตาม ในวิวรณ์ 4 นี้ ลำดับของพลอยเหล่านั้นถูกย้อนกลับ ยอห์นผู้เป็นที่รักเห็นพระองค์ (พระเยซู) เป็นเหมือนพลอยหยกก่อน และต่อมาคือเป็นเหมือนพลอยทับทิม เหตุผลนั้นชัดเจน: ในภาคพันธสัญญาเดิมเหล่าวิสุทธิชนตั้งตาคอยให้ถึงวันนั้นเมื่อพระเมสสิโปดกจะเสด็จมา พวกเขาตั้งตาคอยกางเขนนั้น และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเห็นพลอยทับทิม... พลอยสีแดงดุจโลหิต... เป็นอันดับแรก พวกเขามองเลยพ้นนั้นไปและเห็นพลอยหยก ซึ่งเป็นพลอยสีขาวสุกใสที่เป็นตัวแทนของฤทธานุภาพของพระองค์และการปกครองของพระองค์ เมื่อถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์เพื่อสถาปนาอาณาจักรนั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อยอห์นมีประสบการณ์นั้นที่เรากำลังศึกษาอยู่ขณะนี้ เขาก็อยู่ปากนี้ของกลโกธาและการรับขึ้นไปแล้ว และกำลังมองย้อนกลับไป ยอห์นได้เห็นพลอยหยกเป็นอันดับแรก คือพลอยสุกใส – จากนั้นก็พลอยสีแดงนั้น นั่นคือ กางเขนนั่นและการถวายบูชา

พระเยซูทรงเป็นเหมือนเดิมวันนี้ วานนี้ และสืบไปเป็นนิรันดร์ พระองค์มิได้เปลี่ยนแปลงเลย พระองค์ผู้ทรงรักษาอิสราเอลไว้ไม่เคยเคลิ้มหรือม่อหยลกลับไป วันนี้พระเยซูองค์เดิมนั้นประทับอยู่ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงพระชนม์อยู่เสมอไปเพื่อวิงวอนเพื่อเรา เมื่อเราจะเห็นพระเยซูเจ้า เราก็คจะเป็นเหมือนพระองค์ (1 ยอห์น 3:1-3)

สาวกผู้เป็นที่รักต่อมาได้เห็นรั้งล้อมรอบพระที่นั่งนั้น “ดูประหนึ่งพลอยมรกต” พลอยมรกตเป็นพลอยของยูดาห์ และมีสีเขียว ซึ่งสื่อถึงความสดใหม่ซึ่งวันริรันดร์และความทนทานซึ่งวันริรันดร์ มันเป็นพลอยที่ใช้ในการสมรสของชาวตะวันออกสมัยโบราณ

พระที่นั่งนั้นถูกล้อมรอบด้วยรั้งอันหนึ่ง วงกลมที่ไม่ขาดตอนนี้เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงอำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้า... ฤทธานุภาพที่ไม่ขาดตอนของพระเจ้า ความรักและความเมตตาที่ไม่ขาดตอนของพระเจ้า รั้งที่อยู่รอบพระที่นั่งนั้นเตือนใจสิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระเจ้าให้ระลึกถึงความประเสริฐ ความเมตตา และความอดกลั้นพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อสิ่งทรงสร้างต่างๆของพระองค์ “ความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” ความเมตตาของพระเจ้านั้นไม่ขาดตอน

คุณจะได้จำได้ว่าในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงทำพันธสัญญาหนึ่งกับโนอาห์ และทรงวางรั้งไว้ในท้องฟ้าเพื่อรับประกันโนอาห์ว่าพระองค์จะไม่ลืมนพันธสัญญานั้นเลย (ปฐมก. 9:9-17) แทนที่จะเป็นการผสมกันแบบปกติของสีต่างๆที่เราเห็นในรั้งปัจจุบัน รั้งที่ยอห์นเห็นล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีลักษณะเหมือนกับพลอยมรกต ซึ่งเป็นสีหนึ่งที่สลายตามากที่สุด มันไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างอาณาจักรผักในสีเขียวที่ไม่เคยมองจนเบื่อเลย ดังนั้นเนื่องจากพระเจ้าจะกำลังจัดการกับแผ่นดินโลกแล้ว และช่วยแผ่นดินโลกให้รอดพ้นจากคำแช่งสาปและการครอบครองของซาตาน วงกลมที่ล้อมรอบพระที่นั่งนั้นในรูปของรั้งอันหนึ่งจึง

ไม่ใช่หลายสิ่งที่ปนกัน แต่เป็นสี่อันนำดูแห่งพืชผักของแผ่นดินโลก เหล่าวิสุทธิชนที่ได้รับสง่าราศีแล้วของพระเจ้า จะเห็นรูปร่างนั้นอยู่เสมอในสี่เขียวอันสวยงาม ซึ่งเป็นการระลึกถึงพระคุณของพระเจ้าที่มีต่อแผ่นดินโลกแม้ในยามที่พระองค์กำลังจะจัดการกับมนุษยชาติในการพิพากษาก็ตาม และเราทั้งหลายที่เป็นผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วจะพบกับพระเยซูภายใต้รูปร่างแห่งความเมตตาเพื่อที่จะได้รับบำเหน็จสำหรับการทำงานเหน็ดเหนื่อยของเราขณะยังอยู่บนแผ่นดินโลก (2 คร. 5:10, 1 คร. 3:11-15, 2 ยน. 8) ขอให้ผมเตือนคุณว่า – คุณจะพบกับพระเยซูเจ้าที่พระที่นั่งนั้นซึ่งถูกล้อมรอบด้วยรูปร่างแห่งความเมตตา หรือที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวซึ่งเป็นที่ๆ **ไม่มี**ความเมตตา แต่มีแต่สีขาวเจิดจ้าแห่งความบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ อ่าน วิวรรณ์ 20:11-15

ในการปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้ของพระคัมภีร์ ขอให้ผมรับประกันคุณว่าไม่มีสักคำเดียวถูกใส่ไว้ในพระคัมภีร์เพื่อเติมช่องว่างให้เต็ม ทุกคำมีความหมายที่เฉพาะเจาะจงและแน่ชัด – ชื่อต่างๆ, เมืองต่างๆ, พलयต่างๆ หรือสิ่งใดก็ตาม ดังนั้น พलयต่างๆ ที่ถูกกล่าวถึงในข้อพระคำที่เราศึกษากันอยู่นี้จึงไม่ควรถูกอ่านผ่านๆ เพราะว่ามันมีความหมายฝ่ายวิญญาณอันลึกซึ้ง ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราให้ศึกษาและแยกแยะพระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้องด้วยเถิด

ว. 4:4-5:

4 และล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีที่นั่งอีกยี่สิบสี่ที่นั่ง และข้าพเจ้าได้เห็นผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนที่นั่งเหล่านั้น ทุกคนนุ่งห่มเสื้อสีขาว และสวมมงกุฎทองคำบนศีรษะ

5 มีฟ้าแลบฟ้าร้อง และเสียงต่างๆดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น และมีประทีปเจ็ดดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า

ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ของตน (คำว่า “ที่นั่ง” ในภาษากรีกแปลตรงตัวว่า “บัลลังก์”) เป็นตัวแทนของคริสตจักร, ผู้ที่ถูกไถ่แล้ว, เหล่าวิสุทธิชนที่ได้รับสง่าราศีแล้วหลังจากที่พวกเขาถูกรับออกไปจากแผ่นดินโลกเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ ตัวเลขยี่สิบสี่ปรากฏหกครั้ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้อาวุโสเหล่านี้ อ่าน 1 พงศาวดาร, บทที่ 24 และ 25 เหล่าวิสุทธิชนเป็นบุโรหิตหลวง... “บุโรหิตหลวง” (1 เปโตร 2:5-10) เปโตรกำลังหมายถึงพวกผู้เชื่อที่เป็นคนต่างชาติตรงนี้อย่างแน่นอน บางคนเสนอแนะว่านี่เกี่ยวข้องกับพวกยิว แต่มิใช่เช่นนั้นเลย มันเกี่ยวข้องกับพวกยิวและคนต่างชาติที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนที่รวมกันเป็นพระกายของพระคริสต์ (1 คร. 12:12, 13; อฟ. 5:30) มงกุฎทองคำที่ถูกสวมโดยผู้อาวุโสเหล่านี้แสดงถึงศักดิ์ศรีแบบกษัตริย์ เสื้อสีขาวที่พวกเขาสวมสื่อถึงความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ของพระเจ้า (ว. 19:8) ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนที่ถูกเห็นตรงนี้มีบทบาทสำคัญในฉากเหตุการณ์ต่างๆ ที่ถูกบันทึกไว้และนิมิตต่างๆ ที่ถูกเห็นตั้งแต่บทที่ 4 ไปจนถึงบทที่ 19 ข้อ 4 หลังจากวิวรรณ์ 19:4 แล้ว ผู้อาวุโสเหล่านี้ก็ไม่ถูกกล่าวถึงในฐานะผู้อาวุโสอีกเลย ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนี้ที่ยอห์นเห็นนั่งอยู่บนบัลลังก์ของตนเป็นตัวแทนของคริสตจักรหลังจากที่มันถูกรับออกไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศแล้ว (1 ธส. 4:13-18)

มีบางคนที่ไม่เห็นด้วยกับความจริงข้อนี้ แต่อาจารย์สอนพระคัมภีร์ที่โดดเด่นส่วนใหญ่ในอดีตก็เห็นพ้องว่าผู้อาวุโสเหล่านี้เป็นตัวแทนของตำแหน่งบุโรหิตหลวงของผู้เชื่อทั้งหลาย

ประทีปเจ็ดดวงที่ลุกไหม้อยู่ตรงหน้าพระที่นั่งที่ยอห์นเห็น คือ พระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ก่อนหน้านี้ในข้อความนี้ผมได้บอกให้คุณดูอิสยาห์ 11 ข้อแรกของบทนั้น และให้รายการพระวิญญาณทั้งเจ็ดแก่คุณแล้ว ซึ่งสื่อถึงความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ *พระเยซูทรงเป็นความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ!* พระองค์ผู้ได้ทรงซื้อบาปทั้งหลายของเราไม่ทรงเป็นสองรองใครในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินโลก

พระเยซูทรงเป็น “พยานที่สัตย์ซื่อ” (ยอห์น 18:37)

พระเยซูทรงเป็นผู้ที่เป็นขึ้นมาจากพวกคนตาย (1 คร. 15:20-23)

พระเยซูทรงเป็นเจ้านายของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก (มธ. 6:13)

พระเยซูทรงเป็นผู้ที่รักเรา (1 ยอห์น 4:9)

พระเยซูทรงเป็นผู้ที่ได้ชำระเราให้พ้นจากบาปต่างๆของเราแล้วในพระโลหิตของพระองค์เอง (1 ยอห์น 1:7, 1 เปโตร 1:18-20, คส. 1:20, วว. 1:5)

ยอห์นได้เห็นพระองค์ผู้นี้ยืนอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นในตอนต้นของวิวรรณ์ บัดนี้ คันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น – นั่นคือ เหล่าผู้ที่บังเกิดใหม่แล้วในที่ประชุมต่างๆซึ่งถูกเป็นตัวแทนโดยคันประทีปเหล่านั้น – ได้ถูกรับออกไปจากแผ่นดินโลกขึ้นไปในฟ้าอากาศกับพระเยซู และพระองค์ทรงถูกเห็นที่นั่นในสัญลักษณ์ของประทีปเจ็ดดวงนั้นที่จุดอยู่ตรงหน้าพระที่นั่ง พระวาระของพระเจ้ารับประกันเราว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นศิระษะของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่จะไม่มีวันละทิ้งคริสตจักรที่พระองค์ได้ทรงซื้อด้วยพระโลหิตที่มีค่าประเสริฐของพระองค์แม้สักชั่วขณะเดียวเลย

วว. 4:6-8:

6 และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นมีทะเลแก้วดูเหมือนแก้วผลึก และท่ามกลางพระที่นั่งและล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีสัตว์สี่ตัว ซึ่งมีตาเต็มทั้งข้างหน้าและข้างหลัง

7 สัตว์ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สัตว์ตัวที่สองนั้นเหมือนลูกโค สัตว์ตัวที่สามนั้นมีหน้าเหมือนมนุษย์ และสัตว์ตัวที่สี่เหมือนนกอินทรีกำลังบิน

8 สัตว์ทั้งสี่นั้นแต่ละตัวมีปีกหกปีกอยู่รอบตัว และมีตาเต็มข้างใน และสัตว์เหล่านั้นร้องตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุดเลยว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ได้ทรงสถาปนาอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงสถาปนาอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา”

เสียงเหล่านั้น ฟ้าแลบและฟ้าร้องที่มาจากพระที่นั่งนั้นสื่อถึงฤทธานุภาพของพระเจ้าในการพิพากษา... พระองค์กำลังจะพิพากษาโลกแล้ว แต่จงสังเกตว่ามีทะเลแก้ว “ดูเหมือนแก้วผลึก” อยู่ ... ไส้แก้วและเงียบสงบทะเลแก้วที่ถูกเห็นตรงนี้ดูไม่เหมือนกับทะเลอย่างที่เรารู้จักบนแผ่นดินโลกวันนี้ – ซึ่งถูกพัดโหมโดยลมและพายุ – ไม่เคยสงบเลย (ผู้เขียนในภาคพันธสัญญาเดิมบอกเราว่า *คนชั่วเป็นเหมือนทะเลที่ปั่นป่วน*) แต่ยอห์นได้เห็นทะเล*แก้วผลึก* – สงบและเงียบ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงนิรันดร์กาลแห่งสันติภาพอันสมบูรณ์แบบ ในการเชื่อมโยงกับทะเลแก้วนี้ จงอ่าน 1 พงศกษัตริย์ 7:23-45 มันเป็นพระคำตอนหนึ่งที่เปี่ยมสง่าราศี และจะให้ความกระจ่างเกี่ยวกับหัวข้อนี้

นอกจากนี้ ยอห์นยังเห็นท่ามกลางพระที่นั่งนั้นและล้อมรอบพระที่นั่งนั้น มีสัตว์สี่ตัว – “สิ่งมีชีวิตสี่ตัว” สิ่งมีชีวิตเหล่านี้เต็มไปด้วยตาทั้งข้างหน้าและข้างหลัง และยอห์นพรรณนาพวกมันว่ามีลักษณะคล้ายกับสิงโต, ลูกโค, มนุษย์ และนกอินทรี

สิงโตสื่อถึงความสง่าผ่าเผยและอำนาจท่ามกลางอาณาจักรสัตว์ – มันเป็นราชาแห่งสัตว์ทั้งปวง (ปฐมก. 49:9, ดนล. 7:4, อมส. 3:8) สัตว์ตัวที่สองที่ยอห์นเห็นเป็นเหมือนลูกโค หรือวัวผู้ วัวไม่ว่าจะเป็นลูกวัวหรือวัวที่โตแล้วสื่อถึงความถ่อมใจและความอดทน และเป็นสัตว์ที่ใช้แรงงาน (อ่าน 1 คร. 9:9, 10; สภษ. 14:4) สัตว์ตัวที่สามที่ยอห์นเห็นมีใบหน้าของมนุษย์ – และมนุษย์เป็นสิ่งทรงสร้างที่สูงที่สุดของพระเจ้า ซึ่งสื่อถึงสติปัญญา เหตุผล และความเฉลียวฉลาด (อิสยาห์ 1:18, โยบ 9:24, เอสรา 9:6, 1 คร. 2:11) สัตว์ตัวที่สี่คือ นกอินทรีที่บินอยู่ นกอินทรีเป็นนกที่ฉลาดที่สุด มันบินสูงที่สุด มีสายตาที่เฉียบคมมากที่สุดและลงมือว่องไว (อพย. 28:49, โยบ 9:26, ฮบ. 1:8, โยบ 39:27-30) ลักษณะเฉพาะตัวเหล่านี้รวมกันแสดงออกถึงลักษณะแห่งพระที่นั่งของพระเจ้าในความสัมพันธ์กับแผ่นดินโลก

พระเยซูทรงเป็นผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น กระนั้นพระองค์ก็ทรงเป็นผู้ที่ถ่อมตัวมากที่สุดที่เคยมีชีวิตอยู่ในกายมนุษย์อย่างกายของเรา พระองค์ทรงสมบูรณ์แบบในสติปัญญา – และแน่นอนว่าไม่มีสิ่งใดเล็ดลอดพระเนตรที่เห็นทุกสิ่งของพระองค์ไปได้ กระนั้นพระเยซู ซึ่งเป็นผู้ที่เราจะต้องให้การด้วยนั้น ก็ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น ทรงทราบทุกสิ่ง ทรงอยู่ทุกหนทุกแห่ง

สิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นไม่เหมือนกับผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนั้น นี่เป็นสิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างขึ้นเป็นพิเศษเพื่อการรับใช้หนึ่งเดียวที่เฉพาะเจาะจง – พวกมันไม่เคยหยุดที่จะสรรเสริญพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืนเลย พวกมันร้องอยู่ตลอดเวลาว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์!”

สัตว์ทั้งสิ้นนี้รู้ว่าพระองค์ผู้ที่พวกมันร้องเพลงสรรเสริญทั้งกลางวันและกลางคืนนั้นทรงเป็นอยู่เสมอมา ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และจะทรงเป็นอยู่เสมอไป และพระองค์ไม่เพียงทรงเป็นอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเป็น “ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” ด้วย!

วว. 4:9-11:

9 เมื่อสัตว์เหล่านั้นถวายคำสรรเสริญ ถวายพระเกียรติ และคำขอบพระคุณแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์

10 ผู้อาวุโสทั้งสี่สิบสี่นั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และนมัสการพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และถอดมงกุฎออกวางตรงหน้าพระที่นั่งร้องว่า

11 “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติ และฤทธิ์เดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้วและดำรงอยู่ตามขอบพระทัยของพระองค์”

ในข้อพระคำเหล่านี้ สัตว์ทั้งสี่และผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนั้นนมัสการพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น พวกเขาถวายคำสรรเสริญ เกียรติยศและการเทิดทูนแด่พระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงสมควรแล้ว ในที่สุด หลัง

จากหลายศตวรรษแห่งการคร่ำครวญและการผจญความทุกข์ลำบากเจ็บปวด สิ่งนั้นก็กำลังจะเกิดขึ้นแล้วที่สิ่ง
ทรงสร้างทั้งปวงรอคอย:

“เพราะว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นต้องเข้าอยู่ในอำนาจของอนิจจัง ไม่ใช่ตามใจชอบของตนเอง แต่เป็นไป
ตามพระองค์ผู้ทรงบันดาลให้เข้าอยู่นั้นด้วยความหวังใจ ว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความ
เปื่อยเน่า และจะเข้าไปในเสรีภาพซึ่งมีสง่าราศีแห่งบุตรทั้งหลายของพระเจ้าด้วย เรารู้แล้วว่า บรรดาสรรพสิ่งที่ทรง
สร้างนั้น กำลังคร่ำครวญและผจญความทุกข์ลำบากเจ็บปวดด้วยกันมาจนทุกวันนี้ และไม่ใช่สรรพสิ่งทั้งปวง
เท่านั้น แต่เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับผลแรกของพระวิญญูญาณ ตัวเราเองก็ยังคร่ำครวญคอยจะเป็นอย่างบุตร
คือที่จะทรงไถ่กายของเราทั้งหลายไว้” (โรม 8:20-23)

พระเยซูได้เสด็จเข้ามาในโลกเมื่อกว่าสิบเก้าศตวรรษที่แล้ว ทรงรับกายมนุษย์ และในกายนั้นทรงถูก
ทดลองเหมือนกับเราทุกประการ กระนั้นที่ทรงปราศจากบาป พระองค์ทรงรับโทษแทนคนบาป สิ่งที่พระราช
บัญญัติกระทำไม่ได้ พระองค์ทรงกระทำแล้ว และพระองค์ทรงชำระหนี้บาปที่อาดัมเป็นผู้ก่อ ซึ่งตกแก่มนุษย์
ทุกคน “เพราะความไม่เชื่อฟังของมนุษย์เดียว” (อาดัมคนแรก) พระเยซู (อาดัมคนที่สอง) ทรงซื้อการไถ่แล้วเพื่อ
คนบาปเมื่อพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้น แต่แผนการไถ่ของพระเจ้าไม่เพียงรวมถึงจิตวิญญาณ
เท่านั้น แต่รวมถึงสิ่งทรงสร้างทั้งหมดด้วย เมื่ออาดัมได้ทำบาป สิ่งทรงสร้างทั้งปวงก็ถูกแช่งสาป (อ่าน ปฐก. 3)
และพระเจ้าทรงสัญญาเรื่องการช่วยให้พ้น พระเจ้าทรงสัญญาอะไร พระเจ้าก็ทรงกระทำสิ่งนั้น ดังนั้น สักวัน
หนึ่งสิ่งทรงสร้างทั้งปวงก็จะได้รับการช่วยให้พ้นจากการตกเป็นทาสความเสื่อมทรามที่มาพร้อมกับคำแช่งสาป
นั้นเมื่อหกพันปีก่อน!

พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างแผ่นดินโลกและสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น จากนั้นพระองค์ทรงสร้างอาดัมและ
ประทานอำนาจครอบครองเหนือสิ่งทรงสร้างอื่นๆทั้งปวงให้แก่เขา อาดัมเป็นผู้ปกครองของทุกสิ่งบนแผ่นดิน
โลก ในทะเล และในอากาศ แต่อาดัมได้ปล่อยเช่าแผ่นดินโลกให้แก่พญามารแล้ว โดยการกล่าวเช่นนั้นผม
หมายความว่าสิ่งที่เป็ของพระเจ้าไม่สามารถถูกยกให้ผู้อื่นโดยหนึ่งในสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าได้ “แผ่นดินโลก
กับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นของพระเยโฮวาห์ ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น” (เพลงสดุดี 24:1) พระเจ้า
ประทานอำนาจครอบครองเหนือแผ่นดินโลกให้แก่อาดัม – แต่แผ่นดินโลกก็ยังเป็นของพระเจ้าอยู่เหมือนเดิม
พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างมันเพื่อคนใจอ่อนสุภาพ (“คนใจอ่อนสุภาพจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก และปิตินันตี
ในสันติภาพอันบริบูรณ์”) ดังนั้นเมื่ออาดัมได้ทำบาป เขาก็ปล่อยเช่าแผ่นดินโลกให้แก่พญามารจนกว่าสัญญา
เช่าของอาดัมหมดลง และจากนั้นพระเจ้าก็จะเข้ามายึดครอง และเมื่อพระเจ้าทรงเข้ายึดครอง พระองค์จะทรง
ขับไล่พญามารไปให้พ้นจากแผ่นดินโลก พญามารจะต้องเข้าไปอยู่ในที่ที่ไม่มีกันและสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะถูก
ช่วยให้พ้น – อาณาจักรพืช, อาณาจักรสัตว์, ระบบสุริยะ – สิ่งทรงสร้างทั้งปวง – จะถูกปลดปล่อยให้เป็นไทใน
ชั่วโมงอันน่ายินดีและเปี่ยมสง่าราศีนั้น พระเยซู (อาดัมคนที่สอง) จะทรงไถ่ทุกสิ่งที่อาดัมคนแรกได้สูญเสียไป
แผ่นดินโลกและสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะถูกไถ่และถูกช่วยให้พ้นจากคำแช่งสาปนั้น

สิ่งมีชีวิตทั้งสี่นั้นและผู้อาวุโสสี่คนนั้นทราบว่าการไถ่นี้ใกล้จะเกิดขึ้นแล้ว ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงยินดี
เหลือล้น และพวกเขาสรรเสริญพระองค์ผู้กำลังจะพิพากษาในความชอบธรรม

เงื่อนไขของการไถ่ที่เกี่ยวข้องกับแผ่นดินโลกและอาณาจักรสวรรค์ถูกบรรจุอยู่ในหนังสือเล่มเล็กที่ดูเห็นในวิวรรณ์บทที่ห้า หนังสือเล่มนี้ได้ก่อให้เกิดความสับสนท่ามกลางครูสอนพระคัมภีร์บางท่าน อย่างไรก็ตาม เมื่อเราเปรียบเทียบสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญาณกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ เราก็จะเห็นอย่างชัดเจนว่าหนังสือเล็กๆเล่มนี้บรรจุเงื่อนไขการไถ่ซึ่งต้องถูกปฏิบัติตามก่อนที่แผ่นดินโลกจะถูกช่วยให้พ้นจากคำแช่งสาปนั้นได้ และพระของยุคนี้ (พญามาร) ถูกจัดการในการพิพากษาสุดท้าย มันเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่จะเข้าใจบทที่ห้า หากเราหวังว่าจะเข้าใจส่วนที่เหลือของวิวรรณ์ ดังนั้นเราจะศึกษาบทที่ห้าอย่างตั้งใจ และฟังพาพระวิญญาณที่จะเปิดเผยเงื่อนไขเหล่านั้นในหนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวงนั้นแก่เรา แต่คุณเชื่อใจได้เลยว่าสุดท้ายแล้วแผ่นดินโลกฟ้าสวรรค์ที่มีดาวระยิบระยับ อาณาจักรสวรรค์ และสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะถูกช่วยให้พ้นจากคำแช่งสาปนั้น ทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ “คนใจอ่อนสุภาพจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก” (มธ. 5:5) “เพราะคนเช่นนั้นที่พระองค์ทรงอำนวยการพระพรจะได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก” (เพลงสดุดี 37:22) “เพราะว่าแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระเยซูคริสต์ ดังนั้นปกคลุมทะเลอยู่นั้น” (อิสยาห์ 11:9) สิ่งที่ดีที่สุดยังไม่ถึง! พญามารจะถูกปราบลง – ครั้งเดียวจบ มีผลตลอดไป! ความชั่วร้ายจะถูกกลับไปจากแผ่นดินโลก! ยูโทเปียกำลังจะมา – แต่ไม่ใช่ตามเงื่อนไขต่างๆที่พวกนักการเมืองสนับสนุน มันจะไม่ใช้ผลลัพธ์ของลัทธิคอมมิวนิสต์หรือลัทธิอื่นใด มันจะเป็นผลลัพธ์ของการเสด็จมาของจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและจอมเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย สักวันหนึ่งแผ่นดินโลกนี้จะป็นสวนเอเดนขนาดใหญ่หนึ่งเดียว... “สวนแห่งความเปลิดเปลิน” “เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้วและดำรงอยู่ตามชอบพระทัยของพระองค์” (วอ. 4:11)

ก่อนปิดท้ายบทนี้ ผมขอถามคุณ ท่านผู้อ่านที่รัก ว่าคุณพร้อมหรือไม่ที่จะครอบครองกับพระเยซูบนแผ่นดินโลกนี้ (วอ. 20:5, 6)? หรือเมื่อคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ครอบครองกับพระคริสต์ คุณจะกำลัง “ถูกเผา” แทนที่จะกำลังครอบครองใหม่? คุณจะอยู่ในนรก อ่อนวอนขอน้ำสักหยดเพื่อทำให้ลิ้นที่แห้งผากของคุณเย็นไหม? ผมได้ยินคุณพูดใช่ไหมว่าคุณไม่เชื่อในการถูกเผา และไฟและการทรมาน? นั่นคือสิ่งที่คุณพูดใช่ไหมครับ? หากคุณพูดเช่นนั้น กรุณาให้ผมเตือนความจำคุณว่าสิ่งที่คุณคิด สิ่งที่คุณได้ยินมา สิ่งที่คุณพูด ไม่เปลี่ยนแปลงพระวาระของพระเจ้าเลย มันปักแน่นอยู่ในสวรรค์เป็นนิรันดร์! และคำเทศนาที่ร้อนแรงที่สุดที่เคยถูกเทศน์เกี่ยวกับไฟนรกก็ถูกเทศน์โดยพระเยซูคริสต์ (มาระโก 9:42-47) หากคุณกำลังอ่านถ้อยคำเหล่านี้อยู่ตอนนี้และคุณไม่รู้ว่าคุณรอดแล้วอย่างแน่ใจพอๆกับที่คุณรู้ชื่อของคุณ กรุณาก้มศีรษะและทูลขอพระเจ้าให้ทรงมีความเมตตาต่อคุณและช่วยคุณให้รอด พระเจ้าจะทรงช่วยคุณให้รอด เพราะเห็นแก่พระเยซู

จงเปิดพระคัมภีร์ของคุณ จงตั้งใจอ่าน ยอห์น 5:24, ยอห์น 3:18, ยอห์น 1:12-13, โรม 10:9-10 (เหล่านี้เป็นข้อพระคำที่เปลี่ยนแปลงผมจากคนขึ้นมาข้างถนนให้เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า ข้อพระคำเหล่านี้เอาผมออกมาจากข้างถนนและใส่ชื่อของผมไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก – และในธรรมาสน์เพื่อเทศนาพระวาระของพระเจ้า จงอ่านพระคำเหล่านี้ – พวกมันจะทำแบบเดียวกันกับคุณ) คราวนี้จงอ่าน เอเฟซัส 2:8-9 และโรม 10:13 จงทำอย่างที่โรม 10:13 สั่งคุณให้กระทำ และ “ท่านจะได้รับความปลอดภัย”

(กิจการ 16:31) จงมอบใจของคุณแด่พระเยซู อย่าอยู่บนโลกนี้ตอนที่นรกทั้งสี่แยกออก จงรับความรอดวันนี้

- พรุ่งนี้อาจสายเกินไป

วิวรณ์ – บทที่ห้า

หนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวง

วว. 5:1-7:

1 และในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นหนังสือม้วนหนึ่ง เขียนไว้ทั้งข้างในและข้างนอก มีตราประทับอยู่เจ็ดดวง

2 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “ใครเป็นผู้ที่สมควรจะแกะตราและคลี่หนังสือม้วนนั้นออก”

3 และไม่มีผู้ใดในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินที่สามารถคลี่หนังสือม้วนนั้นออก หรือดูหนังสือนั้นได้

4 และข้าพเจ้าก็ร้องไห้มากมาย เพราะไม่มีผู้ใดสมควรจะคลี่หนังสือม้วนนั้นออกและอ่านหนังสือนั้น หรือดูหนังสือนั้นได้

5 และมีผู้หนึ่งในพวกผู้อาวุโสเหล่านั้น บอกแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิ่งใดแห่งตระกูลยูดาห์ เป็นมลรากของดาวิด พระองค์ทรงมีชัยแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถแกะตราทั้งเจ็ดดวงและคลี่หนังสือม้วนนั้นออกได้”

6 และในท่ามกลางพระที่นั่งกับสัตว์ทั้งสี่นั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวุโส ดูเถิด ข้าพเจ้าแลเห็นพระเมษโปดกประทับยืนอยู่ประหนึ่งทรงถูกปลงพระชนม์ ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญูญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก

7 และพระเมษโปดกนั้นได้เข้ามารับม้วนหนังสือจากพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น

เพราะความสำคัญยิ่งของการเข้าใจบทต่างๆที่เหลือของวิวรณ์อย่างถูกต้อง ผู้รู้พระคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า “หนังสือม้วนเล็กที่มีตราประทับเจ็ดดวงที่อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น ซึ่งถูกกล่าวถึงในวิวรณ์บทที่ห้า บรรจุความลับของบทต่างๆที่ตามมา และเป็นลูกกุญแจซึ่งไขเปิดหนังสือวิวรณ์ทั้งเล่ม”

หากเราทำเรื่องผิดพลาดตรงนี้ เราก็ไม่สามารถเข้าใจส่วนที่เหลือของหนังสือนี้ได้ถูกต้อง ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหนังสือม้วนเล็กที่ลึกลับนี้จะให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่เราเกี่ยวกับส่วนที่เหลือของวิวรณ์ ขณะที่เราศึกษาข้อพระคำเหล่านี้ ผมสัญญากับคุณว่าจะแสดงให้เห็นคำสอนที่ชัดเจนของพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้า โดยเปรียบเทียบสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญูณกับเรื่องฝ่ายวิญญูณขณะที่เราศึกษาหนังสือม้วนที่อยู่ในพระหัตถ์ของพระคริสต์ผู้ทรงคู่ควรที่จะแกะตราทั้งเจ็ดนั้น – (และพระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่คู่ควร)

ในบทที่หนึ่งของวิวรณ์ เราได้เห็นนิมิตเกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้ว ในความสง่าผ่าเผยและสง่าราศีแห่งการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ ขณะที่เราศึกษาบทที่สองและสาม เราก็ไม่เพียงได้เห็นค

ริสตรักรท้องถิ่นทั้งเจ็ดแห่งในเอเชียน้อยเท่านั้น แต่เรายังได้ค้นพบว่าข้อความเหล่านี้บรรจุมรดกประวัติศาสตร์ของคริสตจักรที่เชื่อแต่ปาก ซึ่งถูกเขียนลงหน้าโดยพระวิญญูณบรุษูทธิ และถูกบันทึกลงไปโดยยอห์นผู้เป็นที่รัก คริสตรักรแต่ละแห่งเหล่านี้ ตั้งแต่เอเฟซัสไปจนถึงเลาดีเซีย เป็นตัวแทนของช่วงเวลาหนึ่งในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ตั้งแต่พื้นเทคอสต์จนถึงการรับขึ้นไป

เมื่อคริสตรักรชาวเลาดีเซียอยู่จนครบวาระของมัน คริสตรักรแท้ก็จะถูกรับออกไป (ว. 4:1-3) และยอห์นถูกรับขึ้นไปในวิญญูณเข้าไปในสวรรค์ และที่นั่นเขาประสบกับสิ่งที่เราจะได้ประสบจริงๆตามที่มันบันทึกไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 4:13-18 ในตอนต้นของบทที่ 4 ยอห์นถูกรับเข้าไปในสวรรค์และเห็นพระคริสต์บนพระที่นั่งในสง่าราศีทั้งสิ้นของพระองค์เป็นอันดับแรก จากนั้นเขาก็ได้ยินบทเพลงสรรเสริญและเทิดทูนแห่งสวรรค์ซึ่งถูกขับร้องโดยเหล่าพลโยธาแห่งสวรรค์, ผู้อาวุโสเหล่านั้น, ซึ่งเป็นตัวแทนของวิสุทธิชนแห่งทุกยุคสมัยและสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้น

บทที่ห้าจริงๆแล้วเป็นการต่อเนื่องของบทที่สี่ มันขึ้นต้นด้วยคำสันธาน (“และ”) ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงทั้งสองบทเข้าด้วยกัน จำไว้ว่า มนุษย์ (ไม่ใช่พระวิญญูณบรุษูทธิ) ได้แบ่งพระคัมภีร์ออกเป็นบทและข้อต่างๆ ผมไม่คัดค้านเรื่องนี้ แต่ผมเชื่อจริงๆว่าบางบทก็ถูกแบ่งผิดที่ ส่วนตัวแล้ว ผมมีความสุขที่เหล่าคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าได้แบ่งหนังสือเหล่านั้นของพระคัมภีร์ออกเป็นบทและข้อต่างๆ แต่เพราะเหตุคำเชื่อมที่ถูกใช้ตรงนี้ ผมจึงไม่เชื่อว่าควรมีการแบ่งบท

สิ่งที่เราจะศึกษาในบทที่ห้าเกิดขึ้นในสวรรค์ ซึ่งเป็นที่ๆยอห์นถูกรับขึ้นไปในวิญญูณเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นที่นี่ที่เขาเห็นพระคริสต์ประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้น ... พระที่นั่งหนึ่งซึ่งถูกล้อมรอบด้วยรั้งตอนแรกยอห์นไม่เห็นอะไรเลยนอกจากพระคริสต์... เขามัวแต่จดจ่ออยู่กับความเจิดจรัสแห่งนิมิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา คุณคงนึกภาพออกว่าการได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงได้รับสง่าราศีแล้วพายอห์นเข้าไปอยู่ในอีกดินแดนหนึ่งอย่างไร ขณะจ้องมองความสง่าผ่าเผยของพระเยซูบนพระที่นั่งนั้น ไม่มีสิ่งอื่นใดเตะตาเขาแล้วสำหรับช่วงเวลาที่ไม่ถูกระบุไว้ตรงนี้ และจากนั้นเขาก็เห็นผู้หนึ่งที่เขาไม่เคยเห็นมาก่อน เขาสังเกตเห็นอีกผู้หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น – และในพระหัตถ์ของพระองค์ มีหนังสือเล็กๆม้วนนั้น พระองค์อีกผู้หนึ่งนั้นคือพระเจ้าพระบิดา, ผู้เป็นที่ยิ่งใหญ่, พระเยโฮวาห์

คำกรีกที่ถูกใช้ตรงนี้สำหรับ “หนังสือ” ควรถูกแปลเป็น หนังสือม้วน... แผ่นหนังสือหนึ่งซึ่งถูกฉีกด้วยตราประทับเจ็ดดวง สวรรค์ถึงกับหยุดนิ่ง มีการค้นหอยางขมิขมันเพื่อที่จะพยายามหาใครสักคนให้เจอที่คู่ควรที่จะแกะตราประทับ เปิดหนังสือ และอ่านข้อความนั้น จนกว่าบุคคลผู้นั้นถูกพบเจอ ไม่มีสิ่งใดสามารถถูกเปิดเผยเพิ่มเติมได้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการพบผู้หนึ่งที่คู่ควรที่จะแกะตราประทับทั้งเจ็ดนั้นและเปิดเผยข้อความของหนังสือนั้น

ในหนังสือ (หรือหนังสือม้วน) เล็กนี้มีบรรจุมรดกและบันทึกเกี่ยวกับทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำกิจสุดท้ายของพระเจ้ากับมนุษย์, เหล่าทูตสวรรค์, พวงวิสุทธิชน, อิสราเอล... สิ่งทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์ ในหนังสือม้วนที่มีตราประทับเจ็ดดวงนี้มีบรรจุมรดกสิ่งที่จะถูกเปิดเผยเกี่ยวกับการเป่าแตรทั้งเจ็ดนั้นและการเทชนทั้งเจ็ดนั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

หนังสือม้วนเล็กที่มีตราประทับเจ็ดดวงนี้บรรจุเงื่อนไขการไถ่สำหรับแผ่นดินโลก พระเยซูทรงไถ่จิตวิญญาณแล้วที่กลโกธา (1 เปโตร 1:18-23) พระองค์จะทรงไถ่ร่างกายที่การรับขึ้นไป (1 ยอห์น 3:1, 2) พระเยซูจะทรงไถ่แผ่นดินโลกและสิ่งทรงสร้างทั้งหมดในระหว่างเวลาแห่งการแกะตราทั้งเจ็ดจากหนังสือม้วนนั้น (โรม 8:18-23)

เพื่อที่จะเข้าใจหนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวงนี้ เราต้องกลับไปยังภาคพันธสัญญาเดิม ไม่มีข้อพระคัมภีร์ใดนอกจากว่ามีสักข้อหนึ่งที่โทษหนักแห่งในพระวาทะของพระเจ้าซึ่งให้ความกระจ่างเกี่ยวกับพระคำอีกข้อหนึ่ง ไม่ว่าจะมั่นใจว่าเข้าใจยากสักเพียงใดก็ตาม มีบัญญัติมากมาย และกฎระเบียบมากมายในระบบของบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอิสราเอลและการปฏิบัติต่างๆ ของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้า ท่ามกลางบัญญัติเหล่านี้มีอยู่สามบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการไถ่:

1. **บัญญัติแห่งการไถ่ที่เกี่ยวข้องกับภรรยา** หากสามีเสียชีวิต โดยไม่มีบุตร พี่ชายหรือน้องชายของสามีจะต้องรับภรรยาฝ่ายของเขา เพื่อที่ว่านามของเขาจะไม่สิ้นสูญไป แต่เขาต้องสามารถเลี้ยงดูภรรยาฝ่ายของพี่ชายหรือน้องชายผู้นั้นได้ก่อน หากเขาไม่มีความสามารถด้านการเงินที่จะดูแลหญิงนั้น เขาก็ไม่มีสิทธิ์รับนางไป พระเยซู ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง (กิจการ 20:28) ไถ่ทรงไถ่เจ้าสาว (คริสตจักร) แล้ว พระเยซูทรงสามารถ พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถไถ่มนุษย์ได้

2. **บัญญัติแห่งการไถ่ที่เกี่ยวข้องกับทาส** หากชายใดสูญเสียทั้งหมดที่ดินมี และไม่อาจชำระหนี้สินต่างๆ ของตนได้ บรรดาเจ้าหนี้ของเขาก็จับเขาไปเป็นทาสได้ (อาดัมสูญเสียทุกสิ่งเมื่อเขาได้ทำบาป และเราจึงกลายเป็นทาสต่อบาป... “โดยสันดานแล้วจึงเป็นบุตรแห่งพระพิโรธ”) เมื่อเขาปรนนิบัติในฐานะทาสนานหกปี เขาก็เป็นไทโดยอัตโนมัติ ในระหว่างช่วงเวลาแห่งการเนรมิตสร้าง พระเจ้าทรงกระทำกิจหกวัน ในวันที่เจ็ด พระเจ้าทรงหยุดพักจากการงานทั้งสิ้นของพระองค์ 2 เปโตร 3:8 บอกเราว่าวันหนึ่งก็เหมือนหนึ่งพันปีกับองค์พระผู้เป็นเจ้า และพันปีเป็นเหมือนหนึ่งวัน

เรามีประวัติศาสตร์มนุษย์มาเกือบหกพันปีแล้ว และตามตารางเวลาของพระคัมภีร์ที่ถูกให้แก่เราในข้อนี้ของพระคัมภีร์ หกพันปีที่ว่านี้จึงรวมกันเป็นประมาณหกวัน ด้วยเหตุนี้ มันจึงน่าจะถึงเวลาแล้ว ตามนาฬิกาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ที่วันแห่งสันติภาพและการหยุดพักจะเริ่มต้น (ว. 20:6) มนุษย์ได้ตกเป็นทาสต่อบาป และพญามารมาเกือบหกพันปีแล้ว พญามารเป็นพระของยุคนี้ มันเป็นเจ้าของอำนาจในย่านอากาศ ทั้งโลกนอนอยู่บนตักของผู้ชั่วร้ายนั้น แต่วันของพญามารใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว เวลาของมันกำลังจะหมดลงอย่างรวดเร็วและอีกไม่นานบุตรทั้งหลายของอาดัม (ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหนัง) จะเป็นไท เพราะว่าอาดัมคนที่สองได้ทรงชำระค่าไถ่แล้วด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

3. **บัญญัติแห่งการไถ่ที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน** ลนต. 25:23-25: “เจ้าทั้งหลายจะขายที่ดินของเจ้าให้ขาดไม่ได้เพราะว่าดินนั้นเป็นของเรา เพราะเจ้าเป็นคนต่างด้าวและเป็นคนอาศัยอยู่กับเรา ทั่วไปในแผ่นดินที่เจ้ายึดถืออยู่ เจ้าจงให้มีการไถ่ถอนที่ดินคืน ถ้าพี่น้องของเจ้ายากจนลงและขายที่ดินส่วนหนึ่งของเขา หากว่ามีผู้ใดในพี่น้องของเขามาไถ่ถอนที่นั้น ก็จงให้เขาไถ่ถอนที่ซึ่งพี่น้องของเขาขายไปนั้น” อาดัมคนแรกได้ขายทั้งหมดที่มีให้แก่พญามาร อาดัมคนที่สองได้ทรงซื้อกลับมาด้วยพระโลหิตของพระองค์คือสิ่งที่อาดัมคนแรกได้สูญเสียไป วิธี

การไถ่ที่ดินเป็นดังนี้: หากผู้ใดสูญเสียที่ดินของตนไป เขาก็ถูกพาตัวไปอยู่ต่อหน้าเหล่าผู้วินิจฉัย และเอกสารอันหนึ่งถูกเตรียม โดยระบุว่าที่ดินนั้นได้ผ่านจากผู้หนึ่งซึ่งติดค้างหนี้ ไปยังบุคคลหนึ่งซึ่งหนี้นั้นได้ถูกชำระ บุคคลที่เป็นเจ้าของที่ดินนั้นมอบเอกสารหนึ่งให้แก่เจ้าหนี้ของตน โดยทำให้ที่ดินนั้นกลายเป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้าหนี้ผู้นั้น อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่การโอนที่ดินนั้นแบบถาวร เมื่อปีเสียงแตรมาถึง ที่ดินนั้นก็กลับเป็นของเจ้าของเดิมโดยอัตโนมัติ แต่เมื่อใดก็ตามก่อนถึงปีเสียงแตร ที่ดินนั้นสามารถถูกไถ่ถอนได้โดยเจ้าของเดิม มันถูกไถ่ถอนได้ในวิธีใดวิธีหนึ่งของสองวิธี:

ก. เจ้าของเองสามารถจ่ายค่าไถ่ถอน – แต่เขาจะจ่ายหนี้ได้อย่างไร? เขาเป็นทาสคนหนึ่งเพราะเหตุหนี้ นั้น และเพราะเป็นทาสเขาจึงไม่มีทางหาเงินพอที่จะชดใช้หนี้ได้เลย จำไว้ว่า เมื่อพระเจ้าทรงแข่งสาปอาดัม พระองค์ก็ทรงแข่งสาปสิ่งทรงสร้างทั้งปวง – มนุษย์, อาณาจักรสัตว์, อาณาจักรพืช – สิ่งทรงสร้าง**ทั้งปวง** มนุษย์พยายามที่จะปกปิดความผิดของตนโดยวิธีการของตนเอง แต่พระเจ้าทรงปฏิเสธเครื่องปกปิดที่ทำจากใบมะเดื่อ นั้นไม่เพียงพอ ผิวเผิน และทำขึ้นโดยมนุษย์ (ปฐมก. 3) แต่เนื่องจากพระองค์ได้ทรงแข่งสาปผืนดิน อาณาจักรสัตว์และสิ่งทรงสร้างทั้งปวงด้วย ค่าแข่งสาปนี้จึงต้องถูกถอนออกและผืนดินต้องถูกซื้อกลับมาเช่นกัน

ข. ญาติคนสนิทสามารถไถ่ถอนที่ดินและชำระหนี้ได้ขณะที่เจ้าของเดิมยังเป็นทาสอยู่

เมื่อผู้ใดสูญเสียที่ดินของตนไปและกลายเป็นทาส หนังสือม้วนสองฉบับก็ถูกจัดเตรียม บนหนังสือม้วนสองฉบับนี้เงื่อนไขของการไถ่ถูกเขียนไว้ หนังสือม้วนหนึ่งถูกเปิดทิ้งไว้ในพระวิหารให้ทุกคนได้อ่านหากพวกเขาปรารถนาเช่นนั้น หนังสืออีกม้วนหนึ่งถูกม้วนเก็บ ถูกผนึกด้วยตราประทับเจ็ดดวง และถูกวางไว้ในพระวิหาร เพื่อที่จะถูกนำออกมาเฉพาะตอนที่ผู้ใดซึ่งเป็นญาติคนสนิทแสดงข้อพิสูจน์ว่าเขาสามารถและเต็มใจที่จะไถ่ถอนที่ดินนั้นที่ญาติคนสนิทของเขาได้สูญเสียไป เมื่อญาติคนสนิทผู้นั้นอ่านหนังสือม้วนที่เปิดอยู่และพิสูจน์ว่าตนสามารถชำระหนี้ได้ บุโรหิตก็นำหนังสือม้วนที่ถูกประทับตราไว้ออกมา อ่านข้อเรียกร้องต่างๆที่ถูกประทับตราไว้ และญาติคนสนิทผู้นั้นได้ชำระหนี้แล้ว ที่ดินนั้นก็กลับเป็นของเจ้าของผู้นั้นและเขาไม่ใช่ทาสอีกต่อไป เพราะว่าหนี้สินของเขาได้ถูกชำระแล้ว – ถูกชำระแล้วโดยญาติคนสนิทผู้หนึ่ง ในปีหลังๆ หนังสือม้วนทั้งสองนั้นก็ถูกเลิกใช้และม้วนเดียวเท่านั้นได้ถูกใช้ เงื่อนไขของการไถ่ได้ถูกบันทึกไว้บนทั้งสองด้านของแผ่นหนังนั้น จากนั้นด้านหนึ่งก็ถูกปิดผนึก – และอีกด้านถูกเปิดออก เมื่อหนังสือม้วนนั้นถูกม้วนเข้าหากัน

นี่เป็นภาพอันสมบูรณ์แบบของวิวรณ์ 5:9-10: “และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงใหม่ ว่าดังนี้ “พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือ และแกะตราม้วนหนังสือนั้นออก เพราะว่าพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงไถ่เราทั้งหลายซึ่งมาจากทุกตระกูล ทุกภาษาทุกชาติ และทุกประเทศ ให้ไปถึงพระเจ้า พระองค์ได้ทรงโปรดให้เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์และเป็นบุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเราทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก”

ในกฎหมายของอิสราเอล หนังสือม้วนนั้นเกี่ยวข้องกับการไถ่ถอนที่ดินเท่านั้น ไม่มีหนังสือม้วนใดที่ถูกใช้ในเงื่อนไขต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการไถ่ภรรยา... ไม่มีเอกสารที่ถูกร่างขึ้นและถูกประทับตรา ไม่มีเอกสารใดที่เกี่ยวข้องกับการไถ่ทาส แต่มีหนังสือม้วนที่ถูกใช้ในกระบวนการของการไถ่ถอนที่ดิน

ในตอนต้นของบทที่ 5 การไถ่สองอย่างจากสามอันนี้ได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้ว ภรรยาได้ถูกไถ่แล้ว, ทาสได้ถูกไถ่แล้ว:

1. ภรรยา – คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ – พระเยซูทรงซื้อด้วยพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระองค์ (ว. 1:5) พระเยซูทรงไถ่คริสตจักรแล้วในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขนนั้น “สำเร็จแล้ว”
2. พระองค์จะทรงไถ่เราจากการตกเป็นทาสของร่างกายที่บาปหนาในการรับขึ้นไป – แต่ในความเป็นจริงนี้ก็ถูกทำให้สำเร็จแล้วเพราะว่าเราหยุดพักในความหวังใจ โดยรู้ว่าเมื่อพระองค์ทรงปรากฏ เราก็จะเป็นเหมือนพระองค์ (ว. 4:1, 1 ธส. 4:13-18, 1 คร. 15:51-53)

การไถ่เดียวที่ยังไม่สำเร็จ ในบัญญัติแห่งการไถ่ในอิสราเอล คือ แผ่นดิน พระเยซูจะทรงไถ่แผ่นดินเมื่อพระองค์เสด็จมากับเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ นี่จะเกิดขึ้นประมาณเจ็ดปีหลังจากการรับขึ้นไป (ยูดาส 14, 15; 1 ธส. 1:5-10) ทุกวันนี้แผ่นดินคร่ำครวญและผจญความเจ็บปวดภายใต้การแช่งสาปของบาป สิ่งทรงสร้างทั้งปวงคร่ำครวญและผจญความเจ็บปวด โดยรอคอยการไถ่ที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จมาถอนคำสาปและจับซาตานไปขังไว้ในเหวที่ไม่มีก้นนั้น อาดัมเป็นประมุขแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลก ด้วยเหตุนี้ เมื่ออาดัมล้ม **ทุกสิ่งก็ล้ม** “แผ่นดินจึงต้องถูกสาปแช่งเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินนั้นด้วยความทุกข์ยาก ตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า แผ่นดินจะงอกต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะกินผักในท้องทุ่ง” (ปฐมก. 3:17, 18)

นี่คือสิ่งที่เรา:

- (1) ความทุกข์ยาก
- (2) ต้นไม้ที่มีหนาม
- (3) ผักที่มีหนาม

นั่นเป็นภาพที่การแช่งสาปของบาปได้นำมาสู่แผ่นดินโลก แผ่นดินกลายเป็นทะเลทราย – ดินแดนรกร้างที่ไม่เกิดผล สิ่งทรงสร้างที่เป็นพืชผักออกหนามย่อยและหนามใหญ่ ภูนั้นถูกแช่งสาปและต้องเลื้อยไปบนท้องของมันและกินผงคลีดินตลอดชั่วชีวิตของมัน (ปฐมก. 3:14) สิ่งทรงสร้างทั้งปวงได้กลายเป็นถิ่นทุรกันดารที่คร่ำครวญและผจญความเจ็บปวด (โรม 8:22)

หนังสือที่ถูกลบด้วยตราประทับเจ็ดดวงเกี่ยวข้องกับเงื่อนไขต่างๆที่ที่ดินที่อาดัมได้เสียไป (สิ่งทรงสร้างทั้งหมด) จะถูกไถ่ถอนได้โดยสิ่งใดแห่งตระกูลยูดาห์ พระเมษโปดกที่ถูกสังหารแต่เป็นขึ้นแล้ว พระเมษโปดกที่มีเจ็ดเขา เจ็ดตา ไขแล้วครึ่ง อาดัมคนที่สอง “ผู้ได้เสด็จมาเพื่อประทานชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่ (ชื่อของพระองค์เองกลับไป) สำหรับคนเป็นอันมาก” ผมชี้ให้เห็นแล้วว่าพระเยซูได้ทรงไถ่เจ้าสาวนั้นที่กลโกธาแล้ว พระองค์ทรงไถ่เราแล้วจากการเป็นทาสบาปผ่านทางชีวิตที่ไม่มีบาปของพระองค์ พระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์เพื่อทูลขอเผื่อเรา พระองค์จะทรงไถ่ผืนดินนี้ (แผ่นดินโลก) เมื่อพระองค์เสด็จมาอีก

เราเรียนรู้ในหนังสือเลวีนิติว่าญาติคนสนิทสามารถไถ่ถอนที่ดินของญาติคนหนึ่งได้หากเขาสามารถ – แต่ต้องทำตามเงื่อนไขที่เฉพาะเจาะจงสามประการ:

1. เขาต้องเป็นญาติคนสนิทของผู้ที่ได้สูญเสียที่ดินนั้นไป เขาจะเป็นญาติห่างๆไม่ได้ เขาต้องเป็นญาติ

คนสนิท

2. เขาต้องเต็มใจที่จะทำหน้าที่ผู้ไถ่ถอน เขาต้องทำเช่นนั้นด้วยความสมัครใจเอง เขาจะถูกบังคับ ถูกจ้างหรือถูกติดสินบนไม่ได้ เขาต้องทำเช่นนั้นจากใจที่ประกอบด้วยความรักและความเต็มใจ

3. เขาต้องมีความมั่นคงทางการเงินที่จะพิสูจน์ได้ว่าเขาสามารถไถ่ถอนกรรมสิทธิ์ที่เสียไปนั้นได้ หากบุคคลเช่นนั้นมาหาปุโรหิตเพื่อญาติคนสนิทของตน ปุโรหิตก็ต้องนำหนังสือม้วนนั้นออกมาและเปิดเผยเงื่อนไขต่างๆของการไถ่ถอน นี่เป็นภาพที่แท้จริงอย่างหนึ่งของการทำธุรกรรมดังกล่าว ซึ่งถูกบันทึกไว้ในเยเรมีย์ 32:6-15:

“เยเรมีย์พูดว่า “พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพระองค์ว่า คุณเกิด ฮานัมเอลบุตรชายซัลลูม อาของเจ้าจะมาหาเจ้าและกล่าวว่า ‘จงซื้อนาของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ที่อานาโธท เพราะว่าสิทธิของการไถ่ด้วยการซื้อนั้นเป็นของท่าน’ แล้วฮานัมเอลลูกของอาของข้าพระองค์มาหาข้าพระองค์ที่บริเวณของทหารรักษาพระองค์ ถูกต้องตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ และพูดกับข้าพระองค์ว่า ‘จงซื้อนาของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ที่อานาโธทในแผ่นดินเบนยามิน เพราะสิทธิของการถือกรรมสิทธิ์และการไถ่เป็นของท่าน จงซื้อไว้เถิด’ แล้วข้าพระองค์จึงทราบว่าเป็นพระวจนะของพระเยโฮวาห์ และข้าพระองค์ก็ซื้อนาที่อานาโธทจากฮานัมเอลลูกของอาของข้าพระองค์ และได้ซั้งเงินให้แก่เขา คือเงินสิบเจ็ดเชเชล ข้าพระองค์ก็ลงนามในโฉนดประทับตราไว้ เป็นพยานและเอาดาซั้งซั้งเงิน แล้วข้าพระองค์ก็รับโฉนดของการซื้อทั้งฉบับที่ประทับตราแล้วตามกฎหมายและธรรมเนียมและฉบับที่เปิดอยู่ และข้าพระองค์ก็มอบโฉนดของการซื้อให้แก่บารุกบุตรชายเนริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายของมาอาเสอาห์ ต่อสายตาของฮานัมเอลลูกของอาของข้าพระองค์ ต่อหน้าพยานผู้ที่ลงนามในโฉนดการซื้อและต่อหน้าบรรดาพวกยิว ผู้ซึ่งนั่งอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์ ข้าพระองค์ก็กำชับบารุกต่อหน้าเขาทั้งหลายว่า ‘พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า จงเอาโฉนดเหล่านี้ไปเสีย ทั้งโฉนดของการซื้อที่ประทับตราที่ฉบับที่เปิดนี้ และบรรจุไว้ในภาชนะดินเพื่อจะทนอยู่ได้หลายวัน เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า บ้านเรือนและไร่นาและสวนองุ่นจะมีการถือกรรมสิทธิ์กันอีกในแผ่นดินนี้”

กรุณาสังเกตดีๆว่าเยเรมีย์ปฏิบัติตามเงื่อนไขเหล่านั้นของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเป็นผู้ไถ่ถอนซึ่งเป็นญาติคนสนิท:

1. เขาเป็นญาติคนหนึ่งของผู้สูญเสียที่ดินของตนไป
2. เขาเต็มใจ – เขาอยากไถ่ถอนที่ดินนั้น เขาเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า
3. เขาเป็นผู้ที่สามารถ – เขามีเงิน เขาแสดงราคาที่จะจ่ายตามข้อเรียกร้องของการไถ่ถอน ด้วยเหตุนี้ปุโรหิตจึงต้องอนุญาตให้การทำธุรกรรมนั้นเกิดขึ้น

พร้อมกับภูมิหลังตามพระคัมภีร์นี้ ผมหวังว่าคุณจะเห็นอย่างชัดเจนถึงการตีความหนังสือม้วนที่มีตราประทับเจ็ดดวงนั้นในพระหัตถ์ของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น...พระองค์ผู้ทรงกำลังถือหนังสือนั้นอยู่ในขณะที่เราเริ่มศึกษาวิวรณ์ 5

พระเจ้าทรงถือหนังสือม้วนที่ระบุราคาและเงื่อนไขต่างๆสำหรับการไถ่ถอนที่ดิน (แผ่นดินโลก) และขณะนี้กำลังคืนมันให้แก่คนเหล่านั้นที่ได้สูญเสียมันไปเมื่อหกพันปีก่อนเพราะเหตุความบาปของอาดัม สิ่งทรงสร้างทั้งปวงได้ตกอยู่ภายใต้คำแช่งสาปนั้นนับแต่นั้นเป็นต้นมา ในข้อพระคำที่เราศึกษากันอยู่นี้ คริสตจักรได้ถูกรับขึ้นไปเรียบร้อยแล้ว เหล่าวิสุทธิชนอยู่กับพระเยซูในฟ้าอากาศ (กล่าวในแง่คำพยากรณ์) และจะพร้อมในไม่ช้าที่จะครอบครองกับพระเยซูบนแผ่นดินโลกนี้ คนใจอ่อนสุภาพจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก... แผ่นดินโลกเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าและสรรพสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น เหล่าวิสุทธิชนในสมัยที่ยอห์นเขียนหนังสือเล่มนี้ (กล่าวในแง่คำพยากรณ์) จะพร้อมในไม่ช้าที่จะครอบครองกับพระเยซู แต่แผ่นดินโลกก็ยังอยู่ภายใต้คำแช่งสาปนั้นอยู่เหมือนเดิม ความบาปกำลังครอบครองอยู่ – พญามารเป็นเจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ พระของยุคนี้โลกทั้งหมดทอดตัวนอนอยู่บนตักของผู้ชั่วร้ายนั้น ต้องหาใครสักคนให้พบ คือผู้ที่เต็มใจ คู่ควร และสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆของการไถ่ถอนซึ่งถูกระบุไว้ภายใต้ตราประทับเหล่านั้นของหนังสือม้วนนี้ ด้วยเหตุนี้จึงมีการออกค้นหาอย่างถาวร ยอห์นรำไห่มากมายเพราะว่าไม่มีผู้ใดถูกพบว่าคุณคู่ควรที่จะเปิดและอ่านหนังสือนั้นหรือคู่มือได้

ข้อสามบอกเราว่ามีการค้นหาในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก และได้แผ่นดินโลก และไม่มีผู้ใดถูกพบว่าคุณคู่ควรที่จะเปิดหนังสือนั้น หัวใจของยอห์นแตกสลายเพราะเขารู้ว่าทุกอย่างขึ้นอยู่กับการที่เขาหาเจอใครสักคนที่คู่ควรที่จะเป็นผู้ไถ่ถอนญาติคนสนิท เพื่อที่จะแกะตราประทับทั้งเจ็ดนั้น ยอห์นรู้ว่าสิ่งใดอยู่ในหนังสือนั้น และเขาก็รู้ว่าหากหนังสือนั้นไม่ได้ถูกเปิดออก หากตราประทับเหล่านั้นไม่อาจถูกแกะออกได้...

1. คำพยากรณ์ทั้งหมดในภาคพันธสัญญาเดิมก็จะไร้ผล ซึ่งเกี่ยวข้องกับครอบครองของพระเยซูบนแผ่นดินโลกนี้ (อิสยาห์ 9:6, 7; อิสยาห์ 11:1-16)
2. สิ่งทรงสร้างทั้งหมดก็จะอยู่ภายใต้คำแช่งสาปนั้นต่อไป (โรม 8:22)
3. อิสราเอลก็จะมีวันกลับคืนสู่สภาพเดิม (โรม 11:1-36)
4. พระคัมภีร์ก็จะไม่ใช่ความจริง (มธ. 5:18)

ทั้งหมดนี้ก็จะหมายความว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาเรื่องที่พระองค์ไม่อาจทำให้สำเร็จจริงได้ ไม่น่าแปลกเลยที่ยอห์นร้องไห้อย่างหนักเมื่อไม่มีผู้ใดสามารถถูกพบว่าคุณคู่ควรที่จะแกะตราเหล่านั้นได้

จากนั้นผู้หนึ่งในพวกผู้อาวุโสนั้นก็พูดกับยอห์นว่า “อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิ่งใดแห่งตระกูลยูดาห์ เป็นมูลรากของดาวิด พระองค์ทรงมีชัยแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถแกะตราทั้งเจ็ดดวงและคลี่หนังสือม้วนนั้นออกได้” (วิว. 5:5)

ยอห์นถูกดึงความสนใจไปที่พระองค์ผู้หนึ่ง พระองค์ผู้เดียว ผู้ไถ่ถอนซึ่งเป็นญาติคนสนิทผู้ที่คู่ควรสามารถและเต็มใจที่จะเปิดหนังสือนั้น: สิ่งใดแห่งตระกูลยูดาห์ มูลรากของดาวิด

ในหนังสือปฐมกาล มีพยากรณ์ไว้ว่าพระผู้ไถ่จะทรงออกมาจากยูดาห์ พระองค์ (พระเยซู) ทรงถูกเรียกว่ามูลรากของดาวิดเช่นกัน ช่างเป็นคำกล่าวที่มหัศจรรย์! ช่างเป็นภาพแสมมหัศจรรย์ของความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ของพระเยซู! ในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง พระองค์ทรงเป็นเชื้อสายของยูดาห์ ในฐานะพระเจ้าพระองค์ทรงเป็นมูลรากของดาวิด พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นทรงเป็นมูลราก – แหล่งกำเนิด, ผู้ทรง

สร้างของดาวิด: “เราคือเยซูผู้ใช้ให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่านเพื่อคริสตจักรทั้งหลาย เราเป็นรากและเป็นเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส” (วิว. 22:16)

พระเยซูเจ้าไม่เพียงทรงเป็น “มูลราก” (พระผู้สร้าง) เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงเป็นเชื้อสายของยูดาห์ด้วย ดังนั้นพระองค์จึงทรงคู่ควรที่จะแกะตราประทับเหล่านั้น

1. พระเยซู มูลรากของดาวิด ทรงเป็นญาติคนสนิทของอาดัม ออาดัมเป็นคนที่ได้สูญเสียสิทธิ์ที่จะครอบครองแผ่นดินโลกไป พระเจ้าทรงแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้ครอบครองจักรวาลแล้ว แต่เขาก็สูญเสียสิทธิ์นั้นไป เขากลายเป็นทาสของความบาปและพญามาร พระเยซูทรงรับสภาพมนุษย์คนหนึ่ง (โรม 8:1-3, ฮบ. 2:9, ฮบ. 2:14) พระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์ และพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วย (ฮบ. 2:9-14, มธ. 3:17, มธ. 17:1-6)

2. พระเยซูทรงเติมพระทัยที่จะจ่ายค่าไถ่นั้น พระองค์ได้เสด็จมามิใช่เพื่อที่จะรับการปรนนิบัติ แต่เพื่อที่จะปรนนิบัติและประทานชีวิตของพระองค์ให้เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็นอันมาก พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อที่จะสละวางชีวิตของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “ด้วยเหตุนี้พระบิดาของเราจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตด้วยใจสมัครของเราเอง เรามีสิทธิ์ที่จะสละชีวิตนั้น และมีสิทธิ์ที่จะรับคืนอีก” (ยอห์น 10:17, 18) พระเยซูทรงอธิษฐาน ทรงเหวี่ยงก้อนหินไปบนพระโลหิต “ไม่ใช่ตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์เถิด” ก่อนที่พระองค์ได้เสด็จดำเนินเข้าไปในสวนเกทเซmani พระองค์ตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ได้กระทำงานที่พระองค์ได้ทรงใช้ให้ข้าพระองค์กระทำสำเร็จแล้ว” พระองค์ทรงเติมพระทัย – (“พระองค์ได้ทรงให้กำเนิดเราผ่านทางพระวจนะโดยพระประสงค์ของพระองค์เอง”)

3. พระเยซูทรงสามารถชำระราคานั้นได้ และพระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระสิ่งที่การไถ่ถอนเรียกร้อง: “เรามีสิทธิ์ที่จะสละชีวิตนั้น และมีสิทธิ์ที่จะรับคืนอีก” (ยอห์น 10:18) ด้วยเหตุนี้ พระเยซูจึงทรงปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านั้นทุกประการ “สำหรับการไถ่ทั้งสิ้น” (1 ปต. 1:18-23)

“คูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครุฑ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล...” พระผู้ไถ่... พระผู้ช่วยให้รอด (อิสยาห์ 7:14)

เมื่อถึงเวลาครบกำหนด (กท. 4:4) พระเยซูได้เสด็จมา ทรงประสูติจากหญิงคนหนึ่ง ทรงเกิดภายใต้พระราชบัญญัติ เพื่อที่จะไถ่คนทั้งหลายที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ พระเยซูคริสต์ทรงกระทำตามข้อเรียกร้องทุกประการที่เกี่ยวข้องกับผู้ไถ่ญาติคนสนิท พระองค์ทรงเติมพระทัย ทรงสามารถอย่างยิ่ง และทรงเท่าเทียมอย่างแน่นอนกับพระเจ้า – และกระนั้นพระองค์ก็ทรงเป็นพี่ชายของเราในเนื้อหนัง ทรงประสูติจากหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง ทรงถูกปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์... พระเจ้า – แต่ก็ทรงเป็นมนุษย์

ข้อ 6 และ 7: “และในท่ามกลางพระที่นั่งกับสัตว์ทั้งสิ้นนั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวุโส คูเถิด ข้าพเจ้าแลเห็นพระเมษโปดกประทับยืนอยู่ประหนึ่งทรงถูกปลงพระชนม์ ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก และพระเมษโปดกนั้นได้เข้ามารับม้วนหนังสือจากพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น”

ท่ามกลางฉากเหตุการณ์ในสวรรค์นั้น ลูกแกะตัวหนึ่งยืนอยู่เหมือนถูกฆ่าตายแล้ว ความทรงจำเกี่ยวกับ กลโกธาเป็นสิ่งที่มีความยิ่งในสวรรค์ ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาชี้ให้เห็นในตอนแรกว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสซีโปดก ของพระเจ้า บัดนี้ยอห์นผู้เป็นที่รักเห็นพระองค์ในลักษณะเดียวกันในสวรรค์ แต่ช่างเป็นตำแหน่งที่แตกต่างกัน เหลือเกิน – ที่นั่นทรงอยู่ในสภาพมีบาดแผลและถูกฆ่าตาย (อิสยาห์ 53) ตรงนี้ทรงเป็นจุดศูนย์กลางแห่งพลัง กำลังและสง่าราศีของสวรรค์ กระนั้นก็ทรงมีรอยบาดแผลแห่งกางเขนอยู่บนพระกายของพระองค์

พระเยซู พระเมสซีโปดกของพระเจ้า ทรงกระทำตามข้อเรียกร้องทุกประการของพระเจ้าพระบิดา พระ เยชูได้เสด็จจากพระทรวงของพระบิดามา (ยอห์น 1:18) ทรงรับสภาพกายมนุษย์ (โรม 8:1-3, ฮบ. 2:9, 14) พระเยซูได้เสด็จเข้ามาในโลกและในเขตแดนของพญามารเอง พระองค์ทรงพบกับพญามารและเอาชนะมัน พระเยซูได้เสด็จมาหา ยอห์น เพื่อที่จะรับบัพติศมาและทันใดนั้นหลังจากการรับบัพติศมาของพระองค์ พระ วิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงนำพระเยซูเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อที่จะพบกับพญามาร พระเยซูผู้เป็นบุคคลได้พบกับ พญามารผู้เป็นบุคคล พญามารลองใช้การทดลองทุกรูปแบบที่ทรงจะจัดหาได้ มันทดลองพระเยซูผ่านทาง ตัณหาของเนื้อหนัง (“จงเปลี่ยนก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นขนมปัง”) ตัณหาของตา (“เราจะยกอาณาจักร ทั้งหมดของโลกให้แก่ท่านหากท่านยอมก้มกราบลงและนมัสการเรา”) ความเย่อหยิ่งแห่งชีวิต (“พระองค์จะ รับสั่งให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่าน และเหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองชูท่านไว้ เกรงว่าใน เวลาหนึ่งเวลาใดเท้าของท่านจะกระแทกหิน”) โช้แล้วครับ ซาตานได้ทดลองพระเยซูผ่านทางสามช่องทางนี้ แห่งการทดลอง – ตัณหาของเนื้อหนัง, ตัณหาของตา, และความเย่อหยิ่งแห่งชีวิต อ่าน 1 ยอห์น 2:15-17 แต่ ไม่ว่าจะทรงโจมตีพระเยซูหนักสักปานใด พระองค์ก็ทรงพิชิตโลก เนื้อหนัง และพญามาร ความตาย นรกและ หลุมศพ และพระองค์ทรงมีลูกกุญแจแห่งความตายและแห่งนรก อ่านมัทธิว 3:13 จนถึงมัทธิว 4:11 และคุณ จะพบเรื่องราวเกี่ยวกับการรับบัพติศมาและการถูกทดลองของพระเยซู หลังจากที่พญามารได้ใช้การทดลองทุก ช่องทางจนหมดแล้ว มันก็จากไป และพวกทูตสวรรค์ได้มาชูกำลังพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแสนมหัศจรรย์ของเราผู้ได้ ทรงทำให้พญามารพ่ายแพ้บนถิ่นของมันเอง

ว. 5:8-10:

8 เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือม้วนนั้นแล้ว สัตว์ทั้งสี่กับผู้อาวูไฮย์สี่สี่คนนั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระ พักตร์พระเมสซีโปดก ทุกคนถือพิณเขาคู่และถือขันทองคำบรรจุกีธเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของพวกวิสุทธิชน ทั้งปวง

9 และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงใหม่ ว่าดังนี้ “พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือ และ แกะตราม้วนหนังสือนี้ ออก เพราะว่าพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงไถ่เราทั้งหลายซึ่งมาจากทุกตระกูล ทุกภาษาทุกชาติและทุกประเทศ ให้ไปถึงพระเจ้า

10 พระองค์ได้ทรงโปรดให้เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเราทั้งหลาย จะได้ครอบครองแผ่นดินโลก”

“เมื่อพระบุตรได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ ของผู้ทรงเดชานุภาพเบื้องบน” (ฮบ. 1:1-3) พระเยซูกำลังประทับบนพระที่นั่งนั้นกับพระเจ้าพระบิดา

ในข้อ 7 ของบทที่เราศึกษาอยู่นี้ เราเห็นพระเมฆโปดกทรงรับหนังสือนั้นไปจากพระหัตถ์ของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้นกับพระองค์ – พระเยโฮวาห์ ในข้อ 8 สัตว์เหล่านั้นทุกตัวและผู้อาวูโสเหล่านั้นทุกคนก็ทรุดตัวลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเมฆโปดก (คำว่า “พระเมฆโปดก” ถูกใช้ 28 ครั้งในวิวรณ์ คำว่า “สิงโต” ถูกใช้เพียงครั้งเดียว) สัตว์เหล่านั้นและผู้อาวูโสเหล่านั้นทุกคนถือพิณเขาคู่และขับทองคำบรรจเครื่องหอมมีค่ามากซึ่งเป็น *คำอธิษฐานของพวกวิสุทธิชนทั้งปวง* คุณทราบมาก่อนไหม คริสเตียนที่รัก ว่าพระเจ้าทรงเก็บสะสมคำอธิษฐานต่างๆไว้ และคำอธิษฐานเหล่านี้เป็นน้ำหอมที่มีกลิ่นหอมสดชื่นในรูจุมุกของพระเจ้า? คุณทราบมาก่อนไหมว่าคำอธิษฐานที่แท้จริงเป็นกลิ่นหอมหวานต่อรูจุมุกของพระเจ้า? ตามที่ข้อนี้ในวิวรณ์กล่าว คำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งหลายจะถูกใช้ในการนมัสการพระเมฆโปดกหลังจากที่พระองค์ทรงถูกประกาศว่า *คู่ควรที่จะแกะตราประทับเหล่านั้นบนหนังสือม้วนนั้นแล้ว* ผมอยากจริงๆว่าคุณได้ส่งคำอธิษฐานเยอะขนาดไหนขึ้นไปเก็บไว้? ผมอยากจริงๆว่าพระเจ้าจะทรงต้องใช้ชีวิตใหญ่ขนาดไหนเพื่อบรรจุคำอธิษฐานต่างๆที่แท้จริงของผม?

ในข้อ 9 เหล่าพลโยธาในสวรรค์เปล่งเสียงร้อง “เพลงบทใหม่” เพลงนั้นได้ประกาศว่าพระเยซูทรงคู่ควรที่จะเปิดหนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวง พระองค์ทรงคู่ควร – ประการแรก เพราะว่าพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์ ประการที่สอง เพราะว่าพระองค์ได้ทรงไถ่เรามาให้พระเจ้าแล้ว ประการที่สาม การไถ่นี้ได้ถูกซื้อแล้วด้วยราคาอันสูงยิ่งแห่งพระโลหิตของพระองค์เอง ประการที่สี่ การไถ่ที่พระองค์ได้ทรงซื้อเราด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้นมีไว้สำหรับคนทุกตระกูล ทุกภาษา ทุกชาติและทุกประเทศ **ใช่แล้วครับ** ผมเห็นด้วย **คุณก็เห็นด้วย พระองค์ทรงคู่ควร!**

ไม่มีบทเพลงใดถูกบันทึกไว้ในหนังสือปฐมกาล เหล่าปีศาจเป็นบุรุษแห่งความจริงและความคิดที่ลึกซึ้ง บทเพลงแรกบนแผ่นดินโลกที่เรามีบันทึกไว้ถูกพบในอพยพ 15 การช่วยให้พ้นซึ่งได้ถูกกระทำเพื่ออิสราเอล (อพยพ 14) ถือเป็นใจความหลักและเนื้อหาของบทเพลงนั้น (อพยพ 15:1-19) และท่อนร้องเดี่ยว (อพยพ 15:21) บทเพลงเก่าแก่คือ บทเพลงเฉลิมฉลองแห่งการนมัสการสร้างของพระเจ้า (โยบ 38:7) บทเพลงตรงนี้ในวิวรณ์ถูกเรียกว่า “เพลงบทใหม่” เพราะว่าใจความหลักของมัน *การทรงไถ่* เมื่อถูกทำสำเร็จแล้ว จะสร้าง “สิ่งสารพัดให้กลายเป็นสิ่งใหม่” ในท้ายที่สุดแล้ว สิ่งสารพัดจะเป็นสิ่งใหม่ ความชั่วร้ายทั้งปวงและสิ่งเก่าๆซึ่งเป็นผลมาจากความบาปจะถูกปลดลง ถูกนำออกไป และถูกทำลายสิ้น

ไม่มีเพลงใดถูกกล่าวถึงในบทที่สี่ของวิวรณ์ และเราควรหมายเหตุไว้ว่าพระคัมภีร์ไม่กล่าวว่าพวกทูตสวรรค์ร้องเพลง มันเป็นเพลงของโมเสสและเพลงของพระเมฆโปดก (วว. 15:3) เพลงนี้เฉลิมฉลองทางเหล่านั้นในอดีตของพระเจ้ายกอิสราเอลและพระคุณปัจจุบันของพระองค์ผ่านทางพระเมฆโปดกที่ถูกปลงพระชนม์ แม้ว่าบทเพลงของชนชาติอิสราเอลเมื่อถูกขับร้องบนชายฝั่งด้านทิศตะวันออกของทะเลแดงจะยิ่งใหญ่สักเพียงใด บทเพลงนี้ในลักษณะเฉพาะตัวของมันและโอกาสที่มันถูกขับร้อง ก็ยิ่งใหญ่กว่าเสียจนไม่อาจเทียบได้ ไม่มี การเปรียบเทียบกันระหว่างเพลงเก่านั้นของชนชาติอิสราเอลและเพลงใหม่นี้แห่งการทรงไถ่ **บรรดาผู้ถูกไถ่แล้ว** (ยิวและต่างชาติ ทาสและไท รวยและจน) **ขับร้องบทเพลงนี้เกี่ยวกับพระองค์และถวายพระองค์!** พวกเขาขับร้องว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือ และแกะตราม้วนหนังสือนั้นออก”

ตรงนี้สิ่งใดหลักทางให้ลูกแกะ มั่นนาที่ที่การเปิดตัวพระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ทำให้ทุก
อย่างที่เหลือมองไปเลย พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ทรงดึงดูดความสนใจของสิ่งทรงสร้างทั้งหมด
แห่งสวรรค์ สิ่งใดหลักทางให้ ลูกแกะเป็นจุดสนใจหลักแล้ว หากสิ่งใดแห่งตระกูลยูดาห์ยังคงเป็นสิ่งใดต่อไป
ตลอด หนังสือม้วนนั้นก็คงไม่มีวันถูกเปิดออก ไม่ใช่สิ่งใดที่เปิดหนังสือมัน แต่เป็นลูกแกะ ชื่อเรียก “สิ่งใด” สื่อ
ถึงพละกำลังและอำนาจ ไข่แล้วครับ พระองค์จะทรงปกป้องสิทธิ์ของอิสราเอลและพระองค์จะประทานชัยชนะ
เด็ดขาดให้แก่ประชากรที่พระองค์ทรงกระทำ “พระสัญญาเนื่องนิดย” แต่ในขณะนี้ เมื่อสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อ
ยอห์นและต่อพลโยธาในสวรรค์คือ การแกะตราประทับเหล่านั้นออก สิ่งใดผู้ทรงฤทธิ์ก็หลักทางให้แก่ลูกแกะที่
ถูกฆ่าตาย และพระเมษโปดกก็ทรงเป็นสง่าราศีทั้งสิ้นในสวรรค์และในแผ่นดินโลก ณ ช่วงเวลานั้น แน่แน่นอนว่า
อำนาจของสิ่งใดจะถูกแสดงออกเมื่อพระเยซูเสด็จมาพร้อมกับวิสุทธิชนหลายล้านคนโดยขี่ม้าขาวมา (วว.
19:1-11) ตรงนี้ความคู่ควรของพระองค์ที่จะเปิดเผยพระดำริต่างๆของพระเจ้าถูกเฉลิมฉลองโดยสวรรค์และ
แผ่นดินโลก ตราประทับเหล่านั้นต้องถูกแกะออกและชื่อเรียกต่างๆต้องถูกเปิดเผยก่อนที่การใดจะถูก
กระทำสำเร็จได้... นั่นคือ ที่เกี่ยวข้องกับแผ่นดินโลก

ในฐานะสิ่งใดแห่งตระกูลยูดาห์ พระองค์ทรงกระทำกิจในฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจ ในฐานะพระเมษ
โปดก พระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์ “เพราะว่าพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว” เป็นพยานว่าพระองค์ (พระ
เมษโปดก) ได้ทรงกระทำตามชื่อเรียกต่างๆของพระเจ้าแล้วที่เกี่ยวกับการใด ปราศจากกางเขนนั้น
พระเยซูก็คงเข้าสู่สง่าราศีเพียงลำพัง “ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงไปในดินและเปื่อยเน่าไป ก็จะอยู่เป็นเมล็ดเดียว
แต่ถ้าเปื่อยเน่าไปแล้ว ก็จะงอกขึ้นเกิดผลมาก” ปราศจากกางเขนนั้น คงไม่อาจมีการใดสำหรับคนบาปทั้ง
หลาย กางเขนของพระเยซูเป็นพระดำริที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดชั่ววันรันดร์กาล และกางเขนของพระเยซูเป็นข้อเท็จ
จริงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาล กางเขนของพระเยซูเป็นการสำแดงอันยิ่งใหญ่ที่สุด เปี่ยมสง่าราศีที่สุดของความ
รักที่สวรรค์หรือแผ่นดินโลกจะได้เฝ้าชม กางเขนนั้นเป็นพื้นฐานที่ไม่อาจปฏิเสธได้และไม่คลอนแคลนซึ่งบนนั้น
คือ พระพรต่างๆของอิสราเอล การสร้างและการก่อตัวขึ้นของเจ้าสาวนั้น, คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่
ปราศจากกางเขนนั้น คงไม่อาจมีการใดที่เกี่ยวกับภรรยา, ทาส หรือที่ดิน

ข้อ 10: “พระองค์ได้ทรงโปรดให้เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเรา
ทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก”

เพราะว่าพระองค์ได้ทรงซื้อการใดแล้วโดยทางพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระองค์ เราจึงถูกทำให้
เป็นกษัตริย์และปุโรหิตแล้ว (1 เปโตร 2:9, วว. 20:5, 6) **และเราจะครอบครองบนแผ่นดินโลก** ผมขอหนุนใจ
คุณให้ระลึกถึงข้อเท็จจริงนี้: คุณเป็น*คนสำคัญ*หากคุณบังเกิดใหม่แล้ว โดยทางพระโลหิตของพระเยซูคริสต์
คุณเป็นปุโรหิตหลวง คุณเป็นกษัตริย์ และคุณไม่จำเป็นต้องคุกกราบลงต่อหน้ามนุษย์เดินดินคนใดและสารภาพ
บาปของคุณแก่เขาเลย มีคนกลาง*แต่ผู้เดียว*ระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ – พระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพมนุษย์ –
และคุณเชื่อใจได้เลยว่าพระองค์จะทรงเป็นคนกลางระหว่างคุณและพระเจ้าพระบิดา เพราะพระโลหิตที่ไหล
ออกของพระองค์ เพราะการใดนั้นที่อยู่ในพระโลหิตของพระองค์ เราจึงเป็นกษัตริย์และปุโรหิต บัดนี้เราเป็น
บุตรของพระเจ้า เราถูกซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า บัดนี้เรานั่งด้วยกันกับพระองค์ในสวรรค์สถานแล้ว (1

ยอห์น 1:1-3; โรม 8:1-3; 1 เปโตร 2:9; คส. 3:1; อฟ. 2:6,7) เนื่องจากพระองค์ทรงถูกพบว่าคู่ควรที่จะแกะตราประทับเหล่านั้นและเปิดเผยเงื่อนไขการไถ่ของแผ่นดินโลก ยอห์นจึงประกาศว่า**เราทั้งหลาย**จะครอบครองบนแผ่นดินโลกนี้ **ไอ้** ไซ้แล้วครับ...จะมีอาณาจักรหนึ่งจริงๆ (ลูกา 1:30) พระเยซูจะประทับบนพระที่นั่งของดาวิดในเยรูซาเล็มและครอบครอง และเราจะครอบครองกับพระองค์ จงตั้งใจอ่านข้อพระคำต่อไปนี้: โรม 8:19-22, อีสยาห์ 35:1-7, อาโมส 9:13, โยเซยา 2:18, เอเสเคียล 34:27, อีสยาห์ 65:25 เมื่อคุณอ่านข้อพระคำเหล่านี้เสร็จแล้ว คุณก็จะกล่าวแก่ผมว่า “ไม่แปลกเลยที่มีการร้องเพลงและการชื่นชมยินดีท่ามกลางเหล่าพลโยธาในสวรรค์! มีเหตุอันควรที่จะร้องเพลงจริงๆ!”

“แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นของพระเยซูคริสต์” (เพลงสดุดี 24:1) และสักวันหนึ่งพระเยซูจะทรงถือกรรมสิทธิ์แผ่นดินโลกนี้และเราจะครอบครองกับพระองค์ แผ่นดินโลกนี้และสรรพสิ่งทั้งปวง **“ก็ทรงสร้างขึ้นแล้วและดำรงอยู่ตามขอบพระทัยของพระองค์”** (วิว. 4:11) เมื่อความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าปกคลุมแผ่นดินโลกดูจนน้ำปกคลุมทะเลเดี๋ยวนั้น เมื่อนั้นเราที่เป็นคนสัตย์ซื่อ (โรม 8:18) ก็จะร่วมแบ่งปันมงกุฎแห่งสง่าราศี แต่หากเราปฏิเสธกางเขน เราก็จะไม่ได้ร่วมแบ่งปันมงกุฎนั้น หากเราสัตย์ซื่อในสิ่งเล็กน้อยมากมาย พระองค์ก็จะทรงทำให้เราเป็นผู้ครอบครองเหนือสิ่งมากมาย – บางคนได้ครอบครองห้าเมือง บางคนได้สิบเมือง ขึ้นอยู่กับความสัตย์ซื่อของการทำหน้าที่ผู้อารักขาของเรา แผ่นดินโลกเก่าที่นำเวหนานี้คร่ำครวญ ผจญความเจ็บปวดและเสี่ยงดั่งก้อน และบางครั้งก็สิ้นสะเทือนเมื่อแผ่นดินไหวรุนแรงเขย่าจักรวาล! ทั้งหมดนี้เป็นเพราะคำแช่งสาปที่ถูกทำให้แตกแก่แผ่นดินโลกเมื่ออาดัมได้ทำบาป แต่เมื่อถึงรุ่งอรุณหนึ่งอันเปี่ยมสง่าราศี สิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะได้รับการช่วยให้พ้นจากคำแช่งสาปนั้น และจักรวาลทั้งสิ้นจะกลายเป็นอุทยานแห่งความรื่นรมย์ของพระเจ้าและจะถูกมอบถวายแด่พระบุตรของพระเจ้า ผู้จะทรงแบ่งปันมันกับเจ้าสาวนั้น คือคริสตจักร **เราทั้งหลาย**จะครอบครองกับพระเยซู

เยรูซาเล็มจะกลายเป็นเมืองหลวงแห่งการปกครองบนแผ่นดินโลกนี้ในระหว่างยุคเปี่ยมสุขที่จะมานั้น (ยรม. 3:17) ขนชาติยิว (แน่นอนว่า เมื่อถึงตอนนั้น ยิวทุกคนจะได้รับความรอด) จะเป็นประมุขของบรรดาประชาชาติ (อสค. 48:15-35, อีสยาห์ 52:1-10 และเพลงสดุดี 47) แต่เหล่าวิสุทธิชนจะครอบครองเหนือแผ่นดินโลก อาณาจักรของพระบิดาและอาณาจักรของพระบุตร (มธ. 13:41-43) ซึ่งไปยังขอบเขตพระพรที่แตกต่างกัน อิสราเอลและบรรดาประชาชาติที่ได้รับความรอดจะได้รับพระสัญญาต่างๆของโลกเป็นมรดกในระหว่างยุคพันปีนั้น ขณะที่คริสตจักรเป็นชาวสวรรค์พร้อมกับพระสัญญาต่างๆฝ่ายสวรรค์ วิสุทธิชนทุกคนที่ตายและวิสุทธิชนทุกคนที่จะถูกเปลี่ยนแปลงเมื่อพระเยซูเสด็จมา (1 ธส. 4:15, 1 คร. 15:51, 52) จะครอบครองเหนือแผ่นดินโลกในความเกี่ยวดองอันเปี่ยมสุขกับพระเยซูคริสต์เจ้า เราจะไม่ถูกครอบครอง; เราจะครอบครองกับพระองค์เหนือแผ่นดินโลก คริสตจักรจะไม่เป็นข้าทาสบริวารของอาณาจักรนั้น เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์ ไม่ใช่ข้าทาสบริวาร เราทั้งหลายอยู่ในตำแหน่งของกษัตริย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการครอบครองเหนือแผ่นดินโลก (วิว. 20:4) สิ่งที่ดีที่สุดยังไม่ถึง ขอให้ผมกล่าวแบบนี้แล้วกัน: **สิ่งที่ดีที่สุดกำลังรอคอยเราอยู่** ผู้เชื่อทั้งหลาย เอ๋ย เรามีหลายสิ่งให้ตั้งตาคอย และไม่มีสิ่งใดให้ต้องกังวลเลยหากเราเชื่อ (โรม 8:28, โรม 8:31) ทุกสิ่งต่างร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่คนทั้งหลายที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่ได้รับการทรงเรียกตามพระ

ประสงค์ของพระองค์ หากพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้? ด้วยเหตุนี้ เราจึงรู้ว่าเราอยู่ฝ่ายที่จะชนะ และสง่าราศีทั้งสิ้นแห่งสวรรค์ก็รอคอยเราอยู่ อีกไม่นานแล้ว มันจะมาถึงในไม่ช้า!

ว. 5:11-14:

11 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆเป็นแสนๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่งรอบสถ์และผู้อาวุโสทั้งหลายนั้น

12 ร้องเสียงดังว่า “พระเมฆโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้ที่เหมาะสมควรได้รับฤทธิ์เดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานุภาพ เกียรติ สง่าราศี และคำสดุดี”

13 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก ได้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และบรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า “ขอให้คำสดุดีและเกียรติ และสง่าราศีและฤทธิ์เดช จงมีแต่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแต่พระเมฆโปดกตลอดไปเป็นนิตย์”

14 และสถ์ทั้งสิ้นนั้นก็ร้องว่า “เอเมน” และผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่ก็ทรุดตัวลงนมัสการพระองค์ ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์

ข้อ 11 ขึ้นต้นด้วยถ้อยคำที่ว่า “แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆเป็นแสนๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่ง” คำว่า “ข้าพเจ้าได้เห็น” และ “ข้าพเจ้าได้ยิน” บ่งบอกถึงความสนใจที่ไม่วอกแวกของอัครทูตที่รักท่านนี้ คำว่า “ข้าพเจ้าได้เห็น” ปรากฏยี่สิบสี่ครั้งในวิวรณ์ และ “ข้าพเจ้าได้ยิน” ปรากฏยี่สิบเจ็ดครั้ง ขณะที่ยอห์นปิดท้ายหนังสือวิวรณ์ เขาก็ให้ความมั่นใจเราว่าเขารู้ว่าเขาพูดถึงเรื่องอะไร: “...ข้าพเจ้า คือยอห์น เป็นผู้ได้เห็นและได้ยินเหตุการณ์เหล่านี้” (ว. 22:8) ท่านที่รักครับ หนังสือวิวรณ์ไม่ใช่ประวัติศาสตร์ มันไม่ใช่เรื่องแต่ง มันเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกเปิดเผย ได้รับการคลี่คลายด้วยถ้อยคำ ถูกเขียนโดยยอห์นสาวกผู้เป็นที่รัก ยอห์นเป็นพยานรับรองข้อเท็จจริงที่ว่านิมิตเหล่านี้ถูกเห็นจริงๆและว่าเสียงเหล่านั้นถูกได้ยินจริงๆโดยตัวเขาเอง

พวกทูตสวรรค์ถูกกล่าวถึงตรงนี้ จำไว้ว่าพวกเขาได้ประกาศการประสูติของพระเยซูและสรรเสริญพระเจ้าในถ้อยคำต่างๆที่เราจะไม่มีวันลืม (ลูกา 2:8-14) ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้ปรนนิบัติพระองค์ในสวนนั้น ขณะที่เงามืดอันน่ากลัวแห่งกางเขนพร้อมกับความเจ็บปวดทุกข์ทรมานพาดทับพระองค์อย่างหนักอึ้ง พระองค์ทรงอธิษฐานอย่างจริงใจจนเหงื่อของพระองค์กลายเป็นเหมือนโลหิต และทูตสวรรค์องค์หนึ่ง – ไม่ใช่เปโตร, ยากอบ หรือยอห์น – เป็นผู้ชูกำลังพระองค์ (ลูกา 22:43) ทูตสวรรค์สององค์เป็นพยานรับรองการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู ขณะที่พวกสาวกของพระองค์กำลังซ่อนตัวอยู่หลังประตูที่ถูกปิด (ยอห์น 20:12, 13) ทูตสวรรค์สององค์เป็นพยานรับรองถึงการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์ (กิจการ 1:10, 11)

“ทางของพระเจ้าอันยิ่งใหญ่และลึกซึ้งซึ่งไม่มีใครปฏิเสธได้ก็คือ พระเจ้าทรงปรากฏในเนื้อหนัง พระวิญญาณได้ทรงพิสูจนแล้ว หมู่ทูตสวรรค์ก็เห็น และมีผู้ประกาศพระองค์แก่ชนต่างชาติ มีชาวโลกเชื่อถือพระองค์ และพระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปในสง่าราศี” (1 ทธ. 3:16)

สำหรับเหล่าพลโยธาแห่งสวรรค์ ระบบทั้งหมดของความเชื่อแบบคริสเตียนเป็นเรื่องที่พวกเขาสงสัย: “ก็ทรงโปรดเผยให้พวกศาสนทายากรณ์เหล่านั้นทราบ ว่า ที่เขาเหล่านั้นได้ปรนนิบัติในเหตุการณ์ทั้งปวงนั้น

ไม่ใช่สำหรับเขาเอง แต่สำหรับเราทั้งหลาย บัดนี้คนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านทั้งหลาย ก็ได้กล่าว
สิ่งเหล่านั้นแก่ท่านแล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่ทรงโปรดประทานจากสวรรค์ เป็นสิ่งซึ่งพวกทูตสวรรค์
ปรารถนาจะได้ดู” (1 เปโตร 1:12)

พวกทูตสวรรค์ถามคำถามต่างๆเกี่ยวกับการไถ่และความรอดอันเปี่ยมสง่าราศีของเรา พวกทูตสวรรค์
ปีติยินดีที่จะปรนนิบัติเหล่าทายาทแห่งความรอด (ฮบ. 1:14) และมันจะเป็นความชื่นชมยินดีของพวกเขาที่จะ
ปรนนิบัติเหล่าทายาทแห่งความรอดในสง่าราศี (วว. 21:12) ทูตสวรรค์เหล่านั้นมาพร้อมกับองค์พระผู้เป็นเจ้า
ในจำนวนที่มากมายเกินจินตนาการ พวกเขาจะมากับพระองค์ในการเสด็จเข้ามาในโลกนี้อย่างเปี่ยมชัยชนะ
ของพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมาในวิวรณ์ (มธ. 25:31, ฮบ. 1:6)

จงเห็นภาพอันตระการตา: พระเมฆโปดกในสภาพที่ถูกปลงพระชนม์แล้วทรงยืนอยู่ตรงกลาง รอบ
พระที่นั่งนั้นมีบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่และคนเหล่านั้นที่ถูกไถ่แล้ว รอบนอกประกอบด้วยเหล่าทูตสวรรค์ซึ่งจำนวน
ของพวกเขาแน่นมากเกินกว่ามนุษย์จะจินตนาการได้ พระวิญญาณตรัสง่าย ๆ ตรงนี้ว่า “นับเป็นโกลีๆเป็นแสนๆ”
พวกทูตสวรรค์อยู่ในการประชุมอันเปี่ยมสง่าราศีนี้ด้วย (จงสังเกตว่าทูตสวรรค์เหล่านี้ไม่ได้กำลังร้องเพลง—
พวกเขาแค่กล่าว) “พระเมฆโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้ที่สมควรได้รับฤทธิ์เดช ทรัพย์สมบัติ
ปัญญา อานุภาพ เกียรติ สง่าราศี และคำสดุดี”

พวกทูตสวรรค์ไม่มีวันรู้จักความชื่นชมยินดีที่ความรอดของเรานำมาให้ พระเยซูมิได้ทรงสิ้นพระชนม์
เพื่อเหล่าทูตสวรรค์ พวกทูตสวรรค์เป็นสิ่งทรงสร้างพิเศษของพระเจ้า พวกเขาเป็นวิญญาณผู้ปรนนิบัติแก่เหล่า
ทายาทแห่งความรอด พระองค์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา ไม่มีที่ใดเลยในพระคัมภีร์ที่เราถูกบอกว่าพระองค์
ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเหล่าทูตสวรรค์ ทูตสวรรค์เหล่านั้น “กล่าว” แต่เราผู้ที่ถูกไถ่แล้ว **ร้องเพลง!** อยากรู้ก็ตาม
สิ่งมีชีวิตเหล่านั้น ผู้อาวุโสเหล่านั้น พลโยธาทูตสวรรค์เหล่านั้น ซึ่งกล่าวเสียงดังในคำสรรเสริญและถวายเกียรติ
แต่พระเมฆโปดก ก็ยังไม่ถึงกระแสน้ำแห่งคำสรรเสริญที่ไหลกระเพื่อมต่อไป โดยมีกำลังและแรงส่งที่เพิ่มมาก
ขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งทั้งจักรวาลจะสรรเสริญพระคริสต์:

“และข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก ได้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร
และบรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า “ขอให้คำสดุดีและเกียรติ และสง่าราศีและฤทธิ์เดช จงมีแด่พระองค์ผู้
ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมฆโปดกตลอดไปเป็นนิตย์” (“จงให้ทุกสิ่งที่มีลมหายใจสรรเสริญองค์พระผู้
เป็นเจ้าเถิด”)

ข้อ 14: “และสัตว์ทั้งสี่นั้นก็ร้องว่า “เอเมน” และผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่ก็ทรุดตัวลงนมัสการพระองค์
ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์”

ใช่แล้วครับ สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นกล่าวเสริมว่า “เอเมน!” ผู้อาวุโสเหล่านั้นทรุดตัวลงและนมัสการ
พระองค์ คำสรรเสริญนั้นไม่มีวันสิ้นสุด... “ตลอดไปเป็นนิตย์” จนสิ้นยุคพันปี ไปจนถึงยุคนิรันดร์ที่จะสืบต่อไป
เป็นนิตย์ พระเมฆโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ทรงเป็นผู้รับคำสรรเสริญและการเทิดทูน เพราะว่าพระเมฆโปดก
ทรงเป็นผู้ที่ไถ่เราแล้วด้วยพระโลหิตของพระองค์ พระเมฆโปดกทรงเป็นผู้ที่ตรัสว่า “ขออย่าให้เป็นไปตามใจ
ปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” และเพราะว่าพระองค์ทรงเต็ม

พระทัยที่จะกล่าวเช่นนี้ต่อพระเยโฮวาห์ พระบิดาในสวรรค์ พระองค์จึงทรงปิดท้ายการรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์โดยตรัสว่า “สำเร็จแล้ว!” พระองค์ทรงทำให้ทุกจุดและทุกขีดของพระราชบัญญัติสำเร็จครบถ้วนแล้ว พระองค์ทรงกระทำตามข้อเรียกร้องทุกประการของพระบิดาในสวรรค์แล้ว พระองค์ทรงซื้อการไถ่ให้ “ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์” แล้ว พระองค์จะเสด็จมาอีกเพื่อกระทำให้พระสัญญาทุกข้อที่พระองค์ทรงให้ไว้สำเร็จ! ใช่แล้วครับ พระองค์ทรงคู่ควร เอเมน!

ก่อนเข้าสู่บทที่หก ขอให้ผมชี้ให้เห็นอีกที่ว่าอุทยานสวรรค์ได้สูญหายไปแล้วในบทแรกของปฐมกาล ไม่มีบทเพลงที่ถูกบันทึกไว้ในทั้งห้าสัปดาห์ของหนังสือเล่มนั้น อพยพ 15 บันทึกบทเพลงแรกของแผ่นดินโลก ในบทที่ 14 ของอพยพ ชนชาติอิสราเอลได้รับการช่วยให้พ้น และการช่วยให้พ้นนั้นก็เป็เหตุผลและเนื้อหาสำหรับบทเพลงนั้น เหตุใดพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงทรงเรียกเพลงในวิวรณ์นี้ว่าเป็น “เพลงใหม่”? คำตอบนะหรือ? เพลงเก่านั้นได้ถูกขับร้องตอนการเนรมิตสร้าง (โยบ 38:7) เพลงนี้ในวิวรณ์ถูกเรียกว่า “เพลงใหม่” เพราะหัวใจความหลักของมันคือการไถ่ มันถูกขับร้องในสวรรค์ก่อนถึงความชื่นชมยินดีแห่งยุคพันปีที่จะมานั้น ทุกบทเพลงแห่งยุคสมัยต้องหลีกเลี่ยงให้แกบทเพลงนั้นซึ่งสรรเสริญพระเมษโปดก, พระผู้ไถ่แห่งสิ่งทรงสร้างทั้งปวง เหล่าผู้ที่ถูกไถ่แล้วร้องเพลงเกี่ยวกับพระองค์และถวายแด่พระองค์เท่านั้น คือพระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์!

วิวรณ์ – บทที่หก

การแกะตราประทับทั้งเจ็ดดวงนั้น

ยุคคริสตจักร – ยุคสมัยปัจจุบันนี้ – ปิดท้ายด้วยการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรังเกียจสิ่งสารพัดซึ่งใช้ชื่อคริสเตียน กรุณาสังเกตว่าผมกล่าวว่า “ซึ่งใช้ชื่อคริสเตียน” จงระลึกว่า *ในสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร* (แปดชีวิตได้รับการช่วยให้รอด) *ในสมัยของโลทเป็นอย่างไร* (สามชีวิตได้รับการช่วยให้รอด) เมื่อพระเยซูเสด็จจามัน ก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย คำถามนั้นถูกถามในพระวจนะของพระเจ้าว่า “พระองค์จะทรงพบความเชื่อบนแผ่นดินโลกหรือ?” ดังนั้น ที่ประชุมท้องถิ่นที่โฆษณาชื่อคริสเตียนจึงจะถูกรังเกียจโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อสิ้นยุคคริสตจักร อานโรม 11:21-22, วิวรณ์ 3:16 ยุคคริสตจักรสิ้นสุดลงพร้อมกับ “การคายออก” ที่ประชุมที่ปรากฏแก่ตาและ*การรวบรวมออกไป*ของวิสุทธิชนทั้งปวงที่บังเกิดใหม่แล้ว วิสุทธิชนเหล่านั้นที่ได้เสียชีวิตจะถูกชุบให้เป็นขึ้น และเหล่าวิสุทธิชนที่เป็นขึ้นแล้วและเหล่าวิสุทธิชนที่มีชีวิตอยู่จะถูกรับขึ้นไปด้วยกันเพื่อพบกับพระเยซูในฟ้าอากาศ (1 ธส. 4:13-18, 2 ธส. 2:1) ตำแหน่งของพระเยซูเจ้าวันนี้คือ การดำเนินในท่ามกลางคริสตจักรทั้งหลาย พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงใหญ่ ผู้ดูแลของคริสตจักร และในยุคสมัยนี้ผู้เลี้ยงใหญ่ก็ทรงนำทางแกะ นำพาแกะ ประทับตราแกะผ่านทางพระภาคที่สามของตรีเอกานุภาพ นั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ บ่อยครั้งยุคสมัยนี้ถูกเรียกว่าเป็นยุคของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การรับขึ้นไปนั้นเกิดขึ้นตอนใกล้จบบทที่สามของวิวรณ์ บทที่สี่ขึ้นต้นด้วย “หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้” ถ้อยคำเหล่านี้ปรากฏสองหนในข้อหนึ่งของบทที่สี่ ข้อนี้ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็น...” และปิดท้ายด้วย “...และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในภายหลัง” คำๆนี้ยังถูกใช้ในวิวรณ์ 7:9, วิวรณ์ 15:5 และวิวรณ์ 19:1 ด้วย เพื่อเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ อ่านปฐมกาล 15:1 และ 22:1 วลีที่ว่า “หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้” เป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างเหตุการณ์ต่างๆที่ได้ผ่านพ้นไปแล้ว กับเหตุการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นตามมา ด้วยเหตุนี้ เราจึงอนุมานได้อย่างชัดเจนว่า ประวัติศาสตร์ของคริสตจักรบนแผ่นดินโลกตามที่ถูกบันทึกไว้ในบทที่สองและสาม และถูกเห็นโดยยอห์นในนิมิตของเขา ได้ผ่านพ้นไปแล้ว และว่าเหตุการณ์ชุดใหม่กำลังจะถูกเปิดเผย ใครก็ตามที่มีใจเปิดรับสามารถเห็นสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจน คนกลุ่มเดียวที่ไม่อาจมองเห็นสิ่งนี้ได้ก็คือ คนเหล่านั้นที่แต่งงานกับศาสนาต่างๆ และพวกเขา นับถือหลักคำสอนของตนมากกว่าที่พวกเขา นับถือพระวจนะของพระเจ้า

ทันทีหลังจากการรับขึ้นไป (ว. 4:1-3) เราเห็นผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนั้นนั่งหม่อมเสื่อสีขาว สวมมงกุฎทองคำ ผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนี้อยู่รอบพระที่นั่งสี่ถึงผู้ที่ถูกไถ่แล้วในสวรรค์ พวกเขาเป็นตัวแทนของคริสตจักร ซึ่งถูกรับออกไปจากแผ่นดินโลกเข้าไปในสวรรค์เพื่อที่จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้ ในบทที่สี่ของวิวรณ์ การรับขึ้นไปจึงเกิดขึ้นแล้ว เหล่าผู้ที่ถูกไถ่อยู่ในสวรรค์เรียบร้อยแล้ว ต่อมาในบทที่สิบเก้า ข้อ 11-14 ยอห์นเห็นผู้ที่ถูกไถ่แล้วเหล่านั้นออกมาจากสวรรค์ โดยติดตามพระคริสต์ผู้ทรงขี่ม้าขาวสง่างาม วิสุทธิชนเหล่านั้นก็จะขี่ม้าขาวเช่นกัน เนื่องจากข้อเท็จจริงเหล่านี้ถูกนำเสนออย่างชัดเจนต่อหน้าเราแล้ว การรับขึ้นไปจะถูกใส่ไว้ในส่วนไหนของวิวรณ์ได้นอกจากระหว่างตอนท้ายบทที่สามและตอนต้นของบทที่สี่? บทที่สามปิดท้ายเหตุการณ์ชุดหนึ่ง

บทที่สี่เริ่มต้นเหตุการณ์ชุดใหม่ ด้วยเหตุนี้ เราจึงรอคอยการสำเร็จจริงของถ้อยคำเหล่านั้นในยอห์น 14:3 และ ถ้อยคำเหล่านั้นใน 1 เธสะโลนิกา 4:13-18 ระหว่างบทที่สามและสี่ของวิวรณ์ หากเราไม่ยอมรับข้อเท็จจริงนี้ การเข้าใจหนังสือวิวรณ์อย่างฉลาดก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้เลย มันเป็นข้อเท็จจริงประการหนึ่งของพระคัมภีร์ที่ว่า คริสตจักรไม่อยู่บนแผ่นดินโลกในระหว่างการพิพากษาเหล่านั้น... “เวลาทุกซีใจของยาโคบ”, ความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น

ตอนแรกเราเห็นผู้อาวุโสเหล่านั้น (ซึ่งเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้ว) ในวิวรณ์ 4:4 และมีกร กล่าวถึงพวกเขาเป็นครั้งสุดท้ายในวิวรณ์ 19:4 พวกเขาไม่ถูกกล่าวถึงระหว่างสองบทนี้เลย สวรรค์เป็นบ้านของพวกเขา ผู้อาวุโสเหล่านี้ไม่ถูกกล่าวถึงในการเชื่อมโยงกับเหตุการณ์เหล่านั้นที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก ตามที่พระคัมภีร์กล่าว โดยเปรียบเทียบสิ่งต่างๆฝ่ายวิญญาณกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ (1 คร. 2:13) คริสตจักรจะไม่เข้าหรือผ่านเข้าไปในส่วนใด – ไม่สักวันเดียวหรือชั่วโมงเดียว – ของช่วงเวลาทุกข์ลำบากนั้นเลย ผู้รับใช้คนใดที่สอนว่าคริสตจักรจะผ่านเข้าไปในส่วนใดของช่วงเวลาทุกข์ลำบากนั้นก็ไม่ได้กำลังแยกแยะพระวาระอย่างถูกต้อง

เริ่มต้นที่บทที่หก เราจะศึกษาส่วนที่เป็นคำพยากรณ์ของวิวรณ์แล้ว ขณะที่เราเข้าสู่ส่วนที่เป็นคำพยากรณ์ของหนังสือนี้ จงระลึกเสมอถึงข้อเท็จจริงที่ว่า การพิพากษาสามชุดที่แตกต่างกันนั้น... ตราประทับทั้งเจ็ด, แตรทั้งเจ็ด, และชั้นทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้า... จะเกิดขึ้นระหว่างการรวบรวมคริสตจักรขึ้นไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้า และเวลานั้นเมื่อพระองค์เสด็จมากับคริสตจักร การพิพากษาเหล่านี้จะเกิดขึ้นในระหว่างสัปดาห์ที่เจ็ดสิบแห่งคำพยากรณ์ของดาเนียล... ช่วงเวลานานเจ็ดปี

ครั้งแรกของช่วงเวลานี้จะเป็นแบบเบาๆ แต่ครั้งหลังจะเป็นที่รู้จักในชื่อความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง – วาระแห่งโลหิต ความตาย ความทรมาณ และความทุกข์บนแผ่นดินโลกนี้ในแบบที่มนุษย์ไม่เคยรู้จักมาก่อน และจะไม่มีวันรู้จักอีกเลยหลังจากความทุกข์ลำบากนี้

ตราประทับดวงแรก

ว. 6:1-2:

1 เมื่อพระเมษโปดกทรงแกะตราดวงหนึ่งนั้นออกแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็น และได้ยินสัตว์ตัวหนึ่งในสัตว์สี่ตัวนั้นร้องดุจเสียงฟ้าร้องว่า “มาดูเถิด”

2 ข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่มันนั้นถือธนู และได้รับมงกุฎ และผู้นั้นก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อได้ชัยชนะ

การพิพากษาต่างๆภายใต้ตราประทับเหล่านั้นและการพิพากษาต่างๆภายใต้แตรเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกัน อันหนึ่งเกิดขึ้นต่อจากอีกอันหนึ่ง การพิพากษาต่างๆภายใต้ตราประทับเหล่านั้นครอบคลุมพื้นที่กว้างใหญ่กว่าการพิพากษาต่างๆภายใต้แตรเหล่านั้น แต่การพิพากษาต่างๆของแตรจะรุนแรงยิ่งกว่า นอกจากนี้ จงหมายเหตุว่าพระเมษโปดกทรงเกี่ยวข้องกับ การพิพากษาต่างๆภายใต้ตราประทับเหล่านั้น แต่พวกทูตสวรรค์ก็เกี่ยวข้องกับการพิพากษาต่างๆของแตร และพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงเกี่ยวข้องกับชั้น (หรือขาม) เหล่านี้แห่งพระพิโรธของพระเจ้า

ยอห์นอยากให้เราเห็นว่าเขาเป็นประจักษ์พยานคนหนึ่งถึงสิ่งที่เขากำลังเขียนเกี่ยวกับ: “ข้าพเจ้าก็แลเห็น...” (วว. 6:1) “ข้าพเจ้าก็แลเห็น...” (วว. 6:2) “และข้าพเจ้าได้ยิน...” (วว. 6:1) ยอห์นทั้งได้ยินและได้เห็นสิ่งเหล่านี้ เขาอยู่ที่นั่น เขารู้มากกับตัว เขาเป็นประจักษ์พยานคนหนึ่ง

ตราประทับสี่ดวงแรกจากเจ็ดดวงนั้นถูกแสดงลักษณะโดยสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นและม้าที่มีชีวิตเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ตราประทับสามดวงสุดท้ายไม่ได้กล่าวถึงม้าหรือสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นเลย เสียงนั้นที่เรียกยอห์นให้มาดูการแกะตราประทับดวงแรกนั้นเป็นเหมือนเสียงฟ้าร้อง – ดังนั้น จึงไม่มีข้อสงสัยเลยว่าเสียงนั้นเป็นของผู้ใด: หาใช่ใครอื่นไม่นอกจากพระเยซู ยอห์นตอบสนองทันทีต่อเสียงเรียกที่ว่า “มาดูเถิด” และเขาเห็น “ม้าขาวตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่ม้านั้น” นี่เป็นม้าศึกตัวหนึ่งที่มีกำลังมาก มีการถกเถียงกันมากเกี่ยวกับผู้ที่ขี่ม้าตัวนี้ แต่ผู้ที่ขี่ไม่ใช่พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ขี่คนนี้ไม่ใช่จอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและจอมเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลายที่ขี่ออกมาในการพิชิตที่เปี่ยมอำนาจ เพลงสดุดี 45 และวิวรณ์ 19:11 แสดงให้เราเห็นว่าผู้ขี่คนนี้ไม่มีทางเป็นพระเยซูคริสต์เจ้าไปได้ ข้อพระคำเหล่านี้พิสูจน์ให้เห็นจนหมดข้อสงสัยว่าผู้ขี่ม้าขาวในวิวรณ์ 6:2 เป็นคนอื่นอย่างแน่นอนที่ไม่ใช่พระคริสต์ ผู้แต่งเพลงสดุดีและยอห์นประกาศว่าเมื่อพระเยซูทรงขี่ม้าออกมาจากท้องฟ้าในการพิชิตอันยิ่งใหญ่ พระองค์จะประทับบนพระที่นั่งนั้น พระองค์จะทรงถือสิทธิ์เด็ดขาดในการครอบครองโลก แต่เมื่อตราประทับดวงนี้ถูกแกะ ยังมีเวลาอีกหลายปีก่อนที่อาณาจักรของพระเยซูเจ้าจะถูกสถาปนาในฤทธภาพ ด้วยเหตุนี้ ผู้ขี่คนนี้จึงไม่มีทางเป็นพระเยซูคริสต์เจ้าไปได้ เมื่อพระเยซูทรงขี่ม้าออกมาจากท้องฟ้า พระองค์ก็จะทรงขี่ม้าขาวที่มีกำลังมากตัวหนึ่ง – แต่กับพระองค์จะมีผู้ขี่คนอื่นๆอีกหมู่ใหญ่ซึ่งใส่ชุดสีขาวและขี่ม้าขาว (วว. 19:1-11)

ผู้ขี่คนนี้หาใช่ใครอื่นไม่นอกจากพระคริสต์*ตัวปลอม* ซึ่งเป็นที่รู้จักในพระคัมภีร์ในฐานะคนแห่งการบาปนั้น, ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ นี่ไม่ใช่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์*คนหนึ่ง* – ยอห์นบอกเราในจดหมายฝากของเขาว่า แม้แต่ในสมัยของเขาก็มีปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จำนวนมาก (หลายคน) – แต่ก็คือ คนแห่งการบาปนั้น, พญามารในร่างมนุษย์ สำหรับทุกสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงมีที่ยิ่งใหญ่และมหัศจรรย์ พญามารก็มีของเลียนแบบราคาถูกลงเช่นกัน คำนำหน้า “ปฏิปักษ์-” หมายถึง “ตรงข้าม” – และนี่คือ ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ผู้หนึ่ง (คำมูสานั้น) ขณะที่พระเยซูทรงเป็นความจริงและความสว่างของโลก ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะขี่ม้าขาวตัวหนึ่ง และในวิวรณ์ 19 *พระคริสต์*ก็จะทรงขี่ม้าขาวตัวหนึ่งเช่นกัน ดังนั้นคุณจึงเห็นแล้วว่า บุคคลในข้อ 2 นี้เป็นตัวปลอม – เขาลอกเลียนแบบทุกสิ่งที่พระเยซูทรงมี

ผู้ขี่ม้าขาวตัวนี้ออกไปมีชัยชนะและเขาเปี่ยมด้วยชัยชนะ – ม้าขาวตัวนี้เป็นสัญลักษณ์ของชัยชนะ แต่เขาเปี่ยมชัยชนะโดยปราศจากการนองเลือดหรือการเข่นฆ่า ผู้ขี่คนนี้มี*คันธนู*อันหนึ่ง... แต่ไม่มีลูกธนู ในพระคัมภีร์ เมื่อมีการสู้รบในสงครามด้วยคันธนูและลูกธนู ลูกธนูก็ถูกกล่าวถึงอย่างเจาะจง อ่านกันดารวิถี 24:8, เพลงสดุดี 45, เศคาริยาห์ 9:14 แต่ในบันทึกเกี่ยวกับผู้ขี่ม้าขาวตัวนี้ ไม่มีการกล่าวถึงลูกธนูสักคำเดียว ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้ถึงตายของคันธนูและลูกธนู ผู้ขี่คนนี้มีเพียงคันธนูอันหนึ่ง ซึ่งสื่อถึงชัยชนะที่ปราศจากการทำให้โลหิตตก

ลองมองไปในโลกวันนี้ เราได้ยินอะไร? เสียงร้องของนิกิต้า ครุชเชฟคืออะไรวันนี้? เขาร้องว่า “สันติภาพ! สันติภาพ! สันติภาพ!” – และเขาก็กำลังสนับสนุนให้เกิดสันติภาพโดยปราศจากการนองเลือด ขณะที่ผมเขียนข้อความเหล่านี้อยู่ในเดือนมกราคม 1963 หนังสือพิมพ์ต่างๆก็พึ่งพาดหัวข่าวว่าครุชเชฟเป็นสัญลักษณ์แห่งสันติภาพเพราะเขาได้ทำให้วิกฤติคิวบาสงบลงระหว่างสหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกาโดยปราศจากการนองเลือด เขาถอนจรวดขีปนาวุธในจำนวนที่มากพอที่จะเกือบทำลายเมืองสำคัญของสหรัฐอเมริกาให้ย่อยยับได้เลย เขาถอนเครื่องบินทิ้งระเบิดต่างๆและทหารหลายพันคนของเขาออกไปเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการนองเลือด นิกิต้า ครุชเชฟ ประมุขแห่งลัทธิคอมมิวนิสต์ เป็นผู้บุกเบิกของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ เขาไม่ใช่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ แต่เขาเป็นภาพเลื่องอย่างหนึ่งเหมือนกับฟาโรห์และคนอื่นๆ พวกเขาไม่ใช่คนแห่งการบาปนั้น แต่พวกเขาเป็นภาพเลื่องและผู้บุกเบิกของคนแห่งการบาปนั้น

“และได้รับมงกุฏ” จงสังเกตตรงนี้อ่ามงกุฏอันนี้ถูกมอบให้ก่อนชัยชนะ มันจึงไม่ใช่มงกุฏแห่งชัยชนะ มงกุฏนี้สื่อว่าศักดิ์ศรีแบบกษัตริย์และอำนาจแบบจักรพรรดิถูกมอบให้แก่คนซึ่งมีข้าวมืดเด่นคนนี้ ผู้ซึ่งเสนอสันติภาพให้แก่โลกโดยปราศจากการนองเลือด และในระหว่างสามปีครั้งแรกแห่งการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ จะไม่มีการนองเลือด ปีเหล่านั้นจะเป็นปีแห่งสันติภาพและความเจริญรุ่งเรือง เขาจะทำพันธสัญญากับพวกยิวในแผ่นดินของพวกเขาเอง และทุกอย่างจะเป็นสันติภาพ – จนกระทั่งเวลาผ่านไปสามปีครึ่ง และจากนั้นนรกก็จะแตก!

“ผู้นั้นก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อได้ชัยชนะ” นั่นคือ ชัยชนะแล้วชัยชนะอีก การพิชิตแล้วการพิชิตอีก เป็นของเขาโดยปราศจากการพ่ายแพ้ การครองราชย์ของเขามีจุดเด่นอยู่ที่ชัยชนะในทุกการสู้รบ และแน่นอนว่าเขากลายเป็นรูปเคารพของประชาชาติเหล่านั้นที่ได้ปฏิเสธพระเยซูคริสต์เจ้า โดยธรรมดาแล้ว เขาถูกบูชาเหมือนกับผู้ที่ได้นำสันติภาพโลกมาให้ในที่สุด

บุคคลใดก็ตามที่อ่านพระวจนะของพระเจ้า ฟังวิทย์และคอยติดตามเหตุการณ์ปัจจุบันต่างๆ ย่อมรู้ว่าโลกกำลังตั้งตาคอยยอดมนุษย์คนหนึ่งที่จะนำประชาชาติต่างๆไปสู่สันติภาพโลก และเข้าสู่ยูโทเปียที่ผู้คนพูดถึงกันเยอะเหลือเกินในช่วงหลังๆนี้ แต่เปโตรบอกเราว่าเมื่อพวกเขาบอกว่า “สันติภาพและความปลอดภัย” ความพินาศแบบปัจจุบันทันด่วน “ก็มาถึงพวกเขา” ตามที่สัญญาบอกเหตุต่างๆที่อยู่รอบตัวเราบอก เราคงเข้าใจการรับขึ้นไ้มามากเต็มที่แล้ว --- เวลานั้นเมื่อพระเยซูจะทรงรับเจ้าสาวออกไปเพื่อที่พระองค์จะสามารถปล่อยการพิพากษาต่างๆซึ่งจะตกแก่บรรดาคนธรรมอย่างแน่นอน

ตราประทับดวงที่สอง

วิวรณ์ 6:3-4:

3 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สองนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สองร้องว่า “มาดูเถิด”

4 และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกไปเป็นม้าสีแดงสด ผู้ที่ขี่ม้านี้ได้รับอนุญาตให้นำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงรบราฆ่าฟันกัน และผู้นี้ได้รับดาบใหญ่เล่มหนึ่ง

ในตราประทับทั้งเจ็ดนั้นมีคำกล่าวว่า “ข้าพเจ้าก็แลเห็น” (หรือ “ข้าพเจ้าได้เห็น”) ยกเว้นตราประทับดวงที่สอง ตรงนี้ยอห์นกล่าวว่า “ข้าพเจ้าก็ได้ยิน” เขาไม่ได้กล่าวว่าเขาเห็นมัน แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าเขา

ไม่ใช่ประจักษ์พยานคนหนึ่ง สัตว์ตัวที่สองนั้นกล่าวแยกกันว่า “มาดูเถิด” และข้อ 4 กล่าวเพียงว่า “มีม้าอีกตัวหนึ่งออกไปเป็นม้าสีแดงสด” แทนที่จะเป็นคำว่า “ดูเถิด” คำว่า “อีกตัวหนึ่ง” กลับถูกใช้แทน การใช้คำว่า “อีกตัวหนึ่ง” แทนที่คำว่า “ข้าพเจ้าแลเห็น” อาจดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กน้อยมากและไม่สำคัญอะไรแก่คนที่อ่านผ่านๆ แต่ผมเชื่อในการคล้อยตามถ้อยคำของพระคัมภีร์ ผมเชื่อว่าทุกคำในพระคัมภีร์นั้นได้รับการใส่ใจ ผมไม่เชื่อว่ามีสักคำในพระคัมภีร์เพื่อเติมช่องว่างให้เต็ม และผมก็ไม่เชื่อด้วยว่ามีสักคำที่ไม่ควรอยู่ในพระคัมภีร์ บางทีผมอาจเป็นคนโง่ – แต่ผมก็กล่าวในถ้อยคำของอัครทูตเปาโลว่า “เราเป็นคนโง่เพื่อเห็นแก่พระคริสต์” สำหรับผมแล้ว เหตุผลที่คำว่า “ข้าพเจ้าแลเห็น” และคำว่า “ดูเถิด” ถูกใช้ในการเชื่อมโยงกับตราประทับดวงแรกและถูกละเว้นในการเชื่อมโยงกับตราประทับดวงที่สอง ก็คือเพราะว่า ตราประทับเหล่านั้นถูกแกะที่ละอัน และม้าสีขาวและม้าสีแดงนั้นไม่ได้ปรากฏตัวพร้อมกัน เหตุการณ์เหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ม้าสีแดงนั้นอาจปรากฏตัว 3 ปีครึ่งหลังม้าสีขาวนั้นก็ได้อีก ดังนั้นเราจึงมี “ข้าพเจ้าแลเห็น... และดูเถิด... อีกตัวหนึ่ง... ม้าสีแดงตัวหนึ่ง”

การที่ผมจะกำหนดช่วงเวลาของผู้ขี่ม้าขาวตัวนั้นที่ออกมาพร้อมกับคันธนูอันหนึ่งแต่ไม่มีลูกธนู โดยมีชัยโดยปราศจากโลหิตนั้น ก็เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลย ผมไม่สามารถกำหนดจำนวนสัปดาห์หรือเดือนได้ แต่เมื่อม้าสีขาวตัวนั้นได้เสร็จสิ้นภารกิจของมันแล้ว ม้าสีแดงนั้นก็ออกมาทันที เสียงเรียกของผู้ตรัสนั้นคือ “จงมาเถิด” และเมื่อยกหน้ามองดู ก็มีม้าสีแดงตัวหนึ่ง เหตุใดม้าตัวที่สองนี้ถึงสีแดง? ม้าสีขาวนั้นบ่งบอกถึงชัยชนะอันเปี่ยมสันติ ม้าสีแดงนี้สื่อถึงการเช่นฆ่าและสายธารโลหิต (อิสยาห์ 63:2, วว. 12:3)

เหมือนเดิมคือ ผู้ขี่ไม่ได้ถูกระบุชื่อ อย่างไรก็ตาม คำสรรพนาม “เขา” ก็ถูกใช้ และเราทราบจากผู้ขี่เป็นชายคนหนึ่ง ซึ่งได้รับอนุญาตจากพระเจ้าให้ขี่ม้าสีแดงดูโลหิต “ผู้ขี่ม้าตัวนี้ได้รับอนุญาต” ซึ่งบอกเป็นนัยว่าชายผู้นี้ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้าสำหรับจุดประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงนั้น พระเจ้าทรงใช้ฟาโรห์ และพระองค์ทรงใช้คนอื่นๆอีกในลักษณะเดียวกัน และในโมงยามนี้แห่งการพิพากษา พระเจ้าจะทรงใช้คนทั้งหลายที่ถูกกำหนดไว้เพื่อทำให้แผนการที่ทรงกำหนดไว้ของพระองค์สำเร็จ

บางคนอาจกำลังถามว่า “เพราะอะไร?” ขอให้ผมตอบโดยใช้ภาษาของพระคัมภีร์ก็แล้วกัน: “ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร พระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย เพราะพระองค์ตรัสกับโมเสสว่า ‘เราประสงค์จะกรุณาผู้ใด เราก็จะกรุณาผู้นั้น และเราประสงค์จะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น’ เพราะฉะนั้นจึงไม่ขึ้นแก่ความตั้งใจหรือการตะเกียกตะกายของเข แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงสำแดงพระกรุณา เพราะมีข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวแก่ฟาโรห์ว่า ‘เพราะเหตุนี้เองเราให้เจ้ามีตำแหน่งสูง ก็เพื่อจะแสดงฤทธานุภาพของเราโดยเจ้าและเพื่อให้นามของเราถูกประกาศออกไปทั่วโลก’ เหตุฉะนั้นพระองค์จะทรงพระกรุณาแก่ผู้ใดก็จะทรงพระกรุณาผู้นั้น และพระองค์จะทรงให้ผู้ใดมีใจแข็งกระด้าง ก็จะทรงให้ผู้ผู้นั้นมีใจแข็งกระด้างแล้วท่านก็จะกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ถ้าเช่นนั้น ทำไมพระองค์จึงยังทรงตีเตียน เพราะว่าผู้ใดจะขัดขืนพระทัยของพระองค์ได้” โอ มนุษย์เอ๋ย ดูก่อน ท่านคือผู้ใดเล่าซึ่งท่านจะโต้ตอบกับพระเจ้าได้ สิ่งซึ่งถูกทำขึ้นแล้วนั้นจะกลับว่าแก่ผู้ทำได้หรือว่า “ท่านได้กระทำข้าพเจ้าอย่างนี้ทำไม” ... แล้วถ้าโดยทรงประสงค์จะสำแดงการลงพระอาชญา และทรงให้ฤทธิ์เดชของพระองค์ปรากฏ พระเจ้าได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ช้านานต่อผู้เหล่านั้น ที่

เป็นภาชนะอันสมควรแก่พระอาชญา ซึ่งเตรียมไว้สำหรับความพินาศ เพื่อจะได้ทรงสำแดงสง่าราศีอันอุดมของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่เป็นภาชนะแห่งพระเมตตา ซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ก่อนให้สมกับสง่าราศี” (โรม 9:14-23)

โมเสสประกาศว่า “สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลาย และของลูกหลานของเราเป็นนิตย์...” (อพย. 29:29) ด้วยเหตุนี้ ผมจึงขอกล่าวด้วยความรักว่า หากเราใส่ใจกับเรื่องของตัวเอง และหากเราระวังทางทั้งหลายของเราเอง เราก็ไม่วางอยู่เฉยๆ ดังนั้น ผมคิดว่าเรายอมให้พระเจ้าจัดการส่วนของพระองค์ และสมมติว่าเราจัดการส่วนของเราเอง และก็จะไม่มีความขัดแย้งระหว่างเราและพระวามะของพระเจ้า

“ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้า...” (ปฐมก. 1:1) และเนื่องจากพระเจ้าทรงอยู่และทรงเป็นการเริ่มต้นและการสิ้นสุด ผมจึงไม่ขอตั้งคำถามพระเจ้า มีหลายสิ่งที่ผมไม่เข้าใจเกี่ยวกับคำพยากรณ์ ทางทั้งหลายของพระเจ้า ไม่ใช่ทางทั้งหลายของเรา และผมขอรับสารภาพว่าผมไม่เข้าใจหลายสิ่งในพระคัมภีร์อย่างถ่องแท้ แต่มีอยู่สิ่งหนึ่งที่ผมเข้าใจจริงๆ: *พระเจ้าทรงรักโลกเหลือเกินจนพระองค์ได้ประทานพระเยซูมาสิ้นพระชนม์เพื่อคนบาปทั้งหลาย* และตามที่พระคัมภีร์อันมีค่าประเสริฐกล่าว พระเยซูได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนบาปทั้งหลาย และคำเชิญชวนนั้นก็มิไปยั้ง “ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์” ความรอดเป็นของขวัญ – โดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ, ของขวัญของพระเจ้า, “ไม่ใช่เกิดจากการกระทำ เกรงว่าผู้หนึ่งผู้ใดจะรอดได้” ผมเข้าใจได้ว่าพระเจ้าทรงรักผม ได้ประทานพระเยซูมาสิ้นพระชนม์เพื่อผม ความรอดเป็นของผมให้ได้รับ ดังนั้นผมจึงจะปฏิบัติตามสิ่งที่ผมเข้าใจได้ และสิ่งเหล่านั้นที่ลึกลับซึ่งเกินไปสำหรับผมก็จะรองจนกว่าผมนั่งแท่นพระบาทของพระเยซูและได้ยินพระองค์อธิบายสิ่งเหล่านั้นในถ้อยคำที่ผมเข้าใจได้อย่างง่ายดาย!

จงสังเกต – ในข้อ 4: “มีม้าอีกตัวหนึ่งออกไปเป็นม้าสีแดงสด **ผู้ที่ขี่ม้าตัวนี้ได้รับอนุญาตให้นำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงบรรเทาพ้นกัน และผู้นี้ได้รับดาบใหญ่เล่มหนึ่ง**” ขอให้ผมชี้ให้เห็นตรงนี้ว่าอำนาจที่ผู้ขี่ม้าสีแดงตัวนั้นมีได้ถูกมอบให้แก่เขา – เขาไม่ได้มีอำนาจอยู่ในตัวเขาเอง และเขาก็ไม่สมควรได้รับอำนาจที่เขาแสดงออกมาด้วย อำนาจนั้นถูกมอบให้แก่เขาโดยอีกผู้หนึ่ง พระเยซูตรัสว่า “**ฤทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว**” (มธ. 28:18) ด้วยเหตุนี้พญามารหรือลูกสมุนตัวไหนของมันจึงไม่สามารถมีอำนาจใดๆได้นอกจากมันได้รับอนุญาตจากพระเจ้า เมื่อพระเยซูทรงถูกไต่สวนความปีลาตก็ถามคำถามหนึ่งกับพระองค์ และจากนั้นก็เตือนความจำพระองค์ว่าเขา (ปีลาต) มีอำนาจที่จะตรึงกางเขนหรือปล่อยพระองค์ก็ได้ พระเยซูทรงตอบว่า “ท่านจะมีอำนาจเหนือเราไม่ได้ นอกจากจะประทานจากเบื้องบนให้แก่ท่าน!” (ยอห์น 19:11)

จะมีช่วงเวลาแห่งสันติภาพและความก้าวหน้าบนแผ่นดินโลกนี้ทันทีหลังจากการรับขึ้นไป และมันจะกินเวลาประมาณสามปีครึ่ง มันจะเป็นเวลาที่จะมีการนองเลือดน้อยมากๆ จากมุมมองแห่งสงครามแล้ว แต่ผู้พิชิตที่เปี่ยมอานุภาพผู้ซึ่งจะขี่ม้าสีแดงจะเป็นผู้พิชิตที่**กระหายเลือด** เขาจะไม่ออกไปพร้อมกับคันธูที่ไม่มีลูกธนู อำนาจจะถูกมอบให้แก่เขา – และ “ดาบใหญ่เล่มหนึ่ง” ด้วย ความขัดแย้งของเขากับมนุษยชาติจะไม่ถูกตรวจสอบ และโลหิตจะไหลนองดุจแม่น้ำหลายสาย! ผู้ขี่ม้าสีแดงผู้นี้ได้รับบัญชาให้เอาสันติภาพไปเสียจากแผ่นดิน

ดินโลก และเขามีอำนาจที่จะทำให้ “คนทั้งปวงรบราฆ่าฟัน” เขาจะมีความสามารถที่จะรื้อโทสะในตัวผู้คนทั้งหลาย พวกเขาจะกระหายเลือด – และเลือดจะถูกทำให้หลั่งออก

เรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยแห่งความเกลียดชัง ยุคสมัยแห่งคนบ้า... เหล่าผู้เผด็จการที่ไม่เห็นคุณค่าชีวิตมนุษย์มากเท่ากับที่เราเห็นค่าชีวิตของสัตว์ตัวหนึ่ง พระเยซูตรัสถามว่า “มนุษย์คืออะไรเล่า?” หากเราจะถามคำถามนั้นเกี่ยวกับเหล่าผู้เผด็จการสมัยใหม่บางคน หากพวกเขาตอบด้วยความจริงจากหัวใจของตน พวกเขาก็จะกล่าวว่า “มนุษย์เป็นสิ่งที่ชีวิตอย่างหนึ่ง ที่จะต้องถูกทำลายหรือถูกกำจัดหากมันเข้ามาขวางทางข้า!” มีแต่พระเยซูเจ้าเท่านั้นที่ทรงเห็นคุณค่ามนุษย์ด้วยการเห็นคุณค่าอย่างแท้จริงของบุคคลซึ่งถูกสร้างตามแบบพระฉายของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระเยซูตรัสว่า “เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ่งทั้งโลก แต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณของตน ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร หรือผู้นั้นจะนำอะไรไปแลกเอาจิตวิญญาณของตนกลับคืนมา” (มธ. 16:26)

หลังจากการรับขึ้นไป พญามารจะทำงานได้เต็มที่บนแผ่นดินโลกนี้ และประชาชาติจะลุกขึ้นต่อสู้ ประชาชาติอย่างแท้จริง ความบ้าคลั่งของคนป่าเถื่อนจะถูกปลดปล่อยเต็มที่ มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งการเข่นฆ่าครั้งใหญ่

แน่นอนว่าสงครามเป็นเรื่องที่น่าสังเวชตลอดทุกยุคสมัย และไม่มีมนุษย์ที่มีหัวใจหน้าไหนอยากให้เกิดสงคราม แต่นี่เป็นการเข่นฆ่าแบบที่แตกต่างออกไป มันจะเป็นสถานะของการกบฏอย่างเปิดเผยของพลเรือนที่ติดอาวุธ – คนต่อสู้คน เพื่อมนุษย์ต่อสู้กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเอง พี่น้องต่อสู้กันเอง โดยเทความแค้นของตนเข้าไปใส่กันและต่างฝ่ายทำให้โลหิตของอีกฝ่ายตกดูจมน้ำไหลจากก๊อกน้ำ แน่ใจว่านี่เป็นสถานะที่เลวร้ายที่สุดของสงคราม และมันยากที่เราจะนึกภาพความขัดแย้งเช่นนั้นออก กระนั้น นั่นก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผู้ชั่วร้ายมาตีแดงนั้นขึ้นไปตามแผ่นดินโลกในระหว่างช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น

ตราประทับดวงที่สาม

วิวรณ์ 6:5-6:

5 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สามนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สามร้องว่า “มาดูเถิด” แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าดำตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่มันนั้นถือตราชู

6 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงออกมาจากท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่นั้นว่า “ข้าวสาสิทธิราคาทะนานละหนึ่งเดนาเรียน ข้าวบาร์เลย์สามทะนานต่อหนึ่งเดนาเรียน และเจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น”

เราเรียนรู้แล้วว่า ม้าสีขาวตัวนั้นเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจและชัยชนะโดยปราศจากการทำให้โลหิตตก... ผู้ขี่นั้นถือเพียงคันธนู – ไม่มีลูกธนู ม้าสีแดงตัวนั้นสื่อถึงอำนาจในการทำให้โลหิตตกครั้งใหญ่ในแบบที่โลกไม่เคยรู้จักมาก่อน ผู้ขี่นั้นได้รับคำบัญชาให้เอาสันติภาพไปจากแผ่นดินโลก และผู้ขี่คนนี้ถือดาบใหญ่เล่มหนึ่ง ม้าสีดำนี้เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการคร่ำครวญและการร่ำไห้ ตรงนี้เช่นเดียวกับในหนังสือเศคาริยาห์ ม้าสีดำตัวนี้ตามหลังม้าสีแดง (ศคย. 6:2) ผู้พยากรณ์ร้องไห้ท่านนั้นคร่ำครวญว่า “ผิวหนังของพวกข้าพระองค์ก็ร้อนปานเตาอบ เพราะความเดือดร้อนของทุกภิกขภัย” (พคค. 5:10) อ่านเยเรมีย์ 4:28 และยูดาสา 13 เช่นกัน

ผู้ซื้อม้าสดำนี้ถือตราชูอันหนึ่งในมือของตน ข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ – ธัญพืชสองชนิดซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นของชีวิต – จะต้องถูกแบ่งสันปันส่วน...เจ็ดให้โดยซึ่งอย่างระมัดระวังและขายให้ในราคาที่สูงลิ่ว ข้าวบาร์เลย์สร้างขนมปังสีดำ และในสมัยของพระคัมภีร์มันก็ถูกรับประทานโดยพวกทาสและคนยากจนมากๆ เท่านั้น มันมีราคาถูกกว่าขนมปังสีขาวตั้งเยอะ และพวกทาสและคนยากจนก็เชื่อมั่นได้มากกว่าเพราะรายได้ที่จำกัดจำเขี่ยของพวกเขา

คำว่า “เพนนี” (penny) ที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้ชวนให้เข้าใจผิด เงินเพนนีในสมัยนั้นมีค่าเท่ากับค่าแรงหนึ่งวันสำหรับทหารคนหนึ่งหรือคนใช้แรงงานคนหนึ่ง อ่านมัทธิว 20:2 นักอธิบายนพระคัมภีร์ท่านหนึ่งบอกเราว่าในสมัยของยอห์น ข้าวสาลีแปดทะนานสามารถถูกซื้อได้ด้วยเงินหนึ่งเพนนี ดังนั้นคุณจึงเห็นแล้วว่า ราคาข้าวสาลีจะสูงกว่าปกติแปดเท่า เพื่อเปรียบเทียบความเหมือน ให้เราเปรียบกับขนมหวานแห่งหนึ่งละกัน หากตอนนี้คุณจ่ายสิบเซ็นต์เพื่อซื้อช็อคโกแลตแท่งหนึ่ง เมื่อผู้ซื้อม้าคนนี้ซื้อออกมา ช็อคโกแลตแท่งเดิมนั้นก็จะขายในราคาแปดสิบเซ็นต์... ราคาจะพุ่งพรวดจากราคาปกติแปดเท่า แน่แน่นอนว่าจะมีความหิวโหย ความทุกข์ยากและความตายมากมายในช่วงที่ม้าสดำตัวนี้ถูกซื้อออกมา

ประโยคที่ว่า “เจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น” บ่งบอกว่าพวกคนรวยจะไม่ถูกรวมอยู่ในความอดอยากนี้ น้ำมันและน้ำองุ่นถูกถือว่าเป็นของฟุ่มเฟือย และจะถูกพบบนโต๊ะอาหารของพวกคนรวยเท่านั้น (จงตั้งใจอ่าน สภษ. 21:17, ยรม. 31:12, เพลงสดุดี 104:15) การตีสอนภายใต้ตราประทับดวงนี้ที่นำมาซึ่งม้าสดำตัวนี้ตกแก่พวกชนชั้นแรงงาน พวกคนยากจน คนมั่งมี ชนชั้นผู้ปกครองจะได้รับการยกเว้นจากความทุกข์ทรมานนี้ แต่พวกเขาจะหนีไม่พ้น ภายใต้ตราประทับดวงที่หก (ว. 6:12-17) การพิพากษาถูกดวงให้แก่คนทุกผู้เหมือนกัน – ตั้งแต่กษัตริย์เรื่อยลงมาจนถึงทาส ดังนั้นคนรวยจะหนีไม่พ้น แม้ว่าพวกเขาหนีพ้นความอดอยากตอนที่ม้าสดำตัวนั้นถูกซื้อออกมาก็ตาม

ตราประทับดวงที่สี่

ว. 6:7-8:

7 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สี่นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสัตว์ตัวที่สี่ร้องว่า “มาดูเถิด”

8 แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าสี่กะเลียวตัวหนึ่ง ผู้ที่นั่งบนหลังมันมีชื่อว่าความตาย และนรกก็ติดตามเขามาด้วย และได้ให้ทั้งสองนี้มีอำนาจล้างผลาญแผ่นดินโลกได้หนึ่งในสี่ส่วน ด้วยดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน

ตรงนี้อีกอำนาจหนึ่งถูกเรียกตัว การพิพากษาต่างๆกำลังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ในตราประทับสามดวงก่อนหน้านี้ ผู้ซื้อม้าเหล่านั้นไม่ได้ถูกเอ่ยชื่อ ตรงนี้ชื่อของผู้ซื้อม้าคือ *ความตาย* นรกติดตามมาข้างๆคำกรีกตรงนี้ไม่ได้หมายความว่านรกติดตามมาด้วยข้างหลัง – แต่หมายความว่านรกติดตามมา*เคียงข้าง*กับผู้ซื้อม้าสี่กะเลียวตัวนี้ ทั้งสองนี้ – ความตายและนรก – คือผู้ดูแลร่างกายและจิตวิญญาณของคนเหล่านั้นที่ถูกเข่นฆ่าในช่วงวันที่เลวร้ายเหล่านี้ พอสิ้นยุคพันปีแห่งการครอบครองของพระคริสต์ ทั้งสองนี้จะคืนเหล่านักโทษของพวกเขาและพวกมันเองจะถูกโยนลงไปเ็นบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน (ว. 20:14)

อีกครั้งที่เราถูกเตือนความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่าการศึกษาเหล่านี้ในเรื่องลำดับก่อนหลัง ในเรื่องลักษณะเฉพาะตัว ในเรื่องระยะเวลาและในความรุนแรงที่มีมาของพวกมันอยู่ในพระที่นั่งของพระเจ้าองค์นิรันดรนั้น “สิทธิอำนาจถูกมอบให้แก่เขา (ความตาย)” สิทธิอำนาจที่จะฆ่าและที่จะทำลายไม่ได้เป็นของเขา แต่ถูกมอบให้แก่เขา พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์กล่าวว่า “พวกเขา” แต่คำกรีกตรงตัวอ่านว่า “เขา” ความตายถูกนำเสนอเด่นมากที่สุด และนรกติดตามมาพร้อมกับความตายเพื่อที่จะรับคนเหล่านั้นที่ถูกตัดออกโดยความตาย โดยทำหน้าที่เหมือนเป็นรถบรรทุกศพของความตาย โดยที่ไม่มีมีอีกตัวถูกกำหนดไว้สำหรับเขาเลย ความตายจัดการกับคนเป็น นรกจัดการกับจิตวิญญาณของคนตาย

ภายใต้ตราประทับสามดวงก่อนหน้านี้ เราหมายเหตุเครื่องมือแห่งการศึกษาขึ้นเดียวภายใต้ตราประทับแต่ละดวง แต่ตรงนี้มีเครื่องมือแห่งการศึกษาอยู่สี่ชิ้น เราควรหมายเหตุไว้ว่าการพิพากษาทั้งสองอย่างที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้เป็นตัวอย่างเดียวกันกับที่พระเยโฮวาห์ทรงชูเยรูซาเล็มที่มีความผิดไว้เมื่อครั้งนานมาแล้ว:

“เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จะรุนแรงยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด เมื่อเราส่งการพิพากษาอันร้ายกาจทั้งสี่ประการของเรามาเหนือกรุงเยรูซาเล็ม คือดาบ การกันดารอาหาร สัตว์ร้ายและโรคระบาด เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากเมืองนั้น” (เอเสเคียล 14:21) (คำว่า “ความตาย” ในวิวรณ์ 6:8 อาจแปลได้ด้วยว่า “โรคระบาด”) ดาบที่ถูกเอ่ยถึงภายใต้ตราประทับดวงที่สอง และ *ความอดอยาก* ที่ถูกเอ่ยถึงภายใต้ตราประทับดวงที่สาม ตรงนี้ถูกกล่าวซ้ำ ร่วมกับอีกสองอย่าง – โรคระบาดและบรรดาสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก ดาบที่เปื้อนเลือดในมือของผู้ขี่ม้าที่สองจะไม่ถูกถอนออกไปจนกระทั่งงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายไว้สำเร็จลุล่วงแล้ว ความอดอยากจะไม่ถูกถอนออกไปจนกว่างานมฤตยูของมันและความตายอันแสนเจ็บปวดจะมาถึงความสมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว หลายครั้งความอดอยากนำมาซึ่งความตายอันแสนเจ็บปวดมากยิ่งขึ้นกว่าดาบเสียอีก โรคระบาดจะเก็บเกี่ยวผลของมัน – และสุดท้าย แต่ไม่ท้ายสุด บรรดาสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกจะรีบรุดเข้าไปหาเหยื่อผู้น่าสังสารเหล่านั้นเพื่อเก็บกวาดเศษซากแห่งความพินาศของเหล่าศัตรูของพระเยซูคริสต์!

เมื่อการรับขึ้นไปของคริสตจักรเกิดขึ้น หากคิดตามร้อยละแล้ว บรรดาชาวไร่ชาวนาและชนชั้นแรงงาน จะถูกรับขึ้นไปมากกว่าคนเหล่านั้นที่อยู่ในชนชั้นคนรวย เมื่อพวกชาวนาที่ปลูกอาหารถูกรับขึ้นไป ก็จะเกิดการขาดแคลนอาหาร และเมื่อม้าสีแดงตัวนั้นถูกชื้อออกมาพร้อมกับดาบเล่มนั้น แน่แน่นอนว่าพวกชาวนาจะใช้ดาบแทนที่จะใช้ผลไม้ พวกเขาจะง่วนอยู่กับการปกป้องชีวิตของตนจนพวกเขาจะไม่มีเวลามาไถดิน

แน่นอนว่าเราหมายถึงพวกชาวนาที่จะถูกทิ้งไว้เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น ชาวนาที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนจะไปในการรับขึ้นไป คนเหล่านั้นที่ไม่ได้บังเกิดใหม่จะถูกทิ้งไว้ข้างหลัง จะเหลือไม่กี่คนที่ไถดิน – และไม่ก็คนนั้นที่ถูกทิ้งไว้ภายใต้ตราประทับดวงที่สอง ที่สามและที่สี่ก็จะง่วนอยู่กับการปกป้องชีวิตของตนจนพวกเขาไม่มีเวลาที่จะปลูกพืชและผลิตอาหาร ดังนั้นมันจึงจะเป็นเวลาแห่งความอดอยากและความหิวโหยอันร้ายแรง

ต่อไปอีกนิดหน่อยในวิวรณ์เราจะศึกษาเรื่องเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น ไม่มีผู้ใดจะได้รับอนุญาตให้ซื้อหรือขายโดยที่ไม่มีเครื่องหมายนั้น และคนเหล่านั้นที่รับเครื่องหมายนั้นก็จะทำบาปที่ไม่อาจยกโทษให้ได้ไปแล้ว... พวกเขาไม่สามารถถูกยกโทษให้ได้ การรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นคือ การถูกปรับโทษในนรก นี่จะเกิดขึ้นหลังจากการรับขึ้นไปของคริสตจักร บาปที่ไม่อาจยกโทษได้ในตอนนี้คือ การหมิ่นประมาทต่อพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ (มธ. 12:31, 32) แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงจากไปแล้วพร้อมกับคริสตจักร บาปที่ไม่อาจยกโทษให้ได้ก็จะเป็นการรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น

ตราประทับดวงที่ห้า

ว. 6:9-11:

9 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่ห้าแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็นดวงวิญญาณใต้แท่นบูชา เป็นวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระวาระของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่เขายึดถือ

10 เขาเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง อีกนานเท่าใดพระองค์จึงจะทรงพิพากษา และตอบสนองให้เลือดของเราต่อคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก”

11 แล้วพระองค์ทรงประทานเสื้อสีขาวแก่คนเหล่านั้นทุกคน และทรงกำชับเขาให้หยุดพักต่อไปอีกหน่อย จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของเขา และพวกพี่น้องของเขาจะถูกฆ่าเหมือนกับเขานั้นจะครบจำนวน

ขอให้ผมชี้ให้เห็นตรงนี้ว่าเมื่อตราประทับดวงที่ห้าถูกแกะออก ฉากเหตุการณ์ก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง ตราประทับแต่ละดวงของสี่ดวงแรกนั้นถูกบรรยายลักษณะโดยสิ่งมีชีวิตตัวหนึ่งและม้าตัวหนึ่ง ซึ่งทั้งคู่ไม่ปรากฏภายใต้ตราประทับสามดวงหลัง ดังนั้นตราประทับสี่ดวงแรกจึงถูกแยกออกจากสามดวงหลัง

มัทธิว 5:13 บอกเราว่าผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วเป็น “เกลือแห่งแผ่นดินโลก” มัทธิว 5:14 บอกเราว่าพวกเขาเป็น “ความสว่างของโลก” ด้วยการที่คริสตจักรอยู่ในโลกช่วยพิทักษ์รักษาแผ่นดินโลก ปิดเปาความเปื้อนและยับยั้งการพิพากษาอันน่ากลัวของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ไม่ว่าเราจะไม่คู่ควรและทำผิดพลาดบ่อยสักเพียงใดในฐานะผู้เชื่อ เราก็คือเกลือที่รักษาอารยธรรมให้พ้นจากการเน่าทั้งเป็น แต่เมื่อความอดทนของพระเจ้าหมดลงและพระองค์ทรงเอาเกลือและความสว่างออกไป ความเสื่อมทรามและความมืดฝ่ายศีลธรรมก็จะกลืนกินแผ่นดินโลกนี้ (อิสยาห์ 60:2) เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น เกลือและความสว่างนั้นก็ถูกเอาออกไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะเสด็จออกไปพร้อมกับคริสตจักรด้วย เพราะว่าคริสตจักรเป็นบ้านของพระวิญญาณบนแผ่นดินโลก (1 คร. 3:16)

เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น คริสตจักรก็จะถูกรับขึ้นไปพบกับพระเยซูในฟ้าอากาศและจะถูกถวายโดยพระคริสต์แต่พระองค์เองในสง่าราศี (อพ. 5:27) “เพียงแต่ผู้ที่คอยหวังเหนียวเดี๋ยวนั้นนั้นจะยังหวังเหนียวอยู่จนกว่าผู้ที่คอยหวังเหนียวนั้นจะถูกพาออกไปเสีย” (2 ธส. 2:7) พระวิญญาณจะเสด็จออกไปพร้อมกับคริสตจักร และจากนั้นจะทรงกระทำกิจจากสวรรค์มายังแผ่นดินโลกเหมือนที่พระองค์เคยกระทำในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม ในสมัยนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาเยี่ยมมนุษย์ และจากนั้นก็เสด็จไปจากพวกเขา แต่นับตั้งแต่พื้นเทคอสต์เป็นต้นมาพระองค์ก็ทรงอยู่ในโลกมาโดยตลอด พระองค์ไม่เคยเสด็จจากไปไหนเลยแม้สักช่วงขณะเดียว

หลังจากการรับขึ้นไปของคริสตจักร จะมีหลายคนกลับใจเชื่อมิใช่โดยอาศัยมนุษย์คนใด พยานพวกแรกๆบนแผ่นดินโลกหลังจากการรับขึ้นไปจะไปทั่วโลกของชาวโรมันโดยประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้น (มธ. 24:14) ผลลัพธ์ของการประกาศของพวกเขาถูกเปิดเผยในมัทธิว 25:31-48 ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

แห่งอาณาจักรนั้นพวกแรกเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นพวกยิวที่กลับใจเชื่อแล้ว “พวกพี่น้องของเรา” ในมัทธิว 25:40 หมายถึงพวกพี่น้องชาวยิวขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในฝ่ายเนื้อหนัง

ผู้เชื่อพวกแรกๆหลังจากการรับขึ้นไปนั้นจะถูกข่มเหงอย่างหนัก พวกเขาจะถูกสังหาร... “ถูกสังหาร เพราะพระวาระของพระเจ้าและเพราะคำพยานที่พวกเขายึดถือ” พระวาระของพระเจ้าซึ่งถูกประกาศอย่าง สัตย์ซื่อย่อมนำมาซึ่งการข่มเหงจากโลกและพญามาร

เมื่อนักเทศน์พวกแรกเหล่านี้ประกาศข้อความของตน จะมีน้อยคนนักบนแผ่นดินโลกที่จะยอมฟัง เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้เจอกับความจริงนั้นอย่างที่เราได้ยินความจริงนั้นวันนี้ จะถูกความลุ่มหลงมาครอบงำ พวกเขาจะเชื่อสิ่งที่เท็จนั้น – ปฏิบัติกับต่อพระคริสต์ – และพวกเขาทุกคนจะถูกลงพระอาชญาเพราะว่า “พวกเขาไม่เชื่อความจริง แต่ยินดีในการไม่ชอบธรรม” จงตั้งใจอ่าน 2 เธสะโลนิกา 2:1-12... จงศึกษาข้อพระคำ เหล่านี้อย่างตั้งใจมากๆ... และคุณจะเห็นว่าเมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้นและพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จออกไปจาก โลกนี้แล้ว คนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้าและไม่ยอมเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า จะไม่ ฟังข้อความใดๆทั้งสิ้น พวกเขาจะถูก “ความลุ่มหลง” มาครอบงำ พวกเขาจะเชื่อข้อความของปฏิบัติกับต่อพระ คริสต์ – และพวกเขาทุกคนจะถูกลงพระอาชญา! คนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดหลังจากการรับขึ้นไปจะเป็นฝูง ชนมหาศาสนาที่ไม่เคยได้ยินข้อความแห่งข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้ามาก่อน แน่แน่นอนว่าจะมีการข่มเหง อันขมขื่นและรุนแรง และคนเป็นอันมากจะถูกฆ่าเพราะความเชื่อและคำพยานของตน

แผ่นดินโลกนี้จะเป็นนรกบนดินหลังจากการรับขึ้นไป ขณะนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า โดยฤทธิ์เดชของพระ วิญญาณบริสุทธิ์ ทรงหวังเหนี่ยวตันท่าต่างๆของคนอธรรมไว้อยู่ แต่เมื่อการมีอยู่ของฤทธิ์เดชของพระ วิญญาณบริสุทธิ์ถูกถอนออกไป พญามารก็จะสามารถควบคุมจิตใจและชีวิตของมวลชนมหาศาสนาที่ถูกทิ้งไว้ได้ อย่างเต็มที่เมื่อคริสตจักรแท้ถูกพาออกไปแล้ว

“คำพยานที่เขายึดถือ” ไม่ใช่คำพยานที่คุณและผมให้วันนี้ในยุคพระคุณ พวกเราให้คำพยาน รับรองพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระเจ้าและของประทานของพระเจ้า – พระเยซูคริสต์เจ้า คนเหล่านี้จะเป็น พยานรับรองอาณาจักรที่จะมานั้น พวกเขาจะประกาศว่าพระเยซูจะเสด็จมาเพื่อตั้งอาณาจักรจริงๆบนแผ่นดิน โลก และคำพยานนั้นจะเป็นเหตุให้เกิดการข่มเหงในแบบที่ไม่เคยมีใครได้ยินมาก่อนเลย เมื่อปฏิบัติกับต่อพระ คริสต์และเหล่าสาวกของเขาได้ยินพวกนักเทศน์บ้าศาสนาเหล่านี้ประกาศว่าพระองค์จะเสด็จมาเพื่อตั้ง อาณาจักรหนึ่ง พวกเขาก็จะเกรี้ยวกราด – และการข่มเหงจะถูกดวงออกให้ในแบบที่ไม่เคยมีมาก่อนบนพื้น พินาศนี้

คำพยานของพวกเขาเกี่ยวกับอาณาจักรที่จะมานั้น เกี่ยวกับพระคริสต์ผู้จะประทับบนพระที่นั่งนั้น และเกี่ยวกับสิทธิต่างๆแห่งอาณาจักรนั้นของพระคริสต์และเหล่าสาวกของพระองค์ (มธ. 24:14) จะถูกเหยียบย่ำได้ฝ่าเท้า และพยานเหล่านั้นที่ประกาศข้อความนี้จะถูกฆ่าตายอย่างโหดเหี้ยมและทารุณ โปรดสังเกตว่าคำที่ ใช้ในการถวายเป็นเครื่องสัตวบูชา *ฆ่า (slain)* ถูกใช้แทนคำว่า *killed* ซึ่งปรากฏในข้อ 11 คนกลุ่มแรกที่ถู้อ้างอิง ถึงนี้คือพวกยิว คนกลุ่มหลังที่มี “เพื่อนผู้รับใช้ของเขา และพวกพี่น้องของเขา” คือทั้งพวกยิวและคนต่างชาติ

คำว่า “ฆ่า” (slain) ถูกใช้เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะตัวแบบพิเศษของพยานเหล่านี้ ซึ่งน่าจะเป็นยิวทุกคน คนกลุ่มที่สองที่ถูกกล่าวถึงนี้จะถูกสัตว์ร้ายนั้นฆ่าตาย (ว. 13:7 และ 11)

แทนบูชาที่ว่านี้ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็นแทนของเครื่องเผาบูชาซึ่งตั้งอยู่ในลานของพลับพลาและพระวิหาร แทนบูชานี้ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นภาพเล็งถึงความคงทนถาวรแห่งการพิพากษาของพระเจ้า คุณจะสังเกตเห็นแทนบูชานี้ด้วยในบทที่ 11:1, บทที่ 14:18, บทที่ 16:7 แทนทองคำแห่งการวิงวอนปรากฏให้เห็นสองหนในฉากเหล่านี้ – บทที่ 8 ข้อ 3 ตอนท้าย และบทที่ 9:13 แทนบูชาอันแรกที่ถูกล่าถ่วงในข้อ 3 และแทนบูชาในข้อ 5 ของบทที่ 8 หมายถึงแทนบูชาที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์นั้น ทองสัมฤทธิ์เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการพิพากษาของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ยอห์นเห็นดวงวิญญาณใต้แทนบูชา ... แทนบูชาที่พวกเขาถูกฆ่าเป็นเครื่องบูชาโดยคนเหล่านั้นที่ข่มเหงพวกเขา ยอห์นได้ยินเสียงร้องจากดวงวิญญาณของผู้พลีชีพเหล่านี้ ซึ่งร้องเสียงดังขอให้แก้แค้นเหล่าศัตรูของพวกเขา คุณสังเกตเห็นอะไรที่ผิดปกติตรงนี้ไหม? ผู้พลีชีพเหล่านี้ที่ได้ประทับตราคำพยานของตนด้วยโลหิตแห่งชีวิตของตนไม่ได้อธิษฐานเหมือนอย่างที่เราเคยชูทรงอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดอภัยโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” (ลูกา 23:34) พวกเขาไม่ได้อธิษฐานเหมือนอย่างที่เราเคยอธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษเขาเพราะบาปนี้” (กิจการ 7:60) การเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยย่อมเปลี่ยนแปลงลักษณะเฉพาะตัวของการกระทำกิจการต่างๆของพระเยซูฮาวห์กับเหล่าคนอธรรม *พระราชบัญญัติ* คือหลักการที่พระเจ้าทรงใช้จัดการกับเหล่าคนชั่วในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม *พระคุณ* คือหลักการที่พระเจ้าทรงใช้ปฏิบัติในยุคปัจจุบันนี้ พระคุณไปไกลอีกหนึ่งกิโลเมตร หากผู้ใดเอาเสื้อของคุณไป จงให้เสื้อคลุมของคุณแก่เขา ผู้พลีชีพเหล่านี้กำลังร้องออกมาในอีกยุคสมัยหนึ่ง พระคุณผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขา กำลังร้องในแบบที่สอดคล้องกับเพลงสดุดี 94: “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า เจ้าแห่งการแก้แค้น โอ ข้าแต่พระเจ้า เจ้าแห่งการแก้แค้น *ขอทรงสำแดงพระองค์* ข้าแต่ผู้พิพากษาโลก ขอทรงลุกขึ้น ให้คนโง่หังได้รับผลสนองอันสมกับเขา ข้าแต่พระเยโฮวาห์ คนชั่วจะนานเท่าใด คนชั่วจะลึงโลดอยู่นานเท่าใด” (เพลงสดุดี 94:1-3)

การพิพากษาความบาปบนกางเขนนั้น เมื่อพระเยซูทรงสละวางชีวิตของพระองค์อย่างเต็มพระทัย คือรากฐานที่บนนั้นสง่าราศีของเราในสวรรค์ สันติสุขของเราอยู่กับพระเจ้าพระบิดาตั้งอยู่อย่างมั่นคงปลอดภัย การพิพากษาความบาปต่อคนอธรรมและคนชั่วที่จะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกหลังจากการรับขึ้นไปนั้นเป็นสิ่งที่ต้องเกิด *มันต้องเกิด* เพื่อที่จะกำจัดความชั่วร้ายไปเสียจากแผ่นดินโลกและทำให้แผ่นดินโลกเป็นสถานที่ๆเหมาะสมสำหรับการอาศัยอยู่ของประชากรของพระเจ้า “แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นของพระเยโฮวาห์” มันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อคนใจอ่อนสุภาพ และคนใจอ่อนสุภาพจะได้แผ่นดินโลกเป็นมรดกในเวลาอันเหมาะสม ไม่มีใครสามารถปฏิเสธการมีอยู่ของสวรรค์ใหม่ แผ่นดินโลกใหม่ และนครชาวดมกูดานันได้ ไม่มีใครสามารถปฏิเสธเจ้าสาวนั้น คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่, ประชาชาติอิสราเอล และบรรดาประชาชาติที่ได้รับความรอดแล้ว, พวกคนต่างชาติ ซึ่งจะอยู่บนแผ่นดินโลกหลังจากสิ่งสรรพสำเร็จครบถ้วนแล้ว

ยอห์นไม่ได้เห็นผู้พลีชีพเหล่านั้นตอนมีชีวิตอยู่ เขาไม่ได้เห็นความโหดร้ายทารุณของการที่พวกเขาถูกข่มเหงและถูกฆ่าเพราะความเชื่อ ทั้งหมดจบสิ้นแล้วเมื่อเขาเห็นคนเหล่านี้ “ใต้แทนบูชานั้น” เขาได้ยินพวกเขา

ร้องด้วยเสียงอันดังว่า “อีกนานเท่าใด?” เสียงร้องนี้เป็นที่รู้จักกันดีท่ามกลางพวกยิวที่ทนทุกข์อยู่ และจะเป็นที่รู้จักดีกว่าเดิมในระหว่างช่วงเวลาที่จะมานั้นแห่งความทุกข์โศกและการข่มเหงที่หาใดเปรียบซึ่งเกิดกับพวกยิว จงตั้งใจอ่านเพลงสดุดี 74:9, 10; เพลงสดุดี 79:5; เพลงสดุดี 89:46; เพลงสดุดี 94:3, 4 ผู้พลีชีพเหล่านี้ร้องวิงวอนต่อพระเจ้า พวกเขากำลังร้องวิงวอนต่อพระเจ้าผู้ปกครองสูงสุดแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งปวง – พระองค์ผู้ทรงมีสิทธิ์และอำนาจที่จะแก้แค้นโลหิตที่ถูกทำให้หลั่งออกโดยเหล่าศัตรูของพระเยโฮวาห์ ผู้พลีชีพเหล่านี้กำลังร้องขอให้พระเจ้าเทการแก้แค้น “ต่อคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก” พระเจ้าไม่ทรงตอบโดยการเทการแก้แค้นออกมาในขณะนั้น เสียงร้องขอการแก้แค้นของพวกเขาเป็นที่ได้ยินแล้ว แต่คำตอบยังล่าช้าอยู่

คริสเตียนทั้งหลายอธิษฐานเผื่อคนเหล่านั้นที่ปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเหยียดหยาม พวกเขาไม่อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงทำลายเหล่าศัตรูของพวกเขา ทุกวันนี้เราจะต้องทำดีตอบแทนความชั่ว นี่คือยุคแห่งพระคุณ พระเจ้าทรงประกาศว่า “พระคุณของเราก็เพียงพอสำหรับเจ้าแล้ว” และพระองค์ทรงสัญญาว่าไม่มีการทดลองใดที่เกินกว่าที่เราจะทนไหว แต่คนเหล่านั้นที่ได้ถูกฆ่าเพราะความเชื่ออย่างที่ยิวเหล่านี้ถูกฆ่าตาย ภายใต้พระราชบัญญัติ ก็มีสิทธิ์อันสมบูรณ์ที่จะร้องขอให้การแก้แค้นถูกเทออกเหนือเหล่าศัตรูของพวกเขา

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานเสื้อขาวให้แก่ผู้พลีชีพแต่ละคนเหล่านี้ พระองค์ก็ทรงประทับตราอนุมิตี คำขอของพวกเขา พระองค์ไม่ได้ทรงตำหนิพวกเขาเมื่อพวกเขาอ่อนวอนขอให้การแก้แค้นถูกเทออกเหนือบรรดาผู้อาศัยแห่งแผ่นดินโลก พระองค์ไม่ได้ทำให้พวกเขาละลาย พระองค์ประทานเสื้อขาวให้พวกเขาแต่ละคน ในยุคสมัยแห่งพระคุณนี้ หากเราทำชั่วตอบแทนความชั่ว หากเราทำดีแก่เฉพาะคนที่ทำดีแก่เราเท่านั้น เราก็ไม่ได้รับบำเหน็จอะไร แต่รับคำตำหนิเสียมากกว่า แต่ตรงนี้พระคุณสิ้นสุดลงแล้ว นี่คืออีกยุคสมัยหนึ่งแล้ว ผู้พลีชีพเหล่านี้ถูกสั่งให้ “หยุดพักต่อไปอีกหน่อย” จนกว่า “เพื่อนผู้รับใช้ของเขา และพวกพี่น้องของเขา” ซึ่งเป็นอีกกลุ่มหนึ่งจะถูกฆ่าเหมือนกับที่พวกเขาถูกฆ่า และเมื่อคนกลุ่มที่สองนี้ถูกฆ่าพลีชีพแล้ว เมื่อนั้นการแก้แค้นจากพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ก็จะถูกเทออกเหนือบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก เราต้องระลึกไว้ว่าเหล่าผู้พลีชีพสมัยภาคพันธสัญญาเดิมตั้งแต่อาเบลเรื่อยมา หรือผู้พลีชีพที่เป็นคริสเตียน ตั้งแต่สเทเฟนเรื่อยมา ไม่ได้ถูกหมายถึงตรงนี้ แต่ผู้พลีชีพสองกลุ่มนี้ถูกฆ่าหลังจากการรับขึ้นไปนั้น – พวกเขาประทับตราคำพยานของตนด้วยโลหิตของตนหลังจากที่วิสุทธิชนเหล่านั้นได้ถูกรับออกไปจากแผ่นดินโลกนี้เข้าไปในสวรรค์แล้ว

ตราประทับดวงที่หก

วิว. 6:12-17:

12 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่หกนั้นแล้ว ดูเถิด ข้าพเจ้าก็ได้เห็นแผ่นดินไหวใหญ่โต ดวงอาทิตย์ก็กลายเป็นมืดดำดุจผ้ากระสอบขนสัตว์ และดวงจันทร์ก็กลายเป็นสีเลือด

13 และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงบนแผ่นดิน เหมือนต้นมะเดื่ออันหวั่นไหวด้วยลมกล้าจนทำให้ผลหล่นลงไม่ทันสุก

14 ท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่เขาฉีกขึ้นไปหมด และภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะก็เลื่อนไปจากที่เดิม

15 แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต เศรษฐี นายทหารใหญ่ ผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสและเป็นอิสระ ก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและโขดหินตามภูเขา

16 พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและโขดหินว่า “จงลี้ภัยให้เราเถิด จงซ่อนเราไว้ให้พ้นจากพระพิโรธของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น”

17 เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า”

มีหลายคนที่ดีความข้อพระคำเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ แต่สำหรับผมแล้วพวกมันก็เป็นจริงพอๆกับดวงวิญญาณเหล่านั้นที่อยู่ใต้แท่นบูชาในข้อ 9-11 เมื่อตราประทับดวงที่หกถูกแกะออก ก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่โต ผมเชื่อตามที่ข้อ 12 กล่าว ผมรู้ว่าแผ่นดินไหวเป็นยังไง ผมรู้ว่าดวงอาทิตย์เป็นยังไง ผมรู้ว่าสีดำเป็นยังไง – “ดวงอาทิตย์ก็กลายเป็นมืดดำดุจผ้ากระสอบขนสัตว์” ผ้ากระสอบคือ ผ้าหยาบสีดำทำจากขนสัตว์ – และมีสีดำดุจเขม่า เมื่อตราประทับดวงที่หกถูกแกะออก แผ่นดินโลกจะสั่นสะเทือน... มันจะเซและโยกไปมา ดวงอาทิตย์จะกลับเป็นสีดำ ดวงจันทร์จะกลายเป็นเหมือนเลือด ดวงดาวต่างๆจะร่วงลงมาจากฟ้าของพวกมันลงมายังแผ่นดินโลก หากพระเจ้าไม่ทรงหมายถึงแผ่นดินโลก งั้นทำไมพระองค์ถึงไม่ทำให้มันชัดเจนเพื่อที่เราจะเข้าใจมันได้ล่ะ? ดวงดาวต่างๆอยู่ในชั้นฟ้าเหนือแผ่นดินโลก พวกมันจะร่วงลงสู่แผ่นดินโลก “เหมือนต้นมะเดื่ออันหวั่นไหวด้วยลมกล้าจนทำให้ผลหล่นลงไม่ทันสุก (ผลมะเดื่อยังไม่ทันสุกที่แห้งไปเสียก่อน)”

ผมเติบโตมาในฟาร์ม และผมก็รู้ว่าข้อพระคำนั้นหมายถึงอะไร ผมเคยเห็นลูกแอปเปิ้ล ลูกแพร์ ลูกพีช และถั่วพีแคนร่วงลงสู่พื้นดินตอนที่ลมแรงพัด หลายครั้งที่ผมยังเป็นเด็ก ผมก็จะชอบออกไปอยู่ใต้ต้นแอปเปิ้ลหลังจากที่ลมพัดแรงและก็จะมีความสุขที่ยังไม่ทันสุกคืออยู่หลายผล ลูกที่ยังดีๆอยู่ก็อยู่ที่เดิม ส่วนลูกที่เสียๆก็จะร่วงลงมา ผมเชื่อว่าข้อ 13 กล่าวถึงสิ่งที่มีนัยหมายถึงและหมายความตามที่มันกล่าว ไม่ว่าพวกคือเตอร์จะตีความให้เป็นฝ่ายวิญญาณอย่างไรก็ตาม ผมเชื่อว่าท้องฟ้าจะแยกออกและมันขึ้นไปจุดหนึ่งสี่ม้วน ผมเชื่อว่าภูเขาและเกาะต่างๆจะเลื่อนไปจากที่เดิมจริงๆและเคลื่อนที่ไปมาดุจหมากบนกระดานหมากรุก ผมเชื่อว่าภูเขาต่างๆจะรูดไปยังทะเลเหมือนเรือหลายลำที่ถูกขับเคลื่อนด้วยพลังงานปรมาณู ผมเชื่อว่าพวกมันจะกลิ้งไปตามภูมิประเทศดุจรถถังพลังสูงที่มนุษย์สร้างขึ้น และเมื่อดวงดาวต่างๆเริ่มร่วง เมื่อดวงจันทร์กลายเป็นเหมือนเลือด เมื่อดวงอาทิตย์กลายเป็นสีดำดุจเขม่า เมื่อเกาะต่างๆชนกันในทะเลและภูเขาต่างๆกลิ้งไปมาดุจลูกแอปเปิ้ลและลูกบอลบนพื้น เมื่อนั้นจะมีการประชุมอธิษฐานที่มีคนเข้าร่วมประชุมแน่นเชียว! กษัตริย์ทั้งหลายจะอยู่ที่นั่น คนใหญ่คนโตจะอยู่ที่นั่น พวกเศรษฐีเงินล้านจะอยู่ที่นั่น นายทหารใหญ่จะอยู่ที่นั่น บรรดาคนผู้มีอำนาจมากจะอยู่ที่นั่น – และแน่นอนว่าทาสและไท...คนทุกประเภทจะอยู่ที่นั่น พวกเขาจะซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและโขดหินตามภูเขา และจะอ้อนวอนภูเขาและโขดหินเหล่านั้นให้ลี้ภัยพวกเขา พวกเขาอยากซ่อนตัวจาก...ซ่อนตัวจากอะไรกัน? จากปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์หรือ? สัตว์ร้ายหรือ? พญามารหรือ? ไม่ใช่เลยครับ! “จากพระพิโรธของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น!”

คนเหล่านี้เห็นพระพิโรธของพระเยซู และมันเป็นชั่วโมงแห่งความกลัวตาย จำวิวรณ์ 1:7 ไว้: “ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์” เพื่อนที่รัก สมมติว่าคุณยังไม่ได้รับความรอด ลองคิดดูดีๆครับ คุณบังเกิดใหม่แล้วหรือยัง? คุณถูกชำระล้างในพระโลหิตแล้วหรือยัง? ผมไม่ได้ถามว่าคุณ

เป็นสมาชิกของคริสตจักรใดหรือไม่หรือคุณนับถือศาสนาใดหรือไม่ เฉพาะผู้ที่บังเกิดใหม่แล้วเท่านั้นจะถูกรับขึ้นไป และหากคุณไม่ได้บังเกิดใหม่คุณก็จะถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และหากการรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นเดี๋ยวนี้เลย (และมันอาจเกิดขึ้นได้) หากการรับขึ้นไปเกิดขึ้นขณะที่คุณอ่านข้อความเหล่านี้อยู่ และคุณยังไม่ได้ได้รับความรอด คุณก็จะถูกทิ้งไว้ให้เจอกับการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ และคุณอาจมีชีวิตอยู่ก็ได้ตอนที่วาระอันน่ากลัวนี้มาสู่แผ่นดินโลก

กษัตริย์และคนใหญ่คนโตเหล่านี้ เหล่าผู้ปกครองและนายทหารใหญ่ ทาสและไท เศรษฐีและยาก คน ขาวและคนดำ คนผิวดำแดงและคนผิวเหลือง – คนทุกประเภท – จะอ้อนวอนขอให้พระเจ้าทรงปกคลุมพวกเขาและซ่อนพวกเขาเสียจากพระพิทรรของพระเยซู – พระเมฆโปดกของพระเจ้า เพราะอะไรนะหรือ? “วันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า?” นั่นฟังดูไม่เหมือนพระเจ้าน่ารักเหมือนคุณปู่ที่นั่งอยู่ในเก้าอี้มีที่วางแขนอยู่บนสวรรค์ที่ขยับตาให้แก่ความชั่วของมนุษย์ และหัวเราะคิกคักกับความอธรรมของพวกเขาเลย! นั่นฟังดูไม่เหมือนพระเจ้าที่ดูเหมือนคุณปู่ที่จะให้โอกาสแก่ตัวแก่มนุษย์ทุกคนเลย ใช่ไหมครับ? ยอมรับเถอะครับ! นั่นฟังดูไม่เหมือนกับพระเจ้าที่พวกเสรีนิยมและพวกสมัยใหม่นิยมพูดถึงเลย แต่นี่คือพระเจ้าที่**พระคัมภีร์**พูดถึง โอ้ ใช่แล้วครับ – ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก (1 ยอห์น 4:8) และผมก็เทศนาเรื่องความรักของพระเจ้า แต่ผมไม่เทศนาข่าวประเสริฐเพียงด้านเดียว ผมเชื่อว่าเราควรเทศนามันให้หมด ผมเทศนาเรื่องความรักของพระเจ้า ความอ่อนโยนของพระเจ้า ความอดกลั้นพระทัยของพระเจ้า แต่ผมก็เทศนาจากพระคำตอนนี้เป็นครั้งคราวเช่นกัน:

“จงดูเถิด ตัวเรา คือเรานี้แหละเป็นผู้นั้น นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่นใด **เราฆ่าให้ตาย** และเราก็ให้มีชีวิตอยู่ **เราทำให้บาดเจ็บ** และเราก็รักษาให้หาย **ไม่มีผู้ใดจะช่วยให้พ้นมือเราได้** เพราะเราขู่มือขึ้นถึงสวรรค์และปฏิญาณว่า ดังที่เราดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ถ้าเราลบล้างอันวาววับของเรา และมือของเรายึดการพิพากษาไว้ เราจะแก้แค้นศัตรูของเรา และตอบแทนผู้ที่เกลียดเรา **เราจะให้ลูกธนูของเราเมาโลหิต และดาบของเราจะกินเนื้อหนัง** ด้วยโลหิตของผู้ที่ถูกฆ่าและของเขลย ตั้งแต่เริ่มแก้แค้นต่อศัตรู” โอ ประชาชาติทั้งหลาย จงชื่นชมยินดีกับประชาชนของพระองค์ เพราะพระองค์จะแก้แค้นโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว และจะทรงทำการแก้แค้นศัตรูของพระองค์ และจะทรงเมตตาปราณีทั้งแผ่นดินและประชาชนของพระองค์” (อพย. 32:39-43)

ใช่แล้วครับ ผมเทศนาว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก พระเจ้าทรงเปี่ยมพระเมตตาและทรงกรุณา แต่ผมก็เทศนาจากข้อพระคำที่เปาโลเขียนด้วย: “**เพราะว่าพระเจ้าของเรานั้นทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ**” (ฮบ. 12:29) และผมเทศนาอยู่เสมอว่า “คนที่ได้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติของโมเสสนั้น ถ้ามีพยานสักสองสามปาก ก็จะต้องตายโดยปราศจากความเมตตา ท่านทั้งหลายคิดว่าคนที่เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้า และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญาซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งชั่วช้า และประมาทต่อพระวิญญูณผู้ทรงพระคุณ ควรจะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้นกว่านั้นสักเท่าใด เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ได้ตรัสว่า ‘การแก้แค้นเป็นของเรา เราจะตอบสนอง องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัส’ และได้ตรัสอีกว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์’ การตกอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้นเป็นที่น่าหวาดกลัว!” (ฮบ. 10:28-31)

บางคนอาจกำลังเสนอแนะว่าหายนะขนาดนั้นไม่มีทางเกิดขึ้นได้ พระเจ้าคงไม่ส่งการพิพากษาเช่นนั้น มาสู่แผ่นดินโลกนี้หรอก คุณลืมนึกถึงความมืดทึบที่ปกคลุมอียิปต์นานสามวันในสมัยก่อนการอพยพของประชากร ของพระเจ้าไปแล้วหรือ (อพย. 10:21-23)? คุณลืมนึกถึงความมืดทึบ ความมืดแห่งความมรณาเองเลย ที่ปกคลุมเหนือเยรูซาเล็มและทั่วทั้งจักรวาลตอนที่พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขนไปแล้วหรือ (มธ. 27:45)? ศาสดาพยากรณ์เศคาริยาห์กล่าวถึงวันนั้นที่จะไม่แจ่มใสหรือมีดَّمَว และเศคาริยาห์เชื่อมโยงวันที่ว่านี้กับแผ่นดินไหวในตอนที้องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกนี้ในการพิพากษา (ศคย. 14:1-7)

ในคำพยากรณ์ของโยเอล เราอ่านว่า “เราจะสำแดงกลางมหัศจรรย์ในท้องฟ้าและบนดิน เป็นเลือดและไฟและเสาคัน ดวงอาทิตย์จะกลายเป็นความมืด ดวงจันทร์เป็นเลือดก่อนวันใหญ่ยิ่งและน่าสยดสยองแห่งพระเยโฮวาห์จะมาถึง” (โยเอล 2:30, 31)

อิสยาห์บอกเราว่า “ดูเถิด วันแห่งพระเยโฮวาห์จะมา โหดร้ายด้วยพระพิโรธและความโกรธอันเกรี้ยวกราด ที่จะกระทำให้แผ่นดินเป็นที่รกร้าง และพระองค์จะทรงทำลายคนบาปของแผ่นดินเสียจากแผ่นดินนั้น เพราะดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์ และหมู่ดาวในนั้น จะไม่ทอแสงของมัน ดวงอาทิตย์ก็จะมีมืดเมื่อเวลาขึ้น และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงของมัน” (อิสยาห์ 13:9, 10) “บริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์จะละลายไป และท้องฟ้าก็จะมีม้วนเหมือนหนังสือม้วน บริวารทั้งสิ้นของมันจะร่วงหล่นเหมือนใบไม้หล่นจากเถาอู้งุ่น อย่างมะเดื่อหล่นจากต้นมะเดื่อ” (อิสยาห์ 34:4)

ตรงนี้เราเห็นภาพความเจ็บปวดของการเจ็บท้องใกล้คลอดขณะที่แผ่นดินโลกซึ่งเปรียบเหมือนมารดาที่จะคลอดสิ่งทรงสร้างใหม่ พระเยซูตรัสถึงเวลานี้ว่า: “แต่พอสิ้นความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นแล้ว ‘ดวงอาทิตย์จะมีมืดไปและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้า และบรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้านไป’” (มธ. 24:29)

ก่อนจะจบบทที่หก ขอให้ผมชี้ให้เห็นว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะเขย่าแผ่นดินโลกนี้ให้สะเทือนสะท้าน เมื่อวันแห่งการพิพากษาของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เริ่มกลายเป็นจริงขึ้นมา ประชาชาติต่างๆ แห่งแผ่นดินโลกในความกลัวและความหวาดผวาทองตัวในถ้ำและซอกหินต่างๆ และร้องขอซอกหินและภูเขาเหล่านั้นให้ล้มทับตนและซ่อนตนเสียจากพระพิทศนย์ของพระเยซู จากพระเมฆโปดก หมายเหตุ: แทนที่จะกลับใจใหม่และร้องขอพระเมตตาและความรอด พวกเขา กลับขอร้องภูเขาและซอกหินเหล่านั้นให้ฝังพวกเขาเสียและซ่อนพวกเขาจากพระพิทศนย์ของพระเมฆโปดกของพระเจ้าผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้น

ท่านผู้อ่านที่รักของผมครับ คุณพร้อมสำหรับวันพิพากษานั้นไหม? หากคุณไม่พร้อม ในถ้อยคำของอาโมส “จงเตรียมตัวพบกับพระเจ้าของเจ้า!” วิธีที่จะเตรียมตัวคือ แคว้งใจพระองค์ด้วยความเชื่อเท่านั้น “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5:24)

จงเชื่อมั่น, รับมัน และมีชีวิตอยู่!

วิวรณ์ – บทที่เจ็ด

ชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่ถูกประทับตรา

วว. 7:1-8:

1 ภายหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลกทั้งสี่ทิศไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก ในทะเล หรือที่ต้นไม้ใดๆ

2 แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังแก่ทูตสวรรค์ทั้งสี่ ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น

3 ว่า “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน”

4 และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของผู้ที่ได้รับการประทับตรา คือผู้ที่ได้รับการประทับตรานั้น ก็มาจากทุกตระกูลในชนชาติอิสราเอลได้แสนสี่หมื่นสี่พันคน

5 ผู้ที่มาจากตระกูลยูดาห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลรูเบนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลกาดได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

6 ผู้ที่มาจากตระกูลอาเซอร์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลนัฟทาลีได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลมนัสเสห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

7 ผู้ที่มาจากตระกูลสิเมโอนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเลวีได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลอิสสาการได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

8 ผู้ที่มาจากตระกูลเศบูลุนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลโยเซฟได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเบนยามินได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

พระเจ้าทรงเรียกและทรงมอบหมายงานให้ผู้เชื่อกลุ่มหนึ่งเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มและรอจนกว่าจะถึงวันเพ็ญเทศกาลนั้น และพวกเขาก็เชื่อฟัง พวกเขาเข้าไปในหีบชั้นบนและรอดด้วยใจพร้อมเพรียงกันจนวันนั้นมาถึงในที่สุด *เพ็ญเทศกาล* มีความหมายว่า “ห้าสิบ” และวันเพ็ญเทศกาลนั้นก็มาหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูห้าสิบวัน พระองค์ทรงปรากฏแก่คนทั้งหลายนานสี่สิบวัน และเมื่อพระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์พระองค์ก็ทรงส่งสาวกเหล่านั้นให้รออยู่จนกว่าวันเพ็ญเทศกาลนั้นมาถึงในที่สุด สิบวันต่อมา ในวันที่ห้าสิบ *เพ็ญเทศกาล* ก็มา

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จมาตามที่ทรงสัญญาไว้ พระองค์ (พระวิญญาณบริสุทธิ์) เสด็จลงมาบนพวกเขาแต่ละคน “เปลวไฟสีฐานเหมือนลิ้น” ปรากฏบนพวกเขาแต่ละคน และพวกเขาก็เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเริ่มพูดเป็นภาษาต่างๆ พระคัมภีร์กล่าวถึง “ภาษาแปลกๆ” – แต่ตรงนี้ไม่มีภาษาแปลกๆเลย สาวกเหล่านี้พูดด้วย “ภาษาอื่นๆ” พวกเขาพูดตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พวกเขาพูด วันนั้นมีผู้คนอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มจากทุกชาติบนแผ่นดินโลก และพวกเขาทุกคนได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของพวกเขา

เอง ผุ่งชนเหล่านั้ันต่างอัศเจรยัใจ พวกเขาไม่อาจเข้าใจได้ว่าพวกเขาวิกำลังพูดในหลายภาษาเหลือเกินได้อย่างไร ผู้รับใช้ทุกคนในวันเพื้นเทศออสต์นั้ันเป็นพวกยิว และกระนั้นพวกเขาก็พูดในทุกภาษาที่คนรู้จักในสมัยนั้ัน เพื้นเทศออสต์เป็นการอัศเจรยัของพระเจ้า ทุกคนในตอนนั้ันได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของเขาเอง และด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงกลับไปยังชนชาติของตนและบอกเล่าข่าวตึ้ันนั้นได้ว่าพระเมษโปดกของพระเจ้าได้ทรงหลัง้พระโลหิตของพระองค์เพื่อการยกโทษบาปแล้ว ว่าพระองค์ทรงถูกฝั้งไว้ ทรงเป็นขั้้นใหม่ และได้เสด็จกลับไปหาพระบิดาแล้ว

บางคนคิดว่าพวกสาวกเมาเหล้าองุ่นใหม่ แต่เปโตรประกาศแก่พวกเขาว่าพวกเขาวิกำลังเห็นการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์ของโยเอล 2:28-32 ว่าพวกสาวกไม่ได้เมาเหมือนอย่างที้บางคนคิด บทที่สองของโยเอลถูกทำให้สำเร็จจริงส่วนหนึ่งในตอนนั้ัน หมายถึงเหตุเหล่านั้น ไฟนั้ัน และส่วนอื่นๆของคำพยากรณ์นั้ันจะถูกทำให้สำเร็จจริงเมื่อพระเยซูเสด็จมาในวิวรรณ์

เปโตรประกาศข่าวประเสริฐซึ่งเปื้นข่าวตึ้ันนั้นแก่พวกเขา – การสิ้นพระชนม์, การถูกฝั้งไว้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู เขาเตือนสติคนเหล่านั้ันให้กลับใจใหม่และรับบัพติศมา คำเทศนาของเขากินเวลาอาจแค่ห้า นาที – แน่แน่นอนว่าไม่เกินสิบนาที (จงอ่านคำเทศนาของเขา... คุณอ่านมันจบได้ที้ในห้า นาที) กระนั้น สามพันคนก็ได้รับความรอดในวันนั้ัน! เปโตรมีคนได้รับความรอดในห้า นาทีมากกว่านักเทศน์เก่งๆบางคนมีตลอดขั้ชีวิตของพวกเขาเสียอีก

เปโตรไม่ได้เทศนาข้อความที้ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเทศนา... “จงกลับใจเสียใหม่ เพราะอาณาจักรสวรรค์มาใกล้แล้ว” พวกเขาได้ตึ้ริงพระมหากษัตริย์ที้กางเขน อาณาจักรนั้ันได้ถูกเลื่อนออกไป (ถูกกั้นไว้ต่างหาก) ขั้ระยะเวลาหนึ่งแล้ว ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้ประกาศว่า “อาณาจักรสวรรค์มาใกล้แล้ว” พระเยซูทรงประกาศว่า “อาณาจักรสวรรค์มาใกล้แล้ว” พวกเขาประกาศว่า “อาณาจักรสวรรค์มาใกล้แล้ว” แต่อิสราเอลได้ปฏิเสธพระมหากษัตริย์องค์นี้เสีย และด้วยเหตุนี้อาณาจักรนั้ันจึงถูกกั้นไว้ต่างหากจนกว่าจะถึงเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ ในวันเพื้นเทศออสต์นั้ันและในเวลาต่อมา เปโตรประกาศว่า “จงกลับใจเสียใหม่... จงกลับใจเสียใหม่... จงกลับใจเสียใหม่!” แต่เขาไม่ได้สัญญาว่าอาณาจักรนั้ันมาใกล้แล้ว เขาบอกพวกเขาวิอย่างชัดเจนว่าพวกเขาได้ตึ้ริงพระมหากษัตริย์แห่งสง่าราศีเสียแล้ว

พวกอัศรทูตประกาศในระหว่างช่วงเปลี่ยนผ่าน... ช่วงเวลาที่พระราชบัญญัติกำลังถอยฉากออกไปและพระคุณกำลังย้ายเข้ามา งานรับใช้ของพวกเขาวิมีความสำคัญและการอัศเจรยัมากมายตามมา พระเยซูมิได้มาเพื่อทำลายพระราชบัญญัติ แต่เพื่อทำให้มันสำเร็จจริง (มธ. 5:17) พระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของพระราชบัญญัติสำหรับความชอบธรรมแก่คนที้ทั้งหลายที้เชื่อ (โรม 10:4) เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ ถูกฝั้งไว้ และทรงเป็นขั้้นใหม่ นั้ันก็ทำให้ยุคแห่งพระราชบัญญัติสิ้นสุดลง แต่ต้องมีช่วงเปลี่ยนผ่านในตอนนั้ัน

จากนั้นวันหนึ่ง ยิวหนุ่มคนหนึ่งนามว่าเฮโลแห่งทาร์ซัส ซึ่งได้ข่มเหงคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม กำลังเดินทางไปยังเมืองดามัสกัสเพื่อข่มเหงพวกคริสเตียนที้นั้ัน ขณะที้เขาจะมาเกือบถึงประตูเมือง พระเจ้าก็ทรงมัวนกลับกั้อนเมฆในท้องฟ้าและพระเยซูก็ทอดพระเนตรลงมา ความสว่างจ้าแห่งพระพักตร์ของพระองค์ทำให้เขาโล้ร่วงลงสู่พื้นดินในการถูกฟั้องใจซึ่งเหนือคำบรรยายใดๆ จงอ่านกิจการบทที่ 9

ต่อมาอีวหนุ่มคนนี้ก็กล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เหมือนอย่างคนหนึ่งที่คลอดก่อน กำหนด” (1 คร. 15:8) เปาโลได้เห็นพระเยซูบนถนนไปเมืองดามัสกัส พระเจ้าทรงช่วยเขาโลแห่งทาร์ซัสให้รอดและเขากลายเป็นเปาโลนักเทศน์ ผู้รับใช้คนหนึ่งไปยังพวกคนต่างชาติ พระเจ้าทรงเรียกเขา แต่งตั้งเขา และส่งเขาไปยังพวกคนต่างชาติ (โรม 11:13) นับตั้งแต่วันฟื้นเทคอสต์นั้นเป็นต้นมา พระเจ้าได้ทรงเรียกเจ้าสาวที่เป็นคนต่างชาติมาโดยตลอด ยิว, คนต่างชาติ...ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์สามารถรับความรอดได้วันนี้ คริสตจักรประกอบด้วยผู้เชื่อทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้ว กิจการ 15:13-18 เป็นพิมพ์เขียวที่แสดงให้เห็นยุคปัจจุบันนี้ หลังจากยุคนี้ พระเจ้าจะทรงตั้งอาณาจักรนั้นและสร้างพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่

ในกาลาเทีย 1:10 จนถึง 2:14 เปาโลรับรองว่าข่าวประเสริฐที่เขาประกาศเป็นการเปิดเผยอย่างหนึ่งจากพระเจ้าและไม่ใช้ตามประเพณีต่างๆของมนุษย์ เปาโลไม่ได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มและสนทนากับพวกอัครทูตเพื่อถามพวกเขาว่าต้องเทศนาเรื่องอะไร – พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่เขาจากสวรรค์ถึงข้อความที่เขาจะต้องประกาศแก่ชาวโลก

ในเอเฟซัส 3:1-12 เปาโลบอกเราว่าข้อลึกลับเกี่ยวกับคริสตจักรได้ถูกเปิดเผยแก่เขาผ่านทาง การเปิดเผยจากพระเจ้า เปาโลไม่ได้ประกาศเรื่องอาณาจักรหนึ่งที่จะมา เขาประกาศเรื่องกางเขนนั้น ข่าวสารของเขาก็คือ “ขอพระเจ้าทรงห้ามข้าพเจ้ามิให้อวดในสิ่งใดนอกจากเรื่องกางเขนนั้น” เขาประกาศว่า “ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใจโดยตัวท่านทั้งหลายเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้”

นี่เป็นยุคแห่งการประกาศเรื่องพระคุณของพระเจ้า นี่คือนิยามแห่งพระคุณ นี่คือนิยามแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ – ยุคคริสตจักร พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังเรียกชนกลุ่มหนึ่งออกมาเพื่อพระนามของพระองค์ – ชนกลุ่มหนึ่งจากทุกชนชาติและทุกชนชั้น

มีข่าวประเสริฐอยู่สี่แบบ ที่ถูกกล่าวถึงในภาคพันธสัญญาใหม่ คำว่า “ข่าวประเสริฐ” มีความหมายว่า “ข่าวดี” หากเราอยากที่จะ “แยกแยะพระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง” เราก็ต้องเข้าใจและแยกแยะความแตกต่างระหว่างข่าวประเสริฐทั้งสี่แบบนี้

1. ข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า

ข่าวสารที่เราประกาศวันนี้คือ ข่าวสารแห่งพระคุณ – ความโปรดปรานที่เราไม่สมควรได้รับ – ความรอดโดยทางความเชื่อในพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระเยซู ข่าวประเสริฐแห่งพระคุณคือ ข่าวดีที่ว่าพระเยซูได้ทรงสิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝังไว้ ทรงเป็นขึ้นใหม่และทรงพิชิตโลก เนื้อหนัง พญามาร ความตาย นรกและหลุมศพแล้ว

ใน 1 โครินธ์ 15:1-4 เปาโลให้โครงร่างข่าวสารแห่งพระคุณอย่างชัดเจน เขาประกาศพระคุณของพระเจ้าแก่ชาวเมืองโครินธ์เหล่านั้น พวกเขาเชื่อและได้รับความรอดแล้ว โรม 1:1 ประกาศข่าวสารแห่งพระคุณ ในโรม 1:16 เราถูกบอกว่าข่าวประเสริฐเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งนำไปสู่ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ อาณาจักรนั้นถูกประกาศแก่พวกยิวเท่านั้น “อย่าไปในทางของพวกคนต่างชาติเลย” คือข้อความที่พระองค์ตรัสแก่สิบสองคนนั้นและแก่เจ็ดสิบคนนั้น พระเยซูตรัสแก่หญิงต่างชาติคนหนึ่งว่า “เรามีได้มาเพื่อเอาขนมปังของลูกๆให้พวกสุนัขกิน” นางตอบว่า “ดิฉันเต็มใจที่จะเอาเศษขนมปังที่ตกจากโต๊ะอาหารของนายเจ้าข้า”

เมื่อพวกยิวตริ่งพระเยซูที่กางเขน พระองค์ก็ทรงหันไปยังพวกคนต่างชาติผ่านทางเปาโลผู้เป็นนักเทศน์ และพระคุณของพระเจ้าได้ถูกประกาศนับแต่นั้นเป็นต้นมา (2 คร. 10:14, กิจการ 20:24, 1 ทธ. 1:11, 2 คร. 4:4, อฟ. 2:1-15, โรม 1:16, โรม 10:9-10, ทิตัส 3:5) ข่าวสารที่เราประกาศวันนี้คือ การสิ้นพระชนม์ การถูกฝังไว้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู **“ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์”**

พระคุณจะถูกประกาศจนกว่าจะถึงการรับขึ้นไป พระคุณจะทำให้เจ้าสาวของพระคริสต์ คือคริสตจักรแท้ สมบูรณ์ในที่สุด พระเยซูทรงเป็นศิระของคริสตจักร (อฟ. 5:23) ทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วนับตั้งแต่เพ็นเทคอสต์ก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักร (อฟ. 5:30, 2 คร.12:12-15) เมื่อคริสตจักรถูกขับออกไปจากแผ่นดินโลก ผู้เชื่อทุกคนก็จะถูกรับขึ้นไปเพื่อพบกับพระเยซูในฟ้าอากาศ วิสุทธิชนเหล่านั้นที่ตายไปแล้วจะถูกชุบให้เป็นขึ้นมาโดยปราศจากเปื่อยเน่า วิญญาณที่ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วตอนที่ผู้เชื่อคนนั้นตายจะกลับมารวมกับร่างกายที่ถูกทำให้มีสง่าราศี และเราทุกคนจะถูกรับขึ้นไปด้วยกันเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ!

วันหนึ่งยุคแห่งพระคุณจะสิ้นสุดลง เมื่อคริสตจักรครบสมบูรณ์แล้ว ก็จะเลิกการประกาศเรื่อง “ความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อในพระโลหิตที่หล่อออกของพระเยซู – โดยไม่เพิ่มสิ่งใดเข้าไปอีก!”

2. ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ

“ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ” ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 14:6 มันจะถูกประกาศตอนใกล้สิ้นยุคแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น... ช่วงวันท้ายๆของเจ็ดปีแห่งการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ข่าวสารของ “ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ” นั้นคือการพิพากษา แต่แม้แต่ข่าวสารเรื่องการพิพากษาก็จะเป็นข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลกในขณะนั้น พวกเขาจะเผชิญกับช่วงเวลาเกือบเจ็ดปีแห่งนรกบนดินไปแล้ว – โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงสามปีครึ่งหลังแห่งการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ สำหรับประชาชาติเหล่านั้นที่ได้ปฏิเสธปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และไม่ยอมรับเครื่องหมายของเขา และชนชาติอิสราเอล (คนเหล่านั้นที่ไม่ได้ถูกฆ่าตายหรือถูกตัดศิระ) ข่าวสารเรื่องการพิพากษาอันฉับไวและโทษอันศักดิ์สิทธิ์ที่มีต่อปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และบรรดากองทัพของเขาก็จะเป็นข่าวดีจริงๆ การประกาศเรื่องข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะนั้นจะมาถึงคนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดแล้วในช่วงความทุกข์ลำบากนั้น (ว. 7:9-17, ลูกา 21:28, เพลงสดุดี 96:11-13, อีสยาห์ 35:4-10)

ในมัทธิว 24:22 เราอ่านว่า “และถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีเนื้อหนังใดรอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้ที่เลือกสรรไว้ (ชนชาติอิสราเอล) จึงทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า” ในใจของผม ผมเชื่อว่าข่าวสารของข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะนี้เป็นข่าวสารถึงชนชาติอิสราเอล ว่าการพิพากษาสุดท้ายกำลังจะถูกดวงออกให้แก่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และเหล่าสมุนของเขา และวันเหล่านั้นจะถูกย่นสั้นเข้าเพื่อรับประกันพวกเขาว่าการพิพากษาจะมาถึงเหล่าศัตรูของพวกเขา ก่อนที่ศัตรูเหล่านั้นได้รับอนุญาตให้ทำลายล้างบรรดาผู้ที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า

3. เปาโลกล่าวถึง “ชาวประเสริฐของข้าพเจ้า”

โรม 2:16: “ในวันที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาความลับของมนุษย์โดยพระเยซูคริสต์ ทั้งนี้ตาม**ชาวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศนั้น**” เปาโลเป็นผู้ประกาศพระคุณของพระเจ้าแก่พวกคนต่างชาติอย่างแน่นนอน เขาได้ประกาศความรอดโดยพระคุณ เขาได้ประกาศบำเหน็จตามการทำหน้าที่ผู้อารักขาอันสัตย์ซื่อในส่วนของผู้เชื่อคนนั้นๆ พวกเราทุกคนจะถูกพิพากษาตามการทำหน้าที่ผู้อารักขาอันสัตย์ซื่อของเรา...ไม่ใช่ที่เรารอดหรือไม่รอด ผู้เชื่อทั้งหลายจะไม่ยืนอยู่ต่อหน้าการพิพากษานั้นเพื่อตัดสินชี้ขาดว่าพวกเขารอดหรือไม่ แต่พวกเขาจะปรากฏตัวเพื่อรับบำเหน็จอันยุติธรรมของตน (1 คร. 3:11-15) จงตั้งใจศึกษาพระคำตอนนั้น

“ชาวประเสริฐของข้าพเจ้า” ที่เปาโลหมายถึงนี้ คือชาวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้าในพัฒนาการอันเต็มเปี่ยมของมันและหมายรวมถึงการเปิดเผยผลลัพธ์ของชาวประเสริฐนั้นในการทรงเรียกคริสตจักรออกมา, ความสัมพันธ์ต่างๆ ตำแหน่งต่างๆ สิทธิพิเศษต่างๆ และหน้าที่รับผิดชอบต่างๆ ของเธอ เปาโลตั้งใจไว้ว่าจะไม่รู้สิ่งอื่นเลยนอกจากพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน เขาอ่อนน้อมชาวแคว้นกาลาเทียเหล่านั้นให้ปฏิเสธชาวประเสริฐที่เขาเรียกว่าเป็น “ชาวประเสริฐอื่น” (และจากนั้นก็ประกาศว่ามัน**ไม่ใช่**ชาวประเสริฐ) โดยหมายถึงคนเหล่านั้นที่ปนพระราชบัญญัติกับพระคุณ...พวกถือบัญญัติ หลังจากที่เปาโลได้ประกาศพระคุณของพระเจ้าสำหรับความรอดแล้ว เขาก็อ่อนน้อมผู้เชื่อเหล่านั้นให้ถวายร่างกายของพวกเขาเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต (โรม 12:1, 1 คร. 10:31) โดยรู้ว่าเพื่อที่จะรับบำเหน็จเต็มที่เราจะต้องอุทิศตัว – จิตใจ วิญญาณ และร่างกาย – ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในกาลาเทีย 1:6 และ 2 โครินธ์ 11:4 เปาโลกล่าวถึง “ชาวประเสริฐอื่น” แต่ก็ประกาศว่าจริงๆ แล้วมัน**ไม่ใช่**ชาวประเสริฐเลย เปาโลประกาศว่าใครก็ตาม แม้แต่ทูตสวรรค์องค์ใด ที่ประกาศชาวประเสริฐอื่นใดนอกจากชาวประเสริฐที่**เขา**ได้ประกาศ ก็ขอให้ผู้นั้นถูกแช่งสาป (กท. 1:6-9; กท. 5:12)

4. ชาวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนั้น

ชาวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนั้น คือชาวดีที่ว่าอาณาจักรแห่งความชอบธรรมจะถูกสถาปนาขึ้นบนแผ่นดินโลกนี้... อาณาจักรหนึ่งได้ถูกสัญญาไว้แก่อับราฮัมและดาวิด และพระสัญญานั้นจะถูกทำให้สำเร็จจริง (2 ซมอ. 7:16, อีสายห์ 11:1-16, ลูคา 1:30-33, อีสายห์ 9:6,7)

ในมัทธิว 3:1 ยอห์นประกาศว่า “**อาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว!**” ชาวสารของเขา คือคำประกาศที่ว่าอาณาจักรหนึ่งจะต้องถูกสถาปนาและพระมหากษัตริย์กำลังเสด็จมาแล้ว เขาประกาศว่า “จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป!” แต่ประชาชนก็กล่าวว่า “เราไม่ยอมให้ชายผู้นี้มาครอบครองเหนือเรา ขอให้โลหิตของเขาตกอยู่กับเราและลูกหลานของเราเถิด” พวกเขาจึงมีการนองเลือดนับแต่นั้นเป็นต้นมา และพวกเขายังมีการนองเลือดสืบต่อมาจนกระทั่งทุกวันนี้ พวกเขาได้ปฏิเสธพระมหากษัตริย์และชาวสารเรื่องอาณาจักรนั้น... และพระเจ้าทรงหันไปหาชนชาติหนึ่งซึ่งไม่ใช่ชนชาติหนึ่งเลย -- นั่นคือ พวกคนต่างชาติ จงตั้งใจอ่านโรมบทที่ 11 จงศึกษามัน พวกยิวถูกแยกไว้ต่างหากแล้ว – แต่แค่ชั่วคราวเท่านั้น กิ่งธรรมชาติเหล่านั้นถูกตัดออกเสียแล้ว กิ่งมะกอกป่าถูกต่อเข้าไปแล้ว แต่พระเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งประชากรของพระองค์ และชาวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนั้นจะถูกประกาศอีกครั้งบนแผ่นดินโลกนี้

หลังจากการรับขึ้นไปของคริสตจักร หลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกพากลับไปยังสวรรค์พร้อมกับคริสตจักรและเจ้าสาวที่เป็นคนต่างชาติครบสมบูรณ์แล้ว การประกาศเรื่องอาณาจักรนั้นบนแผ่นดินโลกก็จะดำเนินต่อไป ตรงนี้ในวิวรณ์บทที่ 7 พวกมิชชันนารี 144,000 คนจากชนชาติอิสราเอล – 12,000 คนจากแต่ละตระกูล – ถูกประทับตรา ถูกมอบหมายภารกิจ และถูกแต่งตั้งให้ไปประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้

ในมัทธิว 24:14 เราอ่านว่า: “ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง” หลายคนใช้พระคำข้อนี้เพื่อเสนอแนะว่าพระเยซูเสด็จมาไม่ได้จนกว่าข่าวประเสริฐถูกประกาศแก่ทุกประชาชาติแล้ว นี่เป็นการแยกแยะพระวจนะอย่างผิดๆแน่นอน เพราะทุกวันนี้อ่านไม่ได้กำลังประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนั้น เรากำลังประกาศข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า นี่คือยุคแห่งพระคุณ ไม่ใช่ยุคแห่งการประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนั้น นี่ไม่ใช่วันของพระมหากษัตริย์องค์นั้น นี่เป็นวันของพระผู้ช่วยให้รอดองค์นั้น คือพระเยซูคริสต์เจ้า

ไม่มีข้อสงสัยในความคิดของผมเลยว่า 144,000 คนนั้นจะมีของประทานแบบเดียวกับที่ 120 คนนั้นได้รับในวันเพ็นเทคอสต์นั้น ผมเชื่อว่ามิชชันนารี 144,000 คนนั้นจากชนชาติอิสราเอลจะมีของประทานในการพูดภาษาต่างๆและจะพูดในทุกภาษาและภาษาถิ่นบนพื้นพิภพ มีภาษาถิ่นและภาษาประจำชาติหลายพันภาษาที่ยังไม่ถูกทำให้เป็นภาษาเขียน แต่มิชชันนารีเหล่านี้ ซึ่งถูกพระเจ้าประทับตราและถูกส่งไปโดยพระเจ้า จะประกาศเรื่องอาณาจักรที่จะมานั้นแก่ทุกตระกูลและทุกเครือญาติบนพื้นพิภพที่ไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า คนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวสารนี้และรับมันจะรวมกันเป็นคนกลุ่มนั้นในวิวรณ์ 7:9 และที่ตามมา... ผู้ชนมหาศาลที่ไม่มีผู้ใดนับจำนวนได้

คนเหล่านั้นที่ไม่ยอมเชื่อข่าวสารของ 144,000 คนนั้นและที่ติดตามปฏิบัติต่อพระคริสต์แทน จะรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นและจะถูกลงพระอาชญา (2 ธส. 2:1-12) บทที่ให้อภัยไม่ได้ภายหลังการรับขึ้นไปจะเป็นเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น (ทุกวันนี้บาปที่ให้อภัยไม่ได้คือ การพูดหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์) การประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนั้นจะถูกกระทำต่อไปตลอดช่วงเวลาเจ็ดปีนั้น ... การครอบครองของปฏิบัติต่อพระคริสต์ พอสิ้นความทุกข์ลำบากนั้น ศึกแห่งอารมาเกตโดนจะเกิดขึ้น หลังจากศึกแห่งอารมาเกตโดน อาณาจักรอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นจะถูกนำเข้ามา พระเยซูจะประทับบนพระที่นั่งในกรุงเยรูซาเล็มในพระวิหาร และจะทรงครอบครองเป็นเวลาหนึ่งพันปี เราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วจะ*ครอบครองกับพระองค์* (วิว. 20:1-6)

มิชชันนารีที่ถูกประทับตรา 144,000 คนนั้นจากชนชาติอิสราเอลคือ ผู้ส่งสารพิเศษของพระเจ้าเพื่อทำให้ภารกิจหนึ่งสำเร็จในช่วงเวลาหนึ่งที่เฉพาะเจาะจง พวกเขาได้รับการทรงเรียก ถูกมอบหมายภารกิจ ถูกแต่งตั้ง ถูกส่งไปและถูกประทับตราเป็นพิเศษ พวกเขาจะได้รับการช่วยให้พ้นจากพญามารและจากเหล่าศัตรูของพระเจ้า พวกเขาจะได้รับการปกป้อง พญามารไม่อาจทำลายพวกเขาได้

บทที่เจ็ดของวิวรณ์เป็นช่วงที่แทรกเข้ามา ในบทนี้เราละสายตาไปจากการแกะตราทั้งเจ็ดนั้น เพื่อที่พระวิญญาณจะได้ทรงให้ความกระจ่างเราเกี่ยวกับการประทับตรากลุ่มผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ถูกเลือกสรร

เพื่อประกาศข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนั้นแก่คนหลายล้านคนที่ไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า หลังจากการรับขึ้นไป คน 144,000 คนนี้จะกระทำการที่คริสตจักรน่าจะได้กระทำในระหว่างยุคแห่งพระคุณนี้ พระเจ้าไม่เคยขาดพยานสักคนบนแผ่นดินโลก และพระองค์จะไม่มีวันขาดพยานเลย

ในระหว่างสมัยของเอลียาห์ พระเจ้าทรงสงวน 7,000 คนที่ไม่ได้คุกเข่าลงต่อพระบาอัลหรือต่ออาหับ (1 พงศ์กษัตริย์ 19:18) พระเจ้าทรงสงวนดาเนียลและหนุ่มฮีบรูสามคนนั้นในสมัยของเนบูคัดเนสซาร์ พระเจ้าทรงมีเหล่าพยานที่สัตย์ซื่อของพระองค์เสมอ และพระองค์จะทรงมีเสมอไป แม้ในระหว่างการครอบครองอันนองเลือดของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ก็ตาม

จะมี “พวกที่เหลืออยู่ตามที่ได้ทรงเลือกไว้โดยพระคุณ” (โรม 11:4-6) ผู้ที่ถูกประทับตรา 144,000 คนนั้นจากชนชาติอิสราเอลจะเป็นเหล่าผู้รับใช้ที่แท้จริงที่เหลืออยู่ของพระเจ้าซึ่งจะไม่ยอมคุกเข่าลงต่อปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ในระหว่างยุคแห่งพระคุณของพระเจ้า ทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วก็ถูกประทับตราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (อฟ. 4:30) ทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วก็ถูกให้บังเกิดใหม่แล้วก็ถูกประทับตราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (2 คร. 12:12-15) ผู้เชื่อทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วย่อมมีพระวิญญาณบริสุทธิ์และถูกนำพาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (โรม 8:9, 14, 16) แต่เมื่อคริสตจักรถูกรับขึ้นไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะเสด็จออกไปพร้อมกับคริสตจักร

144,000 คนนั้นจะไม่ถูกประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนอย่างเราๆ แต่พวกเขาจะมีตราประทับอันหนึ่งในหน้าผากของพวกเขา: “พระองค์จะทรงใช้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์มาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก ให้รวบรวมคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้ว (ชนชาติอิสราเอล) จากลมทั้งสี่ทิศนั้น ตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุดฟ้าข้างโน้น” (มธ. 24:31) ตราประทับนั้นจะอยู่ในหน้าผากของพวกเขา (ว. 9:4, ว. 14:1) พวกเขาจะเป็นที่รู้จักแก่ทุกคนที่พวกเขาติดต่อสัมพันธ์ด้วย เพราะว่าเครื่องหมายของพระเจ้าจะอยู่บนตัวพวกเขา ปรากฏแก่สายตาในหน้าผากของพวกเขา นรกทั้งสี่จะไม่อาจหยุดยั้งพวกเขาหรือทำลายพวกเขาได้เลย

พญามารจะลอกเลียนแบบตราประทับของพระเจ้า และมันจะประทับตราเหล่าสาวกของมันเช่นกัน มันจะทำให้เหล่าสาวกของมันทุกคนรับเครื่องหมายอันหนึ่งในหน้าผากของพวกเขาหรือในมือของพวกเขา และหากพวกเขาไม่ยอมรับเครื่องหมายนี้พวกเขาก็จะถูกฆ่าตาย เราจะศึกษาเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นเมื่อเราไปถึงบทที่ 13 แต่จงจำไว้ว่า ทุกสิ่งดีๆที่พระเจ้าทรงมี พญามารก็มีของลอกเลียนแบบราคาสูงสำหรับสิ่งนั้น

144,000 คนนั้นจะออกมาจากตระกูลต่างๆของชนชาติอิสราเอล จะไม่มีคนต่างชาติสักคนในกลุ่มนี้เลย— ไม่มีเลยสักคนเดียว! มีหลายกลุ่มบนโลกวันนี้ที่อ้างตัวว่าเป็น 144,000 คนนั้น แต่พวกเขาไม่ใช่ พระคัมภีร์กล่าวชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ บางลัทธิเหล่านี้ต้องจำใจแก้ตัวเลขของตน เพราะว่าพวกเขามีจำนวนเกิน 144,000 คนนั้นไปแล้ว

สิบตระกูลที่สูญหายไปนี้อยู่ที่ไหนแล้ว ผมไม่รู้ – และไม่มียุคใดบนพื้นพิภพทราบเช่นกัน เอกลักษณ์ตัวตนของพวกเขาสูญหายไปแล้ว แต่พระเจ้าทรงทราบว่าพวกเขาอยู่ที่ไหน แม้ถูกกระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติต่างๆในวันนี้ก็ตาม เมื่อพระเจ้าทรงพร้อมสำหรับพวกเขา พระองค์ก็ทรงหาพวกเขาพบได้

เราไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับสิบตระกูลที่สูญหายไปนั้น เราต้องกังวลเกี่ยวกับบรรดาคนบาปที่หลงหายไป และไปตามหาพวกเขาด้วยข่าวประเสริฐแห่งพระคุณมหัศจรรย์ของพระเจ้า

ข้อ 2 บอกเราว่าทูตสวรรค์ที่กล่าวคำประกาศนั้นเกี่ยวกับ 144,000 คนนั้นปรากฏตัวออกมาจากทิศตะวันออก ทูตสวรรค์องค์นี้ร้องออกมาว่า “อย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน!” เหตุ: “...จนกว่าเราจะได้ประทับตรา...” ทูตสวรรค์องค์นี้จากทิศตะวันออกดูเหมือนว่าจะเป็นผู้นำของทูตสวรรค์หมู่หนึ่งที่จะประทับตรา 144,000 คนนั้น ทูตสวรรค์องค์นี้ปรากฏตัวออกมาจากทิศที่ดวงอาทิตย์ขึ้น – “ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมซึ่งมีปีกรักษาโรคภัยได้จะขึ้นมาสำหรับคนเหล่านั้นที่ยำเกรงนามของเรา” (มลค. 4:2)

หากคุณจะสังเกต การระบุรายชื่อของ 12 ตระกูลในวิวรณ์ 7 นี้แตกต่างจากรายชื่อเดิมในปฐมกาล 35 และปฐมกาล 46 ชื่อเหล่านั้นในปฐมกาลมีดังนี้: รูเบน, สิเมโอน, เลวี, ยูดาห์, อิสสาคาร์, เศบูลุน, กาด, อาเชอร์, โยเซฟ, เบนยามิน, ดาน, นัฟทาลี ในพระราชบัญญัติ 29:18-21 เราอ่านว่าผู้ชาย ผู้หญิง ครอบครัว หรือตระกูลใดที่นำการนับถือรูปเคารพเข้ามาในอิสราเอล ชื่อของเขาจะต้องถูก “ลบออก” จากภายใต้ฟ้าสวรรค์ และคนเหล่านั้นจะถูกตัดออกจากตระกูลต่างๆของอิสราเอล ตระกูลดานและเอฟราอิมยอมให้เยโรโบอัมตั้งรูปลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นเพื่อที่จะกราบไหว้วันมัสการ อันหนึ่งถูกตั้งในตระกูลดาน และอีกอันหนึ่งอยู่ที่เบธเอล (1 พงศ์กษัตริย์ 12:25-30) ดังนั้นชื่อของดานจึงถูกตัดออกจากรายชื่อสิบสองตระกูลนั้นในวิวรณ์ 7

การกล่าวถึงการประทับตรา 144,000 คนนั้นในบทที่ 7 ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาถูกประทับตราระหว่างตราประทับดวงที่หกและดวงที่เจ็ด ไม่มีการกล่าวถึงวันที่หรือเวลาใดเลย พวกเขาถูกประทับตราเมื่อไรนั้น เราไม่รู้ พวกเขาอาจถูกประทับตราทันทีหลังจากการรับขึ้นไปก็ได้ พระคัมภีร์ไม่ได้ให้ความกระจ่างเราตรงนี้ ด้วยเหตุนี้ มันจึงไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะทราบวันหรือเวลาที่แน่นอน ผู้ที่ถูกประทับตราเหล่านี้จะประกาศตลอดปีเหล่านั้นแห่งสัปดาห์ที่ 70 แห่งคำพยากรณ์ของดาเนียลอย่างไม่ต้องสงสัย คือช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากนั้น (ประมาณ 7 ปี) กระทั่งในท่ามกลางอาณาจักรของซาตาน อันเป็นที่ๆนรกทั้งสิ้นเป็นอิสระบนแผ่นดินโลก ฤทธิ์เดชแห่งข่าวประเสริฐก็จะไปถึงคนหลายล้านคน ไข่แล้วครับ คนหมู่มากที่ไม่มีผู้ใดสามารถนับได้ (วว. 7:9)

ข้อ 1 บอกเราว่าทูตสวรรค์สี่องค์นั้นยืนอยู่บนมุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก นี่ทำให้บางคนสับสน แต่ไม่จำเป็นต้องเกิดความสับสนเลย นี้ไม่ได้หมายความว่าแผ่นดินโลกเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส เหมือนอย่างที่บางคนเสนอแนะ สำนวนที่ว่า “มุมทั้งสี่” แค่มายถึงทั้งสี่ทิศ – ตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ และใต้ พระคัมภีร์กล่าวถึง “ลมตะวันออก” ฯลฯ

ทูตสวรรค์เหล่านั้นกำลังถือลมทั้งสี่ทิศอยู่ เพื่อที่พวกมันจะพัดไม่ได้ นี่ดูเหมือนจะบอกเป็นนัยว่าลมเหล่านั้นไม่โหมและปรารถนาที่จะพัดและทำลาย แต่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์เหล่านั้นก็ถือลมเหล่านั้นไว้ โดยห้ามพวกมันไม่ให้พัด

ข้อ 2: ยอห์นเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งขึ้นมาจากทิศตะวันออก ทูตสวรรค์องค์นี้มีตราประทับของพระเจ้า ทูตสวรรค์องค์นี้ร้องด้วยเสียงอันดังแก่ทูตสวรรค์สี่องค์นั้น ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเล

ข้อ 3: ทูตสวรรค์องค์นี้กล่าวแก่ทูตสวรรค์ทั้งสี่นั้นว่า – “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน”

ดูเหมือนว่าอำนาจบางอย่าง หรือพลังบางอย่าง ของศัตรูพยายามที่จะขัดขวางการประทับตราผู้รับใช้เหล่านี้ แต่การพิพากษาถูกยับยั้งไว้จนกว่าพวกเขาจะถูกประทับตรา

ในข้อ 4 การประทับตราเริ่มต้นขึ้น มีผู้ถูกประทับตรา 12,000 คนจากแต่ละตระกูลของสิบสองตระกูลนั้น – รวมทั้งสิ้น 144,000 คน

ข้อ 5-8 บอกรายชื่อของแต่ละตระกูลของสิบสองตระกูลนั้นของอิสราเอล และประกาศว่า 12,000 คนจะถูกประทับตราออกมาจากแต่ละตระกูล

มีหลายคนที่ดีความตัวเลขนี้และการประทับตรา 12,000 คนจากแต่ละตระกูลให้เป็นฝ่ายวิญญาน แต่มันเป็นไปได้เลยที่จะเข้าใจพระวาทะของพระเจ้าได้หากเราไม่เชื่อฟัง 1 โครินธ์ 10:32: “อย่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกยิว หรือพวกต่างชาติ หรือคริสตจักรของพระเจ้าหลงผิดไป” มันเป็นไปได้เลยที่จะเข้าใจพระคัมภีร์และแยกแยะวาทะแห่งความจริงได้อย่างถูกต้องโดยที่ไม่ตระหนักถึงคนสามกลุ่มนี้:

1. พวกยิว
2. พวกต่างชาติ
3. คริสตจักรของพระเจ้า

เราต้องให้พวกเขาอยู่ในที่ของตนในแผนการของพระเจ้าหากเราเข้าใจพระวาทะ การตีความอิสราเอลเป็นฝ่ายวิญญานคือการทำลายพระคัมภีร์ พระเจ้าไม่ทรงลืมประชากรของพระองค์ และพระองค์จะไม่ทรงเหวี่ยงพวกเขาออกไปเสียเป็นนิรันดร์ (โรม 11) วันอันเปี่ยมสง่าราศีมากที่สุดสำหรับอิสราเอลยังมาไม่ถึง ทุกคำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้ไว้แก่อับราฮัมผู้เป็นบิดาจะถูกทำให้สำเร็จจริงตามตัวอักษร

พวกคนต่างชาติที่ได้รับความรอด ในระหว่างความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น

ว. 7:9-17:

9 ต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด คนมากมาย ถ้ามีผู้ใดจะนับประมาณมิได้เลย มาจากทุกชาติ ทุกตระกูล ประชากร และทุกภาษา คนเหล่านั้นสวมเสื้อสีขาว ถือบาตรยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก

10 คนเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า “ความรอดมีอยู่ที่พระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และมีอยู่ที่พระเมษโปดก”

11 และทูตสวรรค์ทั้งปวงที่ยืนรอบพระที่นั่ง รอบผู้อาวุโส และรอบสัตว์ทั้งสี่นั้น ก็มลงกราบหน้าพระที่นั่ง และนมัสการพระเจ้า

12 กล่าวว่า “เอเมน ความสรรเสริญ สง่าราศี ปัญญา การขอบพระคุณ พระเกียรติ อำนาจ และฤทธิ์เดช จงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน”

13 และคนหนึ่งในพวกผู้อาวุโสนั้นถามข้าพเจ้าว่า “คนที่สวมเสื้อสีขาวเหล่านี้คือใคร และมาจากไหน”

14 ข้าพเจ้าตอบท่านว่า “ท่านเจ้าข้า ท่านก็ทราบอยู่แล้ว” ท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระเมษโปดกจนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด

15 เพราะเหตุนั้นเขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น

16 พวกเขาจะไม่หิวกระหายอีกเลย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไป

17 เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูเขาไว้ และจะทรงนำเขาไปให้ถึงน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น”

ในข้อ 9 เราอ่านว่า “ต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู...” และเราได้ทราบสิ่งที่ยอห์นมองเห็น

1. มวลชนมหาศาลซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถนับได้...

2. จากทุกชาติ ทุกตระกูล ประชากร และทุกภาษา (ตัวเลขนี้รวมคนจากทุกคนเผ่าบนแผ่นดินโลก แม้แต่ในป่าดงดิบที่ห่างไกลที่สุด) พระเจ้าทรงตั้งประตูที่เปิดไว้บานหนึ่งต่อหน้าคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟีย (วิว. 3:8) คริสตจักรได้ล้มเหลวที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่ชาวโลกผ่านทาง การประกาศข่าวประเสริฐแห่งพระคุณ คริสตจักรมีโอกาสนิ่งใหญ่ที่สุดแล้ว เมื่อเทียบกับชนกลุ่มใดที่เคยมีอยู่ ที่จะประกาศข่าวประเสริฐโดยใช้วิธีสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ การเดินทางที่ทันสมัย และอื่นๆอีกหลายวิธี แต่คริสตจักรก็ไม่ได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ชาวโลก และมันก็ไม่ได้ประกาศข่าวดีนี้แก่ชาวโลกด้วย ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงประทับตรา 144,000 คนหลังจากการรับขึ้นไปนั้น เพื่อทำให้มัทธิว 24:14 สำเร็จจริง

3. มวลชนมหาศาลนี้ซึ่งไม่มีผู้ใดนับไหวยืนอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งโดยสวมชุดขาว และแต่ละคนก็มีใบตาลอยู่ในมือของตน

ในข้อ 10 มวลชนมหาศาลนี้กำลังสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงอันดัง กล่าวว่า “ความรอดมีอยู่ที่พระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และมีอยู่ที่พระเมษโปดก!” ในข้อ 11 ผู้อาวุโสเหล่านั้นได้ก้มกราบลงและนมัสการพระเจ้าและพระเมษโปดก สัตว์ทั้งสี่นั้นก็กระทำแบบเดียวกัน กรุณาสังเกตตรงนี้ว่า คำสรรเสริญ เกียรติ การนมัสการและการเทิดทูนทั้งสิ้นถูกถวายแด่พระเมษโปดก “เพราะว่าพระองค์ทรงคู่ควร”

ในข้อ 12 เราได้ยินผู้ที่ชื่นชมยินดีเหล่านี้ร้องตะโกนว่า “เอเมน! การสรรเสริญ สง่าราศี ปัญญา การขอบพระคุณ พระเกียรติ อำนาจ และฤทธิ์เดช จงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน!” ไม่มีสักคนในกลุ่มที่ถูกไถ่แล้วนั้นเงียบเสียง การต่อสู้ดิ้นรนและความทุกข์ลำบากของพวกเขาสิ้นสุดลงแล้ว มันเหมาะสมอยู่แล้วที่มวลชนมหาศาลที่นับไม่ถ้วนนี้ของผู้ที่ถูกไถ่แล้วจะเปล่งเสียงร้องถวายคำสรรเสริญแด่พระเจ้าและพระ

เมฆโปดก ผมรู้สึกเสียใจสำหรับคนบางคนที่ไม่อาจทนฟังเสียงดังนิดหน่อยในศาสนาได้ ผมไม่ใช่คนคลังศาสนา และผมไม่เชื่อในความโง่เขลา แต่ผมเชื่อว่าหากเรารักพระเจ้า เราก็ควรสรรเสริญพระองค์

ในข้อ 13 หนึ่งในผู้อาวุโสเหล่านั้นถามคำถามหนึ่ง: “คนที่สวมเสื้อสีขาวเหล่านี้คือใคร และมาจากไหน” มวลชนมหาศาลนี้เป็นใคร? พวกเขามาจากไหน? พวกเขาอาศัยอยู่ที่นี้ได้อย่างไร?

ในข้อ 14 ยอห์นกล่าวว่า “ท่านก็ทราบอยู่แล้ว” จากนั้นผู้อาวุโสท่านนั้นก็กล่าวว่า “คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระเมฆโปดกจนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด” คนเหล่านี้คือพวกที่ได้รับความรอดในระหว่างความทุกข์ลำบากใหญ่นั้น... การครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับความรอดออกมาจากทุกประชาชาติ ทุกภาษา ทุกเผ่า และทุกเครือญาติบนพื้นพิภพ พวกเขาจะได้รับความรอดผ่านทางการประกาศของ 144,000 คนนั้น – แต่พวกเขาจะได้รับความรอดโดย “พระโลหิตนั้น” พวกเขาจะล้างชำระเสื้อผ้าของตนให้ขาวสะอาดในพระโลหิตของพระเมฆโปดก พระโลหิตนั้นได้เริ่มไหลออกในปฐมกาล 3:21 และได้ไหลเรื่อยมาตลอดทุกยุคสมัยจนกระทั่งทุกวันนี้ หากไม่มีโลหิตตก ก็ไม่มีการยกโทษบาป นักเทศน์ที่ตัดพระโลหิตออกไปจากคำเทศนาของตนก็เป็นเพื่อนซี้ของพญามาร

ในข้อ 15 เราอ่านว่า “เพราะเหตุนี้ (เพราะว่าพวกเขาชำระล้างเสื้อผ้าของตนและทำให้พวกมันขาวสะอาดในพระโลหิตนั้นแล้ว) เขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น”

ข้อนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคนกลุ่มนี้ไม่ใช่เจ้าสาว – คริสตจักร เจ้าสาวจะครอบครองกับพระเยซูบนแผ่นดินโลกนี้ ผู้ชนนี้ถูกกล่าวว่าจะ *ปรนนิบัติ* พระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน พระเยซูตรัสว่า “เราไม่เรียกท่านทั้งหลายว่าทาสอีก เพราะทาสไม่ทราบว่ นายของเขาทำอะไร แต่เราเรียกท่านว่ามิตรสหาย” (ยอห์น 15:15)

ในข้อ 16 เราเรียนรู้ว่าคนกลุ่มนี้จะไม่หิวหรือกระหายอีกเลย และแสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไปด้วย ข้อนี้ระบุตัวผู้ชนกลุ่มนี้อย่างชัดเจนว่าเป็นเหล่าวิสุทธิชนในความทุกข์ลำบากนั้น ในระหว่างการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ไม่มีผู้ใดสามารถซื้อหรือขายได้โดยที่ไม่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นอยู่บนตัวเขาเอง คนเหล่านั้นที่ *ปฏิเสธ* ที่จะรับเครื่องหมายนั้นจะซื้อหรือขายไม่ได้เลย คนเหล่านั้นที่รับเครื่องหมายนั้นจะรอดไม่ได้เลย ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่รอดแล้วเหล่านี้ซึ่งได้ปฏิเสธที่จะรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นจะถูกบังคับให้ซ่อนตัวอยู่ภายใต้ความร้อนของดวงอาทิตย์ตอนกลางวันและดวงดาวต่างๆตอนกลางคืน หลายครั้งพวกเขาจะหิว – ขัดสนอาหาร พวกเขาจะซื้ออาหารไม่ได้ ... พวกเขาจะถูกบังคับให้ต้องขอทานหรือขโมย ด้วยเหตุนี้ “พวกเขาจะไม่หิวหรือกระหายอีกเลย” เพราะว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทรงดูแลพวกเขา ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นไป พวกเขาจะต้องสู้ทนความทุกข์ลำบากอันน่ากลัว แต่มันจะคุ้มค่ากับทั้งหมดนั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นพระพักตร์ของพระเยซู

ข้อ 17 นั้นสุดยอด พระเจ้าเองจะทรงเลี้ยงดูพวกเขา พระเจ้าจะทรงนำพวกเขา – และ *พระเจ้าเองจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของพวกเขา!*

ในวิวรณ์ 22:1-7 เราพบแม่น้ำที่บริสุทธิ์ที่มีน้ำแห่งชีวิตไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและในท่ามกลางถนนและบนแต่ละฟากของถนนนั้นมีต้นไม้แห่งชีวิต ต้นไม้แห่งชีวิตออกผลสิบสองชนิด และออกผลทุกๆเดือน จะมีผลไม้มากมายสำหรับทุกคน และแน่นอนว่าจะมีการรับประทานท่ามกลางสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าในนิรันดร์กาล

ในวิวรณ์ 22 เราเรียนรู้เพิ่มเติมว่าใบของต้นไม้แห่งชีวิตจะมีไว้สำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หายอ่านกิจการ 15:13-18, วว. 21:23-27 และจำไว้ว่า: “อย่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกยิว หรือพวกต่างชาติ หรือคริสตจักรของพระเจ้าหลงผิดไป” จะมีฟ้าสวรรค์ใหม่ แผ่นดินโลกใหม่ และนครขาวดงมุกดานั้น ไซแล้วครับ บทที่ 7 น่าชื่นใจที่สุด เราเห็นฝูงชนมหาศาลที่ไม่มีผู้ใดสามารถนับไหว – ผู้ที่ถูกไถ่แล้ว ถูกชำระล้างในพระโลหิตแล้ว ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าโดยมีใบตาลอยู่ในมือของพวกเขา

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระเมษโปดก! แม้กระทั่งในท่ามกลางความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งพระเจ้ายิ่งทรงรัก ช่วยให้อรอดและช่วยให้พ้น พระองค์ไม่ทรงประสงค์ให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย – และนั่นรวมถึง**ตัวคุณ**ด้วย คุณได้รับความรอดแล้วหรือยัง? หากคุณยังไม่ได้รับความรอด พระเจ้าก็ไม่อยากให้คุณต้องตายในความบาปของคุณและตื่นขึ้นมาในนรก พระองค์จะทรงยกโทษคุณและเขียนชื่อของคุณในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก หากคุณจะเพียง “เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า... และท่านจะได้รับความรอด” (กิจการ 16:31)

ในการปิดท้ายบทที่เจ็ด ขอให้ผมกล่าวว่าถ้อยคำที่ว่า “พระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น” ไม่อาจมีสิ่งใดมาเทียบเทียมได้เลยในความลึกซึ้งและความอ่อนโยนของมัน กรุณาสังเกต: พระเมษโปดกผู้ได้ทรงล้างพระโลหิตของพระองค์ไม่ใช่ผู้ที่เซ็ดน้ำตาจากตาของพวกเขา – แต่**พระเจ้าพระบิดาผู้ได้ประทานพระเมษโปดก...** พระเจ้า ที่พวกเขา (และพวกเรา) ได้กระทำบาปต่อ ความบาปทุกอย่างคือการกระทำต่อพระเจ้า แต่พระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของพวกเขาอย่างอ่อนโยนและพวกเขาจะไม่ร้องไห้อีกเลย พวกเขาจะชื่นชมยินดีกับ “การปลอบประโลมเป็นนิรันดร์” และพวกเขาจะชื่นชมยินดีกับสันติสุขที่ไม่ขาดสาย

วิวรณ์ – บทที่แปด

ตราประทับดวงที่เจ็ด

าว. 8:1:

1 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่เจ็ด ความเจ็บก็ครอบคลุมสวรรค์อยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง

ในบทนี้ การแกะตราประทับเหล่านั้นดำเนินต่อไป ตราประทับดวงที่เจ็ด ซึ่งแต่ครั้งเจ็ดนั้นมาจากตราประทับดวงนี้ ถูกแกะออกจากหนังสือม้วนที่มีตราประทับเจ็ดดวงนั้น ตราประทับดวงที่เจ็ดหมายรวมถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างการเป่าแตรทั้งเจ็ดนั้น และการเพช่นทั้งเจ็ดนั้นด้วย และขยายต่อไปยังเวลานั้นเมื่อยุคพันปีถูกนำเข้ามา

ขอให้ผมแสดงภาพประกอบสิ่งที่ผมกำลังหมายถึงหน่อย: ผมแน่ใจว่าตอนคริสตมาสหรือในวันชาติอเมริกา (วันที่ 4 กรกฎาคม) คุณเคยเห็นจรวดลูกหนึ่งถูกยิงขึ้นสู่ท้องฟ้า จรวดลูกนั้นแตกออกเป็นจรวดเล็กๆ เจ็ดอัน และจรวดเล็กๆเหล่านี้ก็แตกออกเป็นจรวดเล็กๆอีกเจ็ดอัน ในข้อพระคำของเรา *ตราประทับดวงที่เจ็ดรวมแตรทั้งเจ็ดเข้าไว้แล้ว และแตรคันที่เจ็ดก็รวมขึ้นทั้งเจ็ดนั้นเข้าไว้แล้ว* วิบัติสามอย่างก็ถูกรวมเข้าไว้แล้ว มันสำคัญมากที่สวรรค์เงียบเสียนานอยู่ครึ่งชั่วโมงตอนที่ตราดวงที่เจ็ดนั้นถูกแกะออก และกระนั้น เมื่อคุณอ่านสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างแตรทั้งเจ็ดนั้นและขึ้นทั้งเจ็ดนั้น คุณก็ไม่ประหลาดใจเลยว่าทั้งสวรรค์ขึ้นเงียบอยู่ตอนที่การพิพากษาอันน่ากลัวนี้ถูกเปิดเผย

เราควรหมายเหตุไว้อย่างแน่นอนว่าพระวิญญาณทรงส่งข้อความเจ็ดอย่างไปยังคริสตจักรเจ็ดแห่ง หนังสือที่ย่อหั้นเห็นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้น ... หนังสือที่บรรจุข้อตกลงต่างๆ ของการไถ่แผ่นดินโลก... ถูกประทับตราด้วยตราประทับเจ็ดดวง ภายใต้ตราประทับทั้งเจ็ดนั้นคือแตรเจ็ดคัน บทที่ 12 และ 13 เปิดเผยแก่เราถึงบุคคลเจ็ดพวก: *หญิงที่ห่มกายด้วยดวงอาทิตย์, พญานาค, ทารกเพศชาย, อัครเทหวุต, ยิวที่เหลื่ออยู่, สัตว์ร้ายที่ออกมาจากทะเล และสัตว์ร้ายที่ออกมาจากแผ่นดินโลก*

ในบทที่ 15 และ 16 เราอ่านเกี่ยวกับ *ชั้นเจ็ดใบ* ซึ่งเต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้าและที่ถูกเทออกลงบนบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลก ในบทที่ 17, 18, 19 และ 20 เราอ่านเกี่ยวกับ *หายนะเจ็ดอย่าง*: *หายนะของบาบิโลนที่เป็นพระศาสนจักร, หายนะของบาบิโลนที่ทำการค้าขาย, หายนะของสัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จ, หายนะของบรรดาประชาชาติที่เป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์, หายนะของโกกและมาโกก, หายนะของซาตาน และหายนะชั่ววินันตร์ของเหล่าคนชั่วที่ตายไปแล้ว* หลังจากหายนะอันน่ากลัวทั้งเจ็ดนี้ เราได้เห็นสิ่งใหม่ที่แสนมหัศจรรย์เจ็ดสิ่ง *วิวรณ์ 21 และ 22* บอกเราเกี่ยวกับ *ฟ้าสวรรค์ใหม่, แผ่นดินโลกใหม่, นครขาวดุจมุกดา, บรรดาประชาชาติใหม่, แม่น้ำสายใหม่, ต้นไม้แห่งชีวิตใหม่, พระที่นั่งใหม่* สิ่งใหม่ทั้งเจ็ดอันเปี่ยมสง่าราศีนี้จะดำรงอยู่ต่อไปตลอดทุกยุคสมัย: “การปกครองของท่านจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้น และสันติภาพจะไม่มีที่สิ้นสุด” (อิสยาห์ 9:7)

เจ็ดเป็นตัวเลขของพระเจ้า...เลขแห่งความสมบูรณ์แบบของพระคัมภีร์ ในหนังสือวิวรณ์เรามีบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงนำกิจการต่างๆของมนุษย์มาถึงจุดสิ้นสุด พระเจ้าจะทรงทำให้ความบาป

ความทุกข์โศก ความอธรรมและความไม่สงบทั้งปวงมาถึงจุดสิ้นสุดอันสมบูรณ์แบบ พระองค์จะทรงช่วยสิ่งทรงสร้างทั้งปวงให้รอดพ้นจากการแช่งสาปซึ่งตกแก่มันเพราะความบาปของอาดัม (โรม 8:22) สิ่งทีอาดัมคนแรกได้สูญเสียไปเพราะความไม่เชื่อฟังต่อคำบัญชาของพระเจ้า อาดัมคนที่สองได้ทรงซื่อกลับมาแล้วโดยความเชื่อฟังและการสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้น

วิวรณ์ 8:1 ให้บันทึกแก่เราเกี่ยวกับการแกะตราประทับดวงที่เจ็ด เมื่อตราประทับดวงนั้นถูกแกะออกก็เกิดความเงียบในสวรรค์ บางสิ่งที่ใหญ่โตมหึมา น่าสะพรึงกลัว ที่ไม่มีใครเคยได้ยินมาก่อน... บางสิ่งที่ไม่มีใครเคยเห็นมาก่อนจนบัดนี้...เกิดขึ้น

เมื่อตราประทับดวงที่เจ็ดถูกแกะออก แตรทั้งเจ็ดนั้นก็เริ่มส่งเสียง การพิพากษาอันน่ากลัวทั้งหมดของแตรเหล่านั้นถูกซ่อนไว้ภายใต้ตราประทับดวงที่เจ็ด และชั้นทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้านั้นด้วย หากคุณจะอ่านวิวรณ์บทที่ 8 จนถึง 16 คุณจะจะไม่ประหลาดใจเลยที่สวรรค์ทั้งสิ้นยื่นตกตะลึง – เงียบสนิท พูดไม่ออก และเหมือนต้องมนต์สะกด – นานครึ่งชั่วโมง!

ผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนั้นหยุดเล่นพิณของตนแล้ว เหล่าทูตสวรรค์ก็หยุดร้องเพลง พวกเขารูปร่างและเสราฟิมก็หยุดสรรเสริญพระเจ้า พลโยธาแห่งสวรรค์ยืนนิ่งในความตะลึงพรึงเพริด *คิดดูสิครับท่านที่รัก!* คิดถึงสวรรค์ที่ยืนนิ่งเงียบอยู่ครึ่งชั่วโมง! คุณนึกภาพออกไหม ถึงการพิพากษาต่างๆซึ่งเต็มไปด้วยความทุกข์โศก เลือดและวิบัติซึ่งถูกเทออกลงบนมนุษย์ชาติ น่ากลัวเหลือเกินจนภาพการพิพากษาอันน่ากลัวเหล่านั้นทำให้ทั้งสวรรค์พูดไม่ออกและนิ่งเงียบ? ขอพระเจ้าทรงโปรดเวทนานคนเหล่านั้นที่จะอยู่บนแผ่นดินโลกตอนที่ตราประทับดวงที่เจ็ดถูกแกะออกด้วยเถิด! *คุณ*จะอยู่ที่นั่นไหม? หากคุณไม่ได้บังเกิดใหม่ คุณก็อาจจะอยู่ แต่คุณสามารถรับความรอดได้เดี๋ยวนี้หากคุณจะเพียงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณเท่านั้น (กิจการ 16:31, โรม 10:9, ยอห์น 5:24)

ท่านผู้อ่านที่รัก คุณจะเป็นคนหนึ่งไหมที่จะต้องเจอกับภาพต่างๆอันน่ากลัวขณะที่คุณต้องเผชิญการพิพากษาต่างๆของพระเจ้าที่ไม่อาจบรรยายได้ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อตราประทับดวงที่เจ็ดนั้นถูกแกะออก? ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยให้คุณไม่ต้องเจอ ขอให้ผมยกภาพประกอบแล้วกัน:

เมื่อไม่นานมานี้ผู้ขับขีที่มีเมคาคนหนึ่งขับรถชนเข้ากับรถคันที่อยู่ข้างหน้าผม คนขับและอีกสองคนเสียชีวิตทันที ในช่วงไม่กี่วินาทีฝูงชนกลุ่มใหญ่ก็เข้ามามุงดู ที่นอนอยู่บนถนนนั้นคือร่างของชายสามคนหนึ่งที่แหลกเหลว กระดูกหัก เลือดออกและบิดเบี้ยว...สามศพ คนอย่างน้อยหนึ่งร้อยคนเข้ามามุงดูอย่างรวดเร็ว ฝูงชนขับไปรอบๆซากรถและจ้องไปที่สามศพนั้นอย่างเงียบๆ คุณสามารถได้ยินเสียงเข็มตกพื้นได้เลย คนเหล่านั้นที่พูดก็พูดแบบกระซิบเบาๆ ไม่ไกลออกไปนักเสียงหวอก็ดังขึ้นเรื่อยๆขณะที่รถพยาบาลมาถึงที่เกิดเหตุอันน่าสลดนั้น ขณะที่ศพเหล่านั้นถูกคลุมด้วยผ้าและถูกยกเข้าไปในรถพยาบาล ไม่มีเสียงใดๆเลย ผู้คนดูเหมือนจะกลั้นหายใจ เหตุการณ์ชวนสลดครวณนั้นทำให้ผมพูดไม่ออกขณะที่ผมมองดูมัน ก็เป็นภาพประกอบของเหตุการณ์น่าสลดที่จะเกิดขึ้นเมื่อการพิพากษาต่างๆของพระเจ้าถูกเทออกลงบนเหล่าคนชั่วในระหว่างครึ่งหลังของช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น

แตรทั้งเจ็ด

วว. 8:2-6:

2 แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ยืนอยู่เฉพะพระพักตร์พระเจ้านั้น ได้รับพระราชทานแตรเจ็ดคัน

3 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำออกมายืนอยู่ที่แท่น และทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวงบนแท่นทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น

4 และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งหลาย จากมือทูตสวรรค์สู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า

5 แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นก็นำกระถางไปบรรจุไฟจากแท่นจนเต็ม และโยนกระถางนั้นลงบนแผ่นดินโลก และมีเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ่าแลบ และแผ่นดินไหว

6 และทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือแตรทั้งเจ็ดคันนั้นก็เตรียมพร้อมที่จะเป่า

ในข้อ 2 ทูตสวรรค์เจ็ดองค์ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า พวกนี้เป็นทูตสวรรค์ที่พิเศษ ไม่ใช่ทูตสวรรค์ทุกองค์ถูกกล่าวว่ายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า กาเบรียลยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า (ลูกา 1:19) มีทูตสวรรค์เช่นนี้อยู่เจ็ดองค์ - ไม่ใช่หก ไม่ใช่แปด - แต่เป็นเจ็ดองค์ ซึ่งเป็นตัวแทนของฤทธานุภาพอันเปี่ยมล้นของพระเจ้าในการพิพากษา พวกเขายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อที่จะเทพระพิโรธของพระเจ้าลงเหนือเหล่าศัตรูของพระองค์ แตรเจ็ดคันถูกมอบให้แก่ทูตสวรรค์เหล่านี้ แตรต่างๆถูกใช้เพื่อเรียกเหล่าทหารให้เข้าทำสงคราม พวกมันถูกใช้ในการนมัสการ สำหรับการเรียกประชุม เพื่อประกาศเทศกาลต่างๆเช่น ปีเสียงแตร เทศกาลอยู่เพิง - และสำหรับการพิพากษาต่างๆ อ่านอพยพ 19:6, อาโมส 3:6, โยชูวา 6:13-16 และเศฟันยาห์ 1:14-16

ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดนี้ได้รับแตรเหล่านั้น ไปประจำตำแหน่งตามที่พวกเขาถูกสั่ง และเตรียมพร้อมที่จะเป่า แต่ก่อนที่จะเป่าแตรเหล่านั้น ยอห์นได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งถือกระถางไฟทองคำอยู่ในมือของตน และเขามายืนอยู่ตรงหน้าแท่นเครื่องหอมทองคำนั้น เราถูกบอกว่าทูตสวรรค์องค์นี้ได้รับพระราชทานเครื่องหอมเป็นอันมาก และเขาถวายเครื่องหอมนั้นร่วมกับคำอธิษฐานของ “วิสุทธิชนทั้งปวง” วิสุทธิชนเหล่านี้คือ วิสุทธิชนแห่งยุคความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น ควันของเครื่องหอมนั้นซึ่งมาพร้อมกับคำอธิษฐานต่างๆของวิสุทธิชนเหล่านั้นลอยขึ้นไปอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าออกจากมือของทูตสวรรค์องค์นั้น ทูตสวรรค์องค์นั้นหยิบกระถางไฟอันหนึ่งและเอาไฟที่มาจากแท่นนั้นใส่ไว้ในกระถางนั้นจนเต็ม และโยนกระถางนั้นเข้ามาในแผ่นดินโลก เมื่อนั้นไฟนั้นถูกโยนเข้ามาในแผ่นดินโลก ก็มีเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ่าแลบ และแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ความเจียบนั้นถูกทำลายเสียแล้ว หากคุณจะสังเกต สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นเมื่อแตรคันที่เจ็ดถูกเป่า (วว. 11:19) และตอนที่ขึ้นไปที่เจ็ดถูกเทออกเช่นกัน ทั้งหมดนี้สิ้นสุดลงเหมือนกัน

ในข้อ 3 เราอ่านว่า “และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำออกมายืนอยู่ที่แท่น...” ทูตสวรรค์อีกองค์นั้นที่มาปรนนิบัติที่แท่นพิสุจน์ว่านี่หาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ทรงเป็นมหา

บุโรหิต ทั้งแท่นทองสัมฤทธิ์และแท่นทองคำนั้นถูกกล่าวถึงตรงนี้ ไม่มีสิ่งทรงสร้างปกติใดสามารถเพิ่มเข้ากับคำอธิบายต่างๆของเหล่าวิสุทธิชนได้ การกระทำของทูตสวรรค์อีกองค์นี้มีลักษณะเป็นคนกลาง...ผู้หนึ่งที่อยู่ระหว่างเหล่าวิสุทธิชนที่ทนทุกข์และอธิษฐานบนแผ่นดินโลกกับพระเจ้าของพวกเขา มี “คนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์” (1 ทธ. 2:5) ด้วยเหตุนี้ เราจึงสรุปได้ว่าทูตสวรรค์องค์นี้หาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากพระเยซูเจ้าเอง คำว่า “ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง” ถูกกล่าวถึงสามครั้งในวิวรณ์ – ครั้งแรกในบทที่ 8:3, ครั้งที่สองในบทที่ 10:1, ครั้งที่สามในบทที่ 18:1

ในโยชูวา 5:13-15 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏตัวในรูปร่างของชายคนหนึ่งเพื่อปกป้องและต่อสู้แทนประชากรของพระเจ้า จงอ่านบันทึกตอนดังกล่าวอย่างตั้งใจและคุณจะเห็นว่าแม่ทัพใหญ่ที่สุดของกองทัพใดก็ตามที่เคยต่อสู้หาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากเป็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ – พระเยซูคริสต์เจ้าเอง ในข้อพระคำที่เราศึกษากันอยู่นี้ “ทูตสวรรค์อีกองค์” นั้นยืนอยู่ที่แท่นเครื่องเผาบูชาซึ่งตั้งอยู่ในลานของพลับพลาของชนชาติอิสราเอล (ลนต. 9:24) ไฟนั้นถูกจุดโดยพระเจ้าเอง และหลังจากนั้นมันก็ถูกรักษาให้ลุกอยู่ต่อไปโดยเครื่องสัตวบูชาประจำวันที่ถูกถวายที่นั่น จำไว้ว่า พระสัญญาต่างๆบนแผ่นดินโลกมีมายังประชากรที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า คือชนชาติอิสราเอล เราทั้งหลายผู้เป็นเจ้าสาวของพระคริสต์จะครอบครองกับพระเยซูเหนืออุทยานสวรรค์ที่ถูกฟื้นฟูกลับสู่สภาพเดิมบนแผ่นดินโลก อิสราเอลประชากรของพระเจ้าเป็นประชากรฝ่ายโลกพร้อมกับพระสัญญาต่างๆฝ่ายโลก เจ้าสาวนั้นเป็นประชากรฝ่ายสวรรค์พร้อมกับพระสัญญาต่างๆฝ่ายสวรรค์

แท่นบูชาที่ถูกกล่าวถึงหกครั้งในวิวรณ์: บทที่ 6:9, บทที่ 8:3, บทที่ 8:5, บทที่ 11:1, บทที่ 14:18, บทที่ 16:7 ในฮีบรู 9:4 เราถูกบอกว่าการเผาไฟที่ถูกใช้ที่แท่นนี้ทำจากทองคำ และถูกใช้เพื่อชนไฟจากแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์นั้น (ฮบ. 9:1-10, ลนต. บทที่ 16)

ข้อ 3 กล่าวต่อไปว่า “ทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น” และเขาถวายมันร่วมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนเหล่านั้น เครื่องหอมนั้นต้องถูกถวายบนแท่นทองคำนั้นตรงหน้าพระที่นั่ง คำถามก็คือว่า วิสุทธิชนเหล่านี้เป็นใคร? เหตุใดพวกเขาถึงกำลังอธิษฐานอยู่? มันดูไม่สมเหตุสมผลเลยที่จะสันนิษฐานว่าคนเหล่านี้เป็นวิสุทธิชนที่รวมกันเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์... พวกเราทั้งหลายที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรแท้ ตอนที่แกะตราประทับดวงที่เจ็ดนั้น คริสตจักรจะอยู่ในสวรรค์แล้ว โดยถูกรับขึ้นไปแล้วก่อนเวลาแห่งการพิพากษาอันน่ากลัวนี้ คริสตจักรถูกรับขึ้นไปตอนต้นของบทที่สี่ และพอถึงวิวรณ์ 8:3 พวกเขาก็จะอยู่กับพระเยซูในหมู่เมฆในฟ้าอากาศเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว “วิสุทธิชนทั้งปวง” เหล่านี้คือ คนที่กลับใจเชื่อเพราะผู้นำสารของพระเจ้าที่ถูกประทับตรา 144,000 คนนั้น ซึ่งเราได้ศึกษาเกี่ยวกับพวกเขาไปแล้วในวิวรณ์ 7 พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของฝูงชนมหาศาลที่ไม่มีผู้ใดนับได้ พวกเขา กำลังอธิษฐานอยู่เพราะว่าพวกเขา กำลังเผชิญกับนรกบนดินภายใต้มืออันเปี่ยมอำนาจของผู้ขี่ม้าขาวตัวนั้นของวิวรณ์ 6:1 เราไม่ถูกบอกว่าการอธิษฐานของพวกเขาคืออะไร แต่ไม่ต้องสงสัยเลยว่าภาระใจร่วมกันของพวกเขา คือ ขอร้องช่วยให้พ้นและการพิพากษาต่อเหล่าคนชั่วที่บีบบังคับพวกเขา พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของพวกเขาโดยทรงให้การพิพากษาที่ไม่เคยมีใครได้ยินมาก่อน

ลงเหนือชนชาติต่างๆแห่งแผ่นดินโลก พระเจ้าทรงปฏิบัติกับอิสราเอลประชากรของพระองค์เหมือนกับที่พระองค์ทรงปฏิบัติกับพวกเขาในสมัยโบราณในกรณีของโยชูวาและการสู้รบแห่งเยรีโค

เครื่องหอมที่ถูกใช้ในการปรนนิบัติในพลับพลาประกอบด้วยส่วนประกอบสี่อย่าง อ่านอพยพ 30:34-38 ส่วนประกอบทั้งสี่อย่างนี้เป็นตัวแทนของพระคริสต์ เหมือนกับที่ข้าวประเสริฐทั้งสี่เล่มนั้นกล่าวถึงพระองค์จากสี่มุมมอง ไฟของพระเจ้าถูกต้องการเพื่อที่จะนำกลิ่นหอมนี้ออกมาจากเครื่องหอมที่มีส่วนผสมสี่อย่างนี้ เหมือนกับที่กลโกธาเป็นวิธีของพระเจ้าในการนำกลิ่นหอมของพระเยซูออกมาอย่างครบบริบูรณ์ (ยอห์น 3:16, ลูกา 22:44)

เครื่องหอมนี้ถูกเผาตอนเช้าและตอนเย็นในพลับพลา (อพย. 30:7-10) กลิ่นหอมหวานของพระคริสต์ ถูกนำเสนอในการเผาเครื่องหอมนี้ ซึ่งบอกเป็นนัยถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นเพื่อเรา, สิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเรา และสิ่งที่พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อเรา เหตุใดทูตสวรรค์องค์นี้ซึ่งถือกระถางไฟทองคำจึงยืนอยู่หน้าแท่นบูชาทองคำนั้นตรงหน้าพระที่นั่งทองคำเพื่อที่จะถวายเครื่องหอมร่วมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวง? ทำไมต้องทำเช่นนั้น? คำตอบก็คือ: ที่ต้องทำอย่างนี้ก็เพราะวิสุทธิชนหมู่ใหญ่นั้นบนแผ่นดินโลกในระหว่างช่วงครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น... เวลาแห่งการพิพากษาเสียงแตรเหล่านั้น พวกเขาต้องการความช่วยเหลือที่มาจากสวรรค์... พวกเขาต้องได้รับความช่วยเหลือจากสวรรค์... ในวาระแห่งความทุกข์ลำบากอันแสนสาหัสนี้ หากวันเหล่านั้นไม่ถูกย้อนสั้นเข้าและหากสวรรค์ไม่ช่วยเหลือพวกเขา ก็คงไม่มีเนื้อหนังใดรอดเลย

ใน วว. 6:9-11 ดวงวิญญาณของวิสุทธิชนเหล่านั้นที่ได้ถูกฆ่าพลีชีพกำลังร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่ไม่มีการวิงวอนเพื่อพวกเขา พวกเขาพันทุกข์แล้วในขณะนั้น พวกเขากำลังหยุดพักอยู่ที่แท่นบูชาเหล่านั้น พวกเขาถูกบอกให้หยุดพักต่อไปอีกหน่อยหนึ่ง จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของพวกเขาจะถูกฆ่าตายเหมือนอย่างพวกเขา ได้ถูกฆ่าตาย วิสุทธิชนเหล่านี้ที่กำลังอธิษฐานและร้องทูลต่อพระเจ้าในบทที่แปดคือ “ผู้รับใช้คนอื่นๆ” เหล่านี้ที่พระเจ้าทรงหมายถึง การวิงวอนเพื่อของทูตสวรรค์องค์นั้นพร้อมกับกระถางไฟนั้นแสดงให้เห็นถึงความมอดกลั้นพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ กระทั่งจนถึงที่สุด

ข้อ 4 บอกเราว่าควันของเครื่องหอมนั้นมาพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนเหล่านั้น และลอยขึ้นไปอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าจากมือของทูตสวรรค์องค์นั้น – ไม่ใช่จากกระถางไฟทองคำใบนั้น แต่จากมือของทูตสวรรค์องค์นั้น นี่บอกเป็นนัยเพิ่มเติมอีกว่าทูตสวรรค์องค์นี้หาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากมหาบุโรหิตองค์นี้รันดร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า นั่นคือพระเยซูคริสต์เจ้า

เมื่อคำอธิษฐานของวิสุทธิชนเหล่านั้นและเครื่องหอมจากกระถางไฟนั้นลอยขึ้นไปถึงพระเจ้าจากมือของทูตสวรรค์องค์นั้น ทูตสวรรค์องค์นั้นก็เอากระถางไฟที่ว่างเปล่าใบนั้นไปที่แท่นนั้นอีก เอาไฟจากแท่นนั้นมาเติมกระถางไฟนั้นให้เต็ม – แต่ไม่มีเครื่องหอมปนกับไฟนั้นแล้ว! เครื่องหอมนั้นถูกปนด้วยคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวง

ข้อ 5 บอกเราว่าทูตสวรรค์องค์นั้นเติมกระถางไฟนั้นด้วยไฟจากแท่นบูชาและโยนไฟนั้นเข้ามาในแผ่นดินโลก หมายเหตุ: เครื่องหอมและคำอธิษฐานเหล่านั้นลอยขึ้นไปถึงพระเจ้า, ไฟนั้นถูกโยนลงมาบนแผ่นดินโลก มีเสียงร้องต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ่าแลบ แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ – และการพิพากษา การพิพากษาอันรุนแรง การ

พิพากษาอันรุนแรงในแบบที่แผ่นดินโลกไม่เคยรู้จักมาก่อนและจะไม่มีใครจะถึงตอนนั้น ซึ่งเป็นเหตุการณ์ในอนาคตและจะเกิดขึ้นในช่วงครึ่งหลังของยุคความทุกข์ลำบากนั้น พระเจ้าจะทรงทำให้การไถ่สิ่งทรงสร้างทั้งปวงเกิดขึ้นจริง (โรม 8:22) “แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นของพระเยซูคริสต์ ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น” สักวันหนึ่งพระเจ้าจะทรงบูรณะแผ่นดินโลกเก่าใบนี้เป็นครั้งที่สอง โดยขจัดร่องรอยทุกอย่างของความชั่วร้ายและของคำสาปแช่งนั้นออกไป และเราจะมีอุทยานสวรรค์ที่ใหญ่โตเหมือนกับที่พระเจ้าได้ทรงให้อา담และเอวาเข้าไปอยู่ตอนที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์

เมื่อทูตสวรรค์องค์นั้นเอากระถางไฟนั้นไป เติมน้ำมันด้วยไฟและโยนไฟนั้นเข้ามาในแผ่นดินโลก เวทีก็ถูกจัดเตรียมไว้แล้วสำหรับหายนะอันสมบูรณ์... เสียงร้องต่างๆในท้องฟ้า ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดินไหวใหญ่ในทันใดนั้นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดก็เตรียมพร้อมที่จะเป่าแตรของตน

แตรคันที่หนึ่ง

าว. 8:7:

7 เมื่อทูตสวรรค์องค์แรกเป่าแตรขึ้น ลูกเห็บและไฟปนด้วยเลือดก็ถูกทิ้งลงบนแผ่นดิน ต้นไม้ไหม้ไปหนึ่งในสามส่วน และหญ้าเขียวสดไหม้ไปหมดสิ้น

ทูตสวรรค์องค์แรกในเจ็ดองค์นั้นก้าวเข้าประจำตำแหน่ง ยกแตรของตนขึ้น และเสียงแตรนั้นก็ดังขึ้นในทันใดนั้น ลูกเห็บ (น้ำแข็งเป็นก้อนๆ), ไฟ (ใช่แล้วครับ ไฟจริงๆ) และเลือด... ไม่ใช่ไฟที่เป็นสัญลักษณ์ ไม่ใช่เลือดที่เป็นสัญลักษณ์ แต่เป็นน้ำแข็งจริงๆ ไฟจริงๆ และเลือดจริงๆ... จะตกจากท้องฟ้าลงบนแผ่นดินโลกที่ๆคุณและผมอยู่วันนี้ หนึ่งในสามของต้นไม้ทั้งหมดจะพินาศ และหญ้าเขียวสดทั้งหมดจะถูกเผาจนสิ้น คุณนึกภาพเช่นนั้นออกไหมครับ? หากคุณพบว่ามันยากที่จะเชื่อว่าน้ำแข็ง ไฟและเลือดจะตกจากท้องฟ้าลงบนแผ่นดินโลกได้ อ่านอพยพ 9:18-25 และจำไว้ว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลง! พระองค์ทรงเป็นเหมือนเดิม วานี้ วันนี้และสืบๆไปเป็นนิตย์

ท่านผู้อ่านที่รักครับ จงปล่อยให้จินตนาการของคุณโลดแล่นให้เต็มที่ จงมองขึ้นไปบนท้องฟ้า คุณนึกภาพเปลวไฟ เลือดไหลเป็นลำธาร และน้ำแข็งก้อนใหญ่ๆตกลงมาบนแผ่นดินโลกออกไหม? จงมองไปที่ภูเขาต่างๆ (หากคุณอยู่ในที่ๆมีภูเขา) จากจุดที่ผมนั่งบอกให้คนพิมพ์ข้อความนี้อยู่ ผมก็มองเห็นภูเขาเล็กๆลูกหนึ่งและในวันที่อากาศแจ่มใส ผมก็มองเห็นเทือกเขาบลูริจซึ่งปกคลุมไปด้วยต้นไม้ จงมองไปที่เนินเขาต่างๆ คุณนึกภาพออกไหม ต้นไม้ทั้งหมดถูกเผา ควันลอยขึ้นไป – และหญ้าถูกเผาจนเกรียม? ผู้คนจะกรี๊ดร้อง วิ่งหนี อ้อนวอน ล้มทับใส่กัน ลูกเห็บจะตกกระแทกศีรษะของพวกเขา พวกเขาจะเลือดไหลโซมกาย

ผมได้ยินคุณพูดใหม่ว่า “อาจารย์กรีน ฉันไม่เชื่อเรื่องพระเจ้าที่เป็นแบบนี้หรอก”? เพื่อนที่รักครับ สิ่งที่คุณเชื่อไม่สำคัญเลย สิ่งที่คุณคิดไม่สำคัญเลย สิ่งที่คุณอาจเคยได้ยินจากริมฝีปากของนักเทศน์บางคนก็ไม่เปลี่ยนแปลงอะไร การพิพากษาอันน่ากลัวซึ่งเต็มไปด้วยเลือด น้ำแข็งและไฟจะถูกเทลงบนแผ่นดินโลกนี้เมื่อทูตสวรรค์องค์นั้นเป่าแตรคันแรก

บางคนอ่านข้อความเหล่านี้มีที่หลบภัยจากพายุ บางคนมีที่หลบภัยจากระเบิด ผมไม่ได้กำลังวิพากษ์วิจารณ์ใครก็ตามที่มีที่หลบภัยอย่างนั้น แต่หากคุณวิ่งไปยังที่หลบภัยจากพายุตอนที่พายุทอร์นาโดกำลังมา...

หากพายุต่างๆทำให้คุณกลัว... หากการคิดถึงสงครามปรมาณูทำให้คุณหวาดกลัว – จันเพื่อนที่รักครับ จงคิดถึงสิ่งนี้: จะไม่มีที่ให้อ่อนตัว จะไม่มีทางหนี เมื่อพระพิโรธของพระเจ้าถูกปล่อยออกมา!

หลังจากที่การรับขึ้นไปถึงเกิดขึ้นแล้ว หลังจากที่เหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าถูกรับขึ้นไปพบกับพระเยซูในฟ้าอากาศแล้ว สักวันหนึ่งเครือข่ายวิทยุและโทรทัศน์ของโลกจะส่งคำประกาศเช่นนี้ออกไป: “ท่านสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษทั้งหลาย ท้องฟ้าดูแปลกพิลึกจริงๆ อากาศก็ร้อนผิดปกติ ในพื้นที่บางส่วนมีรายงานว่าไฟและน้ำแข็งปนกับของเหลวเหนียวๆสีแดง (บางคนกล่าวว่ามันเป็นเลือด) กำลังตกใส่แผ่นดินโลก บรรดานักวิทยาศาสตร์ นักเคมี นักโหราศาสตร์ และเหล่าผู้พยากรณ์อากาศต่างสับสนงุนงง ไม่มีใครดูเหมือนจะเข้าใจสาเหตุของการตกลงมาอันน่ากลัวของน้ำแข็ง ไฟและเลือดนี้ คอยรับฟังข้อมูลในโอกาสต่อไปเมื่อเราได้รับมันครับ”

ผมรู้ว่าบางคนในพวกคุณคิดว่าสิ่งที่ผมเพิ่งกล่าวไปนั้นเป็นเรื่องเหลวไหล โง่เขลา และขาดเหตุผลทั้งปวง แต่หากคุณยังทำบาปต่อไปเหมือนอย่างที่คุณบางคนกำลังทำอยู่ หากคุณเมินพระเจ้าและไม่ใส่ใจต่อเสียงเรียกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ – สักวันหนึ่งคุณก็จะเชื่อว่าเหตุการณ์ที่ “เหลวไหล” เหล่านี้กำลังเกิดขึ้นจริง!! หากผมไม่สามารถทำให้คุณเชื่อได้ หากพระวาระของพระเจ้าไม่สามารถทำให้คุณเชื่อได้ – พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ก็จะทำให้คุณเชื่อ มันไม่ใช่ฐานะการอะไรของผมที่จะบังคับคุณให้ต้อนรับพระคริสต์ – แต่มันเป็นฐานะของผมที่จะเตือนคุณเกี่ยวกับพระพิโรธของพระเจ้าที่จะมา นั่น “จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า” เดียวนี้ – และพระเจ้าจะทรงช่วยคุณให้รอด!

แทรคคันที่สอง

ว. 8:8-9:

8 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สองเป่าแตรขึ้น ก็มีสิ่งหนึ่งเหมือนภูเขาใหญ่กำลังลุกไหม้ถูกทิ้งลงไปในทะเล และทะเลนั้นได้กลายเป็นเลือดเสียหนึ่งในสามส่วน

9 สัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นตายเสียหนึ่งในสามส่วน และบรรดาเรือกำปั่นแตกเสียหนึ่งในสามส่วน

พระคัมภีร์เป็นความจริงในทุกรายละเอียดปลีกย่อย มันได้รับการดลใจด้านถ้อยคำ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงระมัดระวังที่จะชี้ให้เห็นตรงนี้ว่าไม่ใช่ภูเขาลูกหนึ่งจริงๆ – แต่ “สิ่งหนึ่งเหมือน” ภูเขาใหญ่ลูกหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เราเข้าใจได้ว่ามันมีลักษณะอย่างไรเมื่อเราคิดถึงภูเขาใหญ่ลูกหนึ่งร่วงลงไปในทะเล สิ่งที่ยอห์นเห็นจริงๆนั้นย่อมเป็นอุกกาบาตลูกใหญ่อ่างไม่ต้องสงสัย ซึ่งมีไฟลุกอยู่ พระเจ้าเพียงแค่ปล่อยให้อุกกาบาตขนาดใหญ่ยักษ์ลูกหนึ่งเป็นอิสระ และมันก็พุ่งเข้าไปแผ่นดินโลกในเปลวไฟ พระคำข้อนี้กล่าวว่า “ทะเลนั้นได้กลายเป็นเหมือนเลือด” (จงสังเกต – *ทะเล* ไม่ใช่ *ทะเลต่างๆ*) ซึ่งน่าจะหมายถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เพราะว่าชนชาติอิสราเอลกลับมาอยู่ในแผ่นดินของตนแล้วตอนนั้น ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะครอบครองจากกรุงเยรูซาเล็ม และศูนย์กลางแห่งการพิพากษาเหล่านี้ทั้งสิ้นจะอยู่บนแผ่นดินอิสราเอล พวกมันจะไปถึงที่สูญปลายทั้งสี่ของแผ่นดินโลก แต่จะรุนแรงที่สุดในแผ่นดินของอิสราเอล

เมื่อมวลลูกไหม้หมิ่นน้ำตกละเลาะลง มันก็เปลี่ยนหนึ่งในสามของทะเลนั้นให้กลายเป็นเลือด ไข่แล้ว ครีบ น้ำได้กลายเป็นเลือด – ไม่ใช่เลือดที่เป็นสัญลักษณ์ แต่เป็นเลือดจริงๆ! หากคุณสงสัยว่าจะถูกเปลี่ยน เป็นเลือดล้วนๆได้หรือ จงอ่านเกี่ยวกับภัยพิบัติแรกของอียิปต์เมื่อฟาโรห์กบฏต่อพระเจ้า (อพย. 7:19-21) จง อ่านเรื่องราวตอนที่พระเจ้าทรงเปลี่ยนน้ำแห่งแม่น้ำไนล์ให้กลายเป็นเลือด: “แล้วน้ำในแม่น้ำก็กลายเป็น เลือดทั้งสิ้น ปลาที่อยู่ในแม่น้ำก็ตาย แม่น้ำก็เหม็น และชาวอียิปต์ก็ดื่มน้ำในแม่น้ำนั้นไม่ได้ มีเลือดทั่วแผ่นดิน อียิปต์” ความแตกต่างเดียวระหว่างภัยพิบัติแรกของชาวอียิปต์นี้กับผลกระทบที่มีต่อทะเลนั้นโดยการตกลงมา ของมวลไฟลูกนี้ ก็คือว่าแค่หนึ่งในสามของทะเลนั้นจะกลายเป็นเลือดเมื่อภูเขาที่มีไฟลูกนั้นพุ่งชน ดังนั้น แค่ หนึ่งในสามของสิ่งมีชีวิตเท่านั้นจะตาย หนึ่งในสามของเรือเหล่านั้นจะถูกทำลายเช่นกัน นี่อาจจะเกิดขึ้นเพราะ คลื่นยักษ์เมื่อภูเขาที่มีไฟลูกนั้นตกลงในทะเลนั้น ลองคิดดูสิครับ! (พายุใหญ่ลูกหนึ่งได้ทำลายกองเรือสเปน Spanish Armada)

แตรคันที่สาม

ว. 8:10-11:

10 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามเป่าแตรขึ้น ก็มีดาวใหญ่ดวงหนึ่งเป็นเปลวไฟลูกโพลงดุจโคมไฟตกจาก ท้องฟ้า ดาวนั้นตกลงบนแม่น้ำหนึ่งในสามส่วน และตกที่บ่อน้ำพุทั้งหลาย

11 ดาวดวงนี้มีชื่อว่าบอระเพ็ด รสของน้ำกลายเป็นรสขมเสียหนึ่งในสามส่วน และคนเป็นอันมากก็ได้ ตายไปเพราะน้ำนั้นกลายเป็นน้ำรสขมไป

จงหมายเหตุคำว่า “เป็นเปลวไฟลูกโพลงดุจโคมไฟ” ตรงนี้ยอห์นใช้โคมไฟอันหนึ่งเพื่อยกภาพ ประกอบไฟสว่างจ้าลูกใหญ่นั้นที่ตกมาจากท้องฟ้า เหมือนกับที่เขาได้ใช้ภูเขาไฟนั้นเพื่อยกภาพประกอบมวลไฟลูก นั้นที่อยู่ใต้แตรคันที่สอง เมื่อแตรคันที่สามถูกเป่า ยอห์นก็เห็นดาวใหญ่ดวงหนึ่งตกมาจากท้องฟ้า โดยลูกไฟไหม้ เหมือนอย่างคบเพลิงขนาดยักษ์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่านี่จะเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มาจากฟากฟ้า – อุกกาบาตหรืออะไร ประมาณนั้น – ที่พระเจ้าทรงปล่อยให้มันเป็นอิสระ และเมื่อมันร่วงลงมามันก็จะมีรูปร่างเหมือนคบเพลิงขนาด ยักษ์ ในเส้นทางที่มีไฟลูกของมันทะลุผ่านฟากฟ้าลงมาขณะที่มันพุ่งเข้าหาแผ่นดินโลก ณ ความเร็วที่ไม่อาจ ทราบได้ เมื่อไอแก๊สเหล่านั้นกระจายไปทั่วชั้นบรรยากาศ และไอเหล่านี้ระเบิดออก พวกมันก็จะถูกดูดซึมโดย น้ำเหล่านั้น – และแม่น้ำและบ่อน้ำพุหนึ่งในสามส่วนก็จะถูกทำให้มีพิษโดยแก๊สเหล่านั้นที่มาจากคบเพลิงลูก ใหม่อันนี้ น้ำเหล่านี้จะถูกทำให้มีรสขมมาก คนเป็นอันมากจะเสียชีวิตเพราะดื่มน้ำที่มีพิษนี้ “บอระเพ็ด” เป็น พิษยี่สิบชนิดหนึ่ง ซึ่งมีรสขมสุดๆ โดยใช้ในการผลิตแอบซินธ์ (absinthe) ซึ่งถูกใช้ในประเทศฝรั่งเศสเป็น เครื่องดื่มชนิดหนึ่ง และมีฤทธิ์ทำให้มึนเมาและเป็นอันตรายต่อร่างกายมนุษย์มากกว่าสุราทั่วไปที่รู้จักกันใน อเมริกา

วาระนี้แห่งการพิพากษาถูกบอกล่วงหน้าโดยศาสดาพยากรณ์เยเรมีย์: “เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล จึงตรัสว่า “ดูเถิด เราจะเลี้ยงชนชาตินี้ (ชนชาติอิสราเอล) ด้วยบอระเพ็ด และให้น้ำดื่มขมเขาค็ด” (เยรม. 9:15) ขอขอบคุณพระเจ้าที่ผมจะไม่อยู่ที่นี้...คุณไม่ต้องอยู่ที่นี้... คุณรับความรอด ได้หากคุณยังไม่รอดวันนี้ และหากคุณบังเกิดใหม่แล้วตอนนี้คุณก็ไม่มีอะไรต้องกลัวหรือหวาดหวั่น เพราะคุณ

จะไม่อยู่ที่นี้ ผู้ที่บังเกิดใหม่แล้วจะได้นั่งอยู่ที่การเลี้ยงสมรสนั้นในท้องฟ้าตอนที่การพิพากษาน่ากลัวเหล่านี้เกิดขึ้น (ว. 19:7-10)

เตร้านที่สี่

ว. 8:12-13:

12 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สี่เป่าเตร้านขึ้น ดวงอาทิตย์ก็ถูกทำลายไปหนึ่งในสามส่วน ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลายก็เช่นเดียวกันจึงมืดไปหนึ่งในสามส่วน กลางวันก็ไม่สว่างเสียหนึ่งในสามส่วน และกลางคืนก็เช่นเดียวกันกับกลางวัน

13 แล้วข้าพเจ้าก็มองดูและได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้า ร้องประกาศเสียงดังว่า “วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงเตร้านของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว!”

ในดาเนียล 4:26 เราเรียนรู้ว่าสวรรค์ปกครอง ตรงนี้เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สี่เป่าเตร้านของตน หนึ่งในสามของดวงอาทิตย์ก็ถูกโจมตี หนึ่งในสามของดวงจันทร์ถูกโจมตี หนึ่งในสามของดวงดาวต่างๆถูกโจมตี หนึ่งในสามของกลางวันก็ถูกทำให้มืดไป – และกลางคืนก็เช่นเดียวกัน นั่นหมายความว่าหนึ่งในสามของแสงกลางวันจะถูกทำให้มืดไปทั่วโลก ในเวลาปัจจุบันนี้ เมื่อมันสว่างในสหรัฐอเมริกา มันก็มีมืดในจีน เมื่อมันสว่างในจีน มันก็มีมืดที่นั่นในสหรัฐอเมริกา แต่เมื่อเตร้านที่สี่ถูกเป่า มันก็จะมืดหนึ่งในสามของกลางวันของจีนและหนึ่งในสามของกลางวันของอเมริกา ซึ่งพิสูจน์ว่าสวรรค์ปกครองจริงๆและว่าพระเจ้าทรงควบคุมกิจวัตรต่างๆของสวรรค์และแผ่นดินโลก

ในข่าวประเสริฐที่เขียนโดยลูกา เราอ่านว่า “จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ ที่ดวงจันทร์ และที่ดวงดาวทั้งปวง และบนแผ่นดินก็จะมีความทุกข์ร้อนตามชาติต่างๆ ซึ่งมีความฉงนสนเท่ห์เพราะเสียงกึกก้องของทะเล และคลื่นจิตใจมนุษย์ก็จะสลับสไปเพราะความกลัว และเพราะสังหารถึงเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิดในโลก ด้วยว่า ‘บรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้านไป’” (ลูกา 21:25, 26)

แปดร้อยปีก่อนพระเยซูประสูติ พระเจ้าได้ตรัสแก่โยเอลและได้ประทานภาพของภัยพิบัติต่างๆแก่เขา ซึ่งจะมาพร้อมกับวันแห่งพระเยโฮวาห์ จงอ่านข้อพระคำเหล่านี้ – และจงตัวสัน หากคุณยังไม่ได้บังเกิดใหม่ จงอ่านพวกมันและจงชื่นชมยินดีหากคุณสามารถได้รับความรอดแล้ว ที่คุณจะไม่อยู่ที่นี้เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจริง และจากนั้นจงพยายามเต็มที่ที่จะชักจูงคนบาปทุกคนให้มารับความรอดเท่าที่คุณจะทำได้!

“อนิจจาหนอนวันนั้น เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามาแล้ว วันนั้นจะมาเป็นการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ อาหารถูกตัดออกจากเบื้องหน้าสายตาของพวกเราแล้ว เออ ความปิติและความยินดีก็ขาดไปจากพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเราแล้ว มีไข้หรือ เมล็ดพืชก็เน่าอยู่ในดิน ฉางก็รกร้าง ยิ่งก็หักพังลง เพราะว่าข้าวเหี่ยวแห้งไปเสียแล้ว

“สัตว์ทั้งหลายร้องครวญครางแล้วหนอ ผู่วิวก็งุนงง เพราะว่าไม่มีทุ่งหญ้าให้มัน ผูงแกะก็อ่อนระอาไป โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ เพราะว่าไฟได้เผาผลาญทุ่งหญ้าแห่งถิ่นทุรกันดาร และ

เปลวไฟได้ไหม้ต้นไม้ในทุ่งนาเสียหายหมดแล้วถึงแม้ว่าสัตว์ป่าก็ร้องทูลพระองค์ด้วย เพราะว่ามีน้ำในห้วยแห้งไป และไฟก็เผาผลาญทุ่งหญ้าแห่งถิ่นทุรกันดาร

“จงเป่าแตรที่ในศิโยน จงเปล่งเสียงปลุกบนภูเขาริสุทธ์ของข้าพเจ้า ให้ชาวแผ่นดินทั้งสิ้นตัวสั่น เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์กำลังมาแล้ว ใกล้เข้ามาแล้ว เป็นวันแห่งความมืดและความมืดครึ้ม เป็นวันที่มีเมฆและความมืดทึบ ดุจแสงสว่างยามเช้าที่แผ่ปกคลุมไปทั่วภูเขาทั้งหลาย ประชาชนจำนวนมากและมีกำลังยิ่ง ตั้งแต่สมัยโบราณก็ไม่เคยมีเหมือนอย่างนี้ และตั้งแต่นี้ไปก็จะมีอีกตลอดปีทั้งหลายชั่วอายุไฟเผาผลาญอยู่ข้างหน้ามันทั้งหลาย และเปลวไฟไหม้อยู่ข้างหลัง แผ่นดินนั้นเหมือนสวนเอเดนก่อนหน้ามันทั้งหลาย พอให้หลังมันไปแล้วก็เป็นถิ่นทุรกันดารที่รกร้าง ไม่มีอะไรจะรอดพ้นมันเลย

“ร่างของมันทั้งหลายเหมือนร่างของพวกม้า มันจะวิ่งเหมือนกับม้าสงคราม เหมือนอย่างเสียงรถรบ มันจะแผ่นอยู่บนยอดเขา เหมือนเสียงแตกของเปลวไฟที่ไหม้ต่อข้าว เหมือนกองทัพอันเข้มแข็งแปรกระบวณเข้าสงคราม เมื่อชนชาติทั้งหลายเห็นหน้ามันก็จะกระสับกระส่าย ใบหน้าทุกคนก็จะซีดเซียว มันทั้งหลายจะวิ่งเหมือนทหาร และปืนกำแพงเหมือนนักรบ ต่างก็จะเดินไปตามทางของตัว มันจะไม่แตกแถวออกไป มันทั้งหลายจะไม่รวมกันเลย ต่างก็จะเดินอยู่ในทางของตน เมื่อมันตะลุยดาบ มันก็ไม่ได้รับบาดเจ็บ มันจะกระโดดเข้าในเมือง มันจะวิ่งอยู่บนกำแพงเมือง มันจะปืนเข้าไปในบ้านเรือน มันจะเข้าไปทางหน้าต่างเหมือนกับโจร แผ่นดินโลกจะหวั่นไหวต่อหน้ามัน ฟาสุวรรณค์จะสั่นสะเทือน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะมืดไป ดวงดาวจะอัปแสง พระเยโฮวาห์จะทรงส่งพระสุรเสียงต่อหน้ากองทัพของพระองค์ เพราะค่ายของพระองค์ใหญ่โตยิ่งนัก ผู้ที่กระทำตามพระวามะของพระองค์นั้นมีเดชานุกาพมาก เพราะว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์เป็นวันใหญ่โตและน่ากลัวยิ่งนัก ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้” (โยเอล 1:15-2:11)

สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในอนาคต และหากคุณยังไม่ได้รับความรอด มันก็เป็นไปได้ว่าคุณอาจจะอยู่ที่นั่นตอนที่พวกมันเกิดขึ้น

คำประกาศแบบเป็นสากลเกี่ยวกับวิบัติทั้งสามนั้น

ข้อ 13: “แล้วข้าพเจ้าก็มองดูและได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้า ร้องประกาศเสียงดังว่า “วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงแตรของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว” ”

จงสังเกต: ยอห์นกล่าวว่า “ข้าพเจ้าก็มองดู... ข้าพเจ้าได้ยิน” ทั้งตาและหูถูกใช้งาน ซึ่งบอกเป็นนัยถึงความใส่ใจอย่างระมัดระวังและความสนใจของสาวกที่รักผู้หนึ่งในเหตุการณ์เหล่านั้นซึ่งเกิดขึ้นตรงหน้าเขา ทูตสวรรค์องค์นั้นกำลังบินไปทั่วท้องฟ้า เขาสามารถมองเห็นทั่วทั้งแผ่นดินโลก จากใจกลางของมันไปจนถึงสุดขอบจักรวาล การร้องสามครั้งว่า “วิบัติ! วิบัติ! วิบัติ!” ประกาศการพิพากษาอันน่ากลัวที่สุดเท่าที่เคยถูกประกาศมา... การพิพากษาเหล่านั้นที่เหนือจินตนาการของมนุษย์

“วิบัติ” เหล่านั้นจะเกิดกับคนเหล่านั้นที่ลงหลักปักฐานอยู่บนแผ่นดินโลกเป็นพิเศษ คนเหล่านั้นที่ไม่ยอมฟังคำเตือนอันจริงจังกจากสวรรค์ และสิ่งๆที่มีประกาศถึงการพิพากษา พวกเขาที่ยึดติดกับแผ่นดินโลกนี้ ให้เป็นบ้านของตนและที่อยู่อาศัยของตน ราวกับว่าพวกเขาจะอยู่ที่นั่นตลอดไป คนแบบนี้ยังมีชีวิตอยู่วันนี้

คำว่า “คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก” ถูกใช้สองครั้งก่อนหน้านี้แล้ว ในบทที่ 3:10 และ 6:10 โดยหมายถึงคนเหล่านั้นที่ความทุกข์ลำบากนั้นจะมาถึงพวกเขา และเกี่ยวข้องกับเหล่าผู้เชื่อชาวฟีลาเดลเฟียและดวงวิญญาณเหล่านั้นที่อยู่ใต้แท่นบูชานั้น ดวงวิญญาณเหล่านั้นที่อยู่ใต้แท่นบูชานั้นได้รับการปลอบประโลม โดยการถูกให้คำมั่นว่าคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะถูกพิพากษาเมื่อพี่น้องของพวกเขาถูกฆ่าตายแล้ว (ในช่วงสามปีครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากนั้น)

นี่เป็นคนอีกกลุ่มหนึ่งอย่างชัดเจน ซึ่งถูกกล่าวโดยใช้คำว่า “คนทั้งหลายที่อยู่บน” แผ่นดินโลก วิบัติอันน่ากลัวเหล่านี้ของพระเจ้าจะถูกส่งมาต่อสู้กับคนวิปริตที่ไม่เชื่อกลุ่มนี้... ต่อสู้กับพวกยิวก่อน จากนั้นก็ต่อสู้กับเหล่าผู้อยู่อาศัยของแผ่นดินโลกและจักรวรรดิของโรม และสุดท้ายมันจะไปถึงทุกตารางนิ้วของจักรวาลและจะจัดการกับทุกคนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก นี่จะเป็นอันสุดท้าย, *โอเมกา*, แห่งการพิพากษาใหญ่ยักษ์แห่งโทสะของพระเจ้า

วิวรณ์ – บทที่เก้า

แตรคันที่ห้า

วว. 9:1-12:

1 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นดาวดวงหนึ่งตกลงมาจากฟ้าลงมาที่แผ่นดินโลก และประทานลูกกุกูญแก่สำหรับเหวที่ไม่มีกั้นเหวให้แก่ดาวดวงนั้น

2 เมื่อเขาเปิดเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้น ก็มีควันพลุ่งขึ้นมาจากเหวนั้น ควันที่เตาใหญ่ และดวงอาทิตย์ และอากาศก็มีดับไป เพราะเหตุควันที่ขึ้นมาจากเหวนั้น

3 มีฝูงตั๊กแตนบินออกจากควันนั้นมายังแผ่นดินโลก ได้ประทานอำนาจแก่ตั๊กแตนนั้น เหมือนกับอำนาจของแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลก

4 และมีคำสั่งแก่มันไม่ให้ทำร้ายหญ้าบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ แต่ให้ทำร้ายคนเหล่านั้นที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของเขาเท่านั้น

5 และไม่ให้ฆ่าคนเหล่านั้น แต่ให้ทรมานเขาห้าเดือน การทรมานนั้นเป็นการทรมานที่เหมือนกับถูกแมลงป่องต่อย

6 ตลอดเวลาเหล่านั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตายแต่จะไม่พบ เขาอยากจะทำตาย แต่ความตายจะหนีไปจากเขา

7 ตั๊กแตนนั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่ผูกเครื่องพร้อมสำหรับออกศึก บนหัวมีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนมงกุฎทองคำ หน้ามันเหมือนหน้ามนุษย์

8 ผมมันเหมือนผมผู้หญิง ฟันมันเหมือนฟันสิงโต

9 มันมีทับทรวงเหมือนกับทับทรวงเหล็ก เสียงปีกมันเหมือนเสียงรถม้าเป็นอันมากกรูเข้ารบเข้าศึก

10 มันมีหางเหมือนหางแมลงป่อง และหางมันนั้นมีเหล็กใน มันมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือน

11 มันมีทูตแห่งเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้นเป็นกษัตริย์ปกครองมัน ที่มีชื่อเรียกในภาษาฮีบรูว่า อาบัตโดน แต่ในภาษากรีกเรียกว่า อปอลลิโยน

12 วิบัติอย่างหนึ่งที่หนึ่งผ่านไปแล้ว คุณเกิด ยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

เมื่อแตรคันที่ห้าถูกเป่าเสียงดัง ยอห์นก็เห็น “ดาวดวงหนึ่ง” ตกจากฟ้า นี่ไม่ใช่ดาวดวงหนึ่งจริงๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสื่อความหมายชัดเจนเมื่อพระองค์ทรงกล่าวถึงดาวดวงนั้นว่า “เขา” นี่ไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใด ในโยบ 38:7 พวกทูตสวรรค์ถูกเรียกว่าดวงดาวต่างๆ เหล่าผู้รู้พระคัมภีร์ไม่เห็นพ้องตรงกันว่านี่คือผู้ใด แต่หลังจากการศึกษาค้นคว้าหลายปีในพระวจนะของพระเจ้า โดยเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ ที่เป็นฝ่ายวิญญาณกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ ส่วนตัวแล้วผมก็เชื่อว่า “เขา” ผู้นี้หาใช่ใครอื่นใดไม่นอกจากพระเยซูคริสต์เจ้า นักอภิบาลท่านหนึ่งกล่าวด้วยใจกล้าว่าดาวดวงนี้ คือซาตาน แต่ผมไม่เห็นด้วย

ดาวที่ย่อหุ้มเห็นตลกจากฟ้ามีลูกกุกกุกแจเพื่อไขเปิดแหวนที่ไม่มีกั้นนั้น และตามที่วิวรณ์ 1:18 ว่าไว้ “เราเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ ดูกูเถิด เรากียังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน **และเราถือลูกกุกกุกแจแห่งนรกและแห่งความตาย**” ด้วยเหตุนี้ ผมจึงเชื่อว่าทูตสวรรค์องค์นี้ทำให้ใครอื่นใดไม่นอกจากพระบุตรของพระเจ้าในรูปร่างทูตสวรรค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยนายอำเภอของพระเจ้า ทรงเป็นผู้บัญชาการตำรวจของพระเจ้า ผมเชื่อว่านี่เป็นบุคคลเดียวกันกับที่ปรากฏในวิวรณ์ 20:1-3 เมื่อพระองค์เสด็จลงมาโดยถือลูกกุกกุกแจดอกหนึ่ง และทรงไขเปิดแหวนที่ไม่มีกั้นนั้น พระองค์ทรงถือโซ่เส้นหนึ่งในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงมัดซาตานและขังมันไว้ในแหวนนั้น ขอขอบคุณพระเจ้า พญามารจะถูกจองจำด้วยโซ่ตรวนเป็นเวลาหนึ่งพันปี!

ข้อเท็จจริงเหล่านี้ทำให้ผมเห็นชัดเจนว่าทูตสวรรค์ที่เป็นดาวดวงนี้ไม่ใช่ซาตาน แต่เป็นพระเยซูคริสต์เจ้า เหตุผลมีอยู่ว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คงไม่ฝากลูกกุกกุกแจแห่งนรกไว้กับทูตสวรรค์ที่ทำบาปตนใดหรือซาตาน

“แหวนไม่มีกั้น” นั่นคือนรก... ไม่ใช่บึงไฟนั้น ผมจะอธิบายเกี่ยวกับบึงไฟนั้นเพิ่มเติมเมื่อเราไปถึงวิวรณ์ 20 นรกเป็นคุกของเหล่าวิญญาณคนชั่วที่ได้ตายไปตั้งแต่อาดัมเป็นต้นมา พวกปีศาจอยู่ที่นั่น เหล่าวิญญาณของคนชั่วอยู่ที่นั่น แต่ซาตานกำลังเดินขึ้นลงอยู่ในแผ่นดินโลก – บางครั้งในฐานะสิงโตคำราม บางครั้งก็ในฐานะทูตแห่งความสว่าง (โยบ 1:6-12; 1 เปโตร 5:8; 2 คร. 11:13-15)

ในลูกา 16 เรามีบันทึกเรื่องราวอันน่าสะเทือนใจเกี่ยวกับเศรษฐีคนนั้นและลาซารัส นี่ไม่ใช่คำอุปมา มันเป็นบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของเศรษฐีคนหนึ่งและขอทานคนหนึ่ง ทั้งคู่ได้เสียชีวิต บิดาอับราฮัมและลาซารัสถูกเอ่ยชื่อ – และพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยใช้ชื่อเฉพาะของวิสุทธิชนที่เสียชีวิตไปแล้วของพระเจ้าในคำอุปมาต่างๆเลย เศรษฐีคนนี้ได้เสียชีวิตและเขาลิ้มตาขึ้นในนรก เขาถูกรรมานอยู่ในเปลวไฟ เขาอ่อนวอนขอน้ำเพื่อมาทำให้ลิ้นที่แห้งผากของเขาเย็น ขอทานลาซารัสได้เสียชีวิต และถูกพวกทูตสวรรค์พาไปอยู่ในทรวงอกของอับราฮัม... สถานที่แห่งการหยุดพัก

ทารกน้อยนอนพักอยู่บนทรวงอกของผู้เป็นแม่ ทรวงอกของอับราฮัมคือ อุทยานสวรรค์ของพระเจ้า อับราฮัมอยู่ที่นั่น วิสุทธิชนทุกคนที่ตายไปแล้วก็อยู่ที่นั่น เปาโลถูกรับขึ้นเข้าไปในอุทยานสวรรค์ (2 คร. 12:1-4) เมื่อเศรษฐีคนนั้นอ่อนวอนอับราฮัมให้ส่งลาซารัสมาจุ่มน้ำของเขาในน้ำและแตะลิ้นของเขาให้เย็น เขาก็ถูกเตือนให้ระลึกว่าลาซารัสไม่สามารถมายังที่ๆเขาอยู่ได้ เพราะวาระหว่างไฟนั้นและอุทยานสวรรค์แห่งการหยุดพัก มีเหวใหญ่กั้นขวางอยู่

ในยุคของภาคพันธสัญญาเดิม วิสุทธิชนทุกคนที่ตายไปแล้วก็ไปยังใจกลางของแผ่นดินโลก นรกถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ระหว่างไฟนรกและอุทยานสวรรค์ซึ่งเป็นที่ๆอับราฮัมอยู่ มีเหวใหญ่กั้นขวาง ผมเชื่อว่าแหวนนี้บัดนี้ได้ถูกทำลายลงแล้ว และสิ่งที่เคยเป็นอุทยานสวรรค์ในยุคของภาคพันธสัญญาเดิมนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของสถานที่ๆมีไฟเผาไหม้ซึ่งเรียกว่านรกแล้ว “เพราะฉะนั้นนรกก็ขยายที่ของมันออก และอัปากเสียโดยไม่จำกัด...” (อิสยาห์ 5:14) ผมเชื่อว่าพระเจ้าแค่ทรงเอาฉากรกออกไป และบัดนี้วิญญาณของคนที่ไม่รอดก็อยู่ใน

ใจกลางของแผ่นดินโลกทั้งหมด แผ่นดินโลกเป็นทรงกลม ใจกลางนั้นเป็นรูปทรงกลม และด้วยเหตุนี้มันจึงไม่มี
กัน ผมเชื่อว่านรกอยู่ในใจกลางของแผ่นดินโลกนี้

ที่การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว วิญญาณของเหล่าคนชั่วจะถูกนำออกมาจากนรกที่อยู่ในใจกลาง
แผ่นดินโลก และพวกเขาจะปรากฏตัวหน้าพระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้นเพื่อรับการตอบแทนอันสาสมตามความชั่ว
ของพวกเขา ไซแล้วครับ จะมีการลงโทษในระดับที่แตกต่างกันไปในนรก พระเจ้าคงไม่อาจเป็นพระเจ้าที่
ยุติธรรมได้และทรงยอมให้เด็กวัยรุ่นหนุ่มหรือสาวซึ่งถูกเลี้ยงดูมาในบ้านของพ่อค้าเหล่าเถื่อน ต้องรับโทษใน
ระดับที่รุนแรงพอๆกับฟาโรห์หรือฮิตเลอร์ พระเจ้าจะประทานให้แก่ฮิตเลอร์และฟาโรห์ (และคนอื่นๆ) คือ
ความทรามานอันยุติธรรมและสาสม ตามกิจการงานอันชั่วช้าของพวกเขา คนนับถือพระอื่นจะถูกพิพากษาใน
ความชอบธรรม วัยรุ่นจะถูกพิพากษาในความชอบธรรม ไม่ว่าคุณใช้เวลาชั่ววันหรือในสวรรค์หรือนรก เพื่อน
ของผมครับ คุณก็จะได้รับจากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือสิ่งที่จะมาถึงคุณแบบพอดี – ไม่
มากกว่านั้น และไม่น้อยกว่านั้น

ทุกวันนี้รอกอยู่ในใจกลางแผ่นดินโลก ใจกลางของแผ่นดินโลกถูกพิสูจน์แล้วว่าเป็นมวลหินละลายและ
ไฟเหลวที่คุกรุ่นระอุ เคลื่อนที่ไปมา หลายครั้งพื้นผิวของแผ่นดินโลกก็แตกออก ระเบิดออก ไฟเทออกมาและ
ลาวาเหลว (หินที่ถูกละลาย) ก็ไหลลงมาจากด้านข้างของภูเขา เราเรียกการระเบิดเหล่านี้ว่าเป็น “การระเบิด
ของภูเขาไฟ” มีบ่อน้ำพุที่เดือดปุดๆหลายแห่งอยู่ในส่วนทางตะวันตกของประเทศของเรา ในพระคัมภีร์ นรก
ถูกพูดถึงว่าอยู่ลึก “ลงไป” เสมอ อิชยาห์บอกเราว่า “นรกเบื้องล่างก็ตื่นเต้นเพื่อต้อนรับเจ้าเมื่อเจ้ามา...แต่เจ้า
จะถูกนำลงมาส่นรก ยังที่ลึกของปากแดน...” (อิชยาห์ 14:9 และ 15)

ในกัณดารวิถี 16:30-33 เรามีบันทึกเหตุการณ์ตอนที่คนกลุ่มหนึ่งร่วงลงไปนรกทั้งเป็น พระคัมภีร์
บอกเราว่าแผ่นดินโลกอ้าปากของนาง และคนเหล่านั้นก็ลงไปนรกนั้น... ลงไปในนรก... ทั้งเป็น และแผ่นดิน
โลกก็หุบปากของนางหลังจากกลืนพวกเขาไปแล้ว คณะของโคราห์ทั้งหมด – บ้านเรือนของพวกเขาและทุก
สิ่งที่พวกเขามี – ร่วงลงไปนรกและแผ่นดินโลกก็หุบปากของนาง เหตุใดผมถึงไม่ควรเชื่อ เทศนา และสอน
โดยปราศจากการขอภัยสะว่านรอกอยู่ในใจกลางของแผ่นดินโลก?

เมื่อเริ่มแรกนั้นไม่มีนรก ในปฐมกาล 1:1 เราอ่านว่า “*ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้า
(เอกพจน์) และแผ่นดินโลก (เอกพจน์)*” พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่า *ฟ้าทั้งหลาย (พหูพจน์) หรือแผ่นดินโลกทั้ง
หลาย (พหูพจน์)* ไม่มีการกล่าวถึงนรกตรงนี้เลย เมื่อเริ่มแรกนั้นไม่มีพญามาร พระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระ
บุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ในเริ่มแรกนั้น พระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างพวกทูตสวรรค์ พวกเค
รูป พวกเสราฟิม และเหล่าอัครเทวดา

อาจมีอัครเทวดาอยู่สามองค์ โดยมีลูซิเฟอร์เป็นหัวหน้าของทั้งสามนั้น มีอยู่คราวหนึ่ง... อาจหลังจาก
ผ่านไปหลายล้านปี... ลูซิเฟอร์ได้ตัดสินใจที่จะโค่นล้มพระเจ้าและยึดพระที่นั่งของพระองค์เสีย มันล้างสมองทูต
สวรรค์บางองค์ นำพวกเขาให้เชื่อว่าพวกเขาสามารถล้มล้างพระเจ้าได้ และพวกเขาก็ได้พยายามทำเช่นนั้น แต่
เนื่องจากพระเจ้าผู้สร้างทรงยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่ถูกสร้าง และเนื่องจากพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างลูซิเฟอร์และทูตสวรรค์
ทั้งปวง พระเจ้าจึงทรงขับไล่ลูซิเฟอร์และเหล่าทูตสวรรค์ที่กบฏออกจากสวรรค์ จงศึกษาเอเสเคียล 28:11-15

และอิสยาห์ 14:12-14 พระเจ้าทรงโยนลูซิเฟอร์ออกมาจากสวรรค์จริงๆ และพระเยซูพระบุตรก็ตรัสว่า พระองค์ทรงเห็นเหตุการณ์นั้น: “พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า **“เราได้เห็นซาตานตกจากสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ”** (ลูกา 10:18) เมื่อพระเยซูทรงประกาศเรื่องนี้แก่พวกสาวกของพระองค์ พระองค์ก็ตรัสโดยใช้คำกริยารูปอดีต ไม่ใช่อนาคต นี่ไม่ได้หมายถึงเวลานั้นเมื่อซาตานจะถูกขับออกชั่ววินาที (เราจะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ในภายหลังในวิวรณ์) ลูกา 10:18 อ้างอิงถึงเวลานั้นตอนที่ซาตานได้ถูกขับออกจากสวรรค์

พญามารเป็นสิ่งทรงสร้างที่ทำตัวมันขึ้นมาเอง มันไม่ใช่พญามารในสถานะดั้งเดิมของมัน แต่เมื่อมันได้ตัดสินใจว่ามันจะล้มล้างพระเจ้า และนำทูตสวรรค์บางองค์ให้เชื่อแบบเดียวกัน มันก็กลายเป็นผู้หลอกลวง... พญามาร พระเจ้าทรงจำใจต้องขับมันออกจากสวรรค์ และเนื่องจากลูซิเฟอร์ (ผู้ส่องแสงนั้น) ได้กลายเป็นพญามาร (ผู้หลอกลวง) แล้ว พระเจ้าจึงทรงจำใจต้องเตรียมคุกแห่งหนึ่งไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อฟัง ด้วยเหตุนี้ นรกจึงได้ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับ “พญามารและสมุนของมัน” (มธ. 25:41) ยูดาบอกเราว่าพวกทูตสวรรค์ที่ได้ละทิ้งสถานะเดิมของตนบัดนี้ก็ถูกจองจำไว้ในโซ่ตรวนรอคอยวันพิพากษา จงอ่านหนังสือยูดาสทั้งหมด

พระเจ้าไม่ได้ทรงสร้างนรกไว้สำหรับมนุษย์ พระเจ้าไม่ได้ทรงสร้างมนุษย์ไว้สำหรับนรก แต่มนุษย์ทุกคนที่เลือกที่จะติดตามซาตานก็ต้องใช้เวลาชั่ววินาทีกับมันในนรก นรกวันนี้อยู่ในใจกลางของแผ่นดินโลก และจะยังอยู่ที่นั่นต่อไปจนกว่าสิ่งสารพัดจะสำเร็จครบถ้วน เมื่อนั้นวิญญาณของคนชั่วทั้งหมดนับตั้งแต่สมัยอาดัมเป็นต้นมา ร่วมกับเหล่าทูตสวรรค์ที่ชั่วร้ายและซาตานเอง ก็จะถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาจะอยู่ไปตลอดชั่ววินาทีกาล โดยถูกเผาไหม้และอ่อนวอนอยู่ในบึงไฟนั้น (วิว. 20:10-15)

หากบังเอิญว่ามีบางคนที่ยังสงสัยว่านรกอยู่ในใจกลางแผ่นดินโลกจริงไหม ขอให้ผมยกข้อพิสูจน์ให้คุณดูอีกหนึ่งเรื่อง: ตอนที่พระเยซูยังอยู่บนโลก พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีขอให้พระองค์แสดงหมายสำคัญเพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “คนชาติชั่วและเล่นชู้แสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่ทรงโปรดให้หมายสำคัญแก่เขา เว้นไว้แต่หมายสำคัญของโยนาห์ศาสดาพยากรณ์ **‘โยนาห์ได้อยู่ในท้องปลาสามวันสามคืน’ ฉะนั้น บุตรมนุษย์จะอยู่ในท้องแผ่นดินสามวันสามคืนฉนั้น**” (มธ. 12:38-40)

ขณะพยากรณ์เกี่ยวกับพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีกล่าวว่า “เพราะพระองค์จะไม่ทรงทิ้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในนรก ทั้งจะไม่ทรงให้องค์บริสุทธ์ของพระองค์เปื่อยเน่าไป” (เพลงสดุดี 16:10) ถ้อยคำเหล่านี้ถูกกล่าวซ้ำในกิจการ 2:25-27: “เพราะดาวิดได้ทรงกล่าวถึงพระองค์ว่า ‘ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าตรงหน้าข้าพเจ้าเสมอ เพราะว่าพระองค์ประทับที่มือขวาของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะมีได้วันไหนเพราะฉะนั้นจิตใจของข้าพเจ้าจึงยินดี และลิ้นของข้าพเจ้าจึงเปรมปรีดิ์ ยิ่งกว่านี้เนื้อหนังของข้าพเจ้าจะพักพิงอยู่ในความหวังใจด้วย เพราะพระองค์จะไม่ทรงทิ้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในนรก ทั้งจะไม่ทรงให้องค์บริสุทธ์ของพระองค์เปื่อยเน่าไป”

และบัดนี้ ศิลายอดบนสุดที่พิสูจน์พระเมตตาแห่งความจริงว่านรกอยู่ในใจกลางของแผ่นดินโลก: “เหตุฉนั้น พระองค์ตรัสไว้แล้วว่า **‘ครั้นพระองค์เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูง** พระองค์ทรงนำพวกเขลยไปเป็นเชลยอีก และประทานของประทานแก่มนุษย์’ (ที่กล่าวว่าพระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น จะหมายความอย่างอื่นประการใดเล่า

นอกจากว่าพระองค์ได้เสด็จลงไปสู่เบื้องต่ำของแผ่นดินโลกก่อนด้วย พระองค์ผู้เสด็จลงไปนั้น ก็คือพระองค์ ผู้ที่เสด็จขึ้นไปสู่เบื้องสูงเหนือฟ้าสวรรค์ทั้งปวงนั่นเอง เพื่อจะได้ทำให้สิ่งสารพัดสำเร็จ” (อฟ. 4:8-10)

ไม่มีความสงสัยอยู่ในหัวสมองของผมเลย หลังจากได้เปรียบเทียบสิ่งต่างๆที่เป็นฝ่ายวิญญาณกับเรื่อง ฝ่ายวิญญาณแล้ว ว่านรกอยู่ใต้พื้นดินที่เราเดินเหยียบอยู่นี้ เมื่อทูตสวรรค์องค์นั้นไขกุญแจเปิดเหวที่ไม่มีกั้นนั้น ควันก็ลอยขึ้นออกมาจากมัน – และนี่จะไม่ใช่วันเชิงสัญลักษณ์ มันจะเป็นวันจริงๆ เหมือนกับวันที่ออกมา จากปล่องไฟของคุณ พระคัมภีร์กล่าวถึงมันเป็นเหมือนวันที่ออกมาจากเตาไฟใหญ่ มันจะบังแสงดวง อาทิตย์จนมืดสนิท และจะมีความมืดปกคลุมไปทั่วแผ่นดินนั้น ตอนที่พระเยซูทรงถูกตรึงที่กางเขน ดวงอาทิตย์ ก็ไม่ยอมส่องแสง และทั่วทั้งแผ่นดินโลกตกอยู่ในความมืดเป็นเวลาสามชั่วโมง ในพระคำข้อนี้ ดวงอาทิตย์กำลัง ส่องแสงอยู่ แต่ควันแห่งการพิพากษาของพระเจ้าดับแสงนั้น

ฝูงตึกแตนนับล้านๆตัวจะออกมาจากควันนั้น... ตึกแตนนับล้านๆตัวจะออกมาจากควันที่ พลุ่งขึ้นมาจากรก พวกมันจะมีอำนาจต่อมนุษย์เหมือนพวกแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลกมีอำนาจ ผมเชื่อเรื่อง นี้ใหม่ครับ? เหตุใดผมถึงไม่ควรเชื่อมั่นล่ะ? เหตุใดผมถึงควรเชื่อเรื่องอื่นๆที่เหลือล่ะ? เหตุใดผมถึงควรตีความ ตึกแตนเหล่านี้ให้เป็นเชิงสัญลักษณ์หรือให้เป็นฝ่ายวิญญาณล่ะ? พระคัมภีร์บอกผมอย่างชัดเจนว่าพวกมันมี อำนาจที่จะต่อเยเหมือนพวกแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลก ผมรู้ว่าแมลงป่องเป็นยังไง ผมเคยเห็นพวกมันแล้ว ผม เคยเห็นคนๆหนึ่งที่ถูแมลงป่องต่อย และในชั่วโมงที่ถัดจากนั้นก็ตัวเขียวและชักดิ้นไปมาด้วยความเจ็บปวด

การทรมานของตึกแตนเหล่านี้เป็นเหมือนการทรมานของพวกแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลกเมื่อแมลง ป่องเหล่านี้โจมตีคนๆหนึ่ง การทรมานอันน่ากลัวนี้จะกินเวลานานห้าเดือน ลองคิดดูสิครับ! ห้าเดือนแห่ง ความเจ็บปวดรวดร้าว ห้าเดือนของพวกแมลงป่อง ผมเชื่อว่านี่คือห้าเดือนจริงๆไหม? ผมขอตอบด้วยคำถาม เหล่านี้ละกัน: ผมเชื่อ ยอห์น 3:16 ไหม? ผมเชื่อ กิจการ 16:31 ไหม? ผมเชื่อ เพลงสดุดีบทที่ 23 ไหม? ผมเชื่อ ยอห์น 14:2 ไหม ที่ว่า “ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีฤทธานุภาพหลายแห่ง” ? แน่แน่นอนครับว่าผมเชื่อ! จึงทำไม ผมถึงไม่ควรเชื่อเรื่องนี้ล่ะ? มนุษย์จะถูกต่อยและถูกกัดโดยฝูงตึกแตนนานห้าเดือน พวกเขาจะมีแผลบวมและ เจ็บปวด อ่อนวอนและกรี๊ดร้อง แต่พวกเขาก็ตายไม่ได้ “ตลอดเวลาเหล่านั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตาย แต่จะไม่พบ เขาอยากตาย แต่ความตายจะหนีไปจากเขา” คุณสามารถเข้าใจคำกล่าวนี้ไหม? คุณเข้าใจ ถ้อยคำเหล่านั้นไหม? ปืนจะไม่ฆ่าให้ตาย มีดโกนจะไม่ตัดเส้นเลือดให้ขาด ยาพิษจะไม่มีพิษ คอจะไม่หัก หัวใจ จะไม่หยุดเต้น! มนุษย์ทั้งหลายจะชบหน้าลงอ่อนวอนขอให้พระเจ้าทรงฆ่าพวกเขาเสีย... ที่จะทรงปล่อยให้พวกเขาตายเสีย พวกเขาจะฉีกเนื้อร่างกายของตน แต่พวกเขาจะเลือดออกจนตายไม่ได้ พวกเขาจะเอาปืนจ่อขมับตัว เองและเหนียวไก – แต่กระสุนจะพุ่งทะลุศีรษะโดยไม่เกิดความเสียหาย... แค่ความเจ็บปวดเพิ่มมากขึ้น ไม่เสีย ชีวิต! ผมรู้ว่าในสายตามนุษย์แล้วมันเป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจความเดือดดาลเช่นนั้น แต่เนื่องจากพระคัมภีร์ ประกาศมันแล้ว ผมจึงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากเทศนามัน

ท่านผู้อ่านที่รัก คุณจะเป็นหนึ่งในคนเหล่านั้นที่จะชบหน้าลงและอ่อนวอนพระเจ้าให้ฆ่าคุณไหม? คุณจะ เป็นหนึ่งในคนเหล่านั้นที่ตีฆาตกรรมแต่ตายไม่ได้ไหม? คุณจะ เป็นหนึ่งในคนเหล่านั้นที่แค่เพิ่มความเจ็บปวด ให้แก่ตัวเองขณะที่คุณฉีกเนื้อร่างกายของตนและแสวงหาความตายไหม? หากคุณไม่ใช่ลูกของพระเจ้า คุณก็อาจ

เป็นหนึ่งในคนเหล่านั้น ขอบคุณพระเจ้าที่คุณสามารถหนีพ้นสิ่งเหล่านี้ได้ทั้งหมด! หากคุณยังไม่ได้รับความรอด คุณก็*สามารถ*ได้รับความรอดได้เดี๋ยวนี้เลย – หากคุณจะยอมก้มศีรษะลงและทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยคำพูดของคุณเองให้เสด็จเข้ามาในใจของคุณและช่วยคุณให้รอด “จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะได้รับความรอด... ผู้ใดก็ตามที่จะทูลออกพระนามของพระองค์จะได้รับ ความรอด... คนเหล่านั้นที่มาหาเราๆจะไม่ขับไล่เขาออกไปเลย... ผู้ใดก็ตามที่ได้ต้อนรับพระองค์ พระองค์ก็ได้ประทานสิทธิอำนาจแก่พวกเขาที่จะกลายเป็นบุตรของพระเจ้า!” จงต้อนรับพระองค์*เดี๋ยวนี้* และคุณจะไม่อยู่ที่นี้ตอนที่ภัยพิบัติอันน่ากลัวแห่งตึกแตกเหล่านั้นมา

กองทัพตึกแตกปีศาจที่ออกมาจากนรกนี้ถูกพรรณนาในข้อ 7-10 พวกมันมีรูปร่างเหมือนม้าที่เตรียมพร้อมสำหรับออกศึก (ในอิตาลีและประเทศอื่นๆบางประเทศตึกแตกถูกเรียกว่า “ม้าน้อย” และตึกแตกบางตัวก็มีรูปร่างเหมือนม้า) พวกมันมีเหมือนมงกุฎทองคำบนหัวของพวกมัน สัตว์ประหลาดปีศาจเหล่านี้มีใบหน้าเหมือนคน และมีผมยาวสยายเหมือนผู้หญิง พวกมันมีฟันแหลมคมเหมือนสิงโต และ “เหมือนกับเป็น” ทับทรวงเหล็ก... ทนทานและแข็งแรง เปรียบได้กับเหล็กของเรา พวกมันไม่อาจถูกทำลายได้ กระสุนปืนไม่อาจเจาะตึกแตกเหล่านี้ พวกมันมีหางเหมือนพวกแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลก พร้อมกับเหล็กในซึ่งอยู่ในหางของพวกมัน และพวกมันจะต่อมมนุษย์นานห้าเดือน จงตั้งใจอ่านโยเอล 2:4 และเยเรมีย์ 51:27 และอพยพ 10:12-15 สัตว์ประหลาดที่น่าเกลียดน่ากลัวและดุร้ายเหล่านี้จะอยู่เต็มแผ่นดินโลกเป็นเวลาห้าเดือน ลองคิดดูสิครับ!

กองทัพตึกแตกอันใหญ่โตนี้มีระเบียบ... มันมีกษัตริย์องค์หนึ่ง... ผู้นำคนหนึ่ง ผู้นำคนนี้คือ ทูตสวรรค์แห่งเทวที่ไม่มีกั้นนั้น... พญามารเอง ในรูปกายของทูตสวรรค์ พญามารมีของเลียนแบบราชาถูกสำหรับทุกสิ่งทีพระเจ้ามีซึ่งดีและยอดเยี่ยม ผมกล่าวไปแล้วว่าทูตสวรรค์ในข้อหนึ่งของบทนี้หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซู ตรงนี้ทูตสวรรค์องค์นี้คือ พญามาร... ชื่อของมันในภาษาฮีบรูคือ อาบัตโดน ซึ่งมีความหมายว่า *การทำลาย* ในภาษากรีกชื่อนั้นคือ อปอลลิสโยน ซึ่งมีความหมายว่า *ผู้ทำลาย* พญามารเป็นผู้หลอกลวง และได้ก่อการทำลายล้างมาโดยตลอด มันเป็นผู้ทำลายดวงวิญญาณของมนุษย์ทั้งหลาย

กษัตริย์ผู้ปกครองเหนือตึกแตกเหล่านี้คือ พญามาร มันนำกองทัพตัวที่สร้างความทรمانเหล่านี้ด้วยตัวเอง พระเยซูจะทรงนำกองทัพเหล่าวิสุทธิชนด้วยพระองค์เองเมื่อเราทั้งหลายรุกรานแผ่นดินโลกนี้พร้อมกับพระเยซู โดยขี่ม้าขาวมา และนุ่งห่มกายด้วยผ้าป่านขาวสว่างสดใส (วิว. 19:11-16)

ขอให้ผมกล่าวซ้ำอีกครั้งว่าตึกแตกเหล่านี้จะไม่*ฆ่า*มนุษย์ พวกมันจะทรمانพวกเขา หยอกพวกเขา ต่อยพวกเขา นานห้าเดือน **รอดเดี๋ยวก่อน! คุณตั้งใจฟังผมอยู่ไหมครับ? คุณนึกภาพนั้นออกจริงๆไหม? คุณแน่ใจนะ???**

พี่น้องชายหญิงของผมครับ: หากคุณถูกทิ้งไว้บนโลกนี้ตอนที่การรับขึ้นไปนั้นเกิดขึ้น เข้าวันหนึ่งคุณจะตื่นขึ้นมา จัดเตรียมมือเข้าของคุณ และขณะที่คุณนั่งอยู่ที่โต๊ะรับประทานมื้อเช้า คุณมองออกไปทางหน้าต่างไปที่สนามหลังบ้านของคุณ – และคุณจะไม่อาจเชื่อสายตาของคุณเอง คุณจะสงสัยว่าคุณกำลังเสียดิไปแล้วหรือเปล่า เพราะว่าในสนามหลังบ้านของคุณจะเห็นอะไรที่คล้ายกับพวกม้าแคระกลุ่มหนึ่ง พวกมันจะมีรูปร่างที่ไม่เหมือนใคร พวกมันจะสวมมงกุฎที่ดูเหมือนทองคำ พวกมันจะมีหางที่ผิดปกติมาากๆ – และขณะที่คุณจ้องออกไปนอกหน้าต่าง ตัวหนึ่งในพวกมันจะยกหัวขึ้นและมองตรงเข้ามาในห้องของคุณ เลือดของคุณจะไหลเย็น

เฉียบในเส้นเลือดของคุณขณะที่คุณนั่งประหวัดพรันพรัง อ้าปากค้าง ตกตะลึง – และคุณจะเห็นตึกแต่นปีศาจ
เหล่านั้นแห่งนรก หน้าต่อหน้า!

เมื่อตึกแต่นปีศาจตัวนี้ยกหัวของมันขึ้น คุณจะเห็นว่าหน้าของมันเหมือนหน้าคน – และกระนั้นผมของมันก็เหมือนผมของผู้หญิง เมื่อมันเปิดปากของมัน คุณจะเห็นว่าฟันของมันแหลมคมและเรียว เหมือนฟันของ
สิงโต คุณจะสังเกตเห็นว่าหน้าอกของตึกแต่นปีศาจตัวนี้ถูกปกป้องด้วยอะไรบางอย่างที่คล้ายกับเหล็ก และเมื่อ
เจ้าสัตว์ประหลาดตัวนี้จ้องมาที่คุณและคุณจ้องกลับไปที่ยัน มันก็จะเริ่มบินตรงมายังหน้าต่างของคุณ คุณจะวิ่ง
กรี๊ดร้อง – หรือไม่คุณก็อาจเป็นลมล้มพับไปกองอยู่บนพื้นห้องครัว ผมรู้ว่านี่เป็นภาพที่น่าสะพรึงกลัว แต่ท่าน
ที่รักครับ ผมไม่กล้าผ่นปรนพระวาระของพระเจ้าหรือพูดอ้อมๆเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกเรียกว่าเป็นพวกคลั่ง
ศาสนา ผมเชื่อว่าสิ่งที่ผมได้กล่าวไปแล้วตรงนี้จะเกิดขึ้นจริงๆ บนแผ่นดินโลกนี้เลย จงเข้าใจภาพนั้นหากคุณ
ทำได้ และหากคุณยังไม่ได้ได้รับความรอด จงคุกเข่าลงเดี๋ยวนี้ ไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ไหนก็ตาม และจงทูลพระเจ้าโดย
ใช้คำพูดของคุณเองว่าคุณอยากให้พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในใจของคุณและช่วยคุณให้รอด พระองค์จะทรง
ทำเช่นนั้น!

แตร์คันที่หก

ว. 9:13-21:

13 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตร์คัน ข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากเชิงงอนมุมทั้งสี่ของแท่นทองคำที่
อยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า

14 เสียงนั้นสั่งทูตสวรรค์องค์ที่หกที่ถือแตร์คันว่า “จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่นั้น
คือแม่น้ำยูเฟรติส”

15 ทูตสวรรค์ทั้งสี่ก็ถูกแก้ปล่อยไป ซึ่งทรงเตรียมไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือน และปี ที่จะให้ฆ่านุชย์
เสียหนึ่งในสามส่วน

16 และจำนวนพลทหารม้ามีสองร้อยล้าน นี่คือนับจำนวนที่ข้าพเจ้าได้ยิน

17 ในนิมิตนั้นข้าพเจ้าสังเกตเห็นม้าเป็นดังนี้คือ ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้น ก็มีทับทรวงสีไฟ สีพลอยสีแดง
และสีกำมะถัน หัวม้าทั้งหลายนั้นเหมือนหัวสิงโต มีไฟและควันและกำมะถันพลุ่งออกมาจากปากของมัน

18 มนุษย์ถูกฆ่าเสียหนึ่งในสามส่วนด้วยภัยพิบัติสามอย่างนี้ คือ ไฟและควันและกำมะถันที่พลุ่งออก
มาจากปากมันนั้น

19 เพราะว่าฤทธิ์ของม้านั้นอยู่ที่ปากและหาง หางของมันเหมือนงูและมีหัว สิ่งเหล่านี้ทำให้มันทำร้าย
คนได้

20 มนุษย์ทั้งหลายที่เหลืออยู่ ที่มีได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ยังไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากงานที่มีเขา
ได้กระทำ ไม่ได้เลิกบูชาผี บูชา ‘รูปเคารพที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หินและไม้ รูปเคารพเหล่านั้นจะดู
หรือฟังหรือเดินก็ได้’

21 และเขาก็มิได้กลับใจเสียใหม่จากการฆาตกรรม และการเวทมนตร์ การล่วงประเวณี และการลัก
ขโมย

ในข้อ 13 ทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตรของตน ยอห์นกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากเชิงอนมูมทั้งสี่ของแท่นทองคำที่อยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า” ในพลับพลาสมัยโบราณนั้น มีแท่นบูชาอยู่สองแท่น... แท่นหนึ่งอยู่ข้างนอกในลาน – และอีกแท่นหนึ่งตั้งอยู่ภายในที่บริสุทธิ์ตรงหน้าม่านนั้นซึ่งปิดบังที่บริสุทธิ์ที่สุด แท่นบูชาทองคำนี้ถูกกล่าวถึงสองหนในวิวรณ์ – บทที่ 8:3 และบทที่ 9:13

แท่นทองสัมฤทธิ์ถูกกล่าวถึงหกครั้งในวิวรณ์ มันตั้งอยู่ในลาน แท่นทองคำนี้ตั้งอยู่ในที่บริสุทธิ์ แท่นทองสัมฤทธิ์เป็นแท่นสำหรับการถวายสัตวบูชา ทุกเช้าและทุกเย็นยกเว้นวันทำการลบมลทินประจำปี เครื่องหอม (ซึ่งเป็นตัวแทนของคุณความดีต่างๆของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา) ถูกเผาบนแท่นทองคำนั้นในที่บริสุทธิ์

ในวันทำการลบมลทิน โลหิตของสัตว์ที่ถูกถวายเป็นเครื่องบูชาถูกนำไปเจิมเชิงอนทองคำทั้งสี่มุมของแท่นบูชานั้น บันทึกเกี่ยวกับพิธีนี้อยู่ในเลวีนิติ 16:18, 19 และบทที่ 4:7-18 แท่นทองสัมฤทธิ์นั้น ซึ่งเป็นที่ๆ โลหิตถูกทำให้หลั่งออก ซ้ำไปยังกางเขนนั้นและพระโลหิตที่หลั่งออกของพระเยซูคริสต์

ในข้อ 13 ยอห์นกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากเชิงอนมูมทั้งสี่ของแท่นทองคำ” ในบทที่ 8:3 เราได้ยินคำอธิษฐานของวิสุทธิชนเหล่านั้นแห่งแผ่นดินโลก พวกเขากำลังเผชิญกับการข่มเหงที่เลวร้ายและรุนแรง ในบทที่ 9:13 พระเจ้ากำลังจะพิพากษาคนเหล่านั้นที่ข่มเหงพวกวิสุทธิชนที่จะอยู่บนโลกในเวลานั้น การเข่นฆ่าอันรุนแรงกำลังจะกวาดล้างหนึ่งในสามของผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลก แต่คนที่หกและวิบัติที่สองนั้นน่ากลัวยิ่งกว่าแต่แรกเหล่านั้นที่มาก่อน เสียงนั้นที่ยอห์นได้ยินเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าหรือเป็นเสียงของผู้หนึ่งที่ถูกมอบหมายภารกิจโดยพระเยโฮวาห์ เสียงนั้นถูกได้ยินจากเชิงอนทั้งสี่มุมของแท่นทองคำนั้น เหตุใดเสียงนั้นจึงไม่ออกมาจากแท่นนั่นเอง แทนที่จะออกมาจากเชิงอนทั้งสี่นั้น? ในวิวรณ์ 16:7 เสียงนั้นมาจากแท่นนั่นเอง เหตุใดตรงนี้เสียงนั้นถึงออกมาจากเชิงอนทั้งสี่นั้น? ทำไมไม่ออกมาจากเชิงอนอันเดียว? ตัวเลขทั้งหมดในพระคัมภีร์ล้วนมีความสำคัญฝ่ายวิญญาณ สี่แสดงถึงความเป็นสากลทั่วโลก ยกตัวอย่างเช่น โลหะสี่ชนิดถูกกล่าวถึงในดาเนียล 2 สัตว์สี่ชนิดถูกกล่าวถึงในดาเนียล 7 การแบ่งครอบครัวมนุษย์ออกเป็นสี่ส่วนถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 7:9 สี่จุดของเข็มนาฬิกา (ทิศเหนือ, ทิศใต้, ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก) ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 7:1 เสียงนั้นที่ออกมาจากเชิงอนทั้งสี่นั้นสื่อถึงอำนาจเหนือจักรวาลทั้งสิ้น (เพลงสดุดี 118:27, เพลงสดุดี 89:17-24, เพลงสดุดี 92:10, เพลงสดุดี 132:17 และ วว. 5:6)

ในข้อ 14 เราเรียนรู้ข้อความนั้นที่ถูกให้ไว้โดยเสียงนั้น: “จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่นั้น คือแม่น้ำยูเฟรติส” ทูตสวรรค์สี่องค์นี้ไม่ใช่ทูตสวรรค์สี่องค์นั้นในวิวรณ์ 7:1-3 ในบทที่ 7 ทูตสวรรค์เหล่านั้นยืนอยู่บนมูมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ตรงนี้ในบทที่ 9 พวกเขาถูกมัดอยู่ในแม่น้ำใหญ่ยูเฟรติส ทูตสวรรค์เหล่านั้นในบทที่ 7 ตรึงเหล่าอำนาจที่ชั่วร้ายไว้ ทูตสวรรค์ทั้งสี่ในบทที่ 9 ปล่อยเครื่องมือเหล่านั้นของมนุษย์และซาตานซึ่งใช้สำหรับการทำลายล้างและการพิพากษา

แม่น้ำใหญ่ยูเฟรติสถูกกล่าวถึงสองหนในวิวรณ์ – บทที่ 9:14 และบทที่ 16:12 ยูเฟรติสมีความยาว 1,780 ไมล์ แม่น้ำไนล์และยูเฟรติสเป็นพรมแดนของดินแดนแห่งพระสัญญา นั่น – ผืนดินที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่อับราฮัมเป็นกรรมสิทธิ์ถาวร (ปฐมก. 15:18) ในข้อ 15 ทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ในแม่น้ำยูเฟรติสถูกปลด

ปล่อย พวกเขาถูกเตรียมไว้สำหรับชั่วโมงหนึ่ง วันหนึ่ง เดือนหนึ่งและปีหนึ่ง เหล่าผู้รู้ภาษากรีกบอกเราว่านี่ควรอ่านว่า “ถูกเตรียมไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือน และปีนั้น” นั่นคือ พวกเขาถูกเตรียมไว้สำหรับชั่วโมงหนึ่งวันที่เฉพาะเจาะจง และพวกเขาจะทำหน้าที่ของตนและปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเจ้าเมื่อถึงชั่วโมง วัน เดือน และปีนั้น อ่านกิจการ 15:18 การกิจของทูตสวรรค์เหล่านี้คือ เช่นฆ่าบรรดาผู้ที่อยู่อาศัยบนแผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน ลองคิดดูสิครับ! หนึ่งในสามของประชากรทั้งสิ้นบนแผ่นดินโลกจะถูกสังหารเมื่อถึงเวลานั้น

ในข้อ 16 เราเรียนรู้จำนวนที่อยู่ในกองทัพนั้นที่จะถูกนำโดยทูตสวรรค์ทั้งสี่นั้น ซึ่งถูกปล่อยเป็นอิสระสำหรับภารกิจนี้ที่เฉพาะเจาะจงเมื่อถึงชั่วโมงที่กำหนดไว้นี้ กองทัพนี้มีจำนวนสองร้อยล้าน... นั่นคือ 200,000,000 มีผู้กล่าวว่ากองทัพใหญ่โตที่สุดที่เคยออกสู่สนามรบอยู่ภายใต้เซอร์ซีสตอนที่เขารุกรานกรีซ เขาได้นำกำลังพลหนึ่งล้านครึ่ง (1,500,000) ไปต่อสู้กับกรีซ ทูตสวรรค์ทั้งสี่จะนำกำลังพลสองร้อยล้านไปต่อสู้กับแผ่นดินโลก มันยากที่ความคิดของมนุษย์จะเข้าใจตัวเลขขนาดนั้นได้ (อ่าน เพลงสดุดี 68:17 เกี่ยวกับบรรดาทั้งหลายของพระเจ้า)

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง เมื่อความขัดแย้งพุ่งขึ้นสูง อเมริกามีกำลังพลติดอาวุธประมาณ 12,000,000 คน จงเปรียบเทียบมันกับกองทัพที่มีกำลังพล 200,000,000

ในข้อ 17 ยอห์นกล่าวว่า “ในนิมิตนั้นข้าพเจ้าสังเกตเห็นม้า” เขากล่าวเพิ่มเติมอีกว่า “ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้น” เขาเห็นม้าเหล่านั้นและผู้ขี่ของพวกเขา และเขาบรรยายถึงทั้งคู่ ช่างเป็นคำบรรยายที่สวยยอดเยี่ยม! เหล่าผู้ขี่ของม้าเหล่านั้นมีทับทรวงสีไฟ สีพลอยสีแดง และสีกำมะถัน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าผู้ขี่ม้าเหล่านั้นจะเป็นยอดมนุษย์ และน่าจะเสียสติด้วย...กองทัพใหญ่โตของเหล่าปีศาจที่ออกมาจากนรก หัวของม้าเหล่านั้นเป็นเหมือนหัวของสิงโต (สิงโตเป็นเจ้าของสัตว์ป่า) ผู้ขี่เหล่านั้นนั่งอยู่บนหลังม้าทั้งหลายที่ไม่มีใครจะหยุดยั้งได้ ไม่มีใครจะพิชิตได้ มีไฟ คว้น และกำมะถันพลุ่งออกมาจากปากของม้าเหล่านี้!

ข้อ 18 บรรยายพวกมันเพิ่มเติมโดยกล่าวว่า “ด้วยภัยพิบัติสามอย่างนี้ (ไฟ คว้น และกำมะถัน)” มนุษย์หนึ่งในสามจะถูกฆ่าตาย กองทัพผู้ตึกแต่นั้นไม่ได้ฆ่ามนุษย์ – พวกมันแค่ทรมาณพวกเขา แต่กองทัพนี้ทิ้งให้ประชากรโลกหนึ่งในสามเสียชีวิต

ในข้อ 19 เราเรียนรู้ว่าอำนาจของสัตว์ประหลาดที่น่าเกลียดน่ากลัวเหล่านี้อยู่ในปากของพวกมันและในหางของพวกมัน: “หางของมันเหมือนงูและมีหัว สิ่งเหล่านี้ทำให้มันทำร้ายคนได้” ครูสอนพระคัมภีร์บางท่านได้ตีความม้าเหล่านี้ว่าเป็นเครื่องบินและเครื่องบินทิ้งระเบิดสมัยใหม่ พร้อมกับปืนพลังสูงของพวกมันที่พุ่งไฟออกมา แต่ผมไม่เห็นเครื่องบินทิ้งระเบิดสมัยใหม่ตรงนี้เลย ผมเชื่อว่านี่เป็นม้าจริงๆที่คลุ้มคลั่ง – และเชื่อว่าผู้ขี่เหล่านี้เป็นสัตว์ประหลาดที่เป็นปีศาจ ผมเชื่อว่าม้าเหล่านี้เป็นสิ่งมีชีวิตที่มาจากที่ๆไม่มีใครรู้จัก เหมือนกับที่ตึกแต่นั้นเหล่านั้นมาจากคว้นที่ออกมาจากเหวที่ไม่มีกั้นนั้น ผู้ขี่ม้าเหล่านี้ก็จะออกมาจากนรกเช่นกัน ผมปฏิเสธที่จะตีความให้เป็นฝ่ายวิญญาณหรือเป็นสัญลักษณ์ส่วนใดก็ตามของวิวัฒนาการที่ไม่ถูกกล่าวอย่างชัดเจนว่าเป็นสัญลักษณ์หรือเป็นฝ่ายวิญญาณ

ข้อ 20 บอกเราว่าแม้ว่าประชากรโลกหนึ่งในสามเสียชีวิตไปแล้ว โดยถูกฆ่าตายโดยพลม้า 200,000,000 นายนั้น อีกสองในสามก็ไม่ยอมกลับใจใหม่ ดูเหมือนว่าหลังจากการชนฆ่าอันน่ากลัวนี้ น่าจะมีคนกลับใจใหม่

และหันมาหาพระเจ้าบ้าง แต่หากคุณจะตั้งใจอ่าน 2 เธสะโลนิกา 2:8-12 ดิๆ คุณก็จะเรียนรู้ว่าคนทั้งหลายที่ได้มีโอกาสที่จะรับความรอดก่อนการรับขึ้นไปนั้นจะถูกความลุ่มหลงเข้าครอบงำจนพวกเขาจะเชื่อ “**สิ่งที่เท็จนั้น**” และพวกเขาทุกคนจะต้องรับโทษในนรก เราอ่านในข้อ 20 ว่า “มนุษย์ทั้งหลายที่เหลืออยู่ ที่มีได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ยังไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากงานที่มือเขาได้กระทำ ไม่ได้เลิกบูชาผี บูชา ‘รูปเคารพที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หินและไม้ รูปเคารพเหล่านั้นจะดูหรือฟังหรือเดินก็ได้’ และเขาก็มิได้กลับใจเสียใหม่จากการฆาตกรรม และการเวทมนตร์ การล่องประเวณี และการลักขโมย”

ความบาปของคนเหล่านี้ในช่วงเวลานี้ที่ว่าเป็นคือ “งานที่มือเขาได้กระทำ” (อ่านอิสยาห์ 2:8, เยเรมีย์ 1:16-25, เยเรมีย์ 6:14, พระราชบัญญัติ 4:28, เพลงสดุดี 115:4-7 และเพลงสดุดี 135:15) พวกเขาบูชาผีปีศาจต่างๆ – นั่นฟังดูเหมือนแนวคิดนับถือวิญญาณสมัยใหม่ (อ่าน มัทธิว 8:28, 29 และวิวรณ์ 16:14) พวกเขาเป็นคนนับถือรูปเคารพ พวกเขาเป็นฆาตกร พวกเขาใช้เวทมนตร์คาถา พวกเขาเป็นคนล่องประเวณี พวกเขาเป็นหัวขโมย พวกเขากำลังประพฤติและปฏิบัติความชั่วเต็มขนาด บาปเจ็ดอย่างถูกกล่าวถึงตรงนี้ – เจ็ดเป็นตัวเลขในพระคัมภีร์ที่แสดงถึงความสมบูรณ์แบบ ดังนั้นพวกเขาจึงมอบกายถวายใจให้แก่พญามารแล้ว คนเหล่านี้ตาบอดฝ่ายวิญญาณ... พวกเขา มองไม่เห็น พวกเขาถูกความลุ่มหลงเข้าครอบงำ พวกเขาเชื่อสิ่งที่เท็จนั้นไปแล้วจริงๆ พวกเขาได้บรรลุมาตรฐานอันสมบูรณ์แบบแห่งการดำเนินชีวิตที่อธรรมแล้ว ถ้วยแห่งความบาปของพวกเขา ก็ล้นปริ่มแล้ว

พอถึงแดดร่มลมตก พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงอยู่กับคริสตจักรในท้องฟ้าที่การเลี้ยงสมรสนั้นแล้ว ไม่มีอำนาจที่คอยหวังเหนี่ยวแล้วหลังจากการรับขึ้นไปนั้น พญามารและอำนาจทั้งสิ้นแห่งนรกจะทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ โดยมีอำนาจเหนือทั่วทั้งแผ่นดินโลก พร้อมกับหลายล้านคนที่พระเจ้าทรงปล่อยแล้วและถูกมอบไว้แก่ซาตาน ไม่น่าแปลกเลยที่นรกทั้งสิ้นจะแตกออกจริงๆบนแผ่นดินโลก – แต่ขอขอบคุณพระเจ้า เราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วจะไม่อยู่ที่นี่ เราจะไม่ต้องเจอกับช่วงเวลาอันน่ากลัวนี้แห่งความทุกข์ทรมานและความโกลาหลวุ่นวาย แต่หากคุณไม่ใช่ผู้เชื่อ *คุณอาจได้อยู่ที่นี่!* คุณอาจเจอกับการรุกรานของสัตว์ประหลาดปีศาจสองร้อยล้านตนนี้

พระเจ้าทรงจัดการในโลหิตและไฟ ยอมเข้าอยู่ภายใต้พระโลหิตนั้น – หรือไม่ว่าคุณก็จะลงเอยในการพิพากษาอันร้อนแรงของพระเจ้า ไม่จำเป็นต้องตีความวิวรณ์ 9:13-21 ให้เป็นฝ่ายวิญญาณ ข้อพระคำเหล่านี้หมายความว่าพวกมันกล่าวจริงๆ สิ่งเหล่านี้เคยเกิดขึ้นบนโลกมาก่อนแล้ว พวกมันจะเกิดขึ้นอีก นี่เป็นการสำเร็จจริงของโยเอล 2:30-31 ส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ของโยเอลถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วในวันเพ็นเทคอสต์นั้น ดังนั้นเหตุใดส่วนที่เหลือของคำพยากรณ์ของเขาจึงไม่ควรถูกทำให้สำเร็จจริงเล่า? จงอ่านมัน เขาบอกเราว่าในวันท้ายๆพระเจ้าจะทรงสำแดงสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆในสวรรค์ และในแผ่นดินโลกเลือดและไฟและเสาคันดวงอาทิตย์จะถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นความมืดและดวงจันทร์ให้กลายเป็นเลือด ในวันอันน่ากลัวและยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

แน่นอนว่าวันนั้นคือ วันที่พระเยซูเสด็จมาในเปลวไฟ เพื่อสนองโทษคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า “พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงชูมือขึ้นยังท้องฟ้า เพื่อลูกเห็นจะได้ตกลงมาทั่วแผ่นดินอียิปต์ บนมนุษย์ บนสัตว์

และบนผักหญ้าทุกอย่างซึ่งอยู่ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์” โมเสสก็ชูไม้เท้าของตนขึ้นยังท้องฟ้าแล้วพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้มีเสียงฟ้าร้อง มีลูกเห็บ และไฟตกลงมาบนแผ่นดิน และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ลูกเห็บตกบนแผ่นดินอียิปต์ มีลูกเห็บและลูกเห็บปนไฟตกหนักยิ่งนักอย่างที่ไม่เคยมีทั่วแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่เริ่มตั้งเป็นประเทศมา สิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์ ก็ถูกลูกเห็บทำลายเสียสิ้นทั้งคนและสัตว์ ลูกเห็บยังทำลายผักและต้นไม้ทุกอย่างที่อยู่ในทุ่งนาหักโคนลง **เว้นแต่ที่แผ่นดินโกเชน ที่ชนชาติอิสราเอลอยู่นั้น ไม่มีลูกเห็บตกไม่**” (อพย. 9:22-26)

พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเป็นพระเจ้าของผม พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเป็นพระเจ้าของวันนี้ พระองค์ทรงเป็นองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นองค์เดิม... พระเจ้าองค์เดียวกับที่ทรงใช้ลูกเห็บและไฟลงมาบนแผ่นดินอียิปต์ พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง ลูกไฟและไฟที่ได้ตกลงบนอียิปต์เป็นน้ำแข็งจริงๆและเปลวไฟจริงๆ ดังนั้นเหตุใดมันจะเกิดขึ้นอีกไม่ได้ในระหว่างวันท้ายๆเหล่านั้นของความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งเล่า?

ในข้อ 14 พระวิญญูญาณทรงกล่าวถึงแม่น้ำใหญ่ยูเฟรติส นี่เป็นแม่น้ำที่มีอยู่จริง...มันไม่ใช่เรื่องฝ่ายวิญญูญาณ เหตุใดจึงปนของจริงและเรื่องฝ่ายวิญญูญาณในพระคำตอนเดียวกันเล่า? เช่นเดียวกับที่ยูเฟรติสเป็นแม่น้ำของจริงซึ่งคนยังรู้จักอยู่ในปัจจุบัน ทูตสวรรค์เหล่านั้นก็จะเป็นของจริงด้วย (ฮบ. 1:14) กองทัพพลม้า 200,000,000 คนนั้นจะเป็นของจริง พวกมันจะมีร่างกายจริงๆ พวกมันจะพ่นไฟ ควันและกำมะถันออกจากปากของพวกมันจริงๆ พวกมันจะมีหัวเหมือนสิงโต และโดยไฟ ควันและกำมะถันที่ออกมาจากปากของพวกมัน ประชากรโลกหนึ่งในสามจะตาย

ผมรู้ว่าคุณไม่เข้าใจการพิพากษาที่หนักล้นขนาดนั้น และผมก็ไม่เข้าใจมันเช่นกัน แต่สิ่งที่เราต้องกระทำก็คือ เตรียมตัวที่จะพบกับพระเจ้า และยอมให้พระเจ้าทรงกระทำกิจต่างๆของพระองค์ เราไม่ได้ถูกบัญชาให้เข้าใจทางทั้งหลายของพระเจ้า – ทางทั้งหลายของพระองค์ไม่ใช่ทางทั้งหลายของเรา พระองค์ทรงอยากให้เรา *เชื่อในพระองค์และรับความรอด* ทุกครั้งที่คนบาปคนใดปฏิเสธที่จะต้อนรับพระเยซูเจ้าและรับความรอด การปฏิเสธนั้นก็ทำให้ใจของคนบาปคนนั้นเริ่มแข็งกระด้างมากขึ้นเรื่อยๆ มันเป็นข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งที่ว่าชาวประเสริฐเดียวกันนั้นที่ทำให้หัวใจอ่อนลงและเตรียมหัวใจนั้นสำหรับความรอด (ยอห์น 5:25, โรม 10:17, 1 ปต. 1:23) ก็ทำหน้าที่ในการทำให้หัวใจแข็งกระด้างมากขึ้นด้วยหากชาวประเสริฐถูกปฏิเสธเสีย ทุกครั้งที่คนบาปคนใดกล่าวว่า “ไม่” ต่อพระวิญญูณบริสุทธิ และ “ใช่” ต่อพญามาร การกระทำนี้ก็ทำให้มันง่ายขึ้นที่จะกล่าวว่า “ไม่” ต่อพระเจ้าในครั้งหน้า และ “ใช่” ต่อพญามาร พอผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่งใจของคนบาปคนนั้นก็เริ่มแข็งกระด้างเหลือเกิน ตายด้านเหลือเกิน จนชาวประเสริฐไม่ทะลุทะลวงหรือรบกวนคนบาปคนนั้นอีกต่อไป และสุดท้ายพระเจ้าก็ทรงตัดพระทัยจากดวงวิญญูณนั้น

ในโรม บทที่ 1 เราได้ให้รายการบาปสามประการที่จะทำให้พระเจ้าทรงตัดพระทัยจากคนๆนั้นที่กระทำบาปเหล่านั้น บาปประการแรกคือที่ว่า “พวกเขาได้รู้จักพระเจ้าแล้ว แต่ปฏิเสธที่จะถวายเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า” ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงตัดพระทัยจากพวกเขา (โรม 1:21-24) บาปประการที่สองคือที่ว่า “พวกเขาได้เปลี่ยนความจริงของพระเจ้าให้เป็นความเท็จ และได้นมัสการและปรนนิบัติสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้แทนพระองค์ผู้ทรงสร้าง เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีระคะตัมหาอัน

นำอภัยศ” (โรม 1:25, 26) บาปประการที่สามก็คือว่า “และเพราะเขาไม่เห็นชอบที่จะรู้จักพระเจ้า **พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีใจเลวทราม**” (โรม 1:28)

เมื่อผู้คนรู้จักพระเจ้า แต่ปฏิเสธที่จะนมัสการพระองค์ในฐานะพระเจ้า เมื่อผู้คนได้ยื่นข่าวประเสริฐแต่ปฏิเสธมันเสีย โดยการกระทำเหล่านี้ของพวกเขาที่กำลังกล่าวว่า “ฉันไม่เชื่อมั่นหรอก” อันเป็นการทำให้ความจริงของพระเจ้ากลายเป็นเรื่องโกหก เมื่อผู้คนไม่ชอบที่จะคิดเกี่ยวกับพระเจ้าและใส่ใจจนถึงพระเจ้า – เมื่อนั้น**พระเจ้าก็ทรงตัดพระทัยจากพวกเขา!** และเมื่อพระเจ้าตรัสแก่พระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “เอพรอิมก็ผูกพันอยู่กับรูปเคารพแล้ว **ปล่อยเขาแต่ลำพัง**” (ฮชย. 4:17) คนๆนั้นก็ถูกปรับโทษให้พิณาศเป็นนิตย์และไม่สามารถรอดได้เลย ยอห์น 6:44 สอนอย่างชัดเจนว่าไม่มีผู้ใดสามารถมาถึงพระเจ้าได้นอกจากว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงฟ่องใจและชักนำเขามา หากพระเจ้าทรงตัดพระทัยจากดวงวิญญาณใดแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะไม่ฟ่องใจดวงวิญญาณนั้นอีกต่อไป สิ่งอันตรายมากที่สุดที่บุคคลใดเคยกระทำก็คือ การได้ยื่นข่าวประเสริฐ – และปฏิเสธมันเสีย

หากคุณไม่ใช่ผู้เชื่อ จงกัมศิระษะของคุณและวางใจพระเยซูเจ้าด้วยสุดใจของคุณเดี๋ยวนี้เลย “วันนี้เป็นวันแห่งความรอด บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ... อย่าอวดอ้างถึงวันพรุ่งนี้ เพราะเจ้าไม่รู้ว่าวันหนึ่งๆจะนำสิ่งใดมาบัง” จงตั้งใจอ่าน ยอห์น 5:24, โรม 10:9, เอเฟซัส 2:8-9, ทิตัส 3:5, 1 ยอห์น 1:9, มัทธิว 10:31-33

วิจารณ์ – บทที่สิบ

ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มาก – หนังสือม้วนเล็ก

ว. 10:1-7:

1 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆคลุมตัวท่าน และมีรั้งบนศีรษะท่าน และหน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์ และเท้าท่านเหมือนเสาไฟ

2 ท่านถือหนังสือเล็กๆม้วนหนึ่งซึ่งคล้อยอยู่ในมือของท่าน ท่านวางเท้าขวาของท่านบนทะเล และเท้าซ้ายของท่านบนบก

3 ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงโตคำราม เมื่อท่านร้องแล้ว เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น

4 เมื่อเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดดังขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงมือจะเขียน แต่ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “จงประทับตราปิดข้อความซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้ร้องนั้น จงอย่าเขียนข้อความเหล่านั้น”

5 ฝ่ายทูตสวรรค์องค์ที่ข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้นได้ชูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า

6 และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ ‘ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเล กับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้น’ ว่า จะไม่มีการเนินซ้ำอีกต่อไปแล้ว

7 แต่ว่าในวันแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น คือเมื่อท่านจะเป่าแตรขึ้น ความสลับกลับของพระเจ้าที่พระองค์ได้ตรัสไว้แก่พวกศาสนาดำพวยากรณ์ ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์นั้นก็สำเร็จ

บทที่สิบเริ่มต้นด้วย “ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์” นี้ไม่ใช่ทูตสวรรค์ธรรมดาๆ ขอให้ผมชี้ให้เห็นเจ็ดสิ่งเกี่ยวกับทูตสวรรค์องค์นี้ที่ผมรู้สึกว่าการระบุตัวตนของเขาแก่เรา:

1. ทูตสวรรค์องค์นี้มีฤทธิ์มาก
2. ทูตสวรรค์องค์นี้ลงมาจากสวรรค์
3. ทูตสวรรค์องค์นี้ห่มกายด้วยเมฆก้อนหนึ่ง
4. ใบหน้าของทูตสวรรค์องค์นี้เหมือนดวงอาทิตย์
5. เท้าของทูตสวรรค์องค์นี้เป็นเหมือนเสาไฟ
6. เขาถือ “หนังสือเล็กๆม้วนหนึ่ง” ไว้ในมือของเขา
7. เขายืนโดยวางเท้าข้างหนึ่งบนแผ่นดินและอีกข้างบนทะเล – ซึ่งบอกเป็นนัยถึงความเป็นเจ้าของและสิทธิอำนาจอันเป็นสากล “แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นของพระเยโฮวาห์ ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น” (เพลงสดุดี 24:1)

ข้อเท็จจริงทั้งเจ็ดประการนี้เป็นพยานรับรองว่าทูตสวรรค์องค์นี้จะเป็นใครอื่นไปไม่ได้นอกจากพระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่คู่ควรที่จะเปิดหนังสือม้วนนั้นและแกะตราประทับเหล่านั้น (ว. 5:5-7) บัดนี้หนังสือม้วนนั้นได้เปิดออกแล้วและอยู่ในมือของทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้

ในภาคพันธสัญญาเดิม พระเยซูทรงถูกเรียกว่าเป็น “ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์... ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” บุคคลที่เฉพาะเจาะจงผู้นี้ – บุคคลที่ผิดธรรมดาผู้นี้ – ปรากฏหลายต่อหลายครั้งในภาคพันธสัญญาเดิม ในวิวรณ์ พระเยซูทรงถูกเรียกว่าเป็น *พระเมษโปดก* เป็น *สิ่งโตแห่งตระกูลยูดาห์* และเป็น *นักรบ* เช่นกัน เหตุใดพระองค์ถึงไม่ควรถูกเรียกว่าเป็น “*ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มาก*” องค์หนึ่งเล่า? พระเยซูทรงสามารถปรากฏในรูปร่างใดก็ได้ตามที่พระองค์ทรงปรารถนา เพื่อที่จะกระทำภารกิจใดก็ได้ที่เฉพาะเจาะจงซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำให้แผนงานของพระเจ้าสำเร็จครบถ้วน ผมเชื่อว่าทูตสวรรค์เหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 7:2, 8:13 และ 10:1 เป็นองค์เดียวกัน – *พระเยซูคริสต์เจ้า*

ทูตสวรรค์ที่ยอห์นเห็นจะปรากฏตัวจริงๆเมื่อถึงเวลา พระองค์ทรงถูกเรียกว่าเป็น “ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มาก” ซึ่งบอกเป็นนัยถึงพลังกำลังที่ผิดปกติธรรมดาของพระองค์และแยกพระองค์ออกจากทูตสวรรค์องค์อื่นๆ ทั้งหมดที่ถูกกล่าวถึงก่อนหน้านี้และในบทต่างๆที่ตามมา

ที่ได้ก็ตามที่หม่อมเมถูกเชื่อมโยงกับการปรากฏอันเปี่ยมสง่าราศี เราก็คพบการสถิตอยู่ของพระเจ้า ในนาฮูมเราอ่านว่าหม่อมเมเป็นผงคลีแห่งพระบาทของพระองค์ พระเยซูทรงถูกรับขึ้นไปในเมฆก้อนหนึ่งตอนที่พระองค์เสด็จกลับไปสู่สวรรค์หลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ (กิจการ 1:8-11) องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้เสด็จลงมาบนภูเขาซีนายในเมฆทึบก้อนหนึ่ง (อพยพ 19:9) พระเยโฮวาห์ได้ทรงปรากฏบนพระที่นั่งกรุณาในเมฆก้อนหนึ่ง เมื่อชนชาติอิสราเอลได้รับการช่วยให้พ้นจากมือของฟาโรห์ “พระเยโฮวาห์ก็เสด็จนำหน้าพวกเขาไปตอนกลางวันในเสาเมฆอันหนึ่ง” (อพยพ 13:21, 14:24; นหม. 9:12) เมื่อสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้ามีอยู่เต็มพลับพลา “เมฆก้อนหนึ่งก็ปกคลุมเต็นท์แห่งชุมนุม” (อพยพ 40:34) เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงติเตียนชนชาติอิสราเอลเพราะการบ่น “พระเยโฮวาห์ก็ทรงปรากฏในเมฆก้อนหนึ่ง” (อพยพ 16:10) พระเยโฮวาห์ตรัสแก่โมเสสว่า “ดูเถิด เราจะมาหาเจ้าในเมฆหนาทึบ” (อพยพ 19:9) ผู้แต่งเพลงสดุดีกล่าวว่า “เมฆและความมืดทึบอยู่รอบพระองค์” (เพลงสดุดี 97:2) “พระองค์ทรงกระทำให้บรรดาก่อนเมฆเป็นรถรบของพระองค์ ... เมฆเป็นผงคลีแห่งพระบาทของพระองค์” (นาฮูม 1:3) สุดท้าย แต่ไม่ท้ายสุดเลย: “ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์” (วว. 1:7)

ในฐานะเป็นอาภรณ์ของความเป็นพระเจ้า หม่อมเมบ่งบอกถึงการไม่อาจเข้าใจได้ของพระเจ้าและสื่อถึงความสง่าผ่าเผยอันไม่รู้สิ้นสุดของพระองค์... ฤทธานุภาพของพระองค์ที่มีต่อความบาป ความบาปไม่สามารถดำรงอยู่ต่อหน้าสง่าราศีที่ไม่ถูกปกคลุมของพระองค์ได้ – และกระนั้นในวิวรณ์ 10 พระองค์ก็ทรงเสด็จเข้ามาใกล้แผ่นดินโลกเพื่อที่จะเสนอความเมตตาต่อบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก

ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้จะมีรุ่ง – สัญลักษณ์แห่งความเมตตา – อยู่บนศีรษะของพระองค์ รุ่งนี้เป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่แสดงถึงความเมตตาของพระเจ้าในท่ามกลางการพิพากษาของพระเจ้า นี่เป็นหนึ่งในสี่ครั้ง ที่รุ่งถูกกล่าวถึงในพระวจนะของพระเจ้า และทุกครั้งมันก็ถูกเชื่อมโยงกับความเมตตาของพระเจ้าที่ประทานให้แก่มนุษย์ พระเจ้าทรงเอารุ่งไว้ในท้องฟ้า โดยสัญญาว่าจะทรงระลึกรั้งพันธสัญญาของพระองค์ที่ทรงทำไว้กับแผ่นดินโลก (ปฐม. 9:8-17) (รุ่งเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงความเมตตาของพระเจ้า – ไม่ใช่ความเมตตาของทูตสวรรค์)

พวกทูตสวรรค์เป็นสิ่งทรงสร้างที่พิเศษของพระเจ้า แต่ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ไม่ใช่หนึ่งในสิ่งทรงสร้างเหล่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระเยซูเจ้าเอง พระองค์กำลังจะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว

ใบหน้าของทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้เป็นเหมือนดวงอาทิตย์ ในวิวรณ์ 1:16 ยอห์นเห็นสีพระพักตร์ของพระเยซู “ดุจดั่งดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยฤทธานุภาพของพระองค์” พระเยซูทรงถูกเรียกในพระคัมภีร์ว่าเป็น “ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม” เปาโลเห็นแสงจ้าบนถนนไปยังเมืองดามัสกัส เมื่อพระเจ้าทรงแยกห้องฟ้าออกจากกันและพระเยซูทอดพระเนตรลงมา อ่านบันทึกเหตุการณ์นั้นในกิจการ 9

ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้มี “เท้าทำนเหมือนเสาไฟ” คำกล่าวแบบเดียวกันถูกใช้พรรณนาถึงพระบาทของพระเยซูในวิวรณ์ 1:15: “...พระบาทของพระองค์ดุจทองสัมฤทธิ์เงางาม รวากับว่าได้ถูกหลอมในเตาไฟ” ไม่มีใครเคยกล่าวเช่นนั้นเกี่ยวกับทูตสวรรค์ธรรมดาองค์อื่นๆ – ไม่แม้แต่มีคาเอล หรือกาเบรียล เหล่าอัครทูต

ในข้อ 2 เราเรียนรู้ว่าทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ถือหนังสือเล็กๆม้วนหนึ่ง – ซึ่งคล้อยอยู่ – ในมือของเขา นี่เป็นหนังสือม้วนอันเดียวกับที่ถูกกล่าวถึงในบทที่ห้า ตอนที่ยอห์น “รำไห่มากมาย” เพราะที่ไม่มีผู้ใดสามารถถูกพบว่าคุณจะเปิดหนังสือนี้ได้ แต่ผู้หนึ่งถูกพบแล้ว – สิงโตแห่งตระกูลยูดาห์, พระเยซูคริสต์เจ้า ตรงนี้ในข้อพระคำที่เราศึกษาอยู่นี้ หนังสือนี้เปิดอยู่และทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้กำลังถือมันอยู่ในมือของเขา เขายืนอยู่โดยเท้าข้างหนึ่งอยู่บนบกและเท้าอีกข้างอยู่บนทะเล

นี่เป็นสิ่งที่สำคัญ... มันบ่งบอกถึงการถือกรรมสิทธิ์ เมื่อทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้จิตใจวางเท้าของเขาบนทะเลและบนแผ่นดินโลก เขาก็ประกาศอย่างชัดเจนว่าเขาตั้งใจที่จะถือกรรมสิทธิ์และเอาสิ่งเหล่านั้นมาเป็นของเขาเอง “แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นของพระเยซูคริสต์ ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น” พระเยซูทรงเป็นผู้ทรงอำนาจสิทธิ์ขาดโดยชอบธรรมแห่งทั้งแผ่นดินและทะเล (วิว. 5:11-13) แต่พญามารได้เป็นเจ้าของอำนาจในย่านอากาศมาตั้งแต่อาดัมยอมจำนนให้แก่มันในสวนนั้น และแผ่นดินและทะเลก็ตกอยู่ในอำนาจควบคุมของเหล่าศัตรูขององค์พระผู้เป็นเจ้ามานานกว่าหกพันปีแล้ว ขอขอบคุณพระเจ้า อำนาจควบคุมของซาตานที่มีอยู่เหนือสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว แผ่นดินโลกทั้งสิ้นบัดนี้ก็คร่ำครวญและผจญความทุกข์ลำบากเจ็บปวด (โรม 8:22) แต่สักวันหนึ่งแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนน้ำปกคลุมทะเลอยู่ตอนนี้ พระบาทคู่หนึ่งที่ยืนอยู่บนบกและบนทะเลเป็นพยานรับรองแก่เหล่าศัตรูขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องขัดขืนอีกต่อไปแล้ว ใครจะยืนต่อต้านเสาไฟใหญ่ยักษ์สองลำได้?

ภาพตรงนี้แสดงให้เห็นถึงผู้ทรงฤทธานุภาพที่ไม่มีใครเอาชนะได้และความหนักแน่นมั่นคง รวมเข้ากับการทำลายล้างที่เผาผลาญแก่คนเหล่านั้นที่กล้าต่อกรด้วย เสาทั้งหลายมั่นคงและทรงพลัง เสาไฟไม่มีใครกล้าขัดขืน ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้วางเท้าของเขาบนทะเลและบนบก “ดุจเสาไฟ” อย่าลืมเป็นอันขาด – พระเยซูทรงจัดการในไฟและโลหิต เท้าของทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ไม่อาจถูกเคลื่อนย้ายได้และจะทำลายล้างการต่อต้านขัดขวางทุกอย่าง

“...ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงโตคำราม...” นี่บ่งบอกตัวตนทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้เพิ่มเติม นี่คือเสียงของสิงโตแห่งตระกูลยูดาห์ มันเป็นเสียงร้องที่แสดงถึงอำนาจและชัยชนะ – ไม่ใช่เสียงร้องที่แสดงถึงความกลัวหรือความตึงเครียด สิงโตไม่กลัวสัตว์หน้าไหนทั้งนั้น มันเป็นจ้าวป่า และเสียงคำรามของมันก็เป็นที่ยำเกรงแก่สัตว์อื่นๆทั้งปวง เสียงร้องนี้เป็นคำประกาศแห่งการแก้แค้นที่มีต่อเหล่าศัตรูของพระเจ้าและเหล่าคนชั่วที่จะอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกในขณะนั้น:

“พระเยโฮวาห์จะทรงแปลงพระสิงหนาทจากศิโยน ทรงแปลงพระสุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม และฟ้าสวรรค์กับพิภพก็จะหวั่นไหว” (โยเอล 3:16 วรรคแรก) คิดดูสิครับ! ในวิวรณ์ 1:15 พระสุรเสียงของพระองค์ “ดุจเสียงน้ำมากหลาย” แต่ตรงนี้ เสียงของพระองค์คำรามเหมือนสิงโต อ่านเยเรมีย์ 25:29-31 เมื่อพระเยซูเสด็จมาเพื่อวางพระบาทของพระองค์บนแผ่นดินโลกและบนทะเล พระองค์ก็จะทรงแปลงเสียงให้ร้องแห่งชัยชนะเหมือนกับคนเหล่านั้น “ที่ย่ำอู่น” เสียงให้ร้องนั้นจะดังขึ้นและถ้อยแห่งพระพิโรธของพระเจ้าจะถูกเทออก บ่อย่าอู่นแห่งแผ่นดินโลกจะถูกย่ำได้พระบาทของพระองค์จนกว่าโลหิตจะไหลนองจนถึงบังเหียนม้าในการสู้รบแห่งอารามาเกตโดน (วว. 14:14-20)

เสียงให้ร้องจากทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้คือ คำประกาศถึงการพิพากษาที่จะมาเหล่านั้นของพระเจ้า และสวรรค์ก็ตอบกลับด้วยเสียงฟ้าร้องเจ็ดเสียง ในการเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ อ่านเพลงสดุดี 29

ฟ้าร้องคือเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าในการพิพากษา (1 ซมอ. 7:10, เพลงสดุดี 18:13) ฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้น “เปล่งเสียงของพวกมัน” (ยอห์นสันนิษฐานว่าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับฟ้าร้องทั้งเจ็ดนี้) ในวิวรณ์ 4:13 ยอห์นได้เห็นพระที่นั่งอันหนึ่งซึ่งถูกล้อมรอบโดยรุ้งอันหนึ่ง และตรงนี้ในบทที่สิบเราเห็นรุ้งอันเดียวกันนั้น ในวิวรณ์ 4 ยอห์นเห็นบนพระที่นั่งนั้น คือพระองค์ผู้ทรงปรากฏประดุจพลอยหยกและพลอยทับทิม และ “มีฟ้าแลบฟ้าร้อง และเสียงต่างๆดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น” ในบทที่ 10 เรามีฟ้าร้องแบบเดียวกัน ซึ่งส่งเสียงสารแห่งความเกรี้ยวกราดและการพิพากษาของพระเจ้าออกมา

เรามีฟ้าร้องแบบเดียวกันเหล่านี้ในบทที่ 8 เมื่อปุโรหิต-ทูตสวรรค์องค์นั้นเทกระถางที่เต็มไปด้วยไฟของพระองค์ลงบนแผ่นดินโลก “และมีเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว”

ฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้น คือฟ้าร้องแห่งการพิพากษาจากพระที่นั่งของพระเจ้า เมื่อสิงโตแห่งตระกูลยูดาห์ทรงคำราม เหมือนกับตอนที่กำลังจะกระโจนเข้าตะครุบเหยื่อของพระองค์ ฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นก็เปล่งเสียงคำรามของพวกมันเหมือนกับว่าเห็นดีด้วยกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในการแก้แค้นอันชอบธรรมและโทษอันบริสุทธิ์จากพระที่นั่งขององค์ผู้ทรงเดชานุภาพนิรันดร์

ความเป็นบุคคลถูกยกให้แก่ “ฟ้าร้องทั้งเจ็ด” นี้ ทุกสิ่งล้วนเห็นดีเห็นงามกับพระเมฆโปดกของพระเจ้า ฟ้าร้องอันทรงพลังเหล่านี้เอ่ยข้อความต่างๆที่ฟังไม่ออก... พวกมันกล่าวถ้อยคำต่างๆ ยอห์นได้ยินสิ่งที่พวกมันกล่าว – และเมื่อเวลาของจริงมาถึง ฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นก็กล่าวถ้อยคำจริงๆที่ชาวแผ่นดินโลกจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ มันจะเป็นข้อความหนึ่งในทำนองของเสียงฟ้าร้อง เราใช้ระบบกระจายเสียงเพื่อขยายเสียงเมื่อเราอยากให้คนได้ยิน – แต่พระเจ้าไม่จำเป็นต้องใช้การขยายเสียงเลย พระองค์สามารถตรัสได้เหมือนเสียงฟ้าร้องที่ทรงพลัง – และพระองค์จะทรงกระทำเมื่อถึงเวลานั้น!

ในตอนต้นของนิมิตมหัศจรรย์เหล่านี้ ยอห์นถูกบัญชาให้เขียนลงในหนังสือม้วนหนึ่งถึงสิ่งที่เขาได้เห็น และได้ยิน – อดีต, ปัจจุบัน และอนาคต แต่เมื่อ*ฟ้าร้องเหล่านี้หยุด* ยอห์นก็ได้รับคำบัญชาอีกอย่าง เขากำลังจะเขียนอยู่แล้ว – แต่เสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า: “จงประทับตราปิดข้อความซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้ร้องนั้น *จงอย่าเขียนข้อความเหล่านี้!*”

ฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นคงกล่าวข้อความที่น่ากลัวมากๆ ที่ถูกตั้งไว้ตรงหน้าเราคือ โลหิต, น้ำตา, ความอดอยาก, ความปวดร้าวใจและใจที่แตกสลาย; การฆ่า, ความทุกข์ระทม, ลูกเห็บ, ไฟ, ภูเขาที่ลุกไหม้, สัตว์ประหลาดปีศาจ, มนุษย์ที่อ่อนวอนขอที่จะตายและไม่อาจตายได้ สิ่งที่ยอห์นถูกห้ามมิให้เขียนคงเป็นสิ่งที่เหนือจินตนาการและความเข้าใจของมนุษย์เป็นแน่! ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคาดเดาสิ่งที่ฟ้าร้องเหล่านี้กล่าว คุณก็ได้เก่งพอๆกับผม แต่คุณเชื่อใจได้เลยว่าข้อความนั้นเกี่ยวข้องกับการพิพากษาครั้งสุดท้ายที่ใหญ่โต ไม่เคยมีใครได้ยินมาก่อน และไม่อาจบรรยายได้ของพระเจ้า เมื่อพระเจ้าทรง “แผดเสียง” ในการทำลายล้างอย่างสิ้นเชิง

คุณจะอยู่บนแผ่นดินโลกใหม่ตอนที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นหยุด? คุณเป็นคนเดียวเท่านั้นที่สามารถตอบคำถามนั้นได้ หากคุณบังเกิดใหม่แล้ว คุณก็จะ*ไม่อยู่ที่นี่* – แต่หากคุณยังไม่ได้บังเกิดใหม่ คุณก็อาจอยู่ที่นี่ อ่าน ยอห์น 1:11-12, 3:16-18, 3:36, 5:24; โรม 10:9-10, 10:13, 10:17; เอเฟซัส 2:8-9; 1 ยอห์น 1:9 จงอ่านข้อพระคำเหล่านี้ *ทั้งสิ่งที่พวกมันกล่าว ยอมรับพวกมัน* – และคุณจะไม่อยู่ที่นี่ตอนที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นเอ่ยข้อความแห่งการทำลายล้างของพวกมัน คุณจะอยู่กับพระเยซู

ข้อ 5 และ 6: “ฝ่ายทูตสวรรค์องค์ที่ข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้นได้ชูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ ‘ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเล กับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้น’ ว่า จะไม่มีการเน้นซ้ำอีกต่อไปแล้ว”

The Amplified New Testament อ่านว่า “และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ ‘ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเล กับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้น’ **ท่านปฏิญาณว่าจะไม่มีการแทรกแซงอีกต่อไปและจะไม่มีการรอคอยหรือความล่าช้าอีกต่อไปแล้ว**” ผมคิดว่าการแปลเช่นนี้ทำให้พระคำข้อนี้ชัดเจนมากขึ้นนิดหน่อย เวลาไม่ได้สิ้นสุดลงตรงนี้ นี่ไม่ใช่การเริ่มต้นของยุคินรันดร์ สิ่งที่ทูตสวรรค์องค์นี้กำลังประกาศก็คือว่า จะไม่มีการล่าช้าอีกต่อไปแล้ว พระเจ้ากำลังจะทรงเทความกริ้วอันบริสุทธิ์และการพิพากษาที่ไม่มีใครเคยได้ยินมาก่อนออกมาแล้ว

ตรงนี้เรามีบันทึกเกี่ยวกับหนึ่งในการเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของวิวรณ์ ช่างน่าสบายใจ ให้กำลังใจ น่าอุ่นใจ และยอดเยี่ยมจริงๆ! เราหนีจากเลือด, การวิวาท, ความโกลาหล, คนบ้าแบบผีปีศาจ, พญามารในร่างมนุษย์ (ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์) – มายังจุดประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องกับแผ่นดินโลก แผ่นดินโลกเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า – และสักวันหนึ่งพระเยซูเจ้าจะทรงถือกรรมสิทธิ์มันและประทานมันให้แก่คนของพระองค์ ในเมืองสวรรค์คนใจอ่อนสุภาพจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก จงดูทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ขณะที่

เขายืนอยู่โดยเท้าข้างหนึ่งอยู่บนทะเลและอีกข้างอยู่บนแผ่นดินโลก – และจากนั้นจึงฟังพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้า: “พระองค์จะต้องครอบครองจนกว่าบรรดาศักดิ์ของพระองค์กลายเป็นแท่นรองพระบาทของพระองค์” พระเยซูจะทรงกระทำเช่นนั้นเลย! พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคนบาปทั้งหลายในวันนี้ พระองค์จะทรงเป็นผู้พิพากษาคนบาปทั้งหลายในวันพรุ่งนี้แห่งอเวสานของยุค หนังสือที่มีคำพยากรณ์ตอนท้ายซึ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ – หนังสือม้วนที่ถูกฉีกด้วยตราประทับเจ็ดดวง – บัดนี้ก็ถูกคลี่ออกแล้ว พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขวาของพระองค์ขึ้นสู่สวรรค์และทรงปฏิญาณ “โดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์” (ไม่มีใครสามารถปฏิญาณโดยผู้หนึ่งผู้ใดที่สูงส่งกว่าหรือยิ่งใหญ่กว่านี้ได้) ว่าจะไม่มีการล่าช้าอีกต่อไปแล้ว การพิพากษากำลังจะตกลงมาแล้ว หนึ่งในพันปีแห่งสันติภาพรอคอยอยู่เบื้องหน้า และจะมาอย่างแน่นอนเมื่อถึงวาระที่กำหนดไว้

ผมขอกล่าวอีกครั้งว่า ช่างเป็นภาพที่สุดยอดจริงๆ! ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ (พระเยซู) พร้อมกับความสว่างจ้าของดวงอาทิตย์ และไฟที่ลุกโพลงและเผาผลาญแห่งเตาไฟอันร้อนแรงรอบพระบาทของพระองค์ บรรดาเมฆแห่งสง่าราศีรวมกันเป็นฉล่องพระองค์และปกคลุมพระกายของพระองค์ ผืนฟ้าสีฟ้าลอยอยู่เหนือหัวไหล่อันเปี่ยมอานุภาพของพระองค์และรอบพระเศียรของพระองค์ ความเจิดจ้าแห่งรุ่งรวมกันเป็นมงกุฎเพชรพลอยของพระองค์ พระองค์ทรงยืนอยู่ที่นั่น! พระบาทข้างหนึ่งอยู่บนแผ่นดิน พระบาทอีกข้างอยู่บนทะเล! แผ่นดินโลกที่กว้างไกลสุดลูกหูลูกตาและมหาสมุทรใหญ่โตทั้งหลายทำหน้าที่เป็นแท่นรองพระบาทของพระองค์ขณะที่พระบาทซึ่งมีเปลวไฟลุกโชนของพระองค์ยืนอยู่เพื่อที่จะพิชิตและถือกรรมสิทธิ์!

ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์ยกสูงขึ้นไปยังดวงดาวทั้งหลาย พระองค์ตรัสและผืนฟ้ากว้างใหญ่ก็สะท้อนเสียงอันเปี่ยมอานุภาพของพระองค์ ปืนใหญ่ทั้งปวงแห่งท้องฟ้าส่งเสียงระเบิดออกมา ฟ้าร้องทั้งเจ็ดพูด ส่งสัญญาณเตือนภัยไปยังทั่วจักรวาล เตรียมแผ่นดินโลกให้พร้อมรับคำสั่งต่างๆจากสวรรค์เพื่อที่จะทำให้แผนงานแห่งการพิพากษาของพระเจ้าสำเร็จ จะมีการล่าช้าต่อไปไม่ได้แล้ว ถ้วยแห่งพระพิโรธล้นปรี่แล้ว ความอดกลั้นพระทัยและความอ่อนโยนของพระเจ้ากำลังจะหมดลงแล้ว เพลิงที่เผาผลาญแห่งการพิพากษากำลังจะร่วงลงมาแล้ว เป็นเวลา 2,000 ปีที่พระเจ้ามิได้ทรงแทรกแซงกับรัฐบาลเหล่านั้นของโลก คริสตจักรที่ปรากฏแก่ตาได้ผลึกไสพระองค์ออกไป โลกคือซากความเสียหายขนาดมหึมา พระเจ้าทรงอดทนกับคำดูถูกดูแคลนของมนุษย์มานานพอแล้ว มนุษย์ได้รับโอกาสของตนไปแล้ว รัฐบาลต่างๆของแผ่นดินโลกได้รับโอกาสของตนไปแล้ว คริสตจักรที่ปรากฏแก่ตาได้รับโอกาสของมันไปแล้ว จะไม่มีการล่าช้าอีกต่อไปแล้ว

ในข้อ 7 เราอ่านว่า “แต่ว่าในวันแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น คือเมื่อท่านจะเป่าแตรขึ้น ความลึกลับของพระเจ้าที่พระองค์ได้ตรัสไว้แก่พวกศาสนพยากรณ์ ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์นั้นก็สำเร็จ”

ขอให้ผมบอกรายการความลึกลับเจ็ดประการ:

1. ความลึกลับแห่งพระประสงค์ของพระเจ้า (อพ. 1:9)
2. ความลึกลับแห่งความชั่วช้า (พยากรณ์ในร่างมนุษย์) (2 ธส. 2:7)
3. ความลึกลับแห่งทางของพระเจ้า (1 ทธ. 3:16)
4. ความลึกลับของพระเจ้า (คส. 2:2)

5. ความลึกลับของดาวทั้งเจ็ดนั้น (วว. 1:20)
6. ความลึกลับของหญิงที่นั่งบนสัตว์ร้ายนั้น (วว. 17:7)
7. ความลึกลับของอิสราเอล (รม. 11:25)

ความลึกลับเหล่านี้แตกต่างจาก*ความลึกลับของพระเจ้า*ในพระคำข้อที่เราศึกษากันอยู่นี้... พวกมันสื่อถึงอะไรบางอย่างที่ก่อนหน้านี้ไม่มีใครทราบแต่บัดนี้ถูกเปิดเผยแล้ว ความลึกลับที่ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 10:7 จะถูกเปิดเผยในเวลานั้นเมื่อทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์นี้ คือพระเยซูเจ้า จะทรงยืนอยู่โดยที่แผ่นดินโลกและทะเลอยู่ใต้พระบาทของพระองค์ และพระหัตถ์ของพระองค์ชูขึ้นไปยังพระที่นั่งของพระเจ้า

มันไม่ดูแปลกหรือครับที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานปกครองกิจการต่างๆของมนุษย์มานานเกือบ 6,000 ปีแล้ว? ซาตานได้บิดเบือน, ผันแปร, ทำให้แปดเปื้อน, ทำให้เกิดรอยแผลเป็น และเกือบทำให้สิ่งทรงสร้างพิณาศย่อยยับอยู่แล้ว มันสร้างความเสียหายไว้มากมายจริงๆ! เหตุใดพระเจ้าถึงทรงยอมให้มันทำแบบนี้? เราคิดว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์มากกว่าพญามาร เราคิดว่าอำนาจของซาตานตกอยู่ใต้และถูกจำกัดโดยฤทธานุภาพของพระเจ้า ซาตานมีฤทธิ์มาก – แต่**พระเจ้าทรงมหิทธิฤทธิ์** พระเจ้าแห่งสวรรค์ทรงปกครอง และอำนาจทุกอย่างล้วนถูกแต่งตั้งโดยพระองค์ เราคิดว่าซาตานจะถูกเหวี่ยงลงมาในไม่ช้า เหตุใดพระเจ้าถึงทรงยอมให้มันล่อยนวลมาได้นานขนาดนี้? นั่นเป็นความลึกลับของพระเจ้า... ชูระของพระเจ้า มันไม่ใช่เรื่องที่เราต้องรู้ พระองค์จะทรงอธิบายมันแก่เราเมื่อเราไปถึงบ้าน

มีอยู่ครั้งหนึ่งนักคิดหัวเสรีท่านหนึ่งถามผมว่า “ถ้าพระเจ้าใหญ่โตขนาดนั้น และพญามารเลวร้ายขนาดนั้น ทำไมพระเจ้าถึงไม่ฆ่าพญามารซะล่ะ?” ผมตอบเขาไปดังนี้: “นั่นไม่ใช่ชูระก่งการอะไรของคุณ! ชูระของคุณ และชูระของผมก็คือ “จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ทั้งสิ้นของมนุษย์” อ่านปัญญาจารย์ 12:13

พระเจ้าทรงไม่แยะแสบต่อบาป, ความอธรรมและความไม่ชอบธรรมหรือ? พระเจ้าทรงไม่แยะแสบต่อความโศกเศร้าและน้ำตาหรือ? พระเจ้าไม่เห็นความทุกข์ยากทั้งปวงที่ซาตานได้ทำให้เกิดขึ้นมาตลอด 6,000 ปีนี้หรือ? ใช่แล้วครับ *พระเจ้าทรงเห็นทุกสิ่ง* – พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับมัน: “เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงลุกขึ้นอย่างที่เป็นภูเขาดิเออิม พระองค์จะพระพิโรธอย่างที่เป็นภูเขาภิเบโอน เพื่อกระทำพระราชกิจของพระองค์ พระราชกิจของพระองค์นั้นประหลาด และเพื่อกระทำงานของพระองค์ งานของพระองค์ก็แปลก” (อิสยาห์ 28:21)

คุณเคยได้ยินใครสักคนถามไหมว่า “พญามารมาจากไหน? ทำไมพระเจ้าถึงสร้างพญามารขึ้นมา?” คุณอาจถามว่า “ทำไม?” เป็น همینครั้ง – แต่ก็ไม่มีคำตอบ พระเจ้าจะทรงอธิบายมัน... มันเป็นเรื่องของความลึกลับของพระเจ้า “สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลาย และของลูกหลานของเราเป็นนิรันดร์ เพื่อเราจะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของพระราชบัญญัตินี้” (พบญ. 29:29)

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับคุณหรือผม หากเราบังเกิดใหม่แล้ว “เรารู้ว่า ทุกสิ่งต่างร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่คนทั้งหลายที่รักพระเจ้า คือคนทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” (โรม 8:28)

เราไม่สามารถเข้าใจว่าทุกสิ่งร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่เราได้อย่างไร – แต่เราสามารถเชื่อและยอมรับมันได้ ไม่ว่าเราเข้าใจมันหรือไม่ก็ตาม “พระเจ้าทรงโกหกไม่ได้” (ทิตัส 1:2, ฮบ. 6:18) บรรดาความทุกข์ยาก, ความเจ็บปวด, ความผิดหวังและนรกที่ผู้เชื่อสักคนจะเคยรู้จักจะอยู่บนแผ่นดินโลกในร่างกายนี้ เปาโลผู้ซึ่งผมเชื่อว่าได้ทนทุกข์ในแบบที่ไม่มีใครเคยทนทุกข์นอกจากพระเยซูคริสต์ กล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า ความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบันนี้ ไม่สมควรที่จะเอาไปเปรียบกับสง่าราศีซึ่งจะเผยแพร่ออกในเราทั้งหลาย” (โรม 8:18) จงชื่นใจเถิด! สิ่งที่ดีที่สุดยังมาไม่ถึง! (ยอห์น 16:33)

พระเจ้าทรงมีแผนงานหนึ่ง พระเจ้าทรงมีแผนการหนึ่ง และคุณไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับแผนการของพระเจ้า – มันตรงตามกำหนดการแน่นอน: “พระเจ้าทรงทราบถึงกิจการทั้งปวงของพระองค์ตั้งแต่แรกสร้างโลกมาแล้ว” (กิจการ 15:18)

พระเจ้าทรงทราบในเริ่มแรกแล้วว่าพระองค์จะทรงทำอะไร จะทรงทำมันเมื่อไหร่ และจะทรงทำมันอย่างไร นั่นอาจเป็นความลึกลับอย่างหนึ่งสำหรับคุณและผม แต่พระเจ้าทรงมีสิทธิ์ในความลึกลับของพระองค์เอง คุณและผมไม่จำเป็นต้องขุดค้นหาสิ่งเหล่านั้นที่พระองค์ไม่ยอมให้เรารู้ พระเจ้าทรงอดทนต่อบาปและพญามารมาตลอดหลายพันปีนี้ แต่เมื่อพระเจ้าทรงจ่าย พระองค์ก็จะทรงจ่ายเต็มราคา! ในวิวรณ์ 14:15 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งทรงถูกสั่งว่า “จงใช้เคียวของพระองค์เกี่ยวไปเถิด เพราะว่าถึงเวลาที่พระองค์จะเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสุกแล้ว” เมื่อผลพร้อมที่จะถูกเก็บเกี่ยวแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงเก็บเกี่ยว บังเหียนที่พระเจ้าทรงใช้เหนี่ยวรั้งชาตนาไว้ไม่ปรากฏแก่สายตาดังนี้: “เพียงแต่ผู้ที่คอยหวังเหนี่ยวเตี้ยนั้น (พระวิญญาณบริสุทธิ์) จะยังหวังเหนี่ยวอยู่ จนกว่าผู้ที่คอยหวังเหนี่ยวนั้นจะถูกพาออกไปเสีย” (2 ธส. 2:7) หากไม่ใช่เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์และฤทธิ์เดชในการเหนี่ยวเหนี่ยวของพระองค์ พญามารก็คงมีอำนาจเต็มทีในแผ่นดินโลกนี้ไปแล้ว แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเหนี่ยวชาตนาและอนุญาตมันให้ไปได้ไกลแค่นี้ ขอขอบคุณพระเจ้าที่เรามีความมั่นใจว่าเราเป็นยิ่งกว่าผู้พิชิตโดยทางพระเยซูเจ้า และ “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเราได้?”

ในข้อ 7 ของบทที่เราศึกษากันอยู่นี้ ความลึกลับนี้ของพระเจ้ากำลังจะสิ้นสุดแล้ว พระเยซูผู้ทรงเป็นพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระเจ้า, ทายาทแห่งสิ่งสารพัด, จะทรงชิงรัฐบาลต่างๆของแผ่นดินโลกออกมาจากมือของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ (พญามารในร่างมนุษย์) และรับช่วงต่อรัฐบาลต่างๆของแผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง (อิสยาห์ 9:6, ลูคา 1:32, 33) แน่แน่นอนเหมือนกับที่ดาวิดได้นั่งบนพระที่นั่งอันหนึ่ง พระเยซูก็จะประทับบนพระที่นั่งอันหนึ่งจริงๆในกรุงเยรูซาเล็ม คุณและผมจะครอบครองกับพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ในช่วงยุคพันปี จะมียุคพันปีไม่ได้จนกว่าพญามารถูกจับขังในเหวนนั้นเสียก่อน (วิว. 20:1-3) พระเยซูจะทรงเอาโซ่ล่ามพญามารด้วยพระองค์เองเป็นเวลาหนึ่งพันปี สุดท้ายแล้วมันจะถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันนั้น (วิว. 20:10) และจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนสืบๆไปเป็นนิตย์ *ซัวันรินดร์* มันจะถูกทรมานร่วมกับคนเหล่า

น้ำมันได้นำให้หลงและทำให้ถูกลงพระอาชญา พระเยซูจะทรงครอบครองกับเจ้าสาวของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้เป็นเวลาหนึ่งพันปี และจากนั้นหลังจากการสู้รบแห่งโลกและมาโกกแล้ว พระเยซูก็จะทรงครอบครองตลอดไป (อิสยาห์ 9:6, 7)

ความชั่วร้ายที่บัดนี้ปรากฏจะถูกกำจัดและถูกลงโทษอย่างเปิดเผย – ถูกทำลายครั้งเดียวพอและมีผลเป็นนิรันดร์ สิ่งทรงสร้างทั้งปวงบัดนี้คร่ำครวญและผจญความเจ็บปวด แต่จะได้รับการช่วยให้พ้น (โรม 8:22) เราจะไม่ถูกทรมานใจโดยซาตานและโดยความอธรรมอีกต่อไป ความลึกกลับของพระเจ้ากำลังจะถูกทำให้สิ้นสุดแล้ว จะมีความล่าช้าไม่ได้แล้ว พระเยซูกำลังจะยึดครองแผ่นดินโลกแล้ว ชาวดีเหล่านี้ได้ถูกประกาศแก่เหล่าศาสตาศาพยากรรมในสมัยโบราณ แม้ว่าพวกเขาไม่เข้าใจก็ตาม “แท้จริงองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะมีได้ทรงกระทำอะไรเลย โดยมีได้เปิดเผยความลึกกลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้พยากรณ์” (อาโมส 3:7) การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อความบาปและพญามารมาถึงได้ทุกเมื่อ พระองค์จะทรงพิพากษาผู้ที่ได้ทำให้เหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าเจ็บปวดด้วยความชั่วร้ายและการทดลอง ผู้ที่ได้ทำลายดวงวิญญาณทั้งหลายและที่เป็นตัวการทำให้ความงามที่ถูกเนรมิตสร้างของแผ่นดินโลกต้องแปดเปื้อน แต่ในวันเหล่านั้นแห่งเสียงของแตรคันที่เจ็ด (ไม่ใช่ตอนที่ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้นเป่าแตร) ความลึกกลับของพระเจ้ำก็จะสิ้นสุดลง พระคริสต์กำลังจะครอบครองแล้ว นี่เป็นข่าวดีจริงๆ ที่ถูกประกาศแก่เหล่าศาสตาศาพยากรรมของพระองค์ในสมัยโบราณ

เราคริสเตียนทั้งหลายทุกวันนี้มีความหวังอันมีสุขซึ่งให้ผลกำลังและความกล้าหาญแก่เรา พระคุณของพระเจ้าที่ช่วยเราให้รอดก็สอนเราให้รอดคอย “ความหวังอันมีสุขนั้นและการปรากฏอันทรงสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (ทิตัส 2:11-15) ผู้เชื่อทั้งหลายดูเหมือนอยู่ในพวกคนส่วนน้อยทุกวันนี้ – และแท้จริงแล้วเราก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ ในเรื่องของจำนวน เราดูเหมือนกำลังจะแพ้ศึกครั้งนี้ – แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่เราจะไม่แพ้ เราจะชนะ เราจะครอบครองกับพระองค์บนแผ่นดินโลก

คุณพร้อมไหมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระองค์? จะเป็นยังไงถ้าพระเยซูจะเสด็จมาวันนี้? คุณจะถูกทิ้งไว้ในอาณาจักรของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ไหม? หรือคุณจะถูกรับขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ? ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยคุณให้กลับใจใหม่ ณ วินาทีนี้เลยหากคุณยังไม่ได้บังเกิดใหม่ “จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะได้รับความรอด” (กิจการ 16:31)

ยอห์นกินหนังสือม้วนเล็กนั้น

วิว. 10:8-11:

8 และพระสุรเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้นตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “จงไปรับหนังสือเล็ก ๆ ม้วนนั้นที่คล้อยอยู่ในมือของทูตสวรรค์องค์ที่ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น”

9 ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์องค์นั้นและกล่าวแก่ท่านว่า “ขอหนังสือม้วนเล็กนั้นเกิด” ท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า “เอาไปเถิด และกินมันเสีย มันจะทำให้ท้องเจ้าขม แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้า มันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง”

10 ข้าพเจ้ารับหนังสือม้วนเล็กนั้นจากมือทูตสวรรค์แล้วก็กินเข้าไป ขณะที่มันอยู่ในปากของข้าพเจ้านั้นมันก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่เมื่อข้าพเจ้ากินมันเข้าไปแล้วท้องข้าพเจ้าก็ขม

“พระวาหะได้ทรงสภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง” (ยอห์น 1:14)

นี่คือผู้ใด? “พระวาหะได้ทรงสภาพของเนื้อหนัง” พระเยซูทรงห่อพระวาระของพระเจ้าในเนื้อหนัง และทรงนำมันลงมาให้มนุษย์ เมื่อเราเชื่อพระวาระของพระเจ้า เมื่อเราดูดซึมพระวาระและรับมันเข้าไปในความคิดและจิตใจของเรา (และเข้าไปในการดำเนินชีวิตในแต่ละวันของเรา) เราก็กำลังกินชีวิตนั้นของพระเยซู พระวาระของพระเจ้านั้นมีชีวิต – พระเยซูตรัสเช่นนั้น: “ถ้อยคำที่เรากล่าวนั้น พวกมันคือจิตวิญญาณและพวกมันคือชีวิต” เมื่อเราอ่านและดูดซึมพระวาระของพระเจ้า เราก็กำลังกินเนื้อหนังของพระองค์และดื่มพระโลหิตของพระองค์ “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อในพระองค์ผู้ทรงใช้เรา มา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5:24)

ก. ฟังพระวาระของพระเจ้า

ข. เชื่อในพระองค์ (พระเยซูคริสต์)

ค. คุณมีชีวิตนิรันดร์

“ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ” (อฟ. 2:8)

“ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระวาระของพระเจ้า” (โรม 10:17)

“ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่ ไม่ใช่จากพืชที่จะเปื่อยเน่าเสีย แต่จากพืชอันไม่รู้เปื่อยเน่า คือด้วยพระวาระของพระเจ้า...” (1 เปโตร 1:23)

ยอห์นกินข้าวสารแห่งหนังสือม้วนเล็กนั้นเข้าไป มันมีรสหวานในปากของเขา – แต่มีรสขมอยู่ในจิตใจของเขา อ่านเยเรมีย์ 15:16, ยอห์น 6:49-58, เอเสเคียล 2:8 และ 3:1-3 คำพยากรณ์ทั้งทำให้ดีใจและทำให้เศร้าใจ มันประกาศทั้งความชื่นบานและความทุกข์โศก มันมหัศจรรย์ – และเลวร้าย มันทำให้สดชื่น – และมันก็ขมขึ้น

มันมีรสหวานสำหรับคุณไหมครับ เพื่อนคริสเตียนที่รัก เมื่อคุณมองไปรอบๆตัวคุณและเห็นคนขึ้นมา, คนติดยา, คนติดการพนันและหญิงแพศยา, คนโกหก, หัวขโมยและฆาตกร? มันมีรสหวานสำหรับคุณไหมครับ? คุณรู้ไหมว่าถ้าการรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นวันนี้ คนเหล่านั้นจะถูกทิ้งไว้ข้างหลัง มันมีรสหวานไหมครับ? ในฐานะผู้เชื่อคนหนึ่ง คุณก็รู้ว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย และคนบาปทุกคนตกนรกและถูกเผาชั่วนิรันดร์ มันมีรสหวานไหมครับ? ไม่เลยครับ หากคุณเป็นลูกแท้ๆของพระเจ้า มันไม่หวานเลย มันมีรสขม... ขมสุดๆ

ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยคุณและผมให้ไปตามผู้ที่หลงหายอย่างที่เราไม่เคยตามพวกเขามาก่อนเลย ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราให้เป็นผู้ชนะดวงวิญญาณ ที่จะเตือนคนชั่วในทางชั่วของเขา เกรงว่าเขาจะตายในความบาปของเขา

บทนี้ของเราปิดท้ายด้วยถ้อยคำเหล่านี้: “และท่านบอกข้าพเจ้าว่า “เจ้าต้องพยากรณ์อีก ต่อชนชาติทั้งหลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา และกษัตริย์”” การแปลแบบตรงตัวของพระคำข้อนี้ควรเป็น “เจ้าต้อง

พยากรณ์อีกเกี่ยวกับชนชาติทั้งหลาย...” ยอห์นจะต้องพยากรณ์เกี่ยวกับพวกเขา ไม่ใช่แก่พวกเขา – และเขาก็ทำเช่นนั้นในบทต่อไปของวิวรณ์ พระคำข้อสุดท้ายของบทที่สิบนำเราเข้าไปสู่ระยะใหม่ๆ แห่งโทสะและการพิพากษาของพระเจ้า... ฉากเหตุการณ์และสภาพการณ์แวดล้อมใหม่ๆ ในบทต่อไป เราจะเห็นการปรากฏตัวของตัวละครใหม่ๆ ซึ่งจนถึงบัดนี้ยังไม่ได้ถูกกล่าวถึง

วิวรณ์ – บทที่สิบเอ็ด

“ยุคสมัยของคนต่างชาติ”

จะสิ้นสุดลงในสี่สิบสองเดือน

วิว. 11:1-2:

1 ท่านผู้หนึ่งจึงเอาไม้ธอห์นหนึ่งให้ข้าพเจ้ารูปร่างเหมือนไม้เรียว และทูตสวรรค์องค์นั้นยืนอยู่กล่าวว่า “จงลุกขึ้นไปวัดพระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชา และคำนวณคนทั้งหลายซึ่งนมัสการในนั้น

2 แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอกพระวิหารนั้น เพราะว่าที่นั่นได้มอบไว้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิ์ลงใต้เท้าตลอดสี่สิบสองเดือน

ในบทนี้ พระเจ้ากำลังจะเข้าถือกรรมสิทธิ์สิ่งซึ่งเป็นของพระองค์แล้ว แผ่นดินโลกเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า มันได้ถูกเนรมิตสร้างโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ – แต่มันตกอยู่ใต้การควบคุมของซาตานมาเป็นเวลาหกพันปีแล้ว พระเจ้าได้ประทานอำนาจครอบครองเหนือสิ่งทรงสร้างทั้งปวงให้แก่อาดัมและตั้งเขาเป็นผู้ออกคำสั่งแห่งจักรวาล – แต่เขาได้มอบอำนาจนั้นให้แก่พญามารแล้ว พระเจ้าได้ประทานคำบัญชาหนึ่งแก่อาดัมซึ่งเขาตั้งใจไม่เชื่อฟัง และทำให้เขาสูญเสียทุกสิ่งทีพระเจ้าได้ทรงฝากให้เขาดูแล สักวันหนึ่งในวันเปี่ยมสง่าราศีเหล่านี้อาดัมคนที่สอง (พระคริสต์) จะได้ทุกอย่างที่อาดัมคนแรกได้สูญเสียไป ซึ่งรวมถึงแผ่นดินโลกและสิ่งทรงสร้างทั้งปวงด้วย วันนี้พญามารเป็นเจ้าของอำนาจในย่านฟ้าอากาศ... พระของยุคนี้ (อฟ. 2:1-3, 2 คร. 4:3, 4) สักวันหนึ่งเร็วๆนี้พระเยซูจะทรงจับพญามารโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน และมันจะไม่ได้หลอกลวงประชาชนชาติทั้งหลายอีกต่อไป ในวันนั้น “แผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระเยซูคริสต์ ดั่งน้ำปอกคลุมทะเลอยู่นั้น” (อิสยาห์ 11:9)

วิวรณ์ 11 พรรณนาถึงการเริ่มต้นของช่วงสามปีครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น ในช่วงเวลานี้เองพวกคนต่างชาติจะพยายามเป็นครั้งสุดท้ายที่จะทำลายแผนงานและจุดประสงค์ของพระเจ้า “ยุคสมัยของคนต่างชาติ” ได้เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการตกเป็นเชลยของยูดาห์ภายใต้เนบูคัดเนสซาร์ (2 พศด. 36:1-31) ตั้งแต่วันนั้นมาจนถึงเดือนพฤษภาคม 1948 กรุงเยรูซาเล็มได้ตกอยู่ภายใต้การปกครองของคนต่างชาติ ทุกวันนี้กรุงนี้ก็ยังถูกปกป้องอยู่เพราะเหตุอำนาจของคนต่างชาติ หากไม่ใช่เพราะอเมริกา, อังกฤษ และประเทศอิสระอื่นๆ พวกคอมมิวนิสต์ก็คงยึดรัฐอิสราเอลใหม่ไปแล้ว พวกเขาหวังที่อยู่ติดกับอิสราเอลก็เกลียดชังเหมือนกับที่เขาไม่เคยถูกเกลียดชังเช่นนี้มาก่อน และหากไม่ใช่เพราะความกลัวชนชาติทั้งหลายที่รักอิสราเอลแห่งแผ่นดินโลก (และหากพระเจ้าจะยอมให้มันเกิดขึ้น) พวกเขาหวังก็คงกวาดล้างยิวออกไปจากพื้นพิภพแล้ว! “ยุคสมัยของคนต่างชาติ” จะมาถึงจุดจบถาวรเมื่อพระเยซูเสด็จมาในฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งและทรงทำลายปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และเหล่ากองทัพของเขา บันทึกเหตุการณ์นี้ถูกพบในวิวรณ์ 19:11-21

ในข้อสุดท้ายของบทที่สิบ ยอห์นได้รับแจ้งว่าเขาต้องพยากรณ์อีกเกี่ยวกับชนชาติ ภาษา และประชาชนชาติมากมาย เมื่อเรารู้เรื่องนี้เพิ่มเติมอีกนิดหน่อย เราก็เรียนรู้ว่ายอห์นเริ่มต้นงานรับใช้นั้นในบทที่เราศึกษากันอยู่นี้

การพยากรณ์ ไม่ได้แค่หมายถึง การบอกล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆในอนาคตเท่านั้น มันยังหมายถึง การทำหน้าที่ต่างๆของผู้ที่เป็นประจักษ์พยานเพื่อพระเจ้าด้วย เหล่านักเทศน์ตามพระคัมภีร์ที่แท้จริงทุกคนก็ เป็นผู้พยากรณ์ในความหมายหนึ่ง การประกาศข้อความและพระประสงค์ของพระเจ้า, การทำหน้าที่เป็น ราชนทูตและกระบอกเสียงของพระเจ้า คือการทำหน้าที่ของผู้พยากรณ์คนหนึ่งให้สำเร็จ อาโรนเป็นผู้พยากรณ์ ของโมเสส เขาเป็นโขนกแทนโมเสสเพราะว่าโมเสสมืออุปสรรคด้านการพูด พระเจ้าทรงมีพยานเหล่านั้นบนแผ่นดินโลกเสมอมา และพระองค์จะทรงมีเสมอไป คริสเตียนแท้ทุกคนที่เป็นพยานต่อผู้กับความชั่ว, ยกชูความชอบธรรม, ซ้ำขายและหญิงทั้งหลายให้มาหาพระเมษโปดกของพระเจ้า ก็เป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่ง และหลังจากการ รับขึ้นไปของคริสตจักร เขาก็จะนั่งกับพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงพิพากษาความไม่ชอบธรรม

“ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าพวกวิสุทธิชนจะพิพากษาโลก?” (1 คร. 6:2) เหล่าวิสุทธิชนยังไม่เคย พิจารณาโลกมาก่อนเลย แต่พวกเขาจะพิพากษาร่วมกับพระเยซู ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตและผู้พิพากษาที่ชอบธรรมของเรา:

“ให้วิสุทธิชนสิงโลดในสง่าราศี ให้เขาร้องเพลงบนที่นอนของเขา ให้การสรรเสริญอย่างสูงแต่พระเจ้า อยู่ในปากของเขา และให้ดาบสองคมอยู่ในมือของเขา เพื่อทำการแก้แค้นบรรดาประชาชาติ และทำการลงโทษ ชนชาติทั้งหลาย เพื่อเอาตราบนามบรรดากษัตริย์ของเขา และเอาเครื่องเหล็กจองจำล่ามบรรดาขุนนางของเขา เพื่อจะกระทำแก่เขาตามคำพิพากษาที่บันทึกไว้แล้ว นี่เป็นเกียรติแก่บรรดาวิสุทธิชนของพระองค์ ...” (เพลง สดุดี 149:5-9) จงอ่านข้อพระคำเหล่านั้นในพระคัมภีร์ของคุณ – และเห็นเกียรติอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าได้ ประทานแก่ลูกๆของพระองค์ คือผู้เชื่อแท้ทั้งหลาย

วิวรณ์ 11:1 เริ่มต้นด้วยคำสันธาน: “...และ...” อันเป็นการเชื่อมโยงพระคำข้อนี้กับข้อสุดท้ายในบทที่ สิบ ตรงนี้ย่อหน้ากำลังเริ่มคำพยากรณ์ที่ถูกกล่าวถึงในพระคำข้อที่แล้ว

ยอห์นได้รับไม้้อท่อนหนึ่งซึ่งมีรูปร่างเหมือนไม้เรียว และทูตสวรรค์องค์นั้นก็กล่าวว่า “จงลุกขึ้นไปวัด พระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชา และคำนวณคนทั้งหลายซึ่งนมัสการในนั้น แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอกพระ วิหารนั้น เพราะว่าที่นั่นได้มอบไว้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิ์ถึงได้ห้าตลอดสี่สิบสอง เดือน” (สี่สิบสองเดือนรวมกันเป็นสามปีครึ่ง... ครึ่งหลังของสัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียล... ส่วนนั้นของช่วง เวลาที่เป็นความทุกข์ลำบากนั้นซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง)

ถ้อยคำเหล่านี้นำเสนอความคับหน้าในตอนต้นของการเข้าถือกรรมสิทธิ์แผ่นดินโลกโดยพระผู้ไถ่ผู้ เปี่ยมชัยชนะของเรา – พระเยซูเจ้า เช่นเดียวกับการใช้การพิพากษาต่างๆโดยรวม การเข้าถือกรรมสิทธิ์แผ่นดิน โลกนี้เป็นงานที่ค่อยๆเดินทางไปซึ่งต้องผ่านหลายระยะที่แตกต่างกัน โดยเกี่ยวข้องกับหลายวาระ หลาย สถานที และหลายบุคคลที่เฉพาะเจาะจง นี่เป็นการเริ่มต้นของการเข้ายึดครองสิ่งสารพัดโดยทายาผู้มีสิทธิอัน ชอบธรรมที่จะรับสิ่งสารพัดเป็นมรดก – พระเยซูคริสต์เจ้า

ยอห์นได้รับไม้้อท่อนหนึ่ง “รูปร่างเหมือนไม้เรียว” (เราคงเรียกมันว่าไม้วัด) มันเป็นเครื่องมือชนิด หนึ่งที่ไว้ใช้วัดขนาดต่างๆ และมันมีขนาดยาวสิบฟุต (อ่าน เอเสเคียล 40:3 และเศคาริยาห์ 1:16) พระวิหาร,

แท่นบูชา และบรรดาผู้ที่มานมัสการถูกรวมอยู่ในการวัดขนาดเหล่านั้นด้วย นี่บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าจะทรงพิทักษ์รักษาและปกป้องพระวิหาร, แท่นบูชา และคนเหล่านั้นที่นมัสการที่นั่น

วิวรณ์ 21:15 กล่าวถึงทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่ใช้ไม้่อทองคำวัดขนาดคริสตจักรที่ได้รับส่งาราศีแล้ว – หรือนครชาวดูมุกดานั้น อิสราเอลเป็นประชากรฝ่ายโลกซึ่งมีพระสัญญาต่างๆฝ่ายโลก พวกเขาเกี่ยวข้องกับพระพรต่างๆฝ่ายโลกไปตลอดชั่วนิรันดร์กาล แต่คริสตจักร (เจ้าสาวนั้น) เป็นประชากรฝ่ายสวรรค์ที่มีพระสัญญาต่างๆฝ่ายสวรรค์ และจะถูกจัดแสดงในสวรรค์สถาน โดยแสดงออกถึงความไพบุลย์เหลือล้นแห่งพระคุณของพระเจ้า (อพ. 2:6)

ยอห์นเป็นเพียงผู้ชมคนหนึ่งมาจนถึงตอนนี้ แต่กับอิสราเอลซึ่งเป็นพี่น้องร่วมชาติของเขาเอง ในภาพนี้ เขาก็กลายเป็นผู้แสดงหลัก ทูตสวรรค์องค์นี้ได้สั่งเขาว่า “จงลุกขึ้นและวัดขนาด” เขาถูกเร้าให้กระทำกิจกรรมที่เร่งด่วนโดยคำบัญชาของพระเจ้า และเขาก็วัดขนาดพระวิหาร, แท่นบูชา และผู้นมัสการเหล่านั้นตามที่เขาถูกสั่งให้กระทำ

เมื่อพวกยิวขอปีลาตให้ปล่อยตัวบาร์บัสและตรึงพระเยซูที่กางเขน พวกเขาขอให้โลหิตของพระองค์ตกลงบนพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา พระเจ้าทรงกันอิสราเอลไว้ต่างหากชั่วระยะหนึ่ง พระองค์ไม่ได้ทรงเหวี่ยงพวกเขาทิ้งไป แต่ได้ทรงปล่อยพวกเขาให้เผชิญกับความมืดบอดจนกว่าพวกคนต่างชาติเข้ามาครบถ้วนแล้ว การนมัสการแบบยิวได้สิ้นสุดลง ยุคของคริสเตียนได้เริ่มต้นขึ้น – และจะดำเนินต่อไปจนกว่าจะถึงการรับขึ้นไป เมื่อคริสตจักรจะถูกรับขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ เมื่อการนมัสการที่แท้จริงถูกตั้งขึ้นอีกครั้ง มันจะเป็นการนมัสการแบบยิวตามแบบอย่างของชนชาติอิสราเอล

ผู้เชื่อทั้งหลายไม่มีสถานนมัสการที่เฉพาะเจาะจง – แต่ยิวไม่สามารถนมัสการนอกพระวิหารได้ คริสเตียนทั้งหลายไม่มีพระวิหารบนแผ่นดินโลก (1 คร. 6:19; 2 คร. 6:16) “พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณและผู้ที่มีสถานนมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง” (ยอห์น 4:21-24; ฮบ. 10:19-22) สถานบริสุทธิ์ที่อยู่เบื้องบนเป็นสถานนมัสการแห่งเดียวเท่านั้นสำหรับผู้เชื่อแท้ทั้งหลาย การถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆของคริสเตียนคือ คำสรรเสริญต่างๆที่ถวายแด่พระเจ้า (ฮบ. 13:15, 16) นี่ค่อนข้างแตกต่างจากการนมัสการแบบยิว ทั้งในอดีตและที่จะมานั้น ทั้งพระวิหารและแท่นบูชาเป็นสิ่งที่สำคัญและขาดไม่ได้ต่อการนมัสการแบบยิว นั่นคือเหตุผลที่พวกยิวโมโหมากเมื่อพระเยซูตรัสว่า “จงทำลายพระวิหารนี้เสียและเราจะตั้งมันขึ้นใหม่ในสามวัน” พระองค์กำลังตรัสถึงพระกายของพระองค์ แต่พวกเขาคิดว่าพระองค์ตรัสถึงพระวิหารอันสวยงามนั้นในกรุงเยรูซาเล็ม

พระวิหารจะถูกสร้างขึ้นใหม่ในเยรูซาเล็มโดยพวกยิวหลังจากการรับขึ้นไปของคริสตจักร พระวิหารได้ถูกสร้างขึ้นใหม่มาหลายครั้งแล้ว แต่มันจะถูกสร้างขึ้นใหม่เมื่อพวกยิวก่อสร้างมันหลังจากการรับขึ้นไปนั้น มันจะถูกสร้างในที่ๆมีสยิดแห่งโอมาร์ตั้งอยู่ขณะนี้

ด้านล่างคือรายชื่อของพระวิหารเหล่านั้นบางหลังที่ได้ถูกทำลายไปแล้ว:

1. พระวิหารของชาวโลมอน (1 พงศ์กษัตริย์, บทที่ 7) พระวิหารหลังนี้ได้ถูกทำลายโดยเนบูคัดเนสซาร์ในปี 588 ก่อน ค.ศ.

2. พระวิหารของเศรุบบาเบล (เอเสรา 3:12) ซึ่งถูกปล้นสะดมและถูกอุทิศให้แก่พระต่างชาติ คือจูปีเตอร์ โดยอันทีโอคัส อีพิฟานีส, ปี 170 ก่อน ค.ศ.

3. พระวิหารของเฮโรด (ยอห์น 2:20) มีความงดงามมากๆ การก่อสร้างของมันได้เริ่มต้นในปี 17 ก่อน ค.ศ. และมันได้ถูกทำลายโดยทิตัสในปี ค.ศ. 70

พระวิหารในอนาคตสองหลัง:

1. พระวิหารที่จะถูกสร้างขึ้นใหม่ในช่วงสามปีครั้งแรกแห่งการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ (2 ธส. 2:4) ยูดาที่จะกลับมาอยู่ในแผ่นดินของเธอเองในตอนนั้นและจะสร้างพระวิหารนี้ขึ้นใหม่

2. พระวิหารในยุคพันปี – พระวิหารของพระเยซู (กิจการ 15:16) อ่านเอเสเคียล 40 และคุณจะพบคำบรรยายเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่อลังการของมัน

ใน 1 โครินธ์ 3:16 และ 6:19 กายนั้นซึ่งประกอบด้วยผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่และถูกชำระล้างด้วยพระโลหิตแล้วถูกเรียกว่า “พระวิหารของพระเจ้า” เยรูซาเล็มเป็นนครแห่งเดียวบนแผ่นดินโลกที่พระวิหารที่ทำได้ยหินได้รับอนุญาตและได้รับเกียรติจากพระเยโฮวาห์

ในวิวรณ์ 11:2 เราเรียนรู้ว่านครบริสุทธานั้นจะถูกเหยียบย่ำได้ฝ่าเท้าเป็นเวลาสี่สิบสองเดือน – ครึ่งหลังของเจ็ดปีแห่งความทุกข์ลำบาก เยรูซาเล็มเป็นนครบริสุทธานี้ซึ่งถูกกล่าวถึงตลอดทั่วพระคัมภีร์ อ่านเนหะมีย์ 11:1-18, อีสยาห์ 52:1 และดาเนียล 9:24 ช่วงเวลานี้ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 11:3 และ 12:6 ว่าเป็นเวลา “1,260 วัน” ในวิวรณ์ 12:14 และดาเนียล 9:27 มันถูกกล่าวถึงว่าเป็น “วาระหนึ่ง สองวาระ และครึ่งวาระ” คำกล่าวเหล่านี้ทั้งหมดอ้างอิงถึงสามปีครึ่งนั้นซึ่งรวมกันเป็นครึ่งหลังของช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากนั้น เดือนในพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับคำพยากรณ์ก็เป็นเดือนหนึ่งที่มีสามสิบวันเสมอ ไม่มีเดือนที่มีสี่สิบแปดหรือสามสิบเอ็ดวันในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ พวกคนต่างชาติจะเหยียบย่ำประชากรในเยรูซาเล็มดุจเล่นตมในท้องถนนเป็นเวลา 1,260 วัน (อิสยาห์ 10:6)

ประชาชาติต่างๆที่ต่อต้านคริสเตียนจะผูกมิตรกับยิวในระหว่างครึ่งแรกของการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ – ช่วงเวลาแห่งสันติภาพเมื่อเขาขึ้นมาพร้อมกับคัมภีร์อันหนึ่งแต่ไม่มีลูกธนู อย่างไรก็ตาม คนกลุ่มเดียวกันนี้จะหันมาและในการแก้แค้นและความน่าสะพรึงกลัวอันเลวร้ายพวกยิว “จะถูกทิ้งไว้ทั้งหมดให้แก่เหยี่ยวที่อยู่บนภูเขา และแก่สัตว์แห่งแผ่นดินโลก และนกกินเหยี่ยวจะกินเสียในฤดูร้อน และบรรดาสัตว์ทั้งสี่แห่งแผ่นดินโลกจะกินเสียในฤดูหนาว” (อิสยาห์ 18:6) ดังนั้นเหล่าศัตรูที่เป็นคนต่างชาติจะเทโทษของตนเข้าไปใส่ยูดาห์...อิสราเอล ประชากรที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า

พยานสองคนของพระเจ้า

ว. 11:3-12:

3 และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเรา และเขาจะพยากรณ์ตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน นุ่งห่มด้วยผ้ากระสอบ

4 พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกเทศสองต้น และคันประทีปสองคันที่ตั้งอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก

5 ถ้าผู้ใดประสงค์จะทำร้ายพยานทั้งสองนั้น ไฟก็จะพุ่งออกจากปากเขาเผาผลาญศัตรูผู้นั้น ถ้าผู้ใดจะทำร้ายพยานทั้งสอง ผู้นั้นก็จะต้องตายในลักษณะนี้

6 พยานทั้งสองมีฤทธิ์ปิดท้องฟ้าได้ เพื่อไม่ให้ฝนตกในระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังพยากรณ์ และมีฤทธิ์อำนาจเหนือน้ำทำให้กลายเป็นเลือดได้ และมีฤทธิ์บันดาลให้ภัยพิบัติต่างๆ กระทบทั่วโลก ก็ครั้งก็ได้ตามความปรารถนาของเขา

7 และเมื่อเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหวก็จะสู้รบกับเขา จะชนะเขาและจะฆ่าเขาเสีย

8 และศพของเขาจะอยู่ที่ถนนในเมืองใหญ่ๆ ซึ่งตามฝ่ายจิตวิญญาณเรียกว่า เมืองโสโดมและอีิปต์ อันเป็นเมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกตรึงด้วย

9 คนหลายชาติ หลายตระกูล หลายภาษา หลายประชาชาติ จะเพ่งดูศพเขาตลอดสามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้เอาศพนั้นใส่อุโมงค์เลย

10 คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเขา และจะสนุกสนานรื่นเริง จะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้ได้ทรมานคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในโลก”

11 เมื่อเวลาผ่านไปสามวันครึ่งแล้ว ลมปราณแห่งชีวิตจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขาอีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน คนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาก็มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก

12 คนทั้งหลายได้ยื่นพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ ตรัสแก่เขาว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด” และพวกศัตรูก็เห็นเขาขึ้นไปในหมู่เมฆสู่สวรรค์

เรากำลังศึกษาเกี่ยวกับพวกยิวในพระคำตอนนี้ และพระราชบัญญัติของยิวก็เรียกร้องให้มีพยานสองคนเพื่อที่จะให้พยานหลักฐานที่มีน้ำหนักในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย, ศาสนา หรือการปฏิบัติต่างๆ ของมนุษย์ที่มีต่อกันและกัน (พบดู. 17:6; 19:15) (คุณจะนึกออกว่าทูตสวรรค์สององค์อยู่ในอุโมงค์ฝังศพของพระเยซูเข้าวันที่พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ – ยอห์น 20:12 ชายสองคนปรากฏตัวแก่เหล่าสาวกตอนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ – กิจการ 1:10 ในลูกา 10:1 เจ็ดสิบคนนั้นได้ถูกส่งออกไปเป็นคู่ๆ) ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงส่งพยานสองคนมา – และพวกเขาพยากรณ์เป็นเวลา 1,260 วันพอดี – ไม่มากกว่านั้น ไม่น้อยกว่านั้น

พยานสองคนนี้เป็นผู้ใด? เหล่าผู้รู้พระคัมภีร์มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องการระบุตัวตนของพวกเขา บางคนกล่าวว่าพวกเขาคือ เอลียาห์และเอโนค โดยอิงการตัดสินใจของตนบนฮีบรู 9:27: “...มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะต้องตายคนหนึ่ง” นี่ทำให้พวกเขาสรุปว่าเนื่องจากเอโนคและเอลียาห์เป็นเพียงสองคนเท่านั้นที่ออกจากโลกนี้ไปโดยไม่ตาย พวกเขาจึงต้องเป็นพยานทั้งสองนี้ แต่ขอให้ผมเตือนความจำคุณว่าตอนที่มีการรับขึ้นไปของคริสตจักร คนจำนวนมากจะลอยขึ้นไปสู่สวรรค์โดยไม่ตาย: 1 ธส. 4:16-17: “...และคนทั้งปวงที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น เพื่อจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในฟ้าอากาศ...” คำกล่าวนั้นในหนังสือฮีบรูไม่ได้หมายถึงคนทุกคน – แต่หมายถึงมนุษย์ในฐานะที่เป็นเผ่าพันธุ์หนึ่ง

โดยส่วนตัวแล้วผมเชื่อว่าเอโนคเป็นภาพหนึ่งของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่เมื่อถูกรับขึ้นไป เอโนคมีชีวิตอยู่ในช่วงที่มีดินแดนที่สุดก่อนการพิพากษาของพระเจ้าเทลงมาโดยทางน้ำท่วมโลก เขาเดินกับพระเจ้า – และวันหนึ่งในโมงยามที่มีดินแดนนั้นเขาก็กลับบ้านไปอยู่กับพระเจ้า – *โดยที่ไม่ตาย* คริสตจักรกำลังมีชีวิตอยู่ในช่วงโมงยามที่มีดินแดนที่สุดแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ... และมันจะมีดียิ่งกว่านี้อีกก่อนที่เราถูกรับขึ้นไปพบกับพระเยซูในหมู่เมฆ เหมือนกับที่เอโนคถูกรับขึ้นไปจากแผ่นดินโลกนี้ให้ไปอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า คริสตจักรก็จะถูกรับขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศเช่นกัน (1 ธส. 4:13-17; 1 คร. 15:50-55)

คนอื่นๆเชื่อว่าพยานทั้งสองนั้นจะเป็นเอลียาห์และโมเสส โมเสสเกี่ยวข้องกับชนชาติอิสราเอลในหลายๆเรื่อง เขาเป็นผู้ที่พระเจ้าได้ประทานพระราชบัญญัติให้: “พระราชบัญญัติได้มาจากโมเสส” เขาเป็นชายผู้เดียวที่พระเจ้าได้เสด็จลงมาเพื่อจัดการงานศพของเขาด้วยพระองค์เอง (อพย. 34:6) ผมเชื่อว่าหลักฐานที่สอดคล้องกับส่วนที่เหลือของวิวรณ์พิสูจน์ว่าไม่ใช่เอโนค แต่เป็น *โมเสส* คือพยานอีกคนที่เหลืออยู่นั้น

ไม่มีคำถามเลยว่าเอลียาห์เป็นหนึ่งในพยานสองคนนี้ ภาคพันธสัญญาเดิม – และพระเยซูเจ้าเองด้วย – บอกเราอย่างชัดเจนว่าเอลียาห์จะมาอีกทีก่อนการเสด็จมาของพระเยซูในฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง วิวรณ์ 11:5 ก็ระบุตัวผู้พยากรณ์แห่งไฟนี้ “ถ้าผู้ใดประสงค์จะทำร้ายพยานทั้งสองนั้น *ไฟก็จะพลุ่งออกจากปากเขาเผาผลาญศัตรูผู้นั้น* ถ้าผู้ใดจะทำร้ายพยานทั้งสอง ผู้นั้นก็จะต้องตายในลักษณะนี้”

ข้อ 6 ก็ระบุตัวเอลียาห์เช่นกัน: “พยานทั้งสองมีฤทธิ์ปิดท้องฟ้าได้ *เพื่อไม่ให้ฝนตก* ในระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังพยากรณ์ และมีฤทธิ์อำนาจเหนือน้ำทำให้กลายเป็นเลือดได้ และมีฤทธิ์บันดาลให้ภัยพิบัติต่างๆ กระทบทั่วโลก ก็ครั้งก็ได้ตามความปรารถนาของเขา” การอัศจรรย์เหล่านั้นที่ถูกพรรณนาในส่วนแรกของพระคำข้อนี้เป็นลักษณะเฉพาะตัวของเอลียาห์อย่างแน่นอน ผู้เป็นสุดยอดของเหล่าศาสตาศาพยากรณ์ ผู้ซึ่งได้เรียกไฟลงมาจากสวรรค์และปิดท้องฟ้าเพื่อที่ฝนจะไม่ตกเป็นเวลาสามปีครึ่งในระหว่างการครองราชย์ของอาหับคนชั่ว เอลียาห์ได้ปรากฏตัวแก่อิสราเอลในระหว่างช่วงเวลาที่มืดมิดที่สุดของการตกเป็นทาสฝ่ายวิญญาณของพวกเขาบนแผ่นดินโลก ประชาชาตินั้นได้ออกห่างไปจากองค์พระผู้เป็นเจ้าภายใต้การครอบครองของอาหับและเยเซเบล และพระเจ้าทรงใช้เอลียาห์ ศาสตาศาพยากรณ์ผู้มีฤทธิ์มากแห่งไฟมาช่วยอิสราเอลให้รอดพ้นจากการตกเป็นทาสฝ่ายวิญญาณในลักษณะเดียวกับที่โมเสสได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากการเป็นทาสฝ่ายร่างกายมาแล้ว

การอัศจรรย์เหล่านั้นที่ถูกบันทึกไว้ในส่วนท้ายของพระคำข้อนี้ตรงกับโมเสสในทุกรายละเอียด จงอ่านบันทึกเหตุการณ์ในอพยพ เมื่อพระเจ้าทรงใช้โมเสสไปช่วยประชากรของพระองค์ให้พ้นจากมือของฟาโรห์ – และฟาโรห์ก็เป็นภาพเลื่องอย่างหนึ่งของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ เมื่อโมเสสลงไปพบกับฟาโรห์ เขาก็เปลี่ยนน้ำให้กลายเป็นเลือดและเรียกภัยพิบัติสิบประการลงมาจากอียิปต์เหล่านั้น จงอ่านและศึกษาหนังสืออพยพ บทที่ห้าจนถึงบทที่สิบสอง เมื่อดูเหมือนว่าชนชาติอิสราเอลจะถูกบดขยี้และถูกทำลายโดยมือเหล็กของฟาโรห์ โมเสสก็เป็นผู้ที่มาจากด้านหลังของทะเลทราย – ถูกเรียกและถูกมอบหมายภารกิจโดยพระเจ้า – เพื่อช่วยชนชาติอิสราเอลให้พ้นจากการตกเป็นทาสคนอียิปต์ บทเหล่านี้ของอพยพเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับภัยพิบัติอันแล้วอันเล่าที่ตกใส่ประชาชาติอียิปต์ที่ไม่เอาพระเจ้า ในที่สุดพระเจ้าก็ทรงทำลายพวกเขาที่กั้นทะเลแดง

ภายใต้พระหัตถ์ของพระเจ้า โมเสสช่วยชนชาติอิสราเอลให้รอดพ้นจากการตกเป็นทาสฝ่ายวัตถุและฝ่ายร่างกาย เขานำพวกเขาไปตามทางของพวกเขามุ่งสู่แผ่นดินคานาอัน เหตุใดพระเจ้าถึงไม่ควรใช้ผู้ช่วยให้พ้นที่ยิ่งใหญ่ท่านนี้อีกให้เป็นหนึ่งในพยานสองคนนั้นของวิวรณ์ 11 เล่า? โมเสสได้ปรากฏตัวแก่ชนชาติอิสราเอลในช่วงเวลาที่มีดমনที่สุดในประวัติศาสตร์ ทำไมไม่ปรากฏตัวอีกครั้งในโมงยามที่มีดมนนี้เมื่อดูเหมือนว่าปฏิบัติต่อพระคริสต์และเหล่าคนต่างชาติที่ชั่วจะทำลายล้างคนอิสราเอลหม่นหมองนี้เสียอย่างสิ้นเชิงเล่า? (ยิวไม่สามารถถูกทำลายได้ เขาเป็นแก้วตาของพระเจ้า และพระเจ้าจะทรงปกป้องเขา คนมากมายได้พยายามที่จะทำลายอิสราเอล – และต่างพากันล้มเหลว ประวัติศาสตร์บันทึกเหตุการณ์ดังกล่าวแม้กระทั่งในสมัยของคุณและของผม – อิตเลอร์เป็นหนึ่งในพวกล่าสุด และอดอล์ฟ เอคแมนก็ต้องชดใช้ด้วยชีวิตของตนสำหรับการมีส่วนร่วมในการพยายามที่จะกวาดล้างยิวออกไปจากพื้นพิภพ)

โมเสสและเอลียาห์เป็นสุดยอดศาสดาพยากรณ์ที่โดดเด่นในแผนการของพระเจ้าในการปฏิบัติกับชนชาติอิสราเอลตลอดยุคสมัยภาคพันธสัญญาเดิม และเมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นไปบนภูเขาจำแลงพระกาย โมเสสและเอลียาห์ (ไม่ใช่เอน็อคและเอลียาห์) ก็เป็นผู้ที่ลงมาพบกับพระองค์และพูดคุยกันถึงเรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ซึ่งจะเกิดขึ้นบนกางเขนนั่น (ลูกา 9:27-35)

พระเยซูได้เสด็จมามิใช่เพื่อทำลายพระราชบัญญัติ แต่เพื่อให้พระราชบัญญัติและหนังสือของพวกศาสดาพยากรณ์สำเร็จ (มธ. 5:17) เนื่องจากพระเจ้าได้ประทานพระราชบัญญัติให้แก่โมเสส และเนื่องจากเอลียาห์เป็นหนึ่งในศาสดาพยากรณ์ที่โดดเด่น มันจึงดูเหมือนสมเหตุสมผลว่าต้องเป็นสองคนนี้แหละที่พระเยซูทรงพูดคุยเกี่ยวกับ “...การมรณาของพระองค์ซึ่งพระองค์จะทำให้สำเร็จที่กรุงเยรูซาเล็ม”

สำหรับชนชาติอิสราเอล พยานสองคนนี้ของพระเจ้าเป็นตัวแทนของการช่วยให้พ้นฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย มีสามสิ่งเกี่ยวกับพยานสองคนนี้ที่ทำให้ผมเชื่อว่าพวกเขาจะเป็นโมเสสและเอลียาห์:

1. เวลาของพวกเขา
2. สิ่งที่พวกเขาได้กระทำ
3. จุดจบของพวกเขา

เวลาของพวกเขาไม่ใช่เวลาแห่งข่าวประเสริฐ พวกเขาถูกเรียกให้พยากรณ์ในช่วงเวลาแห่งความสยดสยอง ยิวจะกลับมาอยู่ในแผ่นดินของเขาแล้ว พระวิหารของเขาจะถูกสร้างขึ้นใหม่แล้ว แต่ไม่มีร่องรอยของข่าวประเสริฐหรือของพระคุณของพระเจ้าในช่วงเวลานั้นเลย ผู้เชื่อทั้งหลายภายใต้พระคุณจะต้องไม่ตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว เราจะต้องตอบแทนความชั่วด้วยความดี เราจะต้องอธิษฐานเผื่อคนเหล่านั้นที่ปฏิบัติหยาบช้าต่อเราและข่มเหงเรา เราต้องชื่นชมยินดีและดีใจเหลือล้นเมื่อเราถูกข่มเหงเพราะเห็นแก่ความชอบธรรม พระเยซูทรงมีอำนาจที่จะเรียกไฟลงมาและทำลายเหล่าศัตรูของพระองค์ได้ – แต่พระองค์ก็มิได้กระทำ พระองค์ตรัสว่าพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อที่จะช่วยให้รอด ... มิใช่เพื่อทำลาย (ลูกา 9:56) พระองค์ทรงสั่งเปโตรให้เก็บดาบของเขาเสียและทรงบอกเขาว่าพระองค์ทรงสามารถเรียกทูตสวรรค์สิบสองกองลงมาได้ หากพระองค์ทรงต้องการความช่วยเหลือ แต่มันจะแตกต่างไปมากพอสมควรเมื่อโมเสสและเอลียาห์พยากรณ์

พยานทั้งสองนี้จะมีฤทธิ์เดชที่จะทำให้ลายมนุษย์ – และพวกเขาจะทำลายมนุษย์ด้วยไฟซึ่ง “ออกมาจากปากของพวกเขา” ลองนึกภาพโมเสสและเอลียาห์พยากรณ์บนหัวมูมถนบนสายหนึ่งในกรุงเยรูซาเล็ม เหล่าสมุนของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์เดินเข้ามาหาและเริ่มล้อเลียน เอลียาห์แค่พ่นลมหายใจของตนใส่พวกเขา – และพวกเขาก็กลายเป็นขี้เถ้าหีบมือหนึ่ง! โอ้ ใจแล้วครับ – พระวาระของพระเจ้าเป็นความจริง สิ่งที่เราสมัยใหม่นิยมและพวกเสรีนิยมกล่าวเกี่ยวกับมันก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไร ผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้จะพ่นลมหายใจของตนใส่ผู้คนและทำให้คนเหล่านั้นไหม้เป็นตอตะโก! การประกาศข่าวประเสริฐเป็นข่าวดี (อิสยาห์ 52:7) แต่ข้อความของพยานทั้งสองนี้จะข้อความที่เป็นไฟจริงๆ

ผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้มุ่งห่มผ้ากระสอบ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของภัยพิบัติและการพิพากษา ธรรมชาติที่ชื่นชมยินดีกับข้อความแห่งพระคุณ (อิสยาห์ 55:12, 13) แต่ข้อความของบุรุษผู้ทรงฤทธิ์ทั้งสองนี้จะปิดฟ้าสวรรค์และฝนจะไม่ตกเป็นเวลาสามปีครึ่ง พวกเขาจะพูด – และแม่น้ำทั้งหลายจะกลายเป็นเลือด ภัยพิบัติต่างๆที่เป็นผีและโรคภัยต่างๆ... สิ่งต่างๆที่เลวร้ายเกินจะกล่าว... กระหน่ำใส่มนุษย์เพราะเหตุพวกเขา พวกเขาทำให้เรานึกถึงตอนที่มือของเยโรโบอัมเหี่ยวแห้งไปโดยบุรุษผู้หนึ่งของพระเจ้าผู้ไม่ถูกเอ่ยชื่อ (1 พงศ์กษัตริย์ 13:4) และตอนที่ไฟจากสวรรค์ลงมาเผาผลาญพวกทหารของอาหัสยาห์ที่มาหาเอลียาห์บนเนินเขา นั้น (2 พงศ์กษัตริย์ 1) ช่วงเวลาของพยานทั้งสองนี้จะช่วงเวลาแห่งความชั่วร้ายเหลือขนาดและของการพิพากษาอันร้อนแรง

ยาโคบสวมผ้ากระสอบตอนที่เขาไว้ทุกข์ให้แก่บุตรเหล่านั้นของตน ดาวิดสวมผ้ากระสอบตอนที่เขาเป็นทุกข์อย่างหนักเพราะอับเนอร์ถูกฆ่าตายอย่างไม่เป็นธรรม ดาเนียลสวมผ้ากระสอบตอนที่เขามาอยู่ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรำไห่และอธิษฐานเกี่ยวกับบาปเหล่านั้นของชนชาติอิสราเอล เฮเซคียาห์สวมผ้ากระสอบตอนที่เขาได้ยินคำห่มันประมาทอันเลวร้ายเหล่านั้นของเซนนาเคอริบ บุโรทิตของพระเจ้าสวมผ้ากระสอบเมื่อการปรนนิบัติอันบริสุทธิ์ต่างๆของพระวิหารถูกระงับขัดขวาง ในทำนองเดียวกัน พยานทั้งสองนั้นจะสวมผ้ากระสอบ และในระหว่างที่พวกเขาพยากรณ์ นรกก็จะย้ายมายังแผ่นดินโลกนี้จริงๆ

จากเหตุลึกลับนั้นจะมีสัตว์ร้ายที่ลึกลับตัวหนึ่งขึ้นมาซึ่งซาตานจะมอบฤทธิ์เดชและสิทธิอำนาจให้แก่เขาในฐานะเป็นผู้แทนที่มันเลือกให้เป็นนายกรัฐมนตรี สัตว์ร้ายตัวนี้จะพุดห่มันประมาทพระเจ้าและพระวิหารและทุกสิ่งที่เป็นบริสุทธิ์ เขาจะมีอำนาจที่จะกระทำการอัศจรรย์ต่างๆที่จะทำให้มวลชนมหาศาลของผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกยอมรับเขาเป็นพระเมสสิยาห์ นั่นจะเป็นเวลาที่น่ากลัวเหลือเกิน สงครามที่ต่อสู้กับพระเจ้าและต่อสู้กับความชอบธรรมจะทวีความรุนแรงเหลือเกินจนพยานทั้งสองที่พ่นไฟได้นั้นสุดท้ายแล้วจะถูกเอาชนะและถูกฆ่าตายโดยพระเมสสิยาห์ตัวปลอมที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชผู้นั้น ชนชาติต่างๆของแผ่นดินโลกจะเป็นคนชั่วและเลวทรามเหลือเกินจนพวกเขาจะส่งของขวัญให้แก่กันและชื่นชมยินดีพร้อมกับเดินร่ำตามท้องถนนเพราะว่าพยานทั้งสองนั้นของพระเจ้าถูกฆ่าตายเสียแล้ว! มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งการรีนเริงท่ามกลางเหล่าศัตรูของพระเจ้า!

ช่วงเวลาของพยานทั้งสองนี้จะช่วงเวลาแห่งสิ่งเหนือธรรมชาติ – ทั้งจากสวรรค์และจากยมโลก ดูเหมือนว่ากฎธรรมชาติทั้งปวงจะล้มเหลวในระหว่างช่วงเวลานี้ พยานทั้งสองของพระเจ้าจะปิดฟ้าสวรรค์ เปลี่ยนแม่น้ำทั้งหลายให้กลายเป็นเลือด กระหน่ำแผ่นดินโลกด้วยภัยพิบัติทุกชนิด บุรุษเหล่านี้จะไม่เพียงมี

อำนาจเหนือธรรมชาติเท่านั้น – แต่สัตว์ร้ายที่ออกมาจากเหวถ้ำนั้นจะสำแดงอำนาจในลักษณะเดียวกัน (ว. 13) จะมีรูปจำลองขนาดยักษ์ และสัตว์ร้ายนั้นจะทำให้รูปจำลองนั้นพูดได้ เขาจะดึงไฟลงมาจากฟ้าต่อหน้าต่อตามนุษย์ ในสมัยของโมเสส เหล่าผู้รับใช้ของนรกก็กระทำการอัศจรรย์ต่างๆเช่นกัน อ่านอพยพ 7:10-13

ทุกวันนี้ผู้คนกำลังมองหาสิ่งเหนือธรรมชาติ สิ่งที่น่าตื่นตาตื่นใจ หากนักเทศน์คนใดเป็นแค่นักเทศน์ธรรมดาๆ เขาก็ไปได้ไม่ไกล เขาต้องอ้างว่ามีของประทานบางอย่างที่สุดยอด เขาต้องประกาศว่าเขาสามารถกระทำการอัศจรรย์ต่างๆที่ยิ่งใหญ่ได้ – และจากนั้นผู้คนก็จะหลั่งไหลมา คนเหล่านั้นที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากพวกเสรีนิยมและพวกสมัยใหม่นิยมก็มีสาวกมากมายเช่นกัน แต่เหล่าผู้รับใช้ที่ประกาศพระคุณบริสุทธิ์, *ข่าวประเสริฐ* บริสุทธิ์, *ความรอด* บริสุทธิ์ จะไม่ดึงดูดฝูงชน กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ข้อเท็จจริงที่ว่าคนๆ หนึ่งกระทำการอัศจรรย์บางอย่างที่ดูเหมือนเหนือธรรมชาติไม่ได้หมายความว่าเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เขาตายนก็มีฤทธิ์เดชมากเช่นกัน 1 ยอห์น 4:1 เตือนสติเราให้พิสูจน์วิญญาณเหล่านั้น และให้แน่ใจว่าวิญญาณนั้นที่เราติดตามคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เป็นยุคสมัยที่อันตราย และเราไม่ระวังไม่ได้เลย

เมื่อพยานทั้งสองนั้นอยู่ที่นี้ อำนาจแห่งสวรรค์และนรกก็จะต่อสู้กันในความขัดแย้งใหญ่ยักษ์ครั้งสุดท้าย โลกเก่านี้จะถูกทำให้แปดเปื้อนด้วยโลหิต มันจะเซไปมาและสั่นสะเทือน – และการสั่นไหวครั้งใหญ่จะเขย่าจักรวาล ในระหว่างช่วงเวลานี้เอง ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และนายกรัฐมนตรีของเขาจะกระทำการอัศจรรย์ต่างๆที่จะหลอกลวงคนเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงเลือกสรรไว้แล้วหากเป็นไปได้ เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในระหว่าง “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” อ่าน อาโมส 5:16-20 อย่างตั้งใจมากๆ และจงศึกษามัน ข้อพระคำเหล่านี้จะให้ความกระจ่างคุณเกี่ยวกับ “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดเป่าแตร มันจะนำมาซึ่งการสำเร็จจริงของสิ่งสารพัด ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดกำลังยืนอยู่พร้อมที่จะเป่าแตร ทันทีที่พยานทั้งสองนี้หมดหน้าที่แล้ว พยานทั้งสองนี้อยู่บนแผ่นดินโลกตอนที่การพิพากษาของพระเจ้ากำลังเร่งไปสู่จุดสุดยอด กิจกรรมต่างๆของแผ่นดินโลกกำลังจะถูกนำมาสู่จุดจบอย่างรวดเร็ว

คราวนี้ให้เรามาดูลักษณะเฉพาะของการทำงานของพยานทั้งสองนี้: พวกเขามีไฟเป็นอาวุธ (ฮบ. 12:29) ในระหว่างที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในเยรูซาเล็ม หากผู้ใดก็ตามพยายามที่จะยับยั้งพวกเขาหรือทำร้ายพวกเขาๆก็จะเผาผลาญเหล่าศัตรูของตนด้วยไฟ

ในช่วงสมัยแรกๆของความเชื่อแบบคริสเตียน ลูกที่รักจำนวนมากของพระเจ้าต้องแลกด้วยชีวิตของตน พวกเขาประทับตราค่าพยานของตนที่เสาที่พวกเขาถูกมัดและจุดไฟเผา หรือถูกป้อนเป็นอาหารของสัตว์ร้ายต่างๆในสนามกีฬาที่โรม แต่มันจะไม่เป็นเช่นนั้นในวันนี้ ชายสองคนนี้ไม่เพียงกระทำกิจผ่านทางฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติเท่านั้น แต่พวกเขายังสามารถเรียกใช้ทุกสิ่งได้ตามใจต้องการเพื่อปกป้องตัวเองให้พ้นจากความตายด้วย “และฟ้าสวรรค์ที่อยู่เหนือศีรษะของท่านจะเป็นทองสัมฤทธิ์ และแผ่นดินที่อยู่ใต้ท่านจะเป็นเหล็ก พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้ฝนในแผ่นดินของท่านเป็นฝุ่นและละออง ลงมาจากอากาศอยู่เหนือท่านทั้งหลาย จนกว่าท่านจะถูกทำลาย” (อพยพ. 28:23, 24)

ในระหว่างที่พวกเขาเป็นพยานอยู่นั้น ผู้สื่อสารทั้งสองนี้จะปิดท้องฟ้า และท้องฟ้าจะกลายเป็นเหมือนทองสัมฤทธิ์ เมื่อไม่มีฝนตกเป็นเวลาสามปีครึ่ง ผืนดินก็จะแข็งดุจเหล็ก และฟ้าอากาศจะเต็มไปด้วยฝุ่นละออง การงานของพวกเขาจะไม่เพียงเกี่ยวข้องกับการปิดท้องฟ้าและการเปลี่ยนแผ่นดินโลกให้กลายเป็นขามใส่ฝุ่นเท่านั้น แต่น้ำที่เหลืออยู่ก็จะถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นเลือดด้วย ท่านที่รัก นั้นยังไม่หมด: ชายสองคนนี้มีฤทธิ์ที่จะกระหน่ำแผ่นดินโลกด้วยภัยพิบัติทุกชนิด *บ่อยขนาดไหนก็ได้*ตามที่พวกเขาปรารถนา พวกเขาพิสูจน์โดยอำนาจเหนือธรรมชาติอันพิศดารครั้งนี้ว่าพวกเขาถูกส่งมาโดยพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และว่าพระองค์ทรงมีฤทธิ์ที่จะกำราบอย่างสิ้นเชิงและทำลายทุกคนที่ต่อต้านพระองค์และติดตามความอธรรม

คำพยากรณ์ของพยานทั้งสองนี้... การอัศจรรย์เหล่านั้นที่พวกเขากระทำ ภัยพิบัติเหล่านั้นที่พวกเขานำมาสู่แผ่นดินโลก... จะไม่ทำให้ฝูงชนมหาศาลเปลี่ยนใจจากปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์มาหาพระคริสต์ แต่คำพยากรณ์ของพวกเขาจะทำให้คนที่เหลืออยู่หนีไปจากสัตว์ร้ายนั้น ในช่วงวันท้ายๆแห่งกาลเวลา ก่อนนิรันดร์กาลอันยิ่งใหญ่เริ่มต้นขึ้น พระเจ้าจะทรงส่งข้อความแห่งความเมตตาไปยังแผ่นดินโลกผ่านทางพยานทั้งสองนี้ และผู้รับใช้คนอื่นๆที่ถูกแต่งตั้งของพระเจ้าผู้ซึ่งเราได้พูดถึงไปแล้วในบทก่อนๆ เกี่ยวกับวันเหล่านั้นของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ เราอ่านว่า “*ดูเถิด เราจะส่งเอลิยาห์ผู้พยากรณ์มายังเจ้า... และท่านผู้นั้นจะกระทำให้อาณาเขตของพ่อหนีไปหาลูก และจิตใจของลูกหนีไปหาพ่อ หากไม่ เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง*” (มลค. 4:5, 6) เหล่าผู้รู้บอกเราว่า “*คำตรึงนี้ที่ไฉ่แทน คำสาปแช่ง เป็นคำฮีบรูคำเดียวกับที่พระเจ้าทรงใช้ตอนที่พระองค์ทรงบอกชนชาติอิสราเอลให้สาปแช่ง (กำจัดออกไป) คนคานาอัน... นั่นคือ ทำลายบ้านเมืองของพวกเขาและกำจัดชนชาตินั้นให้สิ้นซาก*”

หากเอลิยาห์และโมเสสไม่มา ณ เวลานั้น ก็คงมีการยอมรับโดยสากลแล้วว่าปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์คือพระเจ้า และพระเจ้ายกย่องทำลายสิ่งทรงสร้างทั้งปวงบนแผ่นดินโลกออกไปจนสิ้นแล้ว แต่ข้อความของเอลิยาห์, โมเสส และคนอื่นๆจะทำให้คนกลุ่มหนึ่งที่เหลืออยู่เชื่อในพระเยซูเจ้าว่าเป็นพระคริสต์ของพระเจ้า และพระเจ้าจะทรงมีความเมตตาต่อคนที่เหลืออยู่นั้น (กิจการ 16:31) มันเป็นความจริงที่ว่าฝูงชนมหาศาลจะกราบไหว้บูชาปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และยอมรับเขาให้เป็นพระเจ้า

หน้าที่การงานของพยานทั้งสองนี้ แม้จะมีสีสันและอุดมด้วยการอัศจรรย์ต่างๆตั้งแต่ต้นจนจบ จะกินเวลาสั้นมากๆ – แค่สามปีครึ่ง... 1,260 วัน – งานรับใช้ที่สั้นมากๆสำหรับพยานผู้ยิ่งใหญ่อย่างโมเสสและเอลิยาห์ พวกเขาจะได้รับการปกป้องโดยพระเจ้า ไม่มีอำนาจใดบนแผ่นดินโลกหรือในนรกจะสามารถแตะต้องพวกเขาได้จนกว่าพวกเขาเสร็จสิ้นคำพยานของตนแล้ว เมื่องานของพวกเขาเสร็จสิ้น พวกเขาก็จะกลายเป็นผู้ที่ถูกกำจัดได้ – และถูกกำจัด

ข้อ 7 บอกเราว่าเมื่อพยานทั้งสองนี้เสร็จสิ้นคำพยานของตนแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นนั้น จะทำสงครามกับพวกเขา จะเอาชนะพวกเขา และฆ่าพวกเขา ไม่มีเขียนไว้ว่าพวกเขาจะตายในลักษณะใด แม้ว่าในช่วงที่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ครอบครองอยู่นั้น การตัดศีรษะเป็นสิ่งทีกระทำแพร่หลายก็ตาม (วิว. 20:4) เราถูกบอกว่าพวกเขาจะไม่ถูกฝังศพ ศพของพวกเขาจะถูกทิ้งไว้ให้อยู่กลางถนนของเยรูซาเล็ม “ซึ่งตามฝ่ายจิตวิญญาณเรียกว่า เมืองโสโดมและอียิปต์” (จงหมายเหตุว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงระมัดระวังขนาดไหนที่ทรง

บอกเราว่าเมืองนั้นคือเมืองโสโดมและอีลิปต์ ตามฝ่ายจิตวิญญาณ ไม่ใช่ในความหมายตรงตัว) ขอขอบคุณพระเจ้าที่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกล่าวชัดเจนเวลาที่บางสิ่งต้องถูกตีความเป็นฝ่ายจิตวิญญาณหรือตีความเป็นเชิงสัญลักษณ์ ผมตีความวิวรรณ์ตามตัวอักษรเว้นเสียแต่ว่ามันมีกล่าวชัดเจนว่าตรงไหนเป็นเชิงสัญลักษณ์หรือเป็นความหมายฝ่ายจิตวิญญาณ มนุษย์เข้าใจความหมายของพระเจ้าผิดๆและบิดเบือนพระวจนะของพระองค์เมื่อพวกเขาปฏิเสธที่จะยอมรับและตีความพระคัมภีร์ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอกมันแก่เหล่าผู้บริสุทธิ์ในครั้งโบราณ และพวกเขาก็เขียนมันลงไป

เยรูซาเล็มไม่ใช่เมืองโสโดมจริงๆ แต่ในฝ่ายวิญญาณถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนเมืองนั้น อ่านอิสยาห์ 1:9, 10; พบญ. 32:30-33; ยรม. 23:14 เยรูซาเล็มถูกเปรียบในฝ่ายวิญญาณว่าเป็นเหมือนอีลิปต์เพราะการนับถือรูปเคารพอันน่าเกลียดของมัน และการนับถือรูปเคารพจะแพร่หลายในวันเหล่านั้นของพยานทั้งสองนี้ (อสค. 23:3-19)

คำกล่าวที่ว่า “อันเป็นเมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกตรึงด้วย” ชี้ชัดเมืองนี้ว่าเป็นเยรูซาเล็ม สถานที่ๆศพของพยานทั้งสองนี้ถูกทิ้งไว้คือ ในถนนของเมืองนี้ – ที่สัญจรไปมาของประชาชน – สถานที่ที่ผู้คนผ่านไปผ่านมามากกว่าจุดอื่นๆ

ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาไม่ได้รับการฝังศพก็เป็นการกระทำที่ไร้มนุษยธรรมและไม่เหมาะสมอย่างมาก มันเปี่ยมไปด้วยความหมาย มันไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่ศพของพยานทั้งสองนี้ไม่ได้ถูกฝัง แม้แต่พวกเขาขอร้องที่ตำซำที่สุดท้ายก็ได้รับการฝังศพในวันเดียวกับที่พวกเขาถูกประหารชีวิต (พบญ. 21:22, 23) แต่กฎหมายและความเหมาะสมทั้งปวงถูกโยนทิ้งไปเมื่อต้องใช้กับผู้พยากรณ์พันไฟทั้งสองคนนี้ ผู้ซึ่งได้ทรมานผู้คนในพื้นที่นั้นมาตลอดสามปีครึ่ง และเป็นผู้ที่ไม่มีใครฆ่าได้ตลอดช่วงเวลาดังกล่าว ศพของชายทั้งสองซึ่งนอนอยู่ในถนนสาธารณะก็เป็นพยานรับรองถึงความอาฆาตแค้น ความชิงชัง และความเกลียดที่คนทั้งหลายมีต่อพวกเขา เหล่าศัตรูของพวกเขาไม่พอใจกับการฆ่าพวกเขา – อันที่จริงคนเหล่านั้นมองดูศพที่กำลังเน่าของพวกเขาด้วยความสะใจตลอดแปดสิบสี่ชั่วโมงเลย!

ผู้คนเดินผ่านมาที่ศพของพวกเขา – และล้อเลียน “คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเขาและจะสนุกสนานรื่นเริง จะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้ได้ทรมานคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในโลก”

ประวัติศาสตร์คริสตจักรบอกเราว่าเมื่อจอห์น ฮัสส์ (John Huss) ถูกเผาที่เสา พวกศัตรูของเขาก็จัดงานเลี้ยงและเต้นรำ โดยสนุกสนานรื่นเริงที่เขาตายเสียแล้ว! เหล่าสมุนของซาตานก็บ้าตมหาเหลือเกินและตบอดเหลือเกินต่อการพิพากษาของพระเจ้าจนพวกเขาคิดว่าเนื่องจากพยานทั้งสองนี้ตายเสียแล้ว สิ่งต่างๆจะกลับสู่สภาวะปกติ และเงียบสงบ – และพวกเขาจะได้มีความสุขกับสันติภาพอีกครั้งในเมืองนั้นซึ่งฝ่ายวิญญาณเป็นเหมือนที่เมืองโสโดมเคยเป็น พวกเขาโหดเหี้ยมเกี่ยวกับแผนการของพระเจ้ามากเหลือเกินจนพวกเขาไม่รู้ว่าการพิพากษาที่เลวร้ายยิ่งกว่ากำลังจะมาถึงแล้ว คนที่ถูกซาตานปิดตาได้ง่ายเหลือเกินก็น่าสังเวชจริงๆ!

คาอินฆ่าอาเบล – และน่าจะฝังศพเขาในหลุมฝังศพอื่นๆ โดยคิดว่าเขาได้ปกปิดอาชญากรรมของตนได้แล้ว แต่ไม่มีสิ่งใดถูกปิดซ่อนไว้จากพระเนตรของพระเจ้า โลกิตของอาเบลส่งเสียงร้องออกมาจากพื้นดิน

โดยเปิดเผยบาปของคาอิน พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้สัตว์ร้ายนั้นฆ่าพยานทั้งสองของพระองค์เมื่อพวกเขาเสร็จสิ้นงานรับใช้ของตนในการพยากรณ์แล้ว และเป็นเวลาสามวันครึ่งศพของพวกเขาก็จะนอนอยู่ในถนนสาธารณะ แต่พระเจ้ายังไม่หมดธุระกับบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก

พวกยิวเชื่อว่าวิญญาณของคนตายวนเวียนอยู่ใกล้ศพของตนเป็นเวลาสามวัน นั่นคือเหตุผลที่เมื่อพระเยซูเสด็จมายังอุโมงค์ฝังศพของลาซารัส พระองค์ก็ทรงรอจนถึงวันที่สี่ หากพระองค์ทรงชুবลาซารัสให้เป็นขึ้นจากตายในวันที่สาม พวกยิวก็คงไม่เชื่อว่านั่นเป็นการอัศจรรย์เพราะว่าวิญญาณก็จะยังอยู่ใกล้ศพเป็นเวลาสามวันเต็มๆอยู่ดี แต่ลาซารัสออกมาในวันที่สี่ พยานทั้งสองนี้จะนอนอยู่ในท้องถนนเป็นเวลาสามวันบวกกับอีกครึ่งวัน – และด้วยเหตุนี้พวกยิวก็จะรู้ว่าตามความเชื่อของยิววิญญาณได้ไปจากร่างนั้นแล้ว เมื่อสามวันครึ่งนั้นสิ้นสุดลง บางสิ่งที่พิเศษเหนือธรรมชาติและผิดปกติสุดๆก็เกิดขึ้น:

พยานทั้งสองนั้นได้ตายไปแล้ว งานเลี้ยงต่างๆกำลังดำเนินไปอยู่ ของขวัญกำลังถูกแลกเปลี่ยนกัน ทั้งประเทศกำลังสนุกสนานรื่นเริง แต่... ภาพเหตุการณ์เปลี่ยนไปแล้ว: “เมื่อเวลาผ่านไปสามวันครึ่งแล้ว ลมปรามแห่งชีวิตจากพระเจาก็เข้าสู่ศพของเขาอีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน คนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาก็มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก” งานเลี้ยงปิดฉากลงอย่างกะทันหัน การส่งต่อของขวัญหยุดลงอย่างฉับพลัน ไม่เคยมีสิ่งใดที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกที่ทำให้ผู้คนขวัญผวาได้เหมือนกับศพคนตายสองคนซึ่งอยู่ดีก็ลุกขึ้นยืนและเริ่มมีชีวิตหลังจากได้เสื่อมสภาพไปแล้วในแสงแดดเป็นเวลาหลายวัน

“ชัยชนะของคนชั่วนั้นสั้น” ...พระวามะของพระเจ้ากล่าวไว้ ผมอยากรู้จริงๆว่าผู้คนเหล่านั้นคิดอย่างไรเมื่อพวกเขาเจอกับพยานทั้งสองนี้เดินไปตามท้องถนน โดยมีชีวิตอยู่จริงๆ? ผมอยากรู้จริงๆว่าบางคนที่กำลังอ่านข้อความเหล่านี้อยู่จะคิดอย่างไรเมื่อสัตว์ประหลาดที่พระคัมภีร์เรียกว่าความมรณาที่ข้างเตียงของพวกเขาและเรียกร้องให้พวกเขาออกเดินทาง? ลองคิดดูสิครับ! มีกำหนดไว้แล้วว่ามนุษย์จะต้องตายคนหนึ่ง – และหลังจากความตายมีการพิพากษา – และคุณจะอยู่ที่นั่น!

ข้อ 12: “คนทั้งหลายได้ยื่นพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ ตรัสแก่เขาว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด” และพวกศัตรูก็เห็นเขาขึ้นไปในหมู่เมฆสู่สวรรค์”

เมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ตามที่มิบันทึกไว้ในกิจการ 1:9-11 พระองค์ก็ทรงถูกรับขึ้นไปในเมฆก่อนหนึ่งจนพันสายตาของเหล่าสาวก ผู้ซึ่งยืนตตะลึงอยู่ เฟงดูฟ้าสวรรค์ในทิศทางที่พระองค์ทรงอันตรธานไป ขณะที่พวกสาวกเฟงดูฟ้าสวรรค์อยู่นั้น ชายสองคนก็ปรากฏกาย – ผู้สื่อสารสองคนจากสวรรค์ แต่งกายด้วยชุดขาว – และให้คำมั่นแก่สาวกเหล่านี้ว่า “พระเยซูของคัมภีร์ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น”

ผมอยากรู้จริงๆว่าคนเหล่านั้นกำลังวางแผนที่จะฆ่าสองคนนี้เป็นครั้งที่สองไหม ตอนที่พวกเขาเริ่มลอยขึ้นไปสู่ท้องฟ้าอย่างช้าๆ? บางทีพวกเขา กำลังจัดประชุมสภาอยู่เพื่อตัดสินชี้ขาดว่าจะทำอะไรดี.. ว่าจะขังพวกเขาไว้ หรือหั่นพวกเขาเป็นชิ้นๆดี พวกเขาไม่ได้บรรลุข้อสรุป เพราะวามองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเริ่มลอยขึ้นไปแล้ว ผู้คนเหล่านั้นยืนอยู่บนพื้นดินด้วยความหวาดกลัว

สักวันหนึ่งในไม่ช้า ผู้เชื่อทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วและถูกชำระด้วยพระโลหิตแล้วจะถูกรับออกไปจากแผ่นดินโลกนี้ในช่วงขณะเดียว – ในช่วงเสี้ยววินาทีเดียว ในช่วงพริบตาเดียว – เพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในหมู่เมฆซึ่งอยู่เหนือแผ่นดินโลกนี้ทีเดียว นั่นจะเป็นวันแห่งความอัศจรรย์ใจสำหรับคนไม่เชื่อทั้งหลายเมื่อพวกเขาค้นพบว่าผู้เชื่อทุกคนถูกรับออกไปจากแผ่นดินโลกแล้ว

วิบัติที่สอง

ว. 11:13-14:

13 และในเวลานั้นก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ และเมื่อนั้นก็ถล่มลงเสียหนึ่งในสิบส่วน มีคนตายเพราะแผ่นดินไหวเจ็ดพันคน และคนที่เหลืออยู่นั้นมีความหวาดกลัวยิ่ง และได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์

14 วิบัติอย่างที่สองก็ผ่านไปแล้ว ดูเถิด วิบัติอย่างที่สามก็จะมาถึงในไม่ช้านี้แหละ

เมื่อพยานทั้งสองนั้นเริ่มลอยขึ้นไป แผ่นดินโลกก็เริ่มสั่นสะเทือน คร่ำครวญ และกลายเป็นเหตุแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ หนึ่งในสิบของเยรูซาเล็มราบเป็นหน้ากลอง เจ็ดพันคนเสียชีวิต! นี่เกิดขึ้นในช่วงโมงเดียวกันกับที่พยานทั้งสองนั้นถูกรับขึ้นไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ “วิบัติอย่างที่สองก็ผ่านไปแล้ว...”

“ดูเถิด วิบัติอย่างที่สามก็จะมาถึงในไม่ช้านี้แหละ” สิ่งต่างๆเริ่มมีแรงส่งเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พระเจ้ากำลังจะนำจุดจบมาสู่การควบคุมอันชั่วร้ายของมนุษย์ที่มีต่อแผ่นดินโลก จงสังเกตว่าพระคัมภีร์กล่าวว่า “แผ่นดินไหวใหญ่” พระเจ้าทรงจัดการในแผ่นดินไหวต่างๆ หลายครั้งในพระคัมภีร์มีบันทึกไว้ว่าพระเจ้าทรงส่งแผ่นดินไหวมา:

ตอนที่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนกางเขนก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ (มธ. 27:51)

ตอนที่เปาโลและซิลลาสอธิษฐานอยู่ในคุกเมืองฟีลิปปี พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของพวกเขาด้วยแผ่นดินไหว (กิจการ 16:26)

ตอนแคะตราประทับดวงที่หกก็เกิดแผ่นดินไหวที่รุนแรงเสียจนภูเขาและเกาะต่างๆเคลื่อนไปจากที่เดิม (ว. 6:12)

ในวิวรณ์ 16:18 เราถูกบอกว่าจะเกิดแผ่นดินไหวใหญ่ในแบบที่ไม่เคยเกิดแผ่นดินไหวแบบนี้มาก่อนเลย

มนุษย์ใช้เงินหลายพันล้านเพื่อสร้างระเบิดไว้ระเบิดเมืองต่างๆ พระเจ้าไม่ต้องใช้ระเบิดเลย! พระองค์ตรัสคำๆเดียว – และพระวาระของพระองค์ก็มีอำนาจรุนแรงยิ่งกว่าระเบิดใดที่มนุษย์เคยมีหรือจะมี

แตรคันที่เจ็ด

ว. 11:15-19:

15 และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงหลายๆเสียงกล่าวขึ้นดังๆในสวรรค์ว่า “ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์”

16 และผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนซึ่งนั่งในที่นั่งของตนเบื้องพระพักตร์พระเจ้ายกมือทูลดวงกราบนมัสการพระเจ้า

17 และทูลว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมาในอนาคต ข้าพระองค์ทั้งหลายขอบพระคุณพระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงใช้ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ และได้ทรงครอบครอง

18 เหล่าประชาชาติมีความโกรธแค้น แต่พระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไปแล้ว และถึงเวลาที่พระองค์จะทรงประทานบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกศาสนาดพยากรณ์ และวิสุทธิชนทั้งปวง และแก่คนทั้งหลายที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย และถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงทำลายคนที่ทำลายแผ่นดินโลก”

19 แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก ในพระวิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์ แล้วก็มีฟ้าแลบ และเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว ลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก

ในข้อ 15 เรามาต่อกันที่การพิพากษาของแดรเหล่านั้น คริสตจักรอยู่ปลอดภัยกับพระเยซูแล้วในฟ้าอากาศ และ ณ เวลานี้เองพวกเขาจะมีที่นั่งติดขอบสนามในฟ้าสวรรค์ (เจ้าสาวนั้นถูกเห็นในสวรรค์ตั้งแต่บทที่สี่ไปจนถึง 19:10) ในวิวรณ์ 19:11-16 เราเห็นเจ้าสาวนั้นมาในฟ้าอากาศโดยขี่ม้าขาวมา

พอถึงเวลานี้ พระเยซูก็ได้แกะตราประทับเหล่านั้นออกไปจากหนังสือม้วนที่มีตราประทับเจ็ดดวงนั้น แล้วที่มีข้อตกลงต่างๆ เรื่องการไถ่แผ่นดินโลก สิ่งทรงสร้างทั้งปวงบัดนี้จะถูกช่วยให้พ้นจากคำแช่งสาปนั้นแล้ว ทูตสวรรค์องค์นั้นได้ประกาศในวิวรณ์ 10:6 ว่า การกระทำกิจต่างๆ ของพระเจ้ากับบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกเกือบจะสิ้นสุดลงแล้ว และความชอบธรรมกำลังจะเข้ายึดครองแล้วในแผ่นดินโลก

เมื่อแดรคันที่เจ็ดถูกเป่า จะไม่มีการสิ้นสະเทือนแบบเบาๆ ในสวรรค์ ยอห์นได้ยิน “เสียงหลายเสียง กล่าวขึ้นดังๆ” คำประกาศนี้ก็คือนั่นว่า อาณาจักรเหล่านั้นของโลกนี้ได้กลายเป็นอาณาจักรต่างๆ ของพระเจ้าของเราแล้ว มนุษย์และพญามารได้มีอำนาจครอบครองมานานหกพันปีแล้ว แต่ขอคำสรรเสริญมีแต่พระเจ้าของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังจะยึดครองสิ่งที่เป็นของพระองค์อย่างชอบธรรมแล้ว (เพลงสดุดี 24:1) พระองค์กำลังจะประทับบนพระที่นั่งของพระองค์แล้ว (อิสยาห์ 9:6, 7; ลูคา 1:32) พระองค์จะประทับบนพระที่นั่งของดาวิตในเยรูซาเล็ม และความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าจะปกคลุมแผ่นดินโลกดูจุน้ำปกคลุมทะเล คำแช่งสาปนั้นจะถูกถอนออกและเราจะมี “สันติภาพบนแผ่นดินโลก สันถวไมตรีแก่มนุษย์ทั้งหลาย” ดังที่ถูกประกาศในคืนนั้นที่พระเยซูประสูติ เราจะมีสันติภาพที่เหล่านักการเมืองพูดกันมาตลอดแต่แทบจะไม่ได้ทำอะไรเพื่อทำให้มันเกิดขึ้นจริงเลย

ในข้อ 16 ผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนั้นชบหน้าลงและนมัสการพระเจ้า พวกเขาร้องออกมาว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมาในอนาคต ข้าพระองค์ทั้งหลายขอบพระคุณพระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงใช้ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ และได้ทรงครอบครอง” พระเยซูเสด็จมาครั้งแรกนั้นในฐานะทารกน้อยในรางหญ้า – ลูกแกะที่อ่อนโยนตัวหนึ่ง พระองค์จะเสด็จมาเป็นครั้งที่สองในวิวรณ์ในฤทธานุภาพใหญ่ยิ่ง โดยทรงแก้แค้นคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า พระองค์จะทรงเปล่งเสียงคำรามออกมาจากศิโยน “สิงโตแห่งตระกูลยูดาห์”

ตรงนั้นเรามาดูถึงจุดสุดยอดของกิจการงานต่างๆของคนอธรรมบนแผ่นดินโลก “คนอธรรมไม่เป็นเช่นนั้น แต่เป็นเหมือนแกลบซึ่งลมพัดกระเจาไป เหตุฉะนั้นคนอธรรมจะไม่มีที่ยืนอยู่ได้เมื่อถึงการพิพากษา หรือคนบาปไม่มีที่ยืนในที่ชุมนุมของคนชอบธรรม เพราะพระเยโฮวาห์ทรงทราบทางของคนชอบธรรม แต่ทางของคนอธรรมจะพินาศไป” (เพลงสดุดี 1:4-6)

“เพราะคนที่กระทำชั่วจะถูกตัดออกไป แต่คนเหล่านั้นที่รอคอยพระเยโฮวาห์จะได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก ยิ่งอีกหน่อยหนึ่งคนชั่วจะไม่มีอีก แม้จะมองดูที่ที่ของเขาให้ดี เขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น แต่คนใจอ่อนสุภาพจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก และตัวเขาจะปดียินดีในสันติภาพอุดมสมบูรณ์ คนชั่วปองร้ายคนชอบธรรม และขบขี้เยวเคี้ยวฟันใส่เขา แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพระสรวลต่อคนชั่ว เพราะพระองค์ทอดพระเนตรเห็นวันเวลาของเขากำลังมา คนชั่วชักดาบและโก่งคันธนู เพื่อเอาคนจนและคนขัดสนลง เพื่อสังหารคนที่เดินอย่างเที่ยงธรรม ดาบของเขาจะเข้าไปในใจของเขาเอง และคันธนูของเขาจะหัก เล็กๆน้อยๆที่คนชอบธรรมมีก็ดีกว่าความอุดมสมบูรณ์ของคนชั่วเป็นอันมาก เพราะแขนของคนชั่วจะหัก แต่พระเยโฮวาห์ทรงเชิดชูคนชอบธรรม” (เพลงสดุดี 37:9-17)

การพิพากษาเหล่านั้นที่ตามหลังเสียงแตรคันที่เจ็ดก็รุนแรงที่สุด น่ากลัวที่สุด น่าทึ่งที่สุดและมีจำนวนมากที่สุด – ทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก – เท่าที่มีบันทึกไว้ในพระวาระของพระเจ้า แท้จริงแล้ว บทเหล่านี้ที่เหลืออยู่ของวิวรณ์ก็บันทึกเวลาทุกขีใจของยาโคบ ซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง

มีการอัศจรรย์อันเปี่ยมด้วยฤทธิ์มากมายเกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงช่วยชนชาติอิสราเอลให้พ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์และทรงนำพวกเขาเข้าไปในดินแดนแห่งพระสัญญา ตอนนั้นมีการอัศจรรย์ต่างๆในฟ้าอากาศ, ในน้ำ, ต้นไม้, โขดหินและก้อนเมฆ มีการมหัศจรรย์และการอัศจรรย์ต่างๆที่โดดเด่นท่ามกลางสิ่งยิ่งใหญ่ที่สุดทั้งหลายแห่งสมัยโบราณ แต่ไม่มีสิ่งใดที่จะเปรียบเทียบกับสิ่งที่เกิดขึ้นหลังเสียงแตรคันที่เจ็ด

เมื่อพระเยซูประสูติ และในระหว่างที่พระองค์ทรงพระชนม์อยู่บนแผ่นดินโลกและตอนที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ มีการมหัศจรรย์ยิ่งใหญ่ต่างๆเช่นกันท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์, ดวงดาวต่างๆ, ดินฟ้าอากาศและบนแผ่นดินโลกท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย – ทั้งคนเป็นและคนตาย – ซึ่งให้เรื่องราวของพระเจ้าแก่เราซึ่งไม่เคยถูกบอกเล่ามาก่อน อย่างไรก็ตาม ทั้งสองสิ่งนี้ – หรือทุกสิ่งที่ยรวมกัน—ก็ไม่สามารถเทียบได้กับความรุนแรงอันท่วมท้นของการสำแดงเหล่านั้นที่มาพร้อมกับและตามหลังเสียงแตรคันที่เจ็ดนั้น เมื่อเสียงแตรนั้นดังขึ้น ยอห์นก็ประกาศว่าเขาได้ยิน “เสียงหลายๆเสียงกล่าวขึ้นดังๆ”

ขณะที่เราศึกษาส่วนที่เหลืออยู่ของบทที่ 11 และบทอื่นๆเรื่อยไปจนถึง 19:11 เราก็ได้ยินเสียงต่างๆที่เปรียบเหมือนน้ำมากหลาย... ฟ้าร้องเสียงดัง... บรรดาคนติดพิณเขาคู่ด้วยพิณของตน... ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากองค์หนึ่งซึ่งบินไปทั่วฟ้าสวรรค์พร้อมกับเสียงที่สามารถถูกได้ยินทั่วทุกตารางนิ้วของจักรวาล... เหล่าทูตสวรรค์ที่โห่ร้องเพราะการล่มจมของบาบิโลน... อีกเสียงหนึ่งที่ร้องว่า “บรรดาคนตายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปก็เป็นสุข” และอีกเสียงหนึ่งที่ร้องบอกพระเยซูให้เอาเคียวเกี่ยว อีกเสียงหนึ่งที่ดังก็เรียกให้เทชนเหล่านั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า... อีกเสียงหนึ่งร้องบอกว่า “สำเร็จแล้ว!” เสียงเหล่านั้นร้องว่า “อาเลลูยา เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นทรงครอบครอง!” พร้อมกับเสียงเหล่านี้ มีเสียงดัง

เสียงอื่นๆอีกจากโลกสวรรค์ที่ร้องถวายคำสรรเสริญแด่พระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงเข้ากุมบังเหียนของแผ่นดินโลก และกำจัดความชั่วออกไป ทำให้แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความชอบธรรมดังที่ทรงสัญญาไว้ตั้งแต่เริ่มแรกนั้น

ในวิวรณ์ 5 เมื่อพระเยซูทรงรับหนังสือม้วนที่มีตราประทับเจ็ดดวงนั้นมาจากพระหัตถ์ของ “พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง” ก็เกิดการสั่นไหวใหญ่โตในสวรรค์ การกระทำที่ถูกระงับไว้เป็นการเริ่มต้นของการสำเร็จจริงของการไถ่สิ่งทรงสร้างทั้งปวง เมื่อพระเยซูทรงถูกพบว่าคู่ควรที่จะคลี่หนังสือม้วนนั้นออก พระองค์ก็ทรงรับมันไปและเริ่มแกะตราประทับเหล่านั้น แตรคันที่เจ็ดนี้ถูกพบว่าอยู่ใต้ตราประทับดวงสุดท้าย ตั้งแต่วินาทีนั้นที่พระเยซูทรงรับหนังสือม้วนนั้นไปจนถึงขณะนี้ ตลอดทางเราได้เห็นการพิพากษาเหล่านั้นที่เผยออกในระหว่างที่เกิดเหตุการณ์เหล่านี้ทั้งหมด ก็มีความสนใจและความตื่นเต้นอย่างมากของบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์ แต่เมื่อแตรคันที่เจ็ดนั้นถูกเป่า ทุกสิ่งในสวรรค์และสิ่งทรงสร้างทั้งปวงก็เริ่มสรรเสริญเสียงดังสนั่น และโห่ร้องว่า “เอเมน!” และขับร้องบทเพลงต่างๆแห่งชัยชนะ ผู้อาวูโสยี่สิบสี่คนนั้นซบหน้าลง เมื่อพระเมษโปดกทรงรับหนังสือม้วนนั้นไปในบทที่ 5 ผู้อาวูโสเหล่านั้นก็ทรุดตัวลงและถวายคำขอบพระคุณและคำสรรเสริญต่างๆ – แต่ตรงนี้พวกเขาถ่อมตัวลงมากกว่าเดิมเสียอีก... พวกเขาซบหน้าลง ผู้อาวูโสยี่สิบสี่คนนี้เป็นตัวแทนของบรรดาบุตรหัวปีแห่งการเป็นขึ้นจากตาย... คนเหล่านั้นที่จะถูกชุบให้เป็นขึ้นและคนเหล่านั้นที่จะถูกรับไปเมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น พวกเขาเป็นผู้อาวูโสของเหล่าผู้ที่ถูกไถ่ของสวรรค์ พวกเขาเป็นผู้ที่ “ถูกนับว่าคู่ควรแล้วที่จะหนีพ้นจากวิบัติเหล่านั้นที่จะบังเกิดแก่แผ่นดินโลกทั้งสิ้น” พวกเขาได้รับสง่าราศีแล้ว – นั่นคือ ณ จุดนี้ นั่นไม่ได้ทำให้ความสนใจของพวกเขาลดน้อยลงเลยในสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นกับบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก พวกเขามีมงกุฎทองคำของตนแล้ว – แต่นั่นก็ไม่ได้ดึงความเห็นอกเห็นใจของพวกเขาไปจากคนเหล่านั้นที่ยังอยู่ใต้มือเหล็กของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์บนแผ่นดินโลกนี้ ไม่มีความมโหฬารหรือความเห็นแก่ตัวในสวรรค์ – ไม่มีความเยอหยิ่งในสวรรค์ ไม่มีการโอ้อวดในเรื่องสิทธิอำนาจ ผู้อาวูโสเหล่านี้ได้รับมงกุฎแล้ว, “ผู้อาวูโสแห่งสวรรค์” เหล่านี้ สนอกสนใจในการต่อสู้และชัยชนะต่างๆที่จะต้องมีความอดทนมากกว่าที่พวกเขาสนอกสนใจในการต่อสู้และชัยชนะที่พวกเขาได้ผ่านมาแล้วเพื่อที่จะได้มงกุฎทองคำของตน พวกเขารู้ว่าผู้ทำลายแผ่นดินโลก (พญามาร) ยังไม่ถูกทำลาย พวกเขาว่าการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวยังไม่ถึง พวกเขารู้ว่าบาปแห่งเหล่านั้นที่จะประทานให้แก่ผู้สัสดีชื่อทุกคนยังไม่ได้ถูกแจกจ่าย คนใจอ่อนสุภาพจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก – แต่พวกเขายังไม่ได้ทำเช่นนั้น พญามารยังไม่ได้ไปอยู่ในเวลานั้น และด้วยเหตุนี้ชัยชนะเหนือชัยชนะทั้งหลายจึงยังไม่ถูกได้มา ผู้อาวูโสเหล่านั้นทราบเรื่องนั้นดี

แต่ว่า – แตรนั้นซึ่งนำสิ่งเหล่านี้ทั้งปวงให้เกิดขึ้นและนำการพิพากษาทั้งปวงไปสู่จุดสุดยอด บัดนี้ก็กำลังถูกเป่าให้เป็นที่ได้ยินแก่ “กษัตริย์และปุโรหิต” เหล่านี้แล้ว พวกเขานั่งไม่ติดแล้ว พวกเขาซบหน้าลงต่อพระพักตร์พระเมษโปดก

ในข้อ 18 บรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินโลกก็โกรธแค้นมากๆ เวลาแห่งพระพิโรธใหญ่ยิ่งของพระเจ้ามาถึงแล้ว พระเจ้ากำลังจะพิพากษาคนชั่วในการพิพากษารั้งสุดท้ายแล้ว พระองค์กำลังจะประทานบาปให้แก่ผู้พยากรณ์และผู้รับใช้ทุกคนของพระองค์แล้ว จะมีสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ซึ่งเป็นที่ๆความชอบธรรมดำรงอยู่ เหล่าวิสุทธิชนจะถูกจัดแสดงในนครขาวดงมุกดานั้น ชาตานจะถูกขังไว้ในเวลานั้น ความบาป

และความไม่ชอบธรรมทั้งปวงต้องถูกจัดออกไปจากแผ่นดินโลก ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และคนชั่วจะถูกกำราบ พวกเขาจะโกรธแค้นยิ่งนัก และในบทที่สิบสองสงครามครั้งใหญ่ก็ปะทุขึ้นระหว่างพระเจ้าและพญามาร

ในข้อ 19 พระวิหารของพระเจ้าถูกเปิดออก คุณทราบมาก่อนไหมว่ามีพระวิหารอยู่จริงๆในสวรรค์? ในพระวิหารนั้นมีหีบแห่งพันธสัญญาของพระองค์ถูกพบเห็น มีฟ้าแลบและเสียงฟ้าร้องและแผ่นดินไหว – และลูกเหล็กที่ตกหนัก

พลับพลาและพระวิหารของพวกยิวเป็นของเลียนแบบของพลับพลาและพระวิหารในสวรรค์ “**จงระวังทำสิ่งเหล่านี้ตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบนภูเขา!**” (อพยพ 25:40) พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสแก่เปาโล ในถ้อยคำเหล่านี้เกี่ยวกับพลับพลาและพระวิหาร: “...แบบของสิ่งต่างๆในสวรรค์” มีพระวิหารหลังหนึ่งอยู่ในสวรรค์ มีพลับพลาหลังหนึ่งอยู่ในสวรรค์ และครั้งหนึ่งในอดีต การนมัสการของสวรรค์และแผ่นดินโลกก็อยู่ใกล้ชิดกันมากๆ พระเจ้าได้เสด็จมาเยี่ยมเยียนสิ่งทรงสร้างทั้งหลายของพระองค์ในสวนเอเดนและตรัสโดยตรงกับหลายคนในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม แต่แน่นอนว่า ความบาปได้ปรากฏตัวในสวนนั้นและได้ทำลายเอกภาพและความสามัคคีอันสมบูรณ์แบบระหว่างมนุษย์และพระเจ้า แต่ขอบคุณพระเจ้า อาดัมคนที่สอง, พระเมษโปดกของพระเจ้า, ได้ทรงไถ่สิ่งสารพัดโดยพระโลหิตของพระองค์แล้ว – นั่นคือ ทุกคนที่จะมาหาพระเจ้าโดยพระองค์ และสักวันหนึ่งการร่วมสนิทอันแสนหวานนั้นระหว่างสวรรค์และแผ่นดินโลกจะถูกฟื้นฟูกลับสู่สภาพเดิม พระเยซูเจ้าตรัสไว้ว่า “ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานตามอย่างนี้ว่า: ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะขอให้อาณาจักรของพระองค์มาตั้งอยู่ **ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก**” สักวันหนึ่งความเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างสวรรค์และแผ่นดินโลกจะถูกฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิม เรื่องนี้ถูกสอนอย่างชัดเจนในวิวรณ์บทที่ 21 และ 22

เมื่อพระวิหารในสวรรค์เปิดออก ยอห์นก็เห็น “หีบพันธสัญญาของพระเจ้า” พันธสัญญาและพระสัญญาทั้งปวงของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ล้วนอยู่ในหีบนั้น บรรดาพระสัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าไม่อาจถูกทำลายได้ – พวกมันถูกปักแน่นอยู่เป็นนิรันดร์ในสวรรค์ ข้อผูกมัดต่างๆของพระองค์, นิตหมายต่างๆของพระองค์กับประชากรของพระองค์ก็อยู่ที่นั่น ใน “**หีบศักดิ์สิทธิ์**” ในนั้น พวกมันถูกเก็บรักษาไว้อย่างปลอดภัยและถูกพิทักษ์รักษาไว้ภายใต้พระหัตถ์ที่ปกป้องของพระเยซูฮาวาห์ในสวรรค์ ไม่มีสักคำเดียวในพระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้าที่ล้าสมัย, ตายไปแล้ว หรือถูกลืม พระเจ้าทรงโกหกไม่ได้ พระองค์ปรากฏว่าไม่จริงไม่ได้ พระองค์ทรงผิดคำสัญญาของพระองค์ไม่ได้ พระองค์จะทรงรักษาทุกข้อแห่งพันธสัญญาและพระสัญญาของพระองค์ที่มีต่ออับราฮัมผู้เปี่ยมด้วยความเชื่อ

และบัดนี้ เมื่อถึงวาระสิ้นสุด เมื่อพระสัญญาทุกประการจะต้องถูกทำให้สำเร็จ หีบสมบัตินั้น หีบศักดิ์สิทธิ์นั้นก็ปรากฏขึ้น ที่ไหนหรือครับ? ในพระวิหารของพระเจ้าที่ถูกเปิดออกในสวรรค์เมื่อแต่ครั้งหนึ่งที่เจ็ดนั้น ถูกเป่า

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหีบนั้นในภาคพันธสัญญาเดิมเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากๆ พระพรต่างๆของพระเจ้ามาพร้อมกับหีบนั้น แม่น้ำจอร์แดนไหลย้อนกลับภายใต้เงาของหีบนั้น กำแพงเมืองเยรีโคถล่มลงมาต่อ

หน้ามัน เหล่าศัตรูของพระเจ้าถูกกระจัดกระจายไปเมื่อหีบนั้นปรากฏ ที่ใดที่หีบนั้นอยู่ชนชาติอิสราเอลหลาย พันคนก็อาศัยอยู่อย่างปลอดภัย การปรากฏของมันนี่เป็นเครื่องหมายแสดงถึงการเกิดขึ้นซ้ำของการ มหัศจรรย์เหล่านี้ แต่ในระดับที่สมบูรณ์กว่า ยิ่งใหญ่กว่าและน่าศรัทธากว่าในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม

การปรากฏของหีบนี้ประกาศถึงการสำเร็จจริงอย่างรวดเร็วของทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ ทุกสิ่งที่ พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้เกี่ยวกับแผ่นดินโลก, ผู้ชอบธรรม, คนชั่ว, และสิ่งทรงสร้างทั้งปวง (โรม 8:18-23)

ขณะที่เราจะปิดท้ายบทที่ยิ่งใหญ่นี้ ผมขอถามคุณ ท่านผู้อ่านที่รัก ว่า *คุณบังเกิดใหม่แล้วหรือยัง?* คุณ เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าไหม? คุณถูกชำระล้างในพระโลหิตนั้นหรือยัง? นั่นคือสิ่งเดียวที่เรารู้แน่ได้ หากคุณ *ไม่รู้แน่*ว่าความบาปทั้งหลายของคุณถูกชำระล้างออกไปแล้ว จงก้มศีรษะลงและต้อนรับพระเยซูคริสต์เจ้าเดี๋ยว นี้ จากนั้นหากคุณตาย วิญญาณของคุณจะกลับไปหาพระเจ้าผู้ได้ประทานมัน ร่างกายของคุณจะกลับคืนสู่ ผงคลีดิน เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น ร่างกายของคุณจะถูกชุบให้เป็นขึ้นปราศจากเปื้อนเน่า วิญญาณของคุณจะ เข้าสู่ร่างกายที่ได้รับสง่าราศีเหมือนกับพระกายของพระเยซู (1 ยอห์น 3:1-3) หากพระเยซูเสด็จมาขณะที่คุณ ยังมีชีวิตอยู่ คุณก็จะโกงความตายและถูกรับขึ้นไปพบกับพระเยซูในหมู่เมฆในฟ้าอากาศ (1 ธส. 4:13-18) แต่ หากคุณปฏิเสธพระเยซู หากคุณตายไป คุณก็จะลืมหายไปในนรก – และหากคุณกำลังมีชีวิตอยู่ตอนที่การรับขึ้นไป เกิดขึ้น คุณก็จะถูกทิ้งไว้ให้เผชิญกับความเดือดดาลแห่งยุคความทุกข์ลำบากใหญ่นั้น

วิवरณ์ – บทที่สิบสอง

ผู้มีบทบาทสำคัญทั้งเจ็ด

- 1 มีการมหัศจรรย์ใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดวงดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฎ
- 2 ผู้หญิงนั้นตั้งครุฑ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด
- 3 และมีการมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิด มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่ง มีเจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัวเหล่านั้นมีมงกุฎเจ็ดอัน
- 4 ทางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าที่ลงมาถึงแผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว
- 5 หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์
- 6 และหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน
- 7 และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอลและพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้
- 8 แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย
- 9 พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูศักดิ์บาปธรรม ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก
- 10 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า “บัดนี้ความรอด และฤทธิ์เดช และราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของพระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา ทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงมาแล้ว
- 11 เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมสโปดก และโดยคำพยานของพวกเขาเอง และเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน
- 12 ฉะนั้นสวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์จึงรื่นเริงยินดีเถิด แต่วิบัติจะมีแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย”
- 13 เมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามันถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ขมเหงหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น
- 14 แต่ทรงประทานปีกนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงนั้น เพื่อให้นางบินหนีหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในสถานที่ของนาง จนถึงที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดู ตลอดวาระหนึ่งและสองวาระและครึ่งวาระ
- 15 งูนั้นก็พ่นน้ำออกจากปากเหมือนน้ำท่วมหลตามหญิงนั้น เพื่อจะให้พัดหญิงนั้นไปกับน้ำท่วม
- 16 แต่แผ่นดินก็ได้ช่วยหญิงนั้นไว้ได้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้วสูบน้ำท่วมนั้นที่พ่นออกจากปากพญานาคนั้นลงไป

17 พยานาโคโรธเค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์

วิวรณ์เป็นหนังสือแห่ง เลขเจ็ดต่างๆ:

ในบทที่ 2 และ 3 เรามีคริสตจักรทั้งเจ็ด

ในบทที่ 5 – หนังสือม้วนที่มีตราประทับเจ็ดดวงนั้น

ในบทที่ 6 – การเริ่มต้นของตราประทับทั้งเจ็ด

ในบทที่ 8 – การเริ่มต้นของแตรทั้งเจ็ด

ในบทที่ 12 และ 13 – ผู้มีบทบาทสำคัญทั้งเจ็ด

ในบทที่ 16 – ชั้นทั้งเจ็ด

ในบทที่ 17, 18, 19 – ความพินาศทั้งเจ็ด

ในบทที่ 21 และ 22 – สิ่งใหม่ทั้งเจ็ด

เจ็ด เป็นเลขของพระเจ้าที่แสดงถึงความสมบูรณ์ครบถ้วน – เลขแห่งความครบสมบูรณ์ของพระเจ้า ในวิวรณ์พระเจ้ากำลังทำให้ความบาปและความทุกข์โศกสิ้นสุดลงโดยสมบูรณ์ พระองค์จะทรงทำให้แผนการได้อันมหัศจรรย์ของพระองค์สำหรับสิ่งทรงสร้างทั้งปวงสำเร็จครบถ้วน อุทยานสวรรค์ พร้อมกับสง่าราศีดั้งเดิมของมันทั้งหมดและมากยิ่งขึ้นนั้นก็ถูกฟื้นฟูสภาพเดิมในวิวรณ์ บทที่ 21 และ 22 ในสองสามบทแรกของปฐมกาล อุทยานสวรรค์ถูกสูญเสียไป ในสองบทสุดท้ายของวิวรณ์ อุทยานสวรรค์ถูกนำกลับคืนมา

หญิงนั้น

บทที่ 12 ขึ้นต้นด้วยถ้อยคำยิ่งใหญ่เหล่านี้ (ข้อ 1 และ 2): “มีการมหัศจรรย์ใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดวงดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฎ ผู้หญิงนั้นตั้งครุฑ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด”

หญิงผู้นี้ (“การมหัศจรรย์ใหญ่ยิ่ง” นั้น) ห่มกายในลักษณะที่เกินธรรมดาต่างๆ นางกำลังสวมดวงอาทิตย์ – และนางสวมดวงจันทร์เป็นรองเท้า สำหรับหมวกของนางๆสวมมงกุฎอันหนึ่งซึ่งประดับด้วยดวงดาวสิบสองดวง นางกำลังจะเป็นแม่คน และการคลอดบุตรของนางก็เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ

เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้? นี่หมายความว่าอะไร? เหตุใดพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงทรงใช้ภาษาเช่นนั้นเพื่อนำเสนอความจริงฝ่ายวิญญาณบางอย่าง? มีคำเสนอแนะมากมายโดยเหล่าอาจารย์และผู้รู้พระคัมภีร์ แต่หนทางเดียวที่จะมาถึงคำตอบที่ถูกต้องก็คือ การเปรียบเทียบสิ่งต่างๆที่อยู่ฝ่ายวิญญาณกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ จงยอมให้พระวจนะของพระเจ้าบอกเราว่านี่เกี่ยวข้องกับอะไรกันแน่ และหญิงผู้นี้เป็นใคร หากเรายึดตามพระวจนะของพระเจ้าและสิ่งที่คุณกล่าวและสิ่งที่คุณเชื่อ เราก็จะสามารถเรียนรู้ความจริงแห่งพระคำตอนนี้ทั้งหมดได้

คำคุณศัพท์ “ใหญ่ยิ่ง” ถูกใช้ห้าครั้งในบทที่ 12 – ซึ่งเป็นบทที่ใหญ่ยิ่งอย่างแท้จริง!

จริงๆแล้วหญิงผู้นี้ไม่ได้อยู่ในสวรรค์ – แต่อยู่บนแผ่นดินโลก *หมายเหตุสำคัญ* อยู่ในสวรรค์ แต่การคลอดบุตรเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกนี้ หญิงผู้นี้ซึ่งนุ่งห่มอาภรณ์ที่ผิดธรรมดามากที่สุดเท่าที่ผู้ใดก็ตามเคยสวมมา คือ

ชนชาติอิสราเอล คุณจำได้ไหมว่าเมื่อโยเซฟมีความฝันอันน่าจดจำของเขาในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม เขามองเห็นดวงอาทิตย์, ดวงจันทร์ และดวงดาวต่างๆ โค้งคำนับมายังเขา (ปฐมก. 37) นี่เป็นภาพเชิงคำพยากรณ์ที่ชี้ไปยังการถูกยกชูของเขาหลังจากที่เขาได้ถูกขายไปเป็นทาสยังอียิปต์โดยพวกพี่ๆ ของเขาที่เป็นคนชั่ว มันยังเป็นภาพเชิงคำพยากรณ์ที่ชี้ไปยังชนชาติอิสราเอลด้วย โยเซฟถูกขายให้อยู่ในมือของพวกคนต่างชาติ เช่นเดียวกับที่ชนชาติอิสราเอลได้ถูกขายไปเป็นเชลย ถูกกระจัดกระจายไปยังสี่ทิศของแผ่นดินโลก ถูกบีบบังคับและถูกข่มเหงโดยพวกคนต่างชาติ แม้แต่ในปีหลังๆ ชนชาติอิสราเอลก็ถูกข่มเหงโดยพวกฟาโรห์สมัยใหม่ ซึ่งบางคนนั้นมีชื่อว่าฮิตเลอร์, มุสโสลินี, สตาลิน และไค้แมน พวกเขาพยายามเต็มที่เพื่อที่จะกำจัดชนชาติอิสราเอลออกไป แต่เขาเหล่านั้นก็จากไปแล้วและชนชาติอิสราเอลก็ยังอยู่ที่นั่นเหมือนเดิม!

ชนชาติอิสราเอลคือ หญิงผู้นี้ได้คลอดบุตรเป็นชายผู้ซึ่งจะครอบครองด้วยคทาเหล็ก มีแต่ชนชาติอิสราเอลเท่านั้นที่เราจะกล่าวได้ว่า “นางมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์” “แต่ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมซึ่งมีปีกรักษาโรคนภัยได้จะขึ้นมาจากคนเหล่านั้นที่ยำเกรงนามของเรา...” (มลค. 4:2) ชนชาติอิสราเอลได้คลอดพระผู้ไถ่ คริสตจักรไม่ได้คลอดพระผู้ช่วยให้รอด (ความรอดออกมาจากพวกยิว – ยอห์น 4:22) “ความจริงพระองค์มิได้ทรงรับสภาพของทูตสวรรค์ แต่ทรงรับสภาพของเชื้อสายของอับราฮัม” (ฮบ. 2:16) อีกครั้งที่เราสามารถกล่าวเกี่ยวกับอิสราเอล – และอิสราเอลเท่านั้น— ได้ว่า “พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมที่ไว้ให้นางในถิ่นทุรกันดาร”

ผู้รู้พระคัมภีร์หลายท่านเชื่อว่า “สถานที่ในถิ่นทุรกันดาร” นี้คือ ป้อมปราการหินผาสีแดงดุจทับทิมอันทรงพลังแห่งเปตรา ทรายยามและผมได้เดินทางไปเยือนเปตรามาแล้ว และใช้เวลาอยู่ที่นั่นสามวันสามคืน นครนี้ถูกแกะสลักจากศิลาแข็ง และแน่นอนว่าเป็นสิ่งน่ามหัศจรรย์จริงๆ เมื่อพินิจดู มันเป็นป้อมปราการศิลาธรรมชาติ โดยมีทางเข้าที่แคบมากๆ มีทางเข้านครนี้เพียงทางเดียวเท่านั้น และมันคงเป็นไปได้เลยที่จะจับกองทัพที่อยู่ภายในป้อมปราการเช่นนั้นไปเป็นเชลยได้ ปัจจุบันเปตราถูกยึดครองโดยพวกอาหรับ แต่ชนชาติอิสราเอลก็อยู่ห่างจากมันไปเพียงยี่สิบห้าไมล์เท่านั้น

ไม่เคยมีข้อสงสัยในความคิดของผมเลยว่าหญิงผู้นี้คือชนชาติอิสราเอล

มีหญิงสี่คนถูกกล่าวถึงในหนังสือวิวรณ์:

1. เยเซเบล (วิว. 2:20) – ซึ่งเป็นตัวแทนของระบบสันตะปาปา
2. หญิงผู้ที่เรากำลังพูดถึง – ชนชาติอิสราเอล ประชากรที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้าพร้อมกับพระพรต่างๆ ทั่วโลก
3. หญิงแพศยาคนสำคัญนั้น (วิว. 17:1) หรือคริสตจักรที่เสื่อมทรามและละทิ้งความจริงในอนาคตซึ่งจะมีอำนาจครอบครองหลังจากคริสตจักรแท้ถูกรับขึ้นไปแล้ว
4. “เจ้าสาวนั้น มเหสีของพระเมษโปดก” – คริสตจักร ซึ่งได้รับส่งราศีแล้วในนครชาวตุ้มกูดานันที่ ยอห์นเห็นลงมาจากพระเจ้าออกมาจากสวรรค์

ตรงนี้พร้อมกับหญิงผู้นี้ที่ห่มกายด้วยดวงอาทิตย์ และมีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้าของนางและดวงดาวต่างๆ อยู่บนศีรษะของนาง ระบบการปกครองอันสมบูรณ์ครบถ้วนก็ถูกนำเสนอแก่เรา อิชยาห์บอกเราว่า “การ

ปกครองของท่านจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้น และสันติภาพจะไม่มีที่สิ้นสุด” (อิสยาห์ 9:7) การปกครองของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะไม่มีวันสิ้นสุดเลย แผ่นดินโลกนี้จะถูกปกครองโดยพระเจ้าไปตลอดชั่ววันรัตนกาล

มงกุฎบนศีรษะของหญิงผู้นี้สื่อถึงศักดิ์ศรีแบบกษัตริย์ – แต่ทำไมถึงมีดวงดาวต่างๆในมงกุฎนั้น? ไม่ต้องสงสัยเลยว่าดวงดาวเหล่านี้ชี้กลับไปยังความฝันของโยเซฟซึ่งในนั้นสง่าราศีในอนาคตของสิบสองตระกูลนั้นถูกนำเสนอ

“ดาวสิบสองดวง”... เลขสิบสองที่ถูกใช้ตรงนี้และในพระคำตอนอื่นๆอีกหลายตอนในวิวรณ์ สื่อถึงอำนาจบริหารการปกครองในมือของมนุษย์ ประชาชาติอิสราเอลเป็นฝ่ายโลกพร้อมกับพระสัญญาต่างๆฝ่ายโลก และพระสัญญาทุกประการที่ทรงกระทำไว้แก่อับราฮัมจะถูกทำให้สำเร็จจริงทุกตัวอักษร ในทุกรายละเอียด – แม้แต่การถือกรรมสิทธิ์แผ่นดินนั้นที่ทรงสัญญาไว้แก่เชื้อสายของเขา

ในข้อ 2 หญิงผู้นี้จับครรภ์ใกล้คลอดเต็มที่ ผู้ที่จะเป็นแม่คนนี่คือ ประชาชาติอิสราเอล – แต่บุตรชายที่กำลังจะถูกคลอดนี่คือผู้ใด... เด็กผู้นี้ที่ซาตานพร้อมที่จะเขมือบ? หากเราเปรียบเทียบข้อพระคำกับข้อพระคำ และสิ่งต่างๆที่อยู่ฝ่ายวิญญาณกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ ผมก็ไม่เห็นเหตุผลว่าทำไมเราถึงไม่ควรเห็นอย่างชัดเจนว่าบุตรผู้นี้คือผู้ใด:

เขาจะต้อง “ครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก” นั่นจะเป็นใครอื่นไปได้อย่างไรนอกจากพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า? เราทั้งหลาย, คริสตจักร, จะครอบครองกับพระองค์ แต่พระองค์จะทรงเป็นจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและจอมเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย พระองค์จะทรงปกครองด้วยคทาเหล็กและเราจะครอบครองกับพระองค์ขณะที่พระองค์ประทับอยู่บนพระที่นั่งของดาวิด (อ่านเพลงสดุดี 2 ทั้งบท) พระเยซูทรงเป็นผู้ที่พยากรณ์เกลียดชังมาตั้งแต่พระองค์ทรงถูกสัญญาไว้ในปฐมกาล 3:15 มีเส้นทางเล็ดจากปฐมกาลถึงกางเขนนั่น – เส้นทางเลือดซึ่งถูกฝากรอยไว้โดยคนเหล่านั้นที่ซาตานได้ทำลายในความพยายามสุดท้ายของมันเป็นที่ยังเชื่อสายของหญิงนั้น แต่จงสรรเสริญพระเจ้า พระเยซูได้ทรงทำให้ข้อเรียกร้องทุกประการของพระเจ้าพระบิดาสำเร็จแล้ว พระองค์ได้ทรงชำระหนี้บาปเต็มจำนวนแล้ว พระองค์ได้ทรงพิชิตความมรณา นรกและหุลุมศพแล้ว พระองค์ทรงเป็นขึ้น พระองค์ทรงปรากฏตัวแก่คนทั้งหลาย พระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์กลับไปหาพระบิดา และพระองค์จะเสด็จมาอีกทีในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่ พระเยซูจะทรงกำกับดูแลการทั้งซาตานลงไปในบึงไฟนั้นด้วยพระองค์เอง ซึ่งเป็นที่ๆมันจะถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันตลอดไปเป็นนิตย์

เด็กที่จะเกิดมานั้นคือพระเยซู ผู้ที่จะเป็นแม่คนนั้นคือ ประชาชาติอิสราเอล บางคนสอนว่าหญิงผู้นี้คือ คริสตจักร – แต่นั่นก็เป็นไปไม่ได้เลย! คริสตจักรเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ อิสราเอลเป็นมารดาของพระคริสต์ – และเป็นภรรยาของพระเจ้า! พระเยซูทรงบังเกิดออกมาจากอิสราเอล

“หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์” (ข้อ 5) หากคุณยอมรับว่าบุตรคนนี้เป็นพระคริสต์ (และแน่นอนว่าเด็กคนนี้จะใช้ใครอื่นไปไม่ได้) นอกจากพระเยซูคริสต์เจ้า! เมื่อนั้นความเข้าใจผิดทุกประการก็จะหายไป ประชาชาติอิสราเอล

– ไม่ใช่คริสตจักร – เป็นมารดาของพระเมสสิยาห์ (อิสยาห์ 9:6, มีคาห์ 5:2, โรม 9:5, มัทธิว 1, ยอห์น 4:22, อิสยาห์ 66:7)

“ก่อนที่นางจะปวดครรภ์ นางก็คลอดบุตร ก่อนที่ความเจ็บปวดจะมาถึงนาง นางก็ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง” (อิสยาห์ 66:7) การปวดครรภ์และความเจ็บปวดสำหรับชนชาติอิสราเอลนั้นจะเกิดขึ้นในอนาคต ในช่วงครึ่งหลังของสัปดาห์ที่เจ็ดสิบของดาเนียล – เวลาแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น แต่ก่อนเวลาแห่งการปวดครรภ์นั้น ชนชาติอิสราเอลจะต้องคลอดบุตรชายผู้หนึ่ง – พระเยซู และพระองค์ได้ถูกคลอดออกมาแล้ว “ดังนั้น พระองค์จะทรงมอบเขาไว้จนถึงเวลาที่หญิงผู้เจ็บครรภ์จะคลอดบุตร แล้วบรรดาพี่น้องที่เหลืออยู่จะกลับมายังคนอิสราเอล” (มีคาห์ 5:3) การเจ็บครรภ์จะมาหลังจากการคลอดนั้นหลายร้อยปี ขึ้นอยู่กับว่าพระเยซูจะทรงเนิ่นช้าอีกนานขนาดไหน

นั่นเหตุใด ในพระคำข้อที่เราศึกษาอยู่นี้ การเจ็บครรภ์และการคลอดบุตรจึงถูกกล่าวถึงด้วยกัน? มีเหตุผลอยู่สามประการ:

1. ช่วงเวลายาวนานที่อิสราเอลถูกกันไว้ต่างหาก (ซึ่งอยู่ตรงกลางระหว่างการคลอดบุตรและการเจ็บครรภ์นั้น) ไม่ถูกกล่าวถึงในบทที่เราศึกษาอยู่นี้ แต่มันถูกกล่าวถึงและถูกอภิปรายอย่างเต็มที่ในหนังสืออีกหลายเล่มในพระคัมภีร์
2. มันแสดงให้เห็นความสนใจและความห่วงใยอันลึกซึ้งที่พระเจ้าทรงมีต่อประชากรที่ถูกเลือกสรรของพระองค์ เมื่อหลายร้อยปีก่อน พระองค์ทรงคิดถึงประชากรของพระองค์ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น และทรงทำการจัดเตรียมเพื่อย่นวันน่ากลัวเหล่านั้นให้สั้นเข้าเกรงว่าเนื้อหนังทั้งปวงจะถูกทำลาย จงอ่านมัทธิว 24:15-28 อย่างตั้งใจมากๆ
3. ณ ช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ในบทที่เราศึกษาอยู่นี้ ชนชาติอิสราเอลกำลังจะต้องเผชิญกับช่วงเวลาอันน่ากลัวที่สุดเท่าที่นางเคยรู้จักมานับตั้งแต่กลายเป็นประชาชาติหนึ่ง – หรือจะรู้จักอีก วัตถุประสงค์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการย้อนกลับไปยังการประสูติของพระเยซูในพระคำข้อนี้ก็เพื่อเชื่อมโยงพระองค์กับชนชาติอิสราเอลในสถานที่อันเหมาะสมของพระองค์ในระหว่างเวลาทุกข์ใจของยาโคบอันน่ากลัวนี้ พระเจ้าไม่เคยลืมประชากรของพระองค์เอง – และพระองค์จะไม่มีวันลืมเลย

ท่านที่รัก จงจำไว้ว่า เรากำลังกล่าวถึงแผ่นดินโลกและอิสราเอลในบทนี้ คริสตจักรอยู่กับพระเยซูแล้ว ในฟ้าอากาศ และอยู่มาตลอดตั้งแต่การเริ่มต้นของการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ (คริสตจักรจะถูกรับขึ้นไปก่อนที่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ถูกเผยตัว) อิสราเอลอยู่บนแผ่นดินโลกในดินแดนของนางเอง พระเมสสิยาห์ตัวปลอมขึ้นครองอำนาจ และบัดนี้ในระหว่างสามปีครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากนั้น นรกทั้งสี่ก็จะเปิดออกแล้ว

ซาตาน

ข้อ 3 และ 4: “และมีการมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดุสิต มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่ง มีเจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัวเหล่านั้นมีมงกุฎเจ็ดอัน ทางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าทั้งลงมาที่แผ่นดิน

โลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว”

พญานาคสีแดงตัวนั้นคือ ซาตาน – ซึ่งถูกนำเสนอตรงนี้ในลักษณะเฉพาะตัวที่น่าสะพรึงกลัวมากที่สุดของมัน อ่านวิวรณ์ 20:2, เอเสเคียล 29:3-4 และเยเรมีย์ 51:34 การเป็นพญานาคสีแดงก็สื่อถึงสันดานที่ชอบฆ่าคนของมัน พญานาคตัวนี้มีความพิเศษตรงที่ว่ามันมีเจ็ดหัว, สิบเขา, และมงกุฎเจ็ดอัน สิ่งที่ถูกกล่าวถึงเกี่ยวกับมันตรงนี้ก็ถูกพยากรณ์ไว้เกี่ยวกับสัตว์ร้ายนั้นที่เราเจอในวิวรณ์ 13:1 หัวเหล่านั้นที่มีมงกุฎเจ็ดอันของพญานาคสื่อถึงการรวมกลุ่มกันของอำนาจและปัญญาฝ่ายโลกในการปกครองที่โหดเหี้ยมและเผด็จการ เขาทั้งสิบของมันขึ้นไปยังขอบเขตและขีดจำกัดในอนาคตแห่งอาณาจักรของมัน มันจะเป็นพลังที่ไม่ปรากฏแก่ตาที่อยู่เบื้องหลังกษัตริย์สิบองค์ผู้จะปกครองเหนืออาณาจักรทั้งสิบแห่งจักรวรรดินั้น พญานาคสีแดงนั้นจะเป็นผู้ปกครองแห่งระบอบกษัตริย์ของคนต่างชาติทั่วโลก มันจะทำการปกครองของมันต่อไปผ่านทางประมุขส่วนตัวของมัน – เขาเล็ก ๆ อันนั้นที่ถูกกล่าวถึงในดาเนียล 7

เราหมายเหตุในข้อ 4 ว่าทางของพญานาคนั้นจะจุดหนึ่งในสามของดวงดาวเหล่านั้นในสวรรค์ลงมา ทางของพญานาคนี้แน่นอนว่าเป็นหนึ่งในลักษณะเด่นของมัน ทางของมันตัวดัดไปทั่วสวรรค์ รัศรอบตัวเหล่าผู้มีบรรดาศักดิ์ในสวรรค์ “และตัวดวงดาวในท้องฟ้าทั้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน” นี่คือเหล่าผู้ที่อยู่ในสวรรค์จริงๆที่เราากำลังพูดถึงอยู่นี้ – ไม่ใช่ดาวดวงน้อยที่ส่องแสงระยิบระยับ จำไว้ว่า เราากำลังพูดถึง “การมหัศจรรย์” ในสวรรค์

ดวงดาวเหล่านี้คือ เหล่าทูตสวรรค์ ผู้เป็นอยู่ (หรือทูตสวรรค์) องค์นั้นที่ลงมาไขกุญแจเปิดเทวที่ไม่มีกั้นนั้นถูกเรียกว่าเป็นดาวดวงหนึ่ง (บทที่ 9) ทูตสวรรค์เหล่านี้คือ “เหล่าดวงดาวแห่งสวรรค์” อย่างแท้จริง เมื่อพระเจ้าได้ทรงสร้างโลกในเริ่มแรกนั้น “ในเมื่อดาวรุ่งแข่งส่องสรรเสริญ และบรรดาบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าให้ร้องด้วยความชื่นบาน” (โยบ 38:7) พวกนี้คือเหล่าพลโยธาทูตสวรรค์... พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นดวงดาวต่างๆเพราะความมั่งคั่งและสง่าราศีของพวกเขา พวกเขาเป็นดวงดาวต่างๆแห่งสวรรค์เพราะว่าพวกเขาเป็นของสวรรค์ และเป็นเครื่องประดับที่น่าเลื่อมใสมากที่สุดแห่งโลกฟ้าสวรรค์

ซาตาน – พญานาคสีแดงตัวนั้นที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้ – ครั้งหนึ่งเคยเป็นผู้นำแห่งดวงดาวทั้งปวง (อิสยาห์ 14:12, เอเสเคียล 28:12-15) จงตั้งใจศึกษาข้อพระคำเหล่านี้ ยูดาสกล่าวถึง “เหล่าทูตสวรรค์ที่ไม่ได้รักษาเทวสภาพของตน แต่ได้ละทิ้งถิ่นฐานของตนนั้น” (ยูดาส 6) เปโตรกล่าวถึงทูตสวรรค์เหล่านี้ที่ได้ทำบาปผู้ซึ่งถูกโยนลงไปและบัดนี้ก็อยู่ใน “เครื่องจองจำแห่งความมืด” (2 เปโตร 2:4)

เคยมีวันหนึ่งเมื่อลูซิเฟอร์ “ผู้ส่องแสงนั้น” เริ่มอิจฉาพระเยซูฮาวาห์มากเหลือเกินจนมันได้ตัดสินใจว่ามันจะล้มล้างพระเจ้า มันล้าสมองทูตสวรรค์บางองค์ นำความชั่วร้ายเข้ามาท่ามกลางเหล่าชาวสวรรค์และปลุกฝังความคิดพวกเขาหลายองค์ – ทำให้เสื้อผ้าของพวกเขาแปดเปื้อน, ทำให้มงกุฎของพวกเขาหมอง, ทำให้บทเพลงของพวกเขาเงียบงัน, ทำให้พวกเขาหลุดออกจากที่นั่งอันเปี่ยมสง่าราศีของพวกเขา และพรากแรงกระตุ้นอันสูงส่งและความรักอันบริสุทธิ์ทุกอย่างไปจากพวกเขา พวกเขาเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับมันในความ

พยายามสุดกำลังที่จะล้มล้างพระเจ้าผู้ได้ทรงเนรมิตสร้างพวกเขาขึ้นมา หายนะอันน่ากลัวนี้เกิดขึ้นมาได้
อย่างไรมีกล่าวถึงไว้หลายแห่งในพระคัมภีร์

พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าซาตานได้นำทูตสวรรค์ที่องค์ให้หลงผิดไป นอกจากตรงนี้ในพระคำข้อนี้ ที่บอก
ว่าพญานาคนั้นได้ตัวหนึ่งในสามของดวงดาวเหล่านั้นลงมาสู่แผ่นดินโลก โดยถูกดึงลงมาจากที่ของพวกเขา
แห่งการส่องแสงในสวรรค์แห่งความงดงามอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ยูดาบอกเราว่าบัดนี้พวกเขาถูกสงวนไว้ใน
โซ่ตรวนในความมืด พวกเขาถูกดับความสว่างไปเสียแล้ว พวกเขาไม่ส่องแสงอีกต่อไป ความไม่เชื่อฟังต่อ
พระเจ้านำมาซึ่งการดับสนิทฝ่ายวิญญาณและการตกเป็นทาสฝ่ายวิญญาณ คนบาปทุกคนเป็นทาส อยู่ใน
พันธนาการของพญามาร

เหล่าผู้รู้ภาษกรีกบอกเราว่าคำกริยาทั้งสองคำที่ถูกใช้ในพระคำข้อนี้ในสองกาล “ในการวัดดาว
เหล่านั้น” คำกริยานั้นอยู่ในรูปปัจจุบันกาล ซึ่งสื่อถึงการกระทำที่ต่อเนื่องอยู่ตอนที่ยอห์นกำลังเขียนวิวรรณ์ ส่วน
การทิ้งลงมายังแผ่นดินโลก คำกริยานั้นอยู่ในรูปอดีตกาล ซึ่งสื่อถึงการกระทำหนึ่งในอดีต เหมือนกับการถอด
จากตำแหน่งและการขับไล่พวกทูตสวรรค์ที่ชั่วร้ายออกไป และอยู่ในสมัยอัครทูตท่านนี้ ซึ่งเป็นเหตุการณ์หนึ่ง
ในอดีต” ข้อมูลเล็กน้อยนี้ซึ่งเหล่าผู้รู้ภาษกรีกให้แก่เราก็ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับพระคำตอนนี้

อย่าลืมเป็นอันขาดว่าพญามารเป็นผู้ที่มีฤทธิ์มาก พระเยซูเองทรงประกาศสามครั้งว่าพญามารเป็น “ผู้
ครองโลกนี้” (ยอห์น 12:13, 14:30, 16:11) ต่อมาอีกหลายปีเปาโลก็ประกาศว่าพญามารเป็น “พระของโลก
นี้” (2 คร. 4:4) ยอห์นให้การรับรองว่า “ชาวโลกทั้งสิ้นตกอยู่ใต้อำนาจของความชั่ว (อยู่บนดักของผู้ชั่วร้าย
นั้น)” (1 ยอห์น 5:19) เมื่อเรามองไปรอบๆตัวเราทุกวันนี้เราก็เห็นด้วยกับยอห์นอย่างแน่นอน คนทั้งโลกดู
เหมือนจะขายตัวเองให้ซาตานไปแล้ว

พญานาคสีแดงนั้นมีสิบเขา เขาสัตว์เป็นเครื่องมือแห่งการทำลายล้าง (ศคย. 1:18-21) และสิบเป็น
ตัวเลขที่แสดงถึงความชั่วร้าย, ความสมบูรณ์ครบถ้วนแบบโลก ด้วยสิบเขานั้นพญานาคก็ขวิด, ทำให้เป็นแผล,
ทำให้เจ็บ, ทำให้กระจัดกระจายไป, ทำลายและฆ่าให้ตาย พญานาคนี้มีเจ็ดหัว – แต่ไม่ว่ามันมาพร้อมกับหัว
ของ “ทูตสวรรค์แห่งความสว่าง” หรือหัวของ “สิงโตคำราม” มันก็มีใจดวงเดิมและเป็นบิดาของการหลอกลวง
และการทำลายล้างแบบเดิมๆ หัวของมันอาจเปลี่ยน แต่ใจของมันไม่เคยเปลี่ยน

พญานาคตัวนี้มีสีแดง – สีของม้าตัวนั้นที่ผู้ขี่ของมันเอาสันติภาพไปจากแผ่นดินโลก (วว. 6:4) สีแดงยัง
เป็นสีของอารมณ์ของพระมหากษัตริย์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ด้วยเมื่อพระองค์เสด็จมาในพละกำลังของพระองค์เพื่อ
บดขยี้ศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์ (วว. 19:11-16; อีสยาห์ 63:2-4) สีแดงพรรณนาถึงความร้อนแรงดุจเปลวไฟ,
ความดุเดือดอันแสนสาหัส, การปกครองบ้านเมืองแบบนองเลือด – และทุกคำเหล่านี้พรรณนาถึงสันดานที่แท้
จริงของพญานาคตัวนี้ – ซาตาน

ซาตานเป็น “ฆาตกรตั้งแต่เดิมมา” (ยอห์น 8:44)

มันเป็น “สิงโตคำรามที่เทียวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้” (1 เปโตร 5:8)

มันโจมตีพ่อแม่คู่แรกของเราอย่างโหดเหี้ยมในสวนเอเดน (ปฐมก. 3)

มันใช้ทุกอย่างที่มีมันหาได้บนแผ่นดินโลกเพื่อเล่นงานพระเยซู (มธ. 4)

มันคือต้นเหตุของการฆาตกรรมทุกอย่าง (ยอห์น 8:44)

มันคือต้นเหตุของฉากรสใจบนเตียงทุกฉาก (สภ. 2:9-15; 1 คร. 15:30)

มันคือต้นเหตุของความไม่สงบและความไม่สุขทุกอย่าง (สภ. 13:15)

มันคือต้นเหตุของน้ำตาทุกหยดที่ร่วงลง (ว. 7:17)

มันให้พลังทุกแขนที่ปล้นจี้, ทำร้าย, ฆ่า, ทำให้เสีย, ทำให้แปดเปื้อน, ทำให้เกิดรอยแผลเป็น, และทำลายทั้งร่างกายและจิตใจ (ยากอบ 1:13-16)

ใช่แล้วครับ ซาตาน คือ พญานาคนองเลือดสีแดงตัวนั้น!

พวกเราน้อยคนนักเคยตระหนักถึงอำนาจของพญามาร ตั้งแต่มันได้กลายเป็นซาตาน มันก็อิจฉาและริษยาพระเจ้าอย่างสุดๆมาโดยตลอด ตรงนี้ในข้อพระคำที่เราศึกษาอยู่นี้ มันกำลังพยายามครั้งสุดท้ายที่จะล้มล้างพระเจ้าแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งปวง ภายใต้ระบบอันลึกลับของพระเจ้า ซาตานแค่สามารถเกือบทำให้ความปรารถนาและจุดประสงค์ของมันกลายเป็นจริงเท่านั้น “เราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเจ้าผู้ครอบครองอาณาจักร เจ้าผู้มีอำนาจ เจ้าผู้ปกครองความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับบรรดาวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ” ตามที่พระวจนะของพระเจ้ากล่าว เจ้าผู้ครอบครองอาณาจักรองค์แล้วองค์เล่าในดินแดนแห่งฟากฟ้าได้ล้มลงและสยบต่ออำนาจในการวัดของมันแล้ว บัดนี้มีสมาพันธ์อันเปี่ยมอานุภาพของบรรดาปีศาจ, ทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาป, มนุษย์ และวิญญาณทั้งหลายที่ไม่มีร่างสิ่งสู่เป็นจำนวนหลายล้านตน ผู้ซึ่งอยู่กันอย่างหนาแน่นในชั้นบรรยากาศและทำให้ดาวเคราะห์ดวงนี้เต็มไปด้วยความปั่นป่วน, อนุธิปไตย, การปกครองแบบผิดๆ, ความมืด, ความหม่นหมอง, ความทุกข์โศก, น้ำตา, ความตาย, ฆาตกรรม – หลายพันคนต้องตายอย่างน่าอนาถเหลือคำบรรยายเพราะอำนาจของซาตาน

พระเยซูทรงเป็นคู่ปรับที่เหนือชั้นกว่าซาตานตั้งเยาะ แต่พระเยซูทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถต่อกรกับมันได้ – และแม้แต่พระเยซูก็ทรงกลัวเมื่อพระองค์เห็นภัยแห่งความขมขื่นที่พระองค์ต้องดื่มเพื่อที่จะหยุดยั้งการทำลายล้างของซาตาน (มาระโกบอกเราว่าพระเยซู “ทรงเริ่มวิตกกัง”) พญามารปล่อยพวกปีศาจ, เจ้าผู้ครอบครองและเจ้าผู้มีอำนาจให้ขัดขวางพระเยซูเพื่อมิให้พระองค์ได้จ่ายค่าไถ่และทำให้พวกเขาชดเชยได้รับการปล่อยตัวเป็นอิสระได้ แต่ทั้งๆที่พญามารและนรกทั้งสิ้นขัดขวาง พระเยซูก็ทรงดื่มถ้วยอันขมขื่นนั้นจนตะกอนหยดสุดท้าย และก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์พระองค์ก็ทรงประกาศว่า “สำเร็จแล้ว!” (ยอห์น 19:30) ซาตานเป็นคู่อริที่พ่ายแพ้แล้ว มันรู้ว่าวันเวลาของมันเหลือน้อยเต็มทีแล้ว และด้วยเหตุนี้มันจึงกำลังทำงานล่วงเวลาเพื่อทำให้ดวงวิญญาณตกนรกและทำลายหัวใจทุกดวงเท่าที่มันทำได้

ส่วนหลังของข้อ 4 ให้ความกระจ่างเราเพิ่มเติมเกี่ยวกับพญานาคนี้: มันยืนพร้อมที่จะเขมือบบุตรชายของหญิงนั้นทันทีที่บุตรนั้นคลอดออกมา พญานาคนั้นไม่ได้กำลังพยายามที่จะทำลายหญิงนั้น – แต่บุตรนั้น...พระเยซู ในปฐมกาล 3:15 พระเยโฮวาห์ทรงประกาศแก่ซาตานว่าเชื้อสายของหญิงนั้นจะ (บดขยี้) ทำให้หัวของมันฟกช้ำ *ชั่ววินาทีนั้น* สงครามก็ถูกประกาศระหว่างเชื้อสายของหญิงนั้นและเชื้อสายของพญามาร ศิกินีเริ่มนองเลือดเมื่อคาอินฆ่าอาแบล (ซาตานกำลังพยายามที่จะทำลายเชื้อสายนั้นที่จะบดขยี้หัวของมัน...มันกำลังจ้วงแทงเชื้อสายของหญิงนั้น) ศิกินีทวีความดุเดือดมาตลอดภาคพันธสัญญาเดิมและถูกรื้อฟื้นขึ้นอีกใน

ภาคพันธสัญญาใหม่กระทั่งก่อนพระเยซูประสูติด้วยซ้ำ มันดำเนินต่อเนื่องมาในความขมขื่นทั้งสิ้นจนกระทั่งพระเยซูทรงประกาศในที่สุดว่า “สำเร็จแล้ว!” จากนั้น ขอบคุณพระเจ้า พญามารและนรกทั้งสิ้นได้ตกต่ำลงในความพ่ายแพ้

ในบทที่สองของมัทธิวเราเห็นการเข่นฆ่าเด็กทารกทุกคนที่อายุสองปีลงมา เฮโรดเป็นคนที่สังฆ่าเด็กเหล่านี้ แต่พญามารก็แค้นกำลังปฏิบัติการผ่านทางเฮโรด ผู้ซึ่งเป็นเพียงเครื่องมือชิ้นหนึ่งของพญามารคนนั้น ลองนึกภาพเด็กทารกตัวน้อยๆทุกคนในเบธเลเฮมและทั่วแคว้นยูเดีย ตั้งแต่อายุหนึ่งชั่วโมงจนถึงสองปี ถูกฆ่าจนหมด

พญามารไม่สนใจเด็กทารกทุกคนที่ถูกฆ่า มันกำลังโจมตีทารกน้อยของค็เดียวเท่านั้น – พระกุมารเยซู แต่พระเจ้าทรงปกป้องพระบุตรของพระองค์ ตลอดการรับใช้บนโลกของพระเยซู พวกศัตรูของพระองค์ได้พยายามที่จะฆ่าพระองค์ พญามารได้พยายามที่จะทำให้พระโลหิตของพระองค์ไหลออกก่อนที่พระองค์ไปถึงกลโกธา เพราะมันรู้ว่าหากพระเยซูทรงสละวางชีวิตของพระองค์เพราะความบาปและซื้อการไถ่ให้คนบาปเมื่อไร แผนการของซาตานที่จะพิชิตสิ่งทรงสร้างทั้งปวงและแย่งชิงมันมาจากพระเจ้าผู้สร้างก็คงล้มเหลว ตั้งแต่นั้นนั้นในสวนเอเดนเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงแจ้งแก่ซาตานว่าเชื้อสายของหญิงนั้นจะทำให้หัวของมันฟกช้ำ จนกระทั่งพระเยซูตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” พญามารก็ทำทุกอย่างในอำนาจชั่วร้ายของมันเพื่อที่จะเขมือบทารกเพศชายผู้นั้น – พระเยซูเจ้า มันได้พยายามที่จะทำให้เชื้อสายนั้นแปดเปื้อนในยุคสมัยภาคพันธสัญญาเดิม มันได้พยายามที่จะฆ่าทารกองค์นั้นทันทีที่พระองค์ประสูติ มันได้ทำให้ผู้ทำหน้าที่ติดตามดาเลิมพระบุตรเมื่อพระองค์ทรงมีอายุสิบสองปี โดยทิ้งพระองค์ไว้ในพระวิหารกับฝูงชนที่ต่อมาได้ตรึงพระองค์เสียที่กางเขน ฝูงชนไม่บริสุทธิ์นั้นได้พยายามที่จะผลักพระองค์ให้ตกหน้าผา พวกเขาได้พยายามที่จะเอาหินขว้างพระองค์ พวกเขาได้พยายามที่จะฆ่าพระองค์ที่แทนสำหรับเขียยติ แต่พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้ายิ่งทรงมีภารกิจเดียวเท่านั้นที่จะต้องทำให้สำเร็จ และพระองค์ทรงเดินหน้าต่อไปจนกระทั่งพระองค์ตรัสได้ว่า “สำเร็จแล้ว!”

บุตรนั้น

ข้อ 5 และ 6: “หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์ และหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน”

ในข้อ 5 หญิงนั้นคลอดบุตรชาย บุตรนั้นถูกรับขึ้นไปหาพระเจ้า และในข้อ 6 หญิงนั้นหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารซึ่งเป็นที่ๆพระเจ้าทรงมีที่จัดเตรียมไว้สำหรับการปกป้องนาง นางจะได้รับการเลี้ยงดูที่นั่นเป็นเวลา 1,260 วัน – ครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากนั้น

เราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วไม่มีอะไรต้องกังวลเกี่ยวกับ พระเยซูทรงเป็นศิรัษะของคริสตจักร (อฟ. 5:23) พระองค์ทรงเป็นรากฐานของคริสตจักร (1 คร. 3:11) และประตูนรกจะไม่มีวันมีชัยต่อคริสตจักร (มธ. 16:18) เราเป็นกระดูกแห่งกระดูกของพระองค์และเนื้อหนังแห่งเนื้อหนังของพระองค์ และหากคุณบังเกิดใหม่แล้ว คุณก็ไม่ต้องวิตก เมื่อสิ่งเลวร้ายเหล่านี้ทั้งสิ้นเกิดขึ้น ผู้เชื่อทุกคนก็จะมีที่นั่งติดขอบสนามในท้องฟ้า! บุตร

นั่นถูกรับขึ้นไปยังพระเจ้าและไปยังพระที่นั่งของพระเจ้า เราทั้งหลายที่เป็นอวัยวะของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่จะถูกรับขึ้นไปกับพระองค์ก่อนที่วาระอันน่ากลัวแห่งความทุกข์ลำบากนี้มาสู่แผ่นดินโลก

ตั้งแต่การประสูติของบุตรชายนั้นจนถึงเวลาที่พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปหาพระเจ้า คิดเป็นเวลานานประมาณสามสิบสามปี – ระยะเวลาที่พระเยซูทรงมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ พระองค์ทรงมีเวลาประมาณสามปีครึ่งในการรับใช้ปวงชน ระหว่างข้อ 5 และข้อ 6 มีองค์ประกอบด้านเวลาที่รวมกันเป็นยุคคริสตจักร – ยุคสมัยแห่งพระคุณ เวลาผ่านไปเร็วกว่า 1900 ปี เราไม่รู้ว่ายังเหลืออยู่อีกกี่ปีก่อนที่หญิงนั้นจะหนีเข้าไปในสถานที่แห่งการปกป้องของนาง ซึ่งน่าจะเป็นป้อมปราการศิลาอันแห่งเปตรา ปัจจุบันเรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งพระคุณ เมื่อยุคนี้สิ้นสุดลง การรับขึ้นไปก็จะเกิดขึ้น ปฏิบัติกับต่อพระคริสต์ก็จะเริ่มการครอบครองของตน และในตอนกลางของเจ็ดปีนั้นแห่งความทุกข์ลำบากชนชาติอิสราเอลจะต้องจำใจหนีเข้าไปในสถานที่ที่ถูกจัดเตรียมไว้เกรงว่านางจะถูกทำลายล้างเสียโดยสิ้นเชิง

พระเจ้าท่านนั้นทรงทราบว่าต้องกินเวลาที่ศตวรรษในวิวรณ์ 12 “พันปีก็เป็นเหมือนวันเดียวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า” (2 เปโตร 3:8) พระเจ้าทรงมีเวลาเหลือเพื่อ ความคิดที่มีขีดจำกัดไม่สามารถเข้าใจเวลาที่ถูกวัดโดยพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่ “ตั้งแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล” (เพลงสดุดี 90:1, 2) คุณเชื่อใจได้เลยว่าแผนการของพระเจ้ากำลังดำเนินไปตามกำหนด: “พระเจ้าทรงทราบถึงกิจการทั้งปวงของพระองค์ตั้งแต่แรกสร้างโลกมาแล้ว” (กิจการ 15:18)

หญิงผู้นี้คือชนชาติอิสราเอลที่หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร บ่งบอกถึงสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งขาดทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ... สถานที่ที่ถูกตัดขาดอย่างสิ้นเชิง พระวจนะบอกเราว่าชนชาติอิสราเอลจะได้รับการเลี้ยงดูอีกเหมือนกับที่พวกเขาเคยได้รับการเลี้ยงดูในสมัยตอนที่พระเจ้าทรงให้มานาคุดจฝนจากสวรรค์และทรงส่งนกคุ่มมาเป็นอาหาร หากพระเจ้าทรงทำเช่นนั้นในสมัยนั้น พระองค์จะทรงทำมันอีกไม่ได้หรือ?

ในเยเรมีย์ 30:7 เราอ่านว่า “อนิจจาเอ๋ย เพราะวันนั้นใหญ่โตเหลือเกิน ไม่มีวันใดเหมือน เป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ แต่เขาก็ยังจะรอดวันนั้นไปได้” นั่นจะเป็นเวลาที่ “หน้าตาทุกคนซีดไป” มันจะเป็นเวลาที่พระเยซูทรงพรรณนาไว้ในบทที่ยี่สิบสี่อันน่าจดจำของมัทธิว:

“เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า ที่ดาเนียล ศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวถึงนั้น ตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์ (พระวิหารของพระเจ้าในเยรูซาเล็มคือสถานบริสุทธิ์ที่ถูกพุดถึงตรงนี้ อ่านดาเนียล 7:8 และวิวรณ์ 19:20)... เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขทั้งหลาย (นี่หมายถึงตอนกลางของสัปดาห์ที่เจ็ดสิบแห่งคำพยากรณ์ของดาเนียล... เวลานั้นเมื่อปฏิบัติต่อพระคริสต์ผิดคำสั่งสัญญาทุกข้อที่ให้ไว้แก่พวกยิวซึ่งขณะนั้นกลับมาอยู่ในแผ่นดินของพวกเขาเองแล้ว) ผู้ที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน อย่าให้ลงมาเก็บข้าวของใดๆออกจากบ้านของตน ผู้ที่อยู่ตามทุ่งนา อย่าให้กลับไปเอาเสื้อผ้าของตน แต่ในวันเหล่านั้น วิบัติจะเกิดขึ้นแก่หญิงที่มีครรภ์ หรือหญิงที่มีลูกอ่อนกินนมอยู่ จงอธิษฐานขอเพื่อการที่ท่านต้องหนีนั้นจะไม่ตกในฤดูหนาวหรือในวันสะบาโต ด้วยว่าในคราวนั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มโลกมาจนถึงเวลานี้ และจะไม่มีต่อไปอีกเลย และถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีเนื้อ

หนังใดๆรอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้ที่เลือกสรรไว้ จึงทรงให้วันเหล่านั้นย้อนสั้นเข้า ในเวลานั้นถ้าผู้ใดจะบอกพวกท่านว่า ‘ดูเถิด พระคริสต์อยู่ที่นี้’ หรือ ‘อยู่ที่โน่น’ อย่าได้เชื่อเลย” (มธ. 24:15-23)

ประชาชนในแคว้นยูเดียถูกสั่งตรงนี้ให้หนีไปยังภูเขาทั้งหลายเมื่อพวกเขาเห็น “สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน ซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า” ตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์ เวลาแห่งความทุกข์ลำบากนี้จะเลวร้ายเหลือเกิน จนพระคัมภีร์สั่งคนเหล่านั้นที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้านไม่ให้กลับเข้าไปในบ้านเพื่อเอาข้าวของๆตน เราอาจไม่เข้าใจคำกล่าวนี้อย่างถ่องแท้ แต่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์นั้นระเบียงอยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน บ้านส่วนใหญ่ที่นั่น ถูกสร้างให้มียอดแบน โดยมีส่วนบนสุดปูคอนกรีต และผู้คนก็นั่งบนดาดฟ้าเพื่อรับลมเย็น ดังนั้นคนเหล่านั้นที่กำลังนั่งอยู่บนดาดฟ้าจึงถูกสั่งไม่ให้กลับเข้าไปเพื่อเอาข้าวของใดๆทั้งนั้น แต่ให้หนีไปยังภูเขาทั้งหลาย คนเหล่านั้นที่อยู่ในทุ่งนาก็จะต้องไม่กลับไปบ้านของตนเพื่อไปเอาข้าวของใดๆทั้งนั้น แต่พวกเขาเองก็จะต้องหนีเอาชีวิตรอดเช่นกัน คุณนึกภาพความน่าสะพรึงกลัวและวันน่าหวาดเสียวเหล่านั้นแห่งการข่มเหงเช่นนั้นออกไหม?

ข้อ 19 ของมัทธิว 24 พูดถึงคนเหล่านั้นที่มีครอบครัวและมีลูกอ่อน สุภาพสตรีและคุณแม่หลายท่านเป็นกังวลเกี่ยวกับพระคำข้อนี้ แต่คุณทั้งหลายที่เป็นแม่หรือผู้ที่จะเป็นแม่ของผมครับ หากคุณเป็นลูกของพระเจ้า คุณก็ไม่ต้องกังวลเลยเพราะว่าเมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ผู้เชื่อทุกคนก็จะอยู่กับพระเยซูในฟ้าอากาศ นี่เกี่ยวข้องกับเฉพาะพวกแม่ๆชาวยิวเท่านั้น ข้อความนี้ถูกกล่าวแก่ประชาชนในแคว้นยูเดียและเขตแดนโดยรอบ และแน่นอนว่าชนชาติอิสราเอลจะอยู่ในแผ่นดินของพวกเขาเองแล้วเมื่อถึงเวลานี้ มันจะเป็นเวลาแห่งความทุกข์โศกและวิบัติแก่คุณแม่ชาวยิวทั้งหลายที่มีลูกอ่อนและบรรดาคุณแม่ที่มีครอบครัว แต่นี่ไม่ได้หมายถึงคุณแม่ท่านใดที่บังเกิดใหม่แล้วเลย หากคุณเป็นคริสเตียน คุณก็ไม่มีอะไรที่จะต้องกังวล เพราะคุณจะอยู่กับพระเยซูเจ้าในฟ้าอากาศ ส่วนนี้ของความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้นเกี่ยวข้องกับชนชาติอิสราเอล และหากวันเวลาเหล่านั้นไม่ถูกย้อนสั้นเข้า ก็จะไม่มีการหนีใครรอดเลย (มธ. 24:22) แต่เพราะเห็นแก่ชนชาติอิสราเอลวันเหล่านั้นจะถูกย้อนสั้นเข้า

อัศจรรย์ทูต

ข้อ 7 - 9: “และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอลและพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้ แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นนูดึกดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก”

“และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า “บัดนี้ความรอด และฤทธิ์เดช และราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของพระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา ทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงมาแล้ว เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และโดยคำพยานของพวกเขาเอง และเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตนฉะนั้น สวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์จึงรื่นเริงยินดีเกิด แต่วิบัติจะมีแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย”

“มีคาเอลและพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้” มีคาเอลเป็นใคร? เขากำลังนำกองทัพเหล่าทูตสวรรค์ที่กำลังทำศึกกับซาตานและเหล่าทูตของมัน มีคาเอลถูกกล่าวถึงห้าครั้งในพระคัมภีร์: ดาเนียล 10:13-21; ดา

เนียล 12:1; ยูดาส 9; วิวรรณ์ 12:7 ดูเหมือนว่าเขาเป็นทูตสวรรค์ที่มียศสูงที่สุด ยูดาสเรียกเขาว่าเป็นอัครทูตทูต
องค์นั้น อ่าน 1 เรสะโลนิกา 4:16 และยูดาส 9

ดูเหมือนว่ามีคาเอลเป็นทูตสวรรค์ชั้นหัวหน้าที่เกี่ยวข้องกับชนชาติยิว...เขาน่าจะเป็นทูตสวรรค์
อารักขาผู้ปกป้องบรรดาผู้ที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า: “ในครั้งนั้น มีคาเอล เจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติ
ของท่านจะลุกขึ้น” (ดนล. 12:1) นั่นหมายถึงชนชาติอิสราเอล มีคาเอลจะยืนขึ้นเพื่อรับประกันว่าชนชาติ
อิสราเอลจะไม่พินาศในความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น – เวลาทุกข์ใจของยาโคบ “แต่เขา (ยาโคบ) ก็ยังจะรอด
วันนั้นไปได้” (ยรม. 30:7) มีคาเอลเป็นทูตสวรรค์ฝ่ายทหารผู้ต่อสู้ฝ่ายของผู้ถูกเลือกสรรของพระเจ้า –
ชนชาติอิสราเอล

สงครามเหล่านั้นที่ดูเดือดอยู่บนแผ่นดินโลกเป็นเพียงภาพสะท้อนของอำนาจฝ่ายวิญญาณที่ต่อสู้กันใน
ฟ้าสวรรค์ชั้นที่อยู่ต่ำลงมา – ฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศที่อยู่เหนือเราขึ้นไป พวกทูตสวรรค์ ทั้งดีและเลว กำลัง
เล่นบทบาทของตนในกิจการต่ำ

ๆของโลก ทางการเมืองและทางศาสนา – อยู่บนแผ่นดินโลกตอนนี้เลย และในกาลอวสานอำนาจชั่วร้ายเหล่านี้นั้น
ก็จะมื่อสระเต็มที่ การต่อสู้ระหว่างความสว่างและความมืด แม้ไม่ปรากฏแก่ตา แต่ก็เป็นของจริง อ่าน 1 ซา
มูเอล 16:13-15, 1 พงศ์กษัตริย์ 22:19-23 เหล่าทูตสวรรค์และอิทธิพลของทูตสวรรค์ที่มีต่อคริสเตียนทั้งหลาย
บนแผ่นดินโลกนี้เป็นที่ยอมรับโดยผู้อยู่ฝ่ายวิญญาณส่วนใหญ่ว่าเป็นข้อเท็จจริงตามพระคัมภีร์อย่างหนึ่ง ผมเชื่อ
ว่าทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วมีทูตสวรรค์อารักขา (กิจการ 12, ฮีบรู 1:14) ทูตสวรรค์ทั้งหลายเฝ้าดูแลเด็กเล็กๆ
(มธ. 18:10)

ในข้อ 7 มีการประกาศสงคราม: “และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอลและพวกทูตสวรรค์ของท่าน
ได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้ แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ใน
สวรรค์อีกเลย”

มันเป็นข้อเท็จจริงตามพระคัมภีร์อย่างหนึ่งที่ว่าฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศที่อยู่เหนือเราขึ้นไปนี้เป็น
อาณาจักรของซาตาน พญามารไม่สามารถเข้าถึงสวรรค์ชั้นที่สามซึ่งเป็นที่ๆพระนิเวศของพระเจ้าตั้งอยู่ เปาโล
ถูกรับขึ้นไปในสวรรค์ชั้นที่สาม และถูกห้ามมิให้เล่าถึงสิ่งที่เขาได้ยินและได้เห็นที่นั่น (2 คร. 12:1-3)

ซาตานรู้ว่าพระนิเวศของพระเจ้าเป็นเช่นไร ก่อนที่มันได้กลายเป็นซาตาน มันคือลูซิเฟอร์ “เศรษฐีผู้
พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้” นั้น (อิสยาห์ 14, เอเสเคียล 28) แต่ความบาปได้ถือกำเนิดขึ้นในใจของลูซิเฟอร์ มันถูก
ขับออกจากสวรรค์และทูตสวรรค์เหล่านั้นที่มันนำพาให้หลงผิดบัดนี้ถูกล่ามโซ่ไว้รอคอยการพิพากษา

ในเอเฟซัส 1:3 และ 2:6 เปาโลบอกเราว่าเราผู้เชื่อทั้งหลายนั่งด้วยกันในสวรรค์สถานในพระเยซูคริสต์
ในทางตำแหน่งเราตายแล้วและชีวิตของเราถูกซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า (คส. 3:3) ในทางตำแหน่งเรา
เป็นอวัยวะต่างๆของพระกายของพระองค์ตอนนี้ และพระองค์ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ดังนั้น
เราจึงนั่งกับพระเยซูในสวรรค์สถาน ในสวรรค์ชั้นที่สาม

นอกเหนือจากวิสุทธิชนเหล่านั้นแล้ว ยังมีคนอื่นอีกในสวรรค์สถาน (อฟ. 3:10) และมีการสู้รบดุเดือด
เกิดขึ้นอยู่ตอนนี้ต่อสู้กับบรรดาวิญญาณอันชั่วในสวรรค์สถาน (อฟ. 6:12) ในวิวรรณ์ 12 เราพบว่าเวลานั้นจะมา

ถึงเมื่อซาตานจะถูกขับออกจากสวรรค์ตลอดไป และไม่ได้กลับเข้าไปอีกเลย – และจะถูกโยนลงไปในปีงไฟและกำมะถันนั้น (ว. 20:1-3, 10) ชื่อเรียก “เจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ” (อฟ. 2:2) จะไม่ได้ถูกใช้กับมันอีกเลยเป็นนิตย์

มีคาเอลและเหล่าทูตสวรรค์ของเขาเอาชนะพญานาคและเหล่าทูตของมัน พญานาคและเหล่าทูตของมันถูกขับออกจากสวรรค์ พญานาคถูกเรียกว่า “งูตีดำบรรพ์” ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก” เมื่อพญานาคถูกขับออกมา เสียงดังจากสวรรค์ก็ร้องว่า “**บัดนี้ความรอด และฤทธิ์เดช และราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของพระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่ผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา ทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงมาแล้ว!**”

ลองนึกภาพสิครับ! ซาตานใช้เวลาทุกช่วงขณะของกลางวันและกลางคืนกล่าวโทษลูกๆของพระเจ้าต่อพระพักตร์พระเจ้า ในโยบ 1 เมื่อบรรดาบุตรชายของพระเจ้าปรากฏตัวในวันหนึ่ง ซาตานก็เดินขึ้นมาพบกับพวกเขาด้วย และเมื่อพระเจ้าตรัสถามซาตานว่ามันไปอยู่ที่ไหนมา มันก็ตอบกลับว่ามันไปอยู่บนแผ่นดินโลกมาโดยเดินขึ้นเดินลง กล่าวโทษพี่น้องเหล่านั้น แต่วันทั้งหลายแห่งปฏิบัติการของมันก็ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้วและสักวันหนึ่งพระเยซูเจ้าจะทรงหยุดการกล่าวโทษใส่ร้ายต่างๆของมันที่กระทำต่อลูกๆของพระเจ้า

ตรงนี้ในบทที่ 12 เรามีบันทึกเกี่ยวกับตอนต้นของการสู้รบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยต่อสู้มาในชั้นบรรยากาศที่อยู่เหนือเรา – มีคาเอลและเหล่าทูตสวรรค์ของเขาต่อสู้กับพญามารและเหล่าทูตของมัน แต่จงสรรเสริญพระเจ้า ซาตานจะพ่ายแพ้ ถูกเหยียงลง และถูกขังในคุกนิรันดร์ของผู้ถูกปรับโทษในที่สุด

ตั้งแต่วันที่ลูซิเฟอร์ถูกขับออกจากสวรรค์และ ณ วินาทีนั้นได้กลายเป็นพญามาร – ผู้ล่อลวง – มันก็เป็นศัตรูคู่อาฆาตของพระเยซูคริสต์และของประชากรของพระเจ้าเสมอมา (อ่านโยบ 1:6, 7; เศคาริยาห์ 3:1,2; มัทธิว 4:4-11; เอเฟซัส 6:11; 1 เปโตร 5:8) ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกต้องถูกชำระให้พ้นจากความชั่วร้ายทั้งปวง, พวกผีปศาจ, และความบาป – และ**คำสาปแช่ง**นั้น (โรม 8:22) สิ่งทรงสร้างทั้งปวงทนทุกข์เพราะความบาป สิ่งทรงสร้างทั้งปวงหลุดจากข้อต่อ, เสียดุนัย, และต้องถูกตัดให้ตรง วิธีการที่แผ่นดินโลกและเขตแดนที่อยู่เหนือแผ่นดินโลกจะถูกชำระให้บริสุทธิ์ถูกระบุไว้ในโคโลสี 1:20 และฮีบรู 9:22 พระโลหิตของพระเยซูคริสต์คือคำตอบ ปราศจากการหลังเลือดก็ไม่มีกรยกโทษบาป ปราศจากพระโลหิตของพระเยซูก็ไม่มีกรไถ่ พระโลหิตของพระเยซูปลดปล่อยคนช่างสมบูรณ์ครบถ้วน ช่วยได้ทุกคน มีฤทธิ์มากมาย บริสุทธิ์และไร้บาป! “ขอให้เป็นอย่างนั้น พระเยซูเจ้าข้า ขอเชิญเสด็จมาเถิด!”

ก่อนที่เราจะเปลี่ยนเรื่องจากพญานาคนี้ ขอให้ผมบอกชื่อต่างๆของพญานาคนี้แก่คุณดังที่มีระบุไว้ในข้อ 9:

1. “พญานาคใหญ่” – ถูกเรียกเช่นนั้นเพราะความโหดร้ายทารุณไร้ความปรานีของมัน
2. “งูตีดำบรรพ์”: นี่ทำให้เรานึกถึงความพยายามครั้งแรกที่ประสบความสำเร็จของมันในการทำให้

อาดัมและเอวาล่มจม (ปฐมก. 3) ความเจ้าเล่ห์, อุบาย และความแยบยลอันลึกลับล้าคือลักษณะเด่นของซาตาน ตั้งแต่เริ่มแรกแห่งประวัติศาสตร์ของมันที่เชื่อมโยงกับมนุษยชาติ ผมพอใจที่ปฐมกาล 3 เป็นบันทึกเหตุการณ์

หนึ่งที่เกิดขึ้นจริงในสวนเอเดน ผมเชื่อว่าซาตานได้พุดคุยผ่านทางงูตัวหนึ่งจริงๆ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคิดเอาเองว่านั่นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะว่ามันไม่เป็นอย่างนั้น

มีเหตุการณ์อยู่สามตอนในภาคพันธสัญญาเดิมที่บรรดาสัตว์ชั้นต่ำกว่าถูกทำให้พูดได้อย่างน่ามหัศจรรย์ งูนั้นถูกทำให้พูดได้ (ปฐมก. 3) เซวานปัญญาและคำพุดถูกมอบให้แก่ลาของบาลาอัม (กตว. 22:21-30) ปลาใหญ่นั้นซึ่งกลืนโยนาห์เข้าไปตอบรับต่อพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์และสำรอกศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งที่สำนึกผิดลงบนพื้นดินแห้ง (โยนาห์ 2:10) ผมเชื่ออย่างหนักแน่นในความถูกต้องทางประวัติศาสตร์ของเรื่องราวเหล่านี้ ซึ่งถูกรับรองในภาคพันธสัญญาใหม่ด้วย (2 คร. 11:3; 2 เปโตร 2:15, 16; มธ. 12:40)

3. “พญามาร” – ชื่อเฉพาะ พญามารเป็นบุคคลหนึ่งที่มีตัวตนอยู่จริงในประวัติศาสตร์ ไม่ใช่วิญญาณหนึ่ง

4. “ซาตาน”: สองชื่อก่อนหน้านี้ (งูและพญานาค) บรรยายถึงอุปนิสัย “พญามาร” และ “ซาตาน” กล่าวถึงพญานาคนี้ในฐานะบุคคลๆหนึ่ง

ซาตานและชนชาติอิสราเอลในความทุกข์ลำบากนั้น

ข้อ 13-16: “เมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามันถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ข่มเหงหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น แต่ทรงประทานปีกนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงนั้น เพื่อให้นางบินหนีหน้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในสถานที่ของนาง จนถึงที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดู ตลอดวาระหนึ่งและสองวาระและครึ่งวาระงูนั้นก็พ่นน้ำออกจากปากเหมือนน้ำท่วมไหลตามหญิงนั้น เพื่อจะให้พัดหญิงนั้นไปกับน้ำท่วม แต่แผ่นดินก็ได้ช่วยหญิงนั้นไว้ได้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้วสูบน้ำท่วมนั้นที่พ่นออกจากปากพญานาคนั้นลงไป”

วิวรณ์ 12:13 บอกเราว่าเมื่อพญานาคนั้นรู้ตัวว่าตนถูกผลักทิ้งเข้ามาในแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ข่มเหงหญิงนั้นที่ได้คลอดบุตรชายนั้น และหญิงนั้นได้รับปีกสองปีกของนกอินทรี เพื่อที่นางจะได้บินเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเข้าไปในสถานที่ของนาง ซึ่งเป็นที่ๆนางได้รับการเลี้ยงดูเป็นเวลาสามปีครึ่ง และได้รับการปกป้องจากหน้าและอำนาจของงูนั้น

งูนั้นพยายามเป็นครั้งสุดท้ายที่จะทำลายหญิงนั้นและบุตรของนาง มันพ่นน้ำท่วมออกจากปากของมันในความพยายามที่จะทำให้หญิงนั้นจมน้ำตาย พระแม่ธรณีช่วยนางไว้ เนื่องจากอิสราเอลเป็นประชากรฝ่ายโลกพร้อมกับพระสัญญาต่างๆฝ่ายโลก แผ่นดินโลกจึงเข้ามาช่วยกู้ภัย เปิดปากของนางและกลืนน้ำท่วมนั้นที่พญานาคพ่นออกมาจากปากของมัน

พวกยิวที่เหลืออยู่

ข้อ 17: “พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์”

พอถึงตอนนี้ ซาตานก็จะรู้ว่ามันหมดโอกาสแล้วเป็นนิรันดร์ที่จะทำลายคริสตจักร (มันถูกแจ้งแล้วว่า “ประตูนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรก็หาไม่ได้”) ความพยายามของมันที่จะทำให้คริสตจักรแปดเปื้อนและมัวหมองจะล้มเหลว และคริสตจักรจะถูกนำเสนอต่อพระเยซูโดยปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยใดๆ...*คริสตจักรที่สมบูรณ์*
แบบ

ซาตานได้สูญเสียชนชาติอิสราเอลไปแล้ว และมันก็โมโหมากๆ พระเจ้าผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์แห่ง วันวาน ผู้ได้ทรงช่วยประชากรสมัยโบราณของพระองค์ให้รอดพ้นมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง ทรงทำให้แผนการ ของซาตานล้มเหลวอีกหน ซาตานทราบเรื่องนี้ดีและมันก็เกรี้ยวกราดยิ่งนัก อ่านอพยพ 19:4; พระราชบัญญัติ 32:11, 12; เพลงคร่ำครวญ 4:19; เพลงสดุดี 35 จากนั้นจงอ่านมัทธิว 24:22 พระเจ้าแห่งอิสราเอลไม่ทรง เคลิ้มหรือม่อหยงกลับไป และพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงด้วย เมื่อคนอิสราเอลหลายพันคนออกมาจากอียิปต์ พระเจ้าก็ทรงดูแลพวกเขา ไม่มีคนอ่อนแอสักคนเดียวในตระกูลเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีสักเท้าเดียวที่ปวดบวม เพราะการเดิน รองเท้าของพวกเขาใช้ได้นานสี่สิบปี และไม่มีเสื้อผ้าสักตัวเดียวที่ด้ายขาดหลุดลุ่ย พระเยโฮวาห์ ตรัสแก่ประชากรของพระองค์ว่า **“พวกเจ้าได้เห็นกิจการซึ่งเรากระทำกับชาวอียิปต์แล้ว และที่เราเทิดชูเจ้า ขึ้น ดูกิ่งด้วยปีกนกอินทรี เพื่อนำเจ้ามาถึงเรา”** (อพยพ 19:4) สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในสมัยนั้น พระเจ้า ก็ทรงสามารถกระทำได้อีกแน่นอน!

วิรณ – บทที่สิบสาม

ในบทที่ 13 เราจะศึกษาสัตว์ร้ายสองตัว – ตัวหนึ่งจากทะเล และตัวที่สองออกมาจากแผ่นดินโลก ชัยชนะของมีคาเอลที่มีต่อพญานาคสี่เศวตนั้นส่งผลเป็นความพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงของอำนาจและอิทธิพลของซาตานในสวรรค์สถาน ซาตานและหมู่พลโยธาของมันถูกเหวี่ยงทิ้งลงมายังแผ่นดินโลกแล้ว เหตุการณ์นี้มีความสำคัญมาก ๆ และมีความหมายอย่างยิ่ง บัดนี้แผ่นดินโลกจะกลายเป็นสมรภูมิหลักและฉากเหตุการณ์แห่งปฏิบัติการของซาตานแล้ว อาณาจักรของมันอยู่เหนือเราขึ้นไปเองตั้งแต่อดีตจนถึงขณะนี้ แต่เมื่อมันถูกขับออกจากสวรรค์สถาน มันจะตั้งกองบัญชาการของมันบนแผ่นดินโลก พวกยิวและคนต่างชาติที่ยำเกรงพระเจ้าจะเป็นผู้ที่ซาตานโกรธเคืองและเกลียดชังมากเป็นพิเศษ มันจะทำให้ความคิดของชนชาติอื่นๆ ที่อยู่นอกอิสราเอลมีขอบเขตไปเช่นกัน แม้ว่าซาตานเป็นวิญญาณที่ตาคนธรรมดาตามองไม่เห็น มันก็เป็นบุคคลที่จะมีร่างกายเป็นเนื้อหนังจริงๆ ในยุคความทุกข์ลำบากนั้น นายกรัฐมนตรีหลักสองคนของมันถูกพรรณนาไว้ในวิรณ 13 สองคนคั้งที่จะถูกใช้เป็นเครื่องมือนี้ยังถูกกล่าวถึงว่าเป็นสัตว์ร้ายด้วย – ป่าเถื่อนและดุร้าย ซาตานจะมอบฤทธิ์และสิทธิอำนาจทั้งหมดของมันให้แก่สัตว์ร้ายทั้งสองนี้ และจะเป็นคนต้นคิดของสองคนชั่วนี้

สัตว์ร้ายตัวแรก

ว. 13:1-10:

1 และข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล และเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมีมงกุฎสิบอัน และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน

2 สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้น เหมือนเสือดาว และเท้าเหมือนเท้าหมี และปากเหมือนปากสิงโต และพญานาคได้ให้ฤทธิ์ของมัน และที่น่องของมัน และสิทธิอำนาจอันใหญ่ยิ่งแก่สัตว์ร้ายนั้น

3 ข้าพเจ้าได้เห็นว่าหัวๆหนึ่งของสัตว์ร้ายดูเหมือนถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ

4 เขาทั้งหลายได้บูชาพญานาคที่ได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น เขาได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า “ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใครสามารถจะทำสงครามกับสัตว์นี้ได้”

5 และยอมให้สัตว์ร้ายนั้นมีปากที่พูดคำกล่าวร้ายและหมิ่นประมาท และยอมให้มันใช้อำนาจกระทำอย่างนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน

6 มันกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เพื่อหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระองค์ ต่อพลับพลาของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์

7 และยอมให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะเขา และให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกตระกูล ทุกภาษา และทุกประชาชาติ

8 และบรรดาคนที่อยู่ในแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น คือคนทั้งปวงที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก

9 ใครมีหูก็ให้ฟังเอาเถิด

10 ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็นเชลยผู้นั้นก็ต้องไปเป็นเชลย ผู้ใดฆ่าเขาด้วยดาบผู้นั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความอดทนและความเชื่อของพวกวิสุทธิชน

ในบทที่ 12 ดวงตาของยอห์นจับจ้องอยู่บนท้องฟ้า สิ่งต่างๆกำลังเกิดขึ้นในชั้นบรรยากาศที่อยู่เหนือแผ่นดินโลกขึ้นไปนี่เอง มีสงคราม (การสู้รบจริงๆ) ระหว่างมีคาเอลกับเหล่าทูตสวรรค์ของเขาและพญานาค และเหล่าทูตของมัน

“และข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล และเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล” การจ้องมองของยอห์นย้ายจากสวรรค์สถานมายังแผ่นดินโลก และเขายืนอยู่บนหาดทรายชายทะเลเพื่อมองดูเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ลำดับถัดไปในแผนการของพระเจ้าเมื่อพระเจ้าทรงทำให้ความชั่วทั้งปวงสิ้นสุดลงและจัดเตรียมแผ่นดินโลกสำหรับอาณาจักรแห่งสวรรค์

ในบทที่ 1:9 เราเห็นยอห์นบนเกาะปัทมอส ในบทที่ 4:1 เขาถูกรับขึ้นไปในสวรรค์ ในบทที่ 13 เราเห็นเขายืนอยู่บนหาดทรายชายทะเล ในบทที่ 17 เราจะเห็นเขายืนอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในบทที่ 21:10 เขาไปอยู่บนภูเขาสูง ยอห์นได้ที่นั่งบนอัครมจรย์และได้เห็นการกระทำกิจทั้งสิ้นของพระเจ้าในวิวรรณ์ที่พระเจ้าได้ประทานแก่เขาเพื่อที่จะให้แก่คุณและผม

ตรงนี้ทรายแห่งทะเลเป็นตัวแทนของมวลชนมหาศาล พระเจ้าทรงบอกอับราฮัมว่าพระองค์จะทรงทวีเชื้อสายของเขาดุจทรายแห่งท้องทะเล ในวิวรรณ์ 20:8 กองทัพของพระเจ้าถูกเรียกว่ามีจำนวนดุจ “เม็ดทรายที่ทะเล” ทรายแห่งทะเลเป็นตัวแทนของมวลชนมหาศาล ทะเลเองเป็นตัวแทนของความไม่สงบและความปั่นป่วนท่ามกลางมวลชนมหาศาลเหล่านั้น เกือบไม่มีข้อยกเว้นเลยเหล่าผู้รู้พระคัมภีร์เห็นพ้องตรงกันว่า “สัตว์ร้าย” ตัวนี้คือ จักรวรรดิโรมที่ถูกรื้อฟื้นขึ้นใหม่ (พร้อมกับผู้เผด็จการของมัน) ซึ่งขึ้นเรืองอำนาจในลักษณะที่คล้ายคลึงกันก่อนการประสูติของพระเยซู

ดาเนียลบันทึกนิมิตหนึ่งซึ่งจะช่วยเราระบุตัวสัตว์ร้ายทั้งสองนี้ในวิวรรณ์ 13 ดาเนียลเป็นบุคคลที่โดดเด่น พระเยซูตรัสถึงเขาในมัทธิวและทรงประกาศว่าเขาเป็นศาสดาพยากรณ์คนหนึ่ง เขายังมีของประทานในการเข้าใจและการแก้ความฝันต่างๆด้วย ในฐานะเป็นศาสดาพยากรณ์คนหนึ่ง พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่เขาถึงวิถีทั้งสิ้นแห่ง “ยุคสมัยของคนต่างชาติ” คำพยากรณ์ของดาเนียลหลักๆแล้วเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นแก่ชนชาติอิสราเอลในสมัยหลังๆ (ดนล. 10:14) ตรงนี้ในวิวรรณ์ 13 เรากำลังศึกษาเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นในช่วงครึ่งหลังของสัปดาห์ที่เจ็ดสิบแห่งเจ็ดสิบสัปดาห์นั้นของดาเนียล

ในดาเนียล 7:3 “สัตว์มหึมาสี่ตัวได้ขึ้นมาจากทะเล” สัตว์ทั้งสี่นี้เป็นตัวแทนของอำนาจคนต่างชาติสี่รูปแบบที่ต่อเนื่องกัน ได้แก่ บาบิโลน, มีเดีย-เปอร์เซีย, กรีก และโรม โรมล่มสลายในปี ค.ศ. 476 นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมานางก็เป็นอำนาจที่เล็กน้อยไม่สำคัญแล้ว แต่นางจะผงาดขึ้นอีกเพื่อกลายเป็นมหาอำนาจโลกภายใต้การนำของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์หลังจากการรับขึ้นไปนั้น คริสเตียนทั้งหลายไม่ได้กำลังรอคอยการฟื้นขึ้นใหม่ของโรม หรือรอคอยปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ **เรากำลังรอคอยพระคริสต์** หลังจากการรับขึ้นไปสัตว์ร้ายที่เป็นยอดมนุษย์ผู้นี้จะกระทำการอัศจรรย์ต่างๆที่จะทำให้จักรวรรดิโรมกลับมายิ่งใหญ่อีกครั้งในเวลาอันสั้นมากๆ

มีเจ็ดสิ่งที่ผมอยากชี้ให้เห็นเกี่ยวกับสัตว์ร้ายตัวแรกนี้:

1. เขาถูกกล่าวว่ามิฤทธิ์ ที่นั่งและสิทธิอำนาจ
2. เขามีสิทธิอำนาจเหนือตระกูล ภาษาและประชาชาติต่างๆ
3. เขาจะเป็นผู้เผด็จการโลกทางการเมือง
4. เขาเป็นสัตว์ประหลาด เขาป่าเถื่อน เขาปกครองในความหวาดกลัว
5. การครอบครองของเขาจะกินเวลาประมาณเจ็ดปี – พร้อมกับสี่สิบสองเดือนแห่งความหวาดกลัวในช่วงครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากนั้น
6. แม้ว่าการปกครองของเขาจะอยู่ภายใต้กษัตริย์สิบองค์ เขาก็จะมีอำนาจสูงสุด
7. เขาเป็นเจ้าของผู้หมิ่นประมาทของโลก ในหมู่ทุกคนที่เคยอยู่ก่อนเขา ไม่มีใครเทียบเขาได้ในเรื่องการหมิ่นประมาท: “และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน” (วิว. 13:1)

วิวรณ์ 13:2 พรรณนาสัตว์ร้ายนี้เพิ่มเติม ยอห์นเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งที่มีลักษณะเหมือนเสือดาว เท้าเหมือนหมีและปากเหมือนสิงโต ในดาเนียล 7 ดาเนียลได้เห็นสัตว์ทั้งสามชนิดนี้ในลำดับที่ย้อนกลับ เหตุผลที่เป็นแบบนี้ก็ชัดเจน: ดาเนียลยืนอยู่ ณ ตอนต้นของยุคสมัยแห่งการครอบครองโลกของคนต่างชาติและด้วยเหตุนี้เขาจึงเห็นบาบิโลนก่อน ขณะที่ยอห์นยืนอยู่ ณ ตอนปลายของยุคคนต่างชาติ โดยมองย้อนกลับไป จักรวรรดิโรมที่ฟื้นขึ้นใหม่นี้มีลักษณะเฉพาะตัวต่างๆของจักรวรรดิทั้งสามนั้นที่มาก่อน ด้วยเหตุนี้ สัตว์ร้ายตัวนี้ของวิวรณ์ 13:1 จึงจะมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันของมหาอำนาจโลกต่างชาติทั้งสามนั้นในสัตว์ประหลาดใหญ่ยักษ์ตัวเดียว

พญานาคได้ให้ฤทธิ์ของมัน ที่นั่งของมัน และสิทธิอำนาจใหญ่ยิ่งของมันแก่เขา นี่ให้ความกระจ่างเราเกี่ยวกับว่าผู้ปกครองที่เป็นสัตว์ร้ายนี้ได้ฤทธิ์ยิ่งใหญ่ของเขาที่เขาสาธิตให้เห็นมาจากที่ไหน อันที่จริงแล้ว สัตว์ร้ายนี้คือ พญามารในร่างมนุษย์ หากกล่าวถึงเรื่องของฤทธิ์เดช

ข้อ 3: “ข้าพเจ้าได้เห็นว่าหัวๆหนึ่งของสัตว์ร้ายดูเหมือนถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ”

ในศตวรรษที่ห้าหลังจากการประสูติของพระคริสต์ หัวของจักรวรรดิโรมที่ยิ่งใหญ่ได้รับบาดเจ็บจนถึงความมรณา จักรวรรดิสัตว์ประหลาดโรมถูกฆ่าตายเสียแล้ว *หลายส่วน*ของมันยังมีตัวตนอยู่นับแต่นั้นเป็นต้นมา แต่หัวจริงๆตายไปแล้ว บัดนี้สัตว์ร้ายตัวนี้คือ หัวอันนั้นที่ถูกชุบให้มีชีวิตขึ้นอีก อันประกอบด้วยสิบอาณาจักรที่ร่วมเป็นสหพันธ์ จักรพรรดิโรมองค์หนึ่งปกครองอีกครั้ง และคนทั้งโลกก็อัศจรรย์ใจกับการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่งของจักรวรรดิโรมที่ฟื้นขึ้นใหม่

จักรวรรดินี้จะไม่ถูกชุบชีวิตขึ้นใหม่ก่อนการรับขึ้นไป หากคุณอ่านหนังสือพิมพ์ต่างๆ, นิตยสารข่าวต่างๆและฟังวิทยุ คุณก็รู้ว่าเสียงเรียกร้องของวันนี้คือ “รัฐบาลโลก...สหรัฐอเมริกาแห่งโลก...โลกเดียว...เอกภาพท่ามกลางประชาชาติต่างๆ...ตลาดร่วม” โฆษณาชวนเชื่ออย่าง “มนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้องกัน” คือคำขวัญมนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้องกันจากมุมมองของเนื้อหนัง – แต่มนุษย์ทุกคนไม่ใช่พี่น้องกันเท่าที่เกี่ยวกับพระเจ้า พระเยซูตรัสแก่พวกฟาริสีว่า “ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือพญามาร!” (ยอห์น 8:44) “ท่านที่รักทั้ง

หลาย บัดนี้เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า...” (1 ยอห์น 3:1-3) เราไม่ใช่พี่น้องกันทั้งหมด ผู้เชื่อทุกคนเป็นพี่น้องกัน และคนไม่เชื่อทุกคนก็เป็นพี่น้องกัน แต่ผู้เชื่อทั้งหลายและคนไม่เชื่อทั้งหลายไม่ใช่พี่น้องกัน

ในข้อ 4 คนทั้งโลกบูชาพญานาคซึ่งได้ให้ฤทธิ์เดชมหาศาลแก่สัตว์ร้ายนี้ที่ขึ้นมาจากทะเล และเสียงร้องนั้นว่า “ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้? และใครสามารถจะทำสงครามกับสัตว์นี้ได้? ใครจะหยุดยั้งมันได้? ใครจะสามารถพิชิตมันได้?”

โลกกำลังรอคอยซูเปอร์แมน และผู้เผด็จการโลกผู้นี้แห่งจักรวรรดิโรมที่ฟื้นขึ้นใหม่จะทำให้ผู้คนหลงใหล พวกเขาจะเริ่มบูชามันในทันที พวกเขาจะประกาศว่าไม่มีผู้ใดสามารถต่อกรกับเขาได้ ว่าไม่มีสิ่งใดที่เขาทำไม่ได้ ช่างเป็นคำหมิ่นประมาทที่เลวร้าย! นี่เป็นยุคสมัยแห่งเหล่าผู้บูชาบุคคล...ในศาสนา, ในการเมือง, ในชีวิตทางสังคมและในเกือบทุกระยะของชีวิต นี่คือนยุคสมัยแห่งรูปเคารพทั้งหลาย (idols)

ในข้อ 5 เราค้นพบว่าในความเย่อหยิ่งแห่งหัวใจของเขา สัตว์ร้ายนี้ไอ้อวดและหมิ่นประมาท ผู้ที่เขาเป็นและสิ่งที่เขาได้กระทำย่อมรวมกันเป็นคำพูดไอ้อวดที่เขาได้กล่าว แลยังมีคำพูด “หมิ่นประมาท” ด้วยพระเจ้าได้ประทานสิทธิอำนาจแก่เขาที่จะทำหน้าที่ของตนต่อไปเป็นเวลาสี่สิบสองเดือน

ในข้อ 6 สัตว์ร้ายนี้หมิ่นประมาทพระเจ้า หมิ่นประมาทพระวิหาร และคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ ถ้อยคำต่างๆ – ทั้งน่าเกลียดและหน้าไม่อาย – ถูกกล่าวออกมา เราไม่ทราบว่าเขากล่าวอะไร แต่เราแน่ใจได้ว่าความเกลียดชังเข้าใส่ที่มีต่อพระเจ้าซึ่งความพยายาของพญานาคนั้นสามารถบอกเป็นนัยๆได้ ถูกกล่าวออกมาในที่ชุมนุมชนโดยใช้เสียงอันดัง

ในข้อ 7 เขาทำสงครามกับเหล่าวิสุทธิชนบนแผ่นดินโลกนี้ เอาชนะและเข่นฆ่าพวกเขา (เหล่าวิสุทธิชนที่ถูกฆ่าตายตรงนี้เป็นคนเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงในบทที่ 6 ตอนที่เหล่าผู้พลีชีพถูกบอกให้รอคอยอีกหน่อยหนึ่ง จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของพวกเขาถูกฆ่าในลักษณะเดียวกันแล้ว) สัตว์ร้ายนี้กลายเป็นผู้เผด็จการของทุกตระกูล, ภาษา, ชนชาติและประชาชาติ

ในข้อ 8 คนทั้งปวงบูชาสัตว์ร้ายนี้ยกเว้นคนเหล่านั้นที่ชื่อของพวกเขาถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกแล้ว พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ผู้ได้ทรงไถ่พวกเขาแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ทรงจดจำผู้ที่ทนทุกข์เหล่านี้มากเป็นพิเศษ หนังสือแห่งชีวิตที่บันทึกชื่อของพวกเขาไว้นั้นเป็นของพระองค์ สัตว์ร้ายนี้พิชิตและฆ่า แต่ชีวิตนิรันดร์เป็นส่วนของผู้พลีชีพเหล่านั้น

ข้อ 9 ให้คำเตือนที่จริงจัง: “ใครมีหูก็ให้ฟังเอาเถิด!” ท่านผู้อ่านที่รัก! ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร ไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ไหน หากคุณมีหู – จงฟัง: คุณบังเกิดใหม่แล้วหรือยัง? คุณถูกล้างชำระในพระโลหิตแล้วหรือยัง? หากคุณยัง ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยคุณให้ได้รับความรอดเดี๋ยวนี้เลย หากการรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นเดี๋ยวนี้ คุณก็จะถูกทิ้งไว้ข้างหลังเพื่อเผชิญกับการครอบครองอันน่ากลัวของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ อ่านโรม 10:9-13 และจงเชื่อมั่น!

ข้อ 10: “ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็นเชลยผู้นั้นก็ต้องไปเป็นเชลย ผู้ใดฆ่าเขาด้วยดาบผู้นั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความอดทนและความเชื่อของพวกวิสุทธิชน”

นี่เป็นคำเตือนที่จริงจังว่า “ท่านจะตวงให้เขาด้วยทะนานอันใด ท่านจะได้รับตวงด้วยทะนานอันนั้น” (มธ. 7:2) ใครก็ตามที่นำไปเป็นเชลย ตัวเขาเองก็จะตกไปเป็นเชลยด้วย ใครก็ตามที่ฆ่าด้วยดาบ ตัวเขาเองก็จะ

ถูกฆ่าเช่นกัน ช่างเป็นคำเตือนที่น่ากลัวจริงๆ – และมันได้จังหวะจริงๆ แก้ววิสุทธิชนทั้งหลายที่ขณะนั้นถูกบดขยี้
อยู่ใต้การปกครองอันเหี้ยมโหดของสัตว์ร้ายนั้น

นั่นคือสิ่งที่สัตว์ร้ายนั้นจะกระทำ... ฆ่าด้วยดาบ ทำให้ผู้คนตกเป็นทาส นำคนหลายล้านไปเป็นเชลย
คนเหล่านั้นที่ไม่ยอมบูชาและกราบลงต่อสัตว์ร้ายนั้นจะถูกจับไปเป็นเชลย และคนทั้งหลายที่สู้ทน
จนถึงที่สุด (จนถึงความมรณา) ก็จะถูกฆ่าท่ามกลางมวลชนมหาศาลนั้นที่ออกมาจากทุกประเทศชาติ ทุกภาษา ทุก
ตระกูลและทุกอาณาจักร ที่ถูกกล่าวถึงในบทที่ 7 คนเหล่านั้นที่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นจะถูกทิ้งลงนรก
จะมีหลายคนที่จะพ่ายแพ้ต่อการข่มเหงอันน่ากลัวและความทุกข์ทรมานอันโหดขณะตกเป็นเชลย พวกเขา
จะรับเครื่องหมายนั้นและบูชาสัตว์ร้ายนั้น แต่จะมีหลายคนที่จะสู้ทนจนถึงบั้นปลายอันขมขื่นและนองเลือด
เช่นกัน

ไม่ว่าผู้เชื่อคนใดคนหนึ่งสักใดในระหว่างยุคแห่งพระคุณหรือในระหว่างวาระแห่งความทุกข์ลำบาก
ใหญ่ยิ่งนั้น ความทุกข์ทรมานต่างๆ แห่งยุคสมัยปัจจุบันก็เทียบไม่ได้เลยกับสง่าราศีที่จะถูกเผยเิเผยในเราทั้งหลาย
และสง่าราศีที่เราจะร่วมแบ่งปันกับพระเยซูในแผ่นดินนั้นซึ่งงดงามกว่ากลางวัน

สัตว์ร้ายตัวที่สอง

วิว. 13:11-18:

11 และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือน
พญานาค

12 มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น มันทำให้โลกและคน
ที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว

13 สัตว์ร้ายนี้แสดงการมหัศจรรย์ใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตา
มนุษย์ทั้งหลาย

14 มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยการอัศจรรย์นั้น ซึ่งมันมีอำนาจกระทำท่ามกลางสายตาของ
สัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่ในโลกสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย ที่ถูกฟันด้วยดาบแต่ยังมี
ชีวิตอยู่นั้น

15 และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้
บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตายได้

16 และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้
ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา

17 เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อ
ของมัน

18 ในเรื่องนี้จะใช้สติปัญญา ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรึกตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็น
เลขของบุคคลผู้หนึ่ง เลขของมันคือหกร้อยหกสิบหก

สัตว์ร้ายตัวที่สองปรากฏตัวขึ้น – คราวนี้ ออกมาจากแผ่นดินโลก สัตว์ร้ายตัวนี้จะมีเขาสองเขาเหมือนกับลูกแกะ – แต่เขามีเสียงของพญานาค สัตว์ร้ายทั้งสองนี้คือ ผู้เผด็จการโลกสองคนในสองสาขาที่แยกจากกันของตน – คนหนึ่งทางการเมือง และอีกคนหนึ่งทางศาสนา

เมื่อสัตว์ร้ายตัวที่สองปรากฏตัว สิ่งต่างๆก็จะถูกทำให้คงที่ในทางการเมือง มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งสันติภาพแบบหลอกๆ ให้เราเปรียบเทียบสัตว์ร้ายทั้งสองนี้กัน:

สัตว์ร้ายตัวแรกคือ อำนาจฝ่ายโลก ตัวที่สองคือ อำนาจฝ่ายศาสนา

สัตว์ร้ายตัวแรกมีเขาสิบเขา ตัวที่สองมีสองเขา

สัตว์ร้ายตัวแรกคือ สิทธิอำนาจฝ่ายพลเรือน ตัวที่สองคือ สิทธิอำนาจฝ่ายศาสนา

สัตว์ร้ายตัวที่สองอยู่ใต้บังคับบัญชาต่อสัตว์ร้ายตัวแรก เขาใช้อำนาจทางการเมืองของสัตว์ร้ายตัวแรกเพื่อบังคับใช้ข้อเรียกร้องต่างๆของตนและอำนาจแบบเผด็จการของตน

สัตว์ร้ายตัวที่สองเป็นร้อยโทต่อสัตว์ร้ายตัวแรก เขาปรากฏตัวหลังจากสัตว์ร้ายตัวแรก – พวกเขาไม่ปรากฏตัวพร้อมกัน

สัตว์ร้ายตัวแรกเป็นประมุขของระบบทหารและการเมืองที่ใหญ่โตมากๆ และด้วยเหตุนี้เขาจึงพินาศเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาตอนสิ้นความทุกข์ลำบากนั้น เมื่อพระเยซูเสด็จมาในเปลวเพลิง เพื่อสนองโทษคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า สัตว์ร้ายตัวนี้ได้รับสิ่งที่ซาตานได้ยื่นเสนอให้แก่พระเยซูในลูกา 4:6-7 ซึ่งพระเยซูทรงปฏิเสธพร้อมกับคำตำหนิว่า “จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว” คุณจะได้รับประโยชน์หากคุณอ่านลูกา 4:6-7 และเห็นอำนาจที่ซาตานมีอยู่จริงๆ จงอ่านเพลงสดุดีบทที่สอง พระเจ้าพระบิดาจะประทานอาณาจักรนั้นและแผ่นดินโลกให้แก่พระเยซู

ไม่มีอำนาจใดบนแผ่นดินโลกสามารถต่อกรสัตว์ร้ายผู้มีอำนาจทางการเมืองมหาศาลผู้นี้ได้... แต่แน่นอนว่าอำนาจของพระเจ้าจะปราบมันลงในที่สุด

สัตว์ร้ายตัวที่สองปกครองในปาเลสไตน์ เขากลายเป็นรัฐมนตรีของสัตว์ร้ายตัวแรกในที่สุด และอำนาจแบบกษัตริย์และแบบบุโรหิตทั้งสิ้นก็ถูกหลอมรวมอยู่ในสัตว์ร้ายตัวแรกนั้น แต่สัตว์ร้ายตัวที่สองคือผู้ที่หลอกลวงคนทั้งโลกและทำงานหนักอย่างไม่เหน็ดเหนื่อยเพื่อทำให้ศาสนายูดาห์และทุกศาสนาของแผ่นดินโลกเข้ามาอยู่ในอ้อมแขนของซาตาน จะมีคริสตจักรโลก ซึ่งเราได้ยินเกี่ยวกับมันเยอะมากทุกวันนี้ สัตว์ร้ายทั้งสองจะมีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน: พวกเขาจะเผชิญชะตากรรมเดียวกัน วิวรรณ์ 19:20: “สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยผู้พยากรณ์เท็จ ... สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จถูกทิ้งทิ้งเป็นลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน” พวกเขาได้นำผู้คนมหาศาลให้ตกเป็นเชลย และพวกเขาจะต้องไปเป็นเชลยชั่ววันรันดร์

บางครั้งดูเหมือนราวกับว่าผู้เชื่อทั้งหลายกำลังสู้ศึกที่ตนจะต้องแพ้ แต่เรามีได้เป็นอย่างนั้นเลย เราอยู่ในพวกคนส่วนน้อย – แต่เราอยู่ฝ่ายที่จะชนะ จากมุมมองของตัวเลข เราก็มียังน้อยกว่า แต่ว่า “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเราใครจะขัดขวางเรา” (โรม 8:31) เราอยู่ฝ่ายที่จะชนะอย่างแน่นอน เรามีพระเจ้าอยู่ด้วย จึงแพ้ไม่ได้ พระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้คืนวันเสาร์เสมอไป แต่เมื่อพระองค์ทรงจ่าย พระองค์ก็ทรงจ่ายเต็มจำนวน! พญามาร, สัตว์ร้ายนั้น, ผู้พยากรณ์เท็จ และคนชั่วทั้งปวงต้องมาเจอกันที่บัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าผู้ทรง

มหิทธิฤทธิ์ ที่พระที่นั่งใหญ่สี่ขานั้น พระเจ้าจะทรงพิพากษาในความชอบธรรม และความชั่วทั้งปวงจะถูก
ปราบลงตลอดไปเป็นนิรันดร์ พญามารคือเจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศวันนี้ มันคือพระของยุคนี้ แต่วันนั้นกำลัง
เข้ามาใกล้เมื่อมันจะถูกถอดจากอำนาจทั้งสิ้นของมันและถูกทิ้งลงในบึงไฟ มันได้นำเหล่าดวงวิญญาณที่น่า
สงสารไปเป็นเชลยมาตลอดหกพันปี แต่ในไม่ช้าพระเจ้าจะทรงหยุดกิจกรรมต่างๆของมัน

สามข้อแรกในบทที่ 13 อ้างอิงถึงจักรวรรดิหนึ่ง ข้อ 4 ถึง 10 อ้างอิงถึงบุคคลผู้หนึ่ง...ผู้เผด็จการของ
จักรวรรดินั้น นั่นคือ สมาพันธันซึ่งประกอบด้วยสิบอาณาจักร สัตว์ร้ายตัวที่สองคือ บุคคลผู้หนึ่ง – ไม่ใช่สัตว์
ร้ายตัวหนึ่งจริงๆ แต่เป็นมนุษย์ที่เป็นเหมือนสัตว์ร้ายคนหนึ่ง ในหนังสือหมวดผู้พยากรณ์ทุกเล่มในภาคพันธ
สัญญาเดิม จักรวรรดิต่างๆและจักรพรรดิองค์ต่างๆถูกแสดงสัญลักษณ์โดยสัตว์ต่างๆ

สัตว์ร้ายที่ลึกลับและน่ากลัวตัวนี้ถูกเรียกโดยหลายชื่อ ในภาคพันธสัญญาเดิมเขาถูกเรียกว่า:

กษัตริย์แห่งบาบิโลน – อีสยาห์ 14:4

ลูซิเฟอร์ – อีสยาห์ 14:12

เขาเล็กอันนั้น – ดาเนียล 7:8; 8:9-12

กษัตริย์พระพักตร์คูรายองค์หนึ่ง – ดาเนียล 8:23

ประมุขผู้หนึ่งที่จะมานั้น – ดาเนียล 9:26

กษัตริย์ผู้กระทำตามความพอใจของตน – ดาเนียล 11:36

ในภาคพันธสัญญาใหม่ เขาถูกเรียกว่า:

คนแห่งการบาปนั้น – 2 ธส. 2:3-8

ลูกแห่งความพินาศ – 2 ธส. 2:3-8; ยอห์น 17:12

คนนอกกฎหมายนั้น – 2 ธส. 2:3-8

ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ – 1 ยอห์น 2:18

สัตว์ร้ายนั้น – วิวรณ์ 13:11

พระเยซูได้ทรงพยากรณ์เกี่ยวกับสัตว์ร้ายนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า “เราได้มาในพระนามพระบิดาของเรา
และท่านทั้งหลายมิได้รับเรา ถ้าผู้อื่นจะมาในนามของเขาเอง ท่านทั้งหลายก็จะรับผู้นั้น” (ยอห์น 5:43) พระ
เยซูตรัสคำกล่าวนี้แก่พวกยิวที่ร้องตะโกนว่า “ตรึงเยซูเสียที่กางเขน! จงให้บาร์บัสแก่เรา!” แต่เมื่อปฏิปักษ์ต่อ
พระคริสต์มาพวกเขาจะอ้าแขนต้อนรับเขา

พระเมษโปดกของพระเจ้าในวิวรณ์ 5:6 ทรงมีเจ็ดเขา เจ็ดเป็นตัวเลขแห่งความสมบูรณ์แบบของ
พระเจ้า พระเมษโปดกของเจ้าทรงมีฤทธานุภาพเต็มเปี่ยม...พระองค์ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น, ทรงทราบทุก
สิ่ง, ทรงอยู่ทุกแห่งหน

ลูกแกะตัวปลอม – ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ – มีสองเขา ซึ่งสื่อถึงอำนาจที่มีขีดจำกัด สัตว์ร้ายตัวที่สองนี้
ถูกเรียกด้วยว่า “ผู้พยากรณ์เท็จ” (วิว. 16:3, 19:20, 20:10) เขามีสองเขา “เหมือนลูกแกะ” ... แต่เสียงของ
เขาก็เผยตัวตนที่แท้จริงของเขา: เขา “พูดเหมือนพญานาค” ความพินาศย่อยยับทั้งฝ่ายวิญญาณและศีลธรรม
คือเป้าหมายของพญานาคนั้น และมันก็ได้รับการสนับสนุนหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์โดยสัตว์ร้ายนี้

โรมและเยรูซาเล็มเป็นศูนย์กลางแห่งอิทธิพลซึ่งจากสถานที่เหล่านั้นชาตาดำเนินงานต่างๆของมันในยุโรป, ปาเลสไตน์และทั่วทั้งโลก

ข้อ 12 บอกเราว่าสัตว์ร้ายตัวที่สองนี้มีอำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรก และเขาบอกผู้คนบนแผ่นดินโลกว่าพวกเขาควรบูชาสัตว์ร้ายตัวแรกผู้ซึ่งแผลปางตายของเขานั้นหายแล้ว ซึ่งดูเหมือนจะเป็นการอัศจรรย์หนึ่งที่ยิ่งใหญ่ อย่าลืมนึกเป็นอันขาดว่า พญามารก็สามารถทำการอัศจรรย์ต่างๆได้... มีขีดจำกัด ใช่มั้ยครับ แต่ก็เป็นการอัศจรรย์ต่างๆ

ข้อ 13 บอกเราว่าสัตว์ร้ายตัวที่สองนั้นเปี่ยมอานุภาพและฤทธิ์อำนาจมากเหลือเกินจนเขาทำให้ไฟลงมาจากสวรรค์สู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย เวทีถูกจัดเตรียมแล้วสำหรับการปรากฏตัวของผู้กระทำการอัศจรรย์ผู้นี้ ลองนึกภาพดูสิครับว่าจะเกิดอะไรขึ้นในที่ประชุมต่างๆของผมถ้าผมสามารถขู่มิฉะนั้นไปยังฟ้าและดึงไฟลงมาจากฟ้าต่อหน้าคนทั้งหลายได้! ไม่มีอาคารหลังใดในสหรัฐฯที่จะจุผู้คนที่จะมาดูผมดึงไฟลงมาจากสวรรค์ สัตว์ร้ายนี้จะมีฤทธิ์อำนาจนั้น

จงระลึกอยู่เสมอว่าสัตว์ร้ายทั้งสองนี้ทำงานร่วมกัน – ทางการเมืองและทางศาสนา สัตว์ร้ายตัวแรกจะเป็นผู้นำแห่งอาณาจักรที่ถูกรวมเป็นหนึ่งเดียวอันทรงพลังที่สุดเท่าที่เคยมีบนแผ่นดินโลกนี้ เขาจะเป็นผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่ที่สุด – ผู้ปกครองที่หาญกล้ามากที่สุด, หมิ่นประมาทมากที่สุดเท่าที่เคยมีชีวิตอยู่บนพื้นพิภพนี้ สัตว์ร้ายตัวที่สองนี้จะไม่มียุทธศาสตร์นอกปาเลสไตน์ ด้วยเหตุนี้เขาจึงใช้อำนาจและเกียรติภูมิของสัตว์ร้ายทางการเมืองผู้หนึ่งเพื่อทำให้แผนการอันชั่วร้ายของตนสำเร็จในการทำให้ชนทุกชาติแห่งแผ่นดินโลกก้มกราบลงต่อโรมและบูชาสัตว์ร้ายที่ยิ่งใหญ่นั้นผู้ซึ่งได้รับบาดเจ็บจนเสียชีวิตแต่บัดนี้ได้กลับมามีชีวิตอีกอย่างน่ามหัศจรรย์แล้วตอนนี้ สัตว์ร้ายตัวที่สองนี้จะไม่ใช้อำนาจทางทหารที่เป็นของตัวเอง อำนาจทางทหารจะถูกยกให้แก่สัตว์ร้ายตัวแรกโดยพญานาคนั้น – พญามาร สัตว์ร้ายตัวที่สองก็เลวร้ายกว่าตัวแรกเยอะ เขามีอิทธิพลต่อผู้คนในทางศาสนาและนำพาพวกเขาให้เข้าสู่การหมิ่นประมาทและการนับถือรูปเคารพอันต่ำทรามที่สุด เขาเรียกร้องผู้คนให้บูชาเขา เขานั่งในพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มและประกาศต่อหน้าสาธารณชนว่าเขาเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

มีรายงานจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ว่าขณะนี้พวกเขายิวได้สั่งตัดหินทุกก้อนแล้ว พร้อมทั้งจะสร้างพระวิหารของตนขึ้นใหม่ทันทีที่พวกเขาพิชิตและยึดพื้นที่พระวิหารได้ซึ่งเป็นที่ๆมีสยดแห่งโอมาร์ตั้งอยู่ขณะนี้ ตอนนี้พวกเขายิวถือกรรมสิทธิ์แผ่นดินนั้นซึ่งอยู่ไม่ไกลจากพื้นที่พระวิหาร (ซึ่งเป็นที่ๆพระวิหารของชาโลมอนเคยตั้งอยู่) และเหตุผลเดียวที่พวกเขาไม่ได้ยึดมั่นในสงครามครั้งล่าสุดระหว่างพวกเขายิวและพวกอาหรับก็คือว่า ในทางคำพยากรณ์มันยังไม่ถึงเวลาที่พวกเขาจะถือกรรมสิทธิ์พื้นที่ส่วนนั้น

สัตว์ร้ายตัวที่สองคือผู้ที่ “กีดกันขัดขวางและยกตัวขึ้นต่อสู้อะไรๆที่ได้ชื่อว่าเป็นพระเจ้า หรืออะไรๆที่เขาไหว้นับสการนั้น แล้วมันก็นั่งในพระวิหารของพระเจ้าเหมือนอย่างพระเจ้า ประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า” (2 ธส. 2:4)

พระเยซูได้เสด็จมาในพระนามพระบิดาของพระองค์ เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดาของพระองค์ พระองค์ได้เสด็จมาหาพวกของพระองค์แล้ว และพวกของพระองค์มิได้ต้อนรับพระองค์ พระเมสสิ

ยาค็อบพลอมจะมาในนามของเธอเอง เพื่อกระทำตาม*ความประสงค์ของเธอเอง* (ยอห์น 5:43) ยกเว้นคนเหล่านั้นที่ได้เชื่อและถูกไถ่แล้วผ่านทางคำพยานของ 144,000 คนนั้นและพยานทั้งสองนั้นของบทที่ 11 มวลชนมหาศาลจะคุกเข่าลงและต้อนรับสัตว์ร้ายนั้นให้เป็นพระเมสสิยาห์ของพวกเขา และต่อแถวอย่างขึ้นบันเพื่อรับเครื่องหมายของเขาในหน้าผากของพวกเขาหรือในมือขวาของพวกเขา พวกเขาจะถูกความลุ่มหลงเข้าครอบงำ พวกเขาจะเชื่อสิ่งที่เท็จนั้น อ่าน 2 เธสะโลนิกา 2:8-12

ผมขอกล่าวซ้ำว่า: ชาวโลกพร้อมแล้ว, เวทีถูกจัดเตรียมแล้ว, มวลชนมหาศาลต่างรอคอยการปรากฏตัวของยอดมนุษย์ผู้นี้ – ทั้งในทางศาสนาและทางการเมือง ชาวโลกกำลังรอคอยชายผู้หนึ่งที่จะสัญญาเรื่องชั่วโมงการทำงานที่สั้นลง, เงินเยอะขึ้น, ภาษีน้อยลง, เครื่องจักรมากขึ้น, และงานต่างๆที่การใช้แรงงานร้อยละเก้าสิบแปดถูกเอาออกไป โลกไม่ยากได้คนธรรมดาๆคนหนึ่งในทางการเมืองหรือศาสนา ผู้คนชอบที่จะถูกลอกให้โง่

ฮิตเลอร์ได้นำคนเยอรมันใช่ไหม? มุสลิมได้นำคนอิตาลีใช่ไหม? โทโจได้นำคนญี่ปุ่นใช่ไหม? สตาลินได้นำคนรัสเซียในสมัยของเขาใช่ไหม และครุสเชฟบัคนี้กำลังนำคนรัสเซียอยู่ใช่ไหม? คนอเมริกันกำลังยอมเชื่อฟังเหล่าผู้นำในปัจจุบันของเราอยู่ใช่ไหม? คุณรู้คำตอบอยู่แล้ว เมื่อเหล่าคนชั่วปกครอง ประชาชนก็คร่ำครวญ ความชอบธรรมยกชูประชาชาติหนึ่ง แต่ความบาปคือคำติเตียนแก่ชนใดก็ตาม ค่าจ้างของความบาปคือความตาย ประชาชาติ, ครอบครัวหรือบุคคลใดที่หวานในยามเนื้อหนังจะเก็บเกี่ยวความเปื่อยเน่า ประชาชาติต่างๆของโลกต่างบ้าอำนาจ และเหล่าผู้ปกครองของโลกกำลังเร่งรีบตาลีตาเหลือกที่จะสร้างระเบิดที่จะทำลายผู้คนได้มากที่สุดในเวลาทีน้อยที่สุดโดยใช้ต้นทุนต่ำที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

กล่าวในทางศาสนาแล้ว มีคนอยู่สองกลุ่มในอเมริกาที่กำลังเข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆ: (1) ชายผู้หนึ่งที่ถูกลงโทษโดยเครื่องจักรนิยายใหญ่ๆเหล่านั้น, โดยสภาคริสตจักรของพระคริสต์แห่งชาติ, โดยสภาโลกและมหาวิทยาลัยใหญ่ๆประจำนิยายเหล่านั้น ชายผู้หนึ่งสามารถสร้างคริสตจักรขนาดใหญ่ได้ (2) คนเหล่านั้นที่อ้างตัวว่ามีอำนาจที่จะขับผีออก, ทำให้คนเป็นขึ้นจากตาย, และรักษาโรคร้ายไข้เจ็บทุกชนิดได้ พวกเขาเองก็ชักนำฝูงชนมหาศาลเช่นกัน ผมเชื่อในการอัศจรรย์ต่างๆ ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถรักษาโรคร้ายไข้เจ็บได้ทุกโรค แต่ผมไม่เชื่อในวิธีสมัยใหม่บางวิธีที่ถูกใช้อยู่วันนี้ ผมไม่เชื่อในการหาเงินจากคนเจ็บป่วย

เวทีถูกจัดเตรียมแล้วสำหรับผู้กระทำการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก นอกเหนือจากพระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว เราไม่มีผู้พยากรณ์คนใดบนแผ่นดินโลกวันนี้หรือนักเทศน์ที่ทำการอัศจรรย์คนใดที่กล้าโฆษณาว่าตนจะดึงไฟลงมาจากสวรรค์ต่อหน้าผู้คนได้ ปฏิบัติกับต่อพระคริสต์จะไม่โฆษณาว่า... *เขาจะท่วมัน* และจากนั้น*มวลชนมหาศาลจะโฆษณาเขาว่าเป็นพระเจ้า*

เอลิยาห์ได้อิทธิฐาน และพระเจ้าทรงส่งไฟมา (1 พงศ์กษัตริย์ 18:38, 39) เครื่องสัตว์บูชา, ฟืน, ก้อนหิน, แท่นบูชาและน้ำถูกไฟนั้นเลียจนหมดเกลี้ยงเมื่อเอลิยาห์อือทธิฐาน เหล่าสาวกของพระบาอัลได้พยายามทำการอัศจรรย์นั้น แต่ก็ทำไม่ได้ ปฏิบัติกับต่อพระคริสต์จะ*ทำได้*

ข้อ 14 บอกเราว่าสัตว์ร้ายนั้นใช้การอัศจรรย์ต่างๆของตนเพื่อหลอกลวงคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก จากนั้นเขาก็ตั้งรูปจำลองขึ้นมาอันหนึ่งให้แก่สัตว์ร้ายตัวแรกนั้นที่ได้รับบาดเจ็บจากดาบ “แต่ยังมี

ชีวิตอยู่” มันน่าทึ่งตรงที่ว่าในตอนต้นแห่งการมีอำนาจสูงสุดของคนต่างชาติ ผู้คนได้ถูกบังคับให้กราบไหว้รูปจำลองต่างๆมีฉะนั้นจะมีโทษถึงตาย ดาเนียล 3 ให้เรื่องราวของเนบูคัดเนสซาร์แก่เรา ซึ่งเขาเป็นผู้ปกครองในสมัยแห่งการเริ่มต้นของบรรดาประชาชาติที่เป็นคนต่างชาติ ในตอนใกล้สิ้นสุดอำนาจของคนต่างชาติ มนุษย์จะถูกบังคับให้ก้มกราบและบูชารูปจำลองหนึ่งอีกครั้ง รูปจำลองนั้นซึ่งจะถูกตั้งขึ้นจะเป็นรูปปั้นของสัตว์ร้ายนั้น – และหากคุณไม่เชื่อว่าวันนี้เป็นยุคสมัยแห่งรูปปั้นทั้งหลาย คุณก็แค่มองไปที่รูปปั้นต่างๆบนแผงหน้ารถหลายคันที่คุณพบเจอก็ได้ จงมองเข้าไปในบ้านต่างๆ ในคริสตจักรต่างๆ ในสถานธุรกิจต่างๆ จงมองไปที่เครื่องประดับต่างๆที่ผู้คนสวมรอบคอของพวกเขา – และคุณจะตระหนักว่าเรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยแห่งรูปปั้นต่างๆ ชาวโปรเตสแตนต์จำนวนมากสร้างรูปเคารพอันหนึ่งและรูปปั้นอันหนึ่งออกมาจากอาคารซึ่งเป็นที่ๆพวกเขานมัสการ และกราบไหว้บูชาอาคารหลังนั้นแทนที่จะนมัสการพระเจ้า

การเสียชีวิตของสัตว์ร้ายตัวแรกนั้นถูกกล่าวถึงสามหนในวิวรณ์ 13 ข้อ 14 บอกเราว่าบาตแพลนั้นถูกทำขึ้นโดยดาบ ซึ่งบอกเป็นนัยถึงการล่มสลายอย่างฉับพลันและรุนแรงของอาณาจักรสัตว์ร้ายนั้น และไม่ใช่การเสื่อมถอยลงอย่างช้าๆไปสู่ความมรณา นั่นคือสิ่งที่ได้เกิดขึ้นจริงๆ พวกคนเถื่อนหลายล้านคนในศตวรรษที่ห้าภายหลังจากพระคริสต์ได้ยกมาจากทิศเหนือและทำให้จักรวรรดิทางการเมืองที่ยิ่งใหญ่แห่งโรมมาถึงจุดจบ เศษซากของจักรวรรดินั้นไม่เคยหยุดที่จะมีตัวตนในฐานะอาณาจักรต่างๆที่แยกจากกัน แต่รัฐบาลแห่งจักรวรรดินั้นภายใต้ประมุของค์เดียวก็ได้รับบาตแพลจนถึงความมรณาและไม่มีตัวตนอยู่อีกต่อไปแล้ว กล่าวในแง่คำพยากรณ์ ในวิวรณ์ 13 เรามีการฟื้นคืนสู่สภาพเดิมของประมุขผู้เป็นจักรพรรดิองค์นั้นซึ่งปกครองอยู่เหนือจักรวรรดิสมาพันธ์นั้นซึ่งประกอบด้วยสิบอาณาจักร จะมีจักรพรรดิองค์หนึ่งอีกครั้ง – สัตว์ร้ายนั้น

ข้อ 15: “และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น (สัตว์ร้ายตัวแรกนั้น) เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตายได้”

หากคุณอยู่บนโลกนี้ตอนที่รูปจำลองนี้ถูกตั้งขึ้น และเมื่อสัตว์ร้ายตัวที่สองนั้นครองอำนาจ คุณก็จะบูชารูปจำลองนั้นหรือไม่หัวของคุณจะต้องหลุดจากบ่า ดังนั้นเพื่อนที่รักครับ หากคุณยังไม่ได้บังเกิดใหม่ เรื่องฉลาดเรื่องเดียวที่จะต้องทำก็คือ รับความรอดเดี๋ยวนี้ – ไม่ใช่วันอาทิตย์ ไม่ใช่เมื่อคุณรู้สึกอยาก แต่*เดี๋ยวนี้เลย!*

ข้อ 16-17: “และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง (คนทั้งปวง) ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มีมือขวาหรือที่หน้าผากของเขา เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน”

ขอให้ผมได้อัพเดทคุณหน่อย: ในวิวรณ์ 4:1-3 การรับขึ้นไปจะเกิดขึ้น บรรดาชาวนาหลายล้านคนจะถูกรับขึ้นในการรับขึ้นไปนั้น กล่าวในแง่ร้อยละมีความเชื่อแบบคริสเตียนที่แท้จริงอยู่ท่ามกลางบรรดาชาวชนบทมากกว่าที่มีอยู่ท่ามกลางชาวนครใหญ่ๆ และชาวนาเหล่านั้นก็คือผู้ที่ผลิตอาหารให้แก่บรรดาชาวเมืองใหญ่ พวกคนเลี้ยงโคนม, คนเลี้ยงเป็ดไก่, คนเลี้ยงสุกร, คนปลูกข้าวสาลี, และชาวไร่ชาวนาโดยทั่วไปก็ผลิตอาหารที่คนนับล้านๆในเมืองใหญ่ๆรับประทาน เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น ชาวชนบทก็จะถูกรับขึ้นไปในจำนวนที่มากกว่าชาวเมืองใหญ่ๆ ขณะที่มีคนหลายร้อยคนในชนบท มีคนหลายล้านคนในเมืองใหญ่ๆ ด้วยเหตุนี้ จะเกิดการขาดแคลนอาหารครั้งใหญ่ อาหารส่วนเกินจะร่อยหรอลงในไม่ช้า และระบบการปันส่วนอาหารที่เข้ม

งวดที่สุดเท่าที่มนุษย์เคยรู้จักบนแผ่นดินโลกนี้จะถูกจัดตั้งขึ้น ทุกคนที่ซื้อหรือขายจะต้องแสดงเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นในหน้าผากของตนหรือในมือขวาของตน คำบัญชาห้ามมิให้ผู้ใดปฏิเสธ คนเหล่านั้นที่ไม่ยอมรับเครื่องหมายนี้ก็ซื้อไม่ได้ พวกเขาขายไม่ได้ และแน่นอนว่าหากพวกเขาไม่ยอมบูชาสัตว์ร้ายนั้น พวกเขาก็จะถูกฆ่าตาย

ผู้น้อยและผู้ใหญ่ (คนต่ำต้อยและคนมีอำนาจ), คนรวยและคนจน (เหล่าเศรษฐีเงินล้านและพวกขอทาน), โทและทาส – ไม่ว่าจะเป็นคนอเมริกัน, คนรัสเซีย, หรือคนจีน – จะถูกบังคับให้รับเครื่องหมายอันหนึ่งในหน้าผากของพวกเขาหรือในมือของพวกเขา นี่จะเป็นระบบการปันส่วนอาหารแบบสากลซึ่งไม่มีทางผิดพลาดที่ไม่มีใครจะหนีพ้น จะมีอาหารปริมาณหนึ่งเท่านั้นสำหรับแต่ละคน และพวกเขาจะได้รับเฉพาะอาหารส่วนประจำวันของตนเท่านั้น – ไม่มากไปกว่านั้น จงอ่านวิวรณ์ 6:5-6

มีความหมายทางศาสนาแฝงอยู่ในระบบการปันส่วนอาหารนี้และในเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นเช่นกัน ซึ่งจะเชื่อมโยงคนเหล่านั้นที่รับมันกับอาณาจักรของสัตว์ร้ายนั้น คนเหล่านั้นที่รับเครื่องหมายนั้นจะไม่สามารถรับความรอดหรือได้รับการยกโทษเลย ในวันนั้นคนเหล่านั้นที่กินจะเข้าร่วมอาณาจักรของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ โดยถูกทำเครื่องหมายไว้เพื่อที่จะรับโทษ หากพวกเขาไม่รับเครื่องหมายนั้น พวกเขาก็จะซ่อนตัวอยู่ในป่า ตามภูเขาต่างๆและถ้ำทั้งหลาย พวกเขาจะขอทาน ขอยืม ลักขโมย หากินตามแม่น้ำและป่าเขา จนกระทั่งพวกเขาถูกจับและถูกฆ่าตายในที่สุด “ผู้ที่สู้ทนจนถึงที่สุด ผู้นั้นก็จะได้รับความรอด”

หลังจากการรับขึ้นไป คริสตจักรและรัฐจะคล่องแขนกันในการเห็นพ้องตรงกันทุกอย่าง พญานาคนั้นจะสั่งการนโยบายต่างๆทางการเมืองและศาสนา มันจะพยายามครั้งสุดท้ายที่จะล้มล้างพระเจ้าและควบคุมอาณาจักรต่างๆแห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก – แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่มันจะล้มเหลว ในวันเลวร้ายเหล่านั้น ความคิดและสิทธิ์ของปัจเจกชนจะถูกบดขยี้จมดินโดยมีอเหล็กของสัตว์ร้ายนั้น ไม่ว่าคนๆนั้นจะร่ำรวยขนาดไหนหรือมียศศักดิ์สูงสักปานใด **ทุกคน**ต้องทำตามความประสงค์ต่างๆของพระเมสสิยาห์ตัวปลอมนั้น – หรือไม่ก็ขัดใจด้วยโลหิตแห่งชีวิตของตน หากพวกเขาไม่ยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นและบูชาเขา พวกเขาก็ซื้อหรือขายไม่ได้ และพวกเขาจะถูกฆ่าตาย พวกเขาไม่อาจชนะได้เลย เท่าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆฝ่ายโลก

ข้อ 18 มีความสำคัญสุดๆ – แต่ก็เข้าใจได้ง่าย “*ในเรื่องนี้จงใช้สติปัญญา* ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรึกตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่านี่เป็นเลขของบุคคลผู้หนึ่ง เลขของมันคือ**หกร้อยหกสิบหก**”

มีความสับสนมากมายในแผ่นดินนี้เกี่ยวกับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น มีความคิดที่คนสร้างขึ้นมามากมายและหลากหลายเกี่ยวกับหัวข้อนี้ แต่หากเราเปรียบเทียบสิ่งต่างๆฝ่ายวิญญาณกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ, คัมภีร์พระคัมภีร์และแยกแยะพระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง เราก็สามารถรู้ได้ว่าเครื่องหมายของเขาจะเป็นอะไร

ผมคิดว่าคำสอนหนึ่งที่โดดเด่นที่สุดในสมัยนี้เกี่ยวกับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นคือ คำสอนที่ว่าพวกเราที่น้อมสการในวันอาทิตย์มีเครื่องหมายนั้น นักเทศน์คนหนึ่งประกาศบนธรรมาสน์ของเขาว่า “การน้อมสการวันอาทิตย์ – และการจัดงานคริสตมาส, ปีใหม่, อีสเตอร์, ฯลฯ – คือเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น” คำพูดข้างบนถูกยกมาจากหนังสือเล่มหนึ่งที่มีผู้ฟังท่านหนึ่งส่งไปรษณีย์มาให้ผม ซึ่งเขาไม่สบายใจมากเกี่ยวกับวิวรณ์

พระเจ้าไม่ทรงเป็นต้นเหตุให้เกิดความสับสน และในถ้อยคำของเปาโลที่ว่า “ถึงแม้ทุกคนจะพูดมุสา ก็ขอให้พระเจ้าทรงสัตย์จริงเถิด” (โรม 3:4)

หนังสือซึ่งบอกเราเกี่ยวกับสัตว์ร้ายนั้นและเครื่องหมายของเขาไม่ใช่หนังสือแห่งคำปริศนาต่างๆ แต่เป็นหนังสือแห่ง *วิวรณ์*... การสำแดง, การเปิดเผยสิ่งลึกลับต่างๆของพระเจ้า วิวรณ์ได้ถูกประทานให้แก่ยอห์น โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และมันไม่ใช่ผลงานของมนุษย์ มันคือ *พระวจนะของพระเจ้า* คุณมองไม่เห็นหรือว่า หากการถือวันอาทิตย์, คริสตมาส ฯลฯ เป็นเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น นั่นพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คงตรัสไปแล้วว่า “ผู้ที่มีสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้นทราบว่าการถือวันต่างๆคือเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น” แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์มิได้ตรัสเช่นนั้น พระองค์ตรัสผ่านทางยอห์นว่า “ในเรื่องนี้จงใช้สติปัญญา ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรึกตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น” กล่าวอีกนัยหนึ่ง “หากคุณมีสามัญสำนึกที่ดีและอำนาจในการใช้เหตุผล ลองคิดเอาเอง” ตัวเลขของเขาคือ เลขของคนๆหนึ่ง – หกร้อยหกสิบหก... หกร้อยบวกหกสิบบวกหก – ซึ่งรวมกันเป็นเลข 6 สามตัว *เลขของพระเจ้าคือเจ็ด* – พระองค์ทรงกระทำกิจหกวันและทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด เจ็ดเป็นเลขแห่งความครบสมบูรณ์ของพระเจ้า *หก* เป็นเลขของ *มนุษย์* มนุษย์ถูกสร้างขึ้นในวันที่หก และถูกสร้างตามแบบพระฉายของพระเจ้า แม้ว่าเขาเสื่อมจากพระเจ้านั้นตาม หกยังขาดอีกหนึ่งกว่าจะถึงเจ็ด ด้วยเหตุนี้ “เลขของบุคคลผู้หนึ่ง” (ข้อ 18) จึงเป็น 666 – และเนื่องจากพญามารเป็นตรีเอกภาพ เราจึงไม่มี *หกตัวเดียว* แต่มี *หกสามตัว* พญามารได้ลอกเลียนแบบทุกสิ่งทีพระเจ้าทรงมีซึ่งเป็นสิ่งที่ดีและยิ่งใหญ่ ดังนั้นเราจึงมีตรีเอกภาพของซาตาน – สัตว์ร้ายนั้น, ผู้พยากรณ์เท็จ, และพญานาค จันท์ปฏิบัติต่อพระคริสต์ที่กำลังเลียนแบบพระเจ้า พระเยซูทรงปรนนิบัติปวงชนเป็นเวลาสามปีครึ่ง และพวกเขาที่ตรึงพระองค์เสียที่กางเขน ครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากนั้นจะเป็นเวลาสามปีครึ่ง และในตอนกลางของเจ็ดปีนั้นเองที่ปฏิบัติต่อพระคริสต์ประกาศในพระวิหารว่าเขาคือพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

เขายังเลียนแบบพระเจ้าในการใช้ *เครื่องหมายต่างๆ* สำหรับตัวเขาเองด้วย ลูกทุกคนของพระเจ้ามีตราประทับอันหนึ่ง, เครื่องหมายอันหนึ่ง (อฟ. 4:30) อ่าน *วิวรณ์ 7:3; วิวรณ์ 14:1; วิวรณ์ 22:4; เอเสเคียล 9:4* คนของพระเจ้าถูกทำเครื่องหมายไว้แล้ว และพญามารก็ทำเครื่องหมายลูกทั้งหลายของมันในระหว่างการครอบครองแผ่นดินโลกของมัน

ใช่แล้วครับ ผมเชื่อว่าจะมีเลขหกสามตัวถูกสักลงบนหน้าผากและมือขวาทั้งหลาย... ผมเชื่อเช่นนั้นจริงๆครับ ผมเชื่อยอห์น 3:16 ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงรักจริงๆ, ประทานให้จริงๆ, พระเยซูได้เสด็จมาจริงๆและได้สิ้นพระชนม์จริงๆ เหตุใดผมจึงไม่ควรเชื่อว่าเลขของสัตว์ร้ายนั้นจะเป็น 666 ละครับ?

มีเหตุผลหลายประการที่ว่าทำไมผมถึงเชื่อว่าเรากำลังมีชีวิตอยู่ในวันท้ายๆของยุคแห่งพระคุณ ผมเชื่ออย่างหนักแน่นว่าพระเยซูทรงยืนอยู่ที่ประตูแล้ว ผมกล่าวไปก่อนหน้านี้แล้วในข้อความนี้ว่าเวลาที่ถูกต้องเตรียมแล้วและมวลชนมหาศาลที่กำลังตั้งตาคอยการปรากฏตัวของยอedmมนุษย์ผู้หนึ่ง นี่เป็นยุคสมัยแห่งตัวเลข, ภาพถ่าย, คอมพิวเตอร์ – และมนุษย์ก็กำลังเริ่มพึ่งพาตัวเลขและเครื่องจักรต่างๆมากขึ้นเรื่อยๆ

ร้อยละเก้าสิบเก้าของผู้คนที่อ่านข้อความนี้ถูกทำเครื่องหมายไว้แล้ว... พวกเขามีบัตรใบหนึ่งและตัวเลขตัวหนึ่ง พวกเขาส่วนใหญ่มีบัตรหลายใบและตัวเลขหลายตัว เท่าที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลสหรัฐฯ มันไม่

สำคัญมากกว่าคุณชื่ออะไร แต่เลขประกันสังคมของคุณเป็นสิ่งที่สำคัญมากๆ ไม่ใช่ครับ เลขประกันสังคม ไม่ใช่เครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น แต่มันกำลังฝึกผู้คนแห่งแผ่นดินโลกให้**พร้อมสำหรับ**เครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น นี่เป็นยุคสมัยแห่งเครื่องหมายต่างๆและตัวเลขต่างๆ เวทีถูกจัดเตรียมแล้ว จุดจบเข้ามาใกล้แล้ว พระเยซู จะเสด็จมารับคริสตจักรขึ้นไป และเมื่อคริสตจักรถูกขับออกไปจากแผ่นดินโลกนี้แล้ว มันก็จะเป็นเหมือนตอนที่ โนอาห์เข้าไปในนาวาและพระเจ้าทรงปิดประตู พระเจ้าจะทรงเทความกริ้วลงบนแผ่นดินโลกนี้ และแผ่นดิน โลกจะถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นนรกจริงๆก่อนสิ้นยุคแห่งความทุกข์ลำบากนั้น

ผมแทบจะไม่รู้เลยว่าจะกล่าวสิ่งที่คุณอยากกล่าวได้อย่างไร ท่านผู้อ่านที่รัก มันอาจฟังดูแรงไปหน่อย แต่ดูเหมือนว่ามวลชนมหาศาล*อยากได้นรกบนแผ่นดินโลก* พวกเขาตีมเหล่าเมามาย พวกเขาเข่นฆ่ากันบนท้องถนน พวกเขาเข่นฆ่ากันในบ้านตามงานเลี้ยงต่างๆ พวกเขาหมิ่นประมาทพระเจ้า คำขวัญของชาวโลกวันนี้คือ “เหล่า, ผู้หญิง และเพลง” นี่คือนยุคสมัยที่บ้าตึกหา และหากนรกเป็นสิ่งที่มวลชนมหาศาลปรารถนา พวกเขา ก็จะได้รับตามนั้นเลย – แต่จะยังไม่ได้รับจนกว่าเหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าถูกรับออกไปเพื่อพบกับพระเยซูในฟ้า อากาศและอยู่เหนือการพิพากษาอันน่ากลัวและความเดือดดาลที่จะถูกเทออกลงบนเหล่าคนอธรรมแล้ว

ยอดมนุษย์ผู้นี้ที่จะมาถูกกล่าวถึงหลายครั้งในภาคพันธสัญญาเดิม:

“ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายของคัมภีร์ผู้สูงสุด และจะให้วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้นอดทนระอาใจ และจะคิด เปลี่ยนแปลงบรรดาวาระและพระราชบัญญัติ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ” (ดนล. 7:25)

“แล้วจะลุกขึ้นต่อสู้กับจอมเจ้านาย (พระเยซู)” (ดนล. 8:25)

“และกษัตริย์จะกระทำตามความพอใจของเขา เขาจะยกตนขึ้นและพองตัวขึ้นเหนือพระทุกองค์ และ จะพูดสิ่งที่น่ามหัศจรรย์กล่าวต่อสู้พระเจ้าแห่งพระทั้งหลาย...” (ดนล. 11:36)

เมื่อดาเนียลเห็นยอดมนุษย์ผู้นี้ (สัตว์ร้ายนั้น, ลูกแห่งความพินาศ) เขาก็หมดแรง: “และข้าพเจ้าดาเนียล ก็อ่อนเพลีย และนอนเจ็บอยู่หลายวัน แล้วข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นไปปฏิบัติราชการของกษัตริย์ต่อไป แต่ข้าพเจ้าก็ งงงันโดยนิมิตนั้น และไม่เข้าใจเรื่องราวเลย” (ดนล. 8:27)

ดาเนียลค้างคืนในถ้ำสิงโตที่กินคน – และออกมาในเช้าวันถัดมาโดยไม่หวั่นเกรง สติอารมณ์ของเขาอยู่ ภายใต้อการควบคุมอย่างสมบูรณ์แบบ สิงโตเหล่านั้นไม่ได้รับทวนเขาเลย และเขาได้เผชิญหน้ากษัตริย์หลายองค์ โดยไม่หวาดกลัว แต่เมื่อเขาได้เห็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ **เขาก็เป็นลม!** คุณคิดว่า*คุณ*จะทำอย่างไรเมื่อ*คุณ*เห็นเขา คุณผู้ไม่เชื่อครับ? ลองคิดดูดีๆ: และหากคุณไม่รู้ว่าคุณบังเกิดใหม่หรือยัง จงแน่ใจว่าคุณคุกเข่าลงเดี๋ยวนี้ อย่า รอช้าไปอีกเพียงวินาทีเดียว จงก้มศีรษะของคุณ, กลับใจใหม่, ทูลต่อพระเจ้า – และรับ**ความรอดเดี๋ยวนี้**

นี่จะเป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับพวกคุณที่อาจสงสัยว่าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นคือ 666 – เลขของ ชายผู้หนึ่ง โกลิอัท ผู้ต่อต้านประชากรของพระเจ้าและเป็นภาพเลื่องหนึ่งถึงปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ สูงหกศอก เขามีชุดเกราะซึ่งมีชิ้นส่วนหกชิ้น ตัวหอกของเขาหนักหกร้อยเซเชล (1 ซามูเอล 17:4-7)

ปฏิมากรของเนบูคัดเนสซาร์เป็นภาพเลื่องถึงรูปจำลองของสัตว์ร้ายนั้น ปฏิมากรที่เนบูคัดเนสซาร์
ได้สร้างขึ้นสูงหกสิบศอก กว้างหกศอก และเครื่องดนตรีหกชนิดส่งสัญญาณบอกผู้คนให้ก้มกราบลงถึงดิน
(ดนล. 3:1-7)

วิจารณ์ – บทที่สิบสี่

พระเมษโปดกและ 144,000 คนนั้น

ว. 14:1-5:

1 ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่ที่ภูเขาศิโยน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา

2 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงพวกตีพิณเขาคู่กำลังบรรเลงอยู่

3 คนเหล่านั้นร้องเพลงราวกับว่า เป็นเพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่ง หน้าสัตว์ทั้งสี่นั้น และหน้าพวกผู้อาวูโส ไม่มีใครสามารถเรียนรู้เพลงบทนั้นได้ นอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ที่ได้ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก

4 คนเหล่านี้เป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผู้ที่ทรงไถ่จากมวลมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก

5 ปากเขาไม่กล่าวคำอูบายเลย เพราะเขาไม่มีความผิดต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า

ช่างเป็นภาพที่น่าชื่นใจหลังจากความสยดสยองเหล่านั้นของวิจารณ์ 13! ยอห์นเห็นพระเมษโปดกและผู้ที่ถูกไถ่แล้ว 144,000 คนนั้นยืนอยู่บนภูเขาศิโยน และมีการชื่นชมยินดีและดนตรีมากมาย

ในบทที่ 13 ความจริงได้หล่นตามท้องถนนและโลหิตของเหล่าวิสุทธิชนได้ไหลนองดูจุน้ำ ตอนท้ายของบทที่ 13 ความดีเกือบถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดินโลก (เพลงสดุดี 4:6) และความเชื่อก็เกือบไม่มีใครรู้จักแล้ว (ลูกา 18:8) สัตว์ร้ายนั้นประกาศตัวอย่างเยอหยิ่งว่าตนเป็นพระเจ้าและสั่งการนโยบายต่างๆทั้งการเมืองและศาสนา ผู้ที่สัตย์ซื่อไม่กี่คนเหล่านั้นกำลังเผชิญกับการข่มเหงอันน่ากลัวแบบที่ไม่เคยมีใครรู้จักมาก่อนบนแผ่นดินโลกนี้ และหากองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงทำให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า “ก็จะไม่มีเนื้อหนังใครรอดเลย”

มีเจ็ดสิ่งที่น่าสนใจที่ควรหมายเหตุไว้ในบทที่เราศึกษากันอยู่นี้:

1. เราเห็น 144,000 คนนั้นที่ถูกประทับตราแล้วอยู่บนภูเขาศิโยน – ข้อ 1-5
2. คำพยานปิดท้ายของพระเจ้าที่มีต่อแผ่นดินโลก: “ชาวประเสริฐอันเป็นอมตะ” – ข้อ 6 และ 7
3. คำประกาศว่าบาปโโลนล่มจมแล้ว – ข้อ 8
4. หายนะอันน่ากลัวของคนเหล่านั้นที่บูชาสัตว์ร้ายนั้น – ข้อ 9-11
5. ความเป็นสุขของคนเหล่านั้นที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้า – ข้อ 13
6. ผลแห่งแผ่นดินโลกถูกเก็บเกี่ยว – ข้อ 14-16
7. พระพิโรธและการแก้แค้นอันเต็มเปี่ยมของพระเจ้าถูกเทออก – ข้อ 17-20

144,000 คนนั้นในข้อหนึ่งเป็นใคร? พวกเขาเป็นคนละพวกกับ 144,000 คนที่ถูกประทับตราในวิจารณ์ 7 หรือไม่? ผมเชื่อว่านี่เป็นชนกลุ่มเดียวกัน คนเหล่านี้ถูกประทับตราระหว่างตราประทับดวงที่หกและที่เจ็ด

พวกเขายังมีชีวิตอยู่หลังจากเสียงแตรคันที่เจ็ด – วิวรณ์ที่สาม – และการเผยตัวของคนแห่งการบาปนั้น พวกเขา
มีชีวิตอยู่ผ่านพ้นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พวกเขาโตเป็นผู้ใหญ่แล้วตอนที่ถูกระเบิดตรา และพวกเขายังมีชีวิตอยู่
ไม่ใช่ตายไปแล้วในระหว่างช่วงครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น ข้อเท็จจริงนี้สอนเราว่าช่วงเวลานั้นที่
ถูกเรียกเป็นวัน, เดือน, และปีคือการวัดเวลาอย่างที่เรารู้จักเวลาในวันนี้จริงๆ ไม่เคยมีหลายพันปีของการสำเร็จ
จริงเหมือนอย่างที่บ้านคนสอนและเทศนาในความพยายามที่จะตีความสิ่งเหล่านี้เป็นฝ่ายวิญญาณเลย

ใช่แล้วครับ 144,000 คนนี้เป็นพวกเดียวกับคนเหล่านั้นในวิวรณ์ 7 พวกเขาถูกทำเครื่องหมายไว้อย่าง
ชัดเจน โดยมีพระนามของพระบิดาและของพระเมษโปดกอยู่ในหน้าผากของตน พวกเขาถูกไล่จากแผ่นดินโลก
และไม่เป็นส่วนหนึ่งของระบบโลกที่ชั่วเหล่านั้นอีกต่อไป พวกเขาเป็นกลุ่มคนที่ถูกแยกออกจากคนทั้งปวงที่
อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก พวกเขาถูกไล่จากท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย พวกเขาเป็นคนบริสุทธิ์... พวกเขาเป็น
พรหมจารี ในปากของพวกเขาไม่พบอุบายเลย ลักษณะเฉพาะเหล่านี้สื่อถึงความสมบูรณ์แบบ เวลาที่พยาน
144,000 คนนี้ให้การเป็นพยานและมีชีวิตอยู่คือ เวลาที่สิ่งเลวร้ายที่สุดของนรกกำลังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก
ชาวโลกต่างคลั่งไคล้สัตว์ร้ายที่กระทำการอัศจรรย์ผู้น้อยอย่างหัวปักหัวปำ ยกเว้นคนเหล่านั้นที่ไม่ยอมรับ
เครื่องหมายของเขา ลำดับทั้งสี่ของสังคมเป็นเรื่องโกหก ระบบศาสนาแห่งสมัยนั้นเป็นเรื่องโกหก พระที่กำกับ
กิจการทุกอย่างของแผ่นดินโลกคือพระแห่งเรื่องมุสาต่างๆ – “ปฏิปักษ์” หมายถึงตรงกันข้าม – ลอกเลียน
แบบ พระเยซูตรัสว่า “และท่านทั้งหลายจะรู้จักความจริง และความจริงนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท”
(ยอห์น 8:32) ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะมา เขาคือสิ่งที่เท็จนั้น – และคนทั้งปวงที่เชื่อเขาจะต้องรับโทษในนรก

144,000 คนนี้อยู่ฝ่ายความจริงแม้จะอยู่ท่ามกลางความไม่จริงอันน่าเกลียด พวกเขาขึ้นอยู่กับวิธีดำเนิน
ต่อพระพักตร์พระเจ้า สิ่งหนึ่งที่โดดเด่นเกี่ยวกับพยานเหล่านี้คือบทเพลงที่พวกเขาขับร้อง... บทเพลงหนึ่งที่ไม่
ใครนอกจากพวกเขาที่สามารถเรียนรู้ได้ พวกเขาขับร้องเพลงบทนี้ต่อหน้าสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นและผู้อาวุโสเหล่านั้น
ที่สวมมงกุฎทองคำอยู่ (เจ้าสาวนั้น, เราทั้งหลายที่เป็นผู้เชื่อและรวมกันเป็นคริสตจักร) นี่แสดงให้เห็นถึงยศ
ศักดิ์ในสวรรค์ที่ต่ำกว่า 144,000 คนนี้ไม่ได้มีตำแหน่งเดียวกันกับเจ้าสาวของพระคริสต์... ไข่มุกที่มีราคามาก
เจ้าสาวนั้นจะถูกจัดแสดงในสวรรค์สถานไปตลอดชั่ววันรัตนกาล (อฟ. 2:6, 7) พระวจนะของพระเจ้าไม่ได้
กล่าวว่า 144,000 คนนี้มีมงกุฎ พวกเขาร้องเพลงหน้าพระที่นั่ง แต่ไม่ได้ถูกกล่าวว่าเป็นเกี่ยวข้องกับพระที่นั่ง อ่าน
วิวรณ์ 4:9-11 ซึ่งเป็นที่ๆผู้อาวุโสเหล่านั้นซึ่งเป็นตัวแทนของคริสตจักรทรุดตัวลงรอบพระที่นั่งและวางมงกุฎ
ของตนตรงหน้าพระที่นั่ง 144,000 คนนี้ไม่ใช่คนที่รอดและได้รับสง่าราศีในระดับสูงที่สุด: “ในพระนิเวศของ
พระบิดาเรามีคฤหาสน์หลายแห่ง” (ยอห์น 14:2) ในพระนิเวศของพระบิดามีคฤหาสน์หลายแห่ง, บำเหน็จ
หลายระดับ, สง่าราศีหลายระดับ จงตั้งใจศึกษา 1 โครินธ์ 3:11-15

พวกทูตสวรรค์ไม่สามารถร่วมขับร้องบทเพลงของผู้ที่ถูกไล่ได้ พวกทูตสวรรค์ไม่เคยรู้จักความชื่นชม
ยินดีที่ความรอดของเรานำมาให้ เพราะว่าพวกทูตสวรรค์ไม่เคยหลงหาย พวกเขาถูกเนรมิตสร้างขึ้นให้เป็นผู้
ชอบธรรม, สมบูรณ์แบบ, ไม่แปดเปื้อนบาป มันเป็นเรื่องจริงที่ว่าทูตสวรรค์บางคนได้หลงเงินไปแล้ว แต่พวกเขา
ถูกจองจำในโซ่ตรวนอยู่ตอนนี้ ไม่มีผู้ใดสามารถร่วมขับร้องบทเพลงนั้นที่ 144,000 คนนั้นร้องได้ – ไม่แม้
แต่คริสตจักร – เพราะว่าคนกลุ่มนี้เท่านั้นที่สามารถเรียนรู้บทเพลงนี้ได้ พวกเขามีบทเพลงหนึ่งที่จะต้องร้องซึ่ง

ไม่มีคนกลุ่มอื่นร้องเป็น พวกเขาขึ้นอยู่กับพระเมษโปดกบนภูเขาศิโยน เจ้าสาวนั้นจะอยู่ที่งานเลี้ยงสมรสใน
ท้องฟ้าและจะอาศัยอยู่กับพระเมษโปดกในนครขาวดงมุกดานัน

สักวันหนึ่งพระเยซูจะทรงยืนอยู่บนภูเขาศิโยน สักวันหนึ่งพระองค์จะทรงครอบครองจากกรุง
เยรูซาเล็มในภูเขาศิโยน (อ่านอิสยาห์ 35:10, ยรม. 3:17, อิสยาห์ 24:23 และเพลงสดุดี 2) 144,000 คนนั้น
เป็น “ผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก” สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นและผู้อาวุโสเหล่านั้นเป็นอะไรต่อเจ้า
สาวนั้น 144,000 คนนี้ก็เช่นนั้นต่อบรรดาบุตรที่ถูกไล่แล้วของอับราฮัม ยอห์นได้เห็นคนกลุ่มใหญ่ยืนอยู่
บนภูเขาศิโยนกับพระเมษโปดกของพระเจ้า

หลังจากศึกษาหัวข้อแรกของวิวรณ์ 14 แล้ว เราต้องยอมรับว่าคนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนที่พิเศษและไม่
เหมือนใคร ไม่มีคนกลุ่มใดในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลกที่เหมือนพวกเขา

ทูตสวรรค์ที่มีข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะนั้น

ว. 14:6-7:

6 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งบินอยู่ในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ
แก่คนทั้งหลายที่อยู่ในโลก แก่ทุกชาติ ทุกตระกูล ทุกภาษา และประชากร

7 ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่
พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ ‘ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล’ และบ่อน้ำ
พุทั้งหลาย”

ในข้อ 6 **ทูตสวรรค์**องค์หนึ่งบินไปทั่วท้องฟ้า โดยมีข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะที่จะประกาศแก่คนเหล่า
นั้นที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก – ทุกประชาชาติ, ทุกตระกูล, ทุกภาษาและทุกชนชาติ ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ
นี้จะต้องถูกประกาศแก่ชนชาติทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกตอนสิ้นยุคความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น ก่อนการ
พิพากษาประชาชาติต่างๆเมื่อแกะจะถูกแยกออกจากแพะ (มธ. 25:31-46) ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะนี้ไม่ใช่
ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนั้น มันไม่ใช่ข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้า ข่าวสารนี้คือการพิพากษา –
ไม่ใช่ความรอด อย่างไรก็ตามแม้ว่าข่าวสารนี้จะเป็นเรื่องการพิพากษา มันก็เป็นข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่ถูกเลือกสรร
(ชนชาติอิสราเอล) และแก่ประชาชาติเหล่านั้นที่ได้รับความรอด เพราะว่าพวกเขาได้ผ่านพ้น – และขณะนี้ก็อยู่ใน
ใน – ความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง บรรดาผู้ที่รอดแล้วจะชื่นชมยินดีที่ได้ยินข่าวสารแห่งข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ
นี้

ข้อ 7 บันทึกข่าวสารของทูตสวรรค์องค์นี้: **“จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะ
ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ ‘ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล’
และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”**

การล่มจมของบาบิโลน

ว. 14:8:

8 ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามไปประกาศว่า “บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว เพราะว่านครนั้นทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลของเธอในการล่วงประเวณี

ในข้อ 8 เราเรียนรู้ว่าหลังจากทูตสวรรค์องค์นี้ที่มีข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะนั้น มีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งที่มีเรื่องที่จะประกาศ ทูตสวรรค์องค์ที่มีข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะนั้นกำลังประกาศการพิพากษา ทูตสวรรค์ที่สองประกาศสิ่งที่ในภาษาของเราคงจะเป็นคำว่า “เอเมน!” ทูตสวรรค์นี้ร้องว่า “บาบิโลนล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว! นครใหญ่นั้น เพราะว่ามันได้ทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลแห่งการล่วงประเวณีของนาง”

บาบิโลนเป็นสัญลักษณ์ของระบบโลกต่างๆที่ชั่วร้ายภายใต้ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ เราจะศึกษาเรื่องนี้อย่างครบถ้วนมากขึ้นในวิวรณ์ 17 และ 18

หายนะของบรรดาผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายนั้น

ว. 14:9-12:

9 และทูตสวรรค์ซึ่งเป็นองค์ที่สามตามไปประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของงมมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน

10 ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งไม่ได้ระคนกับสิ่งใด ที่ได้เทลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์ และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก

11 และควันแห่งการทรมานของเขาพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์ และผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของงมมันและผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายชื่อของมันจะไม่มีส่วนพักผ่อนเลยทั้งกลางวันและกลางคืน”

12 นี่แหละคือความอดทนของพวกวิสุทธิชน คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซูไว้

ในข้อ 9 เราเห็นทูตสวรรค์องค์ที่สาม ทูตสวรรค์องค์แรกกำลังประกาศข่าวประเสริฐแห่งการพิพากษา ทูตสวรรค์ที่สองประกาศการล่มจมของระบบบหีมาแห่งการแพศยาและความเสื่อมทรามที่เลวร้ายที่สุดของแผ่นดินโลก ทูตสวรรค์ที่สามประกาศหายนะของบรรดาผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายนั้น ทูตสวรรค์ที่ประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะนั้นเตือนสติบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้หันมัสการพระเจ้าผู้ที่เนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก เขากำลังวิงวอนคนเหล่านั้นมิให้บูชาปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ (สัตว์ร้ายนั้น) แต่มวลชนเหล่านั้นจะไม่ยอมใส่ใจฟังข้อความของเขา

หายนะของคนเหล่านั้นที่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น หรือที่บูชาสัตว์ร้ายนั้น ถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจน: ในข้อ 10 พวกเขาจะดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า พวกเขาจะถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถัน การทรมานนั้นจะอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ที่ได้ปฏิเสศ ในข้อ 11 ควันแห่งการ

ทรมานของพวกเขาลอยขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์... ชั่วฉับนิรันดร์ ไม่มีวันสิ้นสุด และพวกเขาไม่มีการพักผ่อนเลย ทั้งกลางวันและกลางคืน การพิพากษาถูกส่งเสียงออกมาเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่รับเครื่องหมายของเมสสิยาห์ตัวปลอมนั้น หรือที่บูชารูปจำลองของเขา

พระเจ้าข้าอนี้กล่าวชัดเจนมากๆและเข้าใจได้ คนเหล่านั้นจะถูกทรมานด้วยไฟ ผมคิดว่ามันจะเป็นไฟจริงๆหรือเปล่านั้น? เหตุใดผมถึงควรคิดเป็นอย่างอื่นล่ะ? เมื่อพระวาระของพระเจ้ากล่าวชัดเจนว่า “เขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟ” เหตุใดผมถึงควรตีความคำกล่าวนี้ให้เป็นฝ่ายวิญญาณหรือสัญลักษณ์ด้วยล่ะครับ? มันคือไฟของจริง เหมือนกับไฟที่เรารู้จัก *กัมมะถัน* ถูกเพิ่มเข้ากับไฟนั้น หากคุณไปค้นดูคำๆนี้ในพจนานุกรมของคุณ คุณจะพบว่ามันหมายถึง “ซัลเฟอร์ที่ลุกไหม้” นั่นจะเพิ่มความร้อนเข้ากับเปลวไฟและความเจ็บปวดเข้ากับการทรมาน ซึ่งจะอยู่ต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์และต่อพระพักตร์พระเมษโปดกของพระเจ้า ควันจะพุ่งขึ้นเหมือนจากเตาไฟใหญ่ นี่ไม่ใช่ควันฝ่ายวิญญาณหรือเชิงสัญลักษณ์ – มันคือควันไฟของจริง แต่เรื่องน่าเศร้าที่สุดก็คือ การทรมานนั้นไม่มีวันสิ้นสุด ... มันจะคงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่มีการหยุดพัก!

มีหลายคนในวันนี้ที่บอกเราว่าคนชั่วจะถูกเผาจนสลายไป... ว่าไม่มีสิ่งที่เรียกว่านรกชั่วฉับนิรันดร์ ผมอยากให้คนเหล่านี้อธิบายให้ผมฟังหน่อยว่า หากพระเจ้าจะทรงเผาคนชั่วจนสลายไป เหตุใดพระองค์ถึงไม่ดับไฟ? เหตุใดควันถึงลอยขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์? ไม่มีสิ่งที่เรียกว่า “การดับสูญของดวงวิญญาณ” หรือครับ ไม่มีสิ่งที่เรียกว่าการดับสูญของคนชั่วหรือครับ หากพระเจ้าทรงเผาดวงวิญญาณต่างๆจนสลายไป มันต้องใช้กี่วันหรือกี่คืนล่ะครับ ดวงวิญญาณดวงหนึ่งถึงจะถูกเผาจนสลายไป? ในข้อพระคำที่เราศึกษากันอยู่นี้ ดวงวิญญาณเหล่านี้ถูกเผาทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างต่อเนื่อง และในวิวรณ์ 20:10 พญามารก็ถูกโยนลงไปในปีนั้นซึ่งเป็นที่ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่ กรุณาสังเกตว่า – “ที่ๆพวกเขาอยู่” เมื่อพญามารถูกโยนลงไปในปีนั้น มันจะเป็นตอนสิ้นยุคพันปีเมื่อมันถูกปล่อยออกมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จถูกโยนลงไปตอนเริ่มต้นยุคพันปี และถูกเผาอยู่ในนั้นเป็นเวลาหนึ่งพันปี และมีได้ถูกเผาจนสลายไป พวกเขาจะถูกเผาอยู่ – และพวกเขาจะถูกเผาตลอดไปเป็นนิรันดร์ เศรษฐีคนนั้นของลูกา 16 ก็อยู่ในนรกอยู่ขณะนี้โดยอ้อนวอนขอน้ำสักหยดเพื่อที่จะแตะลิ้นที่แห้งผากและพุพองของเขาให้เย็น

โอ้ คุณอาจไม่เชื่อในนรก – แต่เพื่อนที่รักครับ ผมมีข่าวสำหรับคุณ: พระคัมภีร์นี้อยู่ที่นี่มาก่อนคุณ และมันจะอยู่ที่นี้เมื่อคุณจากไปแล้ว สิ่งที่คุณเชื่อเกี่ยวกับนรก สิ่งที่คุณเคยได้ยินเกี่ยวกับนรก สิ่งที่น่าทึ่งของคุณเทศนาเกี่ยวกับนรกไม่สำคัญเลย พระเจ้าตรัสไว้แล้ว และนั่นก็เป็นอันจบเรื่อง หากมีสวรรค์ชั่วฉับนิรันดร์พร้อมกับสง่าราศีที่ถูกพรรณนาไว้ในพระคัมภีร์ นั่นก็มีนรกชั่วฉับนิรันดร์พร้อมกับความสลดสยองเหล่านั้นที่ถูกพรรณนาไว้ในพระคัมภีร์เช่นกัน และสหายครับ **คุณควรเชื่อมั่น** หาก你不เชื่อในนรกขณะที่คุณยังมีชีวิตอยู่ คุณจะเชื่อในมันเมื่อคุณจากโลกนี้ไปแล้ว!

ความสุขของวิสุทธิชนที่ตายไปแล้ว

ว. 14:13:

13 และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์สั่งข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่บัดนี้สืบไปคนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข” และพระวิญญาณตรัสว่า “จริงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หยุดพักจากความเหนื่อยยากของเขา และการทำงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป”

ข้อ 12 กล่าวว่า “นี่แหละคือความอดทนของพวกวิสุทธิชน คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซูไว้” และจากนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็รับตรัสว่า “และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์สั่งข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่บัดนี้สืบไปคนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข” และพระวิญญาณตรัสว่า “จริงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หยุดพักจากความเหนื่อยยากของเขา และการทำงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป”

มีหลายคนที่เชื่อในเรื่องการหลับใหลของดวงวิญญาณ... ความไร้สติรู้ของดวงวิญญาณ คนเหล่านี้เชื่อว่าวิญญาณ, ร่างกายและจิตใจไปยังหลุมศพและกลับสู่ผงคลีดินจนกว่าจะถึงการเป็นขึ้นจากตาย มันเป็นเรื่องลึกลับสำหรับผมว่าพวกเขาอ่านพระคำข้อนี้อย่างไร และเทศนาคำสอนเท็จที่ทำให้คนตกนรกได้เช่นนั้น บรรดาผู้ที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็นสุข ผู้ที่เป็นสุขก็มีความสุข – และผู้คนในอุทยานสวรรค์ก็มีความสุข ลูกา 15:7 และ 10 บอกเราว่ามีความชื่นบานในสวรรค์... การชื่นชมยินดีต่อหน้าพวกทูตสวรรค์... เพราะคนบาปคนหนึ่งที่กำลังใจใหม่ (เราไม่ได้ถูกบอกว่าเหล่าทูตสวรรค์ชื่นชมยินดีเมื่อคนบาปคนหนึ่งได้รับความรอด พระคำข้อนี้กล่าวว่ามีความชื่นบานต่อหน้าพวกทูตสวรรค์ แต่บรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้วต่างหากที่ชื่นชมยินดี) โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง พระเจ้าทรงทำให้คุณแม่ท่านหนึ่งทราบเมื่อลูกชายของนางได้รับความรอดบนแผ่นดินโลก คุณแม่ที่ได้อธิษฐานมานานหลายปีเพื่อลูกชายของตน และได้ไปสวรรค์แล้วโดยที่ไม่ได้เห็นลูกชายของนางได้รับความรอดก็รู้และชื่นชมยินดีเมื่อลูกชายคนนั้นกลับใจเชื่อ มีความชื่นบานในสวรรค์ บรรดาผู้ชอบธรรมที่ตายไปแล้วล้วนมีความสุข พวกเขามีสันติสุข พวกเขาหยุดพักอยู่ “การทำงานต่างๆของพวกเขาก็ติดตามพวกเขาไปจริงๆ”

ช่างเป็นข้อพระคำที่ทำให้สดชื่นจริงๆ! ช่างเป็นความหวังที่ปลอบใจจริงๆ! ตั้งแต่บัดนี้สืบไปคนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข! ผู้เชื่อทุกคนที่ตายไปแล้วนับตั้งแต่วันฟื้นเทออสต์นั้นก็ไปยังอุทยานสวรรค์ “ที่อยู่เหนือฟ้าสวรรค์ทั้งปวง” (อฟ. 4:7-11) แล้ว บรรดาคนตายในพระคริสต์ก็อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าตอนนี้ และจะอยู่กับพระองค์ต่อไปจนกว่าจะถึงการรับขึ้นไป เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น ศพเหล่านั้นจะถูกทำให้เป็นขึ้น และวิญญาณซึ่งอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าตอนนี้จะกลับเข้ามาพร้อมกับร่างกายนั้น เราทั้งหลายที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลงและจะถูกรับขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ (จงศึกษา 2 โครินธ์ 5:1-8, ฟิลิปปี 1:21-24, ลูกา 16:22) ไม่มีสถานะตรงกลางของความไม่มีสติรู้สำหรับคนตาย ผู้ชอบธรรมที่ตายไปแล้วก็ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าทันที คนชั่วที่ตายไปก็ไปอยู่ในนรกทันที จากนั้นใครบางคนก็ถามว่า “ทำไมต้องมีการเป็นขึ้นจากตายล่ะ?” ผมจะอธิบายเมื่อเราไปถึงวิวรณ์ 20

หากคุณมีคนที่คุณรักซึ่งเชื่อพระเจ้าและตายไปแล้ว จงอย่ากังวลว่าพวกเขาอยู่ที่ไหนแล้วตอนนี้ พวกเขา กำลังหยุดพักอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซูเจ้า หากคุณเป็นทุกข์ใจเมื่อคิดถึงเรื่องการเสียชีวิต หากคุณกลัวเมื่อ

คิดถึงสุสาน จงจำไว้ว่าคุณไม่ได้กำลังไปที่สุสาน ร่างกายของคุณจะไปที่นั่น แต่วิญญาณของคุณจะกลับไปหาพระเจ้าผู้ได้ประทานมัน (ปญจ. 12:7) อย่าเป็นกังวลครับ ทันทีที่คุณหลับตาลงเมื่อเสียชีวิต ชั่วโมงที่นั่นคุณก็จะลืมตาตื่นอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า “แม้ข้าพระองค์เดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์จะไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธารพระกรของพระองค์ไล่โลมข้าพระองค์” (เพลงสดุดี 23:4) พระเยซูอยู่ที่ใด ที่นั่นก็มีความสว่าง – ไม่มีความมืดเลย พระเยซูอยู่ที่ใด ที่นั่นก็มีแต่สันติสุข – ไม่มีความกลัวเลย พระเยซูอยู่ที่ใด ที่นั่นก็เป็นสวรรค์ – และแม้แต่การผ่านเข้าไปในหุบเขาเงามัจจุราชก็ยังเป็นสวรรค์ เพราะว่าพระเยซูจะทรงอยู่กับคุณหากคุณบังเกิดใหม่แล้ว

หากคุณกลัวความตาย หากมันทำให้คุณกลัวเมื่อคิดถึงการเสียชีวิต จั้นเพื่อนรักเอ๋ย คุณก็ยังไม่ได้ประสบกับความรักที่สมบูรณ์แบบ (1 ยอห์น 4:18) “ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้ขจัดความกลัวเสีย” และหากคุณกลัวที่จะพบกับพระเจ้า จั้นผมก็กลัวว่าคุณจะใช้เวลาชั่ววินาทีกับ “คนขลาด” (วอ. 21:8) วันนี้คือวันแห่งความรอด บัดนี้คือเวลาอันชอบ จงก้มศีรษะของคุณและเชิญพระเยซูให้เข้ามาในใจของคุณ – และพระองค์จะเข้ามา!

อารมาเกตโดน

วอ. 14:14-20:

14 ข้าพเจ้าได้แลเห็น และคูเถิด มีเมฆขาว และมีผู้หนึ่งประทับบนเมฆนั้นเหมือนกับบุตรมนุษย์ สวมมงกุฎทองคำบนพระเศียร และพระหัตถ์ถือเคียวอันคม

15 และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหารร้องทูลพระองค์ ผู้ประทับบนเมฆนั้นด้วยเสียงอันดังว่า “จงใช้เคียวของพระองค์เกี่ยวไปเถิด เพราะว่าถึงเวลาที่พระองค์จะเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสุกแล้ว”

16 และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้น ได้ทรงหวัดเคียวนั้นบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ได้ถูกเกี่ยวแล้ว

17 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารบนสวรรค์ ถือเคียวอันคมเช่นเดียวกัน

18 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งผู้มีฤทธิ์เหนือไฟ ได้ออกมาจากแท่นบูชา และร้องบอกทูตสวรรค์นั้นที่ถือเคียวคมนั้นด้วยเสียงอันดังว่า “ท่านจงใช้เคียวคมของท่านเกี่ยวเก็บรวงงุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกงุ่นนั้นสุกดีแล้ว”

19 ทูตสวรรค์นั้นก็หวัดเคียวบนแผ่นดินโลก และเก็บเกี่ยวผลงุ่นแห่งแผ่นดินโลก และขว้างลงไปใบบ่ออย่างงุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า

20 บ่ออย่างงุ่นถูกย่ำภายนอกเมือง และโลหิตไหลออกจากบ่ออย่างงุ่นนั้นสูงถึงบังเหียนม้า ไหลนองไปประมาณสามร้อยกิโลเมตร

การสู้รบที่ถูกพรรณนาตรงนี้ และการสู้รบของโกกและมาโกก ซึ่งถูกพรรณนาในวิวรณ์ 20:8-9 เป็นการสู้รบสองครั้งที่แยกจากกัน การสู้รบนี้จะถูกต่อสู้ตอนใกล้สิ้นยุคความทุกข์ลำบากนั้น การสู้รบของโกกและมาโกกจะถูกต่อสู้ตอนใกล้สิ้นการครอบครองนานหนึ่งพันปีของพระเยซู เราก็พูดถึงเรื่องนั้นเพิ่มเติมเมื่อเรา

ไปถึงบทที่ 20 การสู้รบตรงนั้นคือ คีทแห่งโลหิต คีทนั้นในบทที่ 20 คือคีทแห่งไฟ ไฟจะลงมาจากพระเจ้าออกมา จากสวรรค์และเผาผลาญกองทัพเหล่านั้นของโกก

ข้อ 14 พรรณนาสิ่งที่ยอห์นได้เห็น: “ข้าพเจ้าได้แลเห็น และคูเถิด มีเมฆขาว และมีผู้หนึ่งประทับบน เมฆนั้นเหมือนกับบุตรมนุษย์ สวมมงกุฎทองคำบนพระเศียร และพระหัตถ์ถือเคียวอันคม”

ในกิจการ 1:9-11 เรามีบันทึกเรื่องราวของพระเยซูที่เสด็จขึ้นไปในเมฆก้อนหนึ่ง พวกสาวกเป็น ประจักษ์พยานถึงเหตุการณ์นี้ ชายสองคนจากสวรรค์ได้ปรากฏและกล่าวแก่พวกเขาว่า “พระเยซูของคัมภีร์ซึ่งทรง รับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีก (บนเมฆก้อนหนึ่ง) เหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์ เสด็จไปยังสวรรค์นั้น”

“เมื่อนั้นเขาจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆ ทรงฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก” (ลูกา 21:27) นี่ไม่ได้พรรณนาการรับขึ้นไปของคริสตจักร การรับขึ้นไปเกิดขึ้นในวิวรณ์ 4:1-3 และถูกพรรณนาใน 1 เธสะ โลงนิกา 4:13-17 ลูกา 21:27 และกิจการ 1:11 พรรณนาวิวรณ์... เวลานั้นเมื่อนั้นตาทุกดวงจะเห็นพระองค์... ระยะที่สองของการเสด็จมาครั้งที่สอง (วว. 1:7, 1 ธส. 1:7-10) ยอห์นเห็นเมฆก้อนหนึ่ง และบนเมฆก้อนนั้น “มีผู้หนึ่งประทับบนเมฆนั้นเหมือนกับบุตรมนุษย์” ไม่ต้องมีการคาดเดาตรงนี้ เพราะเราทราบรูปพรรณของ พระองค์ผู้กำลังประทับบนเมฆก้อนหนึ่ง: “หม่อมเป็นนรกรบของพระองค์”

พระองค์ผู้ที่จะพิพากษาคนเป็นและคนตาย (2 ทธ. 4:1) จะปรากฏบนเมฆขาวก้อนหนึ่ง พระองค์ทรง เป็นผู้ที่จะกวาดล้างแผ่นดินโลกให้พ้นจากเมล็ดพันธุ์รกรกทั้งสิ้นที่ถูกหว่านโดยปฏิบัติต่อพระคริสต์และเหล่า สมุนของเขา พระองค์จะทรงทำลายปฏิบัติต่อพระคริสต์ “ด้วยความสว่างจ้าแห่งการเสด็จมาของพระองค์” (2 ธส. 2:8) ช่างเป็นภาพที่น่าตื่นตาจริงๆ!

สักวันหนึ่งมวลชนมหาศาลบนแผ่นดินโลกจะเงยหน้าขึ้นไปในท้องฟ้าและจะเห็นเมฆขาวก้อนใหญ่... และบนเมฆนั้นพระเมษโปดกของพระเจ้าจะประทับอยู่ บนพระเศียรของพระองค์จะมีมงกุฎทองคำบริสุทธิ์อัน หนึ่ง นั่นจะเป็นภาพที่น่าตื่นตาจริงๆ! ดาเนียลทราบเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นและได้พยากรณ์ในสมัยของเขาว่า: “ข้าพเจ้า (ดาเนียล) เห็นในนิมิตกลางคืน และคูเถิด มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆใน ท้องฟ้า และท่านมาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒิฉันนั้น... ราชอาณาจักร สง่าราศี กับราชอาณาจักร ก็ได้มอบให้แก่ท่าน...” (ดาเนียล 7:13, 14) ในพระคำเหล่านี้ดาเนียลได้เห็นและบันทึกสิ่งที่ยอห์นเห็นและบันทึกไว้ในวิวรณ์ พระเยซู จะเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกนี้ พระบาทของพระองค์จะยืนอยู่บนภูเขามะกอกเทศ (ศคย. 14:4) พระองค์จะ เสด็จมาเพื่อพิพากษาประชาชาติต่างๆ (มัทธิว 25:31, 32)

พระเมษโปดกผู้ประทับบนเมฆขาวก้อนนั้นทรงมี “เคียวคมอันหนึ่ง” พระองค์จะเสด็จมาในการ พิพากษา เพื่อเกี่ยวผลแห่งแผ่นดินโลก ผลเก็บเกี่ยวแห่งบาปก็สุกเต็มที่แล้ว และถึงเวลาที่เกี่ยวแล้ว เมื่อพระ เยซูเสด็จมาในการรับขึ้นไป พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับ “เสียงแตร” เสียงตะโกลนนั้นจะกล่าวว่า “จงขึ้นมา บนนี้เถิด!” (วว. 4:1) แต่ตรงนี้พระองค์เสด็จมาพร้อมกับเคียวคมอันหนึ่งในพระหัตถ์ของพระองค์ (เคียวเป็น อุปกรณ์ที่ถูกใช้ในการเกี่ยวเกี่ยววัชพืชจำพวกข้าว และยังมีคนใช้กันอยู่ในพื้นที่ห่างไกลของประเทศอาหรับวัน นี้) พระเมษโปดกกำลังจะเกี่ยว “ผลแห่งแผ่นดินโลก” พระองค์จะทรงแยกข้าวละมานออกจากข้าวสาลี – และ

นั่นจะเป็นเวลาแห่งโลหิต...สายธารแห่งโลหิต แต่เราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วก็ไม่มီးอะไรที่จะต้องกังวลเลย คริสตจักรจะไม่อยู่ที่นี้ (ว. 3:10; 1 ธส. 5:9)

ในข้อ 15 ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏตัว ทูตสวรรค์องค์นี้ออกมาจากพระวิหาร โดยร้องเสียงดังและกล่าวแก่พระองค์ผู้ประทับอยู่บนเมฆก่อนนั้นว่า “จงใช้เคียวของพระองค์เกี่ยวไปเถิด เพราะว่าถึงเวลาที่พระองค์จะเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสุกแล้ว” ช่างเป็นถ้อยคำที่น่ากลัว! ช่างเป็นคำประกาศที่ยิ่งใหญ่!

ทูตสวรรค์องค์นั้นที่ยืนอยู่บนบกและบนทะเลได้ประกาศว่า “จะไม่มีใครล่าช้าอีกต่อไปแล้ว” (บทที่ 10) สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว พระเจ้าจะทรงทำให้ความอธรรมแห่งแผ่นดินโลกและการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์สิ้นสุดลง

ข้อ 16: “และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้น ได้ทรงตัดเคียนั้นบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ได้ถูกเกี่ยวแล้ว”

แน่นอนว่าเราไม่จำเป็นต้องคาดเดาว่าเหตุการณ์เหล่านี้กำลังเกิดขึ้นที่ไหน มันถูกกล่าวอย่างชัดเจนว่าพวกมันเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกนี้เลย เมื่อพระเมฆโปกดของพระเจ้าทรงตัดเคียวของพระองค์เพื่อเก็บเกี่ยวผลของแผ่นดินโลก จะเกิดภัยพิบัติต่างๆ ความเจ็บปวดต่างๆจะมาสู่แผ่นดินโลกในแบบที่ไม่เคยมีใครรู้จักมาก่อน มนุษย์จะ “กัถลินของตนด้วยความเจ็บปวด” (ว. 16:10) ในระหว่างช่วงเวลานี้เองหญิงแพศยาคนสำคัญที่นั่งอยู่บนสัตว์ร้ายนั้นก็ถูกลอดความเยอหยิ่งของนางและความจองหองของนาง นางเต็มไปด้วยความทรนทาน, การถูกเผา, ความโศกเศร้า, ความปวดร้าว, วิบัติ, ความทุกข์โศก

ในข้อ 17 ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏตัวออกมาจากพระวิหารซึ่งอยู่ในสวรรค์ และเขาก็มีเคียวคมอันหนึ่งเช่นกัน ในข้อ 18 ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากแท่นบูชา และนี่คือทูตสวรรค์แห่งไฟ เขาร้องด้วยเสียงอันดังแก่ผู้ถือเคียวคมอันนั้นว่า “ท่านจงใช้เคียวคมของท่านเกี่ยวเก็บพวงองุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกองุ่นนั้นสุกดีแล้ว”

มีทูตสวรรค์หกองค์ถูกกล่าวถึงในบทที่ 14: ข้อ 6, 8, 9, 15, 17 และ 18 ทูตสวรรค์เหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงในข้อ 15 และ 17 มาจากพระวิหารซึ่งเป็นที่ยกขึ้นเหล่านั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าถูกเทออก (ว. 16:1) จงสังเกตว่ามีทูตสวรรค์หกองค์ถูกกล่าวถึงตรงนี้ – ตัวเลขของมนุษย์คือ หก หกยังไม่ถึงความสมบูรณ์ครบถ้วน – เลขที่สมบูรณ์แบบคือ เจ็ด ทูตสวรรค์หกองค์นี้เกี่ยวข้องกับภารกิจต่างๆของมนุษย์บนพื้นพิภพให้สำเร็จ

จำดวงวิญญาณเหล่านั้นของผู้พลีชีพในวิวรณ์ 6:9-11 ได้ไหมครับ? พวกเขาบอกว่า “อีกนานเท่าใด?” พวกเขาถูกรับปากว่าพระพิโรธของพระเจ้าจะถูกเทออก แต่พวกเขาถูกสั่งให้หยุดพักต่อไปอีกหน่อย บัดนี้พระพิโรธของพระเจ้ากำลังจะถูกเทออกเหนือชาติเหล่านั้นบนแผ่นดินโลกนี้แล้ว แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์กล่าวถึงการยอมรับของพระเจ้า (อ่านเลวีนิติ 1 และเอเสเคียล 9:2) ทูตสวรรค์จากแท่นบูชานั้นร้องเรียกด้วยเสียงอันดัง มันเป็นการร้องเรียกแบบเร่งด่วน... แบบที่จะล่าช้าไม่ได้แล้ว: “จงเกี่ยวเก็บพวงองุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกองุ่นนั้นสุกดีแล้ว” พร้อมทั้งจะถูกเกี่ยวเก็บแล้วและรอไม่ได้ เพลงสดุดี 80:8 บ่งบอกว่าเถาองุ่น

แต่แห่งแผ่นดินโลกนั้น คือ ประชาชาติอิสราเอล ประชาชาติอิสราเอลแห่งสมัยโบราณคือเถาองุ่นที่ถูกนำออกมาจาก อียิปต์...ระบบที่ออกผลของพระเยซูฮาวาห์บนแผ่นดินโลก

ในอิสยาห์ 5: 2-4 เราเรียนรู้ว่าประชาชาติอิสราเอลออก “ลูกองุ่นเปรี้ยว” ในเยเรมีย์ 2:21 เราเรียนรู้ว่า เถาองุ่นของพระเจ้าได้เสื่อมทรามลงจนกลายเป็นเถาแปลกไปแล้ว ประชาชาติอิสราเอลจึงถูกกันไว้ต่างหากโดย พระเจ้าเพื่อที่จะถูกแทนที่โดย “เถาองุ่นแท้” ... พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้เดียวที่ทรงเกิดผลอันเป็นที่พอพระทัยต่อ พระเจ้าพระบิดา (ยอห์น 15: 1-10) เครื่องหมายของความเป็นสาวกที่แท้จริงคือ การเป็นกิ่งที่เกิดผล และไม่ใช้เป็นแค่กิ่งๆหนึ่งเท่านั้น พระเยซูทรงเป็นเถาองุ่นแท้จากสวรรค์ ปฏิบัติต่อพระคริสต์เป็นเถาองุ่นปลอมที่ ออกลูกองุ่นเปรี้ยวที่จะต้องถูกเกี่ยวและถูกทำลายเสีย

สำนวน “เถาองุ่นแห่งแผ่นดินโลก” หมายถึงระบบศาสนาทั้งหมดในวิถีชีวิตที่จะมานั้น เมื่อแผ่นดินโลก จะถูกเกี่ยวตอนใกล้สิ้นยุคความทุกข์ลำบากนั้น ลูกองุ่นเหล่านั้นสุกเต็มที่พร้อมสำหรับการพิพากษาแล้ว พวก มันถูกรวบรวมเป็นพวงๆและถูกโยนลงไปในบ่อย่ำองุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า ระบบศาสนาที่ยิ่ง ใหญ่เหล่านั้นแห่งแผ่นดินโลกซึ่งถูกนำโดยปฏิบัติต่อพระคริสต์และเหล่าสมุนของเขาจะถูกจัดการอย่างไม่ยั้ง โดยพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ข้าวละมานเหล่านั้นจะถูกเก็บรวบรวม (มธ. 13:40-42) กิ่งเหล่านั้นที่ไม่ออกผลจะถูกเผาไฟ (ยอห์น 15:6) นั่นจะเป็นวันแห่ง “การแก้แค้นแห่งพระเจ้าของเรา” จงหมายเหตุพระคำข้อนี้: “ทำไมเครื่องทรงของ พระองค์จึงสีแดง และเสื้อผ้าของพระองค์เหมือนกับของคนที่ย่ำในบ่อย่ำองุ่น “เราได้ย่ำบ่อองุ่นแต่ลำพัง และ ไม่มีใครจากชนชาติทั้งหลายอยู่กับเราเลย เราจะย่ำมันด้วยความโกรธของเรา เราเหยียบมันด้วยความพิโรธของ เรา โลหิตของเขาจะพรมอยู่บนเสื้อผ้าของเรา และเราจะทำให้เสื้อผ้าของเราเปื้อนหมด เพราะวันแก้แค้นอยู่ใน ใจของเรา และปีแห่งการไถ่ของเราได้มาถึง” (อิสยาห์ 63:2-4)

ศาสตพยากรณ์ท่านนั้นทูลถามว่า “ทำไมเครื่องทรงของพระองค์จึงสีแดง?” พระเยซูตรัสตอบว่า “เราได้ย่ำบ่อองุ่น!”

ทูตสวรรค์องค์นั้นตัวเดียวของตนเกี่ยว และเถาองุ่นแห่งแผ่นดินโลกก็ถูกเก็บรวบรวม ถูกโยนลงไปใน บ่อย่ำองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า บ่อย่ำองุ่นนั้นถูกย่ำโดยพระเยซูฮาวาห์ และโลหิตนั้น (ไม่ใช่เหล้าองุ่นหรือ น้ำองุ่น) ก็ออกมาจากบ่อย่ำองุ่นนั้นจนถึงบังเหียนม้าเป็นระยะทางประมาณสามร้อยกิโลเมตร...ซึ่งรวมกัน เท่ากับโลหิตประมาณสองร้อยไมล์

เยรูซาเล็มคือเมืองนั้นที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้ หุบเขานั้นคือ อารมาเกตดอน ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของกรุง เยรูซาเล็ม ณ ที่นั่นเองพระพิโรธของพระเจ้าจะถูกเทออก “บ่อย่ำองุ่นนั้นเต็มแล้ว” (โยเอล 3:13) ช่างเป็นวัน ที่ยิ่งใหญ่! ช่างเป็นศึกที่ยิ่งใหญ่! ช่างเป็นแม่น้ำสายใหญ่! โลหิตลึกลับทุกฟุต ยาวสองร้อยไมล์ กว้างสิบไมล์! ช่าง เป็นภาพที่น่ากลัวจริงๆ!

นี่คือศึกอันน่ากลัวที่ถูกพรรณนาไว้ในโยเอล 3:9-14, วิวรรณ์ 16:14, วิวรรณ์ 19:19 เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ มีศูนย์กลางของพวกมันอยู่ในปาเลสไตน์ ความชั่วของแผ่นดินโลกจะรวมตัวกันอยู่ที่นั่น กล่าวในแง่ศาสนาแล้ว

ปาเลสไตน์เป็นศูนย์กลางแห่งแผ่นดินโลกมาโดยตลอด สัตว์ร้ายนั้นและผู้พยากรณ์เท็จเจอกับหายนะของตุนที่
นั้น โลกและกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะเจอกับจุดจบของตุนที่นั้น (เอเสเคียล บทที่ 38 และ 39)

การสำเร็จครบถ้วนแห่งการกระทำกิจของพระเจ้ากับเหล่าคนชั่วแห่งแผ่นดินโลก ตามที่ถูกแสดงออก
ในการเก็บเกี่ยวผลลงนั้น จะมีศูนย์กลางอยู่ในปาเลสไตน์ และไม่ถูกจำกัดอยู่แค่อิสราเอลเท่านั้น แต่รวมถึง
ประชาชาติอื่นๆด้วย ชาวโลกวันนี้กำลังจับตาดูอิสราเอลและพื้นที่ปาเลสไตน์ ขณะที่ผมกล่าวถ้อยคำเหล่านี้ให้
คนเขียนก็มีหลายประชาชาติที่อยากที่จะตะครุบเข้าไปใส่ปาเลสไตน์ พวกเขาหนีเกลียดชังพวกยิว, พวก
คอมมิวนิสต์เกลียดชังพวกเขา... พวกเขาถูกเกลียดชังโดยคนหลายล้านคนทั่วโลก แต่ประชาชาติต่างๆอย่าง
อเมริกาและอังกฤษคอยขัดขวางเหล่าศัตรูของอิสราเอลมิให้ทำลายประชาชาตินั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อการรับขึ้น
ไปเกิดขึ้นและประชากรของพระเจ้าจากไปแล้ว ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ก็จะเข้ามามีอำนาจและประเทศ
อิสราเอลก็จะเป็นลูกไก่ในกำมือของพญามาร เขาจะทำพันธสัญญากับคนเหล่านั้นเมื่อเขาปรากฏตัวเป็นครั้ง
แรก แต่เขาจะหักพันธสัญญานั้นเสียในตอนกลางของยุคความทุกข์ลำบากนั้น ช่วงสามปีครึ่งหลังจะเป็นเวลา
แห่งความตายอันนองเลือด

ขอให้ผมสรุปสิ่งที่เราได้ศึกษาไปแล้วจนถึงขณะนี้:

ยอห์นอยู่บนเกาะปีทมอสเพราะคำพยานของเขา เขาถูกสั่งให้เขียนลงในหนังสือเล่มหนึ่ง คือสิ่งต่างๆที่
เขาได้เห็นแล้ว, สิ่งต่างๆที่เขา*กำลังมองดูอยู่*, และสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้น*ในอนาคต* เขาทำตามที่ถูกสั่ง เขาเขียน
เกี่ยวกับนิมิตที่เขาได้เห็นแล้ว เขาเขียนเกี่ยวกับยุคคริสตจักรที่เขามีชีวิตอยู่ในยุคนั้น และในบทที่ 4:1-3 เขาก็
ย้ายจากแผ่นดินโลกไปยังสวรรค์เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น

ในบทที่สี่ เราเห็นบรรดาผู้ที่ถูกไล่แล้วอยู่รอบพระที่นั่งที่ถูกล้อมรอบด้วยรุ้งนั้น – บัลลังก์พิพากษา
สำหรับผู้เชื่อทั้งหลาย ซึ่งเป็นที่ๆเราจะได้รับบำเหน็จสำหรับการทำหน้าที่คนต้นเรือนของเรา (1 คร. 3:11-15)

บทที่ห้ากล่าวถึงหนังสือม้วนที่มีตราประทับเจ็ดดวงซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการไล่แผ่นดินโลก ยอห์นรำไห้
เพราะว่าไม่มีผู้ใดถูกพบว่าคุณจะคลี่หนังสือม้วนนั้นออก แต่พระเมษโปดกทรงมีชัยชนะ...สิงโตแห่งตระกูลยู
ดาห์ทรงคลี่หนังสือม้วนนั้นออก

ในบทที่หกเรามีการเริ่มต้นของการแกะตราประทับเหล่านั้น ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ขี่ม้าขาวออกมา –
สัญลักษณ์แห่งสันติภาพ เขาเป็นตัวปลอม เขามีคันทวนอันหนึ่งและไม่มีลูกธนูสักดอก แต่ม้าขาวของเขาก็กลับ
เปลี่ยนเป็นม้าแดงในไม่ช้า

บทที่เจ็ดกล่าวถึงการประทับตรามิชชันนารี 144,000 คนนั้น และในตอนท้ายของบทนี้มีการเปิดเผย
ว่ามวลชนมหาศาลได้รับความรอดผ่านการรับใช้ของ 144,000 คนนี้

ในบทที่แปดตราประทับดวงที่เจ็ดถูกแกะออก และความสยดสยองต่างๆภายใต้ตราประทับนั้นก็นำ
กล่าวเหลือเกินจนถึงสวรรค์ชั้นหนึ่งเจียบอยู่เป็นเวลาครึ่งชั่วโมง ตราสี่คันจากเจ็ดคันนั้นถูกบันทึกไว้ดังนี้

บทที่เก้าขึ้นต้นด้วยแตรคันที่ห้าและวิบัติอันแรก ส่วนท้ายของบทนี้เปิดเผยการเป่าแตรคันที่หก

บทที่สิบให้เราเห็นภาพทูตสวรรค์องค์หนึ่ง (พระเยซู) ที่ถือหนังสือม้วนเล็กนั้น... หนังสือม้วนอัน

เดียวกันกับในบทที่ห้า ยกเว้นว่าตราประทับเหล่านั้นถูกแกะออกไปหมดแล้วและบัดนี้หนังสือม้วนนี้ก็คลี่เปิดอยู่

ในบทที่สิบเอ็ดเราได้เห็นพยานทั้งสองของพระเจ้า – โมเสสและเอลียาห์ พวกเขาได้พยากรณ์ในช่วงครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากนั้น พวกเขาไม่อาจถูกทำลายได้จนกว่าการรับใช้ของพวกเขาจะเสร็จสิ้น ซึ่งพอถึงตอนนั้นพวกเขาก็ถูกฆ่าตายและศพของพวกเขาอนอยู่ในถนเป็นเวลาสามวันครึ่ง จากนั้นศพของพวกเขาก็ถูกทำให้เป็นขึ้นและถูกรับขึ้นไปในหมู่เมฆเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า และแตรคันที่เจ็ดซึ่งเป็นคันสุดท้ายก็ถูกเป่า

ในบทที่สิบสองเรามีการพิพากษาซึ่งต่อเนื่องมาภายใต้แตรคันที่เจ็ด มีสงครามในสวรรค์ และในบทนี้เราเห็นบุคคลเจ็ดจำพวก

ในบทที่สิบสามสัตว์ร้ายทั้งสองนั้นปรากฏตัว – ตัวหนึ่งเป็นผู้เผด็จการทางการเมือง และอีกตัวหนึ่งเป็นผู้เผด็จการทางศาสนา

ในบทที่สิบสี่เราเห็นพระเมฆโปดกประทับอยู่บนเมฆขาวก้อนหนึ่ง และการเสด็จมาของพระเยซูเจ้าในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่ เพื่อที่จะเทศความกริ้วของพระองค์ลงบนบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก หายนะของบรรดาผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายนั้นถูกให้ไว้ในบทนี้

ที่ออกมาจากแตรคันที่เจ็ดนี้ คือชนทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งเป็นการพิพากษาสุดท้ายของพระเจ้าที่มีต่อแผ่นดินโลกนี้ พอสิ้นสุดชนทั้งเจ็ดนี้ ปฏิบัติต่อพระคริสต์และระบบต่างๆของเขาก็จะถูกปราบลงเป็นนิตย์ ถูกทำลายเสียอย่างสิ้นเชิง และสัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จจะถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน

วิวรณ์ – บทที่สิบห้า

ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย

วว. 15:1-8:

1 ข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญในสวรรค์อีกประการหนึ่ง ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด คือมีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ ถือภัยพิบัติเจ็ดอย่าง อันเป็นภัยพิบัติครั้งสุดท้าย เพราะว่าพระพิโรธของพระเจ้าสิ้นสุดลงด้วยภัยพิบัติเหล่านั้น

2 ข้าพเจ้าเห็นเป็นเหมือนทะเลแก้วปนไฟ และบรรดาคนที่มิชยต่อสัตว์ร้าย และรูปของมัน และเครื่องหมายของมัน และเลขประจำชื่อของมัน ยืนอยู่บนทะเลแก้วนั้น พวกเขาถือพิณเขาคู่ของพระเจ้า

3 เขาร้องเพลงของโมเสส ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเพลงของพระเมซีโปดกว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งปวง วิธีทางทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง

4 โอ ข้าแต่องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า มีผู้ใดบ้างที่จะไม่ยำเกรงพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการจำเพาะพระพักตร์พระองค์ เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์ปรากฏแจ่มแจ้งแล้ว”

5 ต่อจากนั้นข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระวิหารของพลับพลาแห่งสักขีพยานในสวรรค์เปิดออก

6 และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ถือภัยพิบัติทั้งเจ็ด ได้ออกมาจากพระวิหารนั้น นุ่งห่มผ้าป่านสีขาวและบริสุทธิ์ และคาดรัดประคดทองคำ

7 และสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัวนั้นได้อาخذขันทองคำเจ็ดใบเต็มด้วยพระพิโรธของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ส่งให้แก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น

8 และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันซึ่งมาจากสง่าราศีของพระเจ้า และจากฤทธานุภาพของพระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้นได้ จนกว่าภัยพิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นจะได้สิ้นสุดลง

บทที่สิบห้าเป็นบทที่สั้น แต่เป็นบทที่มีความสำคัญมากๆ ในบทนี้เราจะเห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดที่มีภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย ยอห์นเห็นนิมิตเรื่องทูตสวรรค์เหล่านั้นที่ถือขามเหล่านั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ในวิวรณ์ 12:1 ยอห์นได้เห็นนิมิตยิ่งใหญ่ในสวรรค์... ผู้หญิงคนหนึ่ง ในวิวรณ์ 12:3 เขาได้เห็นหมายสำคัญอีกประการหนึ่ง... พญานาคสีแดงตัวหนึ่ง คราวนี้ในวิวรณ์ 15:1 มีหมายสำคัญอีกประการหนึ่ง... ซึ่งหมายสำคัญนี้ “ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด” สิ่งที่ทำให้หมายสำคัญลำดับที่สามนี้ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาดเหลือเกินก็คือว่า “พระพิโรธอันเต็มเปี่ยมของพระเจ้า” กำลังจะถูกเทออกลงบนเหล่าผู้ที่ข่มเหงหญิงนั้น (ชนชาติอิสราเอล)

มีทูตสวรรค์อยู่สามกลุ่มในจำนวนที่แตกต่างกันที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือวิวรณ์:

1. วิวรณ์ 7:1 กล่าวถึง ทูตสวรรค์สี่องค์
2. วิวรณ์ 8:2, 15:1 และ 16:1 กล่าวถึง ทูตสวรรค์เจ็ดองค์

3. วิวรรณ์ 21:12 กล่าวถึงทูตสวรรค์สิบสององค์

ทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นที่มีเศียรเจ็ดคั่นนั้นต้องเป็นทูตสวรรค์ที่มียศสูงมาก ๆ อย่างไม่มีข้อสงสัย: “พวกเขา ยืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า” ไม่มีกล่าวเช่นนี้เกี่ยวกับทูตสวรรค์ที่ถือชั้นเหล่านั้นในบทที่เราศึกษากันอยู่นี้ ชั้นเหล่านั้นที่ถูกถือโดยทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดนี้เต็มเปี่ยมไปด้วยโทสะอันเต็มเปี่ยมแห่งพระพิโรธของพระเจ้า และ พวกเขาพร้อมแล้วที่จะเทโทสะนี้ลงบนแผ่นดินโลก การเทชั้นเหล่านี้่ออกจริงๆ เริ่มต้นในบทที่ 16:1

หลังจากที่ชั้นเหล่านั้นแห่งโทสะของพระเจ้าถูกเทออกจนหมดแล้ว พระเยซูก็เสด็จมาในเปลวเพลิง เพื่อแก้แค้นคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า นี่เป็นเวลาที่นัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จมาด้วย พระองค์เองเพื่อที่จะทำให้การพิพากษาเสร็จสิ้นต่อความอธรรมของบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก นัยน์ตา ทุกดวงจะเห็นพระองค์ และทุกตระกูลแห่งแผ่นดินโลกจะรู้ว่าให้เพราะพระองค์ (วิว. 1:7)

ในข้อ 2 ยอห์นเห็นทะเลแก้วปนไฟ และคนเหล่านั้นที่ได้ชัยชนะเหนือสัตว์ร้ายนั้น เห็นอรูปจำลองของเขา เห็นเครื่องหมายของเขาและเลขประจำชื่อของเขากำลังยืนอยู่บนทะเลแก้วนั้น “ถือพิณเขาคู่ของ พระเจ้า”

ในวิวรรณ์ 13 เราได้ศึกษาสัตว์ร้ายนั้นและฤทธิ์อำนาจของเขาแล้ว เขาได้ออกไปมีชัยชนะและเข่นฆ่าคน ทั้งปวงที่ไม่ยอมบูชาเขาและที่ไม่ยอมรับเครื่องหมายของเขา ในเวลานั้นเขาเปี่ยมด้วยชัยชนะเหนือวิสุทธิชน เหล่านั้น เขาเข่นฆ่าคนเหล่านั้นเป็นล้านๆคน แต่บัดนี้คนเหล่านั้นทั้งหมดที่ถูกฆ่าพลีชีพโดยเขาก็เป็นผู้มีชัยชนะ อยู่เบื้องสูงแล้ว และสัตว์ร้ายนั้นก็กำลังจะรับการแก้แค้นอันเต็มเปี่ยมของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

พระคัมภีร์ไม่มีข้อบกพร่อง – ไม่มีช่องโหว่ ไม่มีจุดอ่อน ยอห์นได้เห็น “เป็นเหมือน (มันปรากฏเหมือน กับเป็น) ทะเลแก้วปนไฟ” นั่นคงเป็นภาพที่น่าดูขมขื่นนัก! ในบทที่ 4 ยอห์นได้เห็น “ทะเลแก้วดูเหมือน แก้วผลึก” ทะเลนั้นไม่มีผู้ใดจับจองพื้นที่ตอนที่ยอห์นได้เห็นมันในบทที่ 4 แต่ตรงนี้เราเห็นคนเหล่านั้นที่ได้มี ชัยชนะเหนือสัตว์ร้ายนั้นแล้ว พวกเขา กำลังยืนอยู่บนทะเลนั้นและพวกเขามีบางสิ่งอยู่ในมือของตน: “พิณเขาคู่ ของพระเจ้า” จะมีดนตรี – ดนตรีในแบบที่หูของเราไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย!

กรุณาหมายเหตุ: คนเหล่านี้กำลังยืนอยู่ ตำแหน่งของพวกเขาบ่งบอกถึงชัยชนะ พวกเขาประทับตรา คำพยานของตนด้วยโลหิตแห่งชีวิตของตน บัดนี้พวกเขาเป็นผู้มีชัยแล้ว พวกเขา มี “พิณเขาคู่ของพระเจ้า” และพวกเขาจะร่วมแบ่งปันมงกุฎของผู้พลีชีพ (อ่านฮีบรู 2:12 และอพยพ 15) คุณนึกภาพออกไหมถึงดนตรีนั้น ที่จะมาจากเหล่านักดนตรีแห่งสวรรค์หมู่ใหญ่ในที่เล่นพิณเขาคู่ของพระเจ้า? มันจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่ขนาดไหน สำหรับหมู่ชนที่มีชัยชนะเหล่านี้เมื่อพวกเขาอยู่บนทะเลแก้วที่เจียบสงบปนด้วยไฟ!

ข้อ 3 เปิดเผยบทเพลงนั้นที่พวกเขาบรรเลงและขับร้อง: “เขาร้องเพลงของโมเสส ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของ พระเจ้า และเพลงของพระเมษโปดก ว่า “ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชาภิเษก ของพระองค์ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งปวง วิถีทางทั้งหลายของ พระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง”

บทเพลงของโมเสสเฉลิมฉลองการช่วยให้พันธอันเปี่ยมอานุภาพของพระเจ้าที่กระทำแก่ชนชาติ อิสราเอลประชากรของพระองค์ – ผู้ถูกเลือกสรรของพระเจ้า บทเพลงของพระเมษโปดกเฉลิมฉลองการไถ่

ยิ่งใหญ่ซึ่งถูกซื้อโดยพระเมฆโปตกบนกลโกธาโดยการหลั่งพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐยิ่งของพระองค์อย่างเปี่ยมชัยชนะ และหากพระเมฆโปตกของพระเจ้ามิได้ทรงสละวางชีวิตของพระองค์ หากพระองค์มิได้ทรงหลั่งพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระองค์ โลหิตที่ถูกถวายโดยมหาบุโรหิตในสมัยภาคพันธสัญญาเดิมก็คงเปล่าประโยชน์ โลหิตทั้งหมดแห่งภาคพันธสัญญาเดิมล้วนขึ้นไปยังพระโลหิตของพระเมฆโปตก เหล่าวิสุทธิชนสมัยภาคพันธสัญญาเดิมตั้งตาคอยการหลั่งพระโลหิตนั้น ขณะที่พวกเรามองย้อนกลับไปยังกลโกธา หากไม่มีพระโลหิตนั้นก็คงไม่มีความรอด ฮีบรู 9:22: “ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย” 1 ยอห์น 1:7 วรรคหลัง: “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ (ของพระเจ้า) ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น”

ถ้อยคำเปิดของบทเพลงนี้คือ “พระราชกิจของพระองค์ยิ่งใหญ่และมหัศจรรย์นัก!” ถ้อยคำเหล่านี้ก็ปรากฏในข้อหนึ่งเช่นกัน...ยอห์นได้เห็นหมายสำคัญหนึ่งซึ่ง “ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด”... ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาดเพราะชัยชนะอันใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นักซึ่งมิได้แก่ผ่านทางความสำเร็จนั้นที่ยอห์นได้เห็น ในข้อ 1 หมายสำคัญแห่งการพิพากษาเหล่านั้นที่ปิดท้ายก็ “ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด” และในข้อ 3 พระราชกิจเหล่านั้นของพระเจาก็ “ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก” เช่นกัน การเทศน์เหล่านั้นแห่งพระพิโรธออกมาจะเกิดขึ้นเพียงช่วงสั้นๆ – แต่มีฤทธิ์เดชที่พิเศษ น่าทึ่งและมหัศจรรย์

พระราชกิจนี้ถูกยกให้เป็นฝีมือของพระเยโฮวาห์...พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์... พระผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ผู้ทรงดำรงอยู่โดยพระองค์เอง ผู้ทรงเป็นอยู่ “ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล” (เพลงสดุดี 90:1, 2) การพิพากษาเหล่านั้นในชั้นเหล่านั้นน่ากลัวยิ่งนัก ถ้อยคำนี้อาจพรรณนาความเจ็บปวด, วิบัติ, ความปวดร้าว, ความทุกข์โศกที่พวกมันจะนำมาให้ แต่การพิพากษาเหล่านั้นก็ “แท้จริงและชอบธรรม” พระเจ้าทรงกระทำกิจในความชอบธรรม – ไม่ว่าจะกับประชากรของพระองค์เอง, เหล่าศัตรูของพระองค์ หรือผู้ใดก็ตาม พระเจ้าจะไม่สัตย์จริงไม่ได้ พระองค์จะไม่ชอบธรรมไม่ได้ การพิพากษาของพระองค์นั้นชอบธรรม

ในส่วนท้ายของข้อ 3 เราอ่านว่า “ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งปวง” คำกรีกตรงตัวตรงนี้ควรอ่านว่า “ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งหลาย” พระเยซูไม่ใช่พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งปวง เราทั้งหลายเป็นอวัยวะต่างๆแห่งพระกายของพระองค์ – เราเป็นคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ แต่พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล, พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย, พระมหากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก, พระมหากษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งปวง ไม่มีที่ใดที่พระองค์ทรงถูกเรียกในพระคัมภีร์ว่าเป็นพระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งหลาย พวกเราที่เป็นวิสุทธิชนจะครอบครองกับพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ในยุคพันปี อ่าน 1 โครินธ์ 4:8, 6:2-3 และวิวรณ์ 1:6

ประชาชาติเหล่านี้กำลังจะถูกจัดการในโทสะสุดท้ายและการพิพากษาอันชอบธรรม ด้วยเหตุนี้ พระเยซูคริสต์จึงทรงถูกประกาศว่าเป็น “กษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งหลาย” พระองค์จะทรงปราบการปกครองและการขัดขืนทั้งปวงของศัตรู (ยรม. 10:7)

ข้อ 4: “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีผู้ใดบ้างที่จะไม่ยำเกรงพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการจำเพาะพระพักตร์พระองค์ เพราะว่าการศึกษาของพระองค์ปรากฏแจ่มแล้ว”

ในพระคำข้อนี้เรามีเหตุผลสามประการที่ว่าทำไมคนทั้งปวงจึงควรยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์:

1. “เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์” คำฮีบรูตรงนี้บ่งบอกว่าพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นทรงคู่ควรกับการนมัสการ ประชาชาติเหล่านั้นได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นเรื่อยมาจนถึงบัดนี้ เสียงร้องประกาศแก่ประชาชาติเหล่านั้นคือ “จงยำเกรงพระเจ้า!”

2. “ประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการจำเพาะพระพักตร์พระองค์” ประชาชาติทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกตั้งแต่อดีตไม่เคยนมัสการจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และพวกเขาทุกคนจะไม่มีวันนมัสการจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าจนกระทั่งถึงเวลานี้ แต่มีวันหนึ่งที่จะมาเมื่อประชาชาติทั้งปวงจะก้มกราบลงแทบพระบาทของพระองค์ (ศคย. 14:16, 17; อีสยาห์ 2:2-4, 56:6, 7; เพลงสดุดี 100 และเพลงสดุดี 148)

3. “การศึกษาต่างๆของพระองค์ (ความชอบธรรมต่างๆของพระองค์) ปรากฏแจ่มแล้ว” กรุณาหมายเหตุความเป็นพหูพจน์ของคำว่า “การศึกษาต่างๆ” ซึ่งบอกเป็นนัยถึงการกระทำต่างๆที่ขอบธรรมของพระเจ้าในการศึกษาเหล่านี้ที่น่ากลัว, น่าสยดสยองที่มีอยู่ในชั้นเหล่านั้นแห่งพระพิโรธ ตรงนี้พระเจ้ากำลังประกาศพระองค์เองว่าขอบธรรมในการศึกษา – และแน่นอนว่านั่นเป็นเหตุผลที่เพียงพอที่ชนชาติทั้งปวงจะยำเกรงพระเจ้า “โอ้ พระเจ้า ขอทรงจัดการกับข้าพระองค์ในความเมตตา!” คือคำอธิษฐานแบบถ่อมใจของผม ผมแสวงหาความเมตตาของพระเจ้า... พระคุณของพระเจ้า... *ไม่ใช่สิ่งที่ผมสมควรได้รับอย่างสาสม*

ข้อ 5-7: “ต่อจากนี้ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระวิหารของพลับพลาแห่งสักขีพยานในสวรรค์เปิดออก และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ถือถ้วยพิบัติทั้งเจ็ด ได้ออกมาจากพระวิหารนั้น นุ่งห่มผ้าป่านสีขาวและบริสุทธิ์ และคาดรัดประคดทองคำ และสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัวนั้นได้อาخذทองคำเจ็ดใบเต็มด้วยพระพิโรธของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ส่งให้แก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น”

“ต่อจากนี้” ในข้อห้า จงหมายเหตุช่วงหยุดพัก... การเปลี่ยนขั้นตอนในการศึกษาเหล่านั้น ชั้นเหล่านั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าอยู่ในกลุ่มของพวกเขาเอง สองสิ่งเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชั้นเหล่านั้นแตกต่างจากการศึกษาแห่งตราประทับและแดรเหล่านั้น:

1. *พระที่นั่งในสวรรค์* เป็นแหล่งที่มาของการศึกษาแห่งตราประทับและแดรเหล่านั้น แต่พระวิหารเป็นแหล่งที่มาของชั้นเหล่านั้น พระวิหารเข้ามาแทนที่พระที่นั่งในการศึกษาแห่งชั้นเหล่านั้น ซึ่งเป็นการเปิดตัวการศึกษาที่รุนแรงมากยิ่งขึ้นกว่าที่มีใครเคยพบเห็นบนแผ่นดินโลกนี้ ชั้นเหล่านี้ซึ่งเต็มล้นด้วยการศึกษามาจากพระเจ้าในลักษณะเฉพาะตัวที่บริสุทธิ์และขอบธรรมของพระองค์
2. ชั้นเหล่านี้บรรจุพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อระบบต่างๆแห่งความชั่วร้าย ซึ่งครองอำนาจอยู่บนแผ่นดินโลกเวลานั้น และการเทชั้นเหล่านั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าออกจะหมายถึงการสำเร็จเสร็จสิ้นของอำนาจชั่วร้ายทั้งปวงบนแผ่นดินโลกนี้ การศึกษาต่างๆของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าคนชั่วและระบบต่างๆของพวกเขากำลัง

ถูกทำให้สำเร็จครบถ้วนเพื่อที่ว่ายุคพันธพิงจะสามารถเริ่มต้นได้ และเมื่อนั้นจะมีสันติภาพบนแผ่นดินโลกและสันถวไมตรีแก่มนุษย์ทั้งหลายเป็นเวลานานหนึ่งพันปีอันเปี่ยมสง่าราศีแห่งสันติภาพ

ในข้อ 5 เราเรียนรู้ว่ายอห์นได้เห็นพระวิหารของพลับพลาแห่งสักขีพยานในสวรรค์*เปิดออก* ตั้งแต่วิวรณ์ 11:19 จนถึงวิวรณ์ บทที่ 19 มันคือ “*พระวิหารในสวรรค์*” ที่การกระทำบนแผ่นดินโลกออกมาจากที่นั่น และไม่ใช่*พระที่นั่ง* ตรงนี้ – และในวิวรณ์ 11:19 เช่นกัน – พระวิหารที่ยอห์นเห็นนั้นอยู่ในสวรรค์ และเปิดอยู่ พระวิหารในสวรรค์เป็นที่พำนักของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้า

ในวิวรณ์ 11:19 หีบพันธสัญญาอันถูกพบเห็น หีบนี้เป็นเครื่องหมายแห่งการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้ากับ, และความสนพระทัยใน, *ประชากรของพระองค์* – เหล่าผู้ถูกเลือกสรร แต่ตรงนี้ในข้อ 5 เราเห็นพลับพลาแห่งสักขีพยาน นี่คือสักขีพยานอย่างแท้จริงต่อ “*สิทธิต่างๆของพระเจ้า*” – ซึ่งได้ถูกปฏิเสธอย่างเปิดเผยโดยปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ผู้ซึ่งอ้างตัวว่าเป็นพระเจ้าและที่ประกาศจากพระวิหารว่าเขาเป็นพระเจ้า แต่บัดนี้เขากำลังจะถูกปราบลงแล้วโดยพระเยซูฮาวห์ และระบอบธรรมทั้งปวงของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะล่มสลายไปพร้อมกับเขา

“พันธสัญญานั้น” เป็นหมายสำคัญแห่งความมั่นคงปลอดภัยของอิสราเอล (เพลงสดุดี 105:8; 106:45; 111:5) “*พยานนั้น*” ให้การรับรองต่อการพิพากษาตามพระลักษณะอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า, การพิพากษาที่มีต่อเหล่าศัตรูของพระองค์และคนเหล่านั้นที่อยากทำลายผู้ที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า – ประชากรอิสราเอล

ยอห์นได้เห็นภาพอันยิ่งใหญ่เมื่อพระวิหารนั้นถูกเปิดออก! ยอห์นไม่ได้เห็นบุโรหิตของพระเจ้าปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ และเขาไม่ได้เห็นมหาบุโรหิตปรนนิบัติอยู่ในที่บริสุทธิ์ที่สุดด้วย แต่ทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากเจ็ดองค์นั้นพร้อมกับขามเหล่านั้น, ขันเหล่านั้น, ภาชนะเหล่านั้น... ปริมาณถึงขอบด้วยโทสะและพระพิโรธของพระเจ้า เขาไม่ได้เห็น*บุโรหิตหลายคน* (เหล่าผู้รับใช้แห่งพระคุณ) แต่เห็น*ทูตสวรรค์หลายองค์* (เหล่าผู้รับใช้แห่งการพิพากษา)

พระเจ้าเองได้ทรงมอบหมายภารกิจและทรงเตรียมทูตสวรรค์เหล่านี้ให้พร้อมสำหรับงานอันน่ากลัวนี้ที่พวกเขาจะต้องกระทำ พระวิหารของพระเจ้าแห่งสมัยโบราณคือพระวิหารแห่งพระคุณ... พระวิหารแห่งความเมตตา... พระวิหารแห่งความอดกลั้นพระทัย ตรงนี้พระวิหารของพระองค์เปิดออกสำหรับการพิพากษาในแบบที่โลกไม่เคยรู้จักมาก่อน ความชั่วของบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกสมควรได้รับการพิพากษาในความขมขื่นและโทสะทั้งสิ้นของมัน เพราะว่าพวกเขาได้ดูถูกดูหมิ่นพระเจ้าเท่าที่ตนจะดูหมิ่นพระเจ้าได้ ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเรียกร้องให้มีการพิพากษาอันชอบธรรม และด้วยเหตุนี้มันจึงเป็นสิ่งจำเป็นไม่มีทางเลือกอื่นแล้ว นับตั้งแต่พระเจ้าได้ทรงสร้างอาดัม พระเจ้าก็ทรงปรารถนาที่จะอวยพรมนุษยชาติ, ใช้เหตุผลกับมนุษย์, ยกโทษให้พวกเขา แต่ตั้งแต่อาดัมเป็นต้นมา มนุษย์ได้ตัดสินใจที่จะต่อต้านพระเจ้า, คิดแผนการของตัวเองขึ้นมา – และเช่นเดียวกับยูดาสา พวกเขาได้ไปตาม “*ทางของตน*” แล้ว ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงไม่ทรงมีทางเลือกอื่น พระองค์ต้องทำลายเหล่าคนชั่ว และในการพิพากษาสุดท้ายเหล่านั้นพระองค์จะทรงขจัดความชั่วร้ายให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดินโลก ลักษณะเฉพาะตัวอันชอบธรรมของภารกิจของทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดนี้

พร้อมกับชั้นเหล่านั้นถูกบ่งบอกโดยชุดของพวกเขา: “ผ้าปานสีขาวและบริสุทธิ์” (และดู วว. 19:8 ด้วย) พวกเขาคาดหวังที่จะบอกซึ่งบอกเป็นนัยถึงความชอบธรรมแบบพระเจ้าในการกระทำของพวกเขา (อิสยาห์ 11:5, วว. 1:13) เมื่อยอห์นได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในบทที่หนึ่ง พระองค์ก็ทรงคาดหวังที่จะบอกซึ่งบอก

คำว่า “สัตว์” ในข้อ 7 ไม่ได้หมายถึงสัตว์ป่าหรือสัตว์ร้ายที่เราศึกษากันมาในบทที่ 13 หนึ่งในสัตว์สี่ตัวนั้นได้ให้ชั้นเหล่านั้นที่เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้าแก่ทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้น

ข้อ 8: “และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันซึ่งมาจากสง่าราศีของพระเจ้า และจากอุทยานาภาพของพระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้นได้ จนกว่าภัยพิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นจะสิ้นสุดลง”

มีสามขั้นตอนที่เด่นชัดในการพิพากษาของทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดผู้ถือชั้นทั้งเจ็ดและออกมาจากพระวิหารของพระเจ้า ซึ่งถูกเปิดออกในสวรรค์:

1. ทูตสวรรค์เหล่านี้ถูกมอบหมายภารกิจและถูกเตรียมพร้อมในพระวิหาร – สถานบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ (ข้อ 6) นั้นฟังดูไม่เหมือน “พระเจ้าคุณปู่” ผู้นำรักที่พวกเสรีนิยมและพวกสมัยใหม่นิยมพูดถึงกันในปัจจุบันนี้เลย ว่าไหมครับ?

2. หนึ่งในสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นให้ขามทองคำใบหนึ่งแก่ทูตสวรรค์แต่ละองค์เหล่านี้...ชั้นใบหนึ่ง... เต็มด้วยโทษแห่งพระพิโรธของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ นั้นฟังดูไม่เหมือนพระเจ้าของพวกสมัยใหม่นิยมในปัจจุบันนี้เลย ว่าไหมครับ?

3. ทูตสวรรค์เหล่านั้นไม่สามารถลงมือได้จนกว่าพระเจ้าประทานคำบัญชาให้ลงมือและเทชั้นเหล่านั้นของพวกเขา (วว. 6:1) พระเจ้าองค์นิรันดร ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการพิพากษา นั้นฟังดูไม่เหมือนกับ “พระบิดาในสวรรค์ผู้อ่อนโยนของมนุษย์ทั้งปวง มนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้องกัน ไม่มีใครเป็นคนเลว ทุกคนล้วนเป็นคนดี” นั้นฟังดูไม่เหมือนกับเรื่องความรอบเช้าวันอาทิตย์บางอันในสมัยนี้เลย ว่าไหมครับ?

พระเจ้าทรงอดกลั้นพระทัย พระองค์ทรงอดทน พระองค์ทรงดี พระองค์ทรงกรุณา พระองค์ทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญด้วย เปาโลเตือนเราในโรม 11: “จงพิจารณาดูทั้งพระกรุณาและความเข้มงวดของพระเจ้า” ผู้แต่งเพลงสดุดีร้องประกาศว่า “พระเจ้าทรงพระพิโรธกับคนชั่วทุกวัน” (เพลงสดุดี 7:11) นาฮูมเตือนว่า “พระองค์จะไม่ทรงงดโทษคนชั่วเลย” (นอม. 1:3) และเปาโลผู้เป็นอัครทูตประกาศก้องว่า “พระเจ้าทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ” (ฮบ. 12:29)

กรุณาอ่านถ้อยคำเหล่านี้อย่างช้าๆและอย่างตั้งใจ และจงใส่ใจต่อคำกล่าวนี้เกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระเจ้าและการพิพากษาของพระเจ้า:

“จงดูเถิด ตัวเรา คือเรานี้แหละเป็นผู้นั้น นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่นใด

เราฆ่าให้ตาย

เราให้มีชีวิตอยู่

เราทำให้บาดเจ็บ

เรารักษาให้หาย

ไม่มีผู้ใดจะช่วยให้พ้นมือเราได้ เพราะเราชูมือขึ้นถึงสวรรค์ และปฏิญาณว่า ดังที่เราดำรงอยู่เป็นนิตย์ ถ้าเราลับดาบอันวาววับของเรา และมือของเรายึดการพิพากษาไว้ เราจะแก้แค้นศัตรูของเรา และตอบแทนผู้ที่เกลียดเรา เราจะให้ลูกธนูของเรามาโลहित และดาบของเราจะกินเนื้อหนัง ด้วยโลหิตของผู้ที่ถูกฆ่าและของเซลย ตั้งแต่เริ่มแก้แค้นต่อศัตรู” โอ ประชาชาติทั้งหลาย จงชื่นชมยินดีกับประชาชนของพระองค์ เพราะพระองค์จะแก้แค้นโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว และจะทรงทำการแก้แค้นศัตรูของพระองค์ และจะทรงเมตตาปราณีทั้งแผ่นดิน (ปาเลสไตน์ – แผ่นดินที่ถูกมอบให้แก่บิดาอับราฮัมเพื่อเป็นกรรมสิทธิ์ชั่วนิรันดร์) และประชาชนของพระองค์” (อพย. 32:39-43)

พวกสมัย์ใหม่นิยมจะไม่ยอมเทศนาเกี่ยวกับพระเจ้าแห่งการพิพากษา – มีแต่พระเจ้าแห่งความรัก ไม่เลยครับ มีเลือดเยอะเกินกว่าที่จะใส่ในคำเทศนาเช้าวันอาทิตย์สมัย์ใหม่ แต่ไม่ว่าพวกเขาจะเทศนามันหรือไม่ ไม่ว่าพวกเขาจะเชื่อมั่นหรือไม่ พระเจ้าก็ทรงเป็นเหมือนเดิมวานนี้ วันนี้และสัปดาห์ไปเป็นนิตย์ (ฮบ. 13:8) พระเจ้าทรงจัดการในเลือดและไฟ และหากคุณไม่ถูกปกคลุมด้วยพระโลหิตนั้น คุณก็ถูกไฟเผาผลาญ หากคุณไม่ยอมรับพระเมตตาและพระคุณของพระองค์ คุณก็จะทนทุกข์พระพิโรธและโทษของพระองค์ และคุณจะถูกพิพากษาเมื่อพระเจ้าทรงกระทำ **“พระราชกิจอันแปลกประหลาดของพระองค์”** (อิสยาห์ 28:21)

มันไม่สำคัญว่าคุณได้ยินอะไรมา คุณอ่านอะไรมา บรรดานักเทศน์กล่าวอะไร หรือโรงเรียนพระคริสตธรรมต่างๆ ได้สอนอะไร: *พระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้า* และพระวจนะนั้นก็ถูกปักแน่นอยู่ในสวรรค์เป็นนิตย์ นรกทั้งสี่นั้นไม่อาจเปลี่ยนแปลงมันได้ มีนรกอยู่จริงๆ... นรกที่มีไฟและกำมะถัน มีวันพิพากษาอยู่จริงๆ และคนทั้งปวงจะอยู่ที่นั่น เพื่อนที่รักของผมครับ คำแนะนำของผมที่ให้แก่คุณก็คือว่า หาก你不แน่ใจว่าคุณได้รับความรอดแล้วพอกๆกับที่คุณแน่ใจว่าคุณกำลังหาใจอยู่ จงคุกเข่าลงเดี๋ยวนี้และอยู่ในท่านั้นต่อไปจนกว่าคุณจะกล่าวได้ว่า “ความมั่นใจอันเปี่ยมสุข พระเยซูเป็นของข้า! โอ้ ข้าได้ลิ้มรสสง่าราศีของพระเจ้าแล้ว!” ไข่แล้วครับ คุณรู้ได้ว่าคุณรอดแล้ว! และหากคุณไม่รู้ คุณก็ยังไม่รอด อ่าน 2 ทิโมธี 1:12, 1 ยอห์น 3:14, โรม 8:16

วิวรณ์ – บทที่สิบหก

ชั้นทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้า

วว. 16:1:

1 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สั่งทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า “จงไปเถิด เอาชั้นทั้งเจ็ดใบ ที่เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้า เทลงบนแผ่นดินโลก”

บทนี้เริ่มต้นด้วย *เสียงดัง* ที่ออกมาจากพระวิหารซึ่งกล่าวแก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดว่า “จงไป...ตามทางของพวกเจ้าเถิด” ทูตสวรรค์แต่ละองค์มีชุดคำสั่งที่เฉพาะเจาะจง พวกเขาจะต้องแยกไปตามทางของตน และเทชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าลงบนแผ่นดินโลก ไม่มีทางเข้าใจผิดไปได้เลยว่าสิ่งที่อยู่ในชั้นเหล่านั้นจะถูกเทลงที่ไหน

หลังจากที่เราปิดท้ายบทที่ 15 แล้ว เราได้เห็นพระวิหารในสวรรค์เต็มไปด้วยควัน... ควันจากสง่าราศีของพระเจ้า พระวิหารมีควันคลุ้งเต็มไปหมดจนไม่อาจมองเห็นสิ่งที่อยู่ข้างในได้และไม่มีผู้ใดเข้าไปที่นั่นได้ ไม่มีสิ่งใดสามารถยับยั้งการพิพากษาที่จะมานั้นได้ มีสิ่งที่เหมือนกับไฟดับในสวรรค์ ไม่มีที่สำหรับการอ่อนน้อมเพื่อไม่มีที่สำหรับการถวายเครื่องบูชาด้วยโลหิต *ไม่มีที่สำหรับความเมตตา!* การพิพากษาในความขมขื่นสุดท้ายของมันต้องมาในทันที... จะมีความล่าช้ามากไปกว่านี้ไม่ได้แล้ว ในระหว่างการเทชั้นเหล่านั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า พระเจ้าทรงซ่อนพระองค์อยู่ในเมฆมืดแห่งสง่าราศีของพระองค์ ภายในพระวิหารของพระองค์... พระนิเวศของพระองค์ พระเจ้าไม่อาจถูกพบได้จนกว่าทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดเสร็จสิ้นภารกิจเหล่านั้นของตนแล้ว – การเทสิ่งที่อยู่ในชั้นที่พวกเขาแต่ละคนได้รับ อ่านอพยพ 40:34-35 ซึ่งในการอุทิศถวายพลับพลา นั้น โมเสสไม่อาจเข้าไปในเต็นท์แห่งชุมนุมได้ “เพราะเมฆปกคลุมอยู่ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เต็มพลับพลา นั้น” ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 8:10-11 เมื่อพระวิหารและการปรนนิบัติต่างๆของมันถูกเริ่มต้น พวกปุโรหิตก็เข้าไปไม่ได้ “เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์”

ในบทนี้ของวิวรณ์ที่เราศึกษาอยู่ มันไม่ใช่สง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่เต็มพระวิหาร แต่เป็น “*ควัน* แห่งสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เรามีสง่าราศีของพระเจ้าในการพิพากษาตรงนี้

ในวิวรณ์เรามีคำว่า “เสียง... เสียงต่างๆ... เสียงกึกก้อง... เสียงอันดัง... เสียงยิ่งใหญ่” แต่ละคำเหล่านี้มีความหมายที่พิเศษ ที่ใดที่คุณพบ “เสียง” ในวิวรณ์ มันก็อ้างอิงถึงพระคริสต์, ถึงพระเจ้า, ถึงเหล่าทูตสวรรค์, ถึงสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น, ถึงแท่นบูชาเหล่านั้น, หรือถึงพระที่นั่ง ฯลฯ คำว่า “เสียงต่างๆ” ถูกพบแปดครั้งในวิวรณ์ และมีอยู่เจ็ดครั้งที่พวกมันเกี่ยวข้องกับการพิพากษาของพระเจ้า (วว. 4:5; 8:5-13; 10:3,4; 11:19; 16:18)

“เสียงกึกก้อง” ในวิวรณ์ 18:2, “เสียงอันดัง” ในวิวรณ์ 5:2 และ “เสียงดัง” ในวิวรณ์ 16:1 และ 21:3 ล้วนพรรณนาลักษณะเฉพาะตัวของเสียงนั้นที่กำลังพูดอยู่ มันเป็น “เสียงอันยิ่งใหญ่” ของพระเจ้าเอง หรือไม่พระองค์ก็กำลังตรัสผ่านทางทูตสวรรค์องค์หนึ่ง

“เสียงดัง” นี้ซึ่งออกมาจากพระวิหาร (จุดที่บริสุทธิ์ที่สุด) ถูกกระพือให้ลุกไหม้ขึ้นสู่พระพิโรธอันบริสุทธิ์โดยสิ่งเหล่านั้นซึ่งกำลังเกิดขึ้นอยู่บนแผ่นดินโลกในช่วงครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากนั้น เมื่อปฏิบัติ

ต่อพระคริสต์กล่าวคำพูดหมิ่นประมาทในแบบที่สวรรค์, แผ่นดินโลก หรือนรกไม่เคยรู้จักมาก่อน พระพิโรธของพระเจ้าลุกไหม้อย่างดุเดือด และพระพิโรธอันดุเดือดนั้นต้องถูกเทออก จำนวนของทูตสวรรค์เหล่านั้นคือเจ็ดซึ่งบ่งบอกถึงความสมบูรณ์ครบถ้วนแบบพระเจ้า

ขั้นทั้งเจ็ดนี้ไม่ได้เต็มไปด้วยเครื่องหอม – แต่เต็มไปด้วยพระพิโรธและโทษะ ขั้นเหล่านี้ถูกเติมในพระวิหารโดยพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เอง... พระองค์ผู้บริสุทธิ์และชอบธรรมแห่งสวรรค์และแห่งแผ่นดินโลก ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดนั้นเตรียมพร้อม ขึ้นอยู่ในมือ และพร้อมที่จะลงมือเมื่อพระเจ้าทรงบัญชา “เสียงดัง” นั้นให้คำบัญชานั้น: “จงเทชั้นของพวกเจ้าลงบนแผ่นดินโลก! (เสียงเดียวกันนี้ประกาศความสำเร็จครบถ้วนของการพิพากษาเหล่านี้ในวิวรณ์ 16:17) จงหมายเหตุคำบัญชาที่ให้ไปและเทออก – ไม่ใช่ “แค่บางส่วน” – แต่จนถึงหยดสุดท้ายอันขมขื่นของมัน “จงเทชั้นของพวกเจ้าจนหยดสุดท้ายลงบนแผ่นดินโลก!” (อ่าน เศฟันยาห์ 3:8, เพลงสดุดี 69:24, และเยเรมีย์ 10:25) ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายนี้ดูเหมือนจะเป็นคำตอบแก่ชนชาติอิสราเอล “ขอทรงตอบแทนการที่เราได้เย้ยหยันต่อพระองค์ สักเจ็ดเท่า ฌ ทรงออกเพื่อนบ้านของข้าพระองค์” (เพลงสดุดี 79:12)

ขั้นทั้งเจ็ดนี้จะต้องถูกเทออกลงบนแผ่นดินโลกทั้งสิ้น – ไม่ใช่แค่บนพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเท่านั้น แต่ทุกตารางนิ้วของแผ่นดินโลกนี้

ชั้นใบแรก

ว. 16:2:

2 ทูตสวรรค์องค์แรกจึงออกไปและเทชั้นของตนลงบนแผ่นดินโลก และคนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และบูชารูปของมัน ก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนองมีทุกซ์เวทนาแสนสาหัส

ในพระคำข้อนี้ ชั้นใบแรกถูกเทออกลงบนแผ่นดินโลก เรารู้ว่าแผ่นดินโลกอยู่ตรงไหนและคืออะไร และไม่มีเหตุที่จะต้องตีความคำกล่าวนี้ให้เป็นฝ่ายวิญญูณเลย เมื่อทูตสวรรค์องค์นี้เทชั้นของตนออก แผลร้ายที่เป็นหนองก็บังเกิดแก่คนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นและบนคนเหล่านั้นที่บูชารูปจำลองของเขา

ในวิวรณ์ 8 เราอ่านว่า “ทูตสวรรค์องค์แรก... ทูตสวรรค์องค์ที่สอง...” ฯลฯ แต่ตรงนี้ในวิวรณ์ 16:2 เราอ่านเพียงแค่ “องค์แรก” ซึ่งบอกเป็นนัยว่าสิ่งที่อยู่ในขั้นเหล่านั้นถูกเทออกอย่างรวดเร็วว่าการพิพากษาเหล่านั้นสั้นและต่อเนื่องกันแบบติดๆอย่างรวดเร็ว “ถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นสั้นสั้นเข้า จะไม่มีเนื้อหนังใดๆรอดได้เลย” (มธ. 24:22)

ชั้นใบแรกมีแผลร้ายมีหนอง ซึ่งทำให้เรานึกถึงภัยพิบัติแห่งอียิปต์ในสมัยของโมเสส แผลร้ายเหล่านั้นในอียิปต์เป็นภัยพิบัติที่หก และเป็นอันแรกที่เกิดกับมนุษย์โดยตรง (อันก่อนหน้าเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นกับร่างกายของมนุษย์) แผลร้ายในสมัยของโมเสสเป็นโรคร้ายอันน่ากลัว อ่านพระราชบัญญัติ 28:27-35

พระเจ้าแห่งสมัยของโมเสสทรงเป็นพระเจ้าแห่งวิวรณ์ พระเจ้าแห่งสมัยของฟาโรห์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสมัยปัจจุบัน หากพระเจ้าทรงเทแผลร้ายลงบนเหล่าคนชั่วแห่งอียิปต์ มันก็ไม่ใช่งานยากเลยที่พระองค์จะทรงทำร้ายผู้คนด้วยแผลร้ายที่มีหนอง

สัตว์ร้ายนั้นได้มีอิทธิพลต่อแผ่นดินโลกทั้งสิ้น คนกลุ่มนี้ประกอบด้วยเหล่าผู้บูชาสัตว์ร้ายนั้นและคนเหล่านั้นที่ได้รับเครื่องหมายของเขา ชั้นเหล่านี้จะต้องถูกเทออกลงบนแผ่นดินโลกทั้งสิ้น และผมเชื่อว่าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น (และเหล่าผู้บูชาสัตว์ร้ายนั้น) มีอำนาจไปทั่วจักรวาล มันได้เริ่มต้นในเยรูซาเล็ม แต่ได้แพร่ขยายอย่างรวดเร็วไปยังสี่ทิศของแผ่นดินโลก เครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นเป็นตัวสำหรับคนเหล่านั้นที่มีมันที่จะถูกปกคลุมด้วยแผลร้ายที่มีหนอง พอถึงตอนที่ชั้นเหล่านี้จะถูกเทออก จะมีผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรเหลืออยู่เป็นจำนวนน้อยมาก ๆ บนแผ่นดินโลก ผมขอยกคำพูดอีกที่ว่า “ถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีเนื้อหนังใดรอดได้เลย” คงไม่มีสักคนเดียวที่จะรอดชีวิตเลย

แผลร้ายเหล่านั้นจะทำให้ “มีทุกข์เวทนาแสนสาหัส” – แผลพุพองรุนแรง คำกรีกตรงนี้สื่อถึงแผลร้ายที่ส่งกลิ่นเหม็นรุนแรงมาก ๆ ถ้อยคำไม่สามารถบรรยายสภาพอันน่าเวทนาและความน่ากลัวของภัยพิบัติดังกล่าว **คุณ**จะอยู่ที่นี้ไหม? เพื่อนรักครับ หากคุณยังไม่ได้รับความรอด คุณก็อาจอยู่ที่นี้ หากคุณบังเกิดใหม่แล้ว คุณก็จะไม่อยู่ที่นี้ หากคุณไม่รู้จนหมดข้อสงสัยว่าคุณได้บังเกิดใหม่แล้ว จงก้มศีรษะและถวายหัวใจของคุณแด่พระเยซูเดี๋ยวนี้ “จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะได้รับความรอด”

การพิพากษาอันน่ากลัวที่เป็นแผลร้ายรุนแรงนี้มาก่อนการล่มสลายของบาบิโลนซึ่งเกิดขึ้นในข้อ 19 การทรมานเป็นนิรันดร์ของบรรดาผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายนั้น (บทที่ 14:9-10) มาหลังการล่มสลายของบาบิโลน กรุณาสังเกตว่าชั้นเหล่านั้นและแดรเหล่านั้นมีลักษณะเหมือนกันในบางด้านและแตกต่างกันในบางด้าน ในสี่อันแรกของแต่ละกลุ่ม ขอบเขตของปฏิบัติการนั้นเหมือนกัน... แผ่นดินโลก, ทะเล, แม่น้ำและน้ำพุ, และดวงอาทิตย์ แต่ในการพิพากษาแห่งแดรเหล่านั้น พื้นที่ที่ถูกจำกัดเฉพาะ “หนึ่งในสาม” พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบภายใต้ชั้นเหล่านั้นก็แตกต่างกันทั้งหมด ไม่มีการกล่าวถึงหนึ่งในสามหรือหนึ่งในสี่ส่วนเลย แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะได้รับผลกระทบ... ทุกตารางนิ้วของมัน... และการพิพากษาต่างๆภายใต้ชั้นเหล่านั้นก็รุนแรงยิ่งกว่าการพิพากษาแห่งแดรเหล่านั้น ไม่มีผู้ใดหนีพ้นการพิพากษาต่างๆแห่งชั้นเหล่านั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าได้

ร่างกายคุณจะถูกปกคลุมด้วยแผลร้ายมีหนองสักวันหนึ่งไหม หรือคุณจะอยู่กับพระเยซูเมื่อภัยพิบัติที่น่ากลัวนี้มาสู่แผ่นดินโลก?

ชั้นใบที่สอง

ว. 16:3:

3 ทูตสวรรค์องค์ที่สองก็เทชั้นของตนลงในทะเล และทะเลก็กลายเป็นเหมือนเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น

ผมเชื่อว่าชั้นเหล่านี้จะถูกเทออกแบบติดๆกันอย่างรวดเร็ว ชั้นใบแรกจะถูกเท และชั้นใบที่สองจะตามมาในทันที ในอพยพ 7:17-25 บรรดาแม่น้ำแห่งอียิปต์ได้กลายเป็นเลือด... เลือดจริงๆ ไม่ใช่เลือดฝอย วิญญาณหรือเลือดเชิงสัญลักษณ์! บางคนตีความเลือดนี้ให้เป็นฝายวิญญาณ แต่ทำไมผมถึงควรทำแบบนั้นล่ะครับ? ผมเชื่อว่าทะเลจะกลายเป็นเลือดจริงๆ “ดูเลือดของคนตาย” เหมือนกับที่พระคัมภีร์บอกเรา มันไม่ใช่เรื่องแปลกสำหรับผมเลยที่บางคนทำใจเชื่อสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวไม่ได้ พวกเขาอ่านพระคัมภีร์และพวกเขาก็ถาม

ว่า “นั่นหมายความว่าอะไร?” คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว: พระคัมภีร์กล่าวตามที่มีนัยความ และ
หมายความว่านั่นกล่าว ในถ้อยคำของเปาโล “ขอให้พระเจ้าสัตย์จริง แต่ให้ทุกคนเป็นผู้สุภาพ”

ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพยายามอธิบายเรื่องแผลร้ายที่มีหนอง, เลือดของคนตาย, และการที่แผ่น
หลังของมนุษย์ถูกแผดเผาจริงๆ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพยายามอธิบายพระวาระของพระเจ้า หากพระเจ้า
ได้ทรงส่งเลือดของจริง, ไฟของจริง, น้ำแข็งของจริง, แมลงวันของจริง, กบของจริง, ความมืดของจริง, ความ
ตายของจริงมายังอียิปต์ นั่นพระองค์ทรงทำอีกครั้งไม่ได้หรือครับ? พระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงไปแล้วหรือ? คุณรู้
คำตอบอยู่แล้ว: *พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง!* (ฮีบรู 13:8) พระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนพระทัยของพระองค์เกี่ยวกับ
ความบาป และพระองค์จะไม่วันทำเช่นนั้นเป็นอันขาดด้วย

สักวันหนึ่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลอื่นๆจะเปลี่ยนเป็นเลือดของคนตาย นั่นจะเป็นสภาพที่เนา
เหม็นและน่าเวทนา ปลาทั้งหมด ปลาวาฬและสัตว์ประหลาดต่างๆในทะเลจะตายและเริ่มเน่าเปื่อย ลองคิดดูสิ
ครับ! ผมดีใจอย่างแน่นอนที่ผมจะไม่อยู่ที่นั่น!

ชั้นใบที่สาม

ว. 16:4-7:

4 ทูตสวรรค์องค์ที่สามเทชั้นของตนลงที่แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งปวง และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด

5 และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์แห่งน้ำร้องว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้
ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะทรงดำรงอยู่ในอนาคต พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม เพราะพระองค์ทรง
พิพากษาอย่างนั้น

6 เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำให้โลหิตของพวกวิสุทธิชนและของพวกศาสนาดำพาศาสนาไหลออก และ
พระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่ม ด้วยเขาทั้งหลายก็สมควรอยู่แล้ว”

7 และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งอยู่ที่แท่นบูชาร้องว่า “จริงอย่างนั้น พระเจ้า องค์พระผู้
เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด การพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรมแล้ว”

ในพระคำเหล่านี้เรามีโครงร่างของสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามเทชั้นของตนแห่งโทษของ
พระเจ้าออกลงบนแผ่นดินโลกนี้ โมเสสเหยียดมือของตนออกเหนือน้ำทั้งหลายแห่งอียิปต์ และน้ำเหล่านั้นทั้ง
สิ้นในแม่น้ำนั้นก็กลายเป็นเลือด ปลาในแม่น้ำตาย แม่น้ำเน่าเหม็น และคนอียิปต์ไม่อาจดื่มน้ำนั้นได้ มีเลือดอยู่
ทั่วแผ่นดินอียิปต์ทั้งสิ้น (อพยพ 7:20, 21) ในอียิปต์ *แม่น้ำสายหนึ่งกลายเป็นเลือด* แต่ในวิวรณ์ 16:4 แม่น้ำ
ทุกสายบนแผ่นดินโลกกลายเป็นเลือด บ่อน้ำพุจืดทุกบ่อกลายเป็นเลือด แผ่นดินโลกจะมีแต่เลือดให้ดื่ม!

ผมขอให้คุณตั้งใจฟังผมคนเดียว: ทุกครั้งที่คุณดื่มน้ำเย็นๆใสสะอาดสักแก้ว ไม่ว่าจะคุณจะเป็นคนบาป
หรือวิสุทธิชน คุณควรอธิษฐานและกล่าวว่า “ขอบคุณพระเจ้าสำหรับน้ำนี้” ไม่มีน้ำในนรก เศรษฐีคนนั้นได้
อ้อนวอนขอน้ำสักหยดมานานกว่า 1900 ปีแล้ว! เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามเทชั้นของตนแห่งพระพิโรธของ
พระเจ้าลงบนแผ่นดินโลก จะไม่มีน้ำดื่มที่ใสสะอาดสักหยดเหลืออยู่เลย น้ำทั้งปวงจะถูกเปลี่ยนให้กลายเป็น
เลือดล้วนๆ

ผู้คนจะไปยังตู้เย็นของตน, เปิดประตู, หยิบเหยือกน้ำออกมา – ไม่ มันจะไม่ใช้น้ำมะเขือเทศ มันจะเป็นเลือดที่จับตัวแข็งเป็นก้อน! พวกเขาจะไปยังก๊อกน้ำและเปิดมัน ตอนแรกพวกเขาจะกล่าวว่า “มีสนิมในท่อน้ำนี่นา” แต่มันจะไม่ใช้สนิม – มันจะเป็นเลือด! ยิ่งพวกเขาเปิดก๊อกทิ้งไว้นานเท่าไร น้ำก็จะยิ่งสีแดงเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น พวกเขาจะไปยังน้ำพุต่างๆ กดปุ่ม – และเลือดจะพุ่งออกมา

ในนามของทุกสิ่งที่มีเหตุผล หากคุณยังไม่ได้รับความรอด คุณจะยอมเสี่ยงที่จะถูกทิ้งไว้ไหมหากการรับขึ้นไปจะเกิดขึ้นในอีกหกสัปดาห์ข้างหน้า? คุณไม่รู้หรือว่ามันจะไม่เกิดขึ้น ผมไม่ได้กำลังพยายามที่จะพิสูจน์ว่ามันจะเกิดขึ้น – แต่ผมพิสูจน์ได้ว่าทุกสิ่งในพระคัมภีร์ที่ต้องถูกทำให้สำเร็จจริงก่อนการรับขึ้นไปของคริสตจักรนั้นได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วตามตัวอักษร, *กัวลิ่ง* ถูกทำให้สำเร็จจริง, ต่อหน้าต่อตาคุณเดี๋ยวนี้เลย

ในวิวรณ์ 8:10-11 หนึ่งในสามของแม่น้ำทั้งหลายได้กลายเป็นบอระเพ็ดและคนมากมายเสียชีวิตเพราะความขมมัน แต่ตรงนี้เลือดเกิดขึ้นทุกหนทุกแห่ง ขณะที่การพิพากษาเหล่านั้นเข้าใกล้ตอนจบมากขึ้นเรื่อยๆ พวกมันก็ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ และพวกมันเกิดขึ้นทั่วโลก สิ่งที่น่ากลัวเหล่านี้ทั้งหมดจะเริ่มต้นในเยรูซาเล็ม แต่มันจะแผ่ขยายไปยังสี่ทิศของแผ่นดินโลก

ไม่มีน้ำจะดื่ม! คุณเคยหิวน้ำไหม? กระจายน้ำจริงๆนะ? ผมโตมาในฟาร์มและผมเคยคิดว่าผมรู้ว่าความกระหายมันเป็นยังไง จนกระทั่งผมได้ไปงานมิชชันภาคสนามและเราได้กลับไปยังป่าดงดิบเพื่อไปเยี่ยมชนเผ่าปิกมีใน French Equatorial Africa เราเดินทางโดยรถบรรทุก จากนั้นต่อด้วยเรือล่องแม่น้ำ จากนั้นก็พายเรือแคนู จากนั้นเราก็เดินเป็นระยะทางสามสิบลีล์ น้ำเราเกิดหมดขึ้นมา และเราไม่กล้าดื่มน้ำในลำธารเพราะสิ่งสกปรก, เชื้อโรคและปรสิตเหล่านั้น มิชชันนารีคนนั้นเตือนเราและคอยดูเราเกรงว่าเราจะดื่มน้ำนั้น น้ำนั้นใสมันดูดี – แต่มันก็เต็มไปด้วยเชื้อโรค เราเดินนานกว่าครึ่งวันในแสงแดดของทวีปแอฟริกา และได้ค้นพบความหมายที่แท้จริงของความกระหายน้ำ ตอนที่เราไปถึงที่บ้านของมิชชันนารีคนนั้น เราก็ดื่มน้ำทุกหยดในบ้านนั้นเลย! ภรรยาของมิชชันนารีที่รักคนนั้นก็ต้องจำใจดื่มน้ำ แม้กระทั่งสำหรับมือเย็นวันนั้น เราดื่มน้ำหมดเกลี้ยงทุกภาชนะที่เรามี ท่านที่รัก นั่นเป็นครั้งเดียวที่ผมกล่าวขอบคุณพระเจ้าสำหรับน้ำ! ขณะที่ผมดื่มน้ำตอนนั้น ผมก็คิดถึงนรกและคนทั้งหลายบนแผ่นดินโลกเมื่อบ่อน้ำจืดทุกบ่อกลายเป็นเลือด

คุณรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าไหม? คุณบังเกิดใหม่แล้วหรือยัง? หากคุณยังไม่ได้บังเกิดใหม่ คุณเพื่อนที่รักของผมครับ คุณก็กำลังมุ่งหน้าไปสู่สถานที่แห่งหนึ่งที่ไม่มีน้ำ และจะไม่มีวันมี! ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยคุณที่จะถวายหัวใจของคุณแด่พระเยซู อ่าน 2 เปโตร 3:9, ยอห์น 3:16-18

เมื่อทูตสวรรค์องค์นี้เทขึ้นของตนออกลงบนแม่น้ำและน้ำพุทั้งหลายและพวกมันกลายเป็นเลือด ทูตสวรรค์แห่งน้ำก็กล่าวว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะทรงดำรงอยู่ในอนาคต พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม เพราะพระองค์ทรงพิพากษาอย่างนั้น” ทูตสวรรค์แห่งน้ำนั้นเห็นพ้องอย่างสมบูรณ์แบบกับการพิพากษาของพระเจ้า เขายกเหตุผลเข้าข้างการกระทำของพระเจ้าโดยกล่าวว่า “เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำให้โลหิตของพวกวิสุทธิชนและของพวกศาสนาดำพวยากรณ์ไหลออก และพระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่ม *ด้วยเขาทั้งหลายก็สมควรอยู่แล้ว*”

จากนั้นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งจากแท่นบูชาของพระเจ้ากล่าวว่า “จริงอย่างนั้น พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด การพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรมแล้ว” ทูตสวรรค์เหล่านั้นกำลังกล่าวว่า “เอเมน! พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระองค์ทรงทำถูกแล้ว! ให้พวกเขาดีมีเลือดเถิด พวกเขาได้ทำให้โลหิตของเหล่าวิสุทธิชนตก ขอประทานเลือดให้พวกเขาดีมีเถิด! พวกเขาสมควรแล้ว พวกเขาสมควรได้รับมัน!”

คุณเชื่อใจได้เลยครับ คนบาปหรือวิสุทธิชนเอ๋ยว่าคุณจะได้รับจากพระหัตถ์ของพระเจ้าในการพิพากษา ตามที่คุณสมควรได้รับ – ไม่มากไป ไม่น้อยไป คุณจะได้รับสิ่งที่จะมาถึงคุณ มนุษย์ทั้งหลายจงใจปิดทิ้งความรักของพระเจ้าและปฏิเสธพระเมตตาของพระองค์ พระเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกแล้ว...พวกเขาไม่สนใจเลย มนุษย์ไม่แยแสคำปรึกษาของพระเจ้า พวกเขาไม่ยอมฟังคำตักเตือนของพระองค์ ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงจะเทโทษของพระองค์ออกลงบนคนเหล่านั้นและพระองค์จะทรงหัวเราะให้ภัยพิบัติของพวกเขา อ่านสุภาชิต 1 มนุษย์ผู้ซึ่งเพเลิดเพลินในความบาปและความมอธรรมต้องรับโทษ (2 ธร. 2:8-12; พบญ. 32:39-43; อีสยาห์ 28:21)

ชั้นใบที่สี่

ว. 16:8-9:

8 ทูตสวรรค์องค์ที่สี่ที่สี่เทชั้นของตนลงที่ดวงอาทิตย์ และทรงให้อำนาจแก่วงอาทิตย์นั้นที่จะคลอกมนุษย์ด้วยไฟ

9 ความร้อนแรงกล้าได้คลอกคนทั้งหลาย และพวกเขาพูดหมิ่นประมาทพระนามของพระเจ้า ผู้ซึ่งมีฤทธิ์เหนือภัยพิบัติเหล่านั้น และพวกเขาไม่ได้กลับใจและไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์

ในวิวรณ์ 8:12 บรรดาดวงดาวในท้องฟ้าได้รับผลกระทบไปด้วย “หนึ่งในสาม” ถูกทำให้มืดสนิท แต่ตรงนั้นมันแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง อำนาจของดวงอาทิตย์ถูกเพิ่มขึ้นจนกระทั่งความร้อนอันแรงกล้าและเปลวเพลิงเผาผลาญจากดวงอาทิตย์คลอกและเผาแผ่นหลังของมนุษย์ ทำให้พวกเขาไหม้เกรียม ช่างเป็นความคิดที่น่าสยดสยอง! พระเจ้าทรงใช้พระหัตถ์อันเปี่ยมอานุภาพของพระองค์, ผลักดวงอาทิตย์ให้เข้าไปใกล้แผ่นดินโลกเหลือเกินจนรังสีของดวงอาทิตย์แผดเผาแผ่นหลังของชาวแผ่นดินโลก! พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างดวงอาทิตย์และมันคงเป็นเรื่องเล็กน้อยที่พระองค์จะทรงให้มันเข้าไปใกล้แผ่นดินโลกพอที่จะคลอกมนุษย์ได้

ทั้งโมเสสและมาลาคีก้าวถึงวันหนึ่งซึ่งมันจะ “เผาไหม้เหมือนเตาอบ” เมื่อมนุษย์จะ “ถูกกลืนกินด้วยความร้อนอันแรงกล้า” (พบญ. 32:24, มลค. 4:1)

จงฟังคำประกาศอันน่ากลัวนี้: “โลกก็ไว้ทุกข์และเหี่ยวแห้งไป พืชก็อ่อนระทวยและเหี่ยวแห้ง คนสูงศักดิ์ของโลกก็อ่อนระทวยไป โลกนี้มีราศีเพราะผู้อาศัยในนั้น เพราะเขาทั้งหลายละเมิดต่อพระราชบัญญัติ ได้ฝ่าฝืนกฎ ได้หักพันธสัญญาอันรันดรนั้น... เพราะฉะนั้นผู้อาศัยในแผ่นดินโลกจึงถูกเผาผลาญ มีคนเหลือน้อย” (อิสยาห์ 24:4-6)

จงจำไว้อีกครั้ง: “และถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีเนื้อหนังใดๆรอดได้เลย”

ครูสอนพระคัมภีร์บางท่านตีความไฟนี้เป็นเชิงสัญลักษณ์ ขอพระเจ้าทรงเวทนาพวกเขา! เมื่อทูตสวรรค์องค์นี้เทขันธ์แห่งไฟของตนออก ดวงอาทิตย์ก็ถูกตีและสร้างสี่ต่างๆออกมาซึ่งร้อนเหลือเกินจนพวกมันเผามนุษย์ราวกับคบเพลิงถูกจุดบนแผ่นหลังของพวกเขา บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะถูกคลอกด้วยความร้อนอันแรงกล้านี้ พวกเขาถูกบีบบังคับ, ถูกเผา, ถูกฆ่าตายโดยรังสีแรงกล้าของดวงอาทิตย์ พวกเขาถูกฟาดฟันด้วยลมแดด, ถูกท่วมทับด้วยความร้อน, และถูกทำให้หายใจไม่ออก และกระนั้นครูสอนพระคัมภีร์บางคนก็ตีความการพิพากษานี้ให้เป็นฝ่ายวิญญานเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สี่เทขันธ์ของตนแห่งพระพิโรธของพระเจ้าออก! ขอพระเจ้าช่วยพวกเขาด้วยเถิด! ผมดีใจที่ผมจะไม่เป็นพวกเขาเมื่อถึงการพิพากษาของพระเจ้า

ในภัยพิบัติอันเกือบสุดท้ายนี้ พระเจ้าทรงเอาดวงอาทิตย์ที่สวยงาม, ที่ให้ชีวิต, ที่ทำให้แผ่นดินโลกอบอุ่นและเปลี่ยนมันให้กลายเป็นลูกบอลยักษ์แห่งไฟทรมาน คุณจินตนาการมันออกไหมครับ? คุณนึกภาพมันในหัวของคุณได้ไหม? คุณนึกภาพบรรดาชายและหญิงที่แผ่นหลัง, ใบหน้า, แขน, ขาของพวกเขามีแผลพุพองใหญ่ยักษ์...แห่งผาก, ผิวหนังแห่งเกรียมที่ถูกเผาด้วยความร้อนอันแรงกล้า คุณนึกภาพแบบนี้ออกไหม?

คุณคงคิดว่าทุกคนบนแผ่นดินโลกคงจะซบหน้าลงและร้องทูลขอความเมตตาต่อพระเจ้าและอ้อนวอนพระเจ้าให้ช่วยพวกเขาให้รอด – แต่ตามที่พระวจนะของพระเจ้ากล่าว คนเหล่านั้นที่ถูกเผา “ไม่ได้กลับใจและไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์” แทนที่จะกลับใจใหม่ พวกเขาพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าที่ส่งภัยพิบัติเช่นนั้นมายังพวกเขา คุณรู้ไหมว่าทำไม? พวกเขาถูกขยาไว้ด้วยความบาป พวกเขาถูกทำเครื่องหมายบ่งไว้สำหรับนรก พวกเขา รู้จักความจริงแล้วแต่ก็ปฏิเสธที่จะยอมรับมัน พวกเขาได้ยอมรับปฏิเสธต่อพระคริสต์แทนที่จะต้อนรับพระคริสต์ และพวกเขารับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น พวกเขาบูชามัน... พวกเขาสัตย์จริงต่อพระของตน (ปฏิเสธต่อพระคริสต์) และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงต้องรับโทษและพินาศไปพร้อมกับมัน ช่างเป็นจุดจบอันน่ากลัวและน่าสยดสยองสำหรับมนุษยชาติ – และกระนั้นคนหลายล้านคนก็จะมาสู่จุดจบที่มีไฟร้อนแรงเผาผลาญนี้

เมื่อมนุษย์ทั้งหลายรู้จักพระเจ้าแต่ปฏิเสธที่จะถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับเป็นพระเจ้า เมื่อมนุษย์เปลี่ยนความจริงของพระเจ้าให้เป็นเรื่องโกหก เมื่อมนุษย์ปฏิเสธที่จะรับรู้เกี่ยวกับพระเจ้า *พระเจ้าก็ทรงปล่อยพวกเขาไปเสีย* จงตั้งใจอ่านโรม 1:18 สิ่งที่เป็นอันตรายมากที่สุดในโลกนี้คือ การที่มนุษย์คนหนึ่งได้รู้จักทางของพระเจ้า, ได้ยินทางแห่งความจริง, และกล้าปฏิเสธที่จะติดตามพระเจ้าในความจริง

ชั้นใบที่ห้า

ว. 16:10-11:

10 ทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเทขันธ์ของตนลงบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณาจักรของมันก็มีดับ คนเหล่านั้นได้ก่ดลินของตนด้วยความเจ็บปวด

11 และพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งสวรรค์ เพราะความเจ็บปวดและเพราะแผลที่มีหนองตามตัวของเขา แต่เขาไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากการประพาศของตน

คุณเห็นได้จากภัยพิบัตินี้ว่าชนทั้งเจ็ดใบนั้นถูกเทออกติดๆกันอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาที่สั้นมากๆ คนเหล่านั้นยังมีแผลร้ายที่เป็นหนองนั้นอยู่เลย พวกเขาได้รับแผลร้ายที่เป็นหนองนั้นเมื่อขันใบแรกถูกเทออก บัดนี้ขันใบที่ห้าถูกเทออกแล้ว และแผลร้ายที่เป็นหนองนั้นก็ยังคงอยู่กับพวกเขา

จงนึกภาพนั้นให้ออกหากคุณสามารถ: ประการแรก คนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นถูกปกคลุมด้วยแผลร้ายที่เป็นหนอง “มีทุกข์เวทนาแสนสาหัส” ต่อมาทะเลกลายเป็นเลือดของคนตาย และชีวิตทั้งสิ้นในทะเลก็ตาย จากนั้นน้ำจืดทั้งหมดถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นเลือดและผู้คนมีแต่เลือดให้ดื่ม เพื่อให้สภาพต่างๆเลวร้ายกว่าเดิม ดวงอาทิตย์ก็เผามนุษย์จนพวกเขาถูกคลอกด้วยความร้อนที่ทำให้ผิวหนังพุพอง จากนั้นพระเจ้าทรงทำให้ทั้งจักรวาลมืดมิด และผู้คนก็ล้าไปมาในความมืดทึบ ความเจ็บปวดของพวกเขาเกินจะทนเสียจนพวกเขาก็ตลิ่งตัวเองและแข่งด่าพระเจ้า!

อิสยาห์เห็นภาพวันนั้นล่วงหน้าและเขาเขียนเกี่ยวกับมันว่า: “ดูเถิด ความมืดจะคลุมแผ่นดินโลก และความมืดทึบจะคลุมชนชาติทั้งหลาย...” (อิสยาห์ 60:2) โยเอลเห็นวันนั้น: “วันแห่งพระเยโฮวาห์กำลังมาแล้ว ใกล้เข้ามาแล้ว เป็นวันแห่งความมืดและความมืดครึ้ม เป็นวันที่มีเมฆและความมืดทึบ...ดวงอาทิตย์จะกลายเป็นความมืด ดวงจันทร์เป็นเลือด...” (โยเอล 2:1, 2, 31) นาฮูมเห็นวันที่น้ำหาวาดกลัwnั้น เขากล่าวว่าพระเจ้าจะทรงเทโทษของพระองค์ดุจไฟลงบนผู้คนเหล่านั้น “ความมืดจะไล่ตามศัตรูทั้งหลายของพระองค์ไป” (นาฮูม 1:6-8) พระเยซูตรัสว่า “...ในวันเหล่านั้น ภายหลังเมื่อคราวลำบากนั้นพันไปแล้ว ‘ดวงอาทิตย์จะมืดไป และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้า ...’ (มาระโก 13:24, 25)

จะมีความมืดทึบปกคลุมทั่วแผ่นดินโลก จะไม่มีดวงจันทร์, ไม่มีดวงอาทิตย์, ไม่มีดวงดาวต่างๆ – มีแต่ความมืดทึบที่มืดสนิท มีบางคนที่ดีความความมืดนี้ให้เป็นฝ่ายวิญญูณและตีความการกตลิ่งเพราะความเจ็บปวดให้เป็นเชิงสัญลักษณ์ แต่ก็เหมือนเคย หากพระเจ้าไม่ทรงบอกผมอย่างชัดเจนว่ามันเป็นเชิงสัญลักษณ์หรือฝ่ายวิญญูณ ผมก็อ่านมันและตีความมันตามตัวอักษร – เหมือนกับที่ผมยอมรับเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารี, การตรึงกางเขนนั้น, พระโลหิตที่ไหลออก, การฟื้นคืนพระชนม์ ผมไม่ตีความสิ่งเหล่านั้นให้เป็นฝ่ายวิญญูณ เหตุใดผมควรตีความความมืดนั้น, เลือดนั้น, แผลร้ายที่เป็นหนองเหล่านั้นให้เป็นฝ่ายวิญญูณ – และข้อเท็จจริงที่ว่าผู้คนเหล่านั้นจะเจ็บปวดมากเหลือเกินจนพวกเขาจะกตลิ่งของตนและความเจ็บปวดนั้นจะไม่มีใครสังเกตเห็น เมื่อเทียบกับการทรมานอื่นๆที่พวกเขาจะต้องทนรับในเวลานั้น!

ครั้งสุดท้ายที่แผ่นดินโลกทั้งสิ้นถูกทำให้มืดสนิทคือตอนที่พระเยซูทรงถูกตรึงบนกางเขนนั้น ตอนนั้นพระองค์กำลังทรงชำระหนี้บาป พระองค์ทรงรับโทษแทนคนบาป...ความมืดทึบเป็นนิตย์ พระเยซูทรงทนทุกข์ความทรมาน, ความเจ็บปวดรวดร้าวและความทุกข์โศกแห่งนรกชั่ววินรันตร์เพื่อคุณและผม ไม่ใช่ครับ พระองค์ไม่ได้เสด็จไปยังไฟเหล่านั้นแห่งนรก แต่พระองค์ทรงทนทุกข์ความเจ็บปวดรวดร้าวทั้งสิ้น แม้แต่ความมืดนั้น

ข้อ 11 เป็นสิ่งจำเป็นมากๆและให้ความกระจ่าง คนเหล่านี้ที่เจ็บปวดรวดร้าวไม่ซบหน้าลงและอ้อนวอนขอความเมตตาต่อพระเจ้า พวกเขาแข่งด่าพระเจ้าและหมิ่นประมาทพระนามของพระองค์ พวกเขาไม่กลับใจใหม่ คนเหล่านี้ถูกความลุ่มหลงเข้าครอบงำ พวกเขาเชื่อสิ่งที่เท็จนั้น – พวกเขาต้องรับโทษ

ชั้นใบที่หก

ว. 16:12:

12 ทูตสวรรค์องค์ที่หกเทชั้นของตนลงที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส ทำให้น้ำในแม่น้ำนั้นแห้งไป เพื่อเตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก

มีแม่น้ำ “ใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส” สายเดียวเท่านั้น เนื่องจากแผลร้ายที่เป็นหนองเหล่านั้นเป็นของจริง เลือดนั้น, ความร้อนนั้นและความมืดนั้นก็เป็ของจริง เหตุใดนี้จึงไม่ควรเป็นแม่น้ำของจริงล่ะครับ? มันเป็ของจริงครับ! คุณจะระลึกได้ว่าพระเจ้าเคยทำให้ทะเลแดงม้วนกลับ (และอีกครั้งหนึ่งคือ แม่น้ำจอร์แดน) เพื่อที่จะเตรียมทางหนึ่งไว้สำหรับประชากรของพระองค์ การอัศจรรย์เหล่านี้เป็นพระพรอย่างหนึ่งแก่ประชากรของพระเจ้า – แต่พวกมันก็นำการพิพากษามาสู่ศัตรูนั้นเช่นกัน เมื่อพระเจ้าทรงทำให้น้ำของทะเลแดงม้วนกลับ พระองค์ก็ทรงจัดเตรียมหนทางแห่งการช่วยให้พ้นเพื่อชนชาติอิสราเอล ซึ่งก็เป็นหนทางแห่งความพินาศสำหรับฟาโรห์และกองทัพอันเกรียงไกรของเขาที่กำลังพยายามที่จะทำลายชนชาติอิสราเอลด้วย เมื่อพระเจ้าทรงทำให้น้ำจอร์แดนม้วนกลับ พระองค์ก็ทรงจัดเตรียมทางนั้นสำหรับความพินาศของเมืองเยรีโคที่ชั่วร้ายและสมาพันธ์ใหญ่ยักษ์ของชาวคานาอัน

แม่น้ำยูเฟรติสเป็นเส้นแบ่งขนาดยักษ์มาตลอดหลายยุคสมัย โดยแบ่งประเทศต่างๆที่อยู่ฝั่งตะวันออกจากประเทศเหล่านั้นแห่งฝั่งตะวันตกในพื้นที่ส่วนนั้นของโลก แม่น้ำสายนี้มีขนาดยาว 1780 ไมล์ กว้างตั้งแต่ 300 จนถึง 1200 หลา และความลึกของมันไล่ตั้งแต่สิบไปจนถึงสามสิบฟุต ส่วนใหญ่ของปีมันก็ลึกกว่านั้นขึ้นอยู่กัปริมาณน้ำฝน มันเป็เส้นแบ่งเขตแห่งอาณาจักรของซาโลมอน มันถูกกล่าวถึงว่าเป็นพรมแดนด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของแผ่นดินนั้นที่ทรงสัญญาไว้แก่ชนชาติอิสราเอล (ปฐมก. 15:18; พบญ. 11:24; ยชว. 1:4) ประวัติศาสตร์เป็นพยานยืนยันว่าแม่น้ำสายนี้เป็นอุปสรรคใหญ่หลวงต่อกองทัพทั้งหลายมาตลอดหลายยุคสมัย

การทำให้น้ำยูเฟรติสแห้งไปอย่างที่เราเห็นในการศึกษาของเรา นี้ จะจัดเตรียมหนทางและเปิดประตูเพื่ออนุญาตให้เหล่ากองทัพใหญ่โตแห่งทิศตะวันออกข้ามพรมแดนนั้นและรวมตัวกันรอบปฏิภักษ์ต่อพระคริสต์ นี่จะเป็น “วันใหญ่โตของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” อิสยาห์ได้เห็นวันนี้เมื่อเขากล่าวว่า “และจะทรงโบกพระหัตถ์เหนือแม่น้ำนั้น (ยูเฟรติส) ด้วยลมอันแรงกล้าของพระองค์ และจะตีมันให้แตกเป็นธารน้ำเจ็ดสายและให้คนเดินข้ามไปได้โดยที่เท้าไม่เปียกน้ำ” จงตั้งใจอ่าน เศคาริยาห์ 10:11 และเยเรมีย์ 51:36

พอแม่น้ำสายนี้แห้ง ยอห์นก็เห็นบางสิ่ง:

ผีโสโครกสามตน

ว. 16:13-16:

13 และข้าพเจ้าเห็นผีโสโครกสามตนรูปร่างคล้ายกบออกมาจากปากพญานาค และออกจากปากสัตว์ร้ายนั้น และออกจากปากของผู้พยากรณ์เท็จ

14 ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำการอัศจรรย์ มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกคือทัฬหี เพื่อให้บรรดากษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด

15 “จงดูเถิด เราจะมาเหมือนขโมย ผู้ที่เฝ้าระวังให้ดีและรักษาเสื้อผ้าของตนจะเป็นสุข เกือบกว่าผู้นั้น จะเดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะได้เห็นความน่าละอายของเขา”

16 และมันให้เขาทั้งหลายชุมนุมที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่า อารมาเกตโดน

พอถึงช่วงนี้ของการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกได้สยบต่อคำบัญชาต่างๆของเขาและร่วมเป็นพันธมิตรกับเขาในการทำสงครามเพื่อบดขยี้ชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่ ผู้ซึ่งปฏิเสฐที่จะรับพระเมสสิยาห์ตัวปลอมหรือรับเครื่องหมายของเขา เพื่อที่จะรวบรวมกษัตริย์เหล่านี้และกองทัพของพวกเขาให้มาอยู่ที่เดียวกันในคราวเดียวเพื่อการชนฆ่าครั้งใหญ่เป็นครั้งสุดท้ายนี้ พระเจ้าทรงกระทำสองสิ่ง:

1. พระองค์ทรงกระทำให้แม่น้ำใหญ่ยูเฟรติสแห้งไปซึ่งปกติจะเป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนทัพของพวกเขา มุ่งสู่กรุงเยรูซาเล็ม

2. พระองค์ทรงอนุญาตให้ผีสามตนออกไปและชักนำกษัตริย์เหล่านั้นและกองทัพของพวกเขามายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อทำศึกครั้งนี้

พระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่สมัยภาคพันธสัญญาเดิม ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 22:20-22 เราอ่านว่า “และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘ผู้ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหับเพื่อเขาจะขึ้นไปและล้มลงที่ราโมทกิเลอาด’ บ้างก็ทูลอย่างนี้ บ้างก็ทูลอย่างนั้น แล้วมีวิญญาณดวงหนึ่งมาข้างหน้า เฝ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ทูลว่า ‘ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขาเอง’ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า ‘จะอย่างไร’ และเขาทูลว่า ‘ข้าพระองค์จะออกไป และจะเป็นวิญญาณมุสาอยู่ในปากของผู้พยากรณ์ของเขาทุกคน’ และพระองค์ตรัสว่า ‘เจ้าไปเกลี้ยกล่อมเขาได้ และเจ้าจะทำได้สำเร็จ จงไปทำเถิด’”

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้วิญญาณมุสาตนหนึ่งเข้าไปอยู่ในปากของผู้พยากรณ์เหล่านั้นของอาหับ พวกเขาพยากรณ์คำมุสาต่างๆแก่เขา, เขาขึ้นไปยังราโมทกิเลอาด, ถูกฆ่าตาย และพวกสุนัขก็เลียเลือดของเขา วิญญาณตนหนึ่งจากนรกได้รับอนุญาตให้ออกไปเพื่อยุ้งและหลอกหลวงอาหับและทำให้เขาเดินตรงเข้าไปสู่กับดักมรณะ มันก็จะเป็นเช่นนั้นด้วยกับบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกเมื่อวิญญาณชั่วสามตนนั้นจะหลอกหลวงพวกเขาและนำพาพวกเขาให้มาทำศึกของ “พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”

ในกรณีของอาหับมันคือ “วิญญาณชั่วตนเดียว” แต่ในข้อพระคำของเราในวิวรณ์มันคือ “ผีโสโครกสามตน” ซึ่งถูกเรียกว่าเป็น “วิญญาณของพวกปีศาจ” และถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับพวกกบ – นำรังเกียจ, สกปรก, น่าขยะแขยง, เกิดมาจากตมแห่งจักรวาล ผีทั้งสามนี้ถูกส่งออกไปทำภารกิจอันน่ากลัวของพวกมัน

วิญญาณเหล่านี้มีอำนาจที่จะกระทำการอัศจรรย์ต่างๆ – การอัศจรรย์ต่างๆแบบซาตาน – และผ่านทาง การอัศจรรย์เหล่านี้ฝูงชนเหล่านั้นที่กำลังติดตามปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะถูกหลอกหลวง ผ่านทางอำนาจและการอัศจรรย์ที่ผิดธรรมชาติต่างๆของวิญญาณเหล่านี้ เหล่าผู้ติดตามทุกคนของตรีเอกภาพแบบซาตานจะถูกยุ้งให้ประกาศสงครามกับพระเมสสิโปตกและเหล่าผู้ติดตามของพระองค์ที่อยู่ในเยรูซาเล็ม ระบบซาตานทั้งหมด

ตอบสนอง และร่วมใจกันยกทัพไปยังเยรูซาเล็มเพื่อทำศึกใหญ่นั้น – และพวกเขาจะพบว่าทางสะดวกเนื่องจากยูเฟรติสซึ่งเป็นสิ่งกีดขวางตามธรรมชาติที่ใหญ่โตนั้นถูกทำให้แห้งไปเสียแล้ว

นี่ไม่ใช่การกล่าวถึงวิญญานชั่วเหล่านี้เพียงครั้งเดียว เปาโลเตือนว่าในวันสุดท้ายเหล่านี้เหล่าวิญญานที่ล่องลอยจะมาโดยสอนเรื่องมูสาต่างๆ จงอ่านบันทึกนั้นใน 1 ทิโมธี 4:1-6

พร้อมกับความยอเย้ยแบบบริสุทธิ พระวิญญานบริสุทธิทรงคลใจโยเอลให้เขียนถ้อยคำเหล่านี้: “จงประกาศข้อความต่อไปนี้ให้นานาประชาชาติทราบ ว่า จงเตรียมทำการรบ จงปลุกใจชายฉกรรจ์ทั้งหลาย ให้พลรบทั้งสิ้นเข้ามาใกล้ ให้เขาขึ้นมาเถิด จงตีฆาตกรของเจ้าให้เป็นดาบ และตีขอลิดของเจ้าให้เป็นทวน ให้คนอ่อนแอพูดว่า “ฉันทันเป็นนักรบ” บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นเอ๋ย จงรวมกันอยู่ล้อมรอบ จงรีบมาเถิด จงเรียกประชุมกันที่นั่น โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงนำนักรบของพระองค์ลงมา” (โยเอล 3:9-11)

นี่เป็นถ้อยคำที่แสดงให้เห็นภาพของการรวมตัวกันครั้งใหญ่เพื่อทำศึกใหญ่: “...ชนต่างชาติจึงแสดงความเดือดดาลขึ้น และชนชาติทั้งหลายคิดอ่านในการที่ไร้ประโยชน์...บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกตั้งตนเองขึ้น และนักปกครองปรึกษากันต่อสู้อุสโรวาห์และผู้รับการเจิมของพระองค์ กล่าวว่า “ให้เราละเปิดสายแอกของเราให้ขาดสะบั้น และขจัดบังเหียนของเราให้พ้นจากเรา” พระองค์ผู้ประทับในสวรรค์จะทรงพระสรวลองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเย้ยหยันเขาเหล่านั้น (ทำให้พวกเขาสับสน)” (เพลงสดุดี 2:1-4) อ่านเพลงสดุดีบทที่สองทั้งบทเพื่อที่จะเห็นภาพของวันใหญ่นั้นเมื่อกองทัพของพระคริสต์และปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์มาเผชิญหน้ากันรอบกรุงเยรูซาเล็มในหุบเขาแห่งอารมาเกตโดน

ในข้อ 15 ยอห์นให้คำเตือนหนึ่งที่จริงจัง: “จงดูเถิด เราจะมาเหมือนขโมย ผู้ที่เฝ้าระวังให้ดีและรักษาเสื้อผ้าของตนจะเป็นสุข เกือบกว่าผู้นั้นจะเดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะได้เห็นความน่าละอายของเขา” เหตุใดจึงมีคำประกาศที่แปลกประหลาดเช่นนี้ตรงนี้? พระสุรเสียงของพระเยซูกำลังแจ้งคำประกาศนี้ ถ้อยคำเหล่านี้ฟังดูเหมือนกับถ้อยคำซึ่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ตรัสแก่คริสตจักรเกี่ยวกับการรับขึ้นไป แต่เนื่องจากคริสตจักรได้ถูกรับขึ้นไปเกือบเจ็ดปีก่อนพระคำข้อนี้แล้ว คำประกาศนี้จะประยุกต์ใช้อย่างไรตรงนี้? พระเยซูจะเสด็จมารับผู้ใด? วิวรณ์ 15:2 ให้ภาพของคนกลุ่มหนึ่งที่พระเยซูเสด็จมารับเมื่อถึงระยะนี้ในการเทขึ้นทั้งเจ็ดนั้นออก

ในระหว่างการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ไม่ใช่ทุกคนจะโน้มตัวลงและบูชาเขา และไม่ใช้ทุกคนจะรับเครื่องหมายของเขาด้วย คนเหล่านั้นส่วนใหญ่ที่ปฏิเสธที่จะทำเช่นนั้นจะถูกฆ่าตาย แต่บางคนจะมีชีวิตผ่านสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมาได้ จนถึงการเทขึ้นไปที่เจ็ดเลย พระเยซูจะเสด็จมารับผู้สัตย์ซื่อเหล่านั้นเอง ก่อนที่ศึกอันยิ่งใหญ่แห่งอารมาเกตโดนเริ่มขึ้น พวกเขาจะถูกพาออกไปจากแผ่นดินโลกอย่างเหนือธรรมชาติ และคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าตายไปแล้วก็จะถูกชุบให้เป็นขึ้นและได้รับร่างกายใหม่ วิวรณ์ 6:9-11 ให้ภาพของผู้พิพากษาเหล่านี้ – แต่พวกเขาต้องสัตย์ซื่อจนถึงที่สุดหากพวกเขาอยากอยู่ในคนกลุ่มนั้น (มธ. 24:13) การพิพากษาครั้งสุดท้ายไม่อาจถูกเทออกได้จนกว่าผู้ชอบธรรมทุกคนออกไปให้พันธมีแห่งโทสะของพระเจ้าเสียก่อน

มันเป็นแบบนี้เช่นกันในสมัยของน้ำท่วมโลก ฝนไม่ตกสักแหมะจนกว่าโนอาห์อยู่ในนาวานั้นและ “พระเยโฮวาห์ทรงปิดประตูนั้นเสีย” (ปฐมก. 7:1-16)

มันเป็นแบบนี้เช่นกันในสมัยของเมืองโสโดม โลกเป็นผู้ชอบธรรม (2 เปโตร 2:6-8) และพระเจ้าไม่อาจทำลายเมืองโสโดมได้จนกว่าโลกอยู่ปลอดภัยนอกเมืองนั้นแล้ว จงอ่านบทที่สิบเก้าทั้งบทของปฐมกาล โดยหมายเหตุข้อ 22 เป็นพิเศษ: “เจ้าจงรีบหนีไปที่นั่น เพราะเราไม่สามารถทำอะไรได้จนกว่าเจ้าไปถึงที่นั่น!”

คริสตจักร – เจ้าสาวของพระคริสต์ – จะไม่ผ่านเข้าไปในสัปดาห์เดียวของความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งนั้น (วว. 3:10; 4:1-3) ดังนั้นมันจึงเป็นโมงยามที่มีมิติที่สุดแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ... ทุกคนที่ยำเกรงพระเจ้าต้องถูกพาตัวออกไปก่อนที่พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงวัดเคียวคมอันนั้น (พระวจนะ) เพื่อเกี่ยวแผ่นดินโลก “และมันให้เขาทั้งหลายชุมนุมที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่า อารมาเกตโดน” (วว. 16:16)

อารมาเกตโดนมีความหมายว่า *ภูเขาแห่งเมกิดโด* ซึ่งรวมถึงที่ราบยิสเรเอล, หุบเขาใหญ่ที่ทอดยาวผ่านเข้าตอนกลางของดินแดนศักดิ์สิทธิ์นั้นตั้งแต่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปจนถึงแม่น้ำจอร์แดน มันมีความยาวประมาณสองร้อยไมล์และกว้างสิบไมล์ ชื่อนี้มาจากรากคำภาษาฮีบรูที่มีความหมายว่า “ตัดออกเสีย” และนั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำในชั่วโมงยิ่งใหญ่นั้นจริงๆ!

หุบเขานี้เป็นสถานที่แห่งการฆ่าฟันกันมาตลอดหลายยุคสมัย มันเป็นสมรภูมิใหญ่แห่งสมัยภาคพันธสัญญาเดิม ผู้วินิจฉัย 5:19 บอกเราว่า “บรรดาชัยชนะมาถึงก็รบกัน ...ริมห้วงน้ำเมกิดโด” 2 พงศาวดาร 35:22 บอกเราว่า “โยสิยาห์เข้าสู่รบในหุบเขาเมกิดโด”

ชั้นใบที่หกนักษัตรย์ทุกองค์แห่งแผ่นดินโลกพร้อมกับกองทัพของพวกเขา มายังหุบเขาแห่งการฆ่าฟันกัน บัดนี้ทุกสิ่งพร้อมแล้วที่ชั้นใบสุดท้ายจะถูกเทออก ช่างเป็นภาพอันน่ากลัว! บัดนี้เยรูซาเล็มถูกกองทัพต่างๆ ล้อมไว้ มีทหารหลายล้านนายพร้อมกับกษัตริย์ของตน พวกเขามุ่งมั่นที่จะลบพระนามของพระเจ้าและพระเยซูออกไปจากแผ่นดินโลกและจากความทรงจำของมนุษย์ แต่อนิจจา! พวกเขาจะเข้าสู่การนองเลือด โลหิตไหลนองเป็นระยะทางสองร้อยไมล์ --- ลึกหกฟุตและกว้างสิบฟุต (วว. 14:20)

คุณได้รับความรอดแล้วหรือ ท่านผู้อ่านที่รัก? เอเมน! หากคุณรอดแล้ว แต่วิบัติแก่คุณหากคุณยังไม่ได้ได้รับความรอด! จงกลับใจเสียใหม่และเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า และจงได้รับความรอด**เดี๋ยวนี้!** (ยอห์น 5:24, โรม 10:9,10)

ชั้นใบที่เจ็ด

วว. 16:17-21:

17 ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทขันของตนลงในอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารแห่งสวรรค์ว่า “สำเร็จแล้ว”

18 และเกิดมีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง มีฟ้าแลบ และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มิมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงและยิ่งใหญ่เช่นนี้เลย

19 มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และบ้านเมืองของนานาชาติก็ล่มจม มหานครบาบิโลนนั้นก็อยู่ในความทรงจำต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะให้เห็นครานั้นตีมีถั่วเหล่าอึ่งแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์

20 และบรรดาเกาะต่างๆก็หนีหายไป และภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีผู้ใดพบ

21 และมีลูกเห็บใหญ่ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก้อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึงพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะว่าภัยพิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก

“ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทขันของตนลงในอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารแห่งสวรรค์ว่า **“สำเร็จแล้ว!”** จากพระที่นั่งขององค์พระผู้พิพากษาสิ่งสารพัด เรามีคำประกาศว่าสำเร็จแล้ว นี่คือจุดสุดยอด! เมื่อพระเยซูทรงชำระค่าไถ่เพื่อคนบาปทั้งหลาย ก่อนพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์พระองค์ทรงร้องประกาศว่า **“สำเร็จแล้ว!”** บนกางเขนนั้นพระองค์ทรงเสร็จสิ้นการไถ่สำหรับจิตวิญญาณ ไม่สามารถเพิ่มสิ่งใดเข้าไปได้อีก การไถ่จิตวิญญาณเสร็จสมบูรณ์แล้วในพระเยซู และบัดนี้ การพิพากษาแผ่นดินโลกก็สำเร็จแล้ว มันสำเร็จแล้วเช่นกัน! พระเยซูคริสต์กำลังจะชำระแผ่นดินโลกให้พ้นจากพญานาคนั้น, สัตว์ร้ายนั้น และผู้พยากรณ์เท็จ บรรดาสิ่งที่มีเขียนไว้ในหนังสือม้วนเล็กที่มีตราประทับเจ็ดดวงล้วนเสร็จสมบูรณ์แล้ว ทุกรายละเอียดปลีกย่อยถูกทำให้สำเร็จแล้วและสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะเลิก **“คร่ำครวญและผจญความเจ็บปวด”** ในที่สุด (โรม 8:22) **สำเร็จแล้ว! ฮาเลลูยา!**

เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตามมาหลังการเทขันใบที่เจ็ดไม่อาจมีอะไรเทียบได้ในประวัติศาสตร์มนุษย์ไม่เคยมีภัยพิบัติ, ความสับสน, ความอลหม่าน, การแตกพ่าย, ความแตกแยก, การสั่นไหว, การสะเทือนสะท้าน และการสำแดงที่ใหญ่โตเช่นนั้นเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกมาก่อนเหมือนอย่างที่จะเกิดขึ้นเมื่อขันใบที่เจ็ดถูกเทออกจนเกลี้ยง! ฟ้าอากาศจะสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง จะเกิดฟ้าแลบ, ฟ้าร้อง และเสียงต่างๆ ขันใบที่เจ็ดนี้ถูกเทออกในฟ้าอากาศ ฟ้าอากาศได้รับผลกระทบก่อน และจากนั้นการพิพากษาก็เคลื่อนต่ำลงมายังแผ่นดินโลก ศาสดาพยากรณ์หลายคนได้พยากรณ์ถึงวันเหล่านี้เมื่อฟ้าสวรรค์จะเผชิญกับการพิพากษาต่างๆอันน่ากลัว อ่านเพลงสดุดี 102:25, 26 และอิสยาห์ 51:6

มัทธิว 24:29 และฮีบรู 12:25-26 กล่าวถึงการสั่นสะท้านของบรรดาอำนาจแห่งฟ้าสวรรค์ เปโตรบอกเราว่าฟ้าสวรรค์จะล่องไปด้วยเสียงดังสนั่น (การระเบิดออก) และโลกธาตุจะละลายไปด้วยความร้อนสูง (2 เปโตร 3:10-12) (นี่หมายถึงฟ้าสวรรค์ชั้นแรกและชั้นที่สอง ซึ่งเป็นที่ๆหมู่เมฆและดวงดาวต่างๆอยู่, ไม่ใช่ที่ประทับของพระเจ้า ซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นที่สาม – 2 คร. 12:1-4) อิสยาห์กล่าวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาจะทรงเยี่ยมเยียน **“ด้วยฟ้าร้องและด้วยแผ่นดินไหว และด้วยเสียงกัมปนาท ด้วยพายุและพายุแรงกล้า ด้วยเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ”** (อิสยาห์ 29:6)

เพลงสดุดี 50:3-4 บอกเราว่า **“พระเจ้าของเราจะเสด็จมา พระองค์จะมีได้ทรงเจียบบอยู่ เพลิงจะเผาผลาญมาข้างหน้าพระองค์ รอบพระองค์คือวาทะอันทรงมหิทธิฤทธิ์ พระองค์จะทรงเรียกถึงฟ้าสวรรค์เบื้องบน และถึงแผ่นดินโลก เพื่อพระองค์จะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์”**

ในวิวรณ์ 17 อาณาจักรของซาตานกำลังล่มสลาย มันเป็นเจ้าของอำนาจในย่านอากาศ (อฟ. 2:2) มานานหกพันปีแล้ว แต่การปกครองของมันกำลังจะสิ้นสุดลง โลกธาตุต่างๆได้หันมาเล่นงานมันและฟ้าอากาศก็ถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นไฟเหลว!

สถานการณ์บนแผ่นดินโลกก็ไม่ได้ดีไปกว่าเลย: “เกิดมีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง มีฟ้าแลบ และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงและยิ่งใหญ่เช่นนี้เลย” นี่เป็นเวลาที่ยอห์นได้กล่าวถึงตอนที่เขากล่าวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลุกขึ้น “กระทำให้โลกสั่นสะท้าน” (อิสยาห์ 2:19-21) อัครกษัตริย์ได้บันทึกมันในถ้อยคำเหล่านี้: “...อีกสักหน่อย เราจะเขย่าท้องฟ้าและโลก ทะเลและแผ่นดินแห้ง อีกครั้งหนึ่ง เราจะเขย่าประชาชาติทั้งสิ้น...” (ฮักกัย 2: 6, 7)

วิวรณ์ 16:19 ให้เราคิดออกบ้างถึงความน่ากลัวและความใหญ่โตของแผ่นดินไหวครั้งนี้: “มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และบ้านเมืองของนานาชาติก็ล่มจม มหานครบาบิโลนนั้นก็อยู่ในความทรงจำต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะให้คนนั้นดื่มถ้วยแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์”

โปรดหมายเหตุว่า “นครใหญ่นั้น” (เยรูซาเล็ม) ถูกเขย่าจนแตกออกเป็นสามส่วน และเมืองอื่นๆ ทั้งหมดก็ถูกลดจนเหลือเพียงเศษซาก คุณนึกภาพแผ่นดินไหวที่ยิ่งใหญ่เหลือเกินและทรงพลังเหลือเกินจนมันทำให้เมืองใหญ่ๆ ทุกเมืองแห่งแผ่นดินโลกราบเป็นหน้ากลองไหม? บัดนี้เยรูซาเล็มถูกปกป้องให้พ้นจากการเหลือเพียงเศษซากเพราะว่าส่วนหนึ่งของเมืองนั้นถูกล้อมรั้วและเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า (วว. 11:1, 2) แผ่นดินไหวครั้งนี้จะทรงพลังเหลือเกินจนภูเขาจะแยกออกเป็นสองส่วน โดยส่วนหนึ่งเคลื่อนไปทางทิศตะวันออกและอีกส่วนไปยังทิศตะวันตก อ่านเศคาริยาห์ 14:4; 13:8-9 ตรงนี้เรามีสองส่วนของแผ่นดินนั้นที่ถูกตัดออก, ถูกทำลาย...ส่วนหนึ่งถูกพิทักษ์รักษาไว้... “เราจะนำส่วนที่สามนี้ผ่านเข้าไปในไฟ” ผมเชื่อว่าพระคำข้อนี้หมายถึงช่วงเวลาแห่งข้อพระคำนี้ของเราในวิวรณ์ 16:19

นครใหญ่ทั้งปวงของแผ่นดินโลกถูกทำลายย่อยยับในแผ่นดินไหวครั้งมหานครนี้... ไซแล้วครับ แม้แต่นครใหญ่ๆ ที่ทรงพลังอย่างโรม, ไคโร, ลอนดอน, และนิวยอร์ก! คุณนึกภาพความตายและความพินาศของโมงยามเช่นนั้นออกไหม?

นี่ไงครับ! นี่คือจุดจบของระบบเหล่านั้นของพญามารและเหล่าสมุนของมัน... ข้อ 20 และ 21: “และบรรดาเกาะต่างๆ ก็หนีหายไป และภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีผู้ใดพบ และมีลูกเห็บใหญ่ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก้อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึงพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะว่าภัยพิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก”

มนุษย์ต้องใช้เงินหลายพันล้านดอลลาร์ไปกับระเบิด, เครื่องบิน, เรือและปืนเพื่อที่จะทำสงคราม แต่กับพระเจ้ามันไม่เป็นเช่นนั้นเลย พระองค์ทรงใช้ภูเขาต่างๆ เป็นรถถังและเกาะต่างๆ เป็นตอร์ปิโด! ในบทที่ 6 ภูเขาทั้งหลายเคลื่อนออกจากที่ของพวกมัน และเมื่อคนทั้งหลายอธิษฐานและอ้อนวอนภูเขาเหล่านั้นให้หล่นทับพวกเขาและซ่อนพวกเขาเสียจากพระพักตร์ของ “พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น” พวกมันก็ไม่เชื่อฟัง แต่ตอนนี้มันแตกต่างไปจากเดิมแล้ว ความทุกข์ลำบากนั้นกำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว หากวันเหล่านั้นไม่ถูกย้อนสั้นเข้า ก็จะไม่มีความหวังใ้รอดได้เลย แต่เพราะเห็นแก่บรรดาผู้ถูกเลือกสรร พระเจ้าจะทรงทำให้วันเหล่านั้นย้อนสั้นเข้า

เยเรมีย์ 4:23-26: “ข้าพเจ้ามองดูพื้นที่โลก และดูเถิด เป็นที่ร้างและว่างเปล่า และมองดูฟ้าสวรรค์ ในนั้นก็ไม่มีแสงสว่าง ข้าพเจ้ามองดูภูเขา ดูเถิด มันกำลังสั่นอยู่ บรรดาเนินเขาก็แกว่งไปแกว่งมา ข้าพเจ้ามองดู

และคูเอ็ด ไม่มีมนุษย์เลย นกทั้งปวงแห่งท้องอากาศได้หนีไปแล้ว ข้าพเจ้ามองดู และคูเอ็ด เรือสวนไร่นาก็เป็น ถิ่นทรูกันดาร และหัวเมืองทั้งสิ้นก็ปรักหักพังไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ต่อพระพิโรธอันร้อนแรงของ พระองค์” แต่นั่นยังไม่หมด:

ลูกเห็นนกประมาณหนึ่งตะลันต์ตกมาจากท้องฟ้า ตะลันต์มีน้ำหนักแตกต่างกันไปในสมัยที่หนังสือ วิวรณ์ถูกเขียนขึ้น เงินหนึ่งตะลันต์ของยิวมีค่าเท่ากับ 115 ปอนด์ ขณะที่ตะลันต์อื่นๆทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 135 ปอนด์ ตะลันต์ของอียิปต์เท่ากับ 86 ปอนด์ ในอันโทอิก พวกเขาใช้ตะลันต์ที่เท่ากับ 390 ปอนด์ ดังนั้นไม่ว่าจะ น้ำหนักเท่าใด ลูกเห็นเหล่านี้ก็มีขนาดใหญ่ยิ่งนัก แม้หากว่าพวกมันหนักแค่ตะลันต์หน่วยเล็กที่สุดก็ตาม คุณ เคยอยู่ท่ามกลางพายุลูกเห็บไหม? ลูกเห็นขนาดใหญ่ที่สุดที่ผมเคยเห็นก็มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ ประมาณหนึ่งนิ้วครึ่ง... ประมาณเท่ากับขนาดของไข่ไก่ฟองหนึ่ง ผมไม่อาจนึกภาพขึ้นก่อนน้ำแข็งที่จะหนัก ระหว่างหนึ่งร้อยและสี่ร้อยปอนด์ร่วงลงมาจากหุบเมฆ! ลองนึกภาพความโกลาหลที่ลูกเห็นนี้จะนำมาสู่แผ่นดิน โลกแก่นี้สิครับ! แต่ลูกเห็นใหญ่นี้มีผลกระทบอย่างไรต่อมนุษย์ทั้งหลายครับ? “คนทั้งหลายจึงพูดหมิ่น ประมาทพระเจ้า เพราะภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น”

ดูเหมือนว่าพอถึงตอนนี้ บางคนน่าจะกำลังอธิษฐานแล้ว...แต่ไม่ใช่เลยครับ พวกเขาได้ขายตัวเองให้แก่ ความบาปและพญามารเป็นนิത്യแล้ว และไม่มี การกลับใจใหม่สำหรับพวกเขาแล้ว!

แล้วคุณล่ะครับ ท่านผู้อ่านที่รัก? คุณได้รับความรอดแล้วหรือยัง? คุณรู้จักพระเยซูไหม? คุณได้ข้าม เส้นตายไปแล้วหรือยัง? กรุณาเข้าใจภาพนี้ว่าความบาปจ่ายอะไรเป็นค่าจ้างในที่สุด:

คนเหล่านี้ที่กำลังแข่งด่าพระเจ้าในวิวรณ์ 16:21 คือคนเหล่านั้นที่ได้เลือกปฏิบัติต่อพระคริสต์แทนที่ จะเลือกพระคริสต์ พวกเขาได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นและบูชามันแล้ว คุณได้ต้อนรับผู้ใดครับ ท่านผู้อ่านที่รัก? คุณกำลังนมัสการอยู่แทบพระบาทของผู้ใด? คุณอยู่ฝ่ายพระเจ้าหรือไม่ก็อยู่ฝ่ายของพญามาร เพราะว่าไม่มีทางสายกลาง

คนเหล่านี้ถูกทำเครื่องหมายไว้เพื่อที่จะรับการเทออกของชั้นเหล่านั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า และ ชั้นใบแรกก็ปกคลุมพวกเขาด้วยแผลร้ายที่เป็นหนองไหลเยิ้มมีกลิ่นเหม็น จากนั้นทะเลถูกเปลี่ยนให้กลายเป็น เลือดของคนตายและสิ่งมีชีวิตทุกคนในนั้นก็ตาย นี่หมายความว่าชายหาดและชายฝั่งทุกแห่งเต็มไปด้วยซากศพ คนและสัตว์ที่เปื่อยเน่า นั่นจะเป็นวาระที่เหม็นเน่าจริงๆ!

แต่นั้นยังไม่หมด: ท่ามกลางทั้งหมดนี้ พวกเขาได้ดื่มแต่เลือด น้ำพุทุกแห่งถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นเลือด! จากนั้นความทุกข์โศกของพวกเขาก็เพิ่มขึ้นโดยความร้อนซึ่งรุนแรงมากเหลือเกินจนมันทำให้ผิวหนังของพวกเขาพุพองและเผาไหม้พวกเขาให้เจ็บปวดเหลือเกินจนพวกเขาแข่งด่าพระเจ้าเพราะความร้อนนั้น

จากนั้นพระเจ้าทรงทำให้จักรวาลมืดสนิท และในความมืดที่บั้นนั้นพวกเขาก็กัดลิ้นตัวเองด้วยความเจ็บปวด ช่างเป็นความเจ็บปวดรวดร้าวจริงๆ! แต่สิ่งที่เลวร้ายที่สุดยังไม่ถึง:

ตั้งแต่การแกะตราประทับดวงแรกในวิวรณ์ 6:1 มาจนถึงการเทชั้นใบสุดท้ายในวิวรณ์ 16:17 ทุกระยะของการพิพากษาเริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าชั้นใบที่เจ็ดคือสิ่งที่สวรรค์เห็นตอนที่มัน เจียบสนิทเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงนั้น (วว. 8:1) ลูกเห็นขนาดยักษ์ร่วงลงมาจากสวรรค์... ขึ้นก่อนน้ำแข็งที่แต่ละลูก

หนักมากกว่าหนึ่งร้อยปอนด์ ไม่น่าแปลกใจเลยที่จะไม่มีเนื้อหนังใดเหลืออยู่บนแผ่นดินโลกหากวันเหล่านั้นไม่ถูกย่นสั้นเข้า!

แต่ขอบคุณพระเจ้า ผู้ที่บังเกิดใหม่แล้วจะไม่อยู่ที่นี่ เพราะว่าเราจะอยู่ในฟ้าอากาศกับองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เปี่ยมสุขของเรา ขอขอบคุณพระองค์ พระเยซูเจ้า ที่ช่วยจิตวิญญาณของข้าพระองค์ให้รอด! ขอขอบคุณพระองค์ พระเยซูเจ้า ที่ทรงจัดเตรียมทางหนีให้! **คุณรู้จักพระองค์ไหม คุณผู้มีจิตวิญญาณ?** หากคุณรู้จักพระองค์ ก็จงกัมศิระษของคุณเดี๋ยวนี้และขอบคุณพระองค์ที่ทรงช่วยคุณให้รอดแล้ว จากนั้นจงอธิษฐานเผื่อคนอื่นที่อ่านข้อความเหล่านี้อยู่ ที่พวกเขาเองจะได้รับ ความรอดเช่นกัน คนบาปที่รักเอ๋ย จงกลับใจเสียใหม่และรับความรอดเดี๋ยวนี้เลย!

วิวรณ์ – บทที่สิบเจ็ด

บาบิโลนที่ยิ่งใหญ่ – แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย

วว. 17:1-7:

1 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบนั้นมาหาข้าพเจ้า และพูดว่า “เชิญมาที่นี่เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูการพิพากษาของหญิงแพศยาคนสำคัญที่นั่งอยู่บนน้ำมากหลาย

2 คือหญิงที่บรรดากษัตริย์ทั่วแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่ในแผ่นดินโลกก็ได้มัวเมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของเธอ”

3 ทูตสวรรค์องค์นั้นได้นำข้าพเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยพระวิญญาณ และข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง ซึ่งมีชื่อหลายชื่อเป็นคำหมิ่นประมาทเต็มไปทั้งตัว มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา

4 หญิงนั้นนุ่งห่มด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยเครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุก หญิงนั้นถือถ้วยทองคำที่เต็มด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของตน

5 และที่หน้าผากของหญิงนั้นเขียนชื่อไว้ว่า “ความสักลับ บาบิโลนมหานคร แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก”

6 และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชน และโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพเพื่อเป็นพยานของพระเยซู เมื่อข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อัศจรรย์ใจยิ่งนัก

7 ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงถามข้าพเจ้าว่า “เหตุไฉนท่านจึงอัศจรรย์ใจ ข้าพเจ้าจะบอกให้ท่านรู้ถึงความสักลับของหญิงนั้น และของสัตว์ร้ายที่มีเจ็ดหัวและสิบเขาที่เป็นพาหนะของหญิงนั้น

การล่มจมของบาบิโลนถูกประกาศในวิวรณ์บทที่ 14 ภายใต้ขันใบที่เจ็ดการพิพากษาของระบบที่มีความผิดนั้นเกิดขึ้น เหตุการณ์ต่างๆในวิวรณ์ 14:8 ไปจนจบบทนั้นเกิดขึ้นหลังจากการเทขันใบที่เจ็ดออก นี้เป็นสิ่งที่สำคัญซึ่งช่วยให้เราเข้าใจส่วนต่างๆและนิมิตต่างๆของหนังสือเล่มนี้อย่างเหมาะสม

ลักษณะเฉพาะตัวของบาบิโลน, ความสัมพันธ์ของนางที่มีต่อสัตว์ร้ายนั้นและต่อกษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกโดยทั่วไป รวมถึงรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับการพิพากษาของนางจึงถูกเปิดเผยในสองบทต่อไปนี้ (17 และ 18) เราไม่ควรคิดว่าเรื่องราวของสองบทนี้ต่อเนื่องจากขันใบที่เจ็ดนั้น บันทึกเหตุการณ์ไม่ได้ต่อเนื่องกัน

หัวข้อเกี่ยวกับบาบิโลนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งและมีบทบาทอันโดดเด่นในวิวรณ์ เพื่อที่จะเข้าใจว่าบาบิโลนเป็นใครและอะไร เราจะยึดตามพระวจนะของพระเจ้าอย่างเคร่งครัด และไม่ใส่ใจต่อสิ่งที่เราเคยได้ยินมาโดยวิธีของมนุษย์ ขอให้คุณอธิษฐานร่วมกันกับผมอย่างจริงจังเพื่อที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำพาเราขณะที่เราศึกษาต่อไป

พญามารเป็น “จอมลอกเลียนแบบ” สำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงมี พญามารก็มีของลอกเลียนแบบ มีตรีเอกานุภาพของพระเจ้า: พระบิดา, พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชาตานก็มีตรีเอกานุภาพของมัน:

พญานาค, ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์, ผู้พยากรณ์เท็จ พระเจ้าทรงเรียกและทรงแต่งตั้งเหล่านักเทศน์... พญามารก็
ทำแบบเดียวกัน (2 คร. 11:13-15)

มีผู้หญิงสองคนในวิวรณ์: คนหนึ่งเป็นผู้ชอบธรรม – มารดาแห่งความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ (วว.
12) – ซึ่งเราได้ศึกษาเกี่ยวกับนางไปแล้ว อีกคนเป็น*คนอธรรม* – แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลายและการนำ
สะอิดสะเอียนต่างๆ (วว. 17) *คนหนึ่ง* – มาจากพระเจ้า *อีกคนหนึ่ง* – มาจากซาตาน เมื่อเราเปรียบเทียบและ
ใช้เหตุผลตรึงตรอง เราก็จะพบว่าหญิงผู้นี้เป็นใครในวิวรณ์ 17:

หญิงทั้งสองคนที่ถูกกล่าวถึงเป็นแม่: คนแรกให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติ
ทั้งปวง คนที่สองเป็นแม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย

หญิงทั้งสองคนแต่งกายอย่างงดงาม: คนแรกสวมเครื่องแต่งกายจากสวรรค์ “ห่มกายด้วยดวงอาทิตย์”
เสื้อผ้าของนางคือ “ความสว่าง” จากสวรรค์ หญิงคนที่สอง “นุ่งห่มด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับ
ด้วยเครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุก” เสื้อผ้าและเครื่องประดับต่างๆของนางเป็นของโลก และมา
จากแผ่นดินโลก

หญิงคนแรกมีดวงจันทร์ (อำนาจแห่งความมิด) อยู่ใต้เท้าของตน หญิงคนที่สอง “มีอำนาจ” เหนือ
บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก

มารดาทั้งสองคนนี้ทนทุกข์: สึกแรกๆกับพญานาคเพื่อที่จะช่วยบุตรชายของนางให้พ้นจากการถูก
เขมือบ พญานาคไล่ตามนางและขับไล่นางเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร หญิงคนที่สองทนทุกข์ด้วยน้ำมือของกษัตริย์
สิบองค์นั้นที่เคยให้การสนับสนุนนาง แต่บัดนี้ทำให้นางเปลือยเปล่า, ถูกทอดทิ้ง, กินเนื้อหนังของนางและเผา
นางด้วยไฟ ขณะที่พระเจ้าในฤทธานุภาพทั้งสิ้นและโทสะของพระองค์ทรงพิพากษานางและเย็บนางด้วยภัย
พิบัติต่างๆ, ความตาย, และความพินาศย่อยยับ

หญิงทั้งสองคนนี้มีบทบาทสำคัญในกิจการต่างๆของโลก: คนหนึ่งบริสุทธิ์, อีกคนเป็นหญิงแพศยา; คน
หนึ่งถูกเกลียดชังโดยเหล่ามหาอำนาจของโลก อีกคนเป็นที่รัก!

คนหนึ่งให้กำเนิดความสูงส่งที่เป็นเพศชาย – อีกคนให้กำเนิดความมลทินที่เป็นเพศหญิง

คนหนึ่งถูกช่วยเหลือโดยปีกแห่งสวรรค์ – อีกคนถูกแบกโดยอำนาจพญานาค

คนหนึ่งมีมงกุฎที่มีดาวสิบสองดวงอยู่บนศีรษะของตน – อีกคนมีชื่อของผู้ทำลายนั้นอยู่บนศีรษะของ
ตน และมัวเมาด้วยโลหิตของเหล่าวิสุทธิชนและผู้พยากรณ์

คนหนึ่งสุดท้ายแล้วได้อาศัยอยู่ในเมืองสวรรค์และถูกห้อมล้อมด้วยวิสุทธิชนทั้งปวงแห่งทุกยุคสมัย อีก
คนอยู่ๆก็ร่วงลงไปสู่ความพินาศชั่ววันริบหรี่ในพระพิโรธอันร้อนแรงของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

หญิงทั้งสองคนนี้เป็นคู่แข่งกันในทุกด้าน และมีลักษณะเฉพาะตัวที่ตรงข้ามกันดูจกลางวันและกลางคืน
หญิงคนแรกเราได้ระบุตัวตนไปแล้ว บทที่ 12 ให้ภาพของชนชาติอิสราเอลที่ให้กำเนิดบุตรชายองค์นั้น “ความ
รอดมาจากพวกยิว” พระเยซูทรงถือกำเนิดออกมาจากชนชาติอิสราเอล

คราวนี้เราจะมาระบุตัวตน*หญิงคนที่สอง*นี้, “แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย”

สิ่งที่โดดเด่นซึ่งถูกกล่าวถึงเกี่ยวกับนางก็คือว่า นางเป็นหญิงแพศยา... “หญิงแพศยาคนสำคัญ” นาง โฆษณาความแพศยาของตนโดยการสวมชื่อ “แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย” วัจนพิธีกรรมของนาง ในพระวจนะของพระเจ้า ความแพศยาเป็นตัวแทนของ “การบูชาที่มีการกินดื่มเมามาย – การนับถือรูปเคารพ – การอุทิศตัวแบบผิดๆ” เมื่อผู้คนกราบไหว้บูชาสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้าในฐานะพระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นมาเอง เมื่อผู้คนมอบหัวใจของตนให้แก่รูปเคารพทั้งหลาย เมื่อพวกเขาจัดตั้งระบบต่างๆ, หลักคำสอนต่างๆ, พิธีกรรมต่างๆ, และพิธีการต่างๆเพื่อแทนที่สิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้และทรงเปิดเผยไว้ในพระวจนะของพระองค์, ในพระคัมภีร์ นั่นก็เรียกว่า การเป็นหญิงแพศยา, การเล่นชู้, การล่วงประเวณี จงตั้งใจอ่านเยเรมีย์ 3:6, 8, 9; เอเสเคียล 16:32; โยเซยา 1 และ 2; วิวรรณ์ 2:22

เมื่อบัญญัติต่างๆและกฎต่างๆของพระเจ้าพังทลาย ความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตสมรสและศีลธรรมต่างๆก็พังทลายไปพร้อมกับมัน บางศาสนานบนแผ่นดินโลกวันนี้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ความผิดศีลธรรม พระราชบัญญัติของพระเจ้า, บัญญัติข้อแรกที่สำคัญที่สุด, พระเยซูตรัสไว้ว่า “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน ด้วยสิ้นสุดความคิด และด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน” (มาระโก 12:29, 30) การให้เกียรติเช่นนั้นแก่พระที่เราทำขึ้นมาเองก็นับว่าเป็นการเป็นหญิงแพศยาฝ่ายวิญญาณ!

หญิงผู้นี้ในวิวรรณ์ 17 ได้เปลี่ยนใจของบรรดากษัตริย์และเหล่าข้าราชการบริพารของกษัตริย์ทั้งหลายให้หันไปนับถือพระต่าง ๆ นอกจากพระเยโฮวาห์และพระเยซูคริสต์ นางเป็นมารดาของทุก “ลัทธิ” และศาสนาเทียมเท็จที่ได้ถือกำเนิดขึ้นนับตั้งแต่คำอโศกคิดว่าตนจะสามารถทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ด้วยเครื่องบูชาที่ตนเลือกเอง นั่นหมายรวมถึงทุกคริสตจักร, ทุกศาสนาและทุกลัทธิที่ไม่ยอมให้พระเยซูคริสต์และพระวจนะที่ได้รับการดลใจด้านถ้อยคำของพระองค์เป็นที่หนึ่งในทุกรายละเอียดของการนมัสการ หญิงผู้นี้ผู้ห่มผ้าสีม่วงนี้เป็น “แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก” นั่นย้อนกลับไปไกลมากๆ นางได้ตั้งครมร์และให้กำเนิดคนเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณผู้แรก นางเป็นแม่ของพวกเขาทุกคน เหมือนกับที่ชนชาติอิสราเอล (กล่าวในแง่ของประชาชาติ) เป็นมารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

“แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย” ได้เริ่มต้นขึ้นที่ไหนและเมื่อไหร่? เราอ่านในบทที่สิบและสิบเอ็ดของปฐมกาลว่าการเริ่มต้นของอาณาจักรของนิมโรด, หลานชายของฮาม, คือบาเบล... หรือ “บาบิโลน” ในแผ่นดินชินาร์นั่นเองที่ประชากรแห่งแผ่นดินโลกอาศัยอยู่และ “มีภาษาเดียวกันหมดทุกคน” พระคัมภีร์บอกเป็นนัยว่าคนเหล่านั้นมารวมตัวกันทั้งหมดภายใต้การนำของนิมโรด – ซึ่งชื่อนี้มีความหมายว่า “เสือด้าที่มักกบฏ” เขาเป็นเช่นนั้นจริงๆ... เขาเป็นผู้บุกเบิกของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ตามคำแนะนำของเขาและภายใต้การนำของเขา ประชาชนเหล่านั้นมุ่งมั่นที่จะสร้างเมืองๆหนึ่งและหอคอยหนึ่งให้สูงขึ้นไปถึงสวรรค์...เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้าเลย จะว่าไปแล้ว! พวกเขาเจตนาที่จะไปถึงสวรรค์โดยใช้วิธีของตัวเองและโดยการทำงานหนักแห่งมือของพวกเขาเอง

ประวัติศาสตร์พระคัมภีร์บอกเราว่านิมโรดเป็นนักจัดระเบียบที่มีอำนาจมาก เขาทำให้ผู้คนตกเป็นทาสและบังคับพวกเขาให้ทำงานให้ตนเพื่อแลกกับขนมปัง เขาเป็นกษัตริย์ของโลกองค์แรก เขาได้ก่อตั้ง “ระบบ

กษัตริย์” และระบอบเผด็จการ เขากล่าวว่าเขาได้เห็นมงกุฎทองคำอันหนึ่งในท้องฟ้า เขาสั่งทำมันขึ้นมา และ เขาก็สวมมัน – โดยตั้งตัวขึ้นเป็นเทพเจ้ารูปแบบหนึ่ง ไม่ต้องสงสัยเลยว่า คนมากมายบูชาเขาในฐานะพระเจ้า พระคัมภีร์บอกเราว่าผู้คนเหล่านั้นที่วางแผนที่จะสร้างหอคอยอันหนึ่งขึ้นไปถึงสวรรค์อยากที่จะ “สร้างชื่อให้แก่ตัวเอง” พวกเขาอยากที่จะเป็นอิสระไม่ขึ้นตรงต่อพระเจ้า พวกเขาอยากจัดระเบียบและกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน, ไม่มีวันถูกแยกขาดจากกันและถูกกระจัดกระจายไปบนพื้นพิภพ จงตั้งใจอ่านเยเรมีย์ 13:11; 33:9; เอเสเคียล 39:13 และเศฟันยาห์ 3:20 ประวัติศาสตร์กล่าวเพิ่มเติมอีกว่านิมโรดได้สร้างรูปปั้นขนาดใหญ่ อันหนึ่งให้แก่ภรรยาของเขา, นางเซมิรามิส, และตั้งมันขึ้นในเมืองหลวงแห่งจักรวรรดิของเขา เมืองหลวงนั้นคือ “บาเบล” หรือที่เราเรียกว่า *บาบิโลน*

คำว่าบาเบลมีความหมายว่า “ประตูสู่พระเจ้า” ... ไม่ใช่พระเจ้าแท้จริงแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก แต่เป็นพระรูปเคารพของนิมโรด มันเป็นการปฏิเสธวิธีการของพระเจ้าในการไปสวรรค์และเป็นการปฏิเสธ ความรอดโดยพระคุณ ไม่ต้องสงสัยเลยว่านี่เป็นจุดเริ่มต้นของการบูชารูปจำลอง เป็นไปได้ว่ารูปจำลองของ ภรรยาของนิมโรดเป็นรูปจำลองผู้หญิงอันแรกที่ถูกตั้งขึ้นในวิหารเพื่อการกราบไหว้บูชา

นิมโรดเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาใหม่ที่ท้าทายสวรรค์ โดยมองข้ามพระเจ้าที่แท้จริงแห่งสวรรค์ไป มันเป็น ความผิดพลาดที่จะคิดว่าการนับถือรูปเคารพเป็นการเติบโตแบบค่อยเป็นค่อยไปของวิถีคิดแบบมนุษย์ที่มี เจตนาดีแต่ยังไม่รู้แจ้ง เหล่าคนที่บูชารูปเคารพขึ้นมามีบทบาทสำคัญในทันที การนับถือรูปเคารพได้ถือกำเนิด ขึ้นในการกบฏต่อพระเจ้าแบบจงใจ มันได้ถือกำเนิดขึ้นในใจของผู้บุกเบิกของพระเมสสิยาห์ตัวปลอม, ปฏิปักษ์ ต่อพระคริสต์

พระเจ้าทรงยับยั้งเมื่อนั้น, ทรงยับยั้งการก่อสร้างหอคอยนั้น, ทรงกระจัดกระจายผู้คนเหล่านั้นไปยัง ทั้งสี่มุมของแผ่นดินโลกและทำให้พวกเขาพูดกันคนละภาษา แต่คนเหล่านั้นก็ไม่เลิการบูชารูปเคารพที่นิมโรด ได้สอนพวกเขา รูปแบบและพิธีกรรมต่างๆที่ไม่มีพระเจ้าได้ถูกสืบทอดมาตลอดหลายยุคสมัย และชนเผ่าที่อยู่ ห่างไกลที่สุดบนแผ่นดินโลกก็มีรูปเคารพของมัน พวกเขากราบไหว้บูชาดวงอาทิตย์, ดวงจันทร์, ต้นไม้, งู, วัว... “สิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่างๆแห่งแผ่นดินโลก” แม้แต่ในอเมริกาที่ได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียน อิทธิพลของการกราบ ไหว้รูปเคารพก็ยังถูกสะท้อนในรูปจำลองต่างๆที่ถูกพบเห็นบนแผงหน้ารถ, ในเครื่องประดับที่คนสวมใส่วันนี้, และแม้แต่ในศิลปะร่วมสมัยและดนตรีสมัยใหม่

ประชาชาติเหล่านั้น “ก็ได้มีวมาด้วยเหล่าอ่งุ่นแห่งการล่องประเวณีของเธอ” เหล่าอ่งุ่นแห่งการล่อง ประเวณีคืออะไร? เหล่าอ่งุ่นแห่งบาบิโลน, “แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย”, หาใช่ได้อื่นนอกจากระบบที่มีวมา ของการกราบไหว้รูปเคารพและระบบฝ่ายเนื้อหนังของการยกชูตัวเองต่อสู่พระเจ้า จงตั้งใจอ่าน 1 โครินธ์ 1:26-31

โดยข้อเท็จจริงที่ถูกบันทึกไว้ ประชากรมากกว่าสองในสามของโลกทุกวันนี้เป็นผู้กราบไหว้รูปเคารพ วิญญาณของนิมโรดและบาบิโลนกำลังมีชีวิตอยู่ แผนการท่องอวกาศเพื่อไปถึงดวงจันทร์และก้าวข้ามพระเจ้า เพื่อไปถึงสวรรค์เป็นวิญญาณเดียวกับวิญญาณของนิมโรด รัฐบาลทั้งหมดของแผ่นดินโลกในปัจจุบันเอนเอียง ไปทางวิญญาณของลัทธิบาบิโลน (ซึ่งเป็นตัวแทนของทุกสิ่งที่ต่อต้านพระเจ้า) มากกว่าไปทางพระวิญญาณของ

พระเจ้า รัฐบาลต่างๆของแผ่นดินโลกจะออกไปอนุญาตให้ผู้คนขายผลิตภัณฑ์ต่างๆและรีนเริงในธุรกิจที่จะ ทำให้ดวงวิญญาณนับล้านต้องพินาศในนรก วิญญาณของบาเบลซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงระบบการเมือง- ศาสนาจะอยู่ที่นี้จนกว่าพระเยซูจอมกษัตริย์ทรงกำราบมันตลอดไป

แล้วคุณล่ะครับ ท่านผู้อ่านที่รัก? คุณจะอยู่ที่ไหนเมื่อหญิงนุ่งผ้าสีแดงเข้มผู้นี้ขึ้นที่ตัวนั้นออกมา? คุณจะ อยู่ในสวรรค์กับพระเยซู, บนแผ่นดินโลกกับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์, หรือในนรกกับคนไม่รอดนับล้านๆที่กรีดร้อง โหยหวน? ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับว่าคุณต้อนรับหรือปฏิเสธพระเยซูเจ้า อ่านยอห์น 1:11-13; ยอห์น 3:18; ฮีบรู 2:4; โรม 10:9, 10, 13 จงรับความรอดก่อนที่จะสายเกินไป หากคุณยังไม่ได้รับความรอด หากคุณรอดแล้ว จง สรรเสริญพระเจ้าที่ทรงช่วยจิตวิญญาณของคุณให้รอด!

รูปแบบสุดท้ายของมหาอำนาจโลกที่เป็นคนต่างชาติ

ว. 17:8-18:

8 สัตว์ร้ายที่ท่านได้เห็นนั้นเป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และมันจะขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหว เพื่อไปสู่ความพินาศแล้ว และคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ซึ่งไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก นั้น ก็จะทำอัครรรยใจ เมื่อเขาเห็นสัตว์ร้าย ซึ่งได้เป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และกำลังจะเป็น

9 นี่ต้องใช้สติปัญญา หัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่

10 และมีกษัตริย์เจ็ดองค์ ซึ่งทำองค์ได้ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่งนั้นยังไม่ได้ เป็นขึ้น และเมื่อเป็นขึ้นมาแล้ว จะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง

11 สัตว์ร้ายที่เป็นแล้วเมื่อก่อน แต่เดี๋ยวนี้มิได้เป็นนั้นก็เป็นที่แปด แต่ก็ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะไปสู่ความพินาศ

12 เขาทั้งสิบเขาที่ท่านได้เห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้เสวยราชสมบัติ แต่จะรับอำนาจอย่าง กษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้นหนึ่งชั่วโมง

13 กษัตริย์ทั้งหลายนั้นมีน้ำพระทัยอย่างเดียวกัน และทรงมอบฤทธิ์และอำนาจของตนไว้แก่สัตว์ร้าย นั้น

14 กษัตริย์เหล่านี้จะกระทำสงครามกับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรงชนะพวกเขา เพราะ ว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และผู้ที่ อยู่กับพระองค์นั้นเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียก และทรงเลือกไว้ และเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อ”

15 และทูตสวรรค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “น้ำมากหลายที่ท่านได้เห็นหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น ก็คือชนชาติ มวลชน ประชาชาติ และภาษาต่างๆ

16 เขาสิบเขาที่ท่านได้เห็นอยู่บนสัตว์ร้าย จะพากันเกลียดชังหญิงแพศยานั้น จะกระทำให้นางโดด เดี่ยวอ้างว้างและเปลือยกาย และจะกินเนื้อของหญิงนั้น และเผานางเสียด้วยไฟ

17 เพราะว่าพระเจ้าทรงดลใจเขาให้กระทำตามพระทัยของพระองค์ โดยการทรงทำให้พวกเขามีความ คิดอย่างเดียวกัน และมอบอาณาจักรของเขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนถึงจะสำเร็จตามพระวามณะของพระเจ้า

18 และผู้หญิงที่ท่านเห็นนั้นก็คือนครใหญ่ ที่มีอำนาจเหนือกษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก”

เราพบว่าสิ่งต่อไปนี้ เป็นจริงเกี่ยวกับหญิงนุ่งห่มผ้าสีแดงเข้มผู้นี้:

1. จุดเด่นของนางคือ การเป็นหญิงแพศยา
2. นางเป็นแม่ของหญิงแพศยาทั้งหลายและสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลาย
3. นางได้ถือกำเนิดภายใต้นิมโรรดและบาปโกลนสมัยโบราณ
4. นางได้ทำให้แผ่นดินโลกมัวเมาด้วยเหล่าอุงุ่นแห่งการล่วงประเวณีของนาง

คราวนี้ในข้อ 6 หญิงผู้นี้ก็เหมายเช่นกัน...เหมายด้วยโลหิต! เหมายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชนและคนทั้งหลายที่พลีชีพ... เหล่าพยานของพระเยซูคริสต์ นี่แสดงให้เห็นว่าหญิงผู้นี้อยู่มากตั้งแต่สมัยของพวกศาสนาพยากรณ์ นางไม่ใช่ระบบสมัยใหม่ *นางอยู่ในสมัยของพวกศาสนาพยากรณ์* และนางได้ทำให้โลหิตของพวกเขาตก นางเป็นตัวการของการเช่นฆ่าศาสนาพยากรณ์และวิสุทธิชนทุกคนที่พลีชีพมาตลอดหลายยุคสมัย

หญิงผู้นี้ไม่ใช่โรมที่นับถือรูปเคารพ*เพียงอย่างเดียวเท่านั้น* วิสุทธิชนหลายล้านคนได้เสียชีวิตในฐานะผู้พลีชีพก่อนยุคสมัยของโรมที่นับถือรูปเคารพและมีบทบาททางการเมือง โรมถูกรวมเข้าไว้ด้วยอย่างแน่นอน แต่*มากยิ่งขึ้น*กว่าโรมก็ถูกรวมเข้าไว้ด้วย ที่ใดก็ตามที่ผู้เชื่อทั้งหลายทนทุกข์เพราะความเชื่อของตนในพระเยซูคริสต์ และถูกข่มเหงเพราะความเชื่อนั้น – หลายครั้งกระทั่งจนถึงแก่ความตาย – ที่นั่นหญิงแพศยาคนนั้นแห่งวิวรณ์ 17 ก็ยังมีชีวิตอยู่และกระทำกิจต่อต้านพระเยโฮวาห์ *ไม่ว่ามันจะอยู่ในโรมที่นับถือรูปเคารพ หรือท่ามกลางพวกยิว, พวกคาทอลิก, พวกมุสลิม... หรือพวกอื่นๆอีกเป็นสิบที่เราไม่มีเนื้อที่พอที่จะเอ่ยชื่อตรงนี้*

แม่ผู้นี้ของหญิงแพศยาทั้งหลายกำลังนั่งอยู่บน “น้ำมากหลาย... น้ำมากหลายนี้คือชนชาติต่างๆ และมวลชนต่างๆ และภาษาต่างๆ และประชาชาติต่างๆ” คำกล่าวนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคำสอนและการแพศยาของหญิงผู้นี้ครอบคลุมไปทั่วโลก คุณไม่สามารถพบเจอสักคนผ่านแผ่นดินโลกวันนี้ที่ไม่มีศาสนาของมันและพระต่างๆของมัน คุณอาจเข้าไปในป่าดงดิบที่มีมิติที่สุดและพบอิทธิพลของการนับถือพระเท็จและการกราบไหว้รูปเคารพที่นั่น!

หญิงผู้นี้ไม่เพียงกำลังนั่งอยู่บนชนชาติทั้งหลายเท่านั้น – นางกำลังชี้สัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยชื่อหลายชื่อเป็นคำหมิ่นประมาท และมีเจ็ดหัวและสิบเขา นี่คือสัตว์ร้ายตัวเดียวกันกับที่เราเห็นในวิวรณ์บทที่ 13 สัตว์ร้ายตัวนี้ที่ยอห์นเห็น...เคยเป็นอยู่... บัดนี้ไม่ได้เป็น... จะขึ้นมาจากทะเลลึกนั้น...แล้วไปสู่ความพิเนาศ! ประชากรแห่งแผ่นดินโลกอัศจรรย์ใจกับสิ่งที่เห็น สัตว์ร้ายตัวนี้คือ จักรวรรดิโรมในสมัยโบราณที่มีลักษณะแบบสัตว์ป่า ซึ่งอยู่ ณ จุดสูงสุดของมันตอนที่พระเยซูประสูติ และมันคงอยู่จนกระทั่งปี ค.ศ. 476 ในสมัยของยอห์น มัน*ได้เป็นอยู่มาแล้ว* (โรมถือกำเนิดขึ้นในปี 753 ก่อน ค.ศ.) และ*ในขณะนั้นก็ยังมิได้ดับสูญ* นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 476 เป็นต้นมา โรมก็ไม่ใช่มหาอำนาจของโลกแล้ว แต่มันจะ*ขึ้นมาใช้อำนาจ*ในทันทีหลังจากการรับขึ้นไป มันจะเป็นสมพันธมิตรสิบอาณาจักรที่อยู่ภายใต้การนำของสัตว์ร้ายนั้น และคนทั้งโลกจะอัศจรรย์ใจกับอาณาจักรใหญ่ยักษ์นั้น แต่มันจะเข้าสู่ความพิเนาศย่อยยับภายใต้พระหัตถ์แห่งการพิพากษาของพระเมษโปดกของพระเจ้า ข้อ 8 พรรณนาโรมในอดีตและอนาคต – ในวิญญูณและในความเป็นจริง

ข้อ 9 บอกเราว่าหัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดลูก แน่แน่นอนว่าเป็นภาพของกรุงโรมซึ่งตั้งอยู่บนเนินเขาเจ็ดลูก ซึ่งตรงนี้ถูกบ่งบอกว่าเป็นศูนย์กลางแห่งสิทธิอำนาจและอิทธิพลที่แผ่ขยายไปเกือบทั่วโลกของหญิงผู้นี้ นี่คือที่ๆอำนาจของสันตะปาปาตั้งอยู่และเป็นที่ยอมรับได้เจริญรุ่งเรืองมาตลอด 1500 ปี

ข้อ 10 กล่าวว่า “และมีกษัตริย์เจ็ดองค์ ซึ่ง**ห้าองค์ได้ล่วงไปแล้ว** **องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่** และอีกองค์หนึ่งนั้นยังไม่ได้เป็นขึ้น และเมื่อเป็นขึ้นมาแล้ว จะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง” กษัตริย์เจ็ดองค์นี้หมายถึง รูปแบบที่แตกต่างกันของการปกครองของจักรวรรดิโรม ห้าองค์ได้ล่วงไปแล้ว (ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองต่างๆในอดีต) แต่ในสมัยของยอห์นจักรวรรดินั้นมีรูปแบบการปกครองแบบจักรพรรดิซึ่งก็คือ “องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่” ส่วน “อีกองค์หนึ่งนั้นยังไม่ได้เป็นขึ้น” นั่นคือ รูปแบบสุดท้ายของจักรวรรดิโรมที่ถูกฟื้นคืนชีพ

ข้อ 12 และ 13: “เขาทั้งหลายที่ท่านได้เห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้เสวยราชสมบัติ แต่จะรับอำนาจอย่างกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้นหนึ่งชั่วโมง กษัตริย์ทั้งหลายนั้นมีน้ำพระทัยอย่างเดียวกัน และทรงมอบฤทธิ์และอำนาจของตนไว้แก่สัตว์ร้ายนั้น”

เขาทั้งหลายนี้หมายถึง ผู้มีฐานะกษัตริย์สิบองค์ คำว่า “เขา” บ่งบอกถึงอำนาจ (วว. 17:6; พคค. 2:3) และในที่นี้ก็หมายถึงกษัตริย์ทั้งหลาย จะมีสิทธิอำนาจจักรและกษัตริย์สิบองค์ที่ได้รับสิทธิอำนาจ “หนึ่งชั่วโมงกับสัตว์ร้ายนั้น” (วลีนั้น “รับสิทธิอำนาจหนึ่งชั่วโมงกับสัตว์ร้ายนั้น” บอกเป็นนัยว่าพวกเขาทุกคนได้รับอำนาจในเวลาเดียวกัน พวกเขาจะคงอยู่ร่วมกัน มันไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะครองราชย์เป็นเวลาแค่หกสิบนาที แต่ในเวลาหนึ่งชั่วโมงสมพันธมิตรสิบอาณาจักรนั้นถูกก่อตั้งขึ้น, เป็นปีกแผ่นโดยสมบูรณ์และเห็นพ้องตรงกัน) เมื่อสัตว์ร้ายนั้นปรากฏตัวอีกครั้งเพื่อกระทำการ เขาจะปรากฏตัวในสมพันธมิตรหนึ่งที่ประกอบด้วยสิบอาณาจักร

จักรวรรดิโรมได้ล่มสลายในปี ค.ศ. 476 แต่จะถูกฟื้นคืนชีพในวันหนึ่งที่ไม่มีมนุษย์คนใดทราบ จักรวรรดิที่ถูกฟื้นคืนชีพนี้จะประกอบด้วยสิบอาณาจักรพร้อมกับเจ้านายของพวกเขาเอง ระยะเวลาแห่งการครองราชย์ของกษัตริย์สิบองค์นี้จะถูกกำหนดโดยการครองราชย์ของสัตว์ร้ายนั้น เมื่อเขาถูกทำลาย พวกเขาจะถูกทำลายไปพร้อมกับเขาด้วย...พวกเขาเป็นกษัตริย์ในนามเท่านั้น เพราะว่าพวกเขาเต็มใจอยู่ใต้อาณัติของสัตว์ร้ายนั้น พวกเขาจะมีความคิดอย่างเดียวกัน และจะถูกครอบงำโดยอำนาจชั่วร้ายของสัตว์ร้ายนั้น ผู้ซึ่งจะเป็นอำนาจของซาตานที่ถูกห่อหุ้มในกายเนื้อหนัง

กษัตริย์สิบองค์นี้จะเป็เพียงหุ่นเชิดที่ถูกควบคุมโดยสัตว์ร้ายนั้นอย่างเต็มที่ เราเห็นสิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นอยู่ในโลกปัจจุบัน, ในรัสเซีย, จีน และสถานที่หลายแห่งที่ลัทธิคอมมิวนิสต์กำลังเรืองอำนาจ และทั้งหมดนี้เป็นวิญญาณซึ่งเป็นผู้บุกเบิกของคนแห่งการบาปนั้น, ผู้เผด็จการโลกคนสุดท้าย

ข้อ 14: “กษัตริย์เหล่านี้จะกระทำสงครามกับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรงชนะพวกเขา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้นเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียก และทรงเลือกไว้ และเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อ”

ตรงนี้มีบันทึกเกี่ยวกับการกระทำที่ต่อต้านสาธารณชนครั้งสุดท้ายของสัตว์ร้ายนั้นพร้อมกับเหล่าหุ่นเชิดและพันธมิตรของเขา ศักใหญ่จะถูกพรรณนาอย่างละเอียดในวิวรณ์ 19:19-21 เราจะศึกษาพระคำตอนนี้อย่างละเอียดมากขึ้นในภายหลัง ทูตสวรรค์องค์นี้ให้แต่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับศึกนี้ โดยผ่านเลยหลายเหตุการณ์

ที่โดดเด่นที่เกิดขึ้นระหว่างนั้น – นั่นคือ ศักดิ์ศรีแค่ถูกประกาศที่นี่ สงครามยังไม่ได้เกิดขึ้นจริงๆ ผลลัพธ์นั้นเป็นที่แน่นอนแล้ว: “พระเมษโปดกจะทรงชนะพวกเขา” ชัยชนะโดยเด็ดขาดถูกสัญญาไว้ก่อนการต่อสู้เริ่มขึ้นเสียอีก ผู้พิชิตที่ทรงฤทธิ์ทรงเป็นจอมกษัตริย์เหนือคนทั้งหลายที่ครอบครองและจอมเจ้านายเหนือคนทั้งปวงที่แสดงสิทธิอำนาจบนแผ่นดินโลกนี้ พระเจ้าทรงมีอำนาจสิทธิ์ขาด พระองค์ทรงฤทธิ์สูงสุด อำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และแผ่นดินโลกเป็นของพระองค์ (มธ. 28:18) ช่างเป็นการเหลวไหลและโง่เขลาที่มนุษย์และรัฐบาลทั้งหลายจะเข้าทำสงครามกับพระเมษโปดกของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงอ่านเพลงสดุดีบทที่สองทั้งบท วันหนึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทรงหัวเราะเยาะเหล่าศัตรูของความชอบธรรมเมื่อพวกเขาถูกกำราบสิ้นครั้งเดียวจบเป็นนิรันดร์

แต่ “ผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้น” ในข้อ 14 คือใคร? พวกเขาคือเหล่าพลโยธาแห่งสวรรค์ อันประกอบด้วยเหล่าผู้ถูกไถ่ทุกคนในสวรรค์ในขณะนั้น จะมีผู้ที่รอดกลุ่มอื่นๆอีกในสวรรค์นอกจากคริสตจักร (ฮบ. 12:23) และเมื่อพระเยซูทรงปรากฏในท้องฟ้าโดยขี่ม้าขาวมา เหล่าวิสุทธิชนในสวรรค์ทั้งหมดจะมาพร้อมกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา กองทัพเหล่านั้นจะลงมาเพื่อบดขยี้พวกคนชั่วบนแผ่นดินโลกซึ่งเป็นศัตรูของพระเมษโปดกของพระเจ้า

“แผ่นดินโลกเป็นของพระเยโฮวาห์ พร้อมกับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในนั้น...คนใจอ่อนสุภาพจะได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก” พระเจ้ามิได้ทรงเนรมิตสร้างแผ่นดินโลกเพื่อให้เป็นที่อาศัยของซาตานและเหล่าทูตของมัน เมื่อสงครามครั้งสุดท้ายถูกประกาศ วิสุทธิชนทั้งหมดจะขี่ม้าขาวออกมากับพระเยซู จงตั้งใจอ่านเกี่ยวกับการรวมตัวกันทั่วโลกของเหล่าวิสุทธิชนแห่งสวรรค์ (ยูดาส 14; ศคย. 14:5; วว. 19:14) เหล่าทูตสวรรค์มีส่วนของตนในการสู้รบแห่งสวรรค์ (วว. 12:7) แต่พวกวิสุทธิชนของพระเจ้าเท่านั้นจะรวมกันเป็นกองทัพที่พิชิตของพระเมษโปดกของพระเจ้า... กองทัพที่จะทำลายปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และเหล่ากองทัพของเขาให้สิ้นซาก

คนเหล่านั้นที่มีส่วนในการต่อสู้ครั้งนี้และที่ถูกลำนำโดยพระเมษโปดกของพระเจ้าถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ “พระองค์ได้ทรงเรียก และทรงเลือกไว้ และเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อ” พวกเขาคือคนเหล่านั้นที่ได้ถูกเรียกทันเวลา (2 ทธ. 1:9), ถูกเลือกในนิรันดร์กาล (อฟ. 1:4) และถูกพิสูจน์ว่าเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อในทุกด้านของชีวิตและพวกเขาหลายคนสัตย์ซื่อจนกระทั่งถึงแก่ความมรณา (มธ. 25:21-23; วว. 2:10) คำเรียกดังกล่าว “ถูกเรียก, ถูกเลือก และสัตย์ซื่อ” ใช้ได้กับเหล่าวิสุทธิชนที่ถูกไถ่แล้วเท่านั้น

ข้อ 15: “และทูตสวรรค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “น้ำมากหลายที่ท่านได้เห็นหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น ก็คือชนชาติ มวลชน ประชาชาติ และภาษาต่างๆ”

ในข้อ 3 หญิงนั้นนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายตัวนั้น ในข้อ 1 หญิงแพศยานั้นนั่งอยู่บนน้ำมากหลาย ตรงนี้เรามีคำอธิบายเกี่ยวกับ “น้ำมากหลาย” และคำอธิบายนี้ก็ช่วยให้เข้าใจดีขึ้นเกี่ยวกับอิทธิพลอันใหญ่โตและกินรวบที่คริสตจักรจอมปลอมจะใช้ควบคุมประชากรแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ประชาชาติและชนชาติเหล่านั้น – ที่อยู่นอกโลกของโรมด้วยซ้ำ – จะถูกล่อให้ติดกับ, ถูกจับเป็นเชลยและถูกล่อลวงโดยหญิงแพศยานี้ นางนั้นอยู่บนบัลลังก์หนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ ถูกประดับประดาอย่างไพบูลย์ด้วยสง่าราศีทั้งหลายของโลก แต่

ปราศจากความรักของเหล่าผู้ติดตามที่ถูกลอกของนาง จะมีการแสดงออกมากมายถึงความจงรักภักดี แต่ไม่มี ความจงรักภักดีที่แท้จริงของหัวใจเลย

หญิงผู้นี้โฆษณาตัวเองว่าเป็นคริสตจักรที่แท้จริง และโดยใช้เสน่ห์และรอยยิ้มของนางๆก็นำคนหลาย ล้านคนให้เข้าสู่ความพินาศย่อยยับชั่ววินาที ซึ่งเป็นเป้าหมายเดียวของนางมาตั้งแต่แรก ความปรารถนาสูงสุด ของนางคือ ทองคำ (วว. 18:12) สิ่งที่น่าใจน้อยที่สุดคือ ชีวิตมนุษย์ (วว. 18:13) ผมเชื่อว่า คุณจะเห็นด้วยว่า โรมกำลังจับชาวโลกอยู่วันนี้ ในช่วงนี้การอนุโลมต่างๆกำลังถูกกระทำโดยโรมซึ่งไม่เคยถูกกระทำมาก่อนเป็น เวลาหลายศตวรรษ พวกเขาไม่เคยถูกเรียกอีกต่อไปแล้วว่าเป็นพวกนอกรีต – แต่เป็น “พี่น้องที่ได้หลง ไปจากความเชื่อนั้น” (อาจเขียนหนังสือได้อีกเล่มตรงนี้ แต่เวลาและพื้นที่ไม่เปิดโอกาสให้) คุณจำไว้ดีๆเลย: *โรมไม่เคยเปลี่ยนที่หัวใจ* มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นภายนอกมากมาย (มนุษย์มองดูที่รูปลักษณ์ภายนอก พระเจ้าทรงทอดพระเนตรดูที่หัวใจ) แต่โรมมีหัวใจดวงเดิมวันนี้แบบเดียวกับที่นางเคยมีเสมอมา – และจะมี เสมอไปจนกว่าจะถูกทำลายย่อยยับโดยพระเมสสิโปดกของพระเจ้า

ข้อ 16-17: “เขาสืบเขาที่ท่านได้เห็นอยู่บนสัตว์ร้าย จะพากันเกลียดชังหญิงแพศยานั้น จะกระทำให้นางโดดเดี่ยวอ้างว้างและเปลือยกาย และจะกินเนื้อของหญิงนั้น และเผานางเสียด้วยไฟ เพราะว่าพระเจ้าทรง ดลใจเขาให้กระทำตามพระทัยของพระองค์ โดยการทรงทำให้พวกเขาที่มีความคิดอย่างเดียวกัน และมอบ อาณาจักรของเขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนถึงจะสำเร็จตามพระวาทะของพระเจ้า”

บางทีคุณอาจไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ในพระคำข้อที่แล้วเมื่อผมกล่าวว่าคนหลายล้านคนจะติดตามหญิงผู้ นี้แต่ภายนอก แต่ไม่ใช่จากหัวใจ พระเจ้าจะทรงดลใจคนเหล่านี้ให้ทำให้แผนงานและแผนการของพระองค์ สำเร็จในการทำลายศาสนาจอมปลอมนี้ หญิงผู้นี้เป็นประมุขของการละทิ้งความจริงทั้งปวงในช่วงนี้ และบัดนี้ก็ถูกเกลียดชังโดยเขาทั้งสิบและสัตว์ร้ายนั้น ช่วงเป็นการเปลี่ยนแปลงจากหน้ามือเป็นหลังเท้าเลย!

เห็นได้ชัดว่าสัตว์ร้ายนั้นและกษัตริย์เหล่านั้นจะคงอยู่ต่อไปหลังจากบาบิโลนถูกทำลายแล้ว สัตว์ร้าย นั้นและเขา (กษัตริย์) ทั้งสิบเป็นเครื่องมือฝ่ายมนุษย์ที่พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงใช้เพื่อทำการแก้แค้นคน เหล่านั้นที่บังคับใช้ระบบที่ละทิ้งความจริง มีความผิดและนองเลือด (อำนาจฝ่ายโลกถูกสงวนไว้สำหรับความ พินาศโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เองเมื่อพระองค์เสด็จมาในฤทธาานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่ – บทที่ 19) เขา (กษัตริย์) ทั้งสิบนั้นจะกระทำการให้สอดคล้องกับสัตว์ร้ายนั้นในการที่พวกเขาเองก็เกลียดชัง หญิงแพศยานั้นเหมือนกับที่เขาเกลียดชัง คุณจำได้ตอนที่พวกเขาได้รับตำแหน่งประมุขต่างๆ พวกเขาไม่มีความ คิดเป็นของตัวเอง – พวกเขายอมจำนนต่อความประสงค์ของสัตว์ร้ายนั้น – จิตใจ, วิญญาณ, ความคิดและ ร่างกาย ทุกคนจะร่วมใจกันสนับสนุนสัตว์ร้ายนั้นในการทำลายหญิงนั้น สง่าราศีของโลก, แสนยานุภาพของ โลก, และอำนาจของโลกเป็นเพียงความคิดเพื่อฝันที่ล่องลอยไป, เป็นความฝันที่ผ่านเลยไป “ถ้าพระเยโฮวาห์ มิได้ทรงสร้างบ้าน บรรดาผู้ที่สร้างก็เหนื่อยเปล่า” ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงสร้างนคร พวกเขาที่สร้าง เหนื่อยเปล่า ทุกสิ่งที่ไม่ถูกก่อตั้งและหยั่งรากบนพระเจ้า มันก็เสื่อมสลายและพินาศไป นั่นจะเป็นจริงในช่วงนี้ นั้น เมื่อถึงตอนนั้น บาบิโลนจะรุ่งเรืองบนยอดสูงสุดแห่งความเย่อหยิ่งและความยิ่งใหญ่เท่าที่โลกเคยรู้จัก นางจะอยู่บนยอดสูงสุดแห่งอำนาจและสง่าราศี แต่นางจะถูกโค่นลงอย่างสิ้นเชิง ความล่มจมและความพินาศของ

นางจะครบถ้วนและเป็นอันสิ้นสุด ในการพิพากษาอันชอบธรรมระบบของนางและประชาชนทั้งหลายของนาง จะถูกทำลาย สิ่งเดียวที่ผมไม่ยอมให้คุณพลาดก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่าคนที่สมรู้ร่วมคิดกับนางในอาชญากรรม และโลหิตตอนที่นางกำลังทำลายพวกวิสุทธิชน ก็กลายเป็นเครื่องมือแห่งการโค่นล้มทางการเมืองของนางและแห่งความล่มจมอย่างสิ้นเชิงของนาง

ประการแรก— หญิงแพศยานั้นจะถูกเกลียดชัง นี่หมายถึงเหล่ากษัตริย์และบรรดาคคนใหญ่คนโต และคนเหล่านั้นที่เคยรักและบูชาแทบเท้าของนางในต้นหา บัดนี้พวกเขาก็เกลียดชังและรังเกียจนาง!

ประการที่สอง – หญิงแพศยานั้นจะถูกทำให้รกร้างว่างเปล่า ความมั่งคั่งของนางและทุกสิ่งที่จะต้องได้ที่นางครอบครองจะถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง (บทที่ 18:10)

ประการที่สาม – หญิงแพศยานั้นจะถูกทำให้เปลือยเปล่า นางจะถูกปลดเปลื้องเสื้อคลุมสีแดงเข้มของนาง – และจะปรากฏต่อหน้ามวลชนเหล่านั้น (น้ำมากหลายนั้น) ดุจหญิงที่ถูกทอดทิ้งอย่างทีนางเป็น ในตัวตนที่แท้จริงและความอับอายของนาง (อสค. 23:29; วว. 3:18) ความเปลือยเปล่าทางศีลธรรมและความอับอายของนางจะปรากฏแจ้งต่อหน้าคนทั้งปวง!

ประการที่สี่ – บรรดาศัตรูของนางจะ “กินเนื้อของนาง” ความมั่งคั่งทั้งสิ้นของนาง ความร่ำรวยของนาง ทุกสิ่งทีนางเคยโอ้อวด จะถูกเขมือบโดยบรรดาผู้ที่เคยชื่นชมนางซึ่งบัดนี้ได้กลายเป็นศัตรูที่ขมขื่นของนางเสียแล้ว (ยากอบ 5:3; เพลงสดุดี 27:2; มีคาห์ 3:2, 3)

ประการที่ห้า – หญิงแพศยานั้นจะถูกเผาด้วยไฟ นี่สื่อถึงความย่อยยับทางสังคมและการเมือง องค์ประกอบหลักที่ถูกใช้โดยพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ในการทำลายบาบิโลนจริงๆคือน้ำ – ไม่ใช่ไฟ (จงอ่านเยเรมีย์ 51 ทั้งบท) บาบิโลนที่เรากำลังศึกษาอยู่ตอนนี้ (เมืองลิกลับนี้) จะถูก “เผาด้วยไฟ” จนหมดสิ้น (วว. 18:8) บาบิโลนทั้งสองแบบถูกกำหนดให้รับโทษเป็นความรกร้างว่างเปล่าและความพินาศชั่วนิรันดร์ อันแรกได้ล่มสลายไปแล้ว อีกอันจะล่มสลายอย่างแน่นอน!

อำนาจเหล่านั้นที่จะทำลายบาบิโลนก็เท่าการแก้แค้นและความเดือดดาลของตอนออกลงบนระบบที่มี ความผิดนั้นซึ่งพวกเขาได้ตกเป็นทาสอยู่ภายใต้ระบบนั้นมานานแสนนาน ตรงนี้มันที่บังอยู่ได้ถูกเปิดออกแล้ว เราเรียนรู้ว่าไม่ว่าอำนาจเหล่านี้คิดว่าตนกำลังทำอะไรอยู่ก็ตาม พวกเขาก็กำลังปฏิบัติตามคำสั่งต่างๆของพระเจ้าและกำลังทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ พระเจ้าทรงมีคำสั่งให้ทำลายระบบที่เลวร้ายที่สุดเท่าที่เคยมีมาบนพื้นพิภพ และสัตว์ร้ายนั้นและเหล่ากษัตริย์ที่เป็นหุ่นเชิดของเขาก็เป็นเครื่องมือต่างๆของพระเจ้าในการทำลายศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดของพระองค์: “พระเจ้าทรงพอใจเขาให้กระทำตามพระทัยของพระองค์!”

หมายเหตุ – “ใจของพวกเขา” และ “น้ำพระทัยของพระองค์” กษัตริย์สิบองค์นี้เต็มใจทำงานของตน ที่เป็นการทำลายล้าง ทั้งๆที่ไม่รู้ว่าตนกำลังทำอะไรอยู่ พวกเขาก็จะทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์สำเร็จ ใจและความคิดของกษัตริย์ผู้ทำลายเหล่านี้ซึ่งถูกนำโดยสัตว์ร้ายนั้นจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแน่นแฟ้น พวกเขาจะรักงานบริการนั้นที่พวกเขาถูกกำหนดให้กระทำ พวกเขาจะถูกพระเจ้าแยกตั้งไว้สำหรับจุดประสงค์นั้นในการกระทำตามความมุ่งหมายและการพิพากษาที่เฉพาะเจาะจง ผมแน่ใจว่าทุกคนไม่ยอมรับ

คำกล่าวนี้ แต่เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ถึงสิ่งที่ผมได้กล่าวไปแล้ว ขอให้ผมเตือนความจำคุณว่าพระเจ้าได้ทรงยกชู ฟาโรห์ ทรงทำให้ใจของเขาแข็งกระด้าง – *และทรงทำลายเขาเสีย!*

“ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร พระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย เพราะ พระองค์ตรัสกับโมเสสว่า ‘เราประสงค์จะกรุณาผู้ใด เราก็จะกรุณาผู้นั้น และเราประสงค์จะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น’ เพราะฉะนั้นจึงไม่ขึ้นแก่ความตั้งใจหรือการตะเกียกตะกายของเขา แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้ทรง สำแดงพระกรุณา **เพราะมีข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวแก่ฟาโรห์ว่า ‘เพราะเหตุนี้เองเราให้เจ้ามีตำแหน่งสูง ก็เพื่อ จะแสดงฤทธานุภาพของเราโดยเจ้าและเพื่อให้นามของเราถูกประกาศออกไปทั่วโลก’** เหตุฉะนั้นพระองค์ จะทรงพระกรุณาแก่ผู้ใด ก็ทรงพระกรุณาผู้นั้น และพระองค์จะทรงให้ผู้ใดมีใจแข็งกระด้าง ก็ทรงทรงให้ผู้ นั้นมีใจแข็งกระด้าง แล้วท่านก็จะกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ถ้าเช่นนั้น ทำไมพระองค์จึงยังทรงติเตียน เพราะว่าผู้ใดจะ ขัดขืนพระทัยของพระองค์ได้” โอ มนุษย์เอ๋ย **ดูก่อน ท่านคือผู้ใดเล่าซึ่งท่านจะโต้ตอบกับพระเจ้าได้ สิ่งซึ่ง ถูกทำขึ้นแล้วนั้นจะกลับว่าแก่ผู้ทำได้หรือว่า “ท่านได้กระทำข้าพเจ้าอย่างนี้ทำไม”** (โรม 9:14-20)

กษัตริย์สิบองค์นั้น “มอบอาณาจักรของเขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนถึงจะสำเร็จตามพระวาระของ พระเจ้า” กษัตริย์สิบองค์นั้นจะอยู่ใต้บังคับต่อสัตว์ร้ายนั้นโดยสมบูรณ์ มีอยู่สิบองค์ แต่พวกเขาที่ดำรงอยู่รวม กันกับการครอบครองของสัตว์ร้ายนั้น พวกเขาสมัครใจให้ตัวพวกเขาเอง, อาณาจักรของพวกเขา และอำนาจ ปกครองของพวกเขาอยู่ในมือและภายใต้การปกครองของสัตว์ร้ายนั้นผู้ซึ่งกลายเป็นนายของพวกเขา โดยยอม ให้พวกเขามีแต่เงาของความเป็นกษัตริย์เท่านั้น พวกเขาเป็นเพียงเครื่องมือในมือของเขาเท่านั้น อำนาจที่แท้ จริงของวันนั้นจะอยู่ในมือของสัตว์ร้ายนั้น (วิว. 13:2-7)

กษัตริย์สิบองค์นี้ได้มอบอำนาจของตนให้แก่หญิงนั้นก่อนหน้านี้ แต่บัดนี้เมื่อสัตว์ร้ายนั้นหันมาเล่นงาน หญิงนั้นแล้ว กษัตริย์สิบองค์นี้ก็ทำแบบเดียวกัน จากนั้นพวกเขาก็ยอมมอบต่อเขาโดยสมบูรณ์

“พระเจ้าทรงกระทำกิจในวิธีต่างๆที่ลึกลับ เพื่อกระทำการมหัศจรรย์ต่างๆของพระองค์” และมันจะ เป็นวันแสนสุขในชีวิตของคุณและของผมเมื่อเราสามารถพักสงบในพระเยซูได้อย่างสมบูรณ์ เราจะขึ้นบานกับ สันติภาพอันสมบูรณ์ (อิสยาห์ 26:3) เมื่อเราพักสงบในพระองค์ ในช่วงปีหลังๆนี้ พวกเราหลายคนประหลาด ใจ, พวกเราหลายคนร้องไห้, เมื่อชัยชนะทางการเมืองบางอย่างเกิดขึ้นในประเทศอันยิ่งใหญ่ของเรา แต่เรา ต้องจำไว้ว่าพระเจ้าจะป้องกันมิให้มันเกิดขึ้นก็ได้ เพราะว่าพระองค์ทรงอำนาจสิทธิ์ขาด แต่พระองค์ก็ทรงยอม ให้มันเกิดขึ้น และเมื่อถึงเมืองสวรรค์เราจะเข้าใจว่าเพราะเหตุใด

นั่นไม่ได้หมายความว่าเราเป็นพวกอ้อมข้อม และมันก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องไม่ต่อสู้ในการต่อสู้ แห่งความเชื่อต่อไปด้วย เราจะต้องเป็นทหารที่ดีแม้หากว่าหัวเราต้องหลุดจากบ่า แต่เมื่อเหล่าศัตรูของพระเจ้า ดูเหมือนได้ชัยชนะแล้ว เราก็ต้องจำไว้เสมอว่าโรม 8:28 ยังอยู่ในพระคัมภีร์เหมือนเดิม และไม่มีอำนาจใดเป็น มานอกจากพระเจ้า แม้แต่พญามารก็ไม่อาจมีอำนาจใดๆได้เลยหากพระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้มันมีอำนาจที่มัน แสดงออกมานั้น พระเจ้าทรงกระทำกิจโดยที่มนุษย์มองไม่เห็น แต่**พระองค์ก็ทรงกระทำกิจ...ใช่แล้วครับ** แม้แต่ ในระบบทางการเมือง, การศึกษา และศาสนาแห่งยุคสมัยนี้ คุณเชื่อใจได้เลยว่าหากพระเจ้าทรงอยู่ฝ่าย

เรา “ใครจะขัดขวางเราได้?” ผุ่งแคะน้อยๆจะมีชัยเหนือศัตรูหมู่ใหญ่ของพระเยซูคริสต์ในการสำเร็จจริงของสิ่งสารพัดในท้ายที่สุด

ในที่นี้พระเจ้าทรงใช้กษัตริย์สิบองค์และผู้นำของพวกเขาเพื่อทำลายเหล่าศัตรูของความชอบธรรม และในเวลาต่อมา สัตว์ร้ายนั้นและกษัตริย์เหล่านี้จะเผชิญชะตากรรมเดียวกัน พระเจ้าทรงมีพิมพ์เขียว (กิจการ 15:13-18) “พระเจ้าทรงทราบถึงกิจการทั้งปวงของพระองค์ตั้งแต่แรกสร้างโลกมาแล้ว” และพระองค์จะทรงกระทำตามแผนการของพระองค์ เมื่อสิ่งสารพัดถูกทำให้สำเร็จแล้ว พระองค์ก็จะทอดพระเนตรดูสิ่งเหล่านั้น และตรัสว่า “ดีจริงๆ!”

โรม: ที่นั่ง, ศูนย์กลางแห่งสิทธิอำนาจของหญิงนั้น

ข้อ 18: “และผู้หญิงที่ท่านเห็นนั้นก็คือนครใหญ่ ที่มีอำนาจเหนือกษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก”

บาบิโลน มีความหมายว่า “ความสับสน” และถูกใช้ในเชิงสัญลักษณ์หลายครั้งโดยเหล่าศาสตพยากรณ์ (อิสยาห์ 13:1) จงตั้งใจศึกษาพระคำตอนนี้ ตรงนี้ในวิวรณ์เราจะต้องแยกแยะบาบิโลนสองแบบ แบบแรกคือ *บาบิโลนที่เป็นศาสนจักร* ซึ่งก็คือ ชาวคริสต์ที่ละทิ้งความจริงและจะอยู่ภายใต้โรม แบบที่สอง *บาบิโลนทางการเมือง* ซึ่งเป็นจักรวรรดิของสัตว์ร้ายนั้นและเหล่าสมุนของเขา นี่จะเป็นรูปแบบสุดท้ายของการครอบครองโลกของคนต่างชาติ ในดาเนียลเราได้อ่านเกี่ยวกับการเริ่มต้นของยุคสมัยของคนต่างชาติ เมื่อสัตว์ร้ายนั้นและกษัตริย์ทั้งสิบองค์ถูกทำลาย นั่นจะเป็นจุดจบของอำนาจครอบครองของคนต่างชาติ

ในบทที่เราศึกษากันอยู่นี้ บาบิโลนที่เป็นศาสนจักรถูกเรียกว่าเป็น “หญิงแพศยาคนสำคัญนั้น” และในเวลานั้นจะเป็นผู้เดียวที่รับการกราบไหว้บูชา จงศึกษา 2 เธสะโลนิกา 2:3-4 และวิวรณ์ 13:15 อำนาจของบาบิโลนทางการเมืองจะถูกทำลายเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาในเปลวเพลิงเพื่อสนองโทษคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า

ในข้อ 18 เราเรียนรู้ว่าโรม นครนั้นที่ถูกสร้างบนเนินเขาเจ็ดลูก เป็นบ้านของบาบิโลน และเป็นสถานที่ๆในอนาคตระบบต่างๆของบาบิโลนจะถูกพัฒนาอย่างเต็มที่และถูกทำลายในที่สุด ประวัติศาสตร์สนับสนุนข้อเท็จจริงที่ว่าโรมได้ผลิตหลักคำสอนต่างๆที่หมิ่นประมาทมากที่สุดเท่าที่เคยถูกสอนมา หลังจากการรับขึ้นไปจะมีการพัฒนาอย่างเต็มที่มากขึ้นของคำสอนผิดและการละทิ้งความจริงของโรม ด้วยเหตุนี้ เราจึงทราบว่าโรมเป็นนครใหญ่ที่ถูกกล่าวถึงนี้ หญิงผู้นี้ไม่ใช่โรมแต่เพียงเท่านั้น แต่เป็นระบบเหล่านั้นซึ่งมีที่ตั้งและฐานที่มั่นของพวกมันอยู่ในโรมด้วย ระบบของโรมจะเป็นตัวแทนของพญามารในความเสื่อมทรามและความเน่าบูดทางศาสนาในบั้นปลายแห่งยุคสมัย (วิว. 16:19) จากโรมอำนาจของนางจะถูกสำแดงเพื่อต่อสู้กับชาวคริสต์เหล่านั้น

ผมขอกล่าวยอมรับสารภาพว่าบทที่ 17 และ 18 เป็นสองบทที่ยากที่สุดในวิวรณ์สำหรับผม ให้เราสรุปย่อสิ่งที่เราได้ศึกษาไปแล้วในบทที่ 17 กัน:

บาบิโลนถูกกล่าวถึงย่อๆในวิวรณ์ 14:8 และในวิวรณ์ 16:19 ในบทที่ 17 และ 18 เรามีคำบรรยายที่ละเอียดเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะและจุดจบของบาบิโลน แต่มีอีกผู้หนึ่งที่จะถูกพิพากษานอกจากบาบิโลน: *สัตว์ร้ายนั้น* อำนาจฝ่ายโลกที่ละทิ้งความจริงนี้มีความโดดเด่นและสำคัญมากในคำพยากรณ์นี้ สองบุคคลหลักในบทที่ 17 และ 18 คือบาบิโลน (ระบบศาสนานั้น) และสัตว์ร้ายนั้น (อำนาจฝ่ายพลเรือนที่ละทิ้งความจริงซึ่งถูกให้

พลังโดยซาตานเอง) ฝ่ายแรกมีบทบาทสำคัญในบทนี้ สัตว์ร้ายนั้นโดดเด่นมากกว่าในบทที่ 13 แต่ตรงนี้ถูก
ถือว่าเป็นรอง โดยเกี่ยวข้องกับบาบิโลนหญิงแพศยานั้น ในตอนต้นของบทที่ 17 หญิงแพศยานั้นเป็นผู้ที่มี
อำนาจมาก

บทที่ 17 ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน: ส่วนแรก ยอห์นเห็นนิมิตหนึ่ง (ข้อ 1-6) และส่วนที่สอง เขาให้การ
ตีความนิมิตนั้นแก่เรา (ข้อ 7-18) การตีความนั้นไปไกลยิ่งกว่าสิ่งที่ถูกเห็นในนิมิตนั้น หลักการเดียวกันถูกพูดถึง
ในดาเนียล 2 และในมัทธิว 13 การตีความนั้นเพิ่มข้อปฏิบัติเข้ากับสิ่งที่ถูกพบในความฝันของดาเนียล 2 หรือ
คำอุปมานั้นในมัทธิว 13

ตอนแรกยอห์นเห็นหญิงแพศยาคนสำคัญนั้น ซึ่งสูงงอมสำหรับการพิพากษาแล้ว (ข้อ 1) นางถูกเรียก
ว่า “บาบิโลนมหานคร” เพราะความสับสนที่แพร่หลายและเลวร้ายซึ่งนางเป็นศิระของมัน นางยังเป็น “หญิง
แพศยาคนสำคัญนั้น” เพราะระบบที่หน้าซื่อใจคดและน่ากลัวที่นางมีอยู่เหนือดวงวิญญาณและร่างกายของ
มนุษย์ด้วย ลักษณะเฉพาะตัวที่เลวร้ายของนางถูกพรรณนาโดยคำว่า “หญิงแพศยา” นางถูกเรียกว่าหญิงคน
หนึ่งเพราะคำว่า “ผู้หญิง” บ่งบอกถึงการยอมอยู่ใต้บังคับ (1 คร. 11:3) และหญิงแพศยาผู้นี้ก็ตั้งตัวเองขึ้นเป็น
เจ้าสาวของพระคริสต์ – หรือเป็นคริสตจักร, *เจ้าสาวที่แท้จริง* นางเป็นของเลียนแบบอย่างแน่นอน เจ้าสาว
ที่แท้จริงนั้นถูกพรรณนาในเอเฟซัส 5:23-25 ในกรณีของหญิงผู้นี้ การเคลื่อนไหวทุกอย่างของนางมีลักษณะ
หน้าซื่อใจคด, ซั่วร้าย, จงใจนำผู้คนไปสู่ความพินาศ พระเยซู ผู้ทรงเป็นศิระที่แท้จริงของคริสตจักรได้เสด็จมา
เพื่อช่วยมนุษย์ให้ได้รับความรอด และคริสตจักรของพระองค์ก็ประกอบด้วยผู้เชื่อทั้งหลายที่บริสุทธิ์, ซอบ
ธรรม, ไร้ตำหนิและบังเกิดใหม่แล้ว หญิงผู้นี้ไม่สนใจสิ่งใดเพื่อพระคริสต์ และนางจะไม่ยอมสยบต่อความเป็น
ประมุขของพระองค์หรือต่อสิทธิอำนาจของพระองค์ด้วย นางซั่วร้ายหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ในความหน้าซื่อใจคด
ของนาง หญิงแพศยาผู้นี้ตั้งอยู่บน “น้ำมากหลาย” (ข้อ 1) น้ำมากหลายเหล่านี้บอกเป็นนัยถึงประชาชน
จำนวนมาก... *มวลชนมหาดาศ* (ข้อ 15) หญิงผู้นี้จะร่ายมนตร์สะกดมวลชนเหล่านี้ โดยล่อลวงพวกเขาไปสู่ความ
พินาศย่อยยับชั่ววันรันดร์ จงจำไว้ว่าพญามารกำลังฝึกกำลังครั้งสุดท้ายเพื่อต่อสู้กับพระเจ้าเหนือพระทั้งหลาย,
จอมเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย มันกำลังใช้หญิงผู้หนึ่งตรงนี้เพื่อ
กระทำการนี้

เหล่ากษัตริย์และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกถูกหลอกลวงโดยหญิงผู้นี้และถูกชักนำให้มาหานาง
จากตรงนี้เราเข้าใจว่าอิทธิพลของนางจะแผ่ขยายไปทั่วโลก และคนทั้งโลกจะมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับหญิง
แพศยาผู้นี้ “กษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก” ไม่ได้หมายถึง “กษัตริย์สิบองค์นั้น” ในข้อ 12 *กษัตริย์สิบองค์*
นั้นจะเกี่ยวข้องกับจักรวรรดิโรมอย่างเดียวนั้น... อำนาจฝ่ายพลเรือนในสมัยนั้น แต่กษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดิน
โลกบ่งบอกถึงคนทั้งโลก เราเข้าใจได้ว่าทำไมพวกเสรีนิยมและพวกสมัยใหม่นิยมกำลังเรียกร้องวันนี้ให้มีค
ริสต์จักรโลก หลังจากการรับขึ้นไปแล้ว จะมีคริสตจักรโลก และหญิงผู้นี้จะเป็นประมุขของมัน

หญิงผู้นี้ถูกเห็นว่าตั้งอยู่บน “สัตว์ร้ายสีแดงเข้ม” ตัวหนึ่ง นี่เป็นสัตว์ร้ายตัวเดียวกันและมีอำนาจแบบ
เดียวกันกับที่เราเห็นในบทที่ 13 จักรวรรดิโรมสมัยโบราณซึ่งสิ้นฤทธิ์ไปแล้วมาตลอดหลายศตวรรษ ถูกยอห์น

เห็นตรงกันในฉากแห่งคำพยากรณ์ ว่าถูกปกคลุมด้วยสง่าราศีและการปกครองคนทั้งโลก และนี่จะถูกทำให้สำเร็จจริงหลังจากการรับขึ้นไป จักรวรรดิโรมจะควบคุมโลกอีกครั้ง และถนนทุกสายจะมุ่งสู่โรมอีกครั้ง!

หญิงผู้นั่งห่มผ้าสีแดงเข้ม ในวิวรณ์ 12:3 *พญานาค* ก็มีสีเดียวกัน มนุษย์ได้เสาะแสวงหาความสง่าผ่าเผยและสง่าราศีของโลกนี้มาโดยตลอด อำนาจแห่งจักรวรรดิในวันนั้นจะอยู่ใต้บังคับบัญชาของหญิงผู้นี้ สัตว์ร้ายนั้นที่พญานาคมอบสิทธิอำนาจครอบครองทั้งโลกและอำนาจแบบพญามารของมันเองให้จะเป็นผู้รับใช้และเครื่องมือของหญิงผู้นี้ ในตอนต้นแห่งการครอบครองของนาง อำนาจฝ่ายโลก (สัตว์ร้ายฝ่ายโลกและหุ่นเชิดทั้งสิบของเธอ) จะให้การสนับสนุนนาง

สัตว์ร้ายที่หญิงผู้นี้ชื่ออยู่นั้นถูกพรรณนาเพิ่มเติมว่า “มีชื่อหลายชื่อเป็นคำหมิ่นประมาทเต็มไปทั่ว” มันคือสัตว์ร้ายนั้นที่ถูกพรรณนามีชื่อหลายชื่อเป็นคำหมิ่นประมาทเต็มไปทั่ว แม้หญิงผู้นี้จะน่ารังเกียจสักเพียงใด นางก็ไม่ได้มีความผิดโทษฐานจางจ้วงและหมิ่นประมาทแบบเปิดเผย การหลอกลวง, การฉ้อฉล, ความรุนแรง, ความเย่อหยิ่งและความชั่วร้ายต่างๆเหนือคำบรรยายถูกยกให้เป็นของบาปโกลาหลสาหัส – หญิงแพศยานั้น แต่คำหมิ่นประมาทและการปฏิเสธพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และพระคริสต์ของพระองค์อย่างเปิดเผยต่อหน้าสาธารณชนก็ไม่ใช่การกระทำของหญิงผู้นี้ สิ่งเหล่านี้เป็นการกระทำของสัตว์ร้ายนั้นที่นางชื่ออยู่ ชื่อต่างๆที่เป็นคำหมิ่นประมาทบนหัวเหล่านั้นของสัตว์ร้ายนั้นในวิวรณ์ 13:1 ชี้ให้เห็นถึงสิทธิอำนาจในการปกครองพร้อมกับลักษณะเฉพาะตัวที่ชั่วร้ายนี้ซึ่งมีความผิดและการหมิ่นประมาท ความยำเกรงพระเจ้าหายไปหมดสิ้นแล้ว จักรวรรดินั้นในทุกส่วนของมันถูกยกให้แก่ความชั่วช้าและการหมิ่นประมาทอันเลวร้ายที่สุดเท่าที่มนุษย์จะคิดขึ้นมาได้

เมื่อสัตว์ร้ายนั้นปรากฏตัว (ว. 13) มันก็ถูกกล่าวว่ามี “เจ็ดหัวและสิบเขา” คำกล่าวนี้ถูกทวนซ้ำหลายครั้ง การกล่าวถึงสัตว์ร้ายนั้นในวิวรณ์ 13:1 มีการใช้ถ้อยคำที่คล้ายคลึงกับการกล่าวถึงพญานาคนั้นในวิวรณ์ 12:3 ในกรณีของพญานาคนั้น หัวทั้งหลายของมัน – ไม่ใช่เขาทั้งหลายของมัน – มีมงกุฏสวมอยู่ ในกรณีของสัตว์ร้ายนั้น (ในวิวรณ์ 13:1) *เขาเหล่านั้น* มีมงกุฏสวมอยู่ แต่หัวเหล่านั้นมีชื่อต่างๆที่เป็นคำหมิ่นประมาทอย่างใดก็ตาม ในบทที่ 17 ทั้งหัวเหล่านั้นและเขาเหล่านั้นไม่มีมงกุฏสวมอยู่เลย (ว. 17:3) นี่จึงเป็นลักษณะเฉพาะตัวโดยทั่วไปและคำพรรณนาเกี่ยวกับสัตว์ร้ายนั้นผู้ซึ่งจะเป็นผู้สนับสนุนหลักของระบบศาสนาต่างๆที่เทียมเท็จและเสื่อมทรามที่ครอบงำจักรวรรดิที่จะมาอำนาจทั่วโลกหลังจากการรับขึ้นไป และหัว (หรือที่นั่ง) ของการปกครองนั้นจะอยู่ในโรม ขณะที่*อิทธิพล*ของจักรวรรดินั้นจะแทรกซึมไปทั่วโลก

ดูเหมือนเป็นเรื่องแปลกที่สัตว์ร้ายนั้นที่ซาตานให้อำนาจใหญ่ยิ่งแก่มันนั้น (ว. 13:4-7) จะยอมให้ตัวมันเองถูกใช้งานโดยหญิงนั้น แต่ความเจตจรัสอันเสียดาและอิทธิพลในการย่วยวนของนางจะเป็นเหมือนกับการส่องประกายของงูที่ส่องแสงนั้นที่ได้มาหาเอวาในสวนนั้น และแม้แต่อำนาจนี้ที่จะเป็นประมุขแห่งการปกครองโลกฝ่ายพลเรือนก็จะสยบแทบเท้าของหญิงแพศยาผู้นั้นชั่วระยะเวลาหนึ่ง

หญิงผู้นั่งห่มกายด้วยความเจตจรัส ประดับประดาด้วยสิ่งทั้งปวงที่โลกให้คุณค่า (ข้อ 4) นางถือถ้วยทองคำใบหนึ่งในมือของนาง และถ้วยใบนั้นเต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่งการล่วง

ประเวณีของนาง ผู้คนทั้งสี่แห่งแผ่นดินโลกที่ดื่มถ้วยของนาง (และคนหลายล้านจะดื่ม) จะพินาศย่อยยับใน ฝ่ายศีลธรรม

บนหน้าผากของนางเราเห็นมีประทับไว้ เพื่อให้คนทั้งปวงได้เห็นชัดเจน คือชื่อและอุปนิสัยของนาง: “ความลึกลับ” แห่งความชั่วช้า ส่วนที่สองของชื่อเรียกของนาง: “บาบิโลนมหานคร” นี้กล่าวถึงความเสียหายที่นางจะสร้างขึ้นท่ามกลางผู้คนแห่งแผ่นดินโลกในวันนั้นแห่งสง่าราศีของนาง นางจะทำให้อาณาจักรชาวคริสต์เต็มไปด้วยความชั่วร้ายนับไม่ถ้วนและความสับสนอันสิ้นหวัง นี่เป็นความจริงมาโดยตลอดนับตั้งแต่โรม (บาบิโลน) ได้มีตัวตนขึ้นมาเมื่อเกือบสิบหกศตวรรษก่อน แต่หลังจากการรับขึ้นไปนางจะนำความสับสนเข้ามาในแบบที่โลกไม่เคยรู้จักมาก่อน

มีส่วนที่สามของชื่อเรียกของหญิงผู้นี้: “แม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก” ระบบแบบนรกทุกระบบที่เลียนแบบวิธีต่างๆของหญิงนั้น – ทุกระบบที่ยอมรับหลักคำสอนต่างๆของนาง, ซึ่งรวมถึงระบบของโรมด้วย – รวมกันเป็นบาบิโลน บาบิโลนมีความหมายว่าความสับสน ระบบแบบโรมเป็นความสับสนเสมอมา หญิงผู้นี้เป็นแม่, แหล่งที่มา, ของระบบศาสนาที่ชั่วร้ายทุกระบบ มีศาสนาที่แท้จริงอยู่เพียงศาสนาเดียวเท่านั้น และนั่นคือ ความเชื่อแบบคริสเตียน ซึ่งถูกซื้อไว้ด้วยราคาอันสูงยิ่งแห่งพระโลหิตของพระเยซู ทุกระบบศาสนาที่ไม่ยอมจำนนอย่างสิ้นสุดใจต่อพระโลหิตนั้นและพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระเยซูก็เป็นส่วนหนึ่งของระบบเหล่านั้นของบาบิโลน

หญิงผู้นี้เป็นประมุขของระบบหนึ่งที่นองเลือด “ข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชน และโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพเพื่อเป็นพยานของพระเยซู” (ข้อ 6) ในกรณีที่คุณเกิดสงสัยว่าระบบใดได้ทำให้โลหิตตกมากพอจนถึงขนาดทำให้เมามายได้ คุณก็อ่าน *Fox's Book of Christian Martyrs* หากคุณยังไม่เคยอ่านหนังสือที่ยิ่งใหญ่เล่มนี้ คุณก็ควรอ่านมัน คุณจะได้เรียนรู้บางสิ่งที่จะทำให้เลือดที่ไหลเวียนอยู่ในกายคุณเย็นเฉียบ! หากคุณไม่อาจหาซื้อหนังสือเล่มนี้ได้ในเมืองของคุณ หากคุณจะเขียนหาเราเราก็จะยินดีบอกข้อมูลคุณเกี่ยวกับวิธีที่คุณจะหาซื้อมันได้สักเล่ม ผู้เชื่อทุกคน – โดยเฉพาะตอนนี้ – ควรอ่านมัน

หญิงผู้นี้เมามายด้วยโลหิต นางออกปากว่าตนเป็นเจ้าของสาวของพระคริสต์ และกระนั้นนางก็ได้เช่นฆ่าพวกวิสุทธิชนและพวกศาสดาพยากรณ์ – พยานเหล่านั้นของพระเยซูคริสต์ที่ได้ถูกไถ่แล้วโดยพระโลหิตของพระเมษโปดก ในระหว่างช่วงแรกของยุคความทุกข์ลำบากนั้นจะมีคนมากมายได้รับความรอดซึ่งวิญญานของบาบิโลนจะเช่นฆ่า สัตว์ร้ายนั้นเป็นผู้ที่จะฆ่าวิสุทธิชนเหล่านั้นในระหว่างช่วงเวลาแห่งสง่าราศีของหญิงผู้นี้ แต่นางเป็นอำนาจที่อยู่เบื้องหลังสัตว์ร้ายนั้นในขณะนั้น “และยอมให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะเขา และให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกตระกูล ทุกภาษา และทุกประชาชาติ” (วิว. 13:7) นี่หมายถึงสัตว์ร้ายตัวแรกนั้น – จักรวรรดิโรมที่ถูกฟื้นคืนชีพ – และอำนาจนั้นถูกมอบให้โดยสัตว์ร้ายตัวที่สอง ซึ่งเป็นผู้เผด็จการฝ่ายศาสนจักรในยุคสุดท้าย หญิงผู้นี้เป็นภาพสุดท้ายที่นองเลือด, นำรังเกียจแห่งอำนาจศาสนจักรนี้

ในส่วนที่สองของบทที่ 17 ความลึกลับของหญิงผู้นี้และของสัตว์ร้ายตัวนี้ที่แบกนางอยู่ถูกอธิบายให้แก่เรา ผมสรรเสริญพระเจ้าที่พระวิญญานบริสุทธิ์ได้ประทานครั้งหลังของบทนี้ให้แก่เรา ความลึกลับนี้มีลักษณะสองชั้น – หญิงผู้นี้และสัตว์ร้ายตัวนี้ ผมได้กล่าวไปก่อนหน้านี้แล้วในบทเรียนของเราว่าสำหรับทุกสิ่งดีๆที่

พระเจ้าทรงมี พญามารก็มีของเลียนแบบราคาถูก เราได้อ่านเกี่ยวกับคริสตจักรที่แท้จริงไปแล้ว, “*ความลึกลับเกี่ยวกับพระคริสต์และคริสตจักร*”, ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระคริสต์ (ศิระษะ) และผู้เชื่อทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้ว (เจ้าสาว) ของคริสตจักรเท่านั้น แต่ตรงนี้เราอ่านเกี่ยวกับความลึกลับของหญิงผู้นี้และสัตว์ร้ายตัวนี้ที่แบกนางอยู่ในคริสตจักรเท่านั้น พระคริสต์ทรงถูกกล่าวถึงเป็นอันดับแรกว่าเป็นศิระษะ และเราทั้งหลายที่เป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ก็ถูกกล่าวถึงเป็นที่สอง แต่ในข้อพระคำที่เราศึกษากันอยู่นี้หญิงผู้นี้ถูกกล่าวถึงเป็นอันดับแรก และสัตว์ร้ายก็แบกนาง นี่เป็นของลอกเลียนแบบ พระเยซูทรงเป็นผู้ที่แท้จริงนั้น...และเป็นความจริงนั้น : “ท่านทั้งหลายจะรู้จักความจริงนั้น และความจริงนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท” คนเหล่านั้นที่ติดตามหญิงผู้นี้ก็ถูกนำไปสู่การตกเป็นเชลยและความพินาศ

ความลึกลับของสัตว์ร้ายนี้ถูกอธิบายก่อน (ข้อ 8) “สัตว์ร้ายที่ท่านได้เห็นนั้นเป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น” ด้วยเหตุนี้สัตว์ร้ายนี้จึงเคยมีตัวตนอยู่ในฐานะเป็นจักรวรรดิหนึ่งอันยิ่งใหญ่ไพศาลภายใต้ผู้ปกครองจักรวรรดิหลายคน “...แต่บัดนี้มิได้เป็น” ตอนที่ยอห์นเห็นนิมิตนี้และเขียนความจริงที่เป็นคำพยากรณ์นี้ลงไป สัตว์ร้ายนั้นก็ไม่มีตัวตนอยู่ในทางการเมืองแล้ว ประเทศต่างๆและประชาชาติต่างๆที่เคยอยู่ภายในจักรวรรดินั้นยังคงอยู่ต่อไป แต่จักรวรรดินั้นในฐานะเป็นอำนาจที่เปี่ยมสง่าราศีได้สิ้นสุดลงแล้วในปี ค.ศ. 476 โรมได้ล่มสลาย และจักรวรรดิโบราณนั้นมีชื่อเสียงไปทั่วโลกเป็นเวลาหลายศตวรรษได้สิ้นสุดการมีตัวตนแล้ว แม้ว่าหลายส่วนของมันไม่เคยสิ้นสุดการมีตัวตนเลยก็ตาม

สัตว์ร้ายตัวนี้ “จะขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหว” (ข้อ 8) หลายปีหลังจากที่ผมได้กลับใจเชื่อ ผมก็ไม่อาจเข้าได้ว่าทำไมเหล่าอาจารย์สอนพระคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่หลายท่านได้สอนว่าจักรวรรดิโรมจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ และในขณะเดียวกันก็สอนว่าการเสด็จมาของพระเยซูเจ้านั้นเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ผมได้เรียนรู้ในประสบการณ์แบบคริสเตียนตอนต้นๆของผมว่าพระเยซูสามารถเสด็จมาได้ทุกเมื่อ ไม่มีใครรู้นั้นหรือมองนั้น จากนั้นผมก็ถามตัวเองว่า: “จักรวรรดิโรมจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้อย่างไร?” ความจริงของเรื่องนี้ก็คือว่าจักรวรรดิโรมมีตัวตนอยู่วันนี้ในหลายส่วนที่แตกออก ประเทศและดินแดนต่างๆที่เคยรวมกันเป็นจักรวรรดิโรมสมัยเก่าก็ยังอยู่ที่นั่นเหมือนเดิม และจิตวิญญาณของผู้คนในสถานที่ส่วนใหญ่เหล่านั้นก็จะมีความสุขมากมายที่จะยอมรับผู้เผด็จการโลกคนหนึ่ง จักรวรรดินั้นจะไม่ถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่จนกว่าหลังจากการรับขึ้นไป (ไม่มีสิ่งใดจำเป็นต้องเกิดขึ้นก่อนการรับขึ้นไป พระเยซูสามารถเสด็จมาได้ทุกวินาที ไม่มีสักคำเดียวในพระคัมภีร์ที่ต้องถูกทำให้สำเร็จจริงก่อนพระเยซูเสด็จมา) แต่ก่อนที่พระองค์เสด็จมาในวิภวณเพื่อทำลายความเสื่อมทรามทางศาสนจักรและการเมือง จักรวรรดิโรมก็ต้องและจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ สัตว์ร้ายนั้นจะเป็นหัว, กษัตริย์สิบองค์นั้นจะเป็นหุ่นเชิดของเขา, และเขตแดนของพวกเขาจะรวมกันเป็นจักรวรรดิโรมอันยิ่งใหญ่อีกครั้ง

ผู้คนทั้งโลกจะอัศจรรย์ใจไปกับสัตว์ร้ายที่ยิ่งใหญ่ผู้นี้ – ยกเว้นคนเหล่านั้นที่ถูกเลือกสรรไว้ (ว. 17:8) ที่จะเข้าใจ

ในตอนท้ายแห่งการครอบครองอันนองเลือดของเขา เขา “จะไปสู่ความพินาศ” นี่พรรณนาถึงหายนะชั่ววินาทีของสัตว์ร้ายนั้น (ว. 19:20) เขาจะถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันนั้น ซึ่งเป็นที่ๆสัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่ ดังนั้นตรีเอกานุภาพของซาตานจึงจะถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันนั้น (บทที่ 20)

หัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดลูก ภูเขาเหล่านี้หมายถึงเนินเขาเหล่านี้ที่โรมตั้งอยู่ข้างบนพวกมัน กษัตริย์ทั้งเจ็ดองค์นั้นบ่งบอกถึงรูปแบบการปกครองแบบต่างๆของจักรวรรดิโรม หัวเหล่านี้คือกษัตริย์เจ็ดองค์ โดยองค์ได้ล่วงไปแล้ว ผู้รู้พระคัมภีร์บางคนมองว่าการอ้างอิงนี้ชี้ไปยังจักรพรรดิห้าองค์แรกของโรม (ออกัสตัส, ทิเบริอุส, คาลิกูลา, เคลาดิอุส และเนโร)

หลังจากที่ยอห์นกล่าวถึงห้าระยะนั้นที่ล่วงไปแล้วของการปกครองฝ่ายพลเรือนและการเมือง เขาก็กล่าวต่อไปว่า “...องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่” (นั่นคือรูปแบบการปกครองแบบจักรวรรดิที่เคยมีตัวตนอยู่ในสมัยของยอห์น – หัวที่หกนั้น) อย่างไรก็ตาม “อีกองค์หนึ่งนั้นยังไม่ได้เป็นขึ้น...องค์ที่เจ็ด” องค์ที่เจ็ดนี้จะดำรงอยู่เพียงชั่วระยะเวลาสั้นๆ

“สัตว์ร้ายที่เป็นแล้วเมื่อก่อน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็นนั้นก็เป็นที่แปด แต่ก็ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะไปสู่ความพินาศ” (วิว. 17:11) และองค์ที่แปด ซึ่งเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้นและไปสู่ความพินาศ คือชายผู้หนึ่งที่เป็นประมุขของจักรวรรดิ – ปฏิบัติต่อพระคริสต์, เขาเล็กอันนั้นของดาเนียล บทที่ 7 นั้นจะเป็นบุรุษของชาตानผู้ซึ่งจะขึ้นมาจากเหวโลกนั้น

ต่อไปเรามีสิบเขานั้นของสัตว์ร้ายนั้น (ข้อ 12) เขาทั้งสิบคือกษัตริย์ทั้งหลายที่มาอยู่ในขอบเขตของอาณาจักรของสัตว์ร้ายนั้น ระยะเวลาแห่งการครอบครองของเขาจะกำหนดระยะเวลาแห่งการครอบครองของพวกเขา พวกเขาทุกคนมีความคิดอย่างเดียวกัน จุดประสงค์เดียวและใจเป็นหนึ่งเดียว พวกเขายอมมอบถวายตัวอย่างสิ้นสุดใจและไม่สงวนไว้ให้อยู่ในมือของสัตว์ร้ายนั้น... พวกเขาคอยรับใช้ตามคำสั่งของเขา (ข้อ 13)

จากนั้นพระเมษโปดกของพระเจ้าก็ทรงปรากฏและประกาศสงคราม สัตว์ร้ายนั้น, กษัตริย์ทั้งสิบองค์ และเหล่ากองทัพของพวกเขาอยู่ฝั่งหนึ่ง พระเมษโปดกของพระเจ้าและพลโยธาอันเกรียงไกรแห่งสวรรค์ก็อยู่อีกฝั่งหนึ่ง (ข้อ 14) นี่คือสงครามที่ถูกพรรณนาไว้ในวิวรณ์ 19:11-21 ในบทที่ 17 การกระทำสุดท้ายของสัตว์ร้ายนั้นและเหล่าเพื่อนร่วมงานที่ชั่วร้ายของเขายังมาไม่ถึงจริงๆ มันถูกเห็นโดยยอห์น แต่มันไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะถึงวิวรณ์ 19:11-21 มีเหตุการณ์อื่นๆที่เกิดขึ้นระหว่างบันทึกเรื่องราวที่ให้ไว้ตรงนี้และศึกนั้นจริงๆ

ไม่ต้องมีการคาดเดาเลยว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร จอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายจะทรงมีชัยชนะ และสัตว์ร้ายนั้นกับเหล่าสมุนของเขาจะพ่ายแพ้

น้ำเหล่านี้ที่ยอห์นเห็น ที่หญิงผู้นั่งอยู่ข้างบน บอกเป็นนัยถึงมวลชนมหาศาลแห่งชนชาติ, ประชาชาติ, ภาษาต่างๆ (ข้อ 15) อิทธิพลอันมหาศาลในด้านศีลธรรมของหญิงผู้นี้แผ่ขยายไปไกลเกินกว่าพื้นที่ปาเลสไตน์...มันไปถึงที่สุดปลายของแผ่นดินโลก มวลชนแห่งมนุษยชาติเหล่านี้ถูกจัดระเบียบและถูกนำมาอยู่ภายใต้อิทธิพลของนาง “น้ำมากหลาย” เหล่านี้ในข้อ 1 กลายเป็นผู้ประกาศข่าวดีของหญิงนั้น และนำมวลชนนับไม่ถ้วนให้มาติดตามนาง เขา (กษัตริย์) ทั้งสิบนั้นสุดท้ายแล้วก็หันมาเล่นงานนางผู้ซึ่งพวกเขาเคยสนับสนุน, บูชา, และก้มกราบลงนมัสการ จากนั้นสัตว์ร้ายนั้นและกษัตริย์ทั้งสิบองค์ก็ทำลายหญิงนั้น พวกเขาทำให้นางรกร้างว่างเปล่าอย่างสิ้นเชิง และพวกเขาก็รับความมั่งคั่งของนางไป

“การรักเงินเป็นรากเหง้าแห่งความชั่วร้ายทุกอย่าง” และสง่าราศีของสิ่งต่างๆที่ปรากฏแก่ตาก็เป็น
หายนะของคนหลายล้านคน – และจะเป็นเช่นนั้นจนกว่าสิ่งสารพัดจะสำเร็จครบถ้วน

ในข้อ 17 เราเห็นพระประสงค์ของพระเจ้าและพระคำของพระเจ้าสำเร็จจริง กษัตริย์ทั้งสิบองค์นั้น
ร่วมมือกับสัตว์ร้ายนั้น ผู้ซึ่งมีสิทธิอำนาจของจริง และพวกเขาก็ร่วมกันทำลายระบบเหล่านั้นของโรม... หญิงใส่
ชุดสีแดงเข้มนั้นพร้อมกับหลักคำสอนต่างๆและวิธีปฏิบัติต่างๆที่น่ารังเกียจทั้งสิ้นของนาง

ข้อ 18 ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงเมืองนั้นที่สิ่งเลวร้ายทั้งหมดนี้จะมีต้นกำเนิด – จากเมืองนั้นที่พวกมัน
จะกระจายไปยังที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก และจากเมืองนั้นที่การพิพากษาสุดท้ายจะถูกเทออกและมวลชน
ทั้งหลายจะถูกทำลายเมื่อพระเมษโปดกของพระเจ้าทรงนำเหล่ากองทัพแห่งสวรรค์มาต่อสู้กับเหล่าคนชั่วของ
แผ่นดินโลก

บทที่ 17 และ 18 พรรณนาหญิงแพศยานั้นของซาตาน บทที่ 19 ไปจบจบหนังสือเล่มนี้เกี่ยวข้องกับ
เจ้าสาวนั้นและบ้านในอนาคตของพระเมษโปดก, เจ้าสาวนั้น, และประชาชนเหล่านั้นแห่งแผ่นดินโลกที่ไม่ได้
ถูกลอกหลวงโดยพระคริสต์ตัวปลอมและสัตว์ร้ายนั้น

วิจารณ์ – บทที่สิบแปด

ความล่มจมของบาบิโลน – แผ่นดินโลกรำไห้, สวรรค์ขึ้นขมยินดี

ว. 18:1-20:

1 ภายหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าก็ได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไป

2 ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า “บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของผีปีศาจ เป็นที่คุ้มซังของผีโสโครกทุกอย่าง และเป็นกรงของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด

3 เพราะว่าประชาชาติทั้งปวงได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลในการล่วงประเวณีของนครนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกก็ได้มั่งมีขึ้นด้วยทรัพย์ฟุ่มเฟือยของนครนั้น”

4 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า “ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น

5 เพราะว่าบาปของนครนั้นก้องสูงขึ้นไปถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงจำความชั่วช้าแห่งนครนั้นได้

6 นครนั้นได้ให้ผลอย่างไร ก็จงให้ผลแก่นครนั้นอย่างนั้น และจงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่า ในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้ก็จงผสมลงเป็นสองเท่าให้นครนั้น

7 นครนั้นได้เยอหยิ่งจองหองและมีชีวิตอย่างหรรษามากเท่าใด ก็จงให้นครนั้นได้รับการทรมานและความระทมทุกข์มากเท่านั้น เพราะท่านครั้นนั้นตั้งใจว่า ‘เราดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี ไม่ใช่หญิงม่าย เราจะไม่ประสบความระทมทุกข์เลย’

8 เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติต่างๆของนครนั้นจะเกิดขึ้นในวันเดียว ความตาย และความระทมทุกข์ การกันดารอาหาร และไฟจะเผาผลาญนครนั้นให้พินาศหมดสิ้น เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงพิพากษานครนั้น ทรงอำนาจยิ่งใหญ่”

9 บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และได้มีชีวิตอย่างหรรษาด้วยกันนั้น เมื่อได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้น ก็จะมีพิลาปรำไห้คร่ำครวญเพราะนครนั้น

10 พวกกษัตริย์จะยืนอยู่แต่ห่างๆเพราะกลัวภัยแห่งการทรมานของนครนั้น และจะกล่าวว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย บาบิโลนมหานครที่ยิ่งใหญ่ นครที่แข็งแรง เพราะเจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พินาศไปภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น”

11 บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลกจะรำไห้คร่ำครวญเพราะนครนั้น เพราะว่าไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไปแล้ว

12 สินค้าเหล่านั้นคือ ทองคำ เงิน เพชรพลอยต่างๆ ไช้หมัก ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด บรรดาภาชนะที่ทำด้วยงา บรรดาภาชนะไม้ที่มีราคาแพง ภาชนะทองสัมฤทธิ์ ภาชนะเหล็ก ภาชนะหินอ่อน

13 อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม กายาน เหล้าองุ่น น้ำมัน ยอดแป้ง ข้าวสาลี สัตว์ต่างๆ แกะ ม้า รถรบ และทาส และชีวิตมนุษย์

14 และผลซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้นก็ล่องพ้นไปจากเจ้าแล้ว สิ่งสารพัดอันวิเศษยิ่งและหรรษาที่พินาศไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ได้พบมันอีกเลย

15 บรรดาพ่อค้าที่ได้ขายสิ่งของเหล่านั้น จนเป็นคนมั่งมีเพราะนครนั้น จะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัวภัยจากการทรمانของนครนั้น พวกเขาจะร้องไห้คร่ำครวญด้วยเสียงดัง

16 ว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น ที่ได้มุ่งห่มผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้มที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไช้หมักนั้น

17 เพียงในชั่วโงมเดียว ทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่นั้นก็พินาศสูญไปสิ้น” และนายเรือทุกคน คนที่โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเล ก็ได้ยืนอยู่แต่ห่างๆ

18 และเมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นควันไฟที่ไหม้ครานั้นก็ร้องว่า “นครใดเล่าจะเป็นเหมือนมหานครนี้”

19 และเขาทั้งหลายก็ไปรณคดีลงบนศีรษะของตน พลาจร้องไห้คร่ำครวญว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น อันเป็นที่ซึ่งคนทั้งปวงที่มีเรือกำปั่นเดินทะเลได้กลายเป็นคนมั่งมีด้วยเหตุจากสิ่งของมีค่าของนครนั้น เพราะภายในชั่วโงมเดียวนครนั้นก็เป็นที่รกร้างไป”

20 เมืองสวรรค์ พวกอัครทูตอันบริสุทธิ์ และพวกศาสนาดพยากรณ์ทั้งหลาย จงรำเรงยินดีเพราะนครนั้นเกิด เพราะพระเจ้าทรงแก้แค้นต่อนครนั้นให้ท่านทั้งหลายแล้ว

ข้อ 1-2: “ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าก็ได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไป ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า “บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของผีปิศาจ เป็นที่คุมขังของผีโสโครกทุกอย่าง และเป็นทรงของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด”

บาบิโลนยังเป็นหัวข้อที่เราศึกษาอยู่ – แต่ตรงนี้เรามีการเกริ่นนำเกี่ยวกับเหตุการณ์ชุดใหม่ ในบทนี้ สัตว์ร้ายนั้นไม่ถูกเอ่ยชื่อเลยสักครั้ง และเราไม่พบว่ากษัตริย์ทั้งสิบองค์นั้นถูกเอ่ยถึงด้วย บทนี้ทั้งบทถูกยกให้แก่ความพินาศของบาบิโลน ตัวแทนที่เป็นมนุษย์หายตัวไปแล้ว ความพินาศของระบบที่เลวร้ายนั้นแห่งความเสื่อมทรามคือใจความหลักของทั้งบทนี้

บทนี้ขึ้นต้นด้วย “ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง” ทูตสวรรค์องค์นี้จะต้องไม่ถูกสับสนกับทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นที่มีขึ้นเหล่านั้นแห่งภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดนั้น ทูตสวรรค์องค์นี้ที่ลงมาจากสวรรค์บอกเป็นนัยถึงลักษณะเฉพาะแบบสวรรค์ของการกระทำที่เขากำลังจะกระทำ “ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง” เขาลงมาจากสวรรค์สู่แผ่นดินโลกเพื่อกระทำกิจหนึ่งแห่งการพิพากษาในแบบที่ไม่มีใครเคยรู้จักมาก่อน – และจะไม่มีใครรู้จักอีกเลย

ทูตสวรรค์ทุกองค์ไม่เหมือนกันทั้งหมด – บางองค์มีความโดดเด่นมากกว่าองค์อื่นๆในการรับใช้และในตำแหน่งทูตสวรรค์ของพวกเขา – แต่ทูตสวรรค์ทุกองค์มี*ฤทธิ์มาก* (2 ธส. 1:7; 2 เปโตร 2:11) ในวาระต่างๆที่เฉพาะเจาะจงพระเจ้าประทานอำนาจพิเศษแก่ทูตสวรรค์บางองค์เพื่อกระทำภารกิจบางอย่าง สิทธิอำนาจที่ครอบคลุมทั้งจักรวาลไม่เคยถูกมอบให้แก่ทูตสวรรค์องค์ใด พระเยซูเจ้าทรงถูกกำหนดให้เป็นผู้รับสั่งสารพัดเป็นมรดก (มธ. 28:18; ฮบ. 1:2) พระคริสต์ในฐานะผู้เนรมิตสร้างสิ่งสารพัดทรงมีสิทธิ์อย่างแน่นอนที่จะครอบครองทั่วทั้งจักรวาล ในฐานะผู้ทรงเนรมิตสร้าง การอ้างสิทธิ์ครอบครองจักรวาลของพระเยซูเจ้าไม่ใช่การอ้างสิทธิ์ที่ถูกมอบให้...พระเจ้าพระบิดามีได้ประทานสิทธิ์นั้นให้แก่พระองค์ แต่มันเป็นอำนาจสิทธิ์ขาดและไม่ขึ้นตรงต่อผู้ใด (คส. 1:16) มันมีพื้นฐานอยู่บนสิทธิต่างๆและสง่าราศีแห่งตัวตนของพระองค์ในฐานะพระเจ้า

ทูตสวรรค์องค์ที่เวลานี้ น่าจะเป็นองค์ที่พระเจ้าทรงมอบการพิพากษาบาบิโลนไว้ ทูตสวรรค์องค์นี้ประกาศการล่มจมของบาบิโลน เขามีสิทธิอำนาจที่จะจัดการเรื่องความพินาศของบาบิโลน – ระบบศาสนาที่ชั่วร้ายและเน่าเฟะที่สุดเท่าที่เคยมีมาบนพื้นพิภพ “รัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไป” แน่แน่นอนว่าเป็นคำพยากรณ์ว่าพระเจ้ายังทรงอยู่ในเหตุการณ์และพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่กำลังกระทำกิจการพิพากษานี้ที่กำลังจะมา การล่มจมของบาบิโลนจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อหน้าสาธารณชน ควันแห่งการถูกเผาของนาง (ข้อ 18) จะถูกมองเห็น – มันจะทำให้ฟ้าสวรรค์มืดไปและประกาศแก่ชาวโลกทั้งปวงว่าระบบที่ยิ่งใหญ่แห่งบาบิโลนกำลังถูกทำลาย แต่ “แผ่นดินโลกถูกทำให้สว่างไป” – ไม่ใช่โดยแสงสะท้อนของดวงอาทิตย์ แต่โดย*สง่าราศี*ของทูตสวรรค์องค์นั้น ที่ถูกเห็นว่าจะมาจากสวรรค์ นี่จะเป็นพยานถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ไม่ว่าจะการพิพากษานั้นถูกกระทำโดย*ผู้ใดก็ตาม* พระเจ้า, ผู้พิพากษาที่ชอบธรรม ก็ทรงเป็น*ประมุข*แห่งการพิพากษาบาบิโลน โดยส่วนตัวแล้ว ผมเชื่อว่าทูตสวรรค์องค์นี้หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์เจ้า... ทูตสวรรค์องค์เดียวกับที่เราได้ศึกษาไปแล้วในวิวรณ์ 8:3 และ 10:1 *พระคริสต์ – ทูตสวรรค์องค์นั้น – บุโรหิต* – โดยเป็นตัวแทนของคนที่เหลืออยู่ที่ทนทุกข์ของพระองค์ (บทที่ 8) จะทรงเป็นผู้ที่ตวงการพิพากษาสุดท้ายให้แก่บาบิโลนอย่างไม่มีข้อสงสัย *พระคริสต์ – ทูตสวรรค์องค์นั้น – พระผู้ไถ่* – ถูกพบว่าเข้าถือกรรมสิทธิ์มรดกโดยชอบของพระองค์, แผ่นดินโลกและทะเล, ในบทที่ 10 *พระคริสต์ – ทูตสวรรค์องค์นั้น – ผู้แก้แค้น* เพื่อชนชาติของพระองค์ – ในที่นี้ทรง (บทที่ 18) ถูกเห็นว่าเข้าทำการแก้แค้นเหล่าศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดเท่าที่ประชากรของพระเจ้าเคยมี... ระบบของบาบิโลนในช่วงครึ่งหลังของความทุกข์ลำบากนั้น

ทูตสวรรค์องค์นั้นร้องด้วยเสียงอันดัง และเสียงร้องที่เขาเปล่งออกมานั้นก็เป็นเสียงประกาศที่คนรอฟังเกี่ยวกับความพินาศของบาบิโลน ทูตสวรรค์องค์นั้นประกาศด้วยความแน่ใจราวกับว่ามันได้เกิดขึ้นแล้ว กระนั้นเราก็รู้ว่ามันจะเกิดขึ้นในอนาคต ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวว่า “บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว”

ความล่มจมของระบบที่ทรงอำนาจนั้นซึ่งแม้มีความผิดในเรื่องความเท็จอันน่าเกลียดและการทรยศต่อพระเยซูคริสต์เจ้า แต่ก็ยังใช้พระนามของพระองค์ ถูกประกาศต่อหน้าสาธารณชนครั้งนี้ ความล่มจมจริงๆนั้นจะเกิดขึ้นในอนาคต ในบทที่แล้วเราได้เห็นสัตว์ร้ายนั้นที่อำนาจฝ่ายพลเรือนถูกยกให้แก่มัน และชั่วระยะเวลาหนึ่งมันยอมเป็นทาสของหญิงผู้นั้น นางนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายนั้นในความเย่อหยิ่ง นางเป็นที่อัศจรรย์ใจและชื่นชม

ของคนทั้งปวงยกเว้นคนเหล่านั้นที่รู้จักสันดานที่แท้จริงของนาง เพราะว่าดวงตาของพวกเขาได้ถูกเปิดออกแล้ว โดยพระเจ้า

พระเจ้าทรงมีชนที่เหลื่ออยู่เสมอ – และจะทรงมีชนที่เหลื่ออยู่ที่เป็นคนชอบธรรมบนแผ่นดินโลกนี้ จนกว่าสิ่งสารพัดจะสำเร็จครบถ้วน สัตว์ร้ายนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งได้ยกอำนาจของมันให้แก่หญิงนั้น แต่มันก็เริ่มอยู่ไม่สุขภายใต้การบังคับควบคุมของนางและรำคาญภายใต้อาการเหวี่ยงแบบไม่ยอมใครของนาง เมื่อนั้นเองเช่นกันหญิงนั้นก็มั่งมีมากๆ และอำนาจฝ่ายพลเรือนและละทิ้งความจริงของสัตว์ร้ายนั้นก็โลภอยากได้ความมั่งคั่งของหญิงนั้น ดังนั้นอาณาจักรทั้งสิบพร้อมกับเหล่ากษัตริย์ของพวกมัน ร่วมกับสัตว์ร้ายนั้นและความแข็งแกร่งในด้านทรัพย์สินเงินทองของจักรวรรดิที่ฟื้นคืนชีพขึ้นใหม่ จึงร่วมมือกันทำลายนางเสีย กษัตริย์สิบองค์นั้นมีบทบาทมากกว่าสัตว์ร้ายนั้นเองเสียอีกในการทำลายนาง

หญิงนั้นถูกปลดเปลื้องจากทรัพย์สินของทั้งสี่ของนาง, ความมั่งคั่งของนาง, ทรัพย์สินสมบัติต่างๆของนาง...ทั้งหมดที่นางมีก็ถูกพรากไปจาก หญิงนั้น (ระบบนั้นที่นางเป็นตัวแทน) จะถูกจุดลงไปสู่เบื้องลึกที่สุดแห่งความตกต่ำ ไปสู่การถูกเหยียดหยามที่ต่ำที่สุดเท่าที่จะทัณฑ์นางได้ นางจะเป็นที่เย้ยหยันและเหยียดหยามโดยคนเหล่านั้นที่ก่อนหน้านี้ไม่นานยังมาเอาอกเอาใจนางและหวังที่จะได้รอยยิ้มจากนางอยู่เลย เมื่อกษัตริย์สิบองค์นั้นเสร็จธุระกับนางแล้ว นางก็จะหมดสภาพ สิทธิอำนาจฝ่ายพลเรือนที่ละทิ้งความจริงนั้นจะมีชัยชนะเหนือนางอย่างเด็ดขาด

จากนั้นหลังจากชัยชนะเหนือหญิงนั้นแล้ว กษัตริย์สิบองค์นั้นก็ยอมจำนนตัวพวกเขาเองและอาณาจักรของพวกเขาให้อยู่ในมือและการชี้ชะตาของสัตว์ร้ายที่โหดเหี้ยมนั้นผู้ซึ่งจะเป็นผู้เผด็จการโลกในเวลานั้น สถานการณ์นั้นจะเลวร้ายพอๆกับที่อยู่ภายใต้หญิงนั้น หลังจากความพินาศของนางแล้วสภาพที่เลวร้ายยิ่งกว่าเดิมเสียอีกจะตามมาภายใต้ความประสงค์ที่ไม่มีใครกล้าขัดของสัตว์ร้ายที่โหดเหี้ยมนั้น ซึ่งได้รับการดลใจและได้รับอำนาจจากซาตาน

ข้อ 2-3: “ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า “บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของผีปิศาจ เป็นที่คุ้มซังของผีโสโครกทุกอย่าง และเป็นกรงของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด เพราะว่าประชาชาติทั้งปวงได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลในการล่วงประเวณีของนครนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกก็ได้มั่งมีขึ้นด้วยทรัพย์สินฟุ่มเฟือยของนครนั้น”

ตรงนี้มีบรรยายเกี่ยวกับสภาพของบาบิโลนหลังจากความล่มจมทางการเมืองของนาง นางถูกโค่นแต่ไม่ถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง ความพินาศนั้นจะเกิดขึ้นแบบฉับพลัน: “และไฟจะเผาไหม้ครั้นนั้นให้พินาศหมดสิ้น” (ข้อ 8) “ไฟจะเผาไหม้ครั้นนั้นให้พินาศหมดสิ้น” เกิดขึ้นต่อจากการเผาไหม้ที่ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 17:16 ในข้อ 2 พระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์กล่าวว่า “กลายเป็น” แต่ภาษากรีกเดิมอ่านว่า “ได้กลายเป็น” พระวิญญาณกล่าวประโยคนี้นี้ราวกับว่ามันได้เกิดขึ้นไปแล้ว และแน่นอนว่ามันจะเกิดขึ้นจริงๆเหมือนอย่างที่มีพยากรณ์ไว้ บาบิโลน ซึ่งได้สูญเสียสถานะสูงสุดของนางไปแล้ว และถูกฉีกเป็นชิ้นๆโดยอำนาจเหล่านั้นซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นความแข็งแกร่ง

ของนาง บัดนี้ก็ถูกทำให้ร้าวว่างเปล่าเหมือนอย่างที่ถูกบรรยายไว้ คำบรรยายนั้นถูกยึดมาจากศาสดาพยากรณ์อิสยาห์อย่างไม่มีข้อสงสัย:

“จะไม่มีใครเข้าอยู่ในบาบิโลน หรืออาศัยอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ คนอาระเบียจะไม่กางเต็นท์ของเขาที่นั่น ไม่มีผู้เลี้ยงแกะที่จะให้แกะของเขานอนลงที่นั่น แต่สัตว์ป่าจะนอนลงที่นั่น และบ้านเรือนในนั้นจะเต็มไปด้วยนกที่ติดที่ นกเค้าแมวจะอาศัยที่นั่น เมฆปีศาจจะเต็มร้านอยู่ที่นี่ หมาจิ้งจอกจะเห่าหอนอยู่ในที่อาศัยอันรกร้าง และมังกรจะร้องอยู่ในวังแสนสุขของมัน เวลาของเมืองนั้นก็ใกล้เข้ามาแล้ว และวันเวลาของมันจะไม่ยึดให้ยาวไป” (อิสยาห์ 13:20-22)

เมื่อนี้ได้กลายเป็นที่อาศัยของพวกปีศาจแล้ว ซึ่งทำให้เมืองนี้เป็นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตต่างๆที่ออกมาจากเหวลึกลงนั้น เราไม่ทราบว่าเป็นปีศาจเหล่านี้เป็นผู้ใด เราไม่ทราบว่าเป็นทูตสวรรค์ที่ได้ละทิ้งถิ่นฐานเดิมของตน หรือเป็นสิ่งมีชีวิตจำพวกพิเศษที่น่าสมเพช เราทราบแต่เพียงว่าเมืองนั้นถูกอาศัยอยู่โดยสิ่งมีชีวิตต่างๆจากยมโลก (หลุมนั้น) เหวลึกลงนั้นเป็นที่อาศัยของเหล่าทูตของซาตาน

จากนั้นมิกกล่าวถึงนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด พวกนกที่ไม่สะอาดและพวกนกที่ล่าเหยื่อและพวกนกแห่งความมืดเป็นสัญลักษณ์ของตัวแทนจำนวนมากและหลากหลายของพญามาร จงศึกษามัทธีว 13:4-32; เยเรมีย์ 5:27; และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิสยาห์ 34:11-15 ดังนั้นบาบิโลนจึงกลายเป็นถึงส่วนแห่งความเสื่อมทรามและความน่าสะอิดสะเอียนในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่ง

ต่อมาเราพบสาเหตุแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่ถูกเทออกลงบนบาบิโลน สาเหตุเหล่านี้ได้แก่:

“เพราะว่าประชาชาติที่ปวงได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลในการล่วงประเวณีของนครนั้น” ประชาชาติต่างๆแห่งแผ่นดินโลกในคำพยากรณ์นี้จะดื่มอย่างกระหายจากถ้วยทองคำของนางที่ทำให้เมามายอันเต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่างๆ นางได้ล่อลวงประชาชาติเหล่านี้จากการสวามิภักดิ์ต่อพระเจ้าที่แท้จริง และพระคริสต์ของพระเจ้าให้มาหาตัวนางเองและค้นหาของนาง ประชาชาติเหล่านั้นที่รวมกันเป็นระบบศาสนาต่างๆแห่งสมัยนั้นจะหลงเสน่ห์ความเจิดจรัสของนาง, พิธีการต่างๆของนาง, และการแสดงออกของเครื่องแต่งกายอันวิจิตรของนาง พวกเขาจะไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระวิญญูณที่แท้จริงของพระเจ้า หลังจากการรับขึ้นไป คนเหล่านั้นที่เคยได้ยืนความจริงนั้นแล้วและได้ปฏิเสธมันเสียจะถูก “ความลุ่มหลงครอบงำ” พวกเขาจะเชื่อ “สิ่งที่เห็นนั้น” เพื่อที่พวกเขาทุกคนจะต้องรับโทษ (2 ธส. 2:7-12) ปัจจุบัน ศาสนาต่างๆที่ “พึงการประพฤติ” กำลังเติบโตดุจไฟป่า – ขณะที่ศาสนาที่แท้จริงและถูกซื้อด้วยพระโลหิตแห่งกลโกลากลับเคลื่อนที่ไปอย่างช้าๆ หากผู้รับใช้ท่านใดก่อตั้งคริสตจักรหนึ่งขึ้นมาและเทศนาพระโลหิตแห่งกางเขนนั้น บรรดาสมาชิกก็ถูกเพิ่มเข้าไปอย่างช้าๆ แต่หากบางลัทธิก่อตั้งศาสนาหนึ่งที่นำดึงดูดและพึงการประพฤติ หรือ “ความรอด” ที่สามารถถูกซื้อได้ด้วยเงินหรือการกระทำต่างๆ ศาสนานั้นก็จะเติบโตอย่างรวดเร็ว

“บรรดาภคินีรับบนแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น” และนี่คืออีกเหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมพระเจ้าถึงกำลังจะเทความพินาศย่อยยับลงบนบาบิโลนแล้ว คนเหล่านั้นที่เป็นประมุขของอาณาจักรทั้งสิ้นนั้นที่จะรวมกันเป็นจักรวรรดิที่ถูกฟื้นคืนชีพขึ้นใหม่ต้องถูกแยกแยะจาก “บรรดาภคินีรับบนแผ่นดินโลก” ภคินีรับของค่านั้นที่รวมกันเป็นจักรวรรดินั้นจะเกลียดชังหญิงนั้นและเผานางเสียด้วยไฟ (วิว. 17:16) แต่มันมิได้เป็นเช่นนั้น

กับบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก...พวกเขารัวให้เพราะชะตากรรมของนาง (วว. 18:9) พวกเขา (บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก) ทำการล่วงประเวณีกับบาบิโลน พวกเขารักระบบเหล่านั้นของหญิงแพศยานั้น คริสตจักรที่ละทิ้งความจริงย่อมรักโลกเพราะความมั่งคั่งที่นางจะได้รับจากความมั่งมีของโลก และแน่นอนว่าโลกก็ยินดีต้อนรับความรักของคริสตจักรที่ละทิ้งความจริงเพราะว่านางสัญญาว่าจะเปิดประตูสวรรค์ให้แก่คนทั้งปวงที่จ่ายเยอะ นางแกว่ง “กุญแจของนักบุญเปโตร” ต่อหน้ากษัตริย์เหล่านั้นแห่งแผ่นดินโลกและประกาศว่านางเป็น “ผู้แทนของพระคริสต์”, “ผู้เสนอความแทนระหว่างพระเจ้าและมนุษย์”, และเพราะว่าคริสตจักรที่ละทิ้งความจริงยกชูตัวเองขึ้นสู่ความเผด็จการฝ่ายวิญญาณที่สูงขนาดนี้ บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกและเหล่าคนใหญ่คนโตแห่งแผ่นดินโลกจึงแห่กันมาหานางและเทความมั่งคั่งมากมายใส่หีบใส่เงินของนาง

มีคนกลุ่มที่สามถูกกล่าวถึงดังนี้: “พ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกก็ได้มั่งมีขึ้นด้วยทรัพย์ฟุ่มเฟือยของนครนั้น” คนกลุ่มนี้ติดตามระบบที่ละทิ้งความจริงนั้นเพราะเห็นแก่กำไร มีคนจำพวกหนึ่งอยู่เสมอที่เข้าร่วมกับระบบศาสนาต่างๆ เพื่อสิ่งๆ ที่พวกเขาจะตัดวงได้จากศาสนา พวกเขาใช้คริสตจักรเป็นขั้นบันไดก้าวขึ้นไปสู่ความก้าวหน้าทางผลประโยชน์ทางธุรกิจของตน บาบิโลนจะเสนอสิ่งยั่วใจมหาศาลแก่คนเหล่านี้ ความหรูหราฟุ่มเฟือยของนางจะดึงดูดบรรดาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกอย่างแน่นอน และพ่อค้าเหล่านี้จะร่ำรวยเพราะนางด้วยเหตุนี้ เมื่อระบบนี้ถูกทำลาย พ่อค้าเหล่านี้ก็จะร่ำไห้และคร่ำครวญเพราะว่าบ่อเงินบ่อทองของพวกเขาพินาศย่อยยับเสียแล้ว

ผมถามคำถามหนึ่งที่จริงจังกับคุณว่า: ศาสนากำลังกลายเป็น “ธุรกิจใหญ่” ในปัจจุบันไหม?

ข้อ 4-5: “และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า “ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น เพราะว่าบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงจำความชั่วช้าแห่งนครนั้นได้”

ในข้อ 4 อีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์พูดว่า: “ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น” ในข้อ 1 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์เพื่อประกาศความล่มจมของบาบิโลน ในข้อ 4 เสียงหนึ่งถูกได้ยินในสวรรค์ เสียงนั้นเป็นการแสดงออกของพระดำริของพระเจ้า โดยประกาศแก่ประชากรของพระเจ้าให้ออกมาจากระบบนครนี้เสีย ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าในช่วงวันและเวลาทำยๆ นี้จะมีเหล่าผู้เชื่อแท้ – ไม่ใช่ในความหมายที่ว่าเราเป็นผู้เชื่อในยุคแห่งพระคุณนี้ แต่คนทั้งหลายที่ได้วางใจพระเจ้าจะอยู่ในระบบเหล่านั้นของบาบิโลน – อาจเพื่อหลีกเลี่ยงการข่มเหงและการปลืชีพเพื่อความเชื่อ แต่บัดนี้พวกเขาต้องออกมา พวกเขาต้องยอมตัดขาดอย่างสิ้นเชิงหากพวกเขาอยากหนีพ้นจากภัยพิบัติเหล่านั้นที่จะถูกเทออกลงบนระบบเหล่านั้น – ภัยพิบัติต่างๆ แห่งความตาย, ความระทมทุกข์และการกัณดารอาหาร (ข้อ 8)

“...เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น” หากพวกเขายังเข้าส่วนกับความบาปต่างๆ ของนางต่อไป พวกเขาก็ต้องเข้าส่วนในภัยพิบัติเหล่านั้นด้วย คำเตือนนี้ถูกเปล่งเสียงออกมาจากสวรรค์ การพิพากษาเต็มรูปแบบของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ไม่อาจลงมาถึงบาบิโลนได้จนกว่าทุกคนที่เปิดรับความชอบ

ธรรมของพระเจ้าออกมาจากนางกันทั้งหมด ไม่มีฝนสักหยดตกลงมาจากกระทั้งโนอาห์และครอบครัวของเขาอยู่ปลอดภัยในนาวาแล้ว และ “พระเจ้าทรงขังพวกเขาไว้ข้างใน” ไม่มีไฟและกำมะถันสักประกายเดียวตกใส่เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์จนกระทั้งโลกและลูกสาวทั้งสองของเขาอยู่ปลอดภัยนอกเมืองนั้นแล้ว... และจากนั้นพระเจ้าก็ทรงเผามันจนเป็นขี้เถ้า พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ยุติธรรม – พระองค์ทรงชอบธรรม พระองค์ไม่อาจกระทำความไม่ชอบธรรมได้ และแม้กระทั้งในโมงยามอันชั่วร้ายนั้นคนเหล่านั้นที่เชื่อในพระองค์ในฐานะพระเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวก็ต้องออกมาจากบาบิโลนก่อนที่การพิพากษาเต็มรูปแบบจะถูกเทออกมาได้

ในข้อ 5 เราเรียนรู้ว่าบาปเหล่านั้นของบาบิโลนได้ขึ้นไปถึงสวรรค์แล้ว – และพระเจ้า “ได้ทรงจำความชั่วช้าแห่งนครนั้นได้” นั่นบอกเป็นนัยว่าบาปเหล่านั้นของบาบิโลนมีมากมายเหลือเกิน, ถูกกองสุขซ้อนกันขึ้นไป จนพวกมันขึ้นจากแผ่นดินโลกไปถึงสวรรค์ ในปฐมกาล 11:4 เราอ่านเกี่ยวกับบาบิโลนแรก, “เขาทั้งหลายพูดว่า ‘มาเถิด ให้พวกเราสร้างเมืองขึ้นเมืองหนึ่งและก่อหอคอยอดของมันไปถึงฟ้าสวรรค์’ บัดนี้ดูเหมือนว่าพวกเขาได้สร้างจักรวรรดิแห่งความบาปที่ขึ้นไปถึงสวรรค์แล้วและพระเจ้ากำลังจะบดขยี้พลังใหญ่ยักษ์ที่ชั่วร้ายนี้แล้ว... ครั้งเดียวจบ มีผลตลอดไป โดยไม่ยอมให้มันได้ฟื้นคืนชีพอีกเลย

ข้อ 6: “นครนั้นได้ให้ผลอย่างไร ก็จงให้ผลแก่นครนั้นอย่างนั้น และจงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่า ในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้ก็จงผสมลงเป็นสองเท่าให้นครนั้น”

บาบิโลนจะต้องถูกตอบแทนเท่ากับที่นางได้ตอบแทนประชากรของพระเจ้า...และตอบแทนเป็นสองเท่า ตามการงานต่างๆของนาง พระคำข้อนี้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า “ในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้ก็จงผสมลงเป็นสองเท่าให้นครนั้น” ในความเสียหาย พระเจ้าจะทรงเทออกเป็นสองเท่าของสิ่งที่บาบิโลนได้ดวงออกให้แก่เหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าที่นางได้เช่นฆ่าและทรมานในช่วงสามปีครึ่งหลังของยุคความทุกข์ลำบากนั้น

ข้อ 7-8: “นครนั้นได้เยอหยิ่งจองหองและมีชีวิตอย่างหุรหามากเท่าใด ก็จงให้นครนั้นได้รับการทรมานและความระทมทุกข์มากเท่านั้น เพราะว่านครนั้นตระหนักรู้ว่า ‘เราดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี ไม่ใช่หญิงม่าย เราจะไม่ประสบความระทมทุกข์เลย’ เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติต่างๆของนครนั้นจะเกิดขึ้นในวันเดียว ความตาย และความระทมทุกข์ การกันดารอาหาร และไฟจะเผาผลาญนครนั้นให้พินาศหมดสิ้น เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงพิพากษานครนั้น ทรงอำนาจยิ่งใหญ่”

หลักการของการพิพากษาถูกแสดงให้เห็นชัดไปในส่วนแรกของข้อ 7...ไม่เพียงในส่วนที่สัมพันธ์กับสิ่งที่บาบิโลนได้กระทำและจะกระทำต่อพวกวิสุทธิชนเท่านั้น... แต่นางจะถูกพิพากษาตามสิ่งที่นางเป็นเองด้วย พอถึงเวลานี้หญิงผู้นี้จะถูกทำให้ตกต่ำลงจากสถานะอันเปี่ยมด้วยสิทธิอำนาจและอำนาจของนางแล้ว นางจะถูกถอดยศโดยเหล่ากษัตริย์แห่งโลกของโรมแล้ว แต่ทั้งที่นางถูกเหยียดหยามนางก็ยังคงมีความเยอหยิ่งอยู่ในใจของนางเหมือนเดิม...จิตใจของนางยังไม่ยอมแพ้ ความจองหองของนางยังมีอยู่ทุกที่ข้อเท็จจริงก็คือนางนั่งอยู่ในผงคลีดินแห่งความอับยศแล้วเมื่อเทียบกับสง่าราศีแต่เก่าก่อนแห่งการครอบครองของนาง

บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกจะรำไห้เพราะนาง แต่พวกเขาก็ช่วยนางไม่ได้ การโอ้อวดของหญิงผู้นี้มาจากภายใน นางกล่าวในใจของตนว่า “เราดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี” ความลุ่มจมต่อหน้าสาธารณชนของนางจะเกิดขึ้นไปเรียบร้อยแล้วเมื่อถึงตอนนี้ แต่ทั้งที่นางลุ่มจมแล้ว นางก็เชื่อในใจของตนว่านางจะลุกขึ้นนั่ง

เป็นราชินีอีก นางกล่าวต่อไปอีกว่า “เราไม่ใช่หญิงม่าย” นางคาดหวังว่าจะได้นั่งบนบัลลังก์และครองราชย์อีก เมื่อเผชิญกับความพินาศย่อยยับ การพิพากษาของพระเจ้าแขวนอยู่เหนือศีรษะของนาง นางก็ยังร้องประกาศว่า “เราจะไม่ประสบความสำเร็จเลย!” พญามารไม่ยอมรับความพ่ายแพ้ฝ่ายๆ มันสู้จนถึงวินาทีสุดท้าย ก่อนความล้มจมอันสมบูรณ์ของมัน ความพินาศย่อยยับของหญิงนี้ถูกบอกเป็นนัยในถ้อยคำที่ว่า “ไฟจะเผา นครนั้นให้พินาศหมดสิ้น” นี่กินความมากกว่าความล้มจมทางการเมืองที่ถูกบันทึกไว้ในบทที่ 17:16 ไฟในที่นี้ จะทำให้บาบิโลนและระบบทั้งหมดที่ชั่วร้ายของนางมาถึงจุดจบอย่างสิ้นเชิง พระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์จะทรงเป็นผู้พิพากษา เพื่อที่จะดวงการพิพากษานี้ครั้งสุดท้ายให้แก่บาบิโลน

ข้อ 9-10: “บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และได้มีชีวิตอย่างหรรษาด้วยกันนั้น เมื่อได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้น ก็จะพิลาปรั้าให้คร่ำครวญเพราะนครนั้น พวกกษัตริย์จะยืนอยู่แต่ห่างๆ เพราะกลัวภัยแห่งการทรมานของนครนั้น และจะกล่าวว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย บาบิโลนมหานครที่ยิ่งใหญ่นครที่แข็งแรง เพราะเจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พินาศไปภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น”

การคร่ำครวญให้แก่บาบิโลนมหานครนั้นถูกแสดงออกโดยคนทุกชนชั้น คนทั้งปวงจะได้รับผลกระทบจากความล้มจมนั้น สินค้าที่ถูกทำเป็นรายชื่อที่เกี่ยวข้องกับบาบิโลนมีสี่สิบแปดรายการที่แตกต่างกัน รายการแรกที่ถูกระบุคือทองคำ รายการที่ยี่สิบแปดคือชีวิตมนุษย์ ความล้มจมของบาบิโลนจะส่งผลอย่างรุนแรงต่อชีวิตทางการพาณิชย์และชีวิตทางสังคมของชาวโลกในเวลานั้น และเพราะเหตุนี้เองการพิพากษานั้นถึงเป็นเรื่องที่น่าเศร้าเหลือเกินสำหรับคนเหล่านั้นที่เคยมีส่วนในสง่าราศีและความมั่งคั่งของหญิงนั้น และได้กำไรจากวิธีปฏิบัติต่างๆที่ชั่วร้ายของนาง

บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกเป็นผู้นำการคร่ำครวญ จงจำไว้ว่าไม่ได้หมายถึงกษัตริย์สิบองค์นั้นที่ร่วมมือกับสัตว์ร้ายนั้นในการทำลายหญิงนี้ บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ว่าเป็นคือเหล่าผู้นำที่โดดเด่นในอาณาจักรชาวคริสต์ที่อยู่ทั่วโลก และเป็นคนละกลุ่มอย่างแน่นอนกับกษัตริย์สิบองค์นั้นที่รวมกันเป็นจักรวรรดิโรม บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกยืนตกตะลึงและหวาดกลัว พวกเขาเห็นความพินาศอันน่ากลัวของระบบอันเกรียงไกรนั้นแห่งความชั่วร้ายที่พวกเขาเคยเข้าร่วมอย่างใกล้ชิดเหลือเกิน และที่พวกเขาเคยใช้ชีวิตในความหรรษาและความฟุ่มเฟือย พวกเขาตัวสั่นและหวาดกลัวการพิพากษาที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงและฉับพลันของบาบิโลน: “...เพราะเจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พินาศไปภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น!”

ข้อ 11-13: “บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลกจะร่ำไห้คร่ำครวญเพราะนครนั้น เพราะว่าไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไปแล้ว สินค้าเหล่านั้นคือ ทองคำ เงิน เพชรพลอยต่างๆ ไช้มุก ผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด บรรดาภาชนะที่ทำด้วยงา บรรดาภาชนะไม้ที่มีราคาแพง ภาชนะทองสัมฤทธิ์ ภาชนะเหล็ก ภาชนะหินอ่อน อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม กำยาน เหล้าองุ่น น้ำมัน ยอดแป้ง ข้าวสาลี สัตว์ต่างๆ แกะ ม้า รถม้า และทาส และชีวิตมนุษย์”

คนกลุ่มถัดมาถูกเอ่ยชื่อ... “บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลก” พวกเขาทุกข์โศกเพราะความพินาศของบาบิโลน – ไม่ใช่เพราะความรักที่พวกเขามีให้แก่ระบบนั้น แต่เพราะการค้าขายที่พวกเขาเคยมีกับระบบนั้น ระบบนี้มันได้นำความมั่งคั่งมหาศาลมาสู่บรรดาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลก และบัดนี้แหล่งทำเงินของพวกเขาก็ถูก

ทำลายเสียแล้ว จึงสังเกตลักษณะเฉพาะตัวอันหลากหลายของสินค้า: ผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ถูกเอ่ยชื่อบอกเป็นนัยว่ามันเป็นระบบหนึ่งที่ครอบคลุมทั่วโลก ข้อเท็จจริงที่ว่านางค้าขายในสินค้ามากมายเหล่านี้ก็บอกเป็นนัยว่านางมีอิทธิพลมหาศาลเหนือบาบิโลนในด้านการพาณิชย์รวมถึงระบบพลเรือนในสมัยนั้นด้วย นางดึงดูดทรัพย์สินเงินทองของโลกมาสู่ตัวเอง ลองคิดถึงระบบใหญ่ยักษ์แห่งการผสมกันนี้ของการค้าฝ่ายโลกและศาสนาในสินค้าต่างๆที่ถูกเอ่ยชื่อ แม้แต่จนถึงชีวิตมนุษย์ ร่างกายและจิตวิญญาณของมนุษย์ถูกเอ่ยชื่อเป็นลำดับสุดท้าย (ข้อ 13) ราวกับว่ามีความสำคัญน้อยสุด

สินค้ารายการต่างๆที่ถูกเอ่ยชื่อตรงนี้ถูกแบ่งออกเป็นเจ็ดหมวด:

1. ของมีค่าต่างๆและเครื่องประดับต่างๆ เช่น ทองคำ, เงิน, เพชรพลอยต่างๆ, ไช้มุก... อัญมณีมีค่าทุกชนิด
2. เสื้อผ้าอาภรณ์ราคาแพง ผ้าปานเนื้อละเอียดถูกเอ่ยชื่อ พร้อมกับผ้าสีม่วง ผ้าไหมและผ้าสีแดงเข้ม เราไม่ต้องพยายามชี้ให้เห็นเลยว่าบางศาสนาที่โดดเด่นในสมัยของเราและเติบโตดุจไฟป่าในอเมริกาค้าขายในสินค้าเหล่านี้...ผ้าสีแดงเข้ม, ผ้าสีม่วง, ผ้าปาน, เครื่องแต่งกายทางศาสนาทุกรูปแบบ!
3. เครื่องเฟอร์นิเจอร์ถูกเอ่ยชื่อ... ภาพยนตร์และเครื่องเรือนชั้นต่างๆที่ถูกผลิตจากไม้มีค่า, งาช้างและโลหะมีค่าต่างๆ คริสตจักรต่างๆในปัจจุบันกำลังกลายเป็นสถานที่แห่งเฟอร์นิเจอร์, เครื่องประดับต่างๆ มากขึ้นเรื่อยๆ
4. เครื่องหอมราคาแพงต่างๆถูกเอ่ยชื่อ... น้ำหอมทุกชนิด, เครื่องหอม, อบเชย
5. ของใช้ต่างๆที่ใช้ในการดำเนินชีวิตแบบหรูหราถูกเอ่ยชื่อ...เนื้อสัตว์ชั้นดี, แกะ, สัตว์ทุกชนิด, ข้าวสาลี, ยอดแป้ง, น้ำมัน, เหล้าองุ่น, เครื่องดื่มมีนมต่างๆ ศาสนาเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆกำลังกินและดื่มกันวันนี้นั้นไม่ใช่ความลับเลย
6. ม้าและรถรบต่างๆถูกเอ่ยชื่อ
7. สินค้าหมวดสุดท้ายที่ถูกเอ่ยชื่อคือ “ชีวิตมนุษย์” แน่แน่นอนว่าทุกวันนี้ศาสนากำลังหาเงินจากชีวิต (จิตวิญญาณ) ของมนุษย์ ศาสนาต่างๆที่ขายสิทธิ์ไปสวรรค์กำลังเพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็นพันๆ...ศาสนาต่างๆที่สอนว่าคุณจะใช้ชีวิตยังไงก็ได้, ทำอะไรก็ได้ที่คุณอยากทำ, มาคริสตจักรตามเวลาที่กำหนดไว้, ถวายทรัพย์, สาราภาพบาปของคุณและจากนั้นก็กลับไปทำความบาปเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีกได้ นั่นคือการหาเงินจากชีวิต (จิตวิญญาณ) ของมนุษย์ เหล่าผู้นำทางศาสนาที่รับเงินเพื่อที่จะอธิษฐานเผื่อและอ้อนวอนเผื่อเหล่าคนบาปที่ชั่วร้ายก็ไม่ต่างอะไรจากการหาเงินจากจิตวิญญาณมนุษย์

นี่เป็นยุคแห่งธุรกิจใหญ่, การเมืองใหญ่, ศาสนาใหญ่...ใหญ่...ใหญ่...ใหญ่!!! เหมือนกับที่มีพยากรณ์ไว้ในพระวจนะบริสุทธิ์ของพระเจ้า ในยุคสุดท้ายจะมีรัฐบาลโลกและคริสตจักรโลก ทุกด้านอื่นๆของชีวิตจะอยู่ภายใต้การควบคุมของมหาอำนาจโลกหลักทั้งสองนี้

ข้อ 14-17: “และผลซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้นก็ล่องพ้นไปจากเจ้าแล้ว สิ่งสารพัดอันวิเศษยิ่งและมหรรณาก็พินาศไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ได้พบมันอีกเลย บรรดาพ่อค้าที่ได้ขายสิ่งของเหล่านั้น จนนเป็นคนมั่งมีเพราะนครนั้น จะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัวภัยจากการทรمانของนครนั้น พวกเขาจะร้องให้คร่ำครวญด้วยเสียงดังว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น ที่ได้มุ่งห่มผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม ที่

ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุกนั้น เพียงในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่นั้นก็พินาศสูญไปสิ้น” และนายเรือทุกคน คนที่โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเล ก็ได้ยืนอยู่แต่ห่างๆ”

การร้องให้คร่ำครวญของพวกพ่อค้าเหล่านี้ถูกขัดจังหวะโดยเหตุการณ์ตอนหนึ่งซึ่งให้แก่เราในข้อ 14 แต่การคร่ำครวญก็ยังมีต่อไปในข้อ 15... *ความพินาศย่อยยับของสินค้าแห่งบาบิโลน* สินค้าและเครื่องอุปโภคบริโภคต่างๆที่ทำให้ทั้งราชาและยาจกต้องตกเป็นทาสนาง บัดนี้ถูกทำลายสิ้นและทิ้งให้นางหมดสภาพ ทรัพย์ากรต่างๆของนางหมดสิ้นแล้ว นางสูญสิ้นทรัพย์สิ่งของต่างๆที่เคยทำให้นางสุขสำราญ แหล่งที่มาแห่งความชื่นบานของนางบัดนี้ก็จากไปเสียแล้ว – อันที่จริงแล้ว ทุกสิ่งที่เคยปรนนิบัติให้แก่ความจงหองและความหยิ่งผยองของนางบัดนี้ก็ถูกทำลายเสียแล้ว ทุกสิ่งที่จำเป็นต่อการมีอยู่ของนางได้พินาศสิ้นไปแล้วและทุกอย่างนี้ล้วนเกิดจากการพาดลงครั้งเดียวของพระหัตถ์แห่งการพิพากษาของพระเจ้า ในข้อ 14 มีเสียงตรัสจากสวรรค์เบื้องบนแก่นางโดยตรงว่า: “และผลซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้นก็ล่วงพ้นไปจากเจ้าแล้ว สิ่งสารพัดอันวิเศษยิ่งและหรรหาก็พินาศไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ได้พบมันอีกเลย!” ตรงนี้สวรรค์กำลังประกาศแก่หญิงผู้นี้ว่า โรงละครของนางถูกทำลายย่อยยับเป็นนิรันดร์ และบัดนี้นางก็ล้มจมและจะไม่ลุกขึ้นมาอีกเลย

ในข้อ 15 เราเห็นพ่อค้าเหล่านี้ยืนอยู่แต่ห่างๆ โดยร้องคร่ำครวญข้อเท็จจริงที่ว่าความมั่งมีที่พวกเขาเคยผลิตเพเลินนั้นบัดนี้ก็ถูกพรากไปเสียแล้ว คำพยานของพวกเขาก็ถูกบันทึกไว้ในข้อ 16 และ 17: “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น ที่ได้นุ่งห่มผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม ที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุกนั้น **เพียงในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่นั้นก็พินาศสูญไปสิ้น**” และนายเรือทุกคน คนที่โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเล ก็ได้ยืนอยู่แต่ห่างๆ” และจากนั้นพวกเขาทุกคนก็ร้องคร่ำครวญเป็นเสียงเดียวกัน:

ข้อ 18: “และเมื่อคนเหล่านี้ได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้นก็ร้องว่า *“นครใดเล่าจะเป็นเหมือนมหานครนี้!*” และจากนั้นคนเหล่านี้ทั้งหมดก็เริ่มเสียดสีเหมือนคนบ้า จงหมายเหตุภาษาที่บรรยายภาพของข้อ 19: “และเขาทั้งหลายก็**โปรยผงคลิลงบนศีรษะของตน พลังร้องให้คร่ำครวญว่า** “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น อันเป็นที่ซึ่งคนทั้งปวงที่มีเรือกำปั่นเดินทะเลได้กลายเป็นคนมั่งมีด้วยเหตุจากสิ่งของมีค่าของนครนั้น **เพราะภายในชั่วโมงเดียวนครนั้นก็เป็นที่รกร้างไป**”

พ่อค้าเหล่านี้แสดงอาการคร่ำครวญของตนในถ้อยคำที่คล้ายกันกับของกษัตริย์เหล่านั้นตามที่มีบันทึกไว้ในข้อ 10 อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอยู่อย่างหนึ่ง: กษัตริย์เหล่านั้นในคำคร่ำครวญของตนร้องออกมาว่า “เจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พินาศไปภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น” แต่พ่อค้าเหล่านี้ร้องออกมาว่า “เพียงในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่นั้นก็พินาศสูญไปสิ้น” พ่อค้าเหล่านี้กำลังคิดถึงแต่ผลกำไรที่พวกเขาได้รับจากระบบศาสนาเหล่านี้ที่ถูกนำเสนอโดยหญิงชั่วร้ายผู้นี้ พระเยซูเจ้าทรงบอกเราตอนที่พระองค์ทรงอยู่บนโลกนี้ว่า “ทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย” เปาโลกล่าวเสริมว่า “การรักเงินเป็นรากเหง้าแห่งความชั่วร้ายทุกอย่าง”

ข้อ 20: “เมื่อเมืองสวรรค์ พวกอัครทูตอันบริสุทธิ์ และพวกศาสตาศาพยากรณ์ทั้งหลาย จงรำเรงยินดีเพราะนครนั้นเกิด เพราะพระเจ้าทรงแก้แค้นต่อคนนั้นให้ท่านทั้งหลายแล้ว”

เราได้ยินเสียงนี้จากสวรรค์ ตอนแรกในข้อ 4 และคราวนี้ในข้อ 20 ในกรณีหลังสวรรค์ถูกเรียกให้ชื่นชมยินดีและดีใจเหลือล้น จงหมายเหตุความแตกต่าง: บนแผ่นดินโลกมีการร้องไห้คร่ำครวญ แต่ในสวรรค์มีการชื่นชมยินดีและการสรรเสริญ สวรรค์ทั้งสี่ร่วมใจกันร้องเพลงแห่งชัยชนะและการฉลองชัย มีคนสามกลุ่มที่ถูกบ่งชี้ในสวรรค์:

1. “เมืองสวรรค์” ผมเชื่อว่านี่หมายถึงพวกทูตสวรรค์ทั้งหมด, เหล่าทูตและบรรดาสิ่งทรงสร้างในสวรรค์

2. พวกอัครทูตที่บริสุทธิ์

3. พวกศาสตาศาพยากรณ์ทั้งหลาย

นี่รวมถึงสิ่งทรงสร้างในสวรรค์ทั้งปวง – ไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะเป็นพวกทูตสวรรค์, เหล่าวิญญาณ, ผู้เชื่อทั้งหลาย, พวกวิสุทธิชนสมัยภาคพันธสัญญาเดิม, พวกวิสุทธิชนสมัยภาคพันธสัญญาใหม่, เหล่าศาสตาศาพยากรณ์ หรือใครก็ตาม พวกเขาถูกเรียกให้ชื่นชมยินดีและร้องเพลงสรรเสริญเพราะว่าพระเจ้าได้ทรงพิพากษาศัตรูตัวฉกาจที่สุดแห่งความชอบธรรมเท่าที่เคยมีตัวตนมาหรือจะมีตัวตน และนางได้ทนทุกข์ทรมานด้วยพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์แล้ว

ความพินาศย่อยยับและการถูกทำลายเป็นนิตย์ของบาบิโลน

ว. 18:21-24:

21 แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มาก ก็ได้ยกหินก้อนหนึ่งเหมือนหินโมใหญ่ทุ่มลงไปในทะเลแล้วว่า “บาบิโลนมหานครนั้นจะถูกทุ่มลงโดยแรงอย่างนี้แหละ และจะไม่มีใครเห็นนครนั้นอีกต่อไปเลย

22 และจะไม่มีใครได้ยินเสียงนักตีพิณเขาคู่ นักเล่นมโหรี นักเป่าปี่ และนักเป่าแตร ในเจ้าอีกต่อไป และในเจ้าจะไม่มีช่างในวิชาช่างต่างๆอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงฆ้องเป่าในเจ้าอีกต่อไป

23 และในเจ้าจะไม่มีแสงประทีปส่องสว่างอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาวในเจ้าอีกต่อไป เพราะว่าบรรดาพ่อค้าของเจ้าได้เป็นคนใหญ่โตแห่งแผ่นดินโลกแล้ว และโดยวิหยาคมของเจ้าได้ล่อลวงบรรดาประชาชาติให้ลุ่มหลง

24 และในนครนั้นเขาได้พบโลหิตของพวกศาสตาศาพยากรณ์และพวกวิสุทธิชน และบรรดาคนที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก”

ผมหวังใจว่าคุณจะตั้งใจศึกษาเยเรมีย์บทที่ 51 และวิวรณ์ 18 ไปพร้อมๆกัน ในเยเรมีย์ 51 เรามีคำบรรยายคล้ายๆกันที่ทำให้เราเห็นภาพชัดเจนเกี่ยวกับความล่มจมของบาบิโลน อย่างไรก็ตาม ในที่นี้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มากคือผู้ทำลายที่ยิ่งใหญ่นั้น ทั้งนครนั้นที่เป็นเมืองจริงๆและนครที่ลึกลับจะต้องถูกทำลายอย่างสิ้นเชิงโดยความรุนแรง ในข้อ 21 เราอ่านว่า “แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มาก ก็ได้ยกหินก้อนหนึ่งเหมือนหินโมใหญ่” ผมเชื่อว่านี่เป็นทูตสวรรค์องค์เดียวกับที่ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 10:1 ผมเชื่อว่านี่จะเป็นใครอื่นไปไม่ได้นอกจากพระเยซูเจ้าในรูปร่างทูตสวรรค์ หินก้อนนั้นถูกทุ่มด้วยความรุนแรงอันน่ากลัวลงไปในทะเล

ซึ่งบอกเป็นนัยว่าบาบิโลนจะถูกทำลายอย่างย่อยยับเช่นนี้แหละ และไม่ฟื้นตัวอีกเลย ความพินาศที่โสโดมและ
โกโมราห์เคยเผชิญในสมัยโบราณ – ไม่เคยมีการค้นพบร่องรอยของเมืองใหญ่ทั้งสองนั้นอีกเลย พวกมันถูก
ทำลายย่อยยับ และบาบิโลนจะเผชิญกับชะตากรรมแบบเดียวกัน

ในข้อ 22 เราเรียนรู้ว่าพวกนักดนตรีจะไม่เล่นดนตรีอีกต่อไปในบาบิโลน เสียงของนักดีดพิณเขาคู่ นัก
เป่าแตรและนักเป่าปี่จะไม่ถูกได้ยินอีกต่อไป จะไม่มีช่างฝีมือต่างๆอยู่ที่นั่นอีกต่อไป อุตสาหกรรมทุกอย่าง
ดนตรีทุกรูปแบบ จะถูกบดขยี้และถูกทำลายเสียอย่างสิ้นเชิง

ในข้อ 23 เราเรียนรู้ว่าแสงเทียนจะไม่ส่องสว่างอีกต่อไป เสียงของเจ้าบ่าวจะไม่ถูกได้ยินอีกต่อไปในบา
บิโลน พวกเขาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกและคนใหญ่คนโตล้วนถูกหลอกลวงผ่านทางวิทยาคมของบาบิโลน
ประชาชาติทั้งปวงได้ถูกหลอกลวง และเมื่อการตรวจสอบครั้งสุดท้ายจะมาถึง ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 24 โลหิต
มากมายจะถูกค้นพบ... โลหิตของพวกศาสตาศาพยากรณ์, โลหิตของพวกวิสุทธิชน, และโลหิตของคนทั้งปวงที่ถูก
ฆ่าตายบนแผ่นดินโลก (วลีสุดท้ายอ้างอิงถึงการเช่นฆ่าอันโหดเหี้ยมและนองเลือดในช่วงจุดสูงสุดแห่งการครอบ
ครองของบาบิโลน – ทั้งฝ่ายพลเรือนและศาสนา)

นี่เป็นการทำลายล้างอย่างสิ้นเชิงจริงๆ! บาบิโลนถูกทิ้งไว้ในสภาพหมดความยินดี ในความมืดทึบและ
ความเจ็บปวด นางโดดเด่นในฐานะเป็นอนุสาวรีย์ยักษ์แห่งการแก้แค้นของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ความชั่ว
ช้าและความอธรรมทุกรูปแบบเคยเป็นใหญ่ในท่ามกลางนครนั้นซึ่งในทางศาสนาอ้างพระนามของพระเยซู
คริสต์ แต่ในที่สุดเมื่อนางเต็มถ้วยของนางจนล้นปรี่แล้ว พระเจ้าก็ทรงลุกขึ้นในความกริ้วอันดุเดือดของพระองค์
เพื่อกระทำพระราชกิจที่แปลกประหลาดของพระองค์ ความเดือดดาลของพระองค์นั้นลุกไหม้ การแก้แค้นของ
พระองค์ถูกเทออกเหนือบาบิโลน นครใหญ่นั้นล่มจม และไม่ฟื้นคืนอีกเลย

ขณะที่เรามองไปรอบๆตัวเราวันนี้ ดูเหมือนว่าความชั่วกำลังมีชัย ความอธรรมกำลังแผ่ขยายไปทุก
หย่อมหญ้า ความไม่ชอบธรรมกำลังเบ่งบาน คนชั่วกำลังเบ่งบานดุจต้นไม้เบย์เขียวสด – แต่พวกเขาจะถูกโค่น
ลงในไม่ช้า พวกเขาจะเหี่ยวแห้งไปดุจหญ้า วันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์กำลังจะมาถึงเรา
แล้ว คนชอบธรรมจะมีชัยในท้ายที่สุด หากพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครเล่าจะขัดขวางเราได้? คนใจอ่อนสุภาพ
จะได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก เพราะว่าแผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือ
โลกและสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในโลก พระเจ้ามิได้ทรงเนรมิตสร้างแผ่นดินโลกเพื่อที่จะให้พวกปีศาจมาอาศัยอยู่
พระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างแผ่นดินโลกเพื่อที่จะให้คนใจอ่อนสุภาพมาเข้าอาศัยอยู่ และวันอันเปี่ยมสง่าราศีสัก
วันหนึ่ง ความชอบธรรมและความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าจะปกคลุมแผ่นดินโลกดุจน้ำปกคลุมทะเล จะไม่มี
บาบิโลน, ไม่มีหญิงแพศยา, ไม่มีสัตว์ร้ายกระหายเลือดนั้น, ไม่มีปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์, ไม่มีพญามารบนแผ่นดิน
โลก พวกมันทั้งสิ้นจะอยู่ในบึงนั้นที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน (วิว. 20:10)

วิวรณ์ – บทที่สิบเก้า

สวรรค์ชื่นชมยินดีเพราะการพิพากษาของบาบิโลน

วว. 19:1-6:

1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังกึกก้องของฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์ร้องว่า “อาเลลูยา ความรอด สง่าราศี พระเกียรติ และฤทธิ์เดชจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา

2 ‘เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรม’ พระองค์ได้ทรงพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญนั้น ที่ได้กระทำให้แผ่นดินโลกชั่วไปด้วยการล่องประเวณีของนาง และ ‘พระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้หญิงนั้นเพื่อทดแทนโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์’ ”

3 คนเหล่านั้นร้องอีกครั้งว่า “อาเลลูยา ‘ควันไฟที่เกิดจากนครนั้นพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์’ ”

4 และพวกผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนกับสัตว์ทั้งสี่นั้น ก็ได้ทรุดตัวลงนมัสการพระเจ้า ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นและร้องว่า “เอเมน อาเลลูยา”

5 และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า “ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา”

6 แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุจเสียงฝูงชนเป็นอันมาก ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่นว่า “อาเลลูยา เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่

ในบทนี้เราจะศึกษาการเลี้ยงสมรสของพระเมฆโปดกและการพิพากษาประชาชาติที่กบฏเหล่านั้น

วลี “ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้” เป็นสูตรเฉพาะที่ถูกใช้ในวิวรณ์ มันปรากฏในบทที่ 4:1, 18:1 และในข้อที่เราศึกษากันอยู่นี้ ตรงนี้มันหมายถึงการล่มจมและการถูกทำลายย่อยยับของบาบิโลนดังที่ถูกบันทึกไว้ในวิวรณ์บทที่ 17 และ 18 เหตุการณ์เดียวกันนี้ถูกมองในสวรรค์อย่างแตกต่างกันมาก ๆ จากแผ่นดินโลก บนแผ่นดินโลกเสียงโศกเศร้าและคร่ำครวญถูกได้ยิน ขณะที่ในสวรรค์เราได้ยินเสียงสรรเสริญและ “อาเลลูยา”

มันถูกประกาศในสวรรค์ทันทีที่บาบิโลนล่มจม สำหรับผมแล้ว นั่นบอกเป็นนัยว่าคนชอบธรรมจะได้ที่นั่งติดขอบสนามในท้องฟ้าและจะเป็นประจักษ์พยานถึงกิจการทั้งหมดที่เกิดขึ้นระหว่างพระคริสต์และปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ สวรรค์ทั้งสิ้นสรรเสริญพระเจ้าสำหรับชัยชนะอันเกรียงไกรนี้

ผมมักจะกล่าวในที่ประชุมของผมว่าผมรู้สึกเสียใจสำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่สามารถทนเสียงดังนิดหน่อยในการประชุมเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพวกเขา ผมไม่เชื่อในการคลังศาสนาหรือความโง่เขลา – แต่ผมเชื่อในการสรรเสริญพระเจ้าในพระวิญญูณ ในข้อ 1 เราได้ยินคนมากมายในสวรรค์กล่าวว่า “อาเลลูยา! ความรอด สง่าราศี พระเกียรติ และฤทธิ์เดชจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา!” พระองค์ทรงสมควรได้รับคำสรรเสริญทั้งสิ้น, เกียรติยศทั้งสิ้น, สง่าราศีทั้งสิ้น และพระองค์ทรงฤทธิ์ทั้งสิ้น พระเจ้าไม่เคยได้รับคำสรรเสริญและเกียรติยศที่พระองค์ทรงสมควรได้รับเลย แต่พอถึงจุดนี้และไปตลอดชั่ววันริบครัลกาลที่จะตามมานั้น พระองค์จะถูกสรรเสริญโดยฝูงชนแห่งสวรรค์ และเหล่าศัตรูของพระองค์จะอยู่ในบึงไฟนั้น

ในข้อ 2 ผู้คนเหล่านั้นร้องว่า “เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรม’ พระองค์ได้ทรงพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญนั้น ที่ได้กระทำให้แผ่นดินโลกชั่วไปด้วยการล่วงประเวณีของนาง และ ‘พระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้หญิงนั้นเพื่อทดแทนโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์’”

ในข้อ 3 เราได้ยิน “อาเลลูยา” ที่สอง มีการกล่าวเช่นนี้สี่ครั้งในหกข้อแรกของบทนี้: “คนเหล่านั้นร้องอีกครั้งว่า “อาเลลูยา ‘ควันไฟที่เกิดจากนครนั้นพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์’”

นี่ไม่ใช่แค่การเผาไหม้และควันไฟในแง่กายภาพอย่างที่เรารู้จักไฟและควันไฟเท่านั้น แต่นี่คือการเผาไหม้ฝ่ายวิญญาณ... การพิพากษาจากพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ... การทำลายล้างชั่ววินัย การพิพากษาที่ถูกเทออกใส่บาบิโลนนั้นจะไม่เป็นเหมือนกับที่ปารีส, ลอนดอน หรือนิวยอร์กเคยถูกเผาไหม้หลังจากถูกศัตรูทิ้งระเบิดใส่ มันจะไม่เป็นเหมือนกับแค่เมืองใหญ่เมืองหนึ่งลอยเป็นควัน, ถูกเผาจนเป็นตอตะโก โดยนั้นเป็นจุดจบของเมืองนั้น การเผาไหม้ตรงนี้คือการพิพากษาของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ที่กระทำต่ออาณาจักรหนึ่งแห่ง ความอธรรม, ระบบหนึ่งแห่งการสำมะเลเทเมา, องค์กรใหญ่ยักษ์หนึ่งทั้งในทางการเมืองและศาสนา – ระบบของผู้ต่อต้านพระเจ้าอันประกอบด้วยการเมือง, ธุรกิจและศาสนา ควันของเมืองจริงๆอย่างนิวยอร์กไม่สามารถลอยขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์เหมือนอย่างควันของบาบิโลน บาบิโลนเป็นแม่ของทุกสิ่งที่ต่อต้านพระเจ้า... การเมือง, ศาสนา, ธุรกิจ... สิ่งใดก็ตามที่ตรงข้ามกับความชอบธรรม, ความศักดิ์สิทธิ์และความบริสุทธิ์

ในข้อ 4 ผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนั้นทรุดตัวลงและนมัสการพระเจ้า กล่าวว่ ““เอเมน อาเลลูยา!” นี่เป็น “อาเลลูยา” ที่สามแล้ว ใช่แล้วครับ ทั้งสวรรค์ – สิ่งทรงสร้างทั้งปวงตั้งแต่เล็กน้อยที่สุดไปจนใหญ่ที่สุด – จะร่วมกันในคำสรรเสริญเหล่านั้น ผมขอกล่าวซ้ำว่า – ผมรู้สึกเสียใจสำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่อาจทนต่อเสียงดังนิดหน่อยในศาสนาได้ ผมอยากจริงๆว่าพวกเขาจะท้อใจในวันอันยิ่งใหญ่แห่งการชื่นชมยินดี?

เราได้เรียนรู้แล้วในวิวรณ์ 4 ว่าผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนนี้เป็นตัวแทนของคริสตจักร อันประกอบด้วยทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้ว เจ้าสาวนั้นจะมีความสุข เพราะว่ามันจะได้เวลาที่เธอจะกลับมาอยู่แผ่นดินโลกพร้อมกับพระเยซูแล้ว เพื่อครอบครองในอาณาจักรอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นแห่งความชอบธรรม

ข้อ 5: “และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า “ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา”

พระที่นั่งของพระเจ้าประทับตรารับรองการชื่นชมยินดีนั้นที่กำลังเกิดขึ้นในสวรรค์เมื่อบาบิโลนถูกทำลายย่อยยับ *คนชั่วทั้งปวงต่างอกสั่นขวัญผวา วิสุทธิชนทั้งปวงเต็มล้นด้วยความชื่นชมยินดี!* ทุกคนที่ปรนนิบัติและยำเกรงพระเจ้าต่างได้รับเชิญ, ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่, ให้มาร่วมในบทเพลงรื่นเริงนี้และคำสรรเสริญเหล่านี้ – ความโล่งใจครั้งใหญ่หลังจากภาพอันมืดสนิทที่ถูกเปิดเผยบนแผ่นดินโลกในระหว่างการครอบครองของตรีเอกานุภาพจอมปลอมนั้น ตรงนี้การเรียกกินความกว้างพอที่จะรวมทุกดวงวิญญาณและทุกสิ่งทรงสร้างในสวรรค์เอาไว้... เหล่าทูตสวรรค์, พวกผู้รับใช้, พวกทูต, พวกเสราฟิม, ผู้ใดก็ตามที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินแห่งสวรรค์ เสียงเรียกนี้ไม่ได้ถูกกล่าวแก่คนเหล่านั้นที่ไม่เต็มใจ ทุกคนพร้อมและจัดจ้านที่จะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงคู่ควรกับคำสรรเสริญทั้งปวง

มีเหตุใหม่สำหรับความชื่นบาน มีสาเหตุสำหรับการสรรเสริญและการเทิดทูน: *การเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดกกำลังจะถูกประกาศ* – เหตุการณ์ใหญ่นั้นที่คริสตจักรรอคอยและโหยหามาตลอดหลายศตวรรษ การประกาศครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับการเลี้ยงสมรสกำลังจะถูกประกาศออกไปแล้ว เมื่อยอห์นบันทึกข้อแรกของวิวรณ์ 19 โดยโพล่งออกมาพร้อมกับคำสรรเสริญและการเอนยอถวายแด่พระเยโฮวาห์

ข้อ 6: “แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุจเสียงฝูงชนเป็นอันมาก ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่นว่า “อาเลลูยา เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่!”

ยอห์นใช้คำต่างๆ ตรงนี้ที่คนทั้งปวงเข้าใจได้อย่างชัดเจน พวกเราส่วนใหญ่เคยไปมหาสมุทรหรือน้ำตกใหญ่ๆมาแล้ว และเคยได้ยินเสียงคำรามกึกก้องของ “น้ำมากหลาย” ที่กระทบฝั่งหรือไหลบ่าลงเหนือโขดหิน และผ่านแม่น้ำไหลเชี่ยวต่างๆ แม้แต่เด็กเล็กๆก็รู้จักเสียงของ “ฟ้าร้องสนั่น” ในพายุฝนฤดูร้อนของเราเสียงคำรามและกึกก้องของฟ้าร้องสนั่นมักทำให้ผมนึกถึงเข้าอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นเมื่อเสียงสรรเสริญเหล่านั้นในสวรรค์จะเป็นในแบบที่ไม่เคยมีมนุษย์คนใดได้ยินมาก่อนเลย! เสียงนั้นจะเหนือจินตนาการของมนุษย์ ลองคิดดูสิครับ! ผู้ถูกไถ่แล้วนับล้านๆคน, ทูตสวรรค์หลายพันล้านองค์, และพลโยธาในสวรรค์ทั้งสิ้นจะโห่ร้องด้วยเสียงอันดังสนั่นว่า “อาเลลูยา! เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่!”

สวรรค์ทั้งสิ้นเปล่งเสียงร้องว่า “อาเลลูยา!” สี่ครั้ง เหตุผลของการกล่าวคำว่าอาเลลูยาและคำสรรเสริญต่างๆถูกบอกไว้อย่างชัดเจน: “เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรม!” ในบทที่ 15:3 เราเห็นพวกตีตพิณเขาคู่บนทะเลแก้วนั้นขับร้องว่า “วิถีทางทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง” และในบทที่ 16:7 แทนบูชานั้นก็ถูกได้ยินว่ากล่าว “การพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรมแล้ว” ในข้อแรกนั้น *วิถีทั้งหลาย* ของพระเจ้าถูกกล่าวถึง ขณะที่ข้อหลังนี้ (เช่นเดียวกับในข้อที่เราศึกษากันอยู่นี้) *การพิพากษา* ของพระเจ้าที่กระทำต่อเหล่าศัตรูของพระองค์ถูกกล่าวถึง มันเป็นความจริงอย่างหนึ่งที่เป็นหลักสำคัญแห่งพระวาระของพระเจ้า และเป็นสิ่งที่เราต้องเชื่อและรักษาไว้อย่างมั่นคง ที่ว่าการกระทำก็ทุกอย่างของพระเยโฮวาห์กับบรรดาสิ่งทรงสร้างของพระองค์นั้น... มีลักษณะเฉพาะตัวคือ ความบริสุทธิ์, ความจริง และความชอบธรรม พระเจ้าทรงทำผิดไม่ได้เลย คุณลักษณะที่สำคัญเหล่านี้ของพระเจ้าได้ถูกแสดงออกอย่างชัดเจนแล้วในการพิพากษาหญิงแพศยาคนสำคัญนั้นผู้ซึ่งบาปใหญ่โตสองอย่างของนางถูกกล่าวถึงอีกครั้ง (และเป็นครั้งสุดท้าย) บาปเหล่านั้นของนางคือการที่ (1) นางได้กระทำให้แผ่นดินโลกชั่วไปด้วยการล่วงประเวณีของนาง และ (2) นางเป็นผู้ยุยงการเข่นฆ่าให้เกิดโลหิตตกของวิสุทธิชนจำนวนมาก พระเจ้าทรงแก้แค้นโลหิตของวิสุทธิชนเหล่านั้นแล้ว... “พระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้หญิงนั้นเพื่อทดแทนโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ (ผู้ทาส) ของพระองค์”

การเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก

วิว. 19:7-10:

7 ขอให้เราทั้งหลายร่าเริงยินดีและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะว่าถึงเวลามงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และมเหสีของพระองค์ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว

8 และทรงโปรดให้เธอสวมผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและขาว เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นเป็นความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน”

9 และทูตสวรรค์องค์นั้นสั่งข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก” และท่านบอกข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระคำรัสแห่งพระเจ้า”

10 แล้วข้าพเจ้าได้ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่านได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด เพราะว่าคำพยานของพระเยซูนี้เป็นหัวใจของการพยากรณ์”

ในข้อพระคำเหล่านี้มีหัวข้อหลักอยู่สองประการ:

1. พระเจ้าจะทรงเข้ารับอำนาจแห่งความเป็นกษัตริย์ของพระองค์
2. พระเมษโปดกจะทรงรับเจ้าสาวของพระองค์ – คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ – ไว้แก่พระองค์เองและการสมรสนั้นก็กำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว ขณะที่หมู่ชนในสวรรค์เปล่งเสียงร้องดังสนั่นเพื่อถวายคำสรรเสริญต่าง ๆ แต่พระเมษโปดก ก็ยังไม่ถึงเวลาที่พระเยซูเจ้าจะประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งกำลังถูกเตรียมการไว้สำหรับเหตุการณ์ใหญ่และเปี่ยมสง่าราศีนั้นเมื่อพระเยซูเจ้าจะทรงครอบครอง ไขแล้วคับ วาระอันเปี่ยมสุขนั้นที่สิ่งทรงสร้างทั้งปวงคร่ำครวญและรอคอย (โรม 8:22) วาระอันเปี่ยมสุขนั้นที่คริสตจักรคาดหวังและอธิษฐานขอและที่ตระกูลเหล่านั้นที่เหนื่อยล้าแห่งอิสราเอลรอคอยด้วยใจจดใจจ่อ กำลังจะมาถึงในไม่ช้า แต่เหตุการณ์สองอย่างต้องเกิดขึ้นก่อนที่บัลลังก์แห่งโลกจะถูกพระคริสต์ครอบครองได้: (1) บาปโលนพร้อมทั้งระบบแบบนรกต่างๆของนางต้องถูกพิพากษาและถูกทำลายในแผ่นดินโลก และ (2) การเลี้ยสมรสของพระเมษโปดกต้องถูกเฉลิมฉลองในสวรรค์ จากนั้นพระเยซูจะเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกนี้ และพวกเรา (เจ้าสาวนั้น) จะกลับมาพร้อมกับพระองค์

ในข้อ 7-10 บาปโលนซึ่งได้ถูกพิพากษาแล้วและถูกทำลายแล้ว การเลี้ยสมรสนั้นก็กำลังจะเกิดขึ้น ทั้งสวรรค์ก็ปิติยินดี อีสยาห์ 9:6-7 กำลังจะถูกทำให้สำเร็จจริงแล้ว: “ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่ป่าของท่าน และจะเรียกนามของท่านว่า “ผู้ที่มีหัตถ์จรรย ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช” เพื่อการปกครองของท่านจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้น และสันติภาพจะไม่มีที่สิ้นสุดเหนือพระที่นั่งของดาวิด และเหนือราชอาณาจักรของพระองค์ ที่จะสถาปนาไว้และเชิดชูไว้ด้วยความยุติธรรมและด้วยความเที่ยงธรรม ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนนิรันดร์กาล ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้”

“ดูเถิด เธอจะตั้งครุฑและคลอดบุตรชายคนหนึ่ง จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เยชู บุตรนั้นจะเป็นใหญ่ และจะทรงเรียกว่าเป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระเจ้าซึ่งเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงประทานพระที่นั่งของดาวิดบรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน และท่านจะครอบครองวงศ์วานของยาโคบสืบไปเป็นนิตย์ และอาณาจักรของท่านจะไม่มีรู้จักสิ้นสุดเลย” (ลูกา 1:31-33)

บางส่วนของคำประกาศอันเปี่ยมสง่าราศีนี้ที่มาถึงมารีย์ได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้ว: เธอได้ตั้งครุฑ เธอคลอดบุตรชายคนหนึ่ง เธอตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยชู พระองค์ทรงเป็นใหญ่ และพระองค์ทรงถูกเรียกว่าพระบุตร

ของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้ายังมีได้ประทานพระที่นั่งของดาวিদบรรพบุรุษของพระองค์ให้แก่พระองค์ และพระองค์ก็ได้ครอบครองวันนี้เหนือวงศ์วานของยาโคบด้วย แต่สรรเสริญพระเจ้า **พระองค์จะทรงครอบครอง!** พระที่นั่งของดาวิดเป็นข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นความจริงพอกๆกับพระที่นั่งของซีซาร์ และวันหนึ่งพระเยซูจอมราชันย์จะประทับบนพระที่นั่งของดาวิดในเยรูซาเล็ม พระองค์จะทรงครอบครองเหนือแผ่นดินโลกนี้ – และอาเลอูยา! เราทั้งหลายที่เป็นเจ้าสาวจะแต่งงานกับพระเยซูเจ้าและจะครอบครองกับพระองค์!

ข้อ 7: “ขอให้เราทั้งหลายรำเริงยินดีและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะว่าถึงเวลามงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และมเหสีของพระองค์ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว”

มเหสีของพระเมษโปดก (คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่) ถูกระบุว่า เป็นเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ (ฮบ. 12:22, 23) และเราจะต้องแยกแยะมันจากอิสราเอล มีหลายคนวันนี้ที่ขโมยพระสัญญาต่างๆของอิสราเอลและเอาไปให้แก่คริสตจักร แต่นี่คือการลักขโมยฝ่ายวิญญาณ ในภาคพันธสัญญาเดิม อิสราเอลเป็นภรรยาที่เล่นชู้ของพระเยโฮวาห์ นางจะถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม (อิสยาห์ 54:1-10; โยเซยา 2:1-17) อิสราเอลถูกระบุว่าเกี่ยวข้องกับแผ่นดินโลก... ประชากรฝ่ายโลกพร้อมกับพระพรต่างๆฝ่ายโลก (โยเซยา 2:23) เมื่ออิสราเอล (ภรรยาที่เล่นชู้และถูกปฏิเสธของพระเยโฮวาห์) ได้รับการยกโทษและกลับสู่สภาพเดิม นางก็ไม่อาจถูกเรียกว่าเป็นหญิงพรหมจารี (2 คร. 11:2, 3) หรือเป็นเจ้าสาว (ว. 21:9) ได้อีก ขอพระเจ้าทรงโปรดเมตตาพวกนักศาสนาและอาจารย์ที่บิดเบือนพระวจนะของพระเจ้าเพื่อให้สอดคล้องกับความเชื่อต่างๆประจำกายของพวกเขาและประเพณีต่างๆของบรรพบุรุษทางศาสนาของพวกเขา!

กรุณาสังเกตถ้อยคำในข้อ 7: มันไม่ใช่ “การสมรสของเจ้าสาว” แต่เป็น “การสมรสของ**พระเมษโปดก**” มันเป็นการขึ้นบานของ**พระองค์**ที่ถูกกล่าวถึงเป็นพิเศษ – ไม่ใช่การขึ้นบานของเจ้าสาวนั้น ท่านผู้เชื่อที่รัก อย่าลืมเป็นอันขาดว่า**พระเจ้าทรงช่วยคุณให้รอดแล้วเพราะเห็นแก่พระคริสต์** (อฟ. 4:30-32; 2:6, 7) พระเจ้าทรงช่วยเราทั้งหลายให้รอดเพราะเห็นแก่พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมาของพระองค์ ซึ่งพระเจ้าทรงพอพระทัยในพระองค์มากๆ

ไม่มีการให้รายละเอียดต่างๆของการสมรสนี้ เราทราบว่ามันเกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาของแผ่นดินโลกนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในฤทธานุภาพ (นี่คือ **วิวรณ์** หรือการเปิดเผย -- ไม่ใช่การรับขึ้นไป) การรับขึ้นไปเกิดขึ้นในวิวรณ์ บทที่ 4:1-4 และถูกบรรยายอย่างละเอียดใน 1 เธสะโลนิกา 4:13-18 และยอห์น 14:3 การสมรสของพระเมษโปดกคือข้อลึกลับที่ถูกเปิดเผยแห่งเอเฟซัส 5:32 พระคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนว่าเจ้าสาวนั้นไม่ใช่อิสราเอลและไม่ใช่**คนอิสราเอลที่เหลืออยู่** – แต่เป็นเจ้าสาวที่เป็นคนต่างชาติดังแน่นอน ซึ่งถูกเรียกออกมาจากคนทุกชนชาติ คริสตจักรประกอบด้วย “ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์” ...ไม่ใช่คนกลุ่มพิเศษหรือประชาชาติหนึ่งที่เฉพาะเจาะจง พระสัญญาเหล่านั้นที่ทรงกระทำไว้แก่อับราฮัมจะถูกทำให้สำเร็จจริงในทุกรายละเอียดเหมือนที่ผมได้ชี้ให้เห็นไปแล้ว อิสราเอลคือภรรยาของพระเยโฮวาห์ (ยรม. 3:14-20; อิสยาห์ 54:1) แต่พระเยโฮวาห์ทรงหย่าขาดจากอิสราเอลไปแล้วเพราะความชั่วช้าของนาง นางจะถูกรับกลับเข้ามาอีกโดยพระเยโฮวาห์ แต่ภรรยาคนหนึ่งที่ถูกหย่าไปแล้วไม่อาจถูกเรียกว่าเป็นหญิงพรหมจารีคนหนึ่งได้อีก พระเยซูเจ้าจะไม่แต่งงาน

กับภรรยาคนหนึ่งที่ถูกฆ่าไปแล้ว แต่หญิงพรหมจารีคนหนึ่งต่างหาก “ที่ปราศจากตำหนิหรือริ้วรอยใดๆ” อ่าน เลวีนิติ 21:13 และ 14 และจงเปรียบเทียบกับข้อ 13 กับ 2 โครินธ์ 11:2 จากนั้นจงอ่านเอเฟซัส 5:21-33 จงตั้งใจศึกษาพระคำตอนหลังนี้ คริสตจักรจะเป็นคริสตจักรที่เปี่ยมสง่าราศี ซึ่งไม่มีตำหนิหรือริ้วรอยใดๆเลย เธอจะเป็นคริสตจักรที่บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ เรากล่าวอย่างนั้นเกี่ยวกับอิสราเอลไม่ได้อย่างแน่นอน

ใครรวมกันเป็นเจ้าสาวนั้น?

ผมขอตอบอย่างเน้นย้ำว่า วิสุทธิชนทุกคน, ทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้ว, ผู้เชื่อทุกคน, ทุกคนที่ถูกชำระด้วยพระโลหิตแล้ว ที่อยู่ระหว่างกิจการ 2 และ 1 เธสะโลนิกา 4:17 อาย่ายอมให้ใครหน้าไหนมาบอกคุณว่าในระหว่างยุคแห่งพระคุณนี้ คนกลุ่มหนึ่งที่เฉพาะเจาะจงรวมกันเป็นเจ้าสาวนั้น ขณะที่คนอื่นๆที่เหลือจะเป็นเพื่อนของเจ้าสาวนั้น, เป็นพวกคนรับใช้ ฯลฯ

ผมไม่ปฏิเสธว่าจะมีพวกเพื่อนของเจ้าสาว และมีพวกคนรับใช้ แต่พวกเขาประกอบด้วยคนกลุ่มอื่นๆ ไม่ใช่เหล่าวิสุทธิชนที่อยู่ระหว่างพื้นเทคอสต์และการรับขึ้นไป กิจการ 2 บ่งบอกถึงการเริ่มต้นของคริสตจักรบนแผ่นดินโลก และ 1 เธสะโลนิกา 4:17 บ่งบอกถึงการสิ้นสุดของคริสตจักรบนแผ่นดินโลก ผู้อาวูโสยี่สิบสี่คนนั้นเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้วของคริสตจักร ซึ่งถูกเห็นในสวรรค์ทันทีหลังจากการรับขึ้นไป (การรับขึ้นไป - วว. 4:1-4)

ผู้อาวูโสยี่สิบสี่คนนั้นซึ่งเป็นตัวแทนของคริสตจักร, เหล่าผู้ที่ถูกไถ่แล้วในวิวรณ์ 4 ถูกกล่าวถึงเป็นครั้งสุดท้ายในข้อ 4 ของบทที่เราศึกษากันอยู่นี้ ผู้อาวูโสยี่สิบสี่คนนั้นมีอะไรบางอย่างเหมือนกัน ไม่มีการแตกแยกกันท่ามกลางพวกเขา ทั้งยี่สิบสี่คนนี้เหมือนกันทุกประการ มีพระพรที่พิเศษมากมายอย่างถูกสัญญาไว้แก่เหล่าวิสุทธิชนแห่งยุคสมัยนี้ (มธ. 11:11; ฮบ. 11:40) เหล่าวิสุทธิชนแห่งยุคสมัยนี้ล้วนได้รับบำเพ็ญเข้ามาในกายเดียวกันโดยพระวิญญูณองค์เดียวนั้น (1 คร. 12:12, 13) อย่างไรก็ตาม มีพระพรอื่นๆอีกที่ถูกเอ่ยถึงในพระคัมภีร์ซึ่งจะถูกประทานให้แก่ผู้เชื่อทุกคน ตั้งแต่อาดัมไปจนถึงคนสุดท้ายนั้นที่จะกลายเป็นผู้รับความเมตตาและพระคุณของพระเจ้า ในบทที่เราศึกษากันอยู่นี้ คำว่า “ผู้อาวูโส” หายไปแล้วและเราเห็นวิสุทธิชนหลายกลุ่มเข้าประจำที่ของตนในความสัมพันธ์กับพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้าสาว คริสตจักรไม่มีวันพิพากษาได้เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะและรากฐานของมัน เราเป็นอวัยวะต่างๆแห่งพระกายของพระองค์, กระดูกแห่งกระดูกของพระองค์, เนื้อหนังแห่งเนื้อหนังของพระองค์ (มธ. 16:18; อฟ. 1:23; 5:22-32) คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่, เจ้าสาวนั้น, เป็นผู้ที่อยู่ใกล้พระทัยและเป็นที่รักของพระคริสต์มากที่สุดและเป็นแก้วตาดวงใจของพระองค์ อิสราเอลเป็นแก้วตาดวงใจของพระเยโฮวาห์ (ศคย. 2:8)

พระเยซูทรงรักคริสตจักรด้วยความรักที่ไม่รู้เปลี่ยนแปลง พระองค์ทรงยอมสละชีวิตของพระองค์เพื่อคริสตจักร พระองค์ทรงเชื่อมั่นด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง (กิจการ 20:28; อฟ. 5:25-27) คริสตจักรบนแผ่นดินโลกผ่านร้อนผ่านหนาวมาเยอะมาก และโหยหาความรักของเธอ, เจ้าสาวผู้นั้น, ที่จะปรากฏในหมู่เมฆและเรียกเธอขึ้นไปพบกับพระองค์ในฟ้าอากาศ เราที่เป็นผลแรกของพระวิญญูณก็ควรอัญคร่ำและเผชิญความเจ็บปวด รอคอยการปรากฏอันเปี่ยมสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่งและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา คือพระเยซูคริสต์ ผู้จะทรงปรากฏในท้องฟ้า เสียงแตรจะดังขึ้น บรรดาคนที่ตายแล้วในพระคริสต์จะถูกชุบให้เป็นขึ้นและเราจะ

ได้ยินพระองค์ตรัสว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิด!” เราจะถูกรับขึ้นไปพบกับพระผู้ช่วยให้รอดของเราในหมู่เมฆในฟ้าอากาศ

มเหสีของพระเมษโปดกเตรียมตัวเธอเองให้พร้อม

จงหมายเหตุในข้อ 7 ว่า “มเหสีของพระองค์ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว” มีการเตรียมตัวให้พร้อมอยู่สองแบบ และคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ก็เป็นหัวข้อของทั้งสองแบบ:

1. ในการแสดงออกถึงพระคุณอันเป็นอำนาจสิทธิขาดของพระองค์ พระเจ้าทรงทำให้เจ้าสาวพร้อมสำหรับสวรรค์และส่งาราศีเหล่านั้นแห่งนครชาวตุ้มกูดานั้น เราอ่านว่า “ให้ขอบพระคุณพระบิดา ผู้ทรงทำให้เราทั้งหลายสมกับที่จะเข้าส่วนได้รับมรดกด้วยกันกับวิสุทธิชนในความสว่าง” (คส. 1:12) มีแต่พระเจ้าในฤทธานุภาพทั้งสิ้นของพระองค์ ผ่านทางพระคุณอันเป็นอำนาจสิทธิขาดของพระองค์เท่านั้น ทรงสามารถทำให้คริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ไร้ตำหนิหรือริ้วรอยใดๆ เพื่อที่เธอจะเข้าในนครชาวตุ้มกูดานั้นที่ปราศจากตำหนิได้
2. ผู้เชื่อทุกคนต้องเตรียมตัวให้พร้อมก่อนที่พวกเขาจะเข้าสู่สง่าราศีนิรันดร... บ้านของบรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้ว นั่นก็คือ ก่อนที่พวกวิสุทธิชนพร้อมที่จะครอบครองกับพระคริสต์ สิ่งยุ่งยากต่างๆต้องได้รับการแก้ไข

พระคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนมากว่าบางคนที่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซูจะละอายตัวเอง:

“และบัดนี้ลูกเล็กๆทั้งหลายเอ๋ย จงดำรงอยู่ในพระองค์ เพื่อว่าเมื่อพระองค์ทรงมาปรากฏ (เมื่อพระองค์เสด็จมาอีกที) เราทั้งหลายจะได้มีใจกล้า และไม่มีมลภาวะจำเพาะพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมา” (1 ยอห์น 2:28) แน่แน่นอนว่าข้อนี้กล่าวถึงผู้เชื่อทั้งหลาย ดังนั้นจึงต้องมีช่วงเวลาแห่งการเตรียมตัวที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ซึ่งเป็นที่ๆเจ้าสาวนั้นจะได้รับโอกาสที่จะเตรียมตัวเธอเอง ที่จะถูกชำระให้สะอาด และผู้เชื่อเหล่านั้นจะได้รับบำเหน็จตามบันทึกแห่งกิจการงานต่างๆของพวกเขา มีคริสเตียนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังจำนวนมากที่ใช้ชีวิตตามอย่างโลกและไม่ยี่ติ ผู้ซึ่งจะต้องผ่านเข้าไปในไฟแห่งบัลลังก์พิพากษานั้นก่อนที่พวกเขาพร้อมที่จะกลับมาภักดิ์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเพื่อครอบครองบนแผ่นดินโลก ความผิดพลาดและความเข้าใจผิดๆทุกอย่างจะถูกแก้ไขให้ถูกต้อง, ชี้นำจะถูกเผาไฟ, และวิสุทธิชนเหล่านั้นจะได้รับบำเหน็จสำหรับการทำหน้าที่ผู้อารักขาอย่างสัตย์ซื่อ นี่จะเกิดขึ้นก่อนการสมรสของพระเมษโปดก ดังนั้นมเหสีของพระองค์จึงเตรียมตัวเธอเองพร้อมแล้ว และจะผ่านจากบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์เข้าไปสู่การอยู่ต่อพระพักตร์พระเมษโปดกด้วยความรัก เพื่อที่จะกลายเป็นเจ้าสาวของพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์

ข้อ 8 บอกเราว่าเจ้าสาวนั้นจะ “สวมผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและขาว” โดยที่ผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นคือ ความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน ในพระวจนะของพระเจ้า เสื้อผ้าเป็นสัญลักษณ์ต่างๆของความชอบธรรม ในอิสยาห์ 64:6 เราอ่านว่าความชอบธรรมของเราทุกคนเป็นเหมือนผ้าขี้ริ้วสกปรก ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึง ความชอบธรรมในสายตาตนเอง ฟิลิปปี 3:6-8 ให้คำบรรยายสิ่งที่ดีที่สุดที่คนที่มีศีลธรรมและเคร่งศาสนาคนหนึ่งกระทำได้ที่พระราชาบัญญัติ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพระคุณของพระเจ้าได้ปรากฏแล้วในพระเยซูคริสต์ เสื้อผ้าในความหมายที่ตึกว่าจึงเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความชอบธรรมของพระเจ้าที่ประทานแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ (โรม 3:21; 2 โครินธ์ 5:21)

ในวิวรณ์ 15:6 เราอ่านว่าทูตสวรรค์เหล่านั้นที่ถือขันเจ็ดใบซึ่งเต็มด้วยภัยพิบัติเจ็ดอย่างนั้นนุ่งห่มผ้าป่านบริสุทธิ์ ซึ่งตรงนี้แสดงออกถึงลักษณะเฉพาะตัวที่ชอบธรรมและบริสุทธิ์แห่งภารกิจของพวกเขา ผ้าป่านของพวกเขาบอกเป็นนัยว่าพวกเขาเป็นตัวแทนแห่งความบริสุทธิ์ของพระเจ้าในการพิพากษาที่ชอบธรรม

จงเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผ้าป่านเนื้อละเอียดสีขาวของเจ้าสาวนั้นกับเสื้อผ้าฉูดฉาดที่หญิงแพศยานั้นสวมใส่ เสื้อผ้าของหญิงแพศยานั้นบอกเป็นนัยถึงอุปนิสัยของนาง และนี่ก็เป็นจริงเช่นกันเกี่ยวกับผ้าป่านสีขาวบริสุทธิ์ที่เจ้าสาวนั้นสวมใส่ ซึ่งบอกเป็นนัยว่าเธอไร้อาหารและปราศจากริ้วรอยใดๆ

“ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่เราคริสตจักรรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เพื่อพระองค์จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้นให้บริสุทธิ์โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวจนะ เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบคริสตจักรที่มีสง่าราศีแต่พระองค์เอง ไม่มีจุดตำหนิ ริ้วรอย หรือมลทินใดๆเลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ” (อพ. 5:25-27)

ในที่สุดความสัมพันธ์ที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยไว้ระหว่างประชากรของพระองค์กับพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์ก็กลายเป็นจริงขึ้นมา... บัดนี้เจ้าสาวนั้นสามารถเข้าปรีดีร่วมสุขในการอยู่เคียงคู่และการรวมเป็นหนึ่งเดียวที่ใกล้ชิดที่สุดกับพระเมษโปดกแล้ว คริสตจักรและพระเมษโปดกจะรวมกันเป็นหนึ่งเดียวและไม่ถูกแยกขาดจากกันเลย และจะไม่มี ความขัดแย้งใดๆระหว่างพระเมษโปดกกับเจ้าสาวของพระองค์ด้วยความชั่วร้ายและความบาปทั้งหมดจะถูกกำจัดไว้ตลอดกาลนิรันดร์แล้ว

เหตุการณ์ใหญ่ลำดับต่อไปที่รอคอยคริสตจักรอยู่ก็คือ การรับขึ้นไป (1 ธส. 4:13-18) หลังจากการรับขึ้นไปแล้ว เราทุกคนจะปรากฏตัวที่บัลลังก์พิพากษานั้น (2 คร. 5:10; 1 คร. 3:12-15) หลังจากบัลลังก์พิพากษานั้น จะมีการสมรส (วิว. 19:7-10) หลังจากการสมรสนั้น เราจะกลับมากับพระเยซูเพื่อครอบครองในอาณาจักรนั้น (วิว. 20:6) สิ่งที่ดีที่สุดกำลังรอคอยเราอยู่ ผมดีใจเหลือเกินที่ผมได้เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า! หากคุณยังไม่ได้เป็นลูก คุณก็**เป็นได้**หากคุณเพียงจะเชื่อวางใจพระเยซูเจ้าและต้อนรับพระองค์ด้วยความเชื่อ พระองค์จะทรงจดชื่อของคุณไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก (โรม 10:9, 10)

ข้อ 9: “และทูตสวรรค์องค์นั้นสั่งข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก” และท่านบอกข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระดำรัสแท้ของพระเจ้า”

ยอห์นได้ยืมคำบัญชาที่คุ้นเคย “จงเขียนไว้เถิด” นี้เป็นเหมือนเครื่องหมายอัศจรรย์ (เครื่องหมายตกใจ) ฝ่ายวิญญาณที่บ่งบอกถึงความสำคัญของสิ่งที่จะถูกบอก: “ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก” นี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงเกี่ยวกับเจ้าสาวนั้น ความสุขของเธอเป็นลำดับขั้นที่สูงที่สุดและถูกแสดงออกในถ้อยคำง่ายๆ นั่นคือ “เจ้าสาว” และ “มเหสี” ไม่มีใครสามารถมีความชื่นชมยินดีหรือความสนิทสนมใกล้ชิดกับเจ้าบ่าวนั้นมากไปกว่าเจ้าสาวนั้น ความชื่นบานที่ไม่อาจเอ่ยเป็นคำพูดได้ถูกสื่อในคำว่า “เจ้าสาว” อย่างไรก็ตาม แยกทั้งหลายนั้นต่างหากที่ “มีความสุข”

แยกเหล่านี้คือผู้ใด? พวกเขาเป็นเพื่อนของเจ้าบ่าว และในฐานะเพื่อนๆของเจ้าบ่าว พวกเขาจึงมีความสุขในระดับที่ลึกซึ้งกว่าที่พวกเขาจะมีหากพวกเขาเป็นเพื่อนของเจ้าสาว ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ซึ่งเป็นผู้เบิก

ทางของพระเยซูคริสต์ ได้ประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระมหากษัตริย์และกล่าวอย่างชัดเจนว่าเขาเป็นเพื่อนคนหนึ่งของเจ้าบ่าว (ยอห์น 3:29) ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกฆ่าเพราะความเชื่อก่อนที่คริสต์จักรถูกก่อตั้งขึ้นมา แต่ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าเขาจะกลายเป็นหนึ่งในแขกผู้มีเกียรติเหล่านั้นที่งานเลี้ยงสมรสนั้นในท้องฟ้า

เหล่าวิสุทธิชนสมัยภาคพันธสัญญาเดิมรวมกันเป็นแขกร่วมงานหมู่ใหญ่ โดยวิสุทธิชนสมัยภาคพันธสัญญาเดิมแต่ละคนเป็นเพื่อนคนหนึ่งของเจ้าบาวนั้น ที่ชื่นชมยินดีต่อพระพักตร์พระองค์และเมื่อได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเหล่าทูตสวรรค์จะเป็นผู้ชมที่เฝ้าดู แต่พวกเขาไม่อาจจะเป็นแขกร่วมงานได้เพราะว่าพวกเขาเป็น “วิญญาณผู้ปรนนิบัติคนเหล่านั้นที่ได้รับความรอดเป็นมรดก” พวกเขาเป็นสิ่งทรงสร้างพิเศษของพระเจ้า (ฮีบรู 1:14) พวกทูตสวรรค์ไม่เคยรู้จักความชื่นชมยินดีที่ความรอดของเรานำมาให้ พวกเขาจะไม่เป็นส่วนหนึ่งของเจ้าสาวนั้น และพวกเขาจะไม่เป็นแขกร่วมงานและเพื่อนๆของเจ้าบ่าวด้วย

ในข้อ 9 เราอ่านเกี่ยวกับ “การมงคลสมรสของพระเมษโปดก” และต่อมาในข้อ 17 เราได้ยินพวกทูตสวรรค์ร้องเรียกพวกนกในท้องฟ้าให้มารวมตัวกันในการเลี้ยงของพระเจ้ายิ่งใหญ่ การเลี้ยงนี้จะเป็นการเลี้ยงแห่งการพิพากษา – และตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับการเลี้ยงของพระเมษโปดก

ส่วนท้ายของข้อ 9 รับประกันเราว่าข้อมูลที่เราเห็นเชื่อถือได้: **“ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระดำรัสแท้ของพระเจ้า”** พื้นฐานแห่งความเชื่อของเราและรากฐานแห่งการเทศนาสิ่งเหล่านี้ของเราไม่ใช่การคาดเดา พระเจ้าตรัสไว้แล้วว่า – “ขอให้พระเจ้าทรงสัตย์จริง และมนุษย์ทุกคนเป็นคนมูสาเถิด” มีหลายคนที่ดีความเปี่ยมฝ่ายวิญญาณ, ดีความเปี่ยมเชิงสัญลักษณ์ และยกเหตุผลต่างๆเพื่ออธิบายวิวรรณ์ แต่เราสามารถเชื่อใจสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้แล้วได้ ในยุคสมัยภาคพันธสัญญาเดิม พระเจ้าได้ตรัสผ่านเหล่าผู้บริสุทธิ – พวกศาสดาพยากรณ์ ในภาคพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าได้ตรัสแล้ว **“ในพระบุตรของพระองค์”** (ฮบ. 1:1, 2) มันเป็นเรื่องที่เปี่ยมสุขและทำให้เรามั่นใจจริงๆที่เรามีถ้อยคำยืนยันเหล่านี้เกี่ยวกับความจริงเหล่านี้ที่ยิ่งใหญ่, เปี่ยมสง่าราศี, ทำให้เราดีใจและซุบซิบใจเกี่ยวกับเหตุการณ์เปี่ยมสง่าราศีเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้น มันเปี่ยมสง่าราศีจริงๆที่เรามีถ้อยคำเหล่านี้ซึ่งมาจากพระเยซูฮาว์พระเจ้าเอง

เห็นได้ชัดว่ายอห์นรู้สึกท่วมท้นด้วยการสื่อสารเหล่านั้นที่เขาได้รับจากพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เขาล้มตัวลงคุกเข่าต่อหน้าทูตองค์นั้นเพื่อที่จะนมัสการท่าน แต่คุณจะสังเกตเห็นว่าการกระทำนี้ถูกเตือนมิให้กระทำ: **“อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด”** การที่มนุษย์จะนมัสการแม้แต่สิ่งทรงสร้างที่ถูกยกยอที่สุดของพระเจ้านี้เป็นการนับถือรูปเคารพ และพระเจ้าทรงห้ามมิให้กระทำ จงนมัสการพระเจ้า และพระเจ้าแต่องค์เดียวเท่านั้น จงรักพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ, จิต, วิญญาณและกำลังของคุณ และจงนมัสการพระองค์แต่ผู้เดียว พวกทูตสวรรค์คนนมัสการพระเจ้า วิสุทธิชนทั้งหลายนมัสการพระเจ้า ยอห์นจะนมัสการทูตองค์นี้เป็นครั้งที่สอง (วิว. 22:8, 9) แต่การนมัสการก็ถูกห้ามเหมือนเดิม

คำกล่าวที่ว่า “ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับท่าน” ทำให้ทูตองค์นี้ถูกจัดอยู่ในประเภทเดียวกับยอห์น... พวกเขาทั้งคู่เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าของพวกเขา เพื่อที่จะปรนนิบัติพระองค์และนมัสการพระองค์ แต่ผู้เดียวเท่านั้น แน่แน่นอนว่าวิญญาณของทูตองค์นี้ที่ยอห์นอยากที่จะนมัสการแทบเท้าของท่านนั้นไม่เหมือนกับ

วิญญาณของพวกพระ, บาทหลวง, สันตะปาปา ฯลฯ บนแผ่นดินโลกวันนี้เลย พวกเขายอมให้คนจับมือและเท้าของพวกเขาคู่และคุกเข่าลงต่อหน้าพวกเขาเพื่อคารวะและแสดงความเคารพ ซึ่งถือว่าเป็นการนมัสการรูปแบบหนึ่งอย่างแน่นอน หลายล้านคนบนโลกก็กราบรูปจำลองต่างๆ แทนที่จะนมัสการพระเจ้าผ่านทางคนกลางผู้เดียวนั้น คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์ ผู้ซึ่งบัดนี้ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าพระบิดาเพื่อทำการวิงวอนเพื่อเรา (1 ทธ. 2:5; ฮบ. 1:1-3; 1 ยอห์น 2:1, 2) คนใดก็ตามที่กราบลงต่อหน้าบุคคลอื่นใดในการนมัสการและในการอธิษฐานก็กำลังกระทำความบาปในเรื่องการนับถือรูปเคารพ เราจะต้องนมัสการพระเจ้า และพระเจ้าแต่ผู้เดียวเท่านั้น

คำกล่าวในข้อ 10 “ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำพยานของพระเยซู” ไม่ควรเป็นเรื่องที่ชวนสับสนเลยสำหรับใครก็ตามที่จะเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์กับข้อพระคัมภีร์นั้นเป็นหนทางเดียวที่เราจะเข้าใจพระวจนะของพระเจ้าได้ ใน วว. 12:17 เราพบคำกล่าวเดียวกัน ซึ่งอ้างอิงถึงพวกยิวที่เหลื่ออยู่นั้นที่จะอยู่บนแผ่นดินโลกในระหว่างช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากและเรื่อยไปจนสิ่งสารพัดจะสำเร็จครบถ้วน ในพระคำข้อนั้นเราพบถ้อยคำแบบเดียวกัน: “พยานาคโธรแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลื่ออยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์” ถ้อยคำนี้หมายความว่าทูตองค์นี้เป็นเพื่อนผู้รับใช้คนหนึ่งที่มีคำพยานของพระเยซู และคำพยานของพระเยซูก็เป็นวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ คำพยานของพระเยซูเป็นพยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์, การสถิตอยู่ในสง่าราศีของพระองค์, และการเสด็จมาอีกทีของพระองค์และสิ่งเปี่ยมสุขทั้งปวงที่เชื่อมโยงกับวันนั้น ซึ่งถูกเปิดเผยอย่างบริบูรณ์ในพระวจนะของพระเจ้า ดังนั้นคำพยานของพระเยซูจึงเป็นวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ คำพยากรณ์ทั้งปวงเกี่ยวข้องกับพระเยซูคริสต์เจ้า และการประกาศอันชาญฉลาดทั้งสิ้นของพระคัมภีร์เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นก็เป็นคำพยานหนึ่งเกี่ยวกับพระองค์เอง

สวรรคตถูกเปิดออก

ในเนื้อหาตอนสุดท้ายของบทที่ 19 (ข้อ 11-21) เราเห็นสวรรคตถูกเปิดออก มีการแบ่งออกเป็นสามตอนหลักๆ ในพระคำข้อท้ายๆ เหล่านี้:

1. เราเห็นจอมกษัตริย์แห่งสวรรคตผู้ทรงเดชานุภาพ, พระเยซูคริสต์เจ้า, และกองทัพอันเปี่ยมชัยชนะของพระองค์ – ข้อ 11-16
2. เราเห็นนกกินเหยื่อหลายล้านตัวที่ถูกเรียกให้มากินบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าตาย เพื่อมีส่วนในการเลี้ยงใหญ่ของพระเจ้า – ข้อ 17 และ 18
3. เราเห็นการพ่ายแพ้และการถูกทำลายอย่างสิ้นเชิงของศัตรูที่ต่อต้านและเหล่าผู้นำของกองทัพนั้นถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันนั้นทั้งเป็น เหล่าผู้ติดตามทุกคนของพวกเขาก็ถูกฆ่าตาย – ข้อ 19-21

ข้อ 11 ถึง 16 บันทึกฉากเหตุการณ์หนึ่งที่พิเศษและสำคัญมากๆ จนถึงบัดนี้มีการสำแดงมากมายหลายรูปแบบของพระเยซูคริสต์เจ้าในวิวรรณ์ พวกมันทั้งหมดถูกให้ไว้แก่เรา “ผู้ซึ่งกำลังอยู่ในกาลสุดท้ายของแผ่นดินโลก” (1 คร. 10:11) นิमितที่เราเห็นนี้ ในลักษณะเฉพาะตัว ขอบเขตและผลลัพธ์ต่าง ๆ นั้น ไม่เป็นสองรองนิมิตใดเลยจนถึงบัดนี้

ตรงนี้เราไม่มีพระเมฆโปตกของพระเจ้าอยู่บนพระที่นั่งอันหนึ่ง เช่นในบทที่ 5 แทนที่จะเป็นอย่างนั้น เรากลับเห็นพระองค์ในฐานะนักรบ – กษัตริย์ผู้เกรียงไกร, เปี่ยมด้วยชัยชนะในการสู้รบและเข้าพิชิตในฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ การปรากฏของพระคริสต์ในท้องฟ้า โดยขี่ม้าขาวพร้อมกับเหล่ากองทัพแห่งสวรรค์ จะเป็นภาพที่ทำให้เหล่าวิสุทธิชนบนแผ่นดินโลกดีใจ อย่างไรก็ตาม มันจะเป็นภาพที่น่ากลัวสำหรับเหล่ากองทัพของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ – ใช่แล้วครับ บรรดาคนมีอำนาจแห่งแผ่นดินโลกและทุกคนที่ต่อต้านพระคริสต์ของพระเจ้า

“ข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก” ในบทที่ 6 ข้อ 2 เราได้เห็นผู้ขี่ม้าขาวตัวหนึ่ง ผู้ซึ่งคนนั้นมีคันธอันหนึ่งในมือของเขา มงกุฎอันหนึ่งถูกมอบให้แก่เขา และ “ผู้นั้นก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อได้ชัยชนะ” ผู้ขี่ม้าขาวนั้นคือ ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ แต่ผู้ขี่ม้าขาวตัวนี้ในวิวรณ์ 19 ทรงมี “พระเนตรดุจเปลวไฟ” บนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระแสงคมอันหนึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ นี่ระบุตัวผู้ขี่ม้านี้ว่าเป็นบุคคลเดียวกันกับที่โยห์นได้เห็นยืนอยู่ท่ามกลางคันประทิปทั้งเจ็ดนั้นในตอนต้นของวิวรณ์ ผู้ขี่ม้านี้ยังเป็นบุคคลเดียวกันกับผู้ที่เราได้เห็นว่าเป็น “บุตรมนุษย์” ในหลายแห่งทั่วหนังสือเล่มนี้ด้วย

ชื่อของผู้ขี่ม้าขาวตัวนั้นในวิวรณ์ 6 ไม่ได้ถูกให้ไว้ แต่ผู้ขี่ม้าขาวตัวนี้ในวิวรณ์ 19 ถูกระบุนามชัดเจน พระนามของพระองค์คือ “**พระวาตะของพระเจ้า**” บนเสื้อผ้าของพระองค์และบนต้นขาของพระองค์มีนามหนึ่งจารึกไว้ว่า “*พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง*” แนนอนว่าไม่มีใครเข้าใจผิดว่าผู้ขี่ม้านี้คือผู้ใด

มีคำพยากรณ์เขียนไว้แล้วว่าพระเยซูจะทรงขึ้นสู่กลาเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม: “ดูเถิด กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ ... พระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงลา ทรงลูกลา” (ศคย. 9:9) เรารู้ว่าคำพยากรณ์นี้ได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วตามตัวอักษรเลย เหตุการณ์ตอนนั้นถูกบันทึกไว้ในมัทธิว 21:4-11 เท่าที่เราทราบ พระเยซูทรงขี่สัตว์ตัวหนึ่งเพียงครั้งเดียวในระหว่างการทรงรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์ ครั้งเดียวนั้นคือ บนลูกลาที่ต่ำต้อย แต่จงดูพระองค์ในวิวรณ์ 19! พระองค์ไม่ได้กำลังขึ้นสู่ลูกลาที่ต่ำต้อยตัวหนึ่ง – พระองค์กำลังขี่*อาซาไนยสีขาตัวใหญ่!*

บางทีใครบางคนอาจกำลังกล่าวว่า “อาจารย์ครับ อาจารย์ไม่รู้หรือนี่มันเป็นคำพูดเปรียบเทียบ? ใครเคยได้ยินว่ามีม้าในสวรรค์บ้าง?” *ม้าและรถรบเพลิง* ถูกเห็นในสวรรค์ในสมัยของเอลิยาห์และเอลิชา และถ้าในสมัยนั้นคนเคยเห็น ทำไมจะเห็นอีกไม่ได้? (ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 2:11; 6:13-17) หลายครั้งที่ประชุมของผม ผมบอกผู้คนที่ว่า “คุณจัดการตัวเองในการเตรียมพร้อมสำหรับนิรันดรกาลเถอะครับ และพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงสามารถจัดการส่วนของพระองค์ได้ คุณจงเตรียมตัวที่จะพบกับพระเจ้า และพระเจ้าจะทรงจัดการเรื่องม้าพวกนั้นเอง คุณจงจัดการเรื่องบาปต่างๆของคุณเถอะครับโดยการมอบบาปเหล่านั้นไว้กับพระโลหิตที่ไหลออกของพระเยซูคริสต์!” ผู้คนกำลังตกนรก คั่นดูพระคัมภีร์โดยใช้แว่นขยาย พยายามตีความสิ่งนี้สิ่งนั้น เราไม่ต้องพยายามตีความอะไรทั้งนั้น “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่ด้วยความเชื่อ” เราจะต้องศึกษาค้นคว้าและยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์นำพาเราไปสู่ความจริงทั้งปวง

หนังสือวิวรณ์เต็มไปด้วยการกระทำ – การกระทำในสวรรค์, ในฟ้าอากาศ, บนแผ่นดินโลก ฉากเหตุการณ์ต่างๆในสวรรค์มีมากมาย ยอห์นได้ยินเสียงต่างๆ เสียงร้องเพลง พวกทูตสวรรค์และเหล่าวิสุทธิชนที่ได้รับสง่าราศีแล้วถูกพบเห็นอยู่บนนั้น ยอห์นได้เห็นผู้อาวุโสเหล่านั้นและเหล่าสิ่งทรงสร้างในสวรรค์ก็มาราบลงนมัสการพระเยโฮวาห์; บัลลังก์ต่างๆ, มงกุฎต่างๆ, เสื้อคลุมต่างๆ, สิ่งมีชีวิตต่างๆ, หนังสือต่างๆ, พิณเขาคู่ต่างๆ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้บอกเราถึงความสุขชั่ววันรันดร์และกิจกรรมที่ไม่รู้สิ้นสุดของหลายล้านคนในสวรรค์

จนถึงจุดนี้เราได้แต่ชำเลืองมองเข้าไปในสวรรค์ แต่บัดนี้สวรรค์ก็เปิดออกแล้ว ในบทที่สี่เราอ่านว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่” บัดนี้สวรรค์ถูกเปิดออกแล้ว ในวิวรณ์ 4:1 ประตูนั้นได้ถูกเปิดออกเพื่อที่ยอห์นจะได้เข้าไปข้างใน ตรงนี้ในวิวรณ์ 19 สวรรค์ก็ถูกเปิดออกเพื่อที่คนขึ้นมาหลายล้านคนจะทะยานออกมาในท้องฟ้า มีอยู่สี่ครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่ที่เราร่วมกันเกี่ยวกับสวรรค์ที่ถูกเปิดออก: มัทธีว 3:16; ยอห์น 1:51; กิจการ 7:56 และวิวรณ์ 19:11 ในทั้งสี่ครั้งการเปิดออกของสวรรค์ล้วนเชื่อมโยงกับพระเยซูคริสต์เจ้า สองในสี่ครั้งนี้เกิดขึ้นแล้วในอดีต อีกสองครั้งที่เหลือจะเกิดขึ้นในอนาคต

องค์ผู้พิชิตและกองทัพของพระองค์ถูกพรรณนา

ว. 19:11-16:

11 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงม้านั้นมีพระนามว่า “สัตย์ซื่อและสัตย์จริง” พระองค์ทรงพิพากษาและกระทำสงครามด้วยความชอบธรรม

12 พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง

13 พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระวาตะของพระเจ้า”

14 เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ผ้าป่านเนื้อละเอียด ขาวและสะอาด ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป

15 มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น และพระองค์จะทรงครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่ออย่างองุ่นแห่งพระพิโรธอันเจ็บปวดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด

16 พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ว่า “พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง”

สิ่งแรกที่ยอห์นเห็นคือ “ม้าสีขาวตัวหนึ่ง” นี้สื่อถึงอำนาจที่เปี่ยมด้วยชัยชนะ พระนามของผู้ขี่ม้านั้นคือ “สัตย์ซื่อและสัตย์จริง” ไม่มีผู้ใดเว้นแต่พระเยซูคริสต์เจ้าที่จะมีนามเช่นนั้นได้ พระองค์ทรงสัตย์ซื่อต่อพระบิดาในทุกรายละเอียดและพระองค์ทรงเป็นความจริงนั้น

พระองค์ทรงพิพากษา และทรงทำสงครามในความชอบธรรม พระองค์จะเสด็จมาคิดบัญชีกับชาวโลก ผู้ทรงขี่ม้าขาวตัวนี้ไม่เพียงเป็นนักรบและผู้พิชิตที่เกรียงไกรเท่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรมด้วย พระองค์จะเสด็จมาเพื่อพิพากษาในความชอบธรรม รวมถึงทำลายในโลหิตด้วย พระเจ้า “ได้ทรงกำหนด

วันหนึ่งไว้ ในวันนั้นพระองค์จะทรงพิพากษาโลกตามความชอบธรรม โดยให้ท่านองค์นั้นซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้เป็นผู้พิพากษา และพระองค์ได้ให้พยานหลักฐานแก่คนทั้งปวงแล้วว่า ได้ทรงโปรดให้ท่านองค์นั้นคืนพระชนม์” (กิจการ 17:31)

ตรงนี้วันที่ทรงกำหนดไว้วันกำลังจะมาถึงแล้ว พระองค์ผู้ทรงถูกแต่งตั้งให้พิพากษาในความชอบธรรม ทรงเป็นแม่ทัพใหญ่แห่งเหล่าพลโยธาแห่งสวรรค์ที่เข้ามาใกล้แผ่นดินโลก นี่เป็นสงครามหนึ่งที่ไม่เหมือนสงครามใดๆที่เคยถูกต่อสู้กันมาจนถึงเวลานี้ มันไม่ใช่สงครามที่เกิดจากการรักที่จะพิชิตหรือเพื่อขยายเขตแดนของกษัตริย์องค์ใด มันคือสงครามเพื่อปราบปรามความชั่วร้ายและให้ความชอบธรรมขึ้นครองบัลลังก์บนแผ่นดินโลก, สันถัมภ์แก่มนุษยทั้งหลาย, และความรู้เรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้าปกคลุมแผ่นดินโลกดูจนน้ำปกคลุมทะเลขณะนี้ พระเยซูกำลังจะเตรียมแผ่นดินโลกให้พร้อมสำหรับการครอบครองแห่งความชอบธรรมที่ทรงสัญญาไว้ – แต่จนถึงบัดนี้ก็ยังไม่เคยถูกทำให้สำเร็จจริงเลย คือนั่นที่พระเยซูประสูติเหล่าทูตสวรรค์ก็ประกาศการประสูติของพระมหากษัตริย์องค์หนึ่ง และกล่าวเสริมว่า “บนแผ่นดินโลกสันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวงซึ่งทรงโปรดปรานนั้น” นั่นไม่เคยเกิดขึ้นเลย แต่มันจะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูจอมกษัตริย์ทรงปราบเหล่ากองทัพของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์, ประทับบนบัลลังก์แห่งดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และทรงครอบครองในความชอบธรรม

ในข้อ 12 เราอ่านว่า “พระเนตรของพระองค์จะเปลวไฟ” เหล่าผู้รู้ภาษากรีกบอกเราว่า “ดูจ” ถูกไล่ไว้ตรงนี้ และคำอ่านจริงๆควรเป็น “พระเนตรของพระองค์เป็นเปลวไฟ” พระองค์กำลังเสด็จเข้ามาใกล้แผ่นดินโลกเพื่อพิเคราะห์ดูทุกสิ่ง, เพื่อค้นหาความชั่วร้ายทุกอย่างที่ถูกปิดซ่อนไว้, และเพื่อประกอบพิพากษาอันชอบธรรม พระเนตรของพระองค์ซึ่งเป็น “เปลวไฟ” บอกเป็นนัยถึงความสัตย์ – ไม่มีสิ่งใดลี้ลับรอดพระเนตรที่เห็นทุกสิ่งของพระองค์ผู้ทรงชี้อาชานายสีชาวดำนั้นไปได้

“...บนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน” คำกรีกตรงตัวอ่านว่า “มงกุฎเพชรพลอย” (diadems) เหล่าผู้รู้ภาษากรีกบอกเราว่าคำที่ถูกใช้ตรงนี้แทน “มงกุฎ” ไม่ใช่คำเดียวกับที่ถูกใช้เพื่อหมายถึงมงกุฎของวิสุทธิชนเหล่านั้นในบทที่ 4:4, 10 คำตรงนี้ที่แปลเป็น “มงกุฎ” แสดงออกถึงศักดิ์ศรีแบบกษัตริย์และบ่งบอกถึงสิทธิอำนาจที่เด็ดขาดและสูงสุด

ในบทที่ 12:3 พญานาคนั้นมีมงกุฎเพชรพลอยเจ็ดอันอยู่บนหัวของมัน... คำกรีกเดียวกับที่ถูกใช้ตรงนี้ในวิวรณ์ 13:1 สัตว์ร้ายนั้นมีมงกุฎเพชรพลอยสิบอันอยู่บนเขาเหล่านั้นของตน ด้วยเหตุนี้ สัตว์ร้ายนั้นและพญานาคจะใช้อำนาจใหญ่โตและเด็ดขาดในระหว่างการครอบครองของพวกเขา แต่จงหมายเหตุว่ามีพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถใช้สิทธิอำนาจและการครอบครองที่เด็ดขาดได้ ผู้นั้นคือพระเยซูคริสต์เจ้า (อ่านเพลงสดุดี 8) พญานาคสวมมงกุฎเพชรพลอยเจ็ดอัน สัตว์ร้ายนั้นสวมมงกุฎเพชรพลอยสิบอัน แต่ **“บนพระเศียรของพระองค์ (ของพระคริสต์) มีมงกุฎหลายอัน!”** นี่บ่งบอกว่าพระองค์ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือรัฐบาลทั้งปวงและในท้ายที่สุดสิทธิอำนาจและอำนาจทั้งสิ้นจะปันปีภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์

ข้อ 12: “...พระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง” มีพระนามของพระเจ้าหลายอัน เช่น พระเจ้า, พระเยโฮวาห์, พระคริสต์, พระเยซู, องค์พระผู้เป็นเจ้า, พระผู้ช่วยให้รอด ซึ่ง

แสดงออกถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเยโฮวาห์กับสิ่งทรงสร้างต่างๆของพระองค์ แต่ตรงนี้เป็นพระนามหนึ่งที่
ไม่ถูกเปิดเผยแก่มนุษย์ พระคริสต์พระบุตรในความครบบริบูรณ์แห่งความเป็นพระเจ้าและการทรงสภาพอยู่ชั่ว
นิรันดร์ของพระองค์ ทรงเป็นผู้ที่มีแต่พระบิดาเท่านั้นที่รู้จัก (มธ. 11:27) พระคริสต์ทรงเป็นอยู่เรื่อยมาตลอด
กาล พระองค์ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และจะทรงเป็นอยู่เสมอไป ไม่มีนามใดที่จะแสดงออกถึงการทรงสภาพอยู่
ชั่วนิรันดร์เช่นนั้นได้ – อดีต, ปัจจุบัน และอนาคต พระคริสต์ผู้เดียวทรงสามารถเข้าใจความครบบริบูรณ์เกี่ยว
กับว่าพระองค์เคยเป็นผู้ใดและเป็นอะไรในนิรันดร์กาลที่อยู่ข้างหลังเรา เกี่ยวกับว่าพระองค์ทรงเป็นอะไรใน
ปัจจุบัน และเกี่ยวกับว่าพระองค์จะทรงเป็นอะไรตลอดชั่วนิรันดร์กาลที่รอคอยเราอยู่เบื้องหน้า ความคิดที่มีขีด
จำกัดของมนุษย์ไม่มีทางเข้าใจความครบบริบูรณ์แห่งความเป็นพระเจ้าชั่วนิรันดร์ได้

ข้อ 13: “พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระวาตะของ
พระเจ้า”” เลือดที่เปโรอะเปื่อนเสื้อผ้าของพระองค์ผู้ทรงม้าขาวตัวนี้ไม่ใช่เลือดของพระองค์เอง แต่เป็นเลือด
ของเหล่าศัตรูของพระองค์ พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อจัดการกับเหล่ากองทัพที่ต่อต้านของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์
ซึ่งได้รวมตัวกันในการทำสงครามต่อสู้กับพระเมษโปดก

ในอิสยาห์ 63:1-4 เราอ่านเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาอย่างมีชัยจากแผ่นดินเอโดม จากนครหลวงโบส
ราห์ พร้อมกับการแก้แค้นในพระทัยของพระองค์ และเสื้อผ้าอันชอบธรรมของพระองค์เปโรอะเปื่อนด้วยเลือด
ของเหล่าศัตรูของพระองค์ เราเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในศึกครั้งนี้ แต่ตรงนี้เป็นวิวรรณ์ เสื้อผ้าของพระองค์ที่ถูกจุ่ม
ในเลือดก็ถูกพบเห็นก่อนที่พระองค์เสด็จเข้าในการสู้รบอันยิ่งใหญ่นี้เสียอีก นี่เป็นการรับประกันที่แน่นอน
ว่าการแก้แค้นอันชอบธรรมจะถูกดวงออกให้อย่างเต็มขนาดที่สุดแก่หลายล้านคนเหล่านั้นที่รวมตัวกันต่อสู้กับ
พระเมษโปดกของพระเจ้า ซึ่งถูกนำโดยสัตว์ร้ายนั้นและผู้พยากรณ์เท็จ ไม่มีข้อสงสัยเลยเกี่ยวกับชัยชนะแห่ง
ศึกครั้งนี้ พระเมษโปดกเสด็จมาครั้งแรกนั้นในความถ่อมใจ โดยขี่ลูกกลมา แต่พระองค์จะเสด็จมาเป็นครั้งที่สอง
โดยขี่อาซาสิชาตัวใหญ่ เพื่อให้เหล่าศัตรูของพระองค์ต้องหลังเลือด พระองค์ต้องครอบครองจนกว่าศัตรูทั้ง
ปวงกลายเป็นแท่นรองพระบาทของพระองค์แล้ว – และพระองค์จะทรงครอบครอง! นี่ฟังดูไม่เหมือนกับ

“พระเจ้าคุณปู่” ที่พวกเสรีนิยมและพวกสมัยใหม่นิยมชอบเทศนาถึง ใช่ไหมครับ? โอ้ ใช่แล้วครับ พระเจ้าทรง
เป็นความรัก พระเจ้าทรงอดกลั้นพระทัย, อ่อนโยน, ประเสริฐและกรุณา แต่พระเจ้าทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ
พระองค์ทรงกริ้วกับคนชั่วทุกวัน

ข้อ 13 ปิดท้ายด้วย “พระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระวาตะของพระเจ้า”” จากปลายปากกาของ
ผู้เขียนพระคัมภีร์แปดท่าน พระเจ้าประทานภาคพันธสัญญาใหม่ให้แก่เรา ยอห์นเป็นผู้เดียวในแปดคนนั้นที่ใช้
พระนามนี้กับพระเยซูคริสต์เจ้า ในฐานะพระวาตะ พระคริสต์ทรงเป็นตัวแทนของพระเยโฮวาห์ในการทรงเป็น
อยู่ของพระองค์, ในอุปนิสัยของพระองค์และในพระราชกิจต่างๆที่ขอพระธรรมและบริสุทธิ์ของพระองค์

ในยอห์น 1:1 เราอ่านว่า “ในเริ่มแรกนั้นพระวาตะทรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาตะทรงอยู่กับพระเจ้า
และพระวาตะทรงเป็นพระเจ้า” ด้วยเหตุนี้ ในเริ่มแรกนั้นเราจึงเห็น “พระวาตะแห่งชีวิต” ในยอห์น 1:14 เรา
อ่านว่า “พระวาตะได้ทรงสภาพของเนื้อหนัง” พระวาตะทรงเป็นอยู่ในเริ่มแรกนั้น เมื่อหนึ่งพันเก้าร้อยปีก่อน
พระวาตะทรงรับกายหนึ่ง ในฐานะพระวาตะ พระเยซูทรงมีตัวตนอยู่ชั่วนิรันดร์โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ใด (ยอห์น

1:1, 2) ในฐานะพระวาหะ พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และปราศจากพระองค์ก็ไม่มีสิ่งใดเลยที่ถูกสร้างขึ้น (ยอห์น 1:3; ฮบ. 1:1-3) ในฐานะพระวาหะ พระองค์ทรงเป็นผู้เปิดเผยพระเจ้า... พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เปิดเผยพระเจ้าแก่มนุษย์ (ยอห์น 1:14) ถ้อยคำต่างๆของเราควรเป็นการแสดงออกถึงสิ่งที่เราเป็น พระคำต่างๆของพระคริสต์เป็นการแสดงออกของสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น (ยอห์น 8:25) ในฐานะพระวาหะ พระเยซูทรงเปิดเผยพระเจ้าในพระลักษณะเฉพาะของพระองค์ในฐานะเป็นความสว่างของโลก, ในฐานะเป็นความรัก, และในฐานะเป็นพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวผู้หนึ่ง ในฐานะพระวาหะ พระเยซูทรงประกาศแจ้งถึงพระบิดา อันเป็นที่ไม่มีอันตบสองก็คงทิ้งช่องว่างขนาดใหญ่เอาไว้ ความคิดที่มีขีดจำกัดไม่สามารถเข้าใจพระเจ้าองค์หนึ่งที่ไม่ทรงมีจุดเริ่มต้นและจุดจบได้ ซึ่งโดยพระองค์นั้นทุกสิ่งล้วนถูกสร้างขึ้น และในพระองค์นั้นทุกชีวิตมีตัวตนอยู่ ความคิดที่มีขีดจำกัดไม่อาจเข้าใจความยิ่งใหญ่ของวิญญานองค์หนึ่งที่ทรงอยู่เป็นนิรันดร์ได้ (พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญานองค์หนึ่ง) แต่พระเยซู (พระวาหะ) ทรงรับสภาพกายหนึ่งและทรงนำพระเจ้ามาสู่มนุษย์แล้ว พระเจ้าทรงอยู่ในพระคริสต์ (2 คร. 5:19) โดยทรงทำให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง

ชื่อเรียกนี้ที่ถูกใช้ในวิวรณ์ 19:13 (“พระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระวาหะของพระเจ้า””) มีความหมายที่เป็นเอกลักษณ์ พระเจ้าทรงถูกเห็นตรงนี้เป็นผู้ที่ลงมือปฏิบัติ – พระเยโฮวาห์, พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์! พระลักษณะเฉพาะตัวของพระเจ้าเรียกร่องการพิพากษาต่อคนเหล่านั้นที่อยู่บนแผ่นดินโลกที่พยายามที่จะขัดขวางจุดประสงค์ของพระองค์ที่จะตั้งพระบุตรของพระองค์ให้เป็นกษัตริย์บนภูเขาศิโยน และที่จะวางการปกครองแผ่นดินโลกไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ในอิสยาห์ 9:6-7 พระเจ้าทรงสัญญาเรื่องกษัตริย์องค์หนึ่งว่าการปกครองจะตั้งอยู่บนบ่าของพระองค์ ในลูกา 1 พระเยซูทรงได้รับคำสัญญาเรื่องพระที่นั่งของดาวิด และพระองค์ต้องครองพระที่นั่งนั้น เมื่อเหล่ากองทัพของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์พยายามที่จะยับยั้งจอมกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ก็ทรงกระทำกิจในฐานะ “พระวาหะของพระเจ้า”

พระคริสต์, พระวาหะของพระเจ้า, ทรงเป็นการแสดงออกที่เด็ดขาดและลำดับสุดท้ายของพระเจ้าในการพิพากษาอันชอบธรรมซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นก่อนการเริ่มต้นของยุคพันปี, หนึ่งในพันปีนั้นแห่งสันติภาพอันสมบูรณ์แบบบนแผ่นดินโลก (อิสยาห์ 11; วว. 20:4-6)

ข้อ 14: “เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ผ้าปานเนื้อละเอียด ขาวและสะอาด ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป” ผู้ขี่ม้าขาวเหล่านั้นนั่งห่มผ้าปานเนื้อละเอียด *ขาวและสะอาด* นี่คือการพรรณนาแห่งสวรรค์ของพวกวิสุทธิชนที่รวมกันเป็นเจ้าสาวนั้น เห็นได้ชัดว่าเจ้าสาวนั้นจะมาพบกับพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมายังแผ่นดินโลก ดังนั้นเราจึงสำเร็จจริงของคำพยากรณ์ของเอโนค: ในยูดา 14 และ 15 เราอ่านว่า “...ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับพวกวิสุทธิชนของพระองค์หลายหมื่น เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง และทรงกระทำให้ทุกคนทั้งปวงรู้สึกถึงการอธรรมที่เขาได้กระทำด้วยใจชั่ว และรู้สึกถึงการหยาบช้ำทั้งหมดที่ทุกคนคนบาปเหล่านั้นได้กล่าวร้ายต่อพระองค์” ช่างเป็นภาพที่น่าตื่นตาจริงๆ! หากคุณสามารถทำได้ จงให้จินตนาการของคุณนึกภาพนี้: จมมองไปที่ท้องฟ้า และนั่นดูเหมือนมีม้าขาวตัวใหญ่ตัวหนึ่งปรากฏ แต่มันกำลังเคลื่อนไหวอย่างว่องไว และเมื่อมันเข้ามาใกล้มากขึ้นเรื่อยๆ รูปร่างของม้าหลายตัวและคนขี่หลาย

คนก็เริ่มปรากฏ ด้านหน้าสุดเราเห็นอาชาสีขาวตัวใหญ่, สัตว์ตัวหนึ่งที่สวยยอด, และผู้ขึ้นนั้นก็ผิดธรรมดาที่สุด พระเนตรของพระองค์เป็นเปลวไฟ พลโยธาหมู่ใหญ่กำลังขึงม่านมายังแผ่นดินโลก

ข้อ 15: **“มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น และพระองค์จะทรงครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่อย่ำอ่งแห่งพระพิโรธอันเฉียบขาดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”**

พระคำข้อนี้ชี้ให้เห็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญมากๆ: อาวุธเดียวที่พลโยธาแห่งสวรรค์นั้นมีก็คือ **“พระแสงคมเล่มหนึ่ง”** กองทัพเหล่านั้นไม่มีอาวุธใดๆ พวกเขาไม่ต้องใช้อาวุธ ศึคนั้นเป็นของพระเยโฮวาห์! **“มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น”** ข้อความตรงนี้อ้างอิงกลับไปยังอิสยาห์ 11:4 เมื่อยูดาสนำพวกทหารไปจับกุมพระเยชู พระเยชูก็ตรัสเพียงเท่านั้น – และเหล่าศัตรูของพระองค์ก็ล้มลงถึงดิน (ยอห์น 18:5,6) พระวาหะของพระเจ้าฟาดฟัน, สังหาร, ทำลาย ฤทธิ์เดชแห่งพระวาหะนั้นไม่อาจต้านทานได้ พระเจ้าไม่ต้องใช้หวัรบไฮโดรเจน, ซีปนาวุธนำวิถี, เรือดำน้ำพลังปรมาณูหรือเครื่องบินทิ้งระเบิดซูเปอร์โซนิก! ที่พระเจ้าต้องทำก็แค่เอ่ยพระวาหะ และสิ่งทรงสร้างต่างๆก็สลายร่าง พระเจ้าไม่ต้องใช้อาวุธใดๆที่สร้างขึ้นด้วยมือเลย

เราควรหมายเหตุไว้ว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อในพระองค์ ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5:24) แต่คนเหล่านั้นที่ปฏิเสธที่จะฟังพระวาหะก็จะถูกทำลายโดยพระวาหะนั้นที่นำชีวิตมาให้พวกเขาก็ได้ พระวาหะนำชีวิตมาให้แก่คนทั้งปวงที่เชื่อ พระวาหะเดียวกันนั้นตวงความตายให้แก่คนทั้งปวงที่ปฏิเสธที่จะฟังมัน ไม่น่าแปลกใจเลยที่พญามารได้พยายามที่จะทำลายพระวาหะของพระเจ้าและทำลายความน่าเชื่อถือของพระคัมภีร์ของเรา! จงระวังคนที่บิดเบือนพระวาหะเพื่อให้สอดคล้องกับศาสนาของเขา

ข้อ 15: **“...และพระองค์จะทรงครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่อย่ำอ่งแห่งพระพิโรธอันเฉียบขาดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” พระองค์จะทรงครอบครอง! พระองค์จะทรงปกครอง** (บทที่ 12:5) (อ่านเพลงสดุดี 2 และเพลงสดุดี 149:6-9) วลี “ด้วยคทาเหล็ก” บอกเป็นนัยว่า**ความดีร้ายอันชั่วร้าย**ของประชาชาติเหล่านั้นต้องถูกทำให้แตกหักและอำนาจของพวกเขาต้องถูกกำราบ พระเยชูคริสต์, จอมกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย, ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ทำเช่นนั้นได้

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ (พระเมษโปดก, ผู้ทรงถ่อมพระทัยที่บัดนี้ได้กลายเป็นจอมกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย, ผู้ทรงเปี่ยมอานุภาพนั้น) ทรงย่ำบ่อย่ำอ่งแห่งความกริ้วของพระองค์และบ่อย่ำอ่งแห่งพระพิโรธของพระเจ้านี่สื่อถึงพระพิโรธที่สุดขีดของพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงเปี่ยมด้วยโทษะ “การแก้แค้นเป็นของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส” เราเห็นสัญลักษณ์สามอย่างแห่งการพิพากษาในข้อ 15 อย่างแรกคือพระแสงคมเล่มหนึ่ง อย่างที่สองคือ คทาเหล็ก อย่างที่สาม บ่อย่ำอ่งแห่งพระพิโรธของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด **“เราได้ย่ำบ่อย่ำอ่งแต่ลำพัง และไม่มีใครจากชนชาติทั้งหลายอยู่กับเราเลย”** (อิสยาห์ 63:3)

ข้อ 16: “พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ว่า **“พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง”**”

เสื้อผ้าของพระองค์, คุณลักษณะภายนอกของพระเยซูเจ้าอย่างที่คุณอื่นเห็น มีชื่อเรียกอันหนึ่งที่แสดงถึงการครอบครองทั่วทั้งจักรวาล แทนที่จะมีพระแสงอยู่ที่ต้นขาของพระองค์อย่างที่บ้านทีกไว้ในเพลงสดุดี 45:3 พระนามนั้นถูกจารึกไว้ที่ต้นขาของพระองค์และพระแสงคมเล่มนั้นอยู่ในพระโอษฐ์ของพระองค์ ปกติแล้วเรามักมองหาพระแสงบนต้นขาของพระองค์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น มันกลับอยู่ในพระโอษฐ์ของพระองค์ และบนต้นขาของพระองค์พวกเขาอ่านพระนามของพระองค์

การเลี้ยงใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

คึกแห่งอารมาเกตโดน

ว. 19:17-18:

17 แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์ ท่านร้องประกาศแก่คนทั้งปวงที่บินอยู่ในท้องฟ้าด้วยเสียงอันดังว่า “จงมาประชุมกันในการเลี้ยงใหญ่ของพระเจ้ายิ่งใหญ่”

18 เพื่อจะได้กินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนมีบรรดาศักดิ์ เนื้อม้า และเนื้อคนที่นั่งบนม้า และเนื้อประชาชนทั้งไทและทาส ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่”

ในข้อ 7 และ 8 เรามีบันทึกเกี่ยวกับการเลี้ยงสมรสอันมหัศจรรย์และแสนชื่นบานของพระเมษโปดก ในข้อ 17 และ 18 เรามีบันทึกเกี่ยวกับการเลี้ยงใหญ่ของพระเจ้า คำว่า “ยิ่งใหญ่” ในข้อ 17 ควรใช้ขยายคำว่า “การเลี้ยง” และไม่ใช่ว่าขยายคำว่า “พระเจ้า” มันคือ *การเลี้ยงใหญ่* – เรารู้อยู่แล้วว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่

ข้อ 17: “ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์” ทูตสวรรค์องค์นี้จะไปไหนไปไหน นอกจากเป็นทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขายืนอยู่ในดวงอาทิตย์ โดยสื่อถึงศูนย์กลางแห่งสิทธิอำนาจในการปกครอง เขายืนอยู่ในที่ๆทุกคนจะสามารถเห็นเขาได้อย่างชัดเจน และในที่ๆเขาสามารถเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดได้ การเลี้ยงที่เขาเชิญพวกนกในท้องฟ้าให้มานั้นจะเกิดขึ้นต่อจากคึกแห่งอารมาเกตโดนทันที นกเหล่านั้นถูกเชิญให้มา ยอห์นเห็นในพระวิญญูญาณถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงๆเมื่อคึกใหญ่ครั้งนี้เกิดขึ้น การเลี้ยงใหญ่นี้ที่พวกนกถูกเชิญให้มาจะเต็มไปด้วยศพของบรรดากษัตริย์, นายทหาร, คนมีบรรดาศักดิ์, ม้า, ผู้ขี่ม้าเหล่านั้น, ทาส, ไท, ผู้ใหญ่และผู้น้อย ศพของพวกเขาจะกองอยู่บนพื้นดินที่ชุ่มไปด้วยเลือดและพวกนกกินเหยื่อจะกินเนื้อจากกระดูกของศพเหล่านั้น ผุขนมหาศาลนี้ถูกฆ่าตายโดยพระแสงคมเล่มเดียว – พระแสงของพระคริสต์ ผู้ทรงนั่งอยู่บนม้าขาวตัวใหญ่นั้น โดยนำม้าขาวหลายล้านตัวเหล่านั้นออกมาจากสวรรค์

ในข้อ 18 เราอ่านคำว่า “เนื้อ” ห้าครั้งในการเชื่อมโยงกับการเลี้ยงใหญ่นี้ที่พวกนกแห่งท้องฟ้าถูกเชิญให้มา ช่างเป็นจุดจบอันน่าอัศจรรย์ของพละกำลัง, ความสง่าผ่าเผยและความเย่อหยิ่งของกองทัพเหล่านั้นของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์และพวกหุ่นเชิดที่ติดตามอำนาจและการปกครองของเขา! นกแร้ง, นกอินทรีและนกกินเหยื่ออื่นๆอีกทั้งปวงจะกินเนื้อของบรรดากษัตริย์, พวกขุนนางและบรรดาคนใหญ่คนโตที่มีชื่อเสียง “เพื่อจะได้กินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนมีบรรดาศักดิ์ เนื้อม้า และเนื้อคนที่นั่งบนม้า และเนื้อประชาชนทั้งไทและทาส ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่”

การถูกโค่นอย่างหมดท่าของสัตว์ร้ายนั้น, ผู้พยากรณ์เท็จ, บรรดากษัตริย์และกองทัพของพวกเขา

ว. 19:19-21:

19 และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พร้อมทั้งพลรบของกษัตริย์เหล่านั้น มาประชุมกันจะทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้า และกับพลโยธาของพระองค์

20 สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยผู้พยากรณ์เท็จ ที่ได้กระทำการอัครรรยต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น และใช้การอัครรรยนั้นล่อลวงคนทั้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และบูชารูปของมัน สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จถูกทิ้งทิ้งเป็นลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน

21 และคนที่เหลืออยู่นั้น ก็ถูกฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ผู้ทรงม้า นั้นเสีย และนกทั้งปวงก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิม

วันของพระเยโฮวาห์มาถึงในที่สุด พระคัมภีร์เรียกเหตุการณ์นี้ว่าเป็น “วันนั้น” และ “วันใหญ่” นั้น” พระเจ้ากำลังจัดเตรียมเวทิต์และเตรียมพร้อมสำหรับยุคพันปี, การครอบครองอันเปี่ยมสง่าราศีแห่งสันติภาพบนแผ่นดินโลก อ่านอิสยาห์ 65:17-19, 66:22; 2 เปโตร 2:13; วิวรรณ์ 21:1

ลำดับเหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับตอนสำคัญนี้คือ:

1. การเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในสง่าราศี (มธ. 24:29, 30)
2. สัตว์ร้ายนั้นและเหล่าพลโยธาของเขาจะถูกทำลาย: บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกและกองทัพทั้งหลายของพวกเขา, และผู้พยากรณ์เท็จนั้นซึ่ง “ยิ่งใหญ่และน่ากลัว” (ว. 19:11-21)
3. การพิพากษาประชาชาติต่างๆ (ศคย. 14:1-9; มธ. 25:31-46)
4. หนึ่งพันปีแห่งสันติภาพ, ยุคอาณาจักร (ว. 20:4-6)
5. การกบฏของซาตาน – ช่วงเวลาสั้นๆเมื่อซาตานจะถูกปล่อยตัวหลังจากยุคพันปีนั้นเพื่อทดลองคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก (ว. 20:7-10)
6. การเป็นขึ้นจากตายครั้งที่สอง – การเป็นขึ้นจากตายของคนชั่ว และการพิพากษาครั้งสุดท้ายของคนชั่ว (ว. 20:11-15)
7. **วันของพระเจ้า** – เวลานั้นเมื่อแผ่นดินโลกจะถูกชำระให้สะอาดด้วยไฟ (2 เปโตร 3:10-13) และเราจะมีฟ้าสวรรค์ใหม่, แผ่นดินโลกใหม่ และนครขาวดงมุกตานั้น

ขอให้ผมชี้ให้เห็นบางสิ่งที่มีความสำคัญมากๆ: คำบรรยายเกี่ยวกับศึกครั้งนี้ถูกกล่าวถึงเพียงสั้นๆ ขณะที่พระคำหลายข้อถูกให้ไว้เพื่อพรรณนาเกี่ยวกับองค์ผู้พิชิตที่ยิ่งใหญ่นั้น, พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ทรงชื่อหาใหญ่สี่ขาวตัวนั้น ศึกนี้ถูกกล่าวถึงในข้อ 19 ขณะที่หลายข้อถูกยกให้แก่คำบรรยายเกี่ยวกับองค์ผู้พิชิตนั้น พระเยซูทรงคู่ควรกับเกียรติยศ, คำสรรเสริญ, คำเยินยอและการนมัสการทั้งปวง

ในข้อ 19 ยอห์นได้เห็นสัตว์ร้ายนั้น, บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกและกองทัพทั้งหลายของพวกเขา รวมตัวกัน ตรงนี้ยอห์นได้เห็นสมภาพอันใหญ่ยักษ์ของเหล่ากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกและชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดิน

ดินโลก – สมาชิกของประชาชนและเหล่ากษัตริย์ที่ใหญ่โตที่สุดเท่าที่คนเคยเห็นมา พลโยธานี้จะประกอบด้วยคนหลายล้านคน สัตว์ร้ายนั้นถูกเอ่ยชื่อเป็นผู้แรก และเป็นศูนย์กลางแห่งการเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านพระเมษโปดกของพระเจ้า ทรัพยากรวัดถูลและความมั่งคั่งทั้งหมดของจักรวรรดิเกรียงไกรนั้นที่พื้นดินซีฟขึ้นใหม่ถูกใช้ภายใต้การนำของสัตว์ร้ายนั้น

ประการที่สอง เราเห็นกษัตริย์เหล่านั้นแห่งแผ่นดินโลก – กษัตริย์เหล่านั้นที่เคยโหดครวญ, ร่ำไห้และคร่ำครวญเพราะความพินาศของบาบิโลน เหล่าผู้มีอำนาจทางสังคมและการเมืองแห่งอาณาจักรชาวคริสต์ร่วมมือกับสัตว์ร้ายนั้นในความพยายามอันยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายนี้เพื่อโค่นล้มพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และพระคริสต์ของพระองค์ ศักดิ์นี้ได้เริ่มต้นขึ้นในสวรรค์ตอนที่ซาตานได้ล้างสมองทูตสวรรค์บางองค์เหล่านั้น, พยายามที่จะโค่นล้มพระเจ้า, และถูกขับออกมาจากสวรรค์ (อสค. 28:1-19; อีสยาห์ 14:12-17)

ต่อมาเราเห็นการกล่าวถึง “พลรบของกษัตริย์เหล่านั้น” นี้หมายถึงเหล่ากองทัพที่รวมตัวกันของสัตว์ร้ายนั้นและกษัตริย์ทุกองค์เหล่านั้น พวกเขา “มาประชุมกัน” ไม่มีซีซาร์, นโปเลียน, ฮิตเลอร์ หรือมุสโสลินีคนใดจะสามารถนำกองทัพใหญ่โตขนาดนั้นมารวมกันได้ ซาตานเป็นตัวต้นคิดที่อยู่เบื้องหลังการรวมตัวครั้งใหญ่นี้เพื่อต่อสู้กับพระเจ้า ในวิวรณ์ 16:13-16 ผ้าที่บังอยู่ถูกเปิดออกและเราเห็นตัวตนที่แท้จริงที่อยู่เบื้องหลังความพยายามครั้งสุดท้ายนี้ ฝูโสโครกสามตนรูปร่างคล้ายกบ ซึ่งมาจากซาตานและมีนิสัยแบบซาตาน โดยได้รับอำนาจของซาตานที่จะกระทำการอัศจรรย์ต่างๆ “ออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกคือทั่วพิภพ เพื่อให้บรรดากษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” สถานที่ๆพวกเขาจะรวมตัวกันมีชื่อว่า “อารมาเกดโดน” (วิว. 16:16)

พระวามะของพระเจ้าชัดเจนในการเปิดเผยเกี่ยวกับกองทัพเหล่านั้นที่ต่อต้านพระเมษโปดก สถานที่แห่งการสู้รบกันนั้นก็ชัดเจนเช่นกัน และมันถูกระบุไว้อย่างชัดเจนเช่นกันว่าคนหลายล้านนั้นที่รวมกันเป็นกองทัพของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์มาเพื่อ “จะทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้า และกับพลโยธาของพระองค์” จงค้นดูในหนังสือประวัติศาสตร์ต่างๆของคุณ จงดูว่าคุณสามารถพบตรงไหนบ้างที่เขียนบอกเป็นนัยว่าการสู้รบเช่นนั้นเคยเกิดขึ้นแล้ว และกระนั้นผู้รับใช้บางท่านก็ยังมีหน้ามาสอนว่าวิวรณ์เกิดขึ้นไปเรียบร้อยแล้ว!

ตรีเอกภาพของซาตานนั้นเกลียดชังพระเมษโปดก, ผู้ขี่ม้าขาวตัวใหญ่นั้น, และทำสงครามต่อสู้กับกองทัพของพระองค์ซึ่งประกอบด้วยเหล่าวิสุทธิชนที่ได้รับการชำระล้างด้วยพระโลหิตแล้ว ซึ่งรวมกันเป็นคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ ไม่เคยมีการสู้รบแบบนี้มาก่อนเลย และจะไม่มีการสู้รบใดเหมือนครั้งนี้เลยด้วย! ในวิวรณ์ 14:18-20 เราอ่านว่า “ท่านจงใช้เคียวคมของท่านเกี่ยวเก็บพวกองุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกองุ่นนั้นสุกดีแล้ว” ทูตสวรรค์นั้นก็กวัดเคียวบนแผ่นดินโลก และเกี่ยวเกี่ยวผลองุ่นแห่งแผ่นดินโลก และขว้างลงไปบ่ออย่างองุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า บ่ออย่างองุ่นถูกย่ำภายนอกเมือง และโลหิต (ไม่ใช่น้ำองุ่น) ไหลออกจากบ่ออย่างองุ่นนั้นสูงถึงบังเหียนม้า ไหลนองไปประมาณสามร้อยกิโลเมตร”

นั่นรวมเป็นเลือดที่ไหลนองเป็นระยะทาง 200 ไมล์สูงถึงบังเหียนม้า... ลึกประมาณหกฟุต อีสยาห์พูดถึงเวลานั้นตอนที่แผ่นดินนั้นจะชุ่มโชกไปด้วยเลือด (อีสยาห์ 34:1-8) ศาสดาพยากรณ์เศคาริยาห์กล่าวว่า “เรา

จะรวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นให้ทำศึกกับเยรูซาเล็ม...แล้วพระเยโฮวาห์จะเสด็จออกไปต่อสู้กับประชาชาติเหล่านั้น” (ศคย. 14:1-3)

ในข้อ 20 เราอ่านว่า “สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยผู้พยากรณ์เท็จ ที่ได้กระทำการอัศจรรย์ต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น และใช้การอัศจรรย์นั้นล่อลวงคนทั้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และบุชารูปของมัน” คำว่า “สัตว์ร้าย” ปกติหมายถึงจักรวรรดินั้น แต่ตรงนี้นั้นหมายถึง ผู้ที่เป็นหัวหน้าใหญ่ของจักรวรรดินั้น ลักษณะเฉพาะตัวของจักรวรรดินั้นถูกปั้นแต่งโดยผู้ปกครองที่เป็นสัตว์ร้ายนั้น

จักรวรรดินั้นและประมุขที่ปกครองของมัน ในเรื่องผลประโยชน์และจุดประสงค์ ก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แน่แน่นอนว่าพวกมันสามารถถูกแบ่งแยกได้เช่นในดาเนียล 7 แต่ในที่นี้และที่อื่นๆในวิวรณ์ จักรวรรดิ-สัตว์ร้ายนั้นและผู้ปกครองจักรวรรดิคนสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ของมันก็มีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดเสียจนฝ่ายแรกพิณาศเมื่อประมุขของมันพิณาศย่อยยับชั่ววินาที สัตว์ร้ายนั้น (แน่นอนว่า หมายถึงชายผู้นั้น) ถูกโยนทิ้งเป็นลงไปนบิงไฟและกำมะถันนั้น ผู้พยากรณ์เท็จที่อยู่กับเขาด้วยก็คือ ปฏิบัติต่อพระคริสต์ ซึ่งเป็นการรวมกันของการละทิ้งความจริงทางศาสนาทั้งปวง สองคนนี้ทำงานร่วมกันอย่างเข้าขา โดยลอกเลียนแบบพระเจ้า พระบิดาและพระเจ้าพระบุตรในตรีเอกานุภาพของพระเจ้า สัตว์ร้ายนั้นจะให้พละกำลัง; ผู้พยากรณ์เท็จนั้นจะให้คำปรึกษาเพื่อที่จะใช้พละกำลังนั้นจนเกิดผลสำเร็จ ผู้พยากรณ์เท็จเป็นฝ่ายที่มีอำนาจและฤทธิ์เดชมากกว่า สัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเขาได้รับพลังจากพญามารและมีอำนาจทั้งปวงแห่งนรกอยู่ภายใน “ผู้พยากรณ์เท็จ ที่ได้กระทำการอัศจรรย์ต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น” ซึ่งโดยการทำให้เขาได้หลอกลวงหลายล้านคนที่รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นและที่บุชารูปจำลองของเขา ผู้พยากรณ์เท็จได้หลอกลวงคนหลายล้านคนเหล่านี้โดยการอัศจรรย์ต่างๆที่เขาได้กระทำ เช่น การดึงไฟลงมาจากสวรรค์ ความปรารถนาของเขาคือ การทำให้คนทั่วโลกกราบไหว้บูชาสัตว์ร้ายนั้น... เหนือกว่าเขาในอำนาจฝ่ายโลกแม้ว่าด้อยกว่าเขาในเล่ห์กลและการหลอกลวง, อิทธิพลของซาตานและอำนาจแบบผีปศาจก็ตาม กิจการอันชั่วร้ายของผู้พยากรณ์เท็จจะชักนำหลายล้านคนให้มาหาสัตว์ร้ายนั้น ผู้พยากรณ์เท็จจะได้รับพลังจากพญามาร และอำนาจของเขาจะเป็นรองจากอำนาจของพระเจ้าเท่านั้น

พอถึงเวลานี้ซาตานจะยกอำนาจที่มันเคยเสนอให้แก่พระเยซูในมัทธิว 4:1-11 และลูกา 4:1-6 ให้แก่ผู้พยากรณ์เท็จนั้น: “แล้วพญามารได้ทูลพระองค์ว่า “อำนาจทั้งสิ้นนี้และสง่าราศีของราชอาณาจักรนั้นเราจะยกให้แก่ท่าน **เพราะว่ามอบเป็นสิทธิไว้แก่เราแล้ว** และเราปรารถนาจะให้แก่ผู้ใดก็จะให้แก่ผู้นั้น” ซาตานได้เสนออำนาจนี้ให้แก่พระเยซูหากพระองค์จะยอมก้มกราบลงและนมัสการมัน พระบุตรของพระเจ้าทรงปฏิเสธ และทรงต่อต้านการทดลองทุกอย่างที่พญามารโยนเข้าใส่พระองค์ พญามารอิจฉาพระเยซู และมันอิจฉามาโดยตลอด นั่นเป็นสาเหตุของการล่มจมของมันในเอเสเคียล 28 มันอยากที่จะยกชูบัลลังก์ของมันขึ้นเหนือพระที่นั่งของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ มันได้พยายามแล้ว, มันล้มเหลวแล้ว – แต่มันไม่เคยยอมแพ้และจะไม่ยอมแพ้จนกว่ามันถูกโยนลงไปนบิงไฟและกำมะถันนั้น

“สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จถูกทิ้งทิ้งเป็นลงในบิงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน” (ข้อ 20) ใช่แล้วครับ นี่เป็นไฟจริงๆ... เป็นบิงเลย ไม่มีคำพูดเพียงพอในทุกภาษาของทั้งโลกที่จะบรรยายถึงความสยดสยองของการปรับ

โทษเช่นนี้! สองคนนี้ – สัตว์ร้ายนั้นและผู้พยากรณ์เท็จ – ไม่ได้ถูกฆ่าตายเหมือนอย่างพวกคนที่ติดตามพวกเขา ความตายฝ่ายร่างกายไม่มาถึงพวกเขา พวกเขาถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันนั้นขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ในร่างกายที่พวกเขาเป็นเจ้าของในระหว่างการครอบครองอันชั่วร้ายของพวกเขา

หนึ่งพันปีต่อมา ซาตานจะถูกโยนลงไปในบึงเดียวกันนี้ (วิว. 20:10) แน่แน่นอนว่านี่พิสูจน์ว่าคนชั่วไม่ได้ถูกเผาไหม้จนสลายไป เพราะว่าเมื่อซาตานถูกโยนลงไปในบึงไฟนั้น สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จก็ยังอยู่ที่นั่น *ถูกเผาอยู่!* ไฟและกำมะถันบ่งบอกถึงความทรามานที่ไม่อาจกล่าวเป็นคำพูดได้ (อิสยาห์ 30:33) นี่จะเป็นบึงจริงๆ – ไม่ใช่บึงน้ำ แต่เป็นบึงไฟ ไม่ว่าพวกนักศาสนา, นักเทศน์, อาจารย์, หรือใครก็ตามจะกล่าวถึงมันว่าอย่างไร

ข้อ 21: “และคนที่เหลืออยู่นั้น ก็ถูกฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ผู้ทรงมานั้น เสีย และนกทั้งปวงก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิ่ม” ความเยอหยิ่งของกองทัพเหล่านั้นของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์นอนกองอยู่กับพงศลีแห่งแผ่นดินโลกในความตาย...ถูกเข่นฆ่า; แต่ไม่ใช่ด้วยกระสุนหรือระเบิดปรมาณู – ถูกเข่นฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของจอมกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลายนั้น พระสุรเสียงแห่งความกริ้วของจอมกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลายจะพัดพ่นในฉับพลัน โดยปลิดชีวิตพวกประมุข, พวกนายทหาร, พวกกษัตริย์, พวกเศรษฐีเงินล้าน พวกเขาจะตายเดี๋ยวนั้นเลย – ความตายอันน่าสยดสยอง – และเนื้อของพวกเขาจะถูกกินโดยพวกนกแร้ง! จะมีเนื้อพอสำหรับนกทั้งหมดนั้น ... “และนกทั้งปวงก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิ่ม”

ปลายทางของคนเหล่านั้นที่บูชาสัตว์ร้ายนั้นและเข้าร่วมกองทัพของเขาถูกเปิดเผยในวิวรณ์ 14:9-11 และวิวรณ์ 20:11-15

ในการเชื่อมโยงกับข้อทำยๆของบทนี้ จงอ่านเอเสเคียล 39:1-22, มัทธิว 24:27-28 และโยชูวา 10:1-

วิจารณ์ – บทที่ยี่สิบ

ในบทที่ 19 เราได้เห็นม้าสีขาวตัวใหญ่และผู้ขี่ของมัน ในบทที่ 20 เราจะเห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาวแห่งการพิพากษาและความยุติธรรม อาซาใหญ่สีขาวตัวนั้นแสดงออกถึงอำนาจที่เปี่ยมชัยชนะในการพิชิตและชัยชนะในตอนท้ายของจอมกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้นปกป้องถึงความศักดิ์สิทธิ์, ความบริสุทธิ์, ความยุติธรรมและการพิพากษาสุดท้ายของเหล่าคนชั่ว อาซาใหญ่สีขาวตัวนั้นที่ออกไปพิชิตก็มาก่อนพระที่นั่งใหญ่สีขาวนี้ และชัยชนะของผู้ขึ้นนั้นก็จัดเตรียมหนทางสำหรับการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวนี้

ในบทที่ 20 เราจะเห็นสี่สิ่งที่โดดเด่น:

1. การล่ามซาตาน มันจะถูกขังคุกเป็นเวลาหนึ่งพันปี เราอาจกล่าวได้ว่ามันจะถูกจองจำอยู่ในทัณฑสถานของพระเจ้า (ข้อ 1-3)
2. การครอบครองของพระคริสต์และเหล่าวิสุทธิชนเป็นเวลาหนึ่งพันปีอันเปี่ยมสง่าราศี (ข้อ 4-6)
3. เราเห็นซาตานถูกปล่อยออกมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อทดสอบคนเหล่านั้นที่จะเกิดมาในระหว่างยุคพันปีนั้น มันพยายามครั้งสุดท้ายที่จะพิชิตโลกและโค่นล้มพระเจ้า มันมาถึงการพ่ายแพ้อย่างหมดรูปและเจอกับการปรับโทษชั่ววันรันตร์ของมัน (ข้อ 7-10)
4. ในส่วนท้ายของบทที่ 20 เราเห็น การพิพากษาของคนชั่วที่ตายไปแล้ว ไม่มีคนชอบธรรมที่ตายไปแล้วในที่นี่ – มีแต่คนชั่วที่ตายไปแล้ว คนชอบธรรมถูกพิพากษาไปแล้วสำหรับหน้าที่ผู้อารักขาของตน และได้รับบำเหน็จของตนแล้วที่การเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก

ซาตานถูกล่ามไว้และถูกจำคุก

เป็นเวลาหนึ่งพันปี

ว. 20:1-3:

- 1 แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของเหวที่ไม่มีกั้นหนวนั้นและถือโซ่ใหญ่
- 2 และท่านได้จับพญานาค ซึ่งเป็นงูศึกดาบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน และล่ามมันไว้พันปี
- 3 แล้วทิ้งมันลงไปในเหวที่ไม่มีกั้นหนวนั้น แล้วได้ลั่นกุญแจประต้อันตรา เพื่อไม่ให้มันล่อลวงบรรดาประชาชาติได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปีแล้วหลังจากนั้นจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง

เราไม่ต้องคาดเดาเรื่องตัวตนของทูตสวรรค์องค์นี้ในพระคำข้อแรกของเรา... นั่นคือทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในวิวรณ์ 1:18 เราอ่านว่าพระเยซูทรงถือลูกกุญแจแห่งนรกและความตาย และพระองค์คงไม่ยอมฝากลูกกุญแจเหล่านั้นไว้กับใครอื่น ผมเชื่อว่าพระองค์ทรงล่ามซาตานด้วยพระองค์เองและโยนมันลงไปในเหวที่ไม่มีกั้นหนวนั้น ซึ่งบอกเป็นนัยโดยการปิดผนึกเหวนั้นว่าการปกครองของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์อยู่เบื้องหลังการปรับโทษในคุกของซาตาน และจะรับประกันว่ามันหนีออกมาไม่ได้

ไม่อาจมียุคพันปี, ไม่อาจมีเวลาแห่งสันติภาพได้ トラบไคที่ซาตานยังลอยนวลอยู่ เราทราบว่ขณะนี้มันเป็นพระของยุคนี้, เจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ, โดยเดินเที่ยวไปดุจสิงโตคำราม, แลมายังอำพรางตัวเป็น

ผู้รับใช้แห่งความชอบธรรมและทูตแห่งความสว่างด้วย นี่เป็นวันของซาตาน คนชั่วและคนหลอกลวงกำลังเลวร้ายมากขึ้นเรื่อยๆ เหมือนกับที่เคยเป็นในสมัยของโนอาห์และในสมัยของโลท มันก็จะเป็นแบบเดียวกันก่อนที่พระเยซูเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกนี้เพื่อที่จะครอบครอง ไม่อาจมีสันติภาพบนแผ่นดินโลกและสันถวไมตรีแก่มนุษย์ทั้งหลายจนกว่าซาตานอยู่ในแหวนนั้น โดยถูกขังไว้อย่างแน่นอนเพื่อที่จะหลอกลวงประชาชาติต่างๆไม่ได้ อีกต่อไป

ในข้อ 2 ทูตสวรรค์องค์นั้น “ได้จับพญานาค ซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน และล่ามมันไว้พันปี” ในพระคำข้อนี้ซาตานถูกเรียกโดยชื่อที่แตกต่างกัน: *พญานาค*, *งู*, *พญามาร* และ *ซาตาน* ชื่อเหล่านี้ถูกให้ไว้ตรงนี้ในลำดับเดียวกับที่พวกมันถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 12:9 “*พญานาค*” เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความโหดเหี้ยมทารุณ “*งู*” บ่งบอกถึงอุบายและการทรยศที่มีเล่ห์เหลี่ยม “*พญามาร*” คือผู้หลอกลวง, ผู้ทดลองมนุษย์ให้กระทำความบาป “*ซาตาน*” หมายถึง ผู้ขัดขวาง, ศัตรูของพระคริสต์และประชากรของพระองค์

แน่นอนว่าเราเรียนรู้จากชื่อเหล่านี้ว่าซาตานเป็นบุคคลหนึ่ง และไม่ใช่แค่อธิพลหรือหลักการอย่างหนึ่งของความชั่วร้าย ซาตานเป็นเจ้าของอำนาจในย่านอากาศ (อฟ. 2:2); มันเป็นพระของยุคนี้ (2 คร. 4:4) และเป็นเจ้าผู้ปกครองความมืดแห่งโลกนี้ (อฟ. 6:11, 12) มันสามารถใช้รูปแบบใดก็ได้ที่จำเป็นเพื่อทำให้มนุษย์ตกนรก

ตำแหน่งของมันสูงส่งยิ่งจนมีคาเอล อัครทูตทูต ไม่กล้ากล่าวโทษมันเลย แต่กล่าวว่า “ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงห้ามเจ้าเถิด” (ยูดาส 9) หากมีคาเอลไม่กล้ากล่าวโทษซาตานเลย แล้วคุณคิดว่าทูตสวรรค์องค์ไหนจะพยายามล่ามมันล่ะครับ? มีแต่พระเยซูเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นเท่านั้นที่สามารถล่ามซาตานได้ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ถือลูกกุญแจไขเปิดหาวไม่มีกั้นนั้น นี่คือทูตสวรรค์องค์เดียวกับที่เราได้อ่านไปแล้วในวิวรณ์ 9:1-2

การล่ามซาตานเปิดเผยแก่เราถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์สามารถยับยั้งซาตานได้ในเวลาที่ทรงกำหนดไว้ พระองค์ทรงสามารถยับยั้งมันได้โดยไม่ต้องใช้กองทัพต่างๆ เมื่อถึงเวลา พระเจ้าจะทรงส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเพื่อจับกุม, ใส่กุญแจมือและล่ามซาตานไว้ในคุก

คำว่า “หนึ่งพันปี” ถูกพบหกครั้งในวิวรณ์ 20: ข้อ 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 สามครั้งเกี่ยวข้องกับซาตาน, สองครั้งเกี่ยวข้องกับการครอบครองของพวกวิสุทธิชนกับพระเยซูในช่วงยุคพันปีนั้น และครั้งสุดท้ายเกี่ยวข้องกับเวลาที่อยู่ระหว่างการเป็นขึ้นจากตายของผู้ชอบธรรมและการเป็นขึ้นจากตายของคนชั่ว

ในพระวจนะของพระเจ้าไม่มีอะไรที่เรียกว่าเป็น *การเป็นขึ้นจากตายแบบเหมารวม* บรรดาผู้ที่ตายแล้วในพระคริสต์จะถูกชุบให้เป็นขึ้นก่อน (1 ธส. 4:13-18; 1 คร. 15) การอ้างอิงทั้งหมดครั้งนี้ข้างบนเกี่ยวข้องกับหนึ่งพันปีเดียวกันนั้น แต่ในความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน นี่ไม่ใช่เชิงสัญลักษณ์ แต่เป็นหนึ่งพันปีจริงๆตามปีของพระคัมภีร์ที่แต่ละปีมีสิบสองเดือน (หนึ่งปีในทางคำพยากรณ์มี 360 วัน ไม่ใช่ 365 วัน)

ตามความเชื่อและการยกเหตุผลของคนยิว หกพันปีที่ขณะนี้กำลังใกล้จะสิ้นสุดลงแล้วตรงกันกับหกวันนั้นที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ในวันที่เจ็ดพระเจ้าทรงพักจากการงานต่างๆของพระองค์ หนึ่งวันเท่ากับหนึ่งพันปีกับองค์พระผู้เป็นเจ้า และหนึ่งพันปีก็เป็นเหมือนหนึ่งวัน (2 ปต. 3:8) ด้วย

เหตุนี้ โดยการยกเหตุผลดังกล่าว เราจึงอยู่บนแผ่นดินโลกนี้มาประมาณหกวันแล้ว (เกือบหกพันปี – 4,000 ปีก่อนพระคริสต์และเกือบ 2,000 ปีแล้วนับแต่นั้นเป็นต้นมา) มันน่าจะเกือบถึงเวลาแล้วสำหรับสะบาโตนั้น – หนึ่งในพันปีแห่งสันติภาพ พระคัมภีร์กล่าวว่า “ฉะนั้นจึงยังมีการหยุดพักสะบาโต (แปลกรีกแบบตรงตัว) สำหรับชนชาติของพระเจ้า” (ฮบ. 4:9) *ชนชาติของพระเจ้า* ในที่นี้หมายถึงวิสุทธิชนทั้งปวง แต่หลักๆแล้วหมายถึงผู้ที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้า คือชนชาติอิสราเอล

ในส่วนท้ายของข้อ 3 เราอ่านว่า “หลังจากนั้นจะต้องปล่อยมัน (ซาตาน) ออกไปชั่วขณะหนึ่ง” “หลังจากนั้น” หมายถึงช่วงเวลามากกว่าหนึ่งพันปีนั้นที่ซาตานจะใช้เวลาอยู่ในคุก มันยังหมายถึงหลังจากการถูกทำลายของบาบิโลน; หลังจากการเสด็จสมรสมรของพระเมสสิยาห์; หลังจากศึกแห่งอาร์มาเกดดอนบนแผ่นดินโลกนี้; หลังจากการถูกทำลายของสัตว์ร้ายนั้น, ผู้พยากรณ์เท็จและทุกคนที่ติดตามพวกเขา; หลังจากการล่ามซาตานไว้, โดยผนึกมันไว้เป็นเวลาหนึ่งพันปี *หลังจากสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นแล้ว* มันต้องถูกปล่อยออกไปชั่วระยะเวลาสั้นๆ

บางคนอาจถามว่า “เพราะอะไร? หลังจากซาตานถูกจำคุกแล้ว ทำไมพระเจ้าถึงจะปล่อยมันออกไปอีก?” จำไว้ว่า ชนชาติอิสราเอลจะอยู่ในแผ่นดินของตนเองแล้วเป็นเวลาหนึ่งพันปีในร่างกายมนุษย์ธรรมดา นางจะสร้างบ้านเรือนต่างๆและเข้าอยู่อาศัยในพวกมัน นางจะปลูกสวนองุ่นต่างๆและกินผลจากสวนนั้น นางจะเพิ่มทวีขึ้นเป็นหลายล้านคน จงอ่านและศึกษาพระคำทุกข้อในอิสยาห์ บทที่ 65 และ 66 พอสิ้นยุคพันปีนั้น จะมีหลายล้านคนบนแผ่นดินโลกที่ยังไม่เคยถูกทดลองเลย หากพระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้พวกเขาถูกทดสอบเหมือนอย่างอาดัมและเอวา และเหมือนอย่างคุณกับผม พระเจ้าก็คงเป็นผู้ที่เห็นแก่หน้าคน – และเรารู้ว่าพระองค์ไม่ทรงเป็นแบบนั้น (โรม 2:11) ด้วยเหตุนี้ ทุกคนที่เกิดมาในช่วงยุคพันปีจึงต้องถูกทดลอง ซาตานจะถูกปล่อยตัวออกมาชั่วขณะหนึ่ง แต่พระวาระของพระเจ้าไม่ได้บอกเราว่า “ชั่วขณะหนึ่ง” ที่ว่านั้นจะเป็นเวลานานขนาดไหน

สำหรับคนเหล่านี้ ซาตานจะเสนอสิ่งเหล่านั้นแบบเดียวกับที่มันได้ยื่นเสนอให้แก่อาดัมและเอวาในสวนนั้น, สิ่งเหล่านั้นแบบเดียวกับที่มันได้ยื่นเสนอให้แก่พระเยซูในมัทธิว 4 และลูกา 4 ในความพยายามครั้งสุดท้ายแบบจนตรอกของมันที่จะโค่นล้มพระที่นั่งของพระเจ้าและยกชูตัวมันเองขึ้นเหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า (อิสยาห์ 14) ซาตานจะยื่นเสนออำนาจและสง่าราศีร่วมกับตัวมันเองให้แก่คนทั้งปวงที่ยอมติดตามมัน คนมากมาย (ซึ่งมีจำนวนเหมือนเม็ดทรายแห่งทะเล) จะมาเข้าร่วมกับซาตานในความพยายามครั้งสุดท้ายของมันที่จะยึดนครบิสุทธินั้น เพื่อบดขยี้พวกวิสุทธิชนและชนชาติอิสราเอลในแผ่นดินโลกซึ่งได้ถูกปลดปล่อยให้เป็นไทจากคำแช่งสาปนั้นเป็นเวลาหนึ่งพันปีแล้ว

การครอบครองของพระคริสต์ในระหว่างยุคพันปีนั้น

วิวรณ์ 20:4-6:

4 ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น ทรงมอบให้เป็นผู้ที่จะพิพากษา และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซู และเพราะพระวาระ

ของพระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี

5 แต่คนอื่นๆที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี่แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก

6 ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี

คนเหล่านั้นเป็นใครที่จะครอบครองร่วมกับพระคริสต์ในสง่าราศีแบบสวรรค์บนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหนึ่งพันปี? มีการคาดเดามากมายและการเห็นไม่ตรงกันเยอะเยาะเกี่ยวกับว่าคนเหล่านี้เป็นใคร บางคนกล่าวว่าพวกเขาคือพวกวิสุทธิชน บ้างก็กล่าวว่าพวกเขาคือพวกทูตสวรรค์ เราจะกลับมาที่หัวข้อนี้อีกทีในภายหลัง

การมีอำนาจสิทธิ์ขาดของพระคริสต์ในฐานะ**มนุษย์** (เพลงสดุดี 8) และในฐานะ**กษัตริย์** (เพลงสดุดี 2) เป็นความจริงตามพระคัมภีร์ การครอบครองแบบกษัตริย์ที่จะถูกสำแดงเป็นเวลาหนึ่งพันปีบนแผ่นดินโลกนี้เป็นสิ่งที่จริงแน่นอนตามพระคัมภีร์ เหล่าศาสตาศาพยากรณ์ในสมัยโบราณได้เห็นมันแล้วในนิมิตหนึ่ง ยูดาห์ได้ร้องเพลงเกี่ยวกับมัน คำพยากรณ์ตั้งแต่อิสยาห์จนถึงมาลาคีกกล่าวถึงสง่าราศี, พระพรและความรุ่งโรจน์ของมัน แผ่นดินโลกจะต้องถูกช่วยให้พ้นจากการแช่งสาปนั้นซึ่งมันคร่ำครวญและผจญความเจ็บปวดมานานเหลือเกิน ภายใต้การแช่งสาปนั้น พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างอาดัมและประทานแผ่นดินโลกให้แก่เขา อาดัมปล่อยให้ชั่ววงศ์แผ่นดินโลกให้แก่พญามาร และเมื่อสัญญาเข้านั้นหมดอายุแล้ว สัญญาเขาช่วงก็ไม่มีประโยชน์อันใด สักวันหนึ่งวันของอาดัมจะสิ้นสุดลงและวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะเข้ามา พระองค์จะทรงขับไล่ซาตานไปให้พ้นจากแผ่นดินโลกจริงๆและแผ่นดินโลกจะถูกช่วยให้พ้นจากการแช่งสาปนั้น “ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์” (วิว. 11:15)

ในวิวรณ์ 11:15 การครอบครองนั้นได้ถูกประกาศแล้ว ในบทที่ 20 มันได้เกิดขึ้นจริงๆแล้ว ข้อ 4 ถึง 6 มีความสำคัญสุดๆและมีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร เพราะว่าตรงนี้ที่เดียวเท่านั้นมีการเปิดเผยสรุปย่อเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่จะร่วมแบ่งปันกับพระคริสต์ในยุคพันปีนั้น ในการครอบครองแห่งความชอบธรรมและสง่าราศีบนแผ่นดินโลกนี้

“ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์...” ดาเนียลที่ตกเป็นเชลยและยอห์นผู้เป็นที่รักที่ถูกเนรเทศไปได้เห็นบัลลังก์ต่างๆในนิมิตหนึ่ง... บัลลังก์เดียวกันเหล่านั้น เมื่อดาเนียลได้เห็นพวกมัน พวกมันก็ไม่มีคนนั่ง; ยอห์นเห็นพวกมันมีคนนั่งแล้ว: “และบรรดาผู้ที่นั่งบนบัลลังก์เหล่านั้น” ในดาเนียล 7:9 เราอ่านว่า “มีหลายบัลลังก์ถูกล้มลง” แต่ในภาษาฮีบรู พระคำข้อนี้ควรอ่านว่า “จนกระทั่งบัลลังก์เหล่านั้นถูกวางไว้” ดาเนียลมองดูจนกระทั่งบัลลังก์เหล่านั้นถูกสถาปนา เขาไม่ได้นำเราเข้าไปในยุคพันปี แต่แค่ นำเรามาถึงตอนต้นของมันเท่านั้น เขาตัดตอนคำพยากรณ์ของตนในตอนต้นของยุคพันปีตรงที่ท่านผู้หนึ่ง “เหมือนบุตรมนุษย์” ทรงได้รับจากผู้เจริญด้วยวัยวุฒินั้น คือ อาณาจักรที่เป็นสากลและคงอยู่ชั่ววันรันดร์ (ดนล. 7:13, 14)

บัลลังก์เหล่านั้นที่เราเห็นตรงนี้จะต้องไม่ถูกสับสนกับบัลลังก์ยี่สิบสี่อันนั้นของวิวรณ์ 4:4 บัลลังก์เหล่านั้นที่ดาเนียลเห็น (ดนล. 7:9) และบัลลังก์เหล่านั้นที่ยอห์นเห็นในวิวรณ์ 20:4 ทั้งคู่ชี้ไปยังการปกครองในช่วงยุคพันปีบนแผ่นดินโลกนี้

ในข้อ 4 เราอ่านว่า “...และผู้ (พวกเขา) ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น ทรงมอบให้ (พวกเขา) เป็นผู้ที่จะพิพากษา” คราวนี้เกิดคำถามขึ้นมาว่า “คำสรรพนาม พวกเขา ในที่นี้หมายถึงใคร?” พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่าพวกทูตสวรรค์หรือสิ่งทรงสร้างในสวรรค์จะครอบครองบนแผ่นดินโลกนี้: “เพราะว่าพระองค์ไม่ได้ทรงมอบโลกใหม่ซึ่งเรากล่าวถึงนั้นให้อยู่ใต้บังคับของเหล่าทูตสวรรค์” (ฮบ. 2:5) การปกครองแผ่นดินโลกในช่วงยุคพันปีจะต้องถูกบริหารจัดการโดยพระคริสต์และเหล่าวิสุทธิแห่งสวรรค์ของพระองค์ (1 คร. 6:2,3) “พวกเขา” ที่ว่านี้หมายถึงคริสตจักร, เจ้าสาวของพระคริสต์ – “เหล่ากษัตริย์และปุโรหิตจำเพาะพระเจ้า” – และอาจหมายถึงพวกวิสุทธิชนสมัยภาคพันธสัญญาเดิมด้วย บางคนเห็นด้วยกับการตีความเช่นนี้ บ้างก็ไม่เห็นด้วย บางคนประกาศว่าคริสตจักรเท่านั้นจะครอบครองกับพระองค์ คนอื่นๆก็เสนอแนะว่าพวกวิสุทธิชนสมัยภาคพันธสัญญาเดิมอาจถูกรวมเข้าไปด้วย

“ทรงมอบให้ (พวกเขา) เป็นผู้ที่จะพิพากษา” นี่คือการสำเร็จจริงของ “ท่านไม่รู้หรือว่าวิสุทธิชนจะพิพากษาโลก” (1 คร. 6:2) ถ้อยคำเหล่านี้เป็นสิ่งที่เข้าใจได้อย่างง่ายดาย ไม่มีใครจำเป็นต้องสับสนตรงนี้ พวกวิสุทธิชนจะนั่งกับพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงพิพากษาโลก และจะพิพากษากับพระองค์

“...และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซู และเพราะพระวาระของพระเจ้า” ยอห์นเห็นในพระวิญญาณ คือ ดวงวิญญาณต่างๆ – ไม่ใช่บุคคล แต่เป็นดวงวิญญาณของเหล่าผู้พลีชีพเพื่อความเชื่อ ในวิวรณ์ 6:9-11 เราอ่านเกี่ยวกับดวงวิญญาณของผู้พลีชีพเหล่านั้นที่อยู่ใต้แท่นบูชา โดยร้องถามว่าพระเจ้าจะทรงยอมให้ปฏิบัติต่อพระคริสต์ครอบครองอีกนานเท่าใด... อีกนานเท่าใดกว่าโลหิตของพวกเขาจะได้รับการแก้แค้น พวกเขาได้รับชุดสีขาและใบตาล และถูกสั่งให้รอดต่อไปอีกหน่อยหนึ่งจนกว่าเหล่าเพื่อนผู้รับใช้ของพวกเขาจะถูกฆ่าเสียก่อน ดวงวิญญาณเหล่านั้นที่ยอห์นเห็นอยู่ใต้แท่นบูชา นั้นเป็นดวงวิญญาณเดียวกับที่เขาเห็นในที่นี้ รวมถึงคนเหล่านั้นที่จะถูกเข่นฆ่าในระหว่างการครอบครองของปฏิบัติต่อพระคริสต์ด้วย

จงสังเกตคำบรรยายที่พระวิญญาณประทานให้เกี่ยวกับดวงวิญญาณเหล่านี้: “คนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซู และเพราะพระวาระของพระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา” คนเหล่านี้ได้มีชีวิตขึ้นอีกและครอบครองกับพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี

ทุกคนเหล่านี้ได้ถูกตัดศีรษะหลังจากการรับขึ้นไปของคริสตจักร ดังนั้นเราจึงทราบว่าคนอย่างน้อยสองกลุ่มจะครอบครองกับพระคริสต์ในช่วงยุคพันปีนั้น: เจ้าสาวและเหล่าผู้พลีชีพที่ถูกพรณมาถึงตรงนี้ ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าคนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะถูกฆ่าตายในระหว่างช่วงสามปีครึ่งหลังนั้นของความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง จงตั้งใจสังเกตดีๆว่าตอนแรกยอห์นได้เห็นดวงวิญญาณ และในพระคำข้อเดียวกันนี้ “...คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้น

มาใหม่” การเป็นขึ้นจากตายเกิดขึ้นในทันทีหลังจากการเลี้ยงสมรสของพระเมซโปตก และก่อนการเริ่มต้นของ ยุคพันปีไม่นาน

ข้อ 5: “แต่คนอื่นๆที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี่แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก”

“การเป็นขึ้นจากตายของผู้ชอบธรรม” ถูกกล่าวถึงในลูกา 14:13-14 และ “การเป็นขึ้นจากตายแห่งชีวิต” ถูกแยกแยะอย่างชัดเจนจาก “การเป็นขึ้นจากตายไปสู่การปรับโทษ” ในยอห์น 5:29 ตรงนี้ในวิวรณ์ 20:5 เราเรียนรู้เป็นครั้งแรกเกี่ยวกับช่วงเวลาคั่นกลางที่แบ่งแยกการเป็นขึ้นจากตายสองครั้งนั้นออกจากกัน: หนึ่งพันปี เมื่อพระเยซูเสด็จมาในการรับขึ้นไป เฉพาะผู้ชอบธรรมเท่านั้นจะถูกชุบให้เป็นขึ้น (1 ธส. 4:13-18)

เมื่อพระองค์เสด็จมาในตอนสิ้นยุค เฉพาะคนชั่วเท่านั้นจะถูกชุบให้เป็นขึ้นและจะปรากฏตัวต่อหน้า พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้นเพื่อที่จะถูกพิพากษา หลักคำสอนเรื่องการเป็นขึ้นจากตายแบบเหมารวม – เวลาหนึ่งที่คนดีและคนเลว, คนชอบธรรมและคนอธรรมถูกชุบให้เป็นขึ้น – ถูกพระคำข้อนี้หักล้างอย่างแน่นอน ในยอห์น 5:28-29 เราอ่านว่า “อย่าประหลาดใจในข้อนี้เลย เพราะใกล้จะถึงเวลาที่บรรดาผู้ที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และจะได้ออกมา คนทั้งหลายที่ได้ประพฤติดีก็ฟื้นขึ้นสู่ชีวิต และคนทั้งหลายที่ได้ประพฤติชั่วก็จะฟื้นขึ้นสู่การพิพากษา” “เวลา” ที่ว่านี้ครอบคลุมหนึ่งพันปี! ก่อนยุคพันปี *คนชอบธรรม* จะได้ยินเสียงของพระองค์ พอสิ้นยุคพันปี *คนชั่ว* จะได้ยินเสียงของพระองค์ พระเยซูทรงเป็นการเป็นขึ้นจากตายนั่นและชีวิตนั้น ในยอห์นบทที่ 11 พระองค์ทรงเรียกชื่อลาซารัส หากพระองค์ตรัสเพียงว่า “คนตายเอ๋ย จงออกมาเถิด” คนตายทุกคนก็คงออกมากันแล้ว แต่พระองค์ทรงเรียก*ชายคนเดียว* และชายคนเดียวก็ออกมาจากอุโมงค์ฝังศพนั้น เมื่อพระเยซูทรงเรียกบรรดาคนชอบธรรมให้ขึ้นไปพบกับพระองค์ในฟ้าอากาศ เฉพาะคนชอบธรรมเท่านั้นจะถูกชุบให้เป็นขึ้น จากนั้นอีกหนึ่งพันปีต่อมา คนชั่วก็จะถูกชุบให้เป็นขึ้น

ผมรู้ว่าบางคนจะไม่เห็นด้วย แต่ผมขอร้องให้คุณเห็นข้อเท็จจริงนี้จากพระคัมภีร์อย่างชัดเจน ในยอห์น 5:25-27 เราอ่านว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า **เวลาที่กำหนดนั้นใกล้จะถึงแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว** คือเมื่อผู้ที่ตายแล้วจะได้ยินพระสุรเสียงแห่งพระบุตรของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ได้ยินจะมีชีวิต เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ได้ทรงประทานให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์ฉันนั้น และได้ทรงประทานให้พระบุตรมีสิทธิอำนาจที่จะพิพากษาด้วย เพราะพระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์”

ในข้อ 25 จงหมายเหตุว่า “เวลาที่กำหนดนั้นใกล้จะถึงแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว” กรุณาใช้เหตุผลและเผชิญกับข้อเท็จจริงที่ว่า *เวลาที่ว่า* ในพระคำข้อนี้คือ วันแห่งพระคุณ และได้กินเวลาไปมากกว่า 1900 ปีแล้ว วลีนี้คือ “เวลาที่กำหนดนั้นใกล้จะถึงแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว” คนตายที่หมายถึงตรงนี้คือ คนที่ตายแล้วฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่ตายแล้วฝ่ายร่างกาย คนบาปทุกคนล้วนตายไปแล้ว (อฟ. 2:1; ยอห์น 5:24) เมื่อคนบาปที่ตายแล้วคนใดได้ยินเสียงของพระวิญญาณและเชื่อพระวาหะ คนบาปที่ตายแล้วคนนั้นก็ถูกชุบให้คืนสู่ชีวิต, ถูกให้กำเนิดโดยพระวิญญาณ, เป็นผู้ถูกสร้างใหม่ เวลาที่ถูกอ้างอิงถึงในยอห์น 5:25 ได้ดำเนินไปแล้วกว่า 1900 ปี เหตุใดมันถึงควรเป็นเรื่องยากที่ใครๆจะเชื่อว่าเวลานั้นในยอห์น 5:28 จะยาวนานหนึ่งพันปีเล่า? ไม่ว่าคุณจะเชื่ออย่างไร มันก็เป็นความจริงที่ถูกสอนอย่างชัดเจนในพระวจนะของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ระหว่างการเป็นขึ้นจาก

ตายของคนเหล่านั้น “ที่ได้ประพาศิต” และการเป็นขึ้นจากตายของคนเหล่านั้น “ที่ได้ประพาศิตชั่ว” คือเวลาหนึ่งพันปี “คนอื่นๆที่ตายแล้ว” คือ คนชั่วที่ถูกอ้างอิงถึงในวิวรณ์ 20:13 ไม่มีวิสุทธิชนของพระเจ้าสักคนเดียวจะถูกขุดให้เป็นขึ้นในการเป็นขึ้นจากตายครั้งสุดท้ายนั้น การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สี่ขวานั้นเป็นที่สิ้นสุด, คงอยู่ชั่ววันรันดร์, และเกี่ยวข้องกับคนชั่วที่ตายไปแล้ว

มีการเป็นขึ้นจากตายของผู้ชอบธรรมซึ่งเป็นการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกนั้นและประกอบด้วยคนอย่างน้อยสามกลุ่มที่แตกต่างกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาของการเป็นขึ้นจากตายของพวกเขา นี่เริ่มต้นด้วย *พระคริสต์ ผู้ทรงเป็นผลแรก* (1 คร. 15:23) “แล้วภายหลังก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ ในเมื่อพระองค์จะเสด็จมา” (การรับขึ้นไป) (อ่าน 1 เธสะโลนิกา 4:6) จากนั้นก่อนที่จะเริ่มต้นอาณาจักรยุคพันปีนั้น เราเห็นการเป็นขึ้นจากตายของเหล่าวิสุทธิชนแห่งความทุกข์ลำบากนั้นที่พลีชีพ แต่กับคนชั่วที่ตายไปแล้วนั้น มันก็แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงเลย คนชั่วทุกคนตั้งแต่คาอินเรื่อยมาจนถึงคนสุดท้ายที่มีชีวิตและตายไปในฐานะคนบาปจะยังอยู่ในหลุมศพของตนจนกว่าหลังจากยุคพันปีนั้น และจากนั้นพวกเขาที่จะถูกขุดให้เป็นขึ้นมา การเป็นขึ้นจากตายของคนชั่วจะเป็นเหตุการณ์ปิดท้ายของการเป็นขึ้นจากตายของพวกเขาตาย พวกเขาจะถูกพิพากษา, ถูกโยนลงไปในปีไฟและกำมะถันนั้น, จากนั้นยุควันรันดร์จะเริ่มต้นโดยไม่มีร่องรอยใดๆของความชั่วบนแผ่นดินโลก, ในสวรรค์ หรือในสิ่งทรงสร้างใหม่ใดๆของพระเจ้าเลย ความชั่วทั้งปวงจะอยู่ในปีไฟนั้น

ในข้อ 6 เราอ่านว่า “ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี” แน่แน่นอนว่าใครก็ตามที่มีหัวใจไม่อาจพลาดข้อเท็จจริงที่ว่าเฉพาะคนบริสุทธิ์เท่านั้นจะมีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกนี้ เฉพาะคนเหล่านั้นที่ไม่สามารถได้รับผลกระทบใดๆจากความตายครั้งที่สองนั้น, เฉพาะคนเหล่านั้นที่จะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและพระคริสต์จะถูกขุดให้เป็นขึ้นในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกนี้ และหากไม่มีการเป็นขึ้นจากตายครั้งที่สอง ทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสถึง “การเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก” เล่า? ทำไมพระวิญญาณถึงไม่ตรัสว่า “การเป็นขึ้นจากตายแบบเหมารวม” เล่า? คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว พระวิญญาณไม่ทรงปล่อยให้มิชชั่นไหนๆของตัวเอง ทั้งหมดถูกทำให้เสร็จสมบูรณ์แล้วเพื่อที่เราจะได้เข้าใจอย่างสมบูรณ์แบบว่าพระวาระของพระเจ้าสอนอะไร

ใน 1 โครินธ์ 15:51-54 เราอ่านเกี่ยวกับการเป็นขึ้นจากตายของร่างกาย ที่จะตายได้นี้จะสวมความเป็นอมตะ และคนที่มิชชั่นอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลง – ในชั่วขณะเดียว, ในชั่วพริบตาเดียว คนที่ตายไปแล้วจะถูกขุดให้เป็นขึ้นในสง่าราศี, ร่างกายของวิสุทธิชนเหล่านั้น (ไม่ว่าที่มีชีวิตอยู่หรือที่อยู่ในหลุมศพ) จะถูกเปลี่ยนแปลงและถูกสร้างให้เหมือนกับพระกายอันเปี่ยมสง่าราศีของพระองค์ (ฟป. 3:21; 1 ยอห์น 3:1-3) เปาโลปรารถนาที่จะมีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก (ฟป. 3:11) และการเป็นขึ้นจากตายของพวกเขาตายก็ถูกสอนในทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่

ความรอดของผู้เชื่อบัดนี้ก็เสร็จสมบูรณ์แล้ว เท่าที่เกี่ยวข้องกับการไถ่ชีวิตวิญญาณ พระเยซูได้เสด็จมาในครั้งแรกนั้นเพื่อไถ่ชีวิตวิญญาณ; พระองค์จะเสด็จมาเป็นครั้งที่สองเพื่อไถ่ร่างกาย และไม่มีวิสุทธิชนคนใดจะได้รับกายนิรันดร์ที่เปี่ยมสง่าราศีจนกว่าจะถึงการรับขึ้นไปและการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกนั้น

การเป็นขึ้นจากตายของคนชั่วไม่ใช่การเป็นขึ้นจากตายสู่ชีวิต แต่สู่การปรับโทษชั่ววินรินทร์ คนชอบธรรมที่ร่วมแบ่งปันในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกนั้นก็ถูกซุบให้เป็นขึ้นมาเพื่อรับร่างกายที่มีสง่าราศี ซึ่งในร่างกายดังกล่าว พวกเขาจะมีชีวิตและชื่นชมยินดีตลอดไปเป็นนิรันดร์ พวกเขาชั่วก็ถูกซุบให้เป็นขึ้นมาเพื่อที่จะถูกโยนลงไปในบึงไฟนั้น ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง คริสเตียนทั้งหลายไม่ตาย; ร่างกายนอนพักในผงคลีดิน วิญญาณกลับไปหาพระเจ้าผู้ได้ประทานวิญญาณนั้น คนชั่วตายตลอดกาล พวกเขาตายฝ่ายร่างกาย และพวกเขาจะตายฝ่ายวิญญาณไปตลอดชั่ววินรินทร์ในบึงไฟนั้น พวกเขาชอบธรรมถูกซุบให้เป็นขึ้นมาเพื่อที่จะไม่ตายอีกต่อไปเลย พวกเขาชั่วถูกซุบให้เป็นขึ้นมาเพื่อที่จะถูกโยนลงไปในบึงไฟนั้นแห่ง “ความตายครั้งที่สอง”! แต่ความตายครั้งที่สองไม่มีสิทธิ์อ้างความเป็นเจ้าของในคนเหล่านั้นที่มีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกนั้น

ในข้อ 6 เราเรียนรู้ว่า “...แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์” ทั้งผู้บริสุทธิ์ (1 เปโตร 2:5) และคนเหล่านั้นที่มีลักษณะเฉพาะตัวแบบกษัตริย์ของการเป็นปุโรหิต (1 เปโตร 2:9) จะอยู่ในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกและจะครอบครองกับพระคริสต์ในอาณาจักรของพระองค์เป็นเวลาหนึ่งพันปีอันเปี่ยมสง่าราศี

อาณาจักรนั้นบนแผ่นดินโลก

จงอ่านถ้อยคำอันเปี่ยมสง่าราศีเหล่านี้: “สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ และเสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกวัวกับสิงโตหนุ่มกับสัตว์อ้วนพีจะอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็กๆจะน่านมไป แม่วัวกับหมีจะกินด้วยกัน ลูกของมันก็จะนอนอยู่ด้วยกัน และสิงโตจะกินฟางเหมือนวัวผู้ และทารกกินนมจะเล่นอยู่ที่ปากรูงูเห่า และเด็กที่หย่านมจะเอามือวางบนรังของงูทับทาง สัตว์เหล่านั้นจะไม่ทำให้เจ็บหรือจะทำลายตัวภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา เพราะแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระเยโฮวาห์ ดั่งน้ำปกคลุมทะเลอยู่นั้น” (อิสยาห์ 11:6-9)

ในพระคำข้อเหล่านี้เรามีคำบรรยายเกี่ยวกับบางสิ่งที่ดูเหมือนเหลือเชื่อ: สุนัขป่ากับลูกแกะจะอาศัยอยู่ด้วยกัน, เสือดาวและลูกแพะจะหากินด้วยกัน, เด็กจะน่านมไป, หมีและแม่วัวจะหากินด้วยกัน, ลูกหมีและลูกวัวจะนอนลงด้วยกัน สิงโตจะกินฟางเหมือนวัวตัวผู้; เด็กทารกจะเล่นกับงู จะไม่มีการฆ่ากัน ไม่มีการทำลาย ในภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า แผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระเยโฮวาห์! ไขแล้วครับ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นจริงๆบนแผ่นดินโลกนี้เลย มีหลายคนที่ดีความมั่นใจให้เป็นฝ่ายวิญญาณ แต่พวกเขาก็ไม่ต่างอะไรเลยจากพวกหัวขโมยและโจรฝ่ายวิญญาณ ขอพระเจ้าทรงโปรดเวทนาพวกเขาเมื่อพวกเขายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เพื่อรับบำเหน็จของพวกเขา!

“เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาในสง่าราศีของพระองค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์อันบริสุทธิ์ทั้งปวง เมื่อนั้นพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ บรรดาประชาชาติต่างๆจะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์จะทรงแยกมนุษย์ทั้งหลายโดยแยกพวกหนึ่งออกจากอีกพวกหนึ่ง เหมือนอย่างผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ และพระองค์จะทรงจัดฝูงแกะไว้เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ แต่ฝูงแพะนั้นจะทรงจัดให้อยู่เบื้องซ้าย ขณะนั้น พระมหากษัตริย์จะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ‘ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลกเป็นมรดก’ (มธ. 25:31-34)

อาณาจักรนี้จะตั้งอยู่บนแผ่นดินโลกจริงๆ เป็นอาณาจักรหนึ่งที่ปรากฏแก่ตาบนแผ่นดินโลก...

อาณาจักรยุคพันปีของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา พระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ จะมีรัฐบาลหนึ่งจริงๆ พระเจ้าจะทรงปกครองในฐานะพระเยซูคริสต์เจ้า: “แล้วทูตสวรรค์จึงกล่าวแก่เธอว่า “มารีย์ เอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นที่พระเจ้าทรงโปรดปรานแล้ว ดุเถิด เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า **เยชู** บุตรนั้นจะเป็นใหญ่ และจะทรงเรียกว่าเป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระเจ้าซึ่งเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงประทานพระที่นั่งของดาวิดบรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน และท่านจะครอบครองวงศ์วานของยาโคบสืบไปเป็นนิตย์ และอาณาจักรของท่านจะไม่รู้จักสิ้นสุดเลย” (ลูกา 1:30-33)

ในพระคำข้อเหล่านี้มี “จะ” อยู่เจ็ดครั้ง โดยสี่ครั้งได้ถูกทำให้สำเร็จจริงไปแล้ว มารีย์ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง; พระองค์ทรงถูกตั้งชื่อว่าเยชู; พระองค์ทรงยิ่งใหญ่; พระองค์ทรงถูกเรียกว่าเป็นบุตรขององค์ผู้สูงสุด ทั้งหมดนี้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วตามตัวอักษร และทำไมเราถึงไม่ควรเชื่อว่าพระเยซูจะประทับบนพระที่นั่งของดาวิดและครอบครองเหนือวงศ์วานของยาโคบล่ะครับ?

ดาเนียลพรรณนาถึงเหตุการณ์นี้: “ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตกลางคืน และดูเถิด มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมๆกับบรรดาเมฆในท้องฟ้า และท่านมาหาผู้เจริญด้วยอายุฉนั้น (พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์) เขานำท่านมาเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ราชอาณาจักร สวรรค์ ก็มอบให้แก่ท่าน เพื่อบรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลายจะปรนนิบัติท่าน ราชอาณาจักรของท่านเป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ซึ่งจะไม่สิ้นสุดไป และอาณาจักรของท่านเป็นอาณาจักรซึ่งจะไม่ถูกทำลายเลย” (ดาเนียล 7:13, 14)

พระเยซูทรงสัญญาพวกสาวกของพระองค์ว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในโลกใหม่คราวเมื่อบุตรมนุษย์จะนั่งบนพระที่นั่งแห่งสวรรค์ของพระองค์นั้น พวกท่านที่ได้ติดตามเรามาจะได้นั่งบนบัลลังก์สิบสองที่ พิพากษาชนอิสราเอลสิบสองตระกูล” (มธ. 19:28) สถานที่แห่งการปกครองนั้นจะอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม พระวิหาร (สถานบริสุทธิ์นั้น) จะถูกสร้างขึ้นใหม่ในเยรูซาเล็มใหม่ (อสค. 48:10, 20, 21) พระวิหารหลังใหม่นั้นถูกพรรณนาในเอเสเคียล 42:15-20 ศาสดาพยากรณ์เศคาริยาห์บอกเราว่า “ในวันนั้น (วันแห่งยุคพันปีนั้น) น้ำแห่งชีวิตจะไหลออกจากเยรูซาเล็ม ครึ่งหนึ่งจะไหลไปสู่ทะเลด้านตะวันออก (ทะเลแดง) และครึ่งหนึ่งจะไหลไปสู่ทะเลด้านตะวันตก (ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน) ในฤดูร้อนก็จะไหลเรื่อยไปตั้งในฤดูหนาว” (เศคย. 14:8) จงตั้งใจศึกษาเอเสเคียล 47:8-12

เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาในวิวรรณ์ (ไม่ใช่ในการรับขึ้นไป) เมื่อนั้นตาทุกดวงจะเห็นพระองค์ (วิว. 1:5) พระองค์ก็จะกลับมายังภูเขามะกอกเทศซึ่งเป็นที่ๆพระองค์ได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ (กิจการ 1:9-12) เศคาริยาห์พรรณนาอย่างชัดเจนว่าจะเกิดอะไรขึ้น: “ในวันนั้นพระบาทของพระองค์ (พระบาทของพระคริสต์) จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ ซึ่งอยู่หน้าเมืองเยรูซาเล็มด้านตะวันออก และภูเขามะกอกเทศนั้นจะแยกออกตรงกลางจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก โดยมีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่ ภูเขาครึ่งหนึ่งจึงจะถอยไปทางเหนือ และอีกครึ่งหนึ่งจะถอยไปทางใต้...แผ่นดินทั้งสี่จะกลายเป็นที่ราบจากภูเขาถึงริมโนนใต้เยรูซาเล็ม แต่เยรูซาเล็มจะดำรงสูงเด่นอยู่ในที่ตั้งของเมืองนั้น จากประตูเบนยามินถึงสถานที่ที่เป็นประตูเก่า ถึงประตูมุมนและจากหอ

คอยฮานันเอล ถึงบ่ออย่างุ่นของกษัตริย์ และจะมีผู้คนอาศัยอยู่ เพราะไม่มีการทำลายเสียสิ้นอีกแล้ว แต่ เยรูซาเล็มจะอาศัยอยู่ได้อย่างปลอดภัย” (ศคย. 14:4, 10, 11)

เมื่อพระเยซูทรงย่างพระบาทลงบนภูเขาเมกอกเทศ มันจะ “แยกออกตรงกลาง” บางคนเสนอแนะว่า แผ่นดินไหวจะทำให้ภูเขานั้นแยกออกเป็นสองซีก แต่ผมไม่เห็นด้วย ผมเชื่อว่าเมื่อพระบาทของพระเยซูแตะ ภูเขานั้น มันก็จะแยกออกเป็นสองซีก เราอ่านว่า “เพราะ ดุเถิด พระเยโฮวาห์เสด็จออกจากสถานของพระองค์ และจะเสด็จลงมา ทรงเหยียบย่ำที่สูงของพิภพ ภูเขาจะละลายไปภายใต้พระองค์ และหุบเขาจะถูกผ่าเหมือนซี ผึ้งหน้าไฟ เหมือนน้ำที่เทลงมาตามที่ชัน” (มีคาห์ 1:3, 4) การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพอันยิ่งใหญ่เหล่านี้จะทำให้แผ่นดินปาเลสไตน์ราบลงและทำให้เกิดที่ว่างสำหรับนครใหม่นั้นและการครอบครองอันเปี่ยมสง่าราศีของ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ซาตานถูกปล่อยตัวออกมาชั่วคราวหนึ่ง:

การพิพากษาโกกและมาโกก; การพิพากษาซาตาน

วิว. 20:7-10:

7 ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะปล่อยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้

8 และมันจะออกไปล่องลวงบรรดาประชาชาติทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก คือโกกและมาโกก ให้คนมา ชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล

9 และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกวิสุทธิชน และเมืองอัน เป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากพระเจ้าออกจากสวรรค์ เผาผลาญคนเหล่านั้น

10 ส่วนพญามารที่ล่องลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในปีไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์ เท็จอยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์

ในข้อ 7 เราเรียนรู้ว่าเมื่อหนึ่งพันปีสิ้นสุดลงแล้ว ซาตานจะถูกปล่อยตัวเป็นอิสระชั่วคราวหนึ่ง และ จะออกไปเพื่อล่องลวงประชาชาติต่างๆซึ่งอยู่ทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก, โกกและมาโกก จุดประสงค์ของมันใน การล่องลวงประชาชาติเหล่านั้นก็เหมือนกับที่มันเป็นมาโดยตลอด ตอนที่มันนำทูตสวรรค์บางคนให้หลงไป มันก็ปรารถนาที่จะโค่นล้มพระเจ้า มันบอกเป็นนัยแก่เอวาวาว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรม โดยรู้ว่าหากเธอกินผลจาก ต้นไม้แห่งความรู้ชั่ว เธอก็จะเป็นเหมือนพระเล็กๆองค์หนึ่ง ซาตานแสดงให้เห็นความอิจฉาในสวนเอเดน มัน กล่าวหาพระเจ้าว่าขี้ริ้ว โดยไม่ยากให้อาตัมและเอวาวามีความรู้ ขณะที่ตลอดเวลานั้นซาตานเองต่างหากที่ อิจฉาพระเจ้า พอสิ้นยุคพันปีนั้น ซาตานก็ออกไปหาประชาชาติต่างๆ โดยล่องลวงหลายล้านคน “จำนวนคน เหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล” ใครเล่าจะกล้ากะประมาณจำนวนของเม็ดทรายข้างทะเล? กองทัพใหญ่ โดดนั้นจะประกอบด้วยผู้คนที่เกิดในช่วงยุคพันปีนั้น อย่าลืมนะว่าชนชาติอิสราเอลและประชาชาติทั้งหลายที่มาผูก มิตรกับนางจะอยู่ในร่างกายธรรมดาของพวกเขาก่อนเวลาหนึ่งพันปีและจะมีหลายล้านคนที่เกิดในช่วงยุคพันปี นั้นที่จะไม่เคยรู้จักการทดลองเลยเพราะว่าซาตานจะอยู่ในแหวนนั้นตลอดหนึ่งพันปีนั้นแห่งการครอบครองของ พระคริสต์

ในข้อ 9 เราเรียนรู้ว่าเมื่อซาตานได้หลอกลวงผู้คนจำนวนมากเหมือนเมื่อดาวิดแห่งทะเลแล้ว พวกเขาจะยกทัพไปตลอดความกว้างแห่งแผ่นดินโลกและมาล้อมค่ายของพวกวิสุทธิชนและกรุงเยรูซาเล็มนครอันเป็นที่รักนั้น เมื่อครั้งนั้นถูกตัดขาดจากความช่วยเหลือภายนอกอย่างสิ้นเชิงแล้วและถูกล้อมรอบด้วยพลทหารหลายล้านนายที่รวมกันเป็นโกลกและมาโกก เมื่อดูเหมือนว่าพวกเขาสิ้นหวังแล้วและนครวิสุทธิชนนั้นจะถูกปลงไฟไปเสียจากพื้นพิภพ การอัศจรรย์หนึ่งที่ยิ่งใหญ่จากพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ก็บังเกิดขึ้น: **“ไฟได้ตกลงมาจากพระเจ้าออกจากสวรรค์ เผาผลาญคนเหล่านั้น!”** อีกครั้งที่พระเจ้าผู้สร้างทรงเป็นใหญ่กว่าผู้ที่ถูกสร้าง จำไว้ว่า “ในเริ่มแรกนั้นพระวาหะทรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาหะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาหะทรงเป็นพระเจ้า ในเริ่มแรกนั้นพระองค์นั้นทรงอยู่กับพระเจ้า...” (ยอห์น 1:1-3) ซาตานไม่ได้ถูกสร้างมาให้เป็นพญามาร มันถูกสร้างมาให้เป็น “ครอบครัวพิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้” มันสมบูรณ์แบบในเรื่องสติปัญญา, สมบูรณ์แบบในเรื่องความงาม, และสมบูรณ์แบบในบรรดาทางทั้งสิ้นของมันตั้งแต่วันที่มันถูกสร้างขึ้นมาจากกระทั้งความชั่วช้าถูกพบในตัวมัน (อสค. 28:14, 15)

ซาตานได้กลายเป็นพญานาค, ผู้หลอกลวง, ตอนที่มันคิดที่จะโค่นล้มพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นใหญ่กว่าและสุดท้ายแล้วทรงทำลายกองทัพใหญ่นั้นที่รวมตัวกันมาต่อสู้กับนครอันเป็นที่รักนั้นและเหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้า มันเป็นความจริงที่ว่า “คำพูดเยาะเย้ยของบรรดาผู้ที่เยาะเย้ยพระองค์ ตกอยู่แก่ข้าพระองค์” (เพลงสดุดี 69:9) และการข่มเหงใดก็ตามที่พุ่งเป้าไปที่เหล่าวิสุทธิชนของพระเจื่อก็พุ่งเป้าไปที่พระเจ้า ในกรณีนี้พระเจ้าทรงต่อสู้ในศึกนั้นโดยแค่ส่งไฟลงมาจากสวรรค์และเผาผลาญคนหลายล้านที่รวมตัวกันมาทำศึกต่อสู้กับนครวิสุทธิและพวกวิสุทธิชนเหล่านั้น

โกลกคือใคร? มาโกกคือใคร? จงตั้งใจศึกษาเอเสเคียล บทที่ 38 และ 39 การอ้างอิงในบทเหล่านี้เป็นการอ้างอิงถึงอำนาจที่เติบโตอย่างรวดเร็วของรัสเซียและลัทธิคอมมิวนิสต์ ชาวรัสเซียที่แท้จริงสืบเชื้อสายมาจากยาเฟท บุตรชายคนหนึ่งของโนอาห์ (ปฐมก. 10:2) เมืองหลวงเหล่านั้นของรัสเซียถูกเอ่ยชื่อในข้อแรกของเอเสเคียล 38: “เมเชค” คือ *มอสโคว์* เมืองหลวงของรัสเซีย และ “ทูบัล” คือเมือง *โทบอลสค์* เมืองสำคัญของไซบีเรีย ตอนที่อ้างอิงถึงโกลกและมาโกก เอเสเคียลกล่าวว่า “เจ้าองค์สำคัญของเมเชคและทูบัล” คำแปลตรงตัวอ่านว่า “เจ้าแห่งรอส, เมเชค, และทูบัล” ดังนั้น รัสเซียจึงถูกระบุตัวตนในพระคัมภีร์ว่าเป็นแผ่นดินนั้น, จักรวรรดิใหญ่โตที่อยู่ทางเหนือ *โกลก* เป็นผู้ปกครอง, ประมุขของจักรวรรดิรัสเซียอันยิ่งใหญ่ เอเสเคียลยังบอกเราเพิ่มเติมอีกเกี่ยวกับเปอร์เซีย, เอธิโอเปีย และประชาชาติอื่นๆอีกมากมายที่มาอยู่ภายใต้การนำของโกลก “เจ้าจะเป็นเหมือนเมฆคลุมแผ่นดิน” (อสค. 38:9)

ในเวลานั้นประเทศอิสราเอลใหม่นั้นจะอยู่โดยปราศจากกำแพง โดยไม่มีดัลหรือประตูรั้วใดๆเลย และมันจะดูเหมือนว่าพวกเขาจะเป็นคู่อริที่พิชิตได้โดยง่าย อิสราเอลกำลังกลายเป็นประชาชาติหนึ่งที่มีที่มั่นที่สุดบนแผ่นดินโลก และตามที่เขียนไว้ในเอเสเคียล 38:10-13 กองทัพใหญ่จากทางเหนือนั้นจะลงมายังอิสราเอลเพื่อปล้นสะดมและทำลาย โกลกจะเป็นซาร์องค์สุดท้ายแห่งรัสเซีย

เมื่อพระเจ้าทรงส่งไฟลงมาจากสวรรค์และเผาผลาญกองทัพนั้นที่อยู่รอบกรุงเยรูซาเล็ม จะไม่มีคนบาปสักคนเดียวหลงเหลืออยู่บนพื้นพิภพ ซาตานเท่านั้นจะถูกเหลือไว้ และพระเจ้าจะทรงจัดการกับมัน การ

พิพากษาของมันถูกกำหนดไว้แล้วในสวนเอเดนในปฐมกาล 3:15 เมื่อพระเจ้าทรงแจ้งแก่ลูซิเฟอร์ว่าเชื้อสายของหญิงนั้นจะบดขยี้หัวของมัน มันคืออำนาจชั่วร้ายสุดท้ายที่จะถูกทำลาย สัตว์ร้ายนั้นและผู้พยากรณ์เท็จอยู่ในบึงไฟนั้นก่อนแล้ว และคราวนี้ย้อนหันเห็นในพระวิญญูญาณว่าจะเกิดอะไรขึ้นจริงๆ: **“ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปบึงไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์”** (วิว. 20:10)

พญามารเป็นสิ่งทรงสร้างตนแรกที่ทำบาป, รายแรกที่ถูกขับออกจากสวรรค์ ความบาปได้ถึงกำเนิดในใจของลูซิเฟอร์ “ผู้ส่องแสงนั้น” สัตว์ร้ายนั้นและผู้พยากรณ์เท็จอยู่ในบึงไฟนั้นแล้ว พวกเขาถูกโยนลงไปในที่นั้นตอนเริ่มต้นของยุคพันปีและยังอยู่ที่นั่นเหมือนเดิมตอนที่ยุคพันปีสิ้นสุดลง หลังจากหนึ่งพันปีแห่งการถูกเผาพวกเขาก็ยังถูกเผาอยู่เหมือนเดิม... ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ถึงถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าในมาระโก 9:49: “ด้วยว่าคนทั้งปวงจะต้องถูกชำระ (หมักเกลือ) ด้วยไฟ” เกลือเป็นเครื่องถนอมรักษาไว้ ในที่นี้ในบึงไฟนั้นคือชายสองคนที่ได้ถูก “ชำระ” (หมักเกลือ) ด้วยไฟ – ไม่ใช่ถูกเผาผลาญ, ไม่ได้มอดไหม้ไป – แต่ถูกเก็บรักษาไว้ในความทรมาน, โดยความทรมาน, **เพื่อที่จะถูกทรมานตลอดไปเป็นนิตย์** ชั่วฉับนิรันดร์อันไม่มีที่สิ้นสุดเลย ไม่ว่าคุณเคยได้ยิน, เคยอ่าน, หรือถูกสอนอะไรมา *นรกก็เป็นสถานที่ๆมีไฟอยู่จริง*, สถานที่แห่งการร้องไห้และการขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน นรกเป็นสถานที่แห่งหนึ่ง “ที่นอนไม่เคยตาย”, สถานที่ๆไฟไม่รู้ดับ, สถานที่แห่ง “ไฟและกำมะถัน”

“พวกมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์” *พวกมันหมายถึงพญามาร, สัตว์ร้ายนั้น, ผู้พยากรณ์เท็จ, และคนทั้งปวงที่ได้ติดตามพวกมัน กลางวันและกลางคืนบ่งบอกว่าการทรมานนั้นไม่มีการหยุดพักเลย... ต่อเนื่อง, ไม่มีที่สิ้นสุด ตลอดไปเป็นนิตย์* บ่งบอกถึงนิรันดร์กาล... การคงอยู่ที่ไม่วันจบสิ้น ไม่ว่าบางนิกายจะสอนอะไร นรกก็ยังเป็นสถานที่แห่งการลงโทษเป็นนิตย์และไม่มีวันสิ้นสุด เพื่อนที่รักครับ ผมขอรับรองคุณว่าหากคุณยังไม่ได้บังเกิดใหม่ กรุณาเตรียมตัวที่จะพบกับพระเจ้า อย่าไปเสี่ยงกับการตื่นขึ้นมาในนรกในบึงไฟและกำมะถันนั้นเลย!

ในที่สุดพญามารก็มาถึงจุดจบของความพยายามของมันในการหลอกลวง, การทำลาย, การทำให้คนตกนรกซึ่งได้เริ่มต้นในสวรรค์ตอนที่มันตัดสินใจที่จะโค่นล้มพระเจ้าและยึดพระที่นั่งนั้น พระเยซูตรัสว่า “เราเห็นซาตานตกจากสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ” นับแต่วันนั้นเป็นต้นมา ซาตานก็เป็นผู้หลอกลวง, ผู้เป็นเหตุให้คนมากมายต้องตกนรก สักวันหนึ่งมันจะถูกเผาในบึงไฟนั้นร่วมกับหลายพันล้านคนที่มันได้นำให้หลงไป มันจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืน มันจะอ่อนวอนขอน้ำสักหยดเพื่อทำให้ลิ้นของมันเย็น มันจะร้องโหยหวนและกรีดร้องและขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน ท่านผู้อ่านที่รัก ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยคุณที่จะไม่ใช้เวลาชั่วฉับนิรันดร์ในนรก

พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้น

วิว. 20:11-15:

11 ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็อันตรธานไปจากพระพักตร์พระองค์ และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศนั้นต่อไปเลย

12 ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกม้วนหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ

13 ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและนรกก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในที่เหล่านั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน

14 แล้วความตายและนรกก็ถูกผลักทิ้งลงไปในปีงไฟ นี่แหละเป็นความตายครั้งที่สอง

15 และผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในปีงไฟ

“ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว...” ในข้อ 12 เราอ่านว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า” มีนิมิตสองเรื่องที่แยกจากกันตรงนี้: นิมิตแรกคือ ยอห์นได้เห็นพระที่นั่งนั้นและองค์พระผู้พิพากษา นิมิตที่สองคือ เขาได้เห็นคนตายและการพิพากษาของพวกเขาที่ถูกดวงออก ในตอนเริ่มต้นของยุคพันปีมีการพิพากษาใหญ่ที่ถูกเทออกให้แก่บรรดาผู้ที่มีชีวิตไปแล้ว คราวนี้พอสิ้นยุคพันปีก็มีการพิพากษาใหญ่อีกหนหนึ่ง ซึ่งเป็นการพิพากษาของพวกเขาคนตาย

พระที่นั่งที่ถูกสถาปนาในมัทธิว 25:31 ไม่ใช่พระที่นั่งใหญ่สีขาวของวิวรณ์ 20:11 อันแรกนั้นถูกสถาปนาก่อนยุคพันปี และคนเหล่านั้นที่ถูกพิพากษาที่นั่นจะเป็นพวกคนที่มีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก – บรรดาประชาชาติแกะและแพะ การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวถูกสถาปนาเพื่อให้ค่าตอบแทนแก่คนชั่วทุกคนที่ตายไปแล้วตามความชั่วของพวกเขา การพิพากษาในมัทธิว 25:31 เกี่ยวข้องกับประชาชาติต่างๆ; การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวเกี่ยวข้องกับบุคคลต่างๆ

เราอ่านในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระที่นั่งใหญ่สามตัว:

1. ใน *สวรค์* (ว. 4:2) ซึ่งจากที่นั่นจักรวาลนี้ถูกปกครอง

2. บน *แผ่นดินโลก* (มธ. 25:31) ประชาชาติเหล่านั้นจะถูกพิพากษาบนแผ่นดินโลกตามการปฏิบัติของพวกเขาที่มีต่อเหล่าผู้ประกาศแห่งอาณาจักรนั้นดังที่ถูกลำเสนอในมัทธิว 25:40-45

3. *พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้น* ซึ่งเป็นที่ๆเหล่าคนชั่วที่ตายไปแล้วจะถูกพิพากษา (ว. 20:11)

นี่จะเป็นการพิพากษาครั้งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีมา หลายสิ่งทำให้มันเป็นเช่นนั้น โดยลักษณะเด่นก็คือ ศักดิ์ศรีขององค์พระผู้พิพากษานั้นเอง ความยิ่งใหญ่ของวาระนั้น, ความมหิมาของฉากเหตุการณ์นั้น, และผลที่ตามมาชั่วนิรันดร์เหล่านั้นที่เกี่ยวข้องล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้การพิพากษานี้เป็นการพิพากษาที่ไม่เคยมีมาก่อนเลยและจะไม่อีกเลยด้วย การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวนี้ไม่เหมือนกับการพิพากษาใดๆที่เคยมีมาก่อน

“พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น...” จงสังเกตว่าคำสรรพนามหนึ่งถูกใช้ตรงนี้ องค์พระผู้พิพากษานั้นไม่ถูกเอ่ยชื่อ แต่เราก็ค้นพบได้ไม่ยากเลยว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด: “พระบิดามีได้ทรงพิพากษาผู้ใด แต่พระองค์ได้ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร” (ยอห์น 5:22) องค์พระผู้พิพากษานั้นหาใช่ใครอื่นไม่ นอกจากพระเยซูคริสต์เจ้าเอง ชาวนาซาเร็ธผู้นั้นที่ถูกรังเกียจ, ถูกเกลียดชังและถูกตรึงที่กางเขนบัดนี้กำลังจะ “พิพากษาคนเป็นและคนตาย” (2 ทธ. 4:1) คนเป็นหมายถึง บรรดาผู้ที่มีชีวิตที่พระองค์ทรงพิพากษาไป

เรียบร้อยแล้ว (มธ. 25:31) ตรงนี้ที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวพระองค์กำลังจะพิพากษาบรรดาผู้ที่ตายไปแล้วในฝ่ายวิญญาน ไขแล้วครับ บุตรมนุษย์, พระเยซูคริสต์เจ้า, ประทับบนพระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้น

“...แผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็หนีไปจากพระพักตร์พระองค์ และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศนั้นต่อไปเลย” กรุณาสังเกตว่า แผ่นดินโลกและฟ้าอากาศหนีไป – ไม่ใช่ “อันตรธานไป” หรือ “หายไป ไม่มีอยู่อีก” หรือ “ถูกทำลายหมดสิ้นไป” ส่วนที่เหลือของพระคำข้อนี้ป้องกันมิให้ผู้ใดตีความพระวจนะแบบไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ โดยกล่าวอย่างชัดแจ้งว่าไม่มีที่อยู่สำหรับพวกมัน พอเอาแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศออกไปแล้ว เวทีก็ถูกจัดเตรียมไว้พร้อมสำหรับฟ้าอากาศใหม่, แผ่นดินโลกใหม่และนครขาวดงมุกดานั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงใหม่หมดของฟ้าอากาศและแผ่นดินโลก สิ่งสารพัดจะถูกสร้างใหม่ (อิสยาห์ 66:22; 2 เปโตร 3:13) ระหว่างการล่องไปของแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศแห่งยุคพันปี และการปรากฏของแผ่นดินโลกใหม่และฟ้าอากาศใหม่ (ไม่ใช่สวรรค์ชั้นที่สามซึ่งเป็นที่ๆพระนิเวศของพระเจ้าอยู่ แต่เป็นฟ้าอากาศที่อยู่เหนือเราเอง ซึ่งเป็นที่ๆบัลลังก์ของซาตานตั้งอยู่ในขณะนี้) พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้นก็ถูกสถาปนาขึ้นและการพิพากษาเหล่านี้ชั่วก็เกิดขึ้นตามมา!

ผมแน่ใจว่าใครบางคนจะถามว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกชนชาติอิสราเอลและคนต่างชาติที่ได้รับความรอดแล้วบนแผ่นดินโลกในยุคพันปีนั้น... เหล่าวิสุทธิชน, บรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้ว พวกเขาอยู่ที่ไหนในระหว่างการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้? พระเจ้าทรงดูแลคนของพระองค์ครับ พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวอะไรเลยตอนนี้และเราก็ไม่กล้าที่จะคาดเดา แต่พระเจ้าทรงสามารถพิทักษ์รักษาบรรดาประชาชาติที่ชอบธรรมและเหล่าวิสุทธิชนจนกว่าแผ่นดินโลกใหม่, ฟ้าอากาศใหม่และนครขาวดงมุกดานั้นมีตัวตนขึ้นมาจริงๆ

การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้นเป็นครั้งสุดท้ายและจะเกี่ยวข้องกับคนชั่วทุกคนเรื่อยไปจนถึงคนชั่วคนสุดท้ายที่อยู่บนแผ่นดินโลกนี้ และจะไม่มีคนชั่วอีกเลยที่จะรุกรานเข้าไปในฟ้าอากาศใหม่, แผ่นดินโลกใหม่ และนครขาวดงมุกดานั้น

ข้อ 12: “ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า...” เหล่าคนตายในที่นี้คือ บรรดาคนที่ตายไปแล้วในฝ่ายวิญญาน พวกคนไม่เชื่อ, คนชั่วทั้งหลาย มีการเป็นขึ้นจากตายของบรรดาผู้ชอบธรรม – การเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกนั้น – ซึ่งเราได้พูดถึงไปแล้ว เราเห็นอย่างชัดเจนว่าการเป็นขึ้นจากตายของผู้ชอบธรรมและการเป็นขึ้นจากตายของคนชั่วจะไม่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน

“...ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่” คำกล่าวนี้ปรากฏบ่อยครั้งในภาคพันธสัญญาเดิม และถูกพบห้าครั้งในวิวรณ์: บทที่ 11:18; 13:16; 19:5; 19:18 และ 20:12

“...ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า!” จงตั้งใจสังเกตให้ดี ๆ – คนเหล่านี้ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่, คนมั่งมีและคนยากจน, คนมีปัญหาและคนไม่มีปัญหา, บรรดาภคัตริย์และชาวไร่ชาวนา, ไม่ได้กำลังยืนอยู่บนแผ่นดินโลก พวกเขาไม่ได้กำลังยืนอยู่บนเมฆก้อนหนึ่ง พวกเขากำลังยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ถูกตรึงอยู่กับที่ของพวกเขาโดยฤทธิ์เดชมหันต์ของพระองค์! ไม่มีที่ให้ซ่อนตัว... ภูเขา, ถ้ำและโขดหินต่างๆได้จากไปแล้ว บรรดาหมู่เมฆ, ชั้นบรรยากาศ, แผ่นดินโลกได้หนีไปแล้ว เหล่าผู้ที่มีความผิดยืนอยู่ต่อพระพักตร์

พระเจ้าโดยไม่มีที่ให้ซ่อนตัว พวกเขาเผชิญหน้ากับพระเจ้า ไม่มีทางหนีและไม่มีที่หลบภัย พวกเขาต้องเผชิญหน้ากับพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น!

ในวิวรณ์ 4:1-4 ยอห์นได้เห็นพระที่นั่งอันหนึ่ง และรอบพระที่นั่งนั้นเขาเห็นรุ่งอันหนึ่ง...สัญลักษณ์แห่งความเมตตา พระเจ้าทรงวางรุ่งไว้ในท้องฟ้าเพื่อรับประกันโนอาห์ว่าแผ่นดินโลกจะไม่ถูกทำลายด้วยน้ำอีกเลย เอเสเคียลก็เห็นรุ่งอันหนึ่งในท้องฟ้าเช่นกัน ในวิวรณ์ 10:1 ทูตสวรรค์องค์นั้นยืนอยู่บนบกและบนทะเลโดยมีรุ่งอันหนึ่งอยู่บนศีรษะของท่าน ในวิวรณ์ 4 เมื่อเหล่าผู้เชื่อถูกรับขึ้นไปเพื่อปรากฏตัวต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์เพื่อรับบำเหน็จสำหรับสิ่งต่างๆที่พวกเขาได้กระทำในกายนี้ ก็มีรุ่งแห่งความเมตตาอันหนึ่ง แต่ตรงนี้ในวิวรณ์ 20:11 เราไม่เห็นรุ่งเลย เราเห็นแต่ความขาวอันเจิดจ้าแห่งความชอบธรรม, ความศักดิ์สิทธิ์และความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ไม่มีความเมตตาแล้ว ความเมตตาหมดสิ้นไปแล้วตลอดกาลสำหรับคนเหล่านั้นที่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้น!

ท่านผู้อ่านที่รัก คุณจะพบกับพระเจ้าที่พระที่นั่งนั้นซึ่งเป็นที่ๆมีรุ่งแห่งความเมตตาไหม? หรือคุณจะพบกับพระองค์ที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้น? คุณเป็นคนเดียวเท่านั้นที่รู้คำตอบสำหรับคำถามนั้น หากคุณได้บังเกิดใหม่แล้ว คุณก็จะพบกับพระองค์ที่พระที่นั่งแห่งความเมตตา หากคุณไม่ได้บังเกิดใหม่ คุณก็จะพบกับพระองค์ที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวอันเจิดจ้าแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์

ข้อ 12 กล่าวต่อไปว่า “...และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกม้วนหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ”

ทุกคนบนแผ่นดินโลกมีชีวิตและประวัติของตนถูกบันทึกไว้ในหนังสือเหล่านั้นแห่งระบบบัญชีอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ทุกความคิด, คำพูดและการกระทำถูกบันทึกไว้หมด ไม่มีสิ่งใดที่ถูกลืม ไม่มีสิ่งใดที่เล็กน้อยเกินกว่าที่จะถูกบันทึกเก็บไว้ในสมุดทะเบียนเหล่านั้นของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เฉพาะเด็กทารกและคนปัญญาอ่อนเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้น หากเด็กคนใดเสียชีวิตไปก่อนที่เขาจะมีอายุถึงเกณฑ์ที่รู้ผิดชอบชั่วดี หรือหากความคิดไม่เคยพัฒนาจนเกินกว่าความคิดของเด็ก พระคุณของพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่รู้ความผิดนั้น แต่สำหรับทุกคนที่รู้ และที่มีอายุถึงเกณฑ์ที่รู้ผิดชอบชั่วดี ทุกการกระทำก็ถูกบันทึกไว้ในหนังสือเหล่านั้นแห่งสวรรค์

กรุณาหมายเหตุ: มันมีบันทึกไว้สองครั้งว่าการพิพากษานี้เป็น “ตามการกระทำของเขาเหล่านั้น” หลายคนถามว่า “หากคนชอบธรรมไปสวรรค์ทันทีหลังจากเสียชีวิต และหากคนชั่วตกนรกทันที แล้วทำไมต้องมีการเป็นขึ้นจากตายและการพิพากษาด้วยล่ะ?” คำตอบนั้นชัดเจนแก่คนทั้งปวงที่ศึกษาและแยกแยะพระวจนะแห่งความจริงนี้อย่างถูกต้อง:

ไม่มีผู้ใดสามารถได้รับบำเหน็จเต็มที่ของตนจนกว่าสิ่งสารพัดจะสำเร็จครบถ้วน คนชอบธรรมตาย แต่จิตวิญญาณกลับไปสู่พระเจ้าผู้ได้ประทานจิตวิญญาณนั้น และหยุดพัก... แต่ “การงานต่างๆของพวกเขานั้นก็ติดตามพวกเขาไป” (วิว. 14:13) ด้วยเหตุนี้ คนชอบธรรมจึงไม่สามารถรับบำเหน็จเต็มที่ของตนได้จนกว่าดวงวิญญาณสุดท้ายได้ต้อนรับหรือปฏิเสธพระเยซูเจ้า ทุกคนที่ถวายทรัพย์, เวลา, คำอธิษฐาน หรือสิ่งใดก็ตามให้แก่การนำวิญญาณสักดวง ก็มีส่วนในบำเหน็จนั้นของการนำวิญญาณดวงนั้น นี่ก็เป็นจริงเช่นกันสำหรับคนชั่ว คนเหล่านั้นที่ตายไปในความบาปก็จะได้รับคำตอบแทนตามขอบเขตแห่งความชั่วของพวกเขา มีบำเหน็จอยู่

หลายระดับในสวรรค์และการลงโทษหลายระดับในนรก ผู้ใดได้รับฝากไว้มาก จะทรงเรียกเอาจากผู้นั้นมาก คนทั้งหลายที่รู้ว่าจะต้องทำดี แต่ก็มีได้กระทำ จะถูกเขียนมาก คนทั้งหลายที่ไม่รู้ และกระทำสิ่งต่างๆที่ตนสมควรถูกเขียน ก็จะถูกเขียนน้อย พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ยุติธรรม และคุณเชื่อใจได้เลยว่าฮิตเลอร์, มุสโสลินี, สตาลิน, ปีลาต, เฮโรดและคนแบบพวกเขาจะทนทุกข์ในการลงโทษที่หนักกว่าเด็กหนุ่มวัยรุ่นคนหนึ่งที่ถูกเลี้ยงดูมาในบ้านของคนชายเถื่อนและไม่เคยถูกสอนเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ พระเจ้าจะประทานความยุติธรรมให้แก่มนุษย์ทุกคนที่เคยมีชีวิตและตายไปแล้ว คนชอบธรรมจะได้รับตามที่พวกเขาสมควรได้รับ... แต่ละคนจะได้รับบำเหน็จของเขาหรือของเธอ – ไม่มากไป ไม่น้อยไป นี่ก็เป็นจริงเช่นกันเกี่ยวกับคนชั่ว คนบาปแต่ละคนจะได้รับค่าตอบแทนของเขาหรือของเธอตามขอบเขตแห่งความชั่วของตน

กรุณาสังเกตว่า “หนังสือต่างๆ (พหุพจน์) ก็เปิดออก” หนังสือเหล่านี้บันทึกการกระทำต่างๆของเหล่าคนชั่ว... ความคิด, คำพูดและการกระทำ และจากนั้นหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออก – หนังสือแห่งชีวิต พวกเขาคนตายไม่ได้ถูกพิพากษาจากหนังสือแห่งชีวิต แต่ถูกพิพากษา “ตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ” อ่านลูกา 12:47, 48; 1 โครินธ์ 3:11-15; 2 โครินธ์ 5:10

ในข้อ 13 เราอ่านว่า “ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและนรกก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในที่เหล่านั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน”

โดย “ความตาย” เราจะต้องเข้าใจว่า *หลุมศพ* จะส่งคืนศพเหล่านั้น และแน่นอนว่า ทะเลจะส่งคืนศพเหล่านั้นที่ถูกฝังไว้ที่ทะเล โดย “นรก” เราเข้าใจว่าช่องแบ่งนั้นของยมโลก (ฮาเดส) ซึ่งเป็นที่ๆดวงวิญญาณเหล่านั้นของคนชั่วที่ตายไปแล้วจะคงอยู่ต่อไปจนกว่าจะถึงการเป็นขึ้นจากตายของคนชั่วจะส่งคืนคนตายมาให้ จากนั้นทั้งความตายและนรกจะถูกโยนลงไปในบึงไฟนั้น ความตายและความบาปจะไม่ถูกพบในแผ่นดินโลกใหม่เลย

ขอให้ผมชี้ให้เห็นตรงนี้เลยว่าวิญญาณของคนชั่วทุกคนจะตกนรกทันทีที่พวกเขาตาย นรก (ฮาเดส) ซึ่งตั้งอยู่ในใจกลางของแผ่นดินโลก (วิว. 9:1) คือ คุกแห่งหนึ่งที่คุมขังเหล่าวิญญาณของคนชั่วจนกว่าสิ่งสารพัดจะสำเร็จครบถ้วนและนิรันดร์กาลเริ่มต้น พอถึงตอนนั้น นรกเองก็จะถูกโยนลงไปในบึงไฟนั้น ซึ่งเป็นที่อยู่ชั่วนิรันดร์ของเหล่าวิญญาณของคนชั่ว

ณ พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้นเหล่าคนชั่วจะไม่ถูกพิพากษาเพื่อดูว่าพวกเขามีสิทธิ์ได้รับชีวิตนิรันดร์หรือไม่ เรื่องนั้นถูกตัดสินชี้ขาดไปแล้ว ณ ที่นี้พวกเขาจะถูกพิพากษาเพื่อตัดสินระดับของการที่พวกเขาจะถูกลงโทษ

พวกทูตสวรรค์ที่ทำบาปจะถูกพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวนี้ ขณะนี้พวกเขาถูก “จองจำไว้ด้วยโซ่ตรวนอันเป็นนิรันดร์ ชังไว้ในที่มีตจนกว่าจะถึงการพิพากษาในวันสำคัญนั้น” (ยูดาส 6) เมื่อพวกเขาเองก็จะถูกโยนลงไปในบึงไฟนั้นที่ไหม้ด้วยไฟและกำมะถันเช่นกัน

ในข้อ 13 ความตายและนรกจะถูกโยนลงไปในบึงไฟนั้น และนี่คือความตายครั้งที่สอง เปาโลบอกเราใน 1 โครินธ์ 15:26 ว่าความตายคือศัตรูตัวสุดท้ายที่จะถูกทำลาย ความตายเองจะถูกโยนลงไปในบึงไฟนั้นและจะไม่มีชีวิตอีกเลยหลังจากการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้น จะไม่มีผู้ใดตายในสวรรค์หรือในแผ่นดินโลก

“ความตายครั้งที่สอง” และ “บึงไฟ” เป็นคำที่มีความหมายคล้ายกัน (วิว. 20:14) ทั้งสองคำนี้ถูกใช้เพื่อพรรณนาถึงสถานะชั่วนิรันดร์ของคนชั่ว ความตายครั้งที่สองไม่ใช่การดับสูญของดวงวิญญาณ วิวรรณ์ 19:20 เทียบกับวิวรรณ์ 20:10 พิสูจน์เรื่องนี้ หลังจากหนึ่งพันปีในบึงไฟนั้น สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จก็ยังถูกเผาอยู่โดยไม่ถูกทำลาย! พวกเขาถูกเผาตลอดไปเป็นนิรันดร์... ตลอดทุกยุคสมัย ตลอดชั่วนิรันดร์ที่ไม่มีวันจบสิ้นเลย

ข้อ 12 ถึง 15 รับประกันเราว่าจะไม่มีการผิดพลาดใดๆเลย ณ การพิพากษานั้น หนังสือเหล่านั้นอยู่ที่นั่น, หนังสือแห่งชีวิตอยู่ที่นั่น, บันทึกลงเหล่านั้นอยู่ที่นั่นหมด และทุกคนจะถูกพิพากษาตามที่มีจารึกไว้ในบันทึกนั้นๆ ทุกคนที่ไม่ถูกพบอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตจะถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันนั้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ จะไม่มีการโต้แย้งที่การพิพากษานั้น; บันทึกจะกล่าวไว้หมด เปาโลจะกล่าวว่า “ถึงแม้ทุกคนจะพุดมุสาก็ขอให้พระเจ้าทรงสัตย์จริงเถิด” (โรม 3:4) บันทึกของพระเจ้าไม่มีทางโกหกได้ พระองค์ทรงทราบรายละเอียดปลีกย่อยทุกอย่างในชีวิตของเรา และรายละเอียดเหล่านั้นก็มีบันทึกไว้หมดแล้ว หนทางเดียวที่จะไม่ให้พวกมันถูกเปิดเผยออกมาในการพิพากษานั้นก็คือ การให้พวกมันถูกปกคลุมโดยพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระเยซูไปตก บาปทั้งหลายของคุณถูกปกคลุมโดยพระโลหิตนั้นแล้วหรือยัง ท่านผู้อ่านที่รัก? หากยัง ขอพระเจ้าทรงโปรดให้คุณกำมัศจรรย์เสียตอนนี้และยอมจำนนหมดทั้งหัวใจและไม่เก็บงำไว้ให้แก่พระเยซูไปตกของพระเจ้าเถิดครับ ขอพระเจ้าทรงโปรดเมตตาที่จะไม่มีใครสักคนที่อ่านข้อความเหล่านี้จะต้องยืนอยู่หน้าการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวนั้นเลย! ขอให้คุณรับการชำระล้างให้ขาวสะอาดในพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระเยซู และอยู่ในคนกลุ่มนั้นด้วยเถิดเมื่อเจ้าสาวนั้นถูกรับขึ้นไปเพื่อพบกับพระเยซูในฟ้าอากาศ

วิจารณ์ – บทที่ยี่สิบเอ็ด

1 ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว

2 ข้าพเจ้า คือยอห์น ได้เห็นเมืองบริสุทธิ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้าและจากสวรรค์ กรุงนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี

3 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า “ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา

4 พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความเศร้าครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว”

5 พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า “ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่” และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิด เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์จริงและสัตย์ซื่อ”

6 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “สำเร็จแล้ว เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย

7 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งสารพัดเป็นมรดก และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา

8 แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าสะอิดสะเอียน ฆาตกร คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พุดมุสาผู้นั้น จะได้รับส่วนของตนในบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน นั่นคือความตายครั้งที่สอง”

9 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบรรดาทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบ อันเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ด ประการนั้น ได้มาพุดกับข้าพเจ้าว่า “เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก”

10 ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญูญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นเมืองใหญ่นั้น คือกรุงเยรูซาเล็มอันบริสุทธิ ซึ่งกำลังลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า

11 เมืองนั้นประกอบด้วยสง่าราศีของพระเจ้า ไสสว่างดุจพลอยมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับพลอยหยกอันสุกใสเหมือนแก้วผลึก

12 เมืองนั้นมีกำแพงสูงใหญ่ มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูมีทูตสวรรค์สิบสององค์ และที่ประตูนั้นจารึกเป็นชื่อตระกูลของชนชาติอิสราเอลสิบสองตระกูล

13 ทางด้านตะวันออกมีสามประตู ทางด้านเหนือมีสามประตู ทางด้านใต้มีสามประตู ทางด้านตะวันตกมีสามประตู

14 และกำแพงเมืองนั้นมีฐานสิบสองฐาน และที่ฐานนั้นจารึกชื่ออัครทูตสิบสองคนของพระเมษโปดก

15 ทูตสวรรค์องค์ที่พุดกับข้าพเจ้านั้น ถือไม้วัดทองคำเพื่อจะวัดเมือง และวัดประตูและกำแพงของเมืองนั้น

- 16 เมืองนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างยาวเท่ากันและท่านเอาไม้วัดเมืองนั้น ได้สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร กว้างยาวและสูงเท่ากัน
- 17 ท่านวัดกำแพงเมืองนั้น ได้เจ็ดสิบสองเมตร ตามมาตรวัดของมนุษย์ ซึ่งคือมาตรวัดของทูตสวรรค์ องค์นั้น
- 18 กำแพงเมืองนั้นก่อด้วยพลอยหยก และเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ สุกใสดุจแก้ว
- 19 ฐานของกำแพงเมืองนั้นประดับด้วยเพชรพลอยทุกชนิด ฐานที่หนึ่งเป็นพลอยหยก ที่สองไพฑูรย์ ที่สามหินควีตซ์โปร่งแสง ที่สี่มรกต
- 20 ที่ห้าโกเมน ที่หกทับทิม ที่เจ็ดเพชรสีเขียว ที่แปดพลอยเขียว ที่เก้าบุษราคัม ที่สิบหยก ที่สิบเอ็ดพลอยสีแดง ที่สิบสองเป็นพลอยสีม่วง
- 21 ประตูทั้งสิบสองประตุนั้นเป็นไข่มุกสิบสองเม็ด ประตูละเม็ด และถนนในเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ ไสรวางกับแก้ว
- 22 ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในเมืองนั้นเลย เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมษโปดกทรงเป็นพระวิหารในเมืองนั้น
- 23 เมืองนั้นไม่ต้องการแสงของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะแสงรุ่งราศีของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของเมืองนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็นความสว่างของเมืองนั้น
- 24 บรรดาประชาชาติที่รอดแล้วจะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่างของเมืองนั้น และบรรดากษัตริย์ในแผ่นดินโลกจะนำสง่าราศีและเกียรติของตนเข้ามาในเมืองนั้น
- 25 ประตูเมืองทุกประตูจะไม่ปิดเลยในเวลากลางวัน ด้วยว่าจะไม่มีเวลากลางคืนในเมืองนั้นเลย
- 26 และคนทั้งหลายจะนำสง่าราศีและเกียรติของบรรดาประชาชาติเข้ามาในเมืองนั้น
- 27 สิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือผู้ใดก็ตามที่กระทำการที่น่าสะอิดสะเอียน หรือพุดมูสาจะเข้าไปในเมืองไม่ได้เลย เว้นแต่เฉพาะคนที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้

เจ็ดสิ่งใหม่

ในวิวรณ์ 21 และบางส่วนของ 22 เราจะพบเจ็ดสิ่งใหม่:

1. ฟ้าอากาศใหม่
2. แผ่นดินโลกใหม่
3. ผู้คนใหม่ๆ
4. มเหสีของพระเมษโปดก, กรุงเยรูซาเล็มใหม่
5. พระวิหารหลังใหม่
6. ความสว่างใหม่
7. อุทยานสวรรค์ใหม่และแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิต

วิวรณ์ 21 ขึ้นต้นด้วย “ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่” ยอห์นอยากให้เราทราบแน่นอนว่าเขารู้ว่าเขากำลังพูดถึงเรื่องอะไรอยู่ เขาได้เห็นมัน, เขาอยู่ที่นั่น, เขาเป็นประจักษ์พยานถึงมัน คำนั้นเป็นเอกพจน์ –

ท้องฟ้า ในปฐมกาล 1:1 เราอ่านว่า “ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้า (เอกพจน์)” ขณะนี้มีฟ้าสวรรค์อยู่สามชั้น: ฟ้าชั้นบรรยากาศ, ฟ้าชั้นดวงดาวต่างๆ, และฟ้าชั้นสาม ซึ่งเป็นพระนิเวศของพระเจ้า (2 คร. 12:1-3) พระนิเวศของพระเจ้าจะไม่ถูกสร้างใหม่ มันคือฟ้าชั้นบรรยากาศที่จะถูกสร้างใหม่ พญามารมีอาณาจักรของมันอยู่ในฟ้าชั้นที่อยู่เหนือเราซึ่งเป็นที่ๆบรรยากาศอยู่; ฟ้าอากาศเต็มไปด้วยพวกผีปีศาจ ทั้งฟ้าและแผ่นดินโลกจะถูกสร้างใหม่และจะถูกปรับให้เข้ากับสิ่งทรงสร้างใหม่ๆที่จะอาศัยอยู่ในพวกมัน สวรรค์แห่งชั้นฟ้าต่างๆ ซึ่งเป็นที่ประทับของพระเจ้า จะไม่เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงใดๆเลย พระนิเวศของเจ้านั้นบริสุทธิ์, ไม่แปดเปื้อนและไม่ได้รั่วรอยใดๆจากความบาปเลย ทั้งความชั่วร้ายและศัตรูจะไม่มีวันได้รุกรานเข้าไปในฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ของพระเจ้า ความชอบธรรมจะอาศัยอยู่ในนั้น – ไม่ใช่ครอบครอง เหมือนในยุคพันปี (อ่านอิสยาห์ 66:22; 2 เปโตร 3:13)

ส่วนท้ายของข้อ 1 บอกเราว่า “...ท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว” คำกล่าวนี้อ้างอิงไปยังวิวรณ์ 20:11: “...แผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็หนีไปจากพระพักตร์พระองค์” การละลายนี้ (ไม่ใช่การดับสูญอย่างสิ้นเชิง) จะเกิดขึ้นผ่านทางกระบวนการทำให้ละลายด้วยไฟ (2 ปด. 3:10) โลกและบรรดาการงานจะถูกเผาไหม้, โลกธาตุจะลุกเป็นไฟ, อากาศจะระเบิดออก เมื่อฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่เริ่มมีตัวตนขึ้นมา ก็จะไม่มีทะเลอีกต่อไป, ไม่มีมหาสมุทรใหญ่ๆอีกต่อไป – ที่อยู่ไม่สุข, ชอบทำลาย, ไม่เคยสงบหรือหยุดนิ่งเลย สี่อกลางที่คอยแยกทวีปต่างๆนี้มีความจำเป็นต่อทั้งชีวิตสัตว์และพืชในตอนนี้ แต่ทะเลจะไม่เป็นสิ่งที่ต้องการแล้วในเศรษฐกิจใหม่อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ในช่วงยุคพันปีทะเลจะยังมีอยู่... เราอ่านเกี่ยวกับประชาชาติต่างๆ, แม่น้ำสายต่างๆ, ทะเลต่างๆ; แต่ในยุคนิรันดร์นั้นทะเลจะไม่เป็นที่ต้องการแล้ว การเอาทะเลออกไปจะทำให้เกิดพื้นผิวบนบกอันใหญ่โตมหาศาล จะมีหมู่ชนจำนวนมากมายมหาศาลที่เป็นคนต่างชาติและชนชาติอิสราเอลที่จะอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกใหม่นั้น

ข้อ 2: “ข้าพเจ้า คือยอห์น ได้เห็นเมืองบริสุทธิ์ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้าและจากสวรรค์ กรุงนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี” ยอห์นกล่าวอีกครั้งว่า “ข้าพเจ้าได้เห็น” ซึ่งรับประกันเราว่าเขาอยู่ที่นั่นและเขารู้แน่ว่าเขากำลังเขียนเกี่ยวกับเรื่องอะไรอยู่

ฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ที่ยอห์นได้เห็นนั้นไม่ถูกพรรณนา อย่างไรก็ตาม นครชาวดูมูกูดานันถูกพรรณนาอย่างละเอียด ไม่มีข้อสงสัยในความคิดของผมเลยว่าแผ่นดินโลกนั้นจะเป็นสถานที่ๆใหญ่โตมหาศาล – ส่วนขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยดอกไม้, ต้นไม้ใบหญ้าต่างๆและทุกสิ่งๆที่พระเจ้าองค์นิรันดร์จะสามารถจัดหาให้ได้ เพื่อให้ชีวิตสมบูรณ์ครบถ้วนและบริบูรณ์ แผ่นดินโลกใหม่นั้นจะเป็นอุทยานสวรรค์ขนาดยักษ์ (คำว่า paradise มีความหมายว่า “สวนแห่งความเพลิดเพลินต่างๆ”) พระเจ้าไม่ทรงมีความชื่นชมยินดีในความตายของคนชั่ว; มันไม่ใช่พระประสงค์ของพระองค์ที่มนุษย์จะต้องทนทุกข์ พระองค์ทรงมีความชื่นชมยินดียิ่งนักในการอวยพรประชากรของพระองค์ และไม่มีสิ่งดีใดๆที่พระองค์จะทรงหวังไว้จากคนทั้งหลายที่รักพระองค์, ประณินบัติพระองค์และดำเนินกับพระองค์

คำว่า “เมืองบริสุทธ์” ปรากฏสามครั้งในวิวรณ์: บทที่ 11:2; 21:2; 22:19 ครั้งแรกนั้นมันหมายถึง เมืองจริงๆที่จะอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ในช่วงวิกฤติที่จะมานั้น อีกสองครั้งที่เหลือหมายถึง นครบริสุทธ์นั้นหลังจาก คีทแห่งโกกและมาโกก

คริสตจักรถูกเรียกว่าเป็น “กรุงเยรูซาเล็มใหม่ เมืองบริสุทธ์นั้น” (อ่านวิวรณ์ 3:12) ในภาคพันธสัญญา ใหม่มีอยู่สามเยรูซาเล็ม: กรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ (ฮบ. 12:22), กรุงเยรูซาเล็มบนแผ่นดินโลก (วว. 11:2) และกรุงเยรูซาเล็มใหม่ “เมืองบริสุทธ์นั้น” (วว. 21:2-10) คำว่า “กรุงเยรูซาเล็มใหม่” ตรงกันข้ามกับกรุง เยรูซาเล็มจริงๆในปาเลสไตน์ ซึ่งได้มีบทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์ของโลก คำว่า “ใหม่” ถูกใช้สามครั้ง: ฟ้า ใหม่, แผ่นดินโลกใหม่, กรุงเยรูซาเล็มใหม่

ยอห์นเห็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ลงมาจากพระเจ้าโดยออกมาจากสวรรค์ พระเยซูทรงบอกพวกสาวก (ยอห์น 14:1 เป็นต้นไป) ว่า “เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย และถ้าเราไป... เราจะกลับมาอีกกับ ท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย” พระเยซูเสด็จกลับขึ้นไปหาพระบิดา (กิจการ 1:10, 11) และเป็นเวลา 1900 ปีแล้วที่พระองค์กำลังจัดเตรียมบ้าน (กรุงเยรูซาเล็มใหม่, นครชาวดุจ มุกดานั้น) ไว้สำหรับเจ้าสาวของพระองค์

คำๆเดียวในแผ่นดินโลกที่สวรรค์รู้จักที่จะทำให้เราเข้าใจถึงความเจิดจรัส, ความงดงามและความยิ่งใหญ่ของกรุงนั้น ถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธ์เพื่อบอกแก่เราว่ากรุงนั้นมีลักษณะ “เหมือนอย่าง” สิ่งใดเมื่อ เปรียบเทียบกับแผ่นดินโลก:

“กรุงนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี” มีคำคุณศัพท์ไม่พอในทุก ภาษาของทั้งโลกที่จะพรรณนาถึงความยิ่งใหญ่ของกรุงนั้นที่ยอห์นได้เห็นลงมาจากพระเจ้าโดยออกมาจาก สวรรค์! เราทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วจะได้อยู่ในกรุงนั้นในเวลาอีกไม่ช้านาน

ยอห์นได้เห็นกรุงนั้น “เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้าและจากสวรรค์” เขาไม่ได้กล่าว – หรือบอกเป็นนัย — ว่ามันลงมาตั้งอยู่บนพื้นผิวของแผ่นดินโลก ผมมีความเชื่อที่ว่ากรุงบริสุทธ์นั้นจะถูกแขวนอยู่ระหว่างสวรรค์ และแผ่นดินโลก และผมจะชี้ให้เห็นในภายหลังถึงเหตุผลต่างๆว่าทำไมผมถึงเชื่อเช่นนี้

ใช่แล้วครับ นครชาวดุจมุกดานั้นจะเป็นเมืองๆหนึ่งจริงๆ – ไม่ใช่เมืองที่ลึกลับหรือเป็นฝ่ายวิญญาณ เราจะได้เข้าอยู่ในกรุงฯหนึ่งจริงๆ

ในข้อ 1 และ 2 เราเห็นสองสิ่งจากเจ็ดสิ่งใหม่นั้น: ฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ในข้อ 3 เราเห็นสิ่งใหม่ ลำดับที่สาม:

“ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า “ดูเถิด พลัปลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะ ทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้า ของเขา” คำว่า “ดูเถิด” บอกเป็นนัยว่าเราควรให้ความสนใจอย่างใกล้ชิดต่อข้อเท็จจริงอันน่าอัศจรรย์นี้ที่ว่า พลัปลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระเจ้าทรงเสด็จเยี่ยมอาดัมและเอวาในสวนเอเดน, พระองค์ทรง ดำเนินในสวนนั้นในช่วงเย็นของวันและพูดคุยกับอาดัม พระเจ้าได้ทรงปรากฏแก่พวกอัครบิดรแห่งอิสราเอล พระองค์ทรงสถิตอยู่ในความมืดในส่วนที่ไม่ปรากฏแก่ตาและส่วนที่อยู่ข้างในสุดของพลัปลาแห่งสมัยโบราณ

พระเจ้าทรงอยู่ในพระคริสต์ในสมัยที่พระองค์ทรงรับสภาพกายมนุษย์ (2 คร. 5:19) และพระองค์ประทับอยู่ใน คริสตจักรวันนี้โดยพระวิญญาณของพระองค์; แต่การประทับอยู่ด้วยจริงๆของพระเจ้ากับสิ่งทรงสร้างทั้งหลาย ของพระองค์บนแผ่นดินโลกใหม่นั้นจะเกิดขึ้นเมื่อฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมล่องพ้นไปแล้วและฟ้าใหม่และ แผ่นดินโลกใหม่เริ่มมีตัวตนขึ้นมา

ในข้อ 3 เราพบความสำเร็จจริงที่ว่า “บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้เห็น พระเจ้า” (มธ. 5:8) ใน 2 โครินธ์ 6:16 เราอ่านว่า “พระเจ้าตรัสไว้ว่า ‘เราจะอยู่ในเขาทั้งหลาย และจะดำเนิน ในหมู่พวกเขา และเราจะเป็พระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา’”

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชากรใหม่เหล่านั้นที่จะอาศัยอยู่ในแผ่นดินโลกใหม่ ประการแรก พลัปลลา ของพระเจ้าจะอยู่กับพวกเขา ประการที่สองพระเจ้าทรงตั้งพลัปลลาอยู่กับพวกเขา – พระองค์ทรงย้ายเข้าๆ ออกๆ; พระองค์จะทรงเคลื่อนย้ายไปด้วยกับกับพวกเขาบนแผ่นดินโลกนี้ และแน่นอนว่า พวกเขาจะไม่ถูก จำกัดให้อยู่แต่บนพื้นผิวของแผ่นดินโลก เราจะเรียนรู้ในภายหลังว่าพวกเขาจะเข้าไปข้างในนครขาวดูมุกดา นั้นได้ ประการที่สาม ประชากรใหม่เหล่านี้เป็น*ประชากรของพระเจ้า* ประการที่สี่ พระเจ้าเอง – ไม่มีคนกลาง – แค “พระเจ้ากับพวกเขา” ประการที่ห้า พระเจ้าจะทรงอยู่กับพวกเขา*ตลอดไปเป็นนิรันดร์* นี่จะเป็นความสัมพันธ์ที่ถาวร, ไม่เปลี่ยนแปลงระหว่างพระเจ้าและประชากรของพระองค์

ในข้อ 4 “พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว” พระคำข้อนี้ไม่เกี่ยวข้องกับอะไร เลยกับคริสตจักรและพระเมษโปดกของพระเจ้า นี่ไม่ใช่พระเยซูเจ้า แต่เป็นพระเยโฮวาห์ที่ทรงเช็ดน้ำตาจาก ดวงตาของคนเหล่านี้ นี่ไม่ใช่คริสตจักร แต่เป็นประชากรใหม่กลุ่มหนึ่งที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกของพระเจ้า ประชากรแห่งแผ่นดินโลกใหม่นี้ถูกรับประกันว่าพระเจ้า “จะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆหยดจากตาของเขา” จะไม่มี ความตายอีกต่อไปในที่ๆพระเจ้าสถิตอยู่ ผู้คนบนแผ่นดินโลกใหม่นั้นจะไม่รู้จักความโศกเศร้าอีกต่อไปเลย ไม่มี การร้องไห้, การร่ำไห้หรือการคร่ำครวญอีกต่อไป จะไม่มีความเจ็บปวดอีกต่อไป, ไม่มีความทุกข์ระทมอีกต่อไป เพราะว่า “สิ่งเก่าๆได้ผ่านพ้นไปแล้ว” พระเจ้าได้ทรงนำจุดจบมาสู่การแข่งสابقนั้นที่ความบาปได้นำมาสู่มนุษย์ แล้ว จะไม่มีการแข่งสابقและไม่มีความบาปในแผ่นดินโลกใหม่นั้น และความบาปเป็นต้นเหตุของความโศกเศร้า ทั้งปวง, ความปวดร้าวใจ, ความทุกข์ระทม, น้ำตา, ความเจ็บปวดและความตาย พระเจ้าจะทรงจัดการไม่ไห้ ความบาปได้รุกรานเข้ามาในแผ่นดินโลกใหม่นั้น และข้อ 5 ก็อธิบายว่าเพราะอะไร:

“พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า “ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่” และพระองค์ตรัสกับ ข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิด เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์จริงและสัตย์ซื่อ””

พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นตรัสว่า “ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่” พระเยโฮวาห์กำลัง ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์, พระที่นั่งแห่งฤทธานูภาพทั้งสิ้น, พระที่นั่งแห่งอำนาจครอบครองเด็ดขาด สูงสุด; และขณะประทับบนพระที่นั่งนั้น พระเจ้าก็ทรงประกาศพระประสงค์ของพระองค์: “... สิ่งสารพัดขึ้น ใหม่” พระเจ้าจะไม่ทรงซ่อมแซมระบบเก่า; พระองค์จะไม่ทรงปรับปรุงระบบเก่านั้น; พระองค์จะทรงสร้างสิ่ง สารพัดขึ้นใหม่หมด สิ่งทรงสร้างทั้งหมด, สถานะนิรันดร์ทั้งหมด, ไม่ว่าจะเป็นผู้คน, สิ่งต่างๆ, หรืออะไรก็ตาม,

จะถูกสร้างใหม่ พระเจ้าเองทรงบัญชาโยห์นให้เขียน ในวิวรณ์ 19:9 ทูตสวรรค์องค์นั้นได้บัญชาโยห์นให้เขียน แต่ตรงนี้พระเยโฮวาห์เองทรงบัญชาเขา

พระเจ้าทรงบัญชาโยห์นให้เขียนอะไร? “**ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่**” จากนั้นพระเจ้าตรัสว่า “เอเมน!” แก่คำกล่าวนั้นโดยตรัสว่า “เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์จริงและสัตย์ซื่อ” พระเจ้าทรงต้องการให้เราตั้งใจฟังให้ดี นี่ไม่ใช่แค่พระสัญญาหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นคำประกาศของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดที่ทรงโกหกไม่ได้ จะไม่มีร่องรอยของระบบเก่านั้นหลงเหลืออยู่อีกเลย รายละเอียดปลีกย่อยทุกอย่างของสิ่งสารพัดจะเป็นของใหม่

ข้อ 6: “พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “สำเร็จแล้ว เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย”

คำว่า “สำเร็จแล้ว” มีความหมายเพียงแค่ว่ามันเป็นข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งที่ได้ขีดขาดแล้ว โยห์นได้เห็นมันในพระวิวรณ์แต่มันก็เป็นของจริงสำหรับเขาราวกับว่าเขากำลังอยู่ในช่วงขณะนั้นเมื่อสิ่งสารพัดจะถูกสร้างใหม่ พระเจ้าตรัสมันแล้ว – และสิ่งที่พระเจ้าทรงประกาศก็จะเกิดขึ้นจริงอย่างแน่นอน “ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่...สำเร็จแล้ว!” เป็นอันจบข่าว

ความยิ่งใหญ่ของผู้พูดนี้ถูกชี้ให้เห็น: “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน” อัลฟาและโอเมกาคือ อักษรตัวแรกและตัวสุดท้ายในพยัญชนะกรีก “ปฐมและอวสาน” บอกเราว่าคำพยานทั้งหมดบนแผ่นดินโลกได้เริ่มต้นพร้อมกับพระเยโฮวาห์และจะสิ้นสุดลงในสง่าราศีของพระองค์ สิ่งทรงสร้างทั้งหมด, พระสัญญาทั้งหมด, การคาดการณ์ทั้งหมด, คำพยากรณ์ทั้งหมด, ความรักทั้งหมด, คำพยานทั้งหมด, พระคุณ, ความรอด และความเมตตาล้วนมีแหล่งที่มาของพวกมันอยู่ในพระเยโฮวาห์ และการสำเร็จจริงของพวกมันก็อยู่ในพระองค์ เมื่อพระเจ้าทรงเกี่ยวข้องกับมัน มันก็ไม่มีวันล้มเหลวได้ ในสายตาของมนุษย์มันอาจดูเหมือนเป็นความล้มเหลวอย่างหนึ่ง แต่กับพระเจ้าแล้วมันไม่ใช่เลย พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยชัยชนะในตอนจบ

ใครก็ตามที่กระหายก็สามารถดื่มได้ที่น้ำพุแห่งชีวิต น้ำพุนี้คือพระเจ้า, น้ำนั้นถูกสัญญาให้แก่คนทั้งปวงที่กระหาย น้ำแห่งชีวิตเป็นของประทานของพระเจ้าที่ให้เปล่า – จะซื้อมันก็ไม่ได้ เงินพูดไม่ได้ที่พระที่นั่งของพระเจ้า ของประทานอันดีทุกอย่างมาจากพระเจ้าและเป็นของที่ให้เปล่า (อิสยาห์ 55:1; ยากอบ 1:17)

ข้อ 7: “ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งสารพัดเป็นมรดก และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา” ตรงนี้เรามีพระสัญญาข้อหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ ทุกคนที่เป็นผู้มีชัยชนะจะได้รับ “สิ่งสารพัด” เป็นมรดก เขาจะไม่เพียงได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดกเท่านั้น แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีชัยชนะนั้นและพระเจาก็เป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมากๆ – ความสัมพันธ์ของบุตรคนหนึ่งที่มีต่อพระบิดา สำหรับผู้มีชัยชนะคนนั้นพระเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้า แต่ผู้มีชัยชนะคนนั้นจะเป็นบุตรของพระเจ้า และแน่นอนว่าพระเจ้าทรงรักในแบบที่ไม่มีผู้ใดจะเข้าใจได้ เราจะไม่มีวันรู้จักความครบบริบูรณ์แห่งความรักของพระเจ้าได้จนกว่าเรามีกายที่ ได้รับสง่าราศีแล้ว เมื่อนั้นเราก็จะเข้าใจได้ ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยผมให้เป็นผู้มีชัยชนะด้วยเถิด ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยคุณด้วย คริสเตียนที่รักเอ๋ย ที่จะเป็นนายแห่งอวัยวะต่างๆแห่งร่างกายของคุณและที่จะถวายตัวคุณเองแก่พระเจ้า เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต บริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของเราทั้งหลายต่อ

พระองค์ผู้ทรงรักเราอย่างเหลือล้นจนพระองค์ได้ประทานพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์เพื่อที่เราทั้งหลายจะกลายเป็นบุตรของพระเจ้า และโดยทางพระคุณและฤทธิ์เดชของพระองค์จะกลายเป็นผู้มีชัยชนะ

ข้อ 8: “แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าสะอิดสะเอียน ฆาตกร คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พดุมุสนั้น จะได้รับส่วนของตนในบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน นั่นคือความตายครั้งที่สอง”

ในการประชุมต่างๆของมฤตยูเทศนาคำเทศนาหนึ่งโดยใช้พระคำข้อนี้เป็นข้อหลัก หัวข้อของผมคือ: **เพื่อนบ้านประตูล้างถัดไปของคุณอยู่ในนรก** ขอให้ผมให้โครงเรื่องย่อๆของคำเทศนานี้แก่คุณ: คงไม่มีใครจะซื้อที่ดินแปลงหนึ่งเพื่อสร้างบ้านของตนโดยที่ไม่สำรวจดูละแวกนั้นเสียก่อน สามิที่รู้จักคิด, ที่วางแผนจะสร้างครอบครัว, คงไม่ซื้อที่ดินแปลงหนึ่งบนถนนที่มีพวกคนเลวอาศัยอยู่, ในนิคมของพวกค้าเหล้าเถื่อน, หรือในสวนหนึ่งของเมืองซึ่งเป็นที่ๆพวกแก๊งอันธพาลและคนติดยาอาศัยอยู่ สามิและคนที่จะเป็นพ่อคนที่รู้จักคิดคงจะซื้อที่ดินเพื่อสร้างบ้านของตนในละแวกที่มีคนติดยาอาศัยอยู่ ในที่ๆมีแต่คนที่ซื้อตรงและเที่ยงธรรม โดยคอยเช็คเสมอว่ามีโรงเรียนดีๆและมีคริสตจักรดีๆอยู่ไหม แต่หากคุณช่วยจนถึงขนาดที่ตายในความบาปและตกรนรก เพื่อนบ้านประตูล้างถัดไปของคุณก็คงจะเป็นคนจำพวกต่อไปนี้:

1. *คนขลาด* คำกรีกตรงนี้สื่อถึง “คนที่ขี้ขลาด”... คนเหล่านั้นที่กลัวที่จะออกปากยอมรับพระคริสต์, กลัวที่จะบอกว่าตนเป็นพวกเดียวกันกับพระเยซู, ชาวประเสริฐ และคริสเตียนทั้งหลาย; กลัวว่าคนอื่นจะว่าอะไรหากพวกเขากลายเป็นคริสเตียนแล้ว คุณเคยอยู่ใกล้ๆใครสักคนที่กลัวทุกอย่างเลยไหม? การอยู่ใกล้คนแบบนั้นมีแต่จะพรากความชื่นชมยินดีไปจากชีวิตของคุณ
2. *คนไม่เชื่อ* คนที่มีจำนวนเยอะมากที่สุดบนโลกวันนี้คือ ผู้ไม่เชื่อหลายล้านคนเหล่านั้น และพวกเขาทุกคนจะลืมหัดขึ้นในนรก
3. *คนที่น่าสะอิดสะเอียน* นี้สื่อถึงพวกคนที่โสโครก, คนติดยาที่น่ารังเกียจ, พวกบ้าเซ็กส์, คนติดเหล้าที่ไม่ยอมกลับบ้านกลับช่อง...กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ – คนบาปที่เสื่อมทรามทุกคนที่ตายไปแล้วหรือจะตายและตกรนรกจะเป็นเพื่อนบ้านประตูล้างถัดไปของคุณ
4. *ฆาตกร* คุณอยากอาศัยอยู่ในบ้านเช่าที่เต็มไปด้วยพวกฆาตกรไหมครับ? คุณอยากที่จะอาศัยอยู่ในชุมชนที่ฆาตกรยี่สิบห้าคนมีบ้านของตนอยู่ในนั้นไหมครับ? หากคุณตกรนรกคุณก็จะอาศัยอยู่ที่นั่นร่วมกับฆาตกรหลายล้านคน ซึ่งรวมถึงยูดาส, อิตเลอร์, สตาลิน และพวกแก๊งอันธพาลที่คุณรู้จักว่าเคยอาศัยอยู่และถูกประหารชีวิตในอเมริกา คุณอยากให้พวกฆาตกรมาเป็นเพื่อนบ้านประตูล้างถัดไปของคุณไหมครับ?
5. *คนล่วงประเวณี* นี้ชี้ไปยังคนเหล่านั้นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน – เด็กสาวและหญิงสาวทั้งหลายที่ขายเรือนร่างของตนให้แก่พวกชายชั่วและบ้าตมหา พวกคุณที่เป็นสาว ๆ และสุภาพสตรีทั้งหลายที่อ่านข้อความเหล่านี้อยู่คงกรีดร้องและวิ่งหนีเอาชีวิตรอดหากคุณคิดว่าตัวเองอยู่ตามลำพังในห้องเดียวกับคนบ้าเซ็กส์; และกระนั้น – สาว ๆ และสุภาพสตรีทั้งหลายที่เป็นคนดี, มีศีลธรรม, และรักนวลสงวนตัวที่ยังไม่ได้รับความรอดก็จะอ่านข้อความเหล่านี้ และไม่ว่าพวกเธอจะเป็นคนที่สะอาดขนาดไหน หากพวกเธอตายไปโดยปราศจากพระเยซู พวกเธอก็จะลืมหัดขึ้นในนรกและอาศัยอยู่ติดกับคนล่วงประเวณีทุกคนที่เคยตายไปหรือจะตาย!

6. คนใช้เวทมนตร์ ถูกเอ่ยชื่อท่ามกลางคนเหล่านั้นที่จะอาศัยอยู่ในนรก คนใช้เวทมนตร์คือผู้ที่อ้างตัวว่าติดต่อกับพวกวิญญาณของอีกโลกหนึ่งได้ ภายใต้พระราชบัญญัติ คนใช้เวทมนตร์ในสมัยก่อนถูกประหารชีวิต (พบญ. 18:10-12) พระเจ้าได้ทรงกำหนดบึงไฟนั้นให้เป็นปลายทางสุดท้ายสำหรับคนทั้งปวงที่ใช้ไสยศาสตร์, ติดต่อกุติผี, บูชาซาตาน หรือเวทมนตร์อื่นใดก็ตาม

7. คนใหญ่รูปเคารพทุกคนจะอยู่ในนรก หลายล้านคนที่กราบไหว้รูปเคารพ, พระอื่นๆ – พวกนอกศาสนาในอดีตและปัจจุบัน; คนใหญ่คนโตที่ให้ธุรกิจของตน, บ้านของตน, ภรรยาของตน, เพื่อนสาวของตนหรือสิ่งใดก็ตามเป็นพระ... คนใหญ่รูปเคารพทุกคนจะอยู่ในนรก คุณอยากซื้อที่ดินแปลงหนึ่งอยู่กลางป่าดงดิบและสร้างบ้านสักหลังท่ามกลางพวกนักล่าหัวมนุษย์และพวกคนบุชาลิงไหมครับ? ลองคิดดูสิครับ! หากคุณตกนรกคุณก็จะอาศัยอยู่ท่ามกลางคนเหล่านั้นตลอดไปเป็นนิรันดร์!

8. คนที่พุดมูสา ผมคิดว่าคนที่พุดโกหกเป็นคนที่น่ารังเกียจมากที่สุดในโลก คุณอาจเฝ้าระวังขโมยได้, คุณอาจใส่กุญแจที่ประตูบ้านของคุณและเอาของมีค่าของคุณใส่ไว้ในตู้เซฟได้ – แต่คุณจะทำอะไรได้กับคนพุดโกหก? คนพุดโกหกคนหนึ่งอาจทำลายชื่อเสียงของหญิงสาวคนหนึ่ง, ชายหนุ่มคนหนึ่ง, ผู้รับใช้คนหนึ่ง, ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่ง และสามารถสร้างความปวดร้าวใจในหกลีบวินาทีมากกว่าที่ชั่วชีวิตหนึ่งจะลบล้างได้ จะไม่มีคนพุดมูสาในสวรรค์เลย; คนพุดมูสาทุกคนที่เคยมีชีวิตอยู่และตายไปจะล้มตาคืนในนรก

ในการปิดท้ายการอภิปรายตรงนี้ ขอให้ผมเพิ่มเพื่อนบ้านอีกสามคนเข้ากับรายชื่อนี้: “ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปนบึงไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิรันดร์” (วิว. 20:10) คุณจะไม่เพียงอาศัยอยู่ประตูหลังถัดไปกับคนขลาด, คนไม่เชื่อ, คนที่น่าสะอิดสะเอียน, ซาตาน, คนลวงประเวณี, คนใช้เวทมนตร์, คนใหญ่รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พุดมูสาเท่านั้น แต่คุณก็จะอาศัยอยู่ประตูหลังถัดไปกับพญามารเอง, กับสัตว์ร้ายนั้นและกับผู้พยากรณ์เท็จ – ตรีเอกภาพแห่งซาตานนั้น! และหากคุณตกนรกเมื่อคุณตายไป หลังจากที่พญามารถูกโยนลงไปนบึงไฟนั้นแล้วมันก็จะชี้นิ้วใส่หน้าคุณและกล่าวแก่คุณว่า “แกไม่รู้เลยหรือว่าแกไม่ต้องมายังสถานที่แห่งความทรมานนี้เลย? แกไม่รู้หรือว่าพระเจ้าได้ตายแทนแกแล้ว? แกไม่รู้หรือว่าทั้งหมดที่แกต้องทำเพื่อที่จะได้ไม่ต้องตกนรกก็แค่เชื่อในพระเจ้าและต้อนรับพระองค์เท่านั้น?” จากนั้นมันก็จะหัวเราะใส่หน้าคุณและกล่าวว่า “เจ้าคนโง่ที่น่าสงสารเอ๋ย! เจ้าน่าจะได้อยู่กับพระเจ้าในสง่าราศีแล้วตอนนี้!” ความทรมานที่เลวร้ายที่สุดในบึงไฟนั้นจะเป็นเครื่องเตือนใจอยู่เสมอว่าพระเจ้ามิได้ทรงสร้างนรกไว้สำหรับคุณ (มธ. 25:41) และมันไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าด้วยที่คุณต้องใช้เวลาชั่ววันรันดร์อยู่ในนรก (2 ปต. 3:9) คุณจะแข่งดำวันนั้นที่คุณเกิดมา ขณะที่คุณกรีดร้อง, อ้อนวอน, ถูกเผา, ไหม้เกรียม, ร้อนฉ่ำ, ขบเขี้ยวเคี้ยวฟันและอ้อนวอนขอน้ำสักหยดเพื่อทำให้ลิ้นที่แห้งผากของคุณเย็น เพื่อนเอ๋ย หากคุณยังมีได้บังเกิดใหม่ ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยคุณที่จะมาหาพระเจ้าด้วยใจและยอมให้พระองค์ช่วยจิตวิญญาณของคุณให้รอดด้วยเถิด “จงเชื่อในพระเจ้าคริสต์เจ้า และท่านจะได้รับความรอด” (กิจการ 16:31) (และอ่านยอห์น 1:12, 13; ยอห์น 5:24; อฟ. 2:8,9; ทิตัส 3:5; โรม 10:9,10)

ข้อ 13 บอกตำแหน่งของประตูต่างๆของเมืองนี้: จะมีสามประตูอยู่ทางทิศตะวันออก, สามประตูอยู่ทางทิศตะวันตก, สามประตูอยู่ทางทิศใต้และสามประตูอยู่ทางทิศเหนือ – และพระคำข้อนั้นก็หมายความว่าตามที่มีนกล่าว จะมีสามประตูอยู่ทางทั้งสี่ด้านของเมืองนั้นจริงๆ รวมเป็นสิบสองประตู จะมีทูตสวรรค์ผู้ส่องแสงองค์หนึ่งประจำอยู่ที่แต่ละประตู

ข้อ 14 พรรณนาถึงกำแพงเมืองและฐานรากเหล่านั้นของเมืองนั้น จงหมายเหตุว่าเมืองนี้มีฐานรากสิบสองอัน และในฐานรากทั้งสิบสองอันนี้มีชื่อของอัครทูตสิบสองคนนั้น บางคนอาจกำลังถามว่า “ทำไมต้องมีฐานรากสิบสองอันด้วย?” กำแพงของเมืองนั้นจะสูงถึงหนึ่งพันห้าร้อยไมล์และมันต้องใช้ฐานรากที่แข็งแรงเพื่อค้ำจุนกำแพงที่สูงใหญ่ขนาดนั้น ในข้อ 15 ผู้ที่พูดกับยอห์นนั้นมีไม้้ออันหนึ่ง (ไม้วัด) ที่ทำด้วยทองคำ ไม้้อในสมัยนั้นมีขนาดยาวประมาณสิบฟุต เมืองนั้นได้ถูกวัดด้วยไม้วัดดังกล่าว และในข้อ 16 มันมีกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าเมืองนั้นมีรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส พระคัมภีร์ประกาศว่า “กว้างยาวเท่ากันและท่านเอาไม้วัดเมืองนั้นได้สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร กว้างยาวและสูงเท่ากัน”

ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพยายามหาเหตุผลมาอธิบายข้อเท็จจริงหนึ่งในพระคัมภีร์ที่เราเพิ่งอ่านไปนี้ เมืองนั้นยาวพอๆกับที่มันกว้าง และกว้างพอๆกับที่มันยาว และสูงพอๆกับที่มันกว้างและยาว มันเป็นเมืองที่มีรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส – ไม่ใช่รูปทรงพีระมิด, ไม่ใช่ทรงกลม, ไม่ใช่สี่เหลี่ยมผืนผ้า – แต่เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดที่วัดได้นั้นคือ หนึ่งหมื่นสองพันเฟอร์ลอง (สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร) หนึ่งเฟอร์ลองเท่ากับ 582 ฟุต จงคูณ 582 ด้วย 12,000 จากนั้นจงหารด้วย 5,280 ฟุตในหนึ่งไมล์ และคุณจะได้ขนาดที่พอดีของเมืองนั้น – ยาว 1,500 ไมล์, กว้าง 1,500 ไมล์, สูง 1,500 ไมล์

ในข้อ 17 กำแพงของเมืองนั้นถูกวัดขนาด – 144 คอก... หรือหนา 216 ฟุต จำไว้ว่า มีฐานรากอยู่ 12 อัน และกำแพงนั้นก็ตั้งอยู่บนฐานรากเหล่านั้น ผมคิดว่าฐานรากเหล่านั้นค่อยๆมีความหนาที่เพิ่มขึ้น โดยที่ฐานรากอันที่สิบสองมีความหนามากที่สุด และพวกมันค่อยๆมีความหนาลดลงจนมาถึงส่วนเริ่มต้นของกำแพงนั้นซึ่งจะหนาถึง 216 ฟุต ลองคิดถึงกำแพงหนึ่งที่มีความหนา 216 ฟุตสิครับ – และกระนั้นมันก็ต้องหนาและแข็งแรงเพราะว่าเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ พร้อมกับเพชรนิลจินดาทุกชนิด

ข้อ 18 พรรณนาถึงวัสดุต่างๆที่ถูกใช้ในการสร้างกำแพงนั้น มันยากที่ความคิดอันมีขีดจำกัดของเราจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ กระนั้นเราก็รู้ว่าพระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างจักรวาลนี้และพระองค์ทรงเป็นเจ้าของพลอยหยก, ทองคำ, ทับทิม, เพชรและอัญมณีมีค่าทุกอย่าง กำแพงนั้นก่อด้วยพลอยหยกและเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ – บริสุทธิ์จนถึงขนาดที่ว่ามันโปร่งใส ดุจแก้วใส ผมดีใจที่ผมจะไปที่นั่น คุณดีใจไหมครับ? ผมดีใจที่วันหนึ่งผมจะได้เห็นเมืองนั้น มันยากที่ผมจะเข้าใจมันเดี๋ยวนี้ แต่ผมจะมีกายใหม่ที่มีสง่าราศีเมื่อถึงตอนนั้นและผมจะชื่นชมมัน

ในข้อ 19 ฐานรากเหล่านั้นของเมืองนั้นถูกพรรณนา ฐานรากเหล่านี้จะถูกประดับประดาด้วยอัญมณีมีค่าทุกชนิด... มณีมีค่าทุกชนิดจะถูกใช้ในฐานรากนั้น อัญมณีเหล่านั้นถูกเอ่ยชื่อ: ฐานรากอันแรกเป็นพลอยหยกบริสุทธิ์; ที่สองเป็นไพฑูรย์; ที่สามหินควอตซ์โปร่งแสง; ที่สี่มรกต; ที่ห้าโกเมน; ที่หกทับทิม; ที่เจ็ดเพชรสีเขียว; ที่แปดพลอยเขียว; ที่เก้าบุษราคัม; ที่สิบหยก; ที่สิบเอ็ดพลอยสีแดง; ที่สิบสองเป็นพลอยสีม่วง

ผมขอยอมรับว่าผมไม่รู้ว่าคุณมีบางอันเหล่านี้รูปร่างหน้าตาเป็นยังไง; ผมไม่เคยเห็นพวกมัน – แต่ผมรู้ว่าพวกมันงดงามและสักวันหนึ่งผมจะเห็นพวกมันในฐานะรากเหล่านั้นของนครชาวจุจุมุดานัน อัญมณีเหล่านี้ไม่ได้มีสีเดียวกันทั้งหมด พลอยหยกนั้นสว่างจ้าและส่องประกายวาววับ ส่วนอัญมณีอื่นๆที่เหลือนั้นมีสีที่แตกต่างกันไป ลองคิดถึงความยิ่งใหญ่ของฐานรากเหล่านั้นและเมืองนั้นที่เป็นทองคำบริสุทธิ์สิครับ! มันเกินจินตนาการของมนุษย์เลย

ข้อ 21 ให้ความกระจ่างแก่เราเกี่ยวกับประตูเมืองเหล่านั้น: มีประตูเมืองสิบสองประตู และขนาดมีอยู่แค่สามประตูตรงแต่ละด้านของเมืองนั้น พวกมันก็ยังมีขนาดมหึมาเลย ประตูแต่ละบานนั้นเป็นไข่มุกขนาดยักษ์หนึ่งเม็ด! “และถนนในเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ ไสรวางกับแก้ว” จงหมายเหตุว่าพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าถนนเหล่านั้น (พหุพจน์) เราทุกคนจะอาศัยอยู่บนถนนสายหลัก – จะไม่มีถนนสายรองเลย มีถนนอยู่เพียงสายเดียวเท่านั้น – และถนนสายนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์... ทองคำที่บริสุทธิ์นั้นมีลักษณะคล้ายกับแก้วใสเลย

นี่ไม่ใช่เชิงสัญลักษณ์ พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่า “เป็นเหมือนกับ” ทองคำบริสุทธิ์ พระวจนะแค่กล่าวในภาษาที่เข้าใจได้ “ถนนของเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์”! สักวันหนึ่งผมจะเดินบนถนนสายนั้น และคุณก็จะเดินเช่นกันหากคุณบังเกิดใหม่แล้ว ขอพระเจ้าทรงโปรดเวทนาพวกคนที่ตีความเป็นฝ่ายวิญญูณที่พยายามทำลายความยิ่งใหญ่แห่งเมืองนิรันดร์นั้นของพระเจ้า – เมืองหนึ่งจริงๆ

ข้อ 22 เปิดเผยสิ่งใหม่ลำดับที่ห้าในระบบใหม่ของพระเจ้า: “ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในเมืองนั้นเลย เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมฆโปรดทรงเป็นพระวิหารในเมืองนั้น”

ความคิดเกี่ยวกับพระวิหารหลังหนึ่งจำเป็นต้องจำกัดการสถิตอยู่ของพระเจ้าให้อยู่แต่ในทำเลที่ตั้งหรืออาคารหลังหนึ่งที่เฉพาะเจาะจง อันเป็นการทำให้ผู้นมัสการบางคนได้อยู่ใกล้พระองค์และบางคนก็อยู่ห่างไกลออกไป เหมือนกับในกรณีของพระวิหารนั้นที่เคยตั้งอยู่บนภูเขาโมริยาห์ ในที่นี้ “ไม่มีพระวิหาร” บอกเป็นนัยว่าการเข้าถึงพระเจ้าแบบเต็มทีและอิสระถูกมอบให้แก่คนทุกคน ประชากรเหล่านั้นในนครชาวจุจุมุดานันจะสามารถเข้าถึงพระเจ้าได้ทันทีโดยไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือของปุโรหิต, คนกลางหรือพลับพลา พระเจ้าจะทรงสถิตอยู่ในนครชาวจุจุมุดานัน และพระเมฆโปรดด้วยเช่นกันผู้จะทรงเปี่ยมด้วยสง่าราศีของพระองค์ ซึ่งความเป็นพระเจ้าสถิตอยู่ในพระองค์ (คส. 1:19) และโดยพระองค์นั่นเองพระเยโฮวาห์ทรงถูกแสดงออกอย่างเต็มทีและอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน (ยอห์น 17:23) ไม่จำเป็นต้องมีพระวิหารหลังหนึ่งอีกต่อไป, ไม่จำเป็นต้องมีที่ประชุมแห่งหนึ่งเลย เพราะว่าพระเจ้าจะทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งขณะที่พระองค์ประทับอยู่กับประชากรของพระองค์ ทุกคนจะเป็นเพื่อนบ้านของพระเยซู! ทุกคนจะอยู่บ้านหลังติดกับพระเจ้า! พระเจ้าและพระเมฆโปรดจะทรงทำให้พระองค์เองปรากฏแจ้งในทุกรางนิ้วของเมืองมหิมานัน และความสว่างของเมืองนั้นจะฉายแสงให้แก่ทุกสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ จะไม่มีสถานนมัสการในนครชาวจุจุมุดานัน พระเจ้าจะทรงอยู่ที่นั่น และพระเจ้าและพระเมฆโปรดจะทรงเป็นพระวิหารนั้น เราจะนมัสการได้ทุกเมื่อ, ตลอดเวลา, ที่ไหนก็ได้และภายใต้ทุกสถานการณ์ ไม่มีคนกลางอย่างที่เรามีทุกวันนี้ ไม่มีพระวิหารเหมือนอย่างในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม

ในข้อ 23 เรามีสิ่งใหม่ลำดับที่หก: “เมืองนั้นไม่ต้องการแสงของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะว่าสง่าราศีของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของเมืองนั้น และพระเมฆโปรดทรงเป็นความสว่างของเมืองนั้น” พระเยซู

ตรัสว่า “เราเป็นความสว่างของโลก” ที่ใดที่พระเยซูทรงอยู่ ที่นั่นก็ไม่ว่าจะมีความมืดได้ และจะไม่มีแสงสว่างเลย ในนิรันดรกาล จะไม่มีเวลาเช้า, เย็นและค่ำคืน แต่เป็นวันอันยาวนานแห่งความสว่างชั่วนิรันดร, สง่าราศีชั่วนิรันดร, ความสุขสำราญชั่วนิรันดร พระเยซูและพระเจ้าจะทรงเป็นความสว่างนั้น – ไม่ใช่ของนครชาวดุจมุมกดานั้นเท่านั้น แต่ของสรรพสิ่งทั้งปวงที่ถูกสร้างใหม่ด้วย สง่าราศีเซคินาห์จะส่องสว่างไปทุกตารางนิ้วของสิ่งสรรพสิ่งที่ถูกสร้างใหม่นั้น

ข้อ 24-26: “บรรดาประชาชาติที่รอดแล้วจะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่างของเมืองนั้น และบรรดา กษัตริย์ในแผ่นดินโลกจะนำสง่าราศีและเกียรติของตนเข้ามาในเมืองนั้น ประตูเมืองทุกประตูจะไม่ปิดเลยใน เวลากลางวัน ด้วยว่าจะไม่มีเวลากลางคืนในเมืองนั้นเลย และคนทั้งหลายจะนำสง่าราศีและเกียรติของบรรดา ประชาชาติเข้ามาในเมืองนั้น”

ผมแน่ใจว่าใครบางคนกำลังถามว่า “บรรดาประชาชาติที่รอดแล้วเหล่านี้คือใคร?” เหล่านี้คือ ประชากรต่างๆที่ได้ปฏิเสธที่จะติดตามโศกและมาโศกเมื่อซาตานถูกปล่อยออกมาชั่วขณะหนึ่ง ผมได้ชี้ให้เห็น แล้วว่าจะมีหลายพันล้านคนเกิดมาในช่วงยุคพันปี เมื่อซาตานถูกปล่อยตัวออกมาและไปยังทั้งสี่ทิศของแผ่นดิน โลกเพื่อทดสอบและทดลองมนุษย์ทั้งหลาย คนจำนวน “ดุจเม็ดทรายแห่งทะเล” จะติดตามมัน; แต่จะมีหลาย ล้านคนที่ปฏิเสธความเป็นผู้นำของมัน จะมีบรรดากษัตริย์และคนใหญ่คนโตที่จะปฏิเสธที่จะติดตามมัน และ พวกเขาจะรวมกันเป็นบรรดาประชาชาติที่รอดแล้วเหล่านั้น นอกจากนี้บนแผ่นดินโลกใหม่นั้นจะมีประชาชาติ ต่างๆที่เป็นมิตรต่ออิสราเอลในระหว่างการครอบครองของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ด้วย พร้อมกับสิบสองตระกูล นั้นของลูกหลานของอิสราเอล เมื่อนั้นแผ่นดินโลกใหม่จะถูกครอบครองโดยชนชาติอิสราเอลและบรรดา ประชาชาติที่รอดแล้ว นครชาวดุจมุมกดานั้นจะเป็นบ้านของคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่, เจ้าสาวของพระ คริสต์ สวรรค์ชั้นที่สาม (พระนิเวศของพระเจ้า) จะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง พวกเขาบุตรสวรรค์, พวกทูตสวรรค์ และพวกเส ราฟิม – และพระเจ้าเอง – จะอาศัยอยู่ที่นั่น พระเจ้าทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น, ทรงทราบทุกสิ่งและทรงอยู่ทุกหน ทุกแห่ง อย่าพยายามที่จะจำกัดพระเจ้าให้อยู่แต่ที่แผ่นดินโลกใหม่, นครชาวดุจมุมกดานั้นหรือสวรรค์แห่งฟ้า สวรรค์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงอยู่ทุกหนทุกแห่ง และจะทรงอยู่ทุกที่ไปตลอดชั่วนิรันดรกาล อย่าสงสัยว่าพระเจ้า จะทรงอยู่ในสวรรค์ชั้นที่สาม, ในแผ่นดินโลกใหม่และในนครชาวดุจมุมกดานั้นไปพร้อมๆกันได้อย่างไร เพราะว่ากับ พระเจ้าแล้วทุกสิ่งย่อมเป็นไปได้และพระองค์ทรงอยู่ทุกหนทุกแห่ง บรรดาประชาชาติที่รอดแล้วจะนำสง่าราศี และเกียรติของพวกเขาเข้ามาในนครชาวดุจมุมกดานั้น พวกเขาจะรับรู้สิทธิอำนาจแห่งสวรรค์ และจะรู้ว่า สวรรค์เป็นที่นั่งของการปกครองทั้งสิ้น บรรดากษัตริย์และประชาชาติและชนชาติอิสราเอลแห่งยุคพันปีจะเดิน ในความสว่างจ้าของนครเปี่ยมสง่าราศีนั้น พวกเขาจะยินดีนำเครื่องบรรณาการเข้ามาในนครนั้นและถวายมัน แต่พระเมษโปดกและแต่พระเจ้าของพวกเขา ผู้จะทรงเซ่นน้ำตาของพวกเขาออกไปแล้ว แต่พวกเขาจะไม่อาศัย อยู่ในนครชาวดุจมุมกดานั้น; ที่อาศัยของพวกเขาคือแผ่นดินโลกใหม่ (นครชาวดุจมุมกดานั้นเป็นที่อาศัยของคริสต จักร)

ทุกวันนี้คริสตจักรที่แท้จริงเป็นเกลือแห่งแผ่นดินโลกและเป็นความสว่างของโลก คริสตจักรเป็นผู้แจกจ่ายพระพรต่างๆและข้อดีต่างๆแก่โลก คริสตจักรเป็นที่อาศัยอยู่ของพระเจ้าในพระภาคของพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ ที่ใดที่คริสตจักรเจริญเติบโต ที่นั่นผู้คนก็ได้รับการอวยพรและความก้าวหน้าก็ปรากฏชัดเจน ที่ใดที่ไม่มีคริสตจักร ผู้คนก็โยนลูกทารกของตนให้แก่ฝูงจระเข้และเดินแก้ผ้าอยู่ในป่าดงดิบ คริสตจักรถือครองข่าวสารนั้นและถือความสว่างเพื่อที่จะนำความสุข, สันติสุข, ความสำเร็จและความชื่นบานไปสู่คนทั้งปวงที่จะต้อนรับพระคริสต์ของคริสตจักรนั้น ในยุคนิรันดร์เหล่านั้นคริสตจักรจะเป็นที่ตั้งเมืองหลวงของการครอบครองและการปกครองทั้งมวลเหนือสรรพสิ่งที่ถูกสร้างใหม่นั้น และพระเยซูจะทรงอาศัยอยู่ในนครชาวดูจุมุกดานั้นกับคริสตจักร – โดยทรงย้ายเข้าย้ายออกไปตลอดทั่วสิ่งสรรพสิ่งที่ถูกสร้างใหม่เหล่านั้น

คุณจะซาบซึ้งกับความรอดของคุณมากกว่าแต่ก่อนหากคุณจะเผชิญหน้าข้อเท็จจริงของพระคัมภีร์ที่จริงจังข้อนี้:

เหตุใดพระเจ้าถึงทรงยอมให้พระเยซูที่ส่งาราศีแห่งสวรรค์และเสด็จมาด้วยความทุกข์โศกของแผ่นดินโลกเพื่อที่จะถูกตรึงบนกางเขนอันหนึ่ง, เพื่อทนทุกข์ทรมานในแบบที่ไม่มีใครเคยทนทุกข์เช่นนี้มาก่อน – และจะไม่ทนทุกข์เช่นนี้อีกเลย เพื่อที่คุณและผมจะได้อาศัยอยู่ในนครชาวดูจุมุกดานั้น? เหตุใดพระเจ้าถึงทรงยอมเสียสละมากถึงขนาดนั้น? คำตอบนั้นอยู่ในพระคัมภีร์: “และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้จนถึงวันที่ทรงไถ่ให้รอด (การสำเร็จครบถ้วนในท้ายที่สุดแห่งความรอด, จิต, วิญญาณ, และร่างกายของคุณและการที่คุณได้อาศัยอยู่ในนครชาวดูจุมุกดานั้น) จงให้ใจขมขื่น และใจขัดเคือง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดเสียดสี กับการคิดปองร้ายทุกอย่าง อยู่ห่างไกลจากท่านเถิด และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน *เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่าน เพราะเห็นแก่พระคริสต์*” (อฟ. 4:30-32)

อย่าลืมเป็นอันขาดว่า – พระเจ้ามิได้ทรงช่วยคุณให้รอดเพราะเห็นแก่คุณ พระเจ้ามิได้ทรงช่วยคุณให้รอดเพื่อที่คุณจะได้ให้ร้องสรรเสริญพระองค์หรือเดินไปบนถนนที่ทำด้วยทองคำ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาตายบนกางเขนนั้นเพื่อที่คุณจะได้รับ ความรอด – และพระเจ้าทรงช่วยคุณให้รอดแล้ว **เพราะเห็นแก่พระคริสต์!** เพราะเห็นแก่พระบุตรของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงไถ่คุณแล้ว เพื่อที่พระบุตรของพระองค์จะได้มีเจ้าสาวคนหนึ่ง – ที่ไร้ตำหนิ, บริสุทธิ์และปราศจากมลทิน **คุณ**เป็นส่วนหนึ่งของเจ้าสาวนั้น คุณได้รับบัพติศมาเข้าในพระกายของพระคริสต์แล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์; แต่ **เพราะเห็นแก่พระคริสต์!** จงทำเครื่องหมายข้อนี้ไว้ในพระคัมภีร์ของคุณ, จงซ่อนมันไว้ในใจของคุณ, จงเชื่อมั่นด้วยสิ้นสุดจิตใจของคุณ: “พระองค์ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ (ช่วยให้รอด) แม้ว่าท่านตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป ครั้งเมื่อก่อนท่านเคยดำเนินตามวิถีของโลกนี้ตามเจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศ คือวิญญาณที่ครอบครองอยู่ในบุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง เมื่อก่อนเราทั้งปวงเคยประพฤติเป็นพรรคพวกกับคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามตัณหาของเนื้อหนังเช่นกัน คือกระทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังและความคิดในใจ ตามสันดานเราจึงเป็นบุตรแห่งพระอาชญาเหมือนอย่างคนอื่น **แต่พระเจ้า** (หมายเหตุ: *แต่พระเจ้า...แต่พระเจ้า...แต่พระเจ้า!!!*) พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่รักเราขนาดนั้น, พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ได้ประทานพระเยซู, พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ได้เป็อนพระพักตร์หนีตอนที่พระเยซูตรัสว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์! โฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย!” พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ได้จัดหาความรอด) ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา เพราะเหตุความรักอัน

ใหญ่หลวง ซึ่งพระองค์ทรงรักเรานั้น **ถึงแม้ว่าเมื่อเราตายไปแล้วในการบาป** พระองค์ยังทรงกระทำให้เราใช้ชีวิตอยู่กับพระคริสต์ (ซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระองค์) และพระองค์ทรงให้เราเป็นขึ้นมาอยู่กับพระองค์ และทรงโปรดให้เราตั้งในสวรรคสถานกับพระองค์ในพระเยซูคริสต์ **เพื่อว่าในยุคต่อไป** (ในนิรันดร์กาลแห่งนิรันดร์กาลทั้งหลาย) **พระองค์จะได้ทรงสำแดงพระคุณของพระองค์อันอุดมเหลือล้น ในการซึ่งพระองค์ได้ทรงเมตตาเราในพระเยซูคริสต์”** (อฟ. 2:1-7)

พระเจ้าทรงช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอดเพราะเห็นแก่**พระคริสต์** เพื่อที่ว่าในยุคต่อไปนั้นพระองค์ (พระเจ้า) จะได้ทรงสำแดงในนครชาวดูจุมุกดานั้น คือ เจ้าสาวที่ถูกซื้อมาเพื่อพระบุตรด้วยราคาแห่งพระโลหิตของพระเจ้าเอง (กิจการ 20:28) ในเส้นเลือดของมนุษย์ผู้นั้นคือพระเยซูคริสต์ ผู้ได้ทรงรับสภาพกายมนุษย์และในกายนั้นได้ทรงพิชิตโลก, เนื้อหนังและพญามารแล้ว โดยทรงชิมความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน และทำลายผู้นั้นที่เคยมีอำนาจแห่งความตาย (ฮบ. 2:9-14)

เมื่อสิ่งสารพัดสำเร็จครบถ้วนแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงสร้างสิ่งสารพัดใหม่หมด พระองค์ก็จะทรงจัดแสดงเจ้าสาวของพระบุตรในนครชาวดูจุมุกดานั้นซึ่งถูกแขวนอยู่ระหว่างสวรรค์และแผ่นดินโลก บรรดาประชาชาติทั้งปวงและประชากรทั้งปวง – ไซแล้วครับ พวกทูตสวรรค์และพวกทูตสวรรค์ – จะเดินและเคลื่อนไหวไปมาในความสว่างของเมืองนั้น และพระคุณอันไพบูลย์เหลือล้นของพระเจ้าจะถูกจัดแสดงในสวรรคสถานไปตลอดชั่วนิรันดร์กาล คริสตจักรจะเป็นไข่มุกที่มีราคามากอันนั้น พระเจ้าได้ทรงทรมานความมั่งคั่งทั้งหมดแห่งสวรรค์เพื่อนำความรอดมาให้คุณและผมได้ชื่นชมยินดี, ความรอดที่ให้เรา มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปในเมืองนั้น, ความรอดที่เป็นของเราแล้วโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า, โดยทางพระคุณของพระเจ้า, ถูกจัดหามาให้โดยทางความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อที่ว่าพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระองค์จะได้มีเจ้าสาวคนหนึ่งที่ได้รับคำนิยามไปตลอดชั่วนิรันดร์

ไซแล้วครับ คริสตจักรเป็นศูนย์กลางและจิตวิญญาณแห่งกิจกรรมต่างๆของเจ้าบนแผ่นดินโลกวันนี้ พระเจ้ากำลังกระทำกิจผ่านทางคริสตจักร – และขอให้ผมชี้ให้เห็นอีกครั้งว่าผมไม่ได้กำลังหมายถึงอาคารหลังหนึ่ง แต่หมายถึงพวกผู้เชื่อที่รวมกันเป็นคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ เมื่อการรับขึ้นไปเกิดขึ้น พระเจ้าก็ยังไม่ได้หมดฤทธิ์กับคริสตจักร คริสตจักรจะเป็นที่มั่นแห่งการปกครองชั่วนิรันดร์, ความสว่างและความรู้ไปตลอดชั่วนิรันดร์ (อิสยาห์ 9:6,7) การปกครองของพระเจ้าจะไม่มีวันสิ้นสุดเลย นครชาวดูจุมุกดานั้นจะเป็นนครหลวงของพระมหากษัตริย์ ถูกครอบครองโดยจอมกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้าสาวผู้รับคำนิยามที่น่ารักของพระองค์ – คริสตจักร

วิวรณ์ 21 ปิดท้ายด้วยคำเตือนที่จริงจัง: “สิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือผู้ใดก็ตามที่กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน หรือพดุมุสาจะเข้าไปในเมืองไม่ได้เลย เว้นแต่เฉพาะคนที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้”

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคำข้อนี้! พระเจ้าจะทรงรับประกันว่าเหตุการณ์ที่ถูกบันทึกไว้ในเอเสเคียล 28 จะไม่เกิดขึ้นซ้ำสองเลย พระเจ้าจะทรงรับประกันว่าเรื่องน่าเศร้าของปฐมกาล 3 จะไม่เกิดขึ้นซ้ำสองอีกเลย พระเจ้าจะทรงรับประกันว่าจะไม่มีสิ่งใดเข้าไปในนครชาวดูจุมุกดานั้นเพื่อทำให้แปดเปื้อน, ทำให้เกิดบาดแผล

และทำให้เป็นมลทินได้เลยเด็ดขาดไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม *ไม่มีสิ่งใด* ที่น่าสะอิดสะเอียนจะเข้าไปในที่นั่งได้
เด็ดขาด วิวรรณ์ 21:8 บอกเราว่าคนชั่วทุกคนอยู่ในบึงไฟนั้น, ถูกจองจำและผนึกตราชั่ววันรันดร์, ไม่มีวันถูกปลด
ปล่อยออกมาอีกเลย และพญามารก็อยู่ที่นั่นด้วย ซาตานเคยเข้าถึงพระที่นั่งของพระเจ้าได้ในเริ่มแรกนั้นตอนที่
มันเป็นลูซิเฟอร์, ผู้ส่องแสงนั้น (อิสยาห์ 14) แต่ในนครขาวจุจุมุดานั้นจะไม่มีพญามาร – และไม่มีมันในแผ่นดิน
โลกใหม่นั้นหรือสวรรค์สถานด้วย ซาตานจะอยู่ในบึงไฟนั้น, คุณชั่ววันรันดร์ของเหล่าผู้ถูกปรับโทษ เราไม่ต้อง
กังวลเกี่ยวกับเรื่องความบาปน่าเศร้าว่าจะเกิดขึ้นซ้ำอีกเลย มันจะไม่เกิดขึ้นซ้ำอีก เพราะว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิ
ฤทธิ์จะทรงปราบความชั่วร้ายลงครั้งเดียวจบโดยมีผลตลอดไปเป็นนิรันดร์ หัวของซาตานจะถูกบดขยี้, อาณาจักร
ของมันจะถูกทำลายและเหล่าข้าราชการบริวารของมันจะอยู่ในบึงไฟนั้นกับมัน เฉพาะคนเหล่านั้นที่ชื่อของคุณถูก
จดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจะอยู่ในนครขาวจุจุมุดานั้น

หนทางเดียวที่คุณจะให้ชื่อของคุณถูกจดอยู่ในหนังสือเล่มนั้นคือ รับการบังเกิดใหม่โดยทางฤทธิ์เดช
แห่งพระโลหิตของพระเมษโปดก สมุดทะเบียนของพระเมษโปดก – ไม่ใช่สมุดรายชื่อของคริสตจักร, ไม่ใช่
หนังสือศาสนาเล่มหนึ่ง, ไม่ใช่แม้แต่หนังสือแห่งชีวิตทางร่างกาย (ชื่อทุกคนอยู่ในหนังสือเล่มนั้นอยู่แล้ว) มี
ความแตกต่างที่เด่นชัดระหว่างหนังสือแห่งชีวิตและหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก จงแน่ใจว่าชื่อของคุณ
อยู่ในหนังสือของพระเมษโปดกที่มีชื่อของทุกคนที่ถูกไถ่แล้ว

วิจารณ์ – บทที่ยี่สิบสอง

1 ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าดูแม่น้ำบริสุทธิ์ที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนแก้วผลึก ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดก

2 ท่ามกลางถนนในเมืองนั้นและริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด ออกผลทุกๆเดือน และใบของต้นไม้สำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย

3 จะไม่มีการสาปแช่งใดๆอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ในเมืองนั้น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์

4 เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์ และพระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากเขา

5 กลางคืนจะไม่มีที่นั่น เขาไม่ต้องการแสงเทียนหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา พระเจ้าทรงประทานแสงสว่างแก่เขา และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์

6 และทูตสวรรค์องค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง และองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา พระเจ้าแห่งพวกศาสดาพยากรณ์อันบริสุทธิ์ ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์สำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า”

7 “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็เป็นสุข”

8 ข้าพเจ้า คือยอห์น เป็นผู้ได้เห็นและได้ยินเหตุการณ์เหล่านี้ และครั้นข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงจะนมัสการแทบเท้าทูตสวรรค์ที่ได้สำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ข้าพเจ้า

9 แต่ท่านห้ามข้าพเจ้าว่า “อย่าเลย ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านคือพวกศาสดาพยากรณ์ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด”

10 และท่านบอกข้าพเจ้าว่า “อย่าประทับตราปิดคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ เพราะว่าใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว

11 ผู้ที่เป็นคนธรรมก็ให้เขาธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป”

12 “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน

13 เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย”

14 คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็เป็นสุข เพื่อว่าเขาจะได้มีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในเมืองนั้นโดยทางประตู

15 ด้วยว่าภายนอกนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนตร์ คนล่วงประเวณี ฆาตกร คนไหว้รูปเคารพ คนใดที่รักและกระทำการมูสา

16 “เราคือเยซูผู้ใช้ให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่านเพื่อคริสตจักรทั้งหลาย เราเป็นรากและเป็นเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส”

17 พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า “เชิญมาเถิด” และให้ผู้ใดได้ยินกล่าวว่า “เชิญมาเถิด” และให้ผู้ใดที่กระหายเข้ามา ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย

18 ข้าพเจ้าเป็นพยานแก่ทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้แก่ผู้นั้น

19 และถ้าผู้ใดตัดข้อความออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้นที่มีอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต และที่มีอยู่ในเมืองบริสุทธินั้น และจากสิ่งที่มีเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ไปเสีย

20 พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า “แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว” เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด

21 ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์ต่อพระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน

แม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิต

ทูตสวรรค์องค์นั้นแสดงให้ยอห์นเห็นแม่น้ำบริสุทธิต่ที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนแก้วผลึก โดยมีที่มาจากพระที่นั่งของพระเจ้า “ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดก” พระที่นั่งนั้นเป็นสิ่งที่โดดเด่นในนิมิตปิดท่ายนี้ที่ยอห์นเห็น แม่น้ำนั้นบริสุทธ...ไม่มีเชื้อโรค, ไม่มีโรคร้าย, ไม่มีมลภาวะ มันไม่มีโคลนผสมอยู่ – แต่สว่างใสและสะอาด, ใสดุจแก้วผลึก

ในข้อ 2 ยอห์นพรรณนาต่อไปเกี่ยวกับอุทยานสวรรค์นั้นโดยกล่าวว่า “ท่ามกลางถนนในเมืองนั้นและริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด ออกผลทุกๆเดือน และใบของต้นไม้สำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย”

มีหลายคนที่ดีความต้นไม้, ผลไม้, ใบไม้เหล่านั้นเป็นเชิงสัญลักษณ์ – แต่ทำไมเราควรตีความสิ่งใดซึ่งชัดเจนขนาดนั้น, เข้าใจได้ง่ายขนาดนั้นอย่างวิวรรณ์ 22:2 ให้เป็นฝ่ายวิญญานด้วย? กลางถนนเส้นนั้นและบนทั้งสองฟากของแม่น้ำนั้น ยอห์นได้เห็นต้นไม้แห่งชีวิต – พวกมันตั้งอยู่เป็นหลายแถว (ต้นไม้ที่ถูกกล่าวถึงเป็นเอกพจน์ แต่มีต้นไม้อยู่หลายต้น) ต้นไม้แต่ละต้นออกผลสิบสองชนิดที่แตกต่างกัน, ออกผลให้แก่กินทุกๆสามสิบวัน, และใบไม้เหล่านั้นมีไว้สำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย

นี่คือต้นไม้แห่งชีวิตต้นเดียวกันกับที่อาดัมคงจะได้กินไปแล้วหากเขาได้อยู่ต่อในสวนเอเดน พระเจ้าทรงขับไล่อาดัมและเอวาออกไปจากสวนนั้นเพื่อที่จะป้องกันมิให้พวกเขากินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต: “พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด มนุษย์กลายเป็นเหมือนผู้หนึ่งในพวกเราที่รู้จักความดีและความชั่ว บัดนี้เกรงว่า เขาจะยื่นมือไปหยิบผลจากต้นไม้แห่งชีวิตมากินด้วยกัน และมีชีวิตนิรันดร์ตลอดไป” เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงให้เขาออกไปจากสวนเอเดน เพื่อทำไร้ไกลนาจากที่ดินที่เขากำเนิดมานั้น ดังนั้นพระองค์ทรงไล่มนุษย์ออกไป ทรงตั้งพวกเควบไว้ทางทิศตะวันออกของสวนเอเดน และตั้งดาบเพลิงซึ่งหมุนได้รอบทิศทาง เพื่อป้องกันทางเข้าไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต” (ปฐมก. 3:22-24)

หากอาดัมได้เชื่อฟังพระเจ้าและไม่กินผลจากต้นไม้ต้องห้ามนั้น เขาก็คงจะได้กินผลจากต้นไม้แห่งชีวิตในท้ายที่สุดและคงจะยังมีชีวิตอยู่ไปแล้ววันนี้ พระเจ้ามิได้ทรงห้ามอาดัมและเอวาไม่ให้กินผลของต้นไม้แห่งชีวิต; พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาให้กินผลของต้นไม้แห่งความรู้อื่นๆ พระเจ้าทรงทราบหากอาดัมกินจากต้นไม้แห่งชีวิต เขาก็จะมีชีวิตอยู่ตลอดไปในร่างกายแห่งความบาป – และขอบคุณพระเจ้าที่เราจะไม่มีร่างกายแบบนี้ไปตลอดชั่วนิรันดร์; เราจะมีร่างกายใหม่เอี่ยมเหมือนกับพระกายของพระเยซู (1 ยอห์น 3:1-3)

ในปฐมกาล 3:15 พระเจ้าทรงจัดเตรียมสำหรับจิตวิญญาณ แต่ในปฐมกาล 3:18 พระองค์ทรงกล่าวชัดเจนว่าร่างกายจะกลับคืนสู่ผงคลีดิน ปัญญาจารย์ 12:7 บอกเราด้วยว่าร่างกายกลับคืนสู่ผงคลีดิน และจิตวิญญาณ “จะกลับไปสู่พระเจ้าผู้ทรงประทานให้มานั้น”

ต้นไม้ในอุทยานสวรรค์ (เมืองบรมสุขเกษม) ของพระเจ้าจะออกผลบริบูรณ์ และไปไม้เหล่านั้นมีไว้สำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย เหล่าวิสุทธิชนแห่งเมืองสวรรค์จะกินผลไม้ของมัน, บรรดาประชาชาติจะไปไม้เหล่านั้นของมัน หากเราปรารถนาที่จะดื่มจากน้ำแห่งชีวิตและกินผลของต้นไม้แห่งชีวิต เราก็คจะทำเช่นนั้น พระคัมภีร์ดูเหมือนจะบ่งบอกว่าเราจะไม่จำเป็นต้องกิน แต่เราจะสามารถกินมันได้ หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูทรงรับประทานอาหารจริงๆ และผมเชื่อว่าต้นไม้แห่งชีวิตมีไว้สำหรับความเพลิดเพลินและความชื่นชมยินดีของเรา

ข้อ 3 ทำให้เราชื่นใจ: “*จะไม่มีการสาปแช่งใดๆอีกต่อไป*” พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะอยู่ในอุทยานสวรรค์ (เมืองบรมสุขเกษม) ของพระเจ้า และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์ไปตลอดชั่ววันรันดร์ พวกเขาจะเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า และพระนามของพระองค์จะอยู่ที่หน้าผากของพวกเขา

ข้อ 5 บอกเราว่า “กลางคืนจะไม่มีที่นั่น เขาไม่ต้องการแสงเทียนหรือแสงอาทิตย์ เพราะวามองค์พระเจ้าเป็นเจ้าของคือพระเจ้าทรงประทานแสงสว่างแก่เขา และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์” บทที่ 21:25 ยังบอกเราด้วยว่าจะไม่มีกลางคืนที่นั่น...ไม่มีควมมืด; นีรันดร์กาลจะเป็นวันหนึ่งแห่งความสว่างจ้าที่แสนยาวนาน และไม่รู้จบเลย ดวงอาทิตย์จะเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นแล้ว เพราะว่าพระเยซูเจ้าจะทรงเป็นความสว่างของสิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์

ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับข้อ 6 และ 7: ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวแก่ยอห์นว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งพวกศาสดาพยากรณ์อันบริสุทธิ์ ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์สำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า” “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็เป็สุข”

ในหนังสือวิวรณ์ตลอดทั้งเล่มยอห์นรับประกันเราว่าเราสามารถเชื่อถือความจริงของสิ่งที่ถูกเขียนไว้นั้นได้ หนังสือวิวรณ์เป็นของจริง ไม่ว่าพวกเสรีนิยม, พวกสมัยใหม่นิยม, พวกคนที่เกลียดชังพระเจ้าและพวกที่ขอบตีความเป็นฝ่ายวิญญาณจะกล่าวอะไรเกี่ยวกับมันก็ตาม เราจะต้องอ่านมันและฟังสิ่งที่มันกล่าว “ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้...” (วิว. 1:3) ในบทที่ 22 ข้อ 7 เรามีถ้อยคำเกือบจะเป็นอันเดียวกัน: “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็เป็สุข”

วิวรณ์เป็นหนึ่งในหนังสือที่สำคัญที่สุดในพระวจนะของพระเจ้า หนังสือที่สำคัญที่สุดสำหรับคริสเตียนใหม่สักคน – คนที่เพิ่งบังเกิดใหม่ – คือข่าวประเสริฐที่เรียบเรียงโดยท่านยอห์น ซึ่งจะช่วยให้คนๆนั้นสามารถหยั่งรากและมีพื้นฐานมั่นคงในความเชื่อนั้นได้ จากนั้นคริสเตียนใหม่ควรอ่านหนังสือกาลาเทียและแน่ใจว่าเขารู้จักพระคุณของพระเจ้าโดยที่ไม่พึ่งการประพุดติ, พระราชบัญญัติหรือสิ่งอื่นใดก็ตามนอกจากพระคุณล้วนๆ

จากนั้นเขาควรศึกษาวิวรรณ์ เพราะว่าความสุขแบบพิเศษถูกสัญญาไว้แก่คนทั้งหลายที่ศึกษามัน, ฟังมัน, เชื่อมัน, ดำเนินชีวิตตามมัน – และถือรักษาสิ่งเหล่านั้นที่ถูกเขียนไว้ในมัน!

บางทีใครบางคนอาจกำลังถามว่า “พระวิญญาณคงตรัสผิดแล้วมั้ง เพราะข้อ 7 กล่าวว่า ‘*คุณเกิด เรามาโดยเร็ว*’” ไม่ครับ พระวิญญาณมิได้ตรัสผิดเลย หากคุณกำลังกล่าวเป็นนัยว่าเวลาผ่านไปตั้งนานแล้วและพระเยซูก็ยังไม่ได้เสด็จมาเสียที ขอให้ผมเตือนความจำคุณว่า*คุณ*เป็นสัญญาบอกเหตุอย่างหนึ่งว่าพระองค์จะเสด็จมาในไม่ช้าแล้ว! เปโตรบอกเราว่าในวันสุดท้ายเหล่านั้นจะมีหลายคนกล่าวว่า “คำที่ทรงสัญญาไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษหลักบ่วงไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนที่ได้เป็นอยู่ตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก” **เพราะว่าเขาแกล้งลืมข้อนี้เสีย...** (2 เปโตร 3:4, 5)

ผู้คนที่บอกเป็นนัยว่าพระเยซูจะไม่เสด็จมาหรอก และที่กล่าวว่าสิ่งต่างๆ “ก็เป็นอยู่เหมือนที่ได้เป็นอยู่” มาโดยตลอดก็แกล้งลืม – การแกล้งลืมเป็นข้ออ้างที่ใช้ไม่ได้ หนึ่งวันเป็นเหมือนหนึ่งพันปีกับองค์พระผู้เป็นเจ้าและหนึ่งพันปีเป็นเหมือนหนึ่งวัน (2 เปโตร 3:8) ดังนั้นคุณเห็นแล้วว่า พระเยซูเจ้าเสด็จไปแค่สองวันเท่านั้นเอง! พระองค์จะเสด็จมาโดยเร็ว – อาจเป็นวันนี้ก็ได้! โดยส่วนตัวแล้วผมหวังว่าพระองค์จะเสด็จมาวันนี้ ผมขออธิษฐานเหมือนคำอธิษฐานสุดท้ายในพระคัมภีร์: “พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เจ็ญเสด็จมาเถิด!”

ข้อความสุดท้ายของพระคัมภีร์

ในข้อ 8 ยอห์นเตือนความจำเราอีกครั้งว่า “**ข้าพเจ้า คือยอห์น เป็นผู้ได้เห็นและได้ยินเหตุการณ์เหล่านี้**” ยอห์นไม่ได้กำลังเขียนสิ่งที่ใครบางคนเคยบอกเขา หรือสิ่งที่เขาคิดว่าเขาได้ยินมา เขาได้เห็นและได้ยินสิ่งเหล่านี้ และเมื่อเขาได้ยินและได้เห็นแล้ว เขาก็ทรุดตัวลงถึงดินตรงหน้าเท้าของทูตสวรรค์องค์นั้นที่ได้นำข่าวสารนั้นมาให้และแสดงให้เขาเห็นสิ่งเหล่านี้

ในข้อ 9 เราเรียนรู้ว่าทูตสวรรค์องค์นี้ปฏิเสธที่จะยอมให้ยอห์นนมัสการตน เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านคือพวกศาสนาดายากรณ์ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด” ไม่มีบุคคลใดในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลกที่คู่ควรกับการนมัสการของเรา เราจะต้องนมัสการพระเจ้า...พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่หวงแหนและไม่ทรงยอมเป็นที่สอง พระเจ้าทรงอยากให้เรารักพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ, จิต, กำลัง, ความคิด, วิญญาณ, ร่างกายของเรา... ทั้งหมดที่เราเป็น และไม่ว่าเราทำอะไร *เราจะต้องทำทุกสิ่งเพื่อเป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า* เราจะต้องไม่นมัสการเหล่าทูตสวรรค์, พวกเครูบ, พวกเซราฟิม, พวกศาสนาดายากรณ์, พวกวิสุทธิชน... เราจะต้องนมัสการพระเจ้าและพระองค์แต่เพียงผู้เดียว ทูตสวรรค์ในข้อ 9 เตือนใจยอห์นว่าเขาเป็นเพื่อนผู้รับใช้คนหนึ่ง ในฮีบรู 1:14 เราเรียนรู้ว่าพวกทูตสวรรค์เป็นเหล่าวิญญาณผู้ปรนนิบัติคนเหล่านั้นที่จะได้รับความรอดเป็นมรดก ด้วยเหตุนี้ เราจะต้องไม่นมัสการพวกทูตสวรรค์

ในข้อ 10 ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวแก่ยอห์นว่า “อย่าประทับตราปิดคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ เพราะว่าใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว” นี่แตกต่างอย่างมากจากคำบัญชาในที่ไว้แก่ดาเนียล ในดาเนียล 12 เขาถูกสั่งให้ประทับตราปิดหนังสือนี้ไว้และหยุดพักจนกว่าถึงวาระสุดท้าย ดาเนียลไม่เข้าใจว่าตนเขียนอะไรลงไป และเมื่อเขาถามว่า “สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นจริงเมื่อไร?” พระเจ้าก็ทรงบอกเขาให้ปิดหนังสือนี้ไว้จนกว่าจะถึงวาระ

สุดท้าย ดาเนียลประทับตราหนังสือนั้น; บัดนี้หนังสือของเขากำลังถูกเปิดออก “แก่เราทั้งหลายที่วาระสุดท้ายของโลกกำลังมาถึง” หนังสือดาเนียลไม่จำเป็นต้องถูกเปิดออกเมื่อหนึ่งร้อยปีที่แล้ว แต่บัดนี้เวลานั้นก็ใกล้เข้ามาแล้ว และเราจำเป็นต้องเห็นและเข้าใจว่าคำพยากรณ์และข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดล้วนชี้ไปยังการเสด็จมาในไม่ช้าของพระเยซูคริสต์เจ้า ไข่แล้วครับ การเสด็จมาของพระองค์เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ กรุณาอ่านดาเนียลบทที่ 12 ทั้งบทและเปรียบเทียบมันกับคำบัญชาที่ยอห์นได้รับที่มีให้ประทับตราปิดถ้อยคำเหล่านั้นของวิวรณ์

ข้อ 11: “ผู้ที่เป็นคนธรรมก็ให้เขาธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป”

พระคำข้อนี้บ่งบอกว่าผู้คนเหล่านั้นซึ่งแต่ก่อนเคยอยู่บนแผ่นดินโลก และบัดนี้อยู่ในนรก ก็อยู่ในสถานะอันถาวร ซึ่งมันคงไม่เปลี่ยนแปลงตอนที่พระคริสต์เสด็จกลับมาในวิวรณ์เมื่อคนชั่วทุกคนถูกพิพากษา และถูกโยนลงไปในปีงไฟนั้นแล้ว (ก่อนหน้านี้คนชอบธรรมได้ถูกรับขึ้นไปเพื่อพบกับพระเยซูในหมู่เมฆแห่งฟ้าอากาศแล้ว) พวกเขาถูกแยกออกจากพวกแพะแล้ว, ข้าวสาลีถูกแยกจากข้าวละมานแล้ว, คนชอบธรรมถูกแยกออกจากคนชั่วแล้ว จะไม่มีโอกาสที่คนใดจะเปลี่ยนไปในทางใดอีกต่อไปแล้ว

จงสังเกตคนเลวสองจำพวกและคนดีสองจำพวกที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้: คนธรรมในฐานะจำพวกหนึ่งซึ่งถูกเปรียบในทางตรงข้ามกับคนชอบธรรม และจากนั้นคนลามกก็ถูกเปรียบว่าตรงข้ามกับคนบริสุทธิ์ คนชั่วจะยังคงชั่วต่อไป คนชอบธรรมก็จะเป็นคนชอบธรรมต่อไปเหมือนเดิม ลิขิตทั้งสิ้นตายตัวแล้วสภาพทั้งหมดคงอยู่ถาวรแล้ว *ยุคนิรันดร์ได้มาถึงแล้ว*

ข้อ 12-13: “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย” เราถูกเตือนความจำเกี่ยวกับความแน่นอนและการใกล้เข้ามาแล้วของการเสด็จกลับมาของพระเยซู... ไม่ใช่กลับมาเพื่อที่จะให้เหล่าวิสุทธิชนและบุตรทั้งหลายที่รอคอยได้โห่ร้องยินดีเท่านั้น (ข้อ 7) แต่เสด็จมาพร้อมกับ*บำเหน็จ* ซึ่งมีมากมายและหลากหลาย เพื่อที่จะประทานให้แก่แต่ละคนตามคุณภาพและลักษณะเฉพาะแห่งหน้าที่ผู้รักชาติที่พวกเขาได้กระทำด้วย การปรนนิบัติที่เล็กน้อยที่สุด – แม้แต่น้ำเย็นสักแก้วที่ถูกให้ในพระนามของพระเยซู – ก็จะไม่ถูกมองข้ามหรือผ่านไปโดยที่ไม่ได้รับบำเหน็จ

พระองค์ผู้เดียวที่สามารถตรัสได้ด้วยสิทธิอำนาจนิรันดร์กำลังตรัสว่า: “เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย” วิวรณ์ปิดท้ายเหมือนกับที่มันได้เปิด พร้อมกับชื่อเรียกเหล่านี้ของพระเจ้าที่ถูกใช้อ้างอิงถึงพระคริสต์ ไม่มีใครอื่นสามารถอ้างตัวว่าเป็นอัลฟาและโอเมกา, ปฐมและอวสาน, เบื้องต้นและเบื้องปลายได้ (วิว. 1:8; 1:17; 21:6)

พระเจ้าพระบิดาทรงทราบทุกสิ่ง, ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นและทรงอยู่ทุกหนทุกแห่ง; พระเจ้าพระบุตรก็ทรงเป็นแบบนั้นเช่นเดียวกัน พระองค์ทรงอยู่ในเริ่มแรกนั้นกับพระเจ้าพระบิดา ทุกสิ่งล้วนได้ถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และปราศจากพระองค์แล้วก็ไม่สิ่งใดได้ถูกสร้างขึ้นเลยซึ่งได้ถูกสร้างขึ้นมา การพิพากษาทั้งสิ้นจะถูกมอบไว้แก่พระองค์ และพระองค์ทรงดำรงอยู่ถาวรเป็นนิรันดร์ คุณอยากให้ผมอธิบายเรื่องนี้หรือ? *ผมอธิบายไม่ได้หรอกครับ* หากผมอธิบายได้ ผมก็คงมีสติปัญญาพอๆกับพระเจ้าของผม – และผมก็ดีใจที่พระเจ้าผู้ที่ผม

ปรนนิบัตินั้นทรงอยู่เหนือกว่าผมมากมายนักในเรื่องสติปัญญา, ฤทธิ์เดชและความเข้าใจ ผมขอบคุณพระเจ้าที่
ผมมีพระเจ้าองค์หนึ่งที่ผมไม่สามารถเข้าใจได้หรือใช้เหตุผลอธิบายได้ ผมไม่สามารถเอาพระเจ้าใส่หลอด
ทดลองหรือถือพระองค์เข้าไปในห้องแล็บและวิเคราะห์พระองค์ได้ ผมสามารถปรนนิบัติพระเจ้าที่เป็นแบบนั้น
ได้ง่ายกว่าเยอะ ผมสามารถมีความเชื่อในพระเจ้าที่เป็นแบบนั้นได้ง่ายกว่าในพระเจ้าองค์หนึ่งที่สามารถ
เข้าใจได้

ข้อ 14-15: “คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็เป็นสุข เพื่อว่าเขาจะได้มีสิทธิ์ใน
ต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในเมืองนั้นโดยทางประตู ด้วยว่าภายนอกนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนตร์ คน
ล่วงประเวณี ฆาตกร คนไหว้รูปเคารพ คนใดที่รักและกระทำการมูสา”

เหล่าผู้รู้ภาษากรีกบอกเราว่าในภาษาเดิมข้อความนี้ควรอ่านว่า “คนทั้งหลายที่ชำระเสื้อผ้าของตนก็
เป็นสุข” ไม่ใช่ “คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็เป็นสุข” เพราะว่าเราทราบแน่นอนว่า
ชีวิตนิรันดร์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการศึกษาพระบัญญัติต่างๆ (โรม 10:4: “พระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของพระราช
บัญญัติ เพื่อให้ทุกคนที่มีความเชื่อได้รับความชอบธรรม”) เราไม่สามารถรับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดกได้โดยการ
รักษาพระบัญญัติต่างๆ ตรงนี้เราได้รับคำมั่นว่าคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตแบบไร้ตำหนิ, แยกออก, มีชีวิตที่อุทิศ
ตัวและเต็มล้นด้วยพระวิญญาณจะได้รับบำเหน็จจนถึงระดับสูงสุดที่สุด – หรือเหมือนอย่างที่ยอห์นกล่าวไว้ใน 2
ยอห์น 8 ว่า พวกเขาจะได้รับบำเหน็จเต็มที่แน่นอนว่าจะมีบำเหน็จอยู่หลายระดับในสวรรค์และตลอดชีวิตนิ
รันดร์ คนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตแบบไร้ตำหนิจะเป็นสุข (มีความสุข) และพวกเขาจะมีสิทธิ์กินผลจากต้นไม้แห่ง
ชีวิต และพวกเขาจะมีสิทธิ์ที่จะเข้าเมืองนั้นโดยทางประตู ข้อ 15 ไม่ได้หมายความว่านอกเขตของเมืองนั้นมี
พวกสุนัข, คนใช้เวทมนตร์, คนล่วงประเวณี, คนไหว้รูปเคารพ ฯลฯ พระคำข้อนี้หมายถึงคนกลุ่มเดียวกันนั้น
และสถานที่เดียวกับ วิวรรณ์ 21:8 ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับพระคำข้อนี้เลย คนเหล่านั้นที่ถูก
แยกตั้งไว้แล้วก็มีมีความสุข และความสุขในชีวิตนี้ก็จะได้รับรางวัลเป็นความชื่นชมยินดีเต็มเปี่ยมและบำเหน็จ
บริบูรณ์ในชีวิตหน้า

ข้อ 16: “เราคือเยซูผู้ใช้ให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่านเพื่อค
ริสต์จักรทั้งหลาย เราเป็นรากและเป็นเชื้อสายของดาวิต และเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส” เราได้รับคำมั่น
อีกครั้งว่านี่ไม่ใช่คำปริศนา ไม่ใช่หนังสือแห่งความสับสน แต่เป็นวิวรรณ์ (การเปิดเผย) ของพระเยซูคริสต์ สิ่ง
ต่างๆในวิวรรณ์ถูกส่งไปยังคริสตจักรเหล่านั้นแล้ว

ผมไม่ได้จะวิพากษ์วิจารณ์เวลาที่ผมกล่าวว่าพวกคุณบางคนได้อ่านข้อความเหล่านี้ไม่เคยได้ยินคำ
เทศนาเกี่ยวกับวิวรรณ์เลยในคริสตจักรที่คุณไปร่วมประชุม จงถามตัวคุณเองว่าเพราะอะไร หากพระเจ้าผู้ทรง
มหิทธิฤทธิ์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปบอกให้เขียนยี่สิบสองบทของพระคัมภีร์แก่ยอห์นผู้เป็นที่รัก ซึ่ง
ถูกเนรเทศไปยังเกาะปทมอสเพื่อจุดประสงค์เฉพาะในการรับหนังสือที่ยิ่งใหญ่เล่มนี้; หากพระเจ้าทรงบัญชา
ยอห์นให้เขียนสิ่งที่เขาได้เห็นและได้ยินและส่งมันไปให้แก่คริสตจักรเหล่านั้น แล้วทำไมศิษยาภิบาลคนใดถึง
ควรปฏิเสธที่จะเทศนาวิวรรณ์ล่ะครับ?

บางทีคุณอาจเคยถามศิษยาภิบาลของคุณเกี่ยวกับวิวรณ์ และเขากล่าวว่า “ผมไม่เข้าใจมันหรอกครับ” หากเป็นเช่นนั้น จงตอบเขาด้วยถ้อยคำเหล่านี้: “พระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความล้าลึกของพระเจ้า” (1 คร. 2:10) จากนั้นจงขอร้องเขาให้ศึกษาวิวรณ์ร่วมกับคุณ จงเริ่มชั้นเรียนศึกษาพระคัมภีร์ในช่วงค่ำวันธรรมดา และจงศึกษาทุกคำในวิวรณ์ จงอธิษฐาน, ค้นดู, และพระเจ้าจะทรงเปิดเผยสิ่งที่พระองค์ทรงอยากให้คุณรู้ เราจะไม่มีวันเข้าใจวิวรณ์ทั้งหมด ... ไม่มีใครจะเข้าใจทุกอย่างของวิวรณ์ได้ แต่แน่นอนว่าพวกเราส่วนใหญ่สามารถเข้าใจเกี่ยวกับวิวรณ์ได้มากขึ้นเรื่อยๆ หากเราจะยอมใช้เวลาในการศึกษามันมากขึ้น ศิษยาภิบาลไม่มีข้ออ้างที่จะละเลยที่จะเทศนาวิวรณ์แก่เหล่าสมาชิกของเขา ผู้ประกาศข่าวประเสริฐไม่มีข้ออ้างที่จะไม่เทศนามันในที่ประชุมต่างๆของเขา ผู้รับใช้ทางวิทย์หรือครูสอนพระคัมภีร์ไม่มีข้ออ้างที่จะเพิกเฉยหนังสือเล่มนี้ พระเยซูคริสต์ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ในคริสตจักรทั้งหลาย พระเยซูคริสต์ทรงรับประกันเราว่าพระองค์ทรงเป็นรากและเชื้อสายของดาวิด, พระองค์ทรงเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส, และพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งของดาวิดบนแผ่นดินโลกนี้และครอบครองในเมืองบรมสุขเกษมนั้น

พระเยซูได้ประสูติเป็นกษัตริย์ของพวกยิว (มธ. 2:2) พระองค์ได้สิ้นพระชนม์ในฐานะกษัตริย์ของพวกยิว (มธ. 27:37) พระเยซูจะทรงครอบครองในฐานะกษัตริย์ของพวกยิว (ศคย. 9:9) พระองค์ไม่เพียงเป็นจอมกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย, จอมเจ้านายของเจ้านายทั้งหลาย, และกษัตริย์ของพวกยิวเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงเป็น “ดาวประจำรุ่งอันสุกใส” ด้วยการเปิดเผย (วิวรณ์) อันยิ่งใหญ่ของพระองค์เอง – พระเยซู, จอมกษัตริย์, เจ้าบ่าวองค์นั้น – ปลุกเร้าความรักในใจของเจ้าสาวนั้น ใจของเธอหวนไหว พระเยซูได้ทรงจุดไฟให้ติดในดวงจิตของเธอซึ่งไม่อาจดับลงได้ เธอได้ยินพระองค์ผู้เป็นที่รักตรัสว่า “เราเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส!” เจ้าสาวนั้นตอบกลับในทันทีว่า “พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า “เชิญมาเถิด!”” คริสตจักรแท่นนั้น – เหล่าผู้เชื่อแท้ที่ถูกแยกตั้งไว้— โหยหาการเสด็จมาของพระเยซู เราไม่ใช่พวกคนหลบเลี่ยงหน้าที่ แต่มันคงวิเศษหากพระเยซูจะเสด็จมาในวินาทีนี้เลย! เราก็จะถูกรับขึ้นไปเพื่อพบกับพระองค์ในหมู่เมฆในฟ้าอากาศ เราก็จะเข้าร่วมในการเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก นั่นจะเป็นวันอันเปี่ยมสง่าราศีสักเพียงใด! ไม่น่าแปลกใจเลยที่พระวิญญาณและเจ้าสาวกล่าวว่า “เชิญมาเถิด!”

กรุณาสังเกตว่า นี่ไม่ใช่พระวิญญาณที่อยู่ในเจ้าสาวนั้น แต่ว่าเป็นพระวิญญาณและเจ้าสาว ทั้งคู่กล่าวว่า “เชิญมาเถิด” จากนั้นผู้ฟังแต่ละคนก็กล่าวว่า “เชิญมาเถิด!” นี่เป็นวันที่ผู้เชื่อทุกคนควรร้องออกมาว่า “พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด!” นี่เป็นวันแห่งพระคุณ, วันแห่งความอดกลั้นพระทัยของพระเจ้า, วันแห่งความเมตตาของพระเจ้า การทรงเรียกวันนี้ไปยังดวงจิตที่หิวกระหายทุกดวง, ไปยังทุกดวงจิตที่อ่อนล้าและผิดหวัง คำเชิญวันนี้คือ “ให้ผู้ที่กระหายเข้ามา ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย” ผู้ใดก็ตามที่กระหายก็ได้รับเชิญให้มาดื่มจากน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย นี่เป็นคำเชิญสุดท้ายในพระคัมภีร์

คำเตือนอันน่ากลัว

ข้อ 18-19: “ข้าพเจ้าเป็นพยานแก่ทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้แก่ผู้นั้น และถ้าผู้ใดตัดข้อความออก

จากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้ที่มีอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต และที่มีอยู่ในเมืองบรูซุทึนนั้น และจากสิ่งที่มีเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ไปเสีย”

ข้อ 18 เตือนทุกคนอย่างจริงจัง คือทุกคนที่ได้ยินถ้อยคำของวิวรณ์ว่า หากคนๆ นั้นจะเพิ่มสิ่งใดก็ตามเข้ากับหนังสือเล่มนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติต่างๆ ที่มีเขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้เข้ากับผู้นั้น ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องดีที่จะประยุกต์ใช้คำเตือนนี้กับพระคัมภีร์ทั้งเล่ม แต่ไม่มีข้อสงสัยในความคิดของผมเลยว่ามันเกี่ยวข้องอย่างเฉพาะเจาะจงกับยี่สิบสองบทนี้ของวิวรณ์ วิวรณ์ 1:3 สัญญาเรื่องพรแก่ทุกคนที่อ่านวิวรณ์, ฟังมัน, ถูกรักษา มันและเชื่อฟังมัน วิวรณ์ 22:18-19 เตือนว่าการพิพากษาและความกริ้วจะถูกเทลงเหนือทุกคนที่เปลี่ยนแปลงข้อความในวิวรณ์

ข้อ 18 เตือนเกี่ยวกับการเพิ่มเติมเข้ากับหนังสือเล่มนี้ ข้อ 19 เตือนบุคคลที่จะตัดข้อความออกจากถ้อยคำต่างๆ ของหนังสือแห่งคำพยากรณ์นี้ พระเจ้าจะทรงเอาส่วนแบ่งของคนๆ นั้น “ที่มีอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต และที่มีอยู่ในเมืองบรูซุทึนนั้น และจากสิ่งที่มีเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ไปเสีย”

คุณเชื่อใจได้เลยว่านักเทศน์หรืออาจารย์ที่บังเกิดใหม่แล้วและได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าจะไม่เพิ่มเข้าหรือตัดออกจากหนังสือวิวรณ์ คนเหล่านั้นที่เปลี่ยนแปลงหนังสือเล่มนี้ (หรือหนังสือเล่มอื่นใดของพระคัมภีร์) เพื่อทำให้มันสอดคล้องกับศาสนาหรือนิกายของพวกเขา คนเหล่านั้นก็ไม่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าและพวกเขาไม่ได้ถูกพระเจ้าใช้มาด้วย เมื่อข้อ 19 กล่าวถึงการเอาส่วนของคนๆ นั้นออกไปจากหนังสือแห่งชีวิต, และออกไปจากเมืองบรูซุทึนนั้น, และจากสิ่งเหล่านั้นที่ถูกเขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ มันก็ไม่ได้หมายถึงลูกคนหนึ่งของพระเจ้าที่บังเกิดใหม่แล้ว, ได้รับการชำระล้างด้วยพระโลหิตแล้วและถูกไถ่แล้วที่หล่นจากพระคุณหรือถูกพาออกไปจากพระคุณ แต่หมายถึงข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ใดก็ตามที่เปลี่ยนแปลงวิวรณ์ (ซึ่งผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วและเต็มล้นด้วยพระวิญญาณคงไม่กระทำ) ได้ยกเลิกสิทธิ์ของตนที่มีอยู่ในส่วนใดก็ตามของชีวิตนิรันดร์และความชื่นบานต่างๆ แห่งสวรรค์ที่อยู่หลังความตาย เขาจะถูกเผาไหม้ในนรกเพราะไปเปลี่ยนแปลงคำพยากรณ์ต่างๆ ของหนังสือวิวรณ์ – หรือส่วนอื่นใดของพระวจนะบริสุทธิของพระเจ้า การเพิ่มเข้ากับพระวจนะของพระเจ้า หรือการเอาออกไปจากพระวจนะ เท่ากับเป็นการเปลี่ยนแปลงพระเจ้า เพราะว่า “ในเริ่มแรกนั้นพระวาหะทรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาหะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาหะทรงเป็นพระเจ้า...พระวาหะได้ทรงสภาพของเนื้อหนัง” (ยอห์น 1:1, 14)

ดังนั้น ท่านผู้อ่านที่รัก หากคุณยังไม่ได้บังเกิดใหม่ จงอย่าพยายามที่จะตีความวิวรณ์! อย่าพยายามหาเหตุผลมาอธิบายมัน จงอ่านข่าวประเสริฐที่ถูกเรียบเรียงโดยท่านยอห์น, จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า, จงถวายใจของคุณแด่พระเยซู, จงรับการบังเกิดใหม่และจากนั้นก็จงอ่านวิวรณ์ และคุณจะเข้าใจส่วนนั้นของมันที่พระเจ้าทรงอยากให้คุณเข้าใจ เมื่อคุณบังเกิดใหม่แล้ว คุณก็จะไม่กังวลเกี่ยวกับส่วนนั้นที่คุณไม่เข้าใจ เพราะว่าคุณในท้ายที่สุดแล้ว พระเจ้าจะทรงอธิบายมันแก่เรา คือ ทั้งหมดที่เราไม่อาจเข้าใจได้ในร่างกายที่เป็นเรือดินนี้

พระสัญญาสุดท้ายและคำอธิษฐานสุดท้ายของพระคัมภีร์

ข้อ 20-21: “พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า “แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว” เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด ขอให้พระองค์แห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน”

ในข้อ 20 คำกล่าวที่ว่า “*พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงนี้*” ชี้ย้อนไปยังสิ่งเหล่านั้น ทั้งหมดที่มีอยู่ในวิวรณ์ ดังนั้นพระเยซูเจ้าจึงทรงรับประกันเราว่าวิวรณ์ทั้งหมดเป็นสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสบอกให้ ยอห์นเขียนและ*เป็นวิวรณ์*ของพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง

“พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า “แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว!” นี่เป็นข้อความสุดท้ายที่ส่งถึงคริสตจักร นี่เป็นคำสุดท้ายจากสวรรค์ จนกว่าพระเยซูเสด็จมาในฟ้าอากาศเหนือเราและทรงเรียกคริสตจักรขึ้นไปพบกับพระองค์ในหมู่เมฆแห่งฟ้าอากาศ ภาคพันธสัญญาเดิมปิดท้ายด้วยพระสัญญาเรื่องการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซู; ภาคพันธสัญญาใหม่ปิดท้ายด้วยคำประกาศเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สอง อันยิ่งใหญ่และเปี่ยมสง่าราศีของพระเจ้ายิ่งใหญ่และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา คือ พระเยซูคริสต์ เมื่อเราพูดถึงการเสด็จมาครั้งที่สอง เราก็หมายถึงทั้งสองช่วง – ช่วงแรก ในฟ้าอากาศ (1 ธส. 4:13-18); ช่วงที่สอง ในวิวรณ์ เมื่อพระองค์เสด็จมายังภูเขามะกอกเทศ (ศคย. 14:1-4) ทั้งสองช่วงนี้รวมกันเป็นการเสด็จมาครั้งที่สอง และกระนั้นพวกมันก็ไม่ใช่อันเดียวกัน จะมีเวลาอย่างน้อยเจ็ดปีคั่นกลางระหว่างการรับขึ้นไปนั้นและวิวรณ์ – เวลานั้นเมื่อพระองค์เสด็จมาดุจขโมยในเวลากลางคืน และเวลานั้นเมื่อพระองค์เสด็จมา “และนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์”

ภาคพันธสัญญาเดิมปิดท้ายด้วยถ้อยคำที่ว่า “...เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง” (มลค. 4:6) ภาคพันธสัญญาใหม่ปิดท้ายด้วยถ้อยคำอันมีค่า “ขอให้พระองค์แห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน”

“เราจะมาโดยเร็ว” เป็นถ้อยคำสุดท้ายที่ถูกตรัสมาจากสวรรค์ สวรรค์เงิบมาตลอดเกือบสองพันปีแล้ว ผมอยากจริงจังว่าอีกไม่นานเท่าใดสวรรค์จะพบกับเราจากฟ้าอากาศ พร้อมกับเสียงโห่ร้องและเสียงแตรที่เรียกเหล่าวิสุทธิชนขึ้นไปพบกับเจ้าบ่าวองค์นั้นในฟ้าอากาศ มันเป็นเวลาที่ผ่านมาไปนานมาก – เกือบสองพันปี – แห่งการรอคอย, การทนทุกข์, การร่ำไห้; แต่การเสด็จมาของพระองค์ก็เข้ามาใกล้มากขึ้นเรื่อยๆแล้ว ความรอดของเราที่ใกล้กว่าตอนที่เราได้เชื่อนั้น ความมืดทึบแห่งคำคินี้กำลังจะถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นความยินดีแห่งความชื่นบานถาวรเป็นนิรันดร์ของพระองค์แล้ว! เงามืดแห่งกาลเวลากำลังผ่านไปอย่างรวดเร็ว แสงทองแห่งรุ่งอรุณนิรันดร์สามารถมองเห็นได้ทางเส้นขอบฟ้าด้านทิศตะวันออกแล้ว ใครจะรู้? บางทีวันนี้อาจเป็นวันที่พระเยซูเสด็จมาก็ได้! ผู้จาริกที่เหน็ดเหนื่อยเอ๋ย จงมีใจกล้าเถิด! ความชื่นบานมาในยามเช้า!

ในส่วนท้ายของข้อ 20 เรามีคำตอบต่อคำประกาศขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ว่า “แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว” คำตอบนั้นก็คือ “เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด!” ตรงนี้ยอห์นกำลังแปลงเสียงคำพยานของผู้เชื่อแท้ทุกคน โอ้ ใช่แล้วครับ – ลูกของพระเจ้าทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้วเชื่อในการเสด็จกลับมาของพระเยซู: “เพราะว่าพระองค์ของพระเจ้าที่นำไปถึงความรอดได้ปรากฏแก่คนทั้งปวงแล้ว สอนให้เราละทิ้งความ

อธรรมและโลกียตัณหา และดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันนี้อย่างมีสติสัมปชัญญะ อย่างชอบธรรม และตามทางพระเจ้า คอยความหวังอันมีสุข และการปรากฏอันทรงสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา” (ทิตัส 2:11-13)

พระคุณของพระเจ้าที่ช่วยให้รอด (อฟ. 2:8) สอนเราให้รอคอยพระเยซู ผู้เชื่อทุกคนไม่เห็นพ้องตรงกันในทุกรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์ แต่ผู้เชื่อทุกคนยอมเชื่อในการเสด็จกลับมาของพระองค์ พระเยซูตรัสแก่เหล่าผู้จาริกที่เหนื่อยล้าว่า “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว” และผู้จาริกที่เหนื่อยล้าเหล่านั้นก็ตอบกลับไปว่า “ใช่แล้ว พระองค์เจ้าข้า! ขอเชิญเสด็จมาเถิด! ขอเชิญเสด็จมาโดยเร็วเถิด!” ผมรู้ว่าหลายครั้งดูเหมือนว่าคนชอบธรรมอยู่ฝ่ายคนน้อยและกำลังสู้ศึกที่จะแพ้ แต่มันไม่เป็นเช่นนั้นเลย บางครั้งเราก็เริ่มรู้สึกเหนื่อยล้าและท้อใจ – แต่เราไม่ควรรู้สึกเช่นนั้นเลย หนึ่งในพันปีเป็นเหมือนหนึ่งวันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า และหนึ่งวันเป็นเหมือนหนึ่งพันปี (2 เปโตร 3:8) คุณเชื่อใจได้เลยว่า **“องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์เลย”**

สิ่งทรงสร้างทั้งปวงกำลังร้องขอการช่วยให้พ้น (โรม 8:22) ประชาชาติอิสราเอลที่ถูกข่มเหง, คนทั้งหลายที่ถูกบาปรบกวน, แผ่นดินโลกที่ผจญความเจ็บปวด, ความปวดร้าวใจและความเสียใจ, ใจมนุษย์ที่สลับสไลไปเพราะความกลัวสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก – **สิ่งทรงสร้างทั้งปวงกำลังคร่ำครวญ**, ผจญความเจ็บปวดและโหยหาวันอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นเมื่อการช่วยให้พ้นจะมา

คนมากมายที่คร่ำครวญก็ไม่เข้าใจว่าพวกเขา กำลังคร่ำครวญหาสิ่งใดอยู่ คนมากมายที่กระหายก็ไม่รู้ว่าพวกเขา กำลังกระหายหาสิ่งใดอยู่ แต่คนชอบธรรมยอมเข้าใจ ผู้เชื่อทั้งหลายรู้! คำตอบเดียวสำหรับความเจ็บป่วยทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกคือ การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ เหล่าผู้ปกครอง, กษัตริย์, ราชนิ, ผู้เผด็จการและรัฐบาลทั้งหลายจะไม่มีวันแก้ปัญหาต่างๆของแผ่นดินโลกได้... มีแต่พระองค์เท่านั้นผู้ตรัสว่า “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว” เมื่อพระองค์เสด็จมา คนทั้งหลายจะตีดาบของตนให้เป็นฆาตกรและหอกของตนให้กลายเป็นขอลิต พวกเขาจะไม่ศึกษาสงคราม แต่สันติภาพจะปกคลุมแผ่นดินโลก จะมีสันติภาพบนแผ่นดินโลก, สันถมิตรีแก่คนทั้งหลายเมื่อความรู้เรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้าปกคลุมแผ่นดินโลก แต่สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นเด็ดขาดจนกว่าพระเยซูเสด็จมา

คำขอพรที่ท้าย

ข้อ 21: “ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน” เหล่าผู้รู้ภาษากรีกบอกเราว่าพระคำข้อนี้ควรอ่านว่า “ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับวิสุทธิชนทั้งปวงเถิด” นั่นฟังดูเหมือนพระเยซู, องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้แสนวิเศษของเรา, ความโปรดปรานของพระองค์, พระพรต่างๆของพระองค์, ความดีเลิศประเสริฐของพระองค์ มีอยู่บนวิสุทธิชนทั้งปวง ผู้ที่แข็งแรงที่สุด, ผู้ที่อ่อนแอที่สุด; ผู้มีอำนาจ, ผู้ที่ต่ำต้อย; ผู้มีปัญหา, ผู้ร้้น้อย; คุณปู่, เด็ก... ทุกคนล้วนเป็นผู้รับพระคุณของพระองค์อย่างเท่าเทียมกัน พระคุณของพระองค์มีอยู่บนทุกคน ในวันเมฆครึ้ม, ในวันแดดออก; ในคำคืนที่ยาวนาน, ในกลางวันที่แสนเหนื่อยล้า; ในฤดูร้อน, ในฤดูหนาว; เมื่อทุกสิ่งเป็นปกติสุข, เมื่อทุกสิ่งดูเหมือนจะสูญสลายไป **พระคุณของพระองค์ก็เพียงพอ** โดยพระคุณพระองค์ทรงช่วยให้รอด โดยทาง

พระองค์ทรงรักษาเราไว้ พระคุณของพระองค์ไม่เคยหมด – มีพอให้ใช้ได้ตลอดทาง – และจากนั้นหากเราไปจากชีวิตนี้ก่อนการรับขึ้นไป เราก็มียพระสัญญาที่ว่า “แม้ข้าพระองค์เดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์จะไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธำมรงค์ของพระองค์ เล้าโลมข้าพระองค์” (เพลงสดุดี 23)

ชีวิตนิรันดร์เริ่มต้นในพระคุณ, ดำเนินต่อไปในพระคุณ, และมาถึงความบริบูรณ์ในท้ายที่สุดของมันในพระคุณ เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นอย่างที่เป็นอยู่ตอนนี้โดยพระคุณของพระเจ้า!” ผมขอเข้าร่วมกับเปาโลในคำพยานนั้น เพราะว่าหากไม่ใช่เพราะพระคุณแล้ว เราก็คงลงเอยในเหวนั้นกับสัตว์ร้าย, ผู้พยากรณ์เท็จ, พญามาร, และคนนำกลุ่มนั้นที่ถูกเอ่ยชื่อในวิวรณ์ 21:8!

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระสัญญานั้นในวิวรณ์ 22:21: “ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับวิสุทธิชนทั้งปวงเถิด” ผมดีใจที่ผมเป็นหนึ่งในวิสุทธิชนเหล่านั้น ผมอาจเป็นวิสุทธิชนที่เล็กน้อยที่สุด, ผมอาจอ่อนแอและไม่เป็นคนที่สำคัญอะไร – แต่จงสรรเสริญพระเจ้าที่ผมอยู่ภายใต้พระโลหิตแล้ว และด้วยเหตุนี้ผมจึงเป็นวิสุทธิชนคนหนึ่ง! ผู้เชื่อทุกคนที่ถูกชำระล้างด้วยพระโลหิตแล้วคือวิสุทธิชน

ขอให้ผมจบบทเรียนนี้โดยถามคุณว่า: **คุณ**ได้รับความรอดแล้วหรือยัง? คุณบังเกิดใหม่แล้วหรือยัง? ผมไม่ได้ถามว่าคุณเป็นสมาชิกคริสตจักรไหนหรือไม่ หรือว่าคุณนับถือศาสนาใดหรือไม่ หรือว่าคุณได้รับบัพติศมาแล้วหรือยัง คำถามก็คือ **คุณ**ได้รับความรอดแล้วหรือยัง? **คุณ**บังเกิดใหม่แล้วหรือยัง? คุณถูกล้างในพระโลหิตนั้นแล้วหรือยัง? ชื่อของคุณถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกแล้วหรือยัง? หากยัง จงกัมศิระษะของคุณ, ต้อนรับพระเยซูคริสต์เจ้าด้วยความเชื่อ, วางใจพระองค์ในใจของคุณ, และคุณก็ไม่มีอะไรต้องกลัวหรือหวั่นเกรงเลย พระคุณของพระเจ้าจะช่วยคุณให้รอด, รักษาคุณไว้, และมอบถวายคุณแบบไร้ตำหนิต่อหน้าสง่าราศีของพระองค์!

“จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้!” (กิจการ 16:31)